គណៈធម្មយាត្រាបំពេញបុណ្យ
ដែនដីពុទ្ធភូមិ

រៀបរៀងដោយ

ធម្មានន្ទ វ៉ាន់ ចាន់សាវ៉ែន

ការផ្សាយរបស់ពុទ្ធិកបណ្ឌិតសភា
នៃសាកលវិទ្យាល័យបញ្ញាសាស្ត្រកម្ពុជា
ព.ស.២៥៥៧
គ.ស.២០១៣

ឈ្មោះសៀវភៅ	គណៈធម្មយាត្រាចំពេញបុណ្យ ដែនដីពុទ្ធភូមិ
រៀបរៀងដោយ	ធម្មានន្ទ វ៉ាន់ ចាន់សាវ៉ែន
អ្នកមានឧបការៈ	ព្រះគ្រូទេវសត្តា ពឿយ មេត្តា ប្រធានគណៈធម្មយាត្រាដែនដីព្រះពុទ្ធភូមិ ឧបាសក សំ សុផល ប្រធានហេរញ្ញិក ពុទ្ធិកបណ្ឌិតសភា លោក រស់ សេរីវណ្ណាត សមាជិក
កាលបរិច្ឆេទ	ព.ស. ២៥៥៧ គ.ស.២០១៣
ការផ្សាយ	ការផ្សាយរបស់ពុទ្ធិកបណ្ឌិតសភា នៃសាកលវិទ្យាល័យបញ្ញាសាស្ត្រកម្ពុជា

Printed for free distribution by
The Corporate Body of the Buddha Educational Foundation
11F., 55 Hang Chow South Road Sec 1, Taipei, Taiwan, R.O.C.
Tel: 886-2-23951198 , Fax: 886-2-23913415
Email: overseas@budaedu.org
Website:http://www.budaedu.org
Mobile Web: m.budaedu.org

This book is strictly for free distribution, it is not to be sold.
សម្រាប់ចែកជាធម្មទាន

អតីតព្រះមហាវីរក្សត្រ ព្រះបាទ នរោត្តម សីហនុ
ទ្រង់ជាអគ្គពុទ្ធសាសនូបត្ថម្ភក៍
ទ្រង់បានសាងផ្ទួសជាបព្វជិតក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា

"ព្រះសមណគោតម ដែលជាម្ចាស់សាសនា ទ្រង់បានប្រទានឱសថ គឺព្រះសទ្ធម្ម
ស្រោចស្រង់មនុស្សលោក ដែលមានរោគខាងកិលេសតណ្ហា ឲ្យសះជាបាន
សមគួរតាមនិស្ស័យ ។ ព្រះអង្គជាមហាសាស្តាក្នុងលោក មានព្រះញាណខ្ពស់បំផុត
និងរកសាស្តាដទៃស្មើគ្មាន" ។

ព្រះបន្ទូល **ព្រះករុណា ព្រះបាទនរោត្តម សីហនុ**
នៅថ្ងៃទី ២០ ខែ ឧសភា ១៩៥៨ ក្នុងឱកាសសម្ពោធទស្សនាវដ្តីពុទ្ធិកសិក្សា

ព្រះករុណា ព្រះបាទ នរោត្តម សីហមុនី
ព្រះមហាក្សត្រនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ទ្រង់ជាអគ្គពុទ្ធសាសនូបត្ថម្ភក៍

ទីយាយុកោ ហោតុ មហារាជ
សុមមហារាជ ទ្រង់ព្រះចម្រើន

ច្បាប់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជំពូកទី ២ មាត្រា ៤៣ ចែងថា

ព្រះពុទ្ធសាសនាជាសាសនារបស់រដ្ឋ

សំវេជនីយដ្ឋាន
ស្ថានទីដ៏អស្ចារ្យ ៤ កន្លែង

អគ្គោហមស្មិ លោកស្ស, ជេដ្ឋោហមស្មិ លោកស្ស,
សេដ្ឋោហមស្មិ លោកស្ស,អយមន្តិមា ជាតិ,
នត្ថិទានិ បុនព្ភវោ ។

កាមំ តចោ ច ន្ហារុ ច អដ្ឋិ ច អវសិស្សតុ
ឧបសុស្សតុ សិស្សសំ សរីរេ មំសលោហិតំ។
ន ត្វេវាហំ សម្មាសម្ពោធឹ អប្បត្វា ឥមំ បល្លង្កំ
ភិន្ទិស្សាមិ។

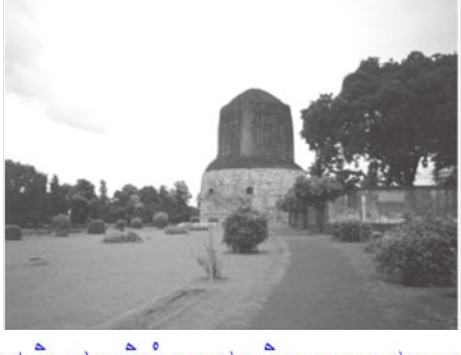

ចវេ តិក្ខវេ ចារិកំ ពហុជនហិតាយ ពហុជនសុខាយ
លោកានុកម្បាយ អត្ថាយ ហិតាយ
សុខាយ ទេវមនុស្សានំ។

ហន្ទ ធានិ តិក្ខវេ អាមន្តយាមិ វោ វយធម្មា សង្ខារា
អប្បមាទេន សម្បាទេថ។

សម្តេចព្រះសង្ឃរាជ ជោតញ្ញាណោ ជួន ណាត អតិឆជមហារដ្ឋគុរុ

អគ្គមហាបណ្ឌិត និងជាបណ្ឌិតអក្សរសាស្ត្រខ្មែរ

បានឯិមន្តមកគ្រាបថ្វាយបង្គំ ស្ថានទីពោធិបល្ល័ង្ក និងគល់ពោធិព្រឹក

ដែលព្រះសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់នៃយើងទ្រង់ត្រាស់ដឹង

ក្នុងស្រុកគយា រដ្ឋពិហារ ប្រទេសឥណ្ឌា

ប្រសិនបើព្រះតេជគុណឬញ្ញាតិញោមចាំងក្នុង និងក្រៅប្រទេសមានបំណងចង់មក ទស្សនា ក្រាបថ្វាយបង្គំចំពោះព្រះបរមសម្ពុទ្ធ ឬជួយឧបត្ថម្ភកសាងវត្តខ្មែរនៅដែនដីពុទ្ធភូមិឥណ្ឌា និងនៅប៉ាល់ សូមមេត្តាទំនាក់ទំនងតាម រយៈលេខទូរស័ព្ទ និងអាសយដ្ឋានដូចបានប្រគេន និងដូនខាងក្រោម ៖

ព្រះទេវសត្ថា ពឿយ មេត្តា ព្រះចៅអធិការវត្តខ្មែរទាំង ៦ និងជាប្រធានសមាគមសមណសិស្ស និងនិស្សិតខ្មែរប្រចាំប្រទេសឥណ្ឌា

ទូរស័ព្ទ (0091) 9971178336

E_mail mettapoeuy@yahoo.com

Cambodia Monastery Bodh Gaya,
Dist.Gaya, 824231 Bihar India

ប្រសិនបើ ព្រះតេជគុណ ពុទ្ធបរិស័ទមានបំណងទៅនមស្ការ
ថ្វាយបង្គំតាមពុទ្ធដ្ឋានឆាងៗ ក្នុងប្រទេសឥណ្ឌា នេប៉ាល់ និងតាម
ប្រទេសផ្សេងៗទៀត ដូចតូមាជាដើម សូមទាក់ទងខាងក្រោមនេះ

លោក សំ សុផល ប្រធានហេរញ្ញិកពុទ្ធិកបណ្ឌិតសភា

ទូរស័ព្ទលេខ 012 79 28 53, 077 70 00 15

ឬទីតាំងពុទ្ធិកបណ្ឌិតសភា

ក្នុងសាកលវិទ្យាល័យបញ្ញាសាស្ត្រ ខាងត្បូងវិមានឯករាជ្យ

៥00 ម៉ែត្រ អគារលេខ ១៨៤ មហាវិថីព្រះនរោត្តម ។

ឆ្លេងជាតិ នគរោជ

១.	សូមញ្ជកទេវតា	រក្សា មហាក្សត្រយើង
	ឱ្យចានរុងរឿង	ដោយជ័យមង្គល សិរីសួស្តី
	យើងខ្ញុំព្រះអង្គ	សូមជ្រកក្រោមម្ចប់ព្រះចារមី
	នៃព្រះន-របតី	វង្សក្សត្រាដែលសាងច្រាសាទជ្ម
	ត្រប់ត្រងដែនខ្មែរ	បុរាណាថ្ពើងថ្ពាន។
២.	ច្រាសាទសិលា	កំចាំងកណ្តាលព្រៃ
	ក្ងរឱ្យស្រមៃ	នឹកជល់យសសក្តិ មហានគរ
	ជាតិខ្មែរជូចជ្ម	កង់វង្សនៅល្អ រឹងប៉ឹងជំហរ
	យើងសង្ឃឹមពរ	ភ័ព្វព្រេងសំណាងរបស់កម្ពុជា
	មហារជ្ជកើតមាន	យូរអង្វែងហើយ។
៣.	ត្រប់វត្តអារាម	ព្ឈតែសូរស័ព្ទធម៌
	សូត្រដោយអំណរ	រំព្ងកគុណពុទ្ធសាសនា
	ចូរយើងជាអ្នក	ជឿជាក់ស្មោះស្ម័ត្រ តាមបែបជូនតា
	កង់តែទេវតា	នឹងជួយជ្រោមជ្រែងជ្គត់ជ្គង់ប្រយោជន៏ឱ្យ
	ជល់ប្រទេសខ្មែរ	ជាមហានគរ។

បទសូត្រពេលកំពុងបង្ហូតទង់ព្រះពុទ្ធសាសនា

១.សូមមើលទង់ជ័យ ធម្មស្លារដ្ឋ ដែលមានរស្មីភ្លឺស្រស់ល្អ
ទៀវលឿងក្រហម ព្រមចាំងពណ៌ស មាដ្ឋចាទ ឯងពណ៌ភ្លឺផ្កែក។
២.ប្រទេសតូចធំ ចានស្ម័គ្រស្មោគម ជំនុំក្នាច្រើន អនេក
ព្រមយករស្មី ព្រះពុទ្ធគ្មរត្រែក ប្រសើរ ពន់ពេកក្រែកទង់ធ។
៣.ធ្វើជាសញ្ញា ទង់ជ័យសាសនា នៃសម្ពុទ្ធំ ចម្បង
ចូរយើងរាល់គ្នា យកចិត្តចាំចង ឆឹកដល់ព្រះអង្គ ជាអម្ចាស់។
៤.ទោះជាតិដ្បែងក្នា ក៏ត្រូវដឹងថា សុទ្ធសឹងតែជា ពុទ្ធសាសន៍
ត្រូវមានសាមគ្គី ចាំងក្មេងចាំងចាស់ ប្រឹងប្រែង ឲ្យណាស់ក្រៃប៉ាក្នា។
៥.សូមសាសនាពុទ្ធ ថ្កុំថ្កើងបំផុត រុងរឿងវិសុទ្ធិ ថ្លៃថ្លា ហើយមាន
ជ័យជោគ ដ្បាយពេញលោកា ដោយជនជ្រះថ្លា ច្រើនសែនលាន។
៦.មានចិត្តស្នេហា គោរពបូជា ចំពោះ ធម៌ដ៏កល្យាណ
ចាំងមនុស្សទេពា ស្នេហាគ្រប់ទ្រាណា ទ្រាថ្នាចង់ចានសេចក្តីសុខ។
៧.យើងខមរជាតិ ឆាំក្នាឡើយ្នាត កាន់ធម៌ឆឹងចាន ផុតទុក្ខ
រួបរួមសាមគ្គី ពីនេះទៅមុខ យើងឆឹងចានសុខក្សេមក្សាន្តត្រាណ។
៨.ព្រមព្រៀងប្រែប្រឹត្ត កាន់ធម៌សុចរិត ឆ្ពោះទៅកាន់ស្ថានឯព្វាន
ជាទីផុតទុក្ខ ចានសុខក្សេមក្សាន្ត ជាតិយើងឆឹងចានសោយសុខា។

បទសូត្រទង់ព្រះពុទ្ធសាសនាពេលបច្ចូតឡើងហើយ

១.ជាតិយើងអ្នកកាន់សាសនា ត្រូវជឹងច្បាស់ថា ព្រះពុទ្ធជិនស្រី
ទ្រង់មានធម្មណ្ណារង្ស៊ី គឺព្រះរស្មី ទាំងទ្រាំមួយពណ៌ ។
២.ជ្បាយចេញពីព្រះកាយទ្រង់ រុងរឿងប្រទ្ធិរុងប្រសើរបវរ
ធ្វៀលធ្វាត់កាយធើតធាយល្អ ទាំងទ្រាំមួយពណ៌ស្រស់ល្អសោភា ។
៣.កំណើតនៃព្រះរស្មី កើតដោយចារមីនៃព្រះភគវា
ធ្វើទានឥតមានរុញ្ញរា កាលដែលនៅជា ព្រះពោធិសត្ត ។
៤.រស្មីពណ៌ទៀវនោះណា កាលធ្ញៀលនេត្រា ទ្រង់ដោយចិត្តកាត់
ធ្វើទានជល់ឥន្ទព្រាហ្មណ៍ពិត កាលនៅជាក្សត្រ នាមស្រីពិរាស្ត្រ ។
៥.រស្មីពណ៌លឿងភ្ជឿថ្ថា កាលដែលទ្រង់អារ សាច់ដែធ្វើមាស
បិទពុទ្ធរូបភ្ជឿល្អទ្ធភាស ព្រះឥន្ទជាងមាស ទ្រង់រៃបណ្ឌិត ។
៦.រស្មីក្រហមនោះណា កាលដែលមាតា ពស់ទាំស្ទាប់ពិត
បទុមស៊ីប្ទូរជីវិត កាត់បេះជូងបិទ ធ្វើថ្នាំមាតា ។
៧.រស្មីពណ៌សសុទ្ធសាធ កាលជាព្រះចាទ រៃស្សន្ទរក្សត្រា
ទ្យទានជីរសសោភា ជល់ព្រាហ្មណ៍ទ្រាថ្នា យកពោធិញ្ញាណ ។
៨.រស្មីពណ៌ជូចជើងហង្ស កាលមាតាទ្រង់ យក្សចាប់យកចាន
រិជ្ជាធរអារសាច់ទ្ទូនទ្រាណ ទ្យយក្សសាមាន្យ ស៊ីប្ទូរជីវិត ។
៩.រស្មីភ្ជឿផ្ទេកពណ្ណារាយ កាលជាទន្សាយ ឈ្មោះសោមបណ្ឌិត
ទ្យទានសាច់ឈាមជីវិត ជល់ឥន្ទព្រាហ្មណ៍ពិត ថាអត់អាហារ ។
១០.រស្មី-ទៀវ-លឿង-ក្រហម ស-ហង្សចាទព្រមភ្ជឿផ្ទេកអស្ទារ្យ
ត្រូវជាទ្រាំមួយប្រការ ក្នេងចាស់កុមារ ចងចាំទុកអើយ ។

មាតិកាអត្ថបទ

លំដាប់រៀង	មាតិកា
បទសរភញ្ញា	១
រតនត្តយបូជា	២
ពុទ្ធរតនប្បណាម	២
ធម្មរតនប្បណាម	៦
សង្ឆរតនប្បណាម	៩
ឃរមីធាំង៣០	១៣
ធាតុចេតិយនមស្ការគាថា	១៧
នមស្ការស្លាមព្រះពុទ្ធឃាន	១៩
មហាបុរិសលក្ខណៈ ៣២ ប្រការ	២០
ឃានវន្ទនា	២៣
សច្ចកិរិយាខាងក្រោយធ្វើបទនមស្ការ	២៥
នមស្ការបូជនីយវត្ថុ ត្រប់ទីកន្លែង	២៨
នមស្ការព្រះពុទ្ធ ៧ ព្រះអង្ត	២៩
នមស្ការព្រះពុទ្ធ ២៨ ព្រះអង្ត	៣១
ពុទ្ធជយមង្គលគាថា (ពាហុំ)	៣៣
គាថាជិនបញ្ជរ	៣៨
សីមាឆ្រាំបួនទិស	៤៣
មន្តគាថាមហាមកុដ	៤៥
រំលឹកដល់ទេវតា ៤ ទិស រក្សាខ្ឱ្យសុខ	៤៥
អានុភាពព្រះរតនត្រ័យ	៤៧
នមស្ការព្រះពុទ្ធតៃសជ្យគុរុ	៥០
ពុទ្ធដ្ឋានដ៏សំខាន់ក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា	៥៤

លុម្ពិនី ស្ថានទីប្រសូត	៥៦
បូជាស្ថានទីព្រះពុទ្ធទ្រង់ប្រសូត	៦០
ពុទ្ធគយា	៦១
បដិច្ចសមុប្បាទ អនុលោម	៦២
ព្រះពុទ្ធទ្រង់ឱនានក្នុងបឋមយាម	៦៣
បដិច្ចសមុប្បាទ បដិលោម	៦៣
ព្រះពុទ្ធទ្រង់ឱនានក្នុងមជ្ឈិមយាម	៦៤
ព្រះពុទ្ធទ្រង់ឱនានក្នុងបច្ឆិមយាម	៦៥
សត្តមហាឋាន	៦៦
១.ពោធិបល្ល័ង្ក	៦៧
វេរក្រឿងសក្ការៈបូជាត្រង់ទីព្រះពុទ្ធគ្រាស់ដឹង	៦៧
២.អនិមិសចេតិយ	៦៨
៣.រតនចង្កមចេតិយ	៦៩
៤.រតនឃរចេតិយ	៧០
បច្ចយុទ្ទេសោ	៧១
៥.អជបាលនិគ្រោធ	៧៣
មារអារាធនាព្រះពុទ្ធបរិនិព្វាន	៧៥
៦.ស្រះមុចលិន្ទ	៧៦
៧.រាជាយតនចេតិយ	៧៨
ព្រហ្មអារាធនាព្រះពុទ្ធអង្គ ត្រង់អជបាលនិគ្រោធ	៨១
ព្រះពុទ្ធទ្រង់ចាប់ផ្តើមសម្តែងព្រះធម៌	៨៦
ព្រៃឥសិបតនមិគទាយវ័ន	៩០
ធម្មចក្កប្បវត្តនសុត្តរម្ភោ	៩៥
ធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រ	៩៦
បូជាស្ថានទីព្រះពុទ្ធសម្តែងធម្មចក្ក	១០៩
ស្ថានទីបរិនិព្វានរបស់ព្រះពុទ្ធជារអូរស់	១១០
មហាសុទស្សនសូត្រ	១១២
វេឡុវគ្រាម	១៤០
ឆាតាលចេតិយ	១៤៥
មារអារាធនាព្រះពុទ្ធបរិនិព្វាន	១៤៩

អាយុសង្ខារវិស្សជ្ជនំ	១៥៤
កូដាគារសាលានាព្រៃមហាវ័ន	១៥៦
ព្រះពុទ្ធសំឡឹងមើលក្រុងវេសាលី	១៦០
សាលវ័នក្រុងកុសិនារាធីបរិនិព្វាន	១៦៣
ចតុសំវេជនីយដ្ឋាន គឺកន្លែងដ៏អស្ចារ្យ ៤	១៦៥
សុតទ្ធបរិព្វាជកសួរបញ្ហា	១៦៦
ព្រះពុទ្ធប្រគល់ធម្មវិន័យជាព្រះសាស្តា	១៦៩
បច្ឆិមវាចា គឺពាក្យបណ្តាំចុងក្រោយរបស់ព្រះពុទ្ធ	**១៧០**
ពាក្យបូជាព្រះពុទ្ធបដិមាបរិនិព្វាន	**១៧៥**
ពាក្យបូជាព្រះស្តូបបរិនិព្វាន	**១៧៥**
មកុដពន្ធនចេតិយ	**១៧៦**
បូជាស្ថានទីមកុដពន្ធនចេតិយ	**១៧៨**
មូលគន្ធកុដិវត្តជេតពន	**១៧៩**
បូជាស្ថានទីមូលគន្ធកុដិ	១៧៩
ស្ថានទីស្តូបយមកបាដិហារ្យ	១៨០
បូជាស្ថានទីស្តូបយមកបាដិហារ្យ	១៨០
ស្ថានទីសម្តែងមហាសតិប្បដ្ឋាន ជែនដីកុរុ	១៨២
ស្វាធ្យាយឧទ្ទេសនៃ**មហាសតិបដ្ឋានសូត្រ**	**១៨២**
ស្តូបសង្ពស្ស ស្ថានទីព្រះពុទ្ធចុះពីស្ថានតាវតិង្ស	១៨៥
ពាក្យបូជាស្តូបសង្ពស្សនគរ	១៨៦
រតនសូត្រ	១៨៨
ធម្មស្សវនានិសំសកថា	១៩៨
មង្គលចក្កវាឡ	១៩៩
សរណទីបិកាគាថា	២០៣
ទលិទ្ទសុត្តគាថា	២០៤
អត្ថន័យនៃពាក្យថា ព្រះរតនត្រ័យ	២០៤
ច្រូចទឹក ឲទ្ទិសផលបុណ្ស	២០៦
ការសូមខមាទោសចំពោះសព្វសត្ត	២០៧
សុខាតិយាចនគាថា	២០៨
បត្តិទានគាថា	២០៩
ច្រូចទឹកឲទ្ទិសបុណ្ស	២១២
សព្វបត្តិទានគាថា	២១២

ប្រូចទឹក បត្តិទានគាថា	២១៣
ផ្សាយមេត្តាចំពោះខ្លួនឯង (សម្រាប់បុរស)	២១៥
ផ្សាយមេត្តាចំពោះខ្លួនឯង (សម្រាប់ស្ត្រី)	២១៥
ផ្សាយមេត្តាជល់អ្នកណានីមួយ	២១៦
ផ្សាយមេត្តាមិនកំណត់	២១៦
ធម៌ផ្សាយមេត្តា	២១៧
សិទ្ធិយាចនគាថា	២១៩
បត្ថយាចនគាថា	២១៩
មន្តសៃយសាស្ត្រ តាមបែបព្រះពុទ្ធសាសនាសុទ្ធសាធ	២២១
បន្ទាប់ពីបទនមស្ការព្រះរតនត្រ័យរួច ក៏ត្បរថ្វាយបង្គំគ្រូបាអាចារ្យ	២២២
រតនមាលា កម្រងព្រះពុទ្ធ ២៨ ព្រះអង្គ	២២៥
មន្តការពារតយន្តរាយ	២៣០
ចុទ្ទសមគាថា (បជោតា ១៤ បទ)	២៣១
គរហសន្តិគាថា	២៣៣
ទសទិសពុទ្ធគាថា	២៣៥
បណ្ណូលព្រះពុទ្ធគុណ ៩	២៣៥
នវហរគុណគាថា	២៣៦
លុបឥតិបិសោ~តគវាតិ (ធ្វើជាផង់ផ្សេងៗ)	២៣៧
លុបព្រះនវហរគុណ	២៣៨
លុបបណ្ណូលព្រះពុទ្ធគុណ	២៣៨
លុប អសំសុ សំសុ សុ	២៣៨
លុបឥស្វាសុ	២៣៩
លុបសុស្វាឥ	២៣៩
មន្តគុណព្រះរតនត្រ័យ	២៣៩
មន្តបណ្ណូលលោកុត្តរធម៌	២៤០
សូធ្យបូជាព្រះគវម្បតិ (ព្រះគវម្ប៍)	២៤០
សូធ្យបូជាព្រះឲបគុត្ត	២៤០
សូធ្យបូជាព្រះសីវលី	២៤១

សូធ្យឫជាព្រះមហាកច្ចាយនៈ	**២៤១**
ន មណីចិន្តា	**២៤២**
សោឡសមង្គល	**២៤៣**
ត្រីនិសិទ្ធ	**២៤៤**
ហៅសូត្រត្រឡប់មកវិញ	**២៤៤**
ឫជាទេវតាស្ថិតនៅឆ្អាយឆាំង ៩ ឬឆ្អាយនព្វគ្រោះ	**២៤៥**
អាការវត្តា (ធម៌អាការវតាពណ៌នាព្រះពុទ្ធគុណ)	**២៤៦**
កំពូលកណ្ដាព្រះត្រៃបិដក	**២៥៨**
ចារណបរិត្ត	**២៧៧**
អសីតិមហាសាវ័ក	**២៨២**
ជីវទានឆាឃៈ (ធម៌ជីវទាន)	**២៨៤**
មហាមេត្តាឆាឃ (ធម៌មហាមេត្តី)	**២៨៩**
មហាសមយសូត្រ	**២៩៨**
ខ្ឋប្បាតសន្តិ *បទសូធ្យរម្ងាប់ខត្បាត ឬរម្ងាប់ហេតុអន្តរាយ*	**៣០៨**
ឥតិបិសោរតនមាលា	**៣៩៤**
នមក្ការឆាលី~ប្រែ	**៤៣៤**
ធម៌ថ្វាយបង្គំព្រះរ្រាំព្រះអង្គ	**៤៥៥**
បទថ្វាយង្គា	**៤៥៥**
នមោ ៨ បទ	**៤៥៦**
នមោ ៣ មេ	**៤៥៦**
នមោ ៣ បទរួបរួមជាមួយបទ	**៤៥៧**
នមស្ការចំពោះព្រះសម្ពុទ្ធ ២៨ ព្រះអង្គ	**៤៥៨**
ពាក្យខែរសម្រាប់កឋិនចីវរ	**៤៦១**

បទសរភញ្ញ

សូមថ្វាយបង្គំ-ព្រះសម្ពុទ្ធ ប្រសើរបំផុត-ក្នុងលោកា

ជាគ្រូនៃមនុស្ស-និងទេវតា ទ្រង់ត្រាស់ទេសនា-ប្រដៅសត្វ

ចង្អុលឲ្យដើរ-ផ្លូវកណ្តាល មាគ៌ាត្រកាល-អាចកម្ចាត់

ទុក្ខភ័យចង្រៃ-ឲ្យខ្ចាយបាត់ អាចកាត់សង្សារៈទុក្ខបាន ។

សាសនាព្រះអង្គ-នៅសព្វថ្ងៃ សត្វមាននិស្ស័យ-ពីបូរាណ

ប្រឹងរៀនប្រឹងស្តាប់-ចេះចាំបាន កាន់តាមលំអាន-បានក្តីសុខ

ឥតមានសុខណា-ស្មើក្តីស្ងប់ បញ្ចប់ត្រឹមសុខ-ឃ្លាតចាកទុក្ខ

តាំងពីលោកនេះ-តទៅមុខ ក្តីសុខនិរ៌ាមាន-ព្រោះធម៌ស្ងប់ ។

ខ្ញុំសូមបង្គំ-ឧត្តមព្រះធម៌ ព្រះសង្ឃបវរ-ទាំងគ្រប់សព្វ

រួមជាត្រៃរត្ន-គួរគោរព ជាម្ចប់ត្រជាក់-នៃលោកា

ព្រះរូបព្រះធាតុ-នៃព្រះពុទ្ធ វិសុទ្ធតាងអង្គ-ព្រះសាស្តា

សូមគុណត្រៃរត្ន-ជួយខេមរា ឲ្យបានសុខា-តរៀងទៅ ។

បទសរភញ្ញចប់

ធម៌នមស្សារ

រតនត្តយបូជា

ឥមេហិ ទីបធូបាទិសក្ការេហិ ពុទ្ធំ ធម្មំ សង្ឃំ អភិបូជយាមិ មាតា-បិតាទីនំ គុណវន្តានញ្ច មយ្ហញ្ច ទីឃរត្តំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ។

ប្រែថា ខ្ញុំព្រះករុណាសូមបូជាចំពោះនូវព្រះ{ពុទ្ធ / ធម៌ / សង្ឃ}ជាម្ចាស់ ដោយគ្រឿងសក្ការៈទាំងឡាយមានទៀន និងធូបជាដើមនេះ ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់អ្នកដ៏មានគុណទាំងឡាយមានមាតាបិតាជាដើមផង ដល់ខ្ញុំព្រះករុណាផង អស់កាលជាអង្វែងទៅហោង ។

ពុទ្ធរតនប្បណាម

ឥមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស។

(សូត្រ ៣ ដង)

ប្រែថា រីកិរិយានមស្ការថ្វាយបង្គំ នៃខ្ញុំព្រះករុណា ចូរមានដល់ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គជាព្រះអរហន្តដ៏ប្រសើរ ទ្រង់ត្រាស់ដឹងនូវញេយ្យធម៌ទាំងពួង ដោយប្រពៃចំពោះព្រះអង្គ ឥតមានគ្រូអាចារ្យណាប្រដៅព្រះអង្គឡើយ ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

យោ សន្ទិសិន្ទោ វរពោធិមូលេ

មារំ សសេនំ មហតឹ វិជេយ្យោ

សម្ពោធិមាគច្ឆិ អនន្តញ្ញាណោ

លោកុត្តមោ តំ បនមាមិ ពុទ្ធំ ។

ប្រែថា ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គឯណា ទ្រង់គង់ចម្រើនទូវព្រះអានាបានស្សតិកម្មដ្ឋាន លើរតនបល្ល័ង្គក្រោមម្ជប់ពោធិព្រឹក្សដ៏ប្រសើរ បានផ្ចាញ់នូវមារាធិរាជ ព្រមទាំងសេនាដ៏ច្រើនហើយទ្រង់ត្រាស់ដឹងនូវសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ មានប្រាជ្ញារកទីបំផុតគ្មាន ព្រះអង្គប្រសើរជាងសត្វលោក ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គ នោះដោយគោរព ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

យេ ច ពុទ្ធា អតីតា ច យេ ច ពុទ្ធា អនាគតា

បច្ចុប្បន្ទា ច យេ ពុទ្ធា អហំ វន្ទាមិ សព្វទា ។

ប្រែថា ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយអង្គឯណា ដែលបានត្រាស់ជាព្រះពុទ្ធនិព្វាន កន្ថងទៅហើយក្តី ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយអង្គឯណា ដែលនឹងបានត្រាស់ជា ព្រះពុទ្ធក្នុងកាលខាងមុខក្តី ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយអង្គឯណា ដែលបានត្រាស់ ជាព្រះពុទ្ធក្នុងកទូកប្បនេះក្តី ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយនោះគ្រប់កាលទាំងពួង ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

ឥតិបិ សោ ភគវា អរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធោ វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ សុគតោ លោកវិទូ អនុត្តរោ បុរិសទម្មសារថិ សត្ថា ទេវមនុស្សានំ ពុទ្ធោ ភគវាតិ[1] ។

ប្រែថា **ឥតិបិ សោ ភគវា អរហំ** *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ទ្រង់ព្រះនាមថា* ***អរហំ*** *ព្រោះព្រះអង្គផ្ងាយចាកសឹកសត្រូវពោល គឺកិលេសព្រមទាំងវាសនា គឺកាយបយោគ និងវចីបយោគ*

សម្មាសម្ពុទ្ធោ *ទ្រង់ព្រះនាមថា* ***សម្មាសម្ពុទ្ធោ*** *ព្រោះព្រះអង្គត្រាស់ដឹងនូវញេយ្យ ធម៌ទាំងពួង ដោយប្រពៃ ចំពោះព្រះអង្គ ឥតមានគ្រូអាចារ្យណាប្រដៅ ព្រះអង្គឡើយ*

វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ *ទ្រង់ព្រះនាមថា* ***វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ*** *ព្រោះព្រះអង្គបរិបូណ៌ ដោយវិជ្ជា ៣ និងវិជ្ជា ៨ និងចរណៈ ១៥*

សុគតោ *ទ្រង់ព្រះនាមថា* ***សុគតោ*** *ព្រោះព្រះអង្គមានដំណើរល្អ យាងទៅកាន់សុន្ទរស្ថាន គឺអមតមហានិព្វាន*

លោកវិទូ *ទ្រង់ព្រះនាមថា* ***លោកវិទូ*** *ព្រោះព្រះអង្គជ្រាបច្បាស់នូវត្រៃលោក*

អនុត្តរោ *ទ្រង់ព្រះនាមថា* ***អនុត្តរោ*** *ព្រោះព្រះអង្គប្រសើរ ដោយសីលាទិគុណ រកបុគ្គលណាមួយស្មើគ្មាន*

បុរិសទម្មសារថិ *ទ្រង់ព្រះនាមថា* ***បុរិសទម្មសារថិ*** *ព្រោះព្រះអង្គ ជាអ្នកទូន្មាននូវបុរសដែលមានឧបនិស្ស័យគួរនឹងទូន្មានបាន*

---

๑ អង្គុត្តរនិកាយ ឆកនិបាត ត្រង់អាហុនេយ្យវគ្គ ๔๖/๑๒

សត្ថា ទេវមនុស្សានំ ទ្រង់ព្រះនាមថា **សត្ថា ទេវមនុស្សានំ** ព្រោះព្រះអង្គជាសាស្តាចារ្យនៃទេវតា និងមនុស្សទាំងឡាយ

ពុទ្ធោ ទ្រង់ព្រះនាមថា **ពុទ្ធោ** ព្រោះព្រះអង្គត្រាស់ដឹងនូវចតុរារិយសច្ច ហើយញ្ចុាំងអ្នកដទៃឲ្យត្រាស់ដឹងផង

ភគវា ទ្រង់ព្រះនាមថា **ភគវា** ព្រោះព្រះអង្គមានដំណើរទៅកាន់ត្រៃភពឆ្ងាក់ចោលហើយ គឺថាព្រះអង្គមិនត្រឡប់កើតទៀតឡើយ ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

រួចហើយត្រូវប្រកាសប្តេជ្ញាខ្ជូនចំពោះព្រះពុទ្ធគុណថា៖

នត្ថិ មេ សរណំ អញ្ញំ ពុទ្ធោ មេ សរណំ វរំ

ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ មេ ជយមង្គលំ ។

ប្រែថា **នត្ថិ មេ សរណំ អញ្ញំ** *វត្ថុដទៃជាទីពឹងទីរឲ្យកនៃខ្ញុំព្រះករុណា មិនមានឡើយ* **ពុទ្ធោ មេ សរណំ វរំ** *មានតែព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ជាទីពឹងទីរឲ្យកដ៏ប្រសើរបស់ខ្ញុំព្រះករុណា* **ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ មេ ជយមង្គលំ** *សូមសិរីសួស្តីជយមង្គលចូរមានដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ដោយកិរិយាពោលនូវពាក្យសច្ចៈនេះ ។*

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

រួចហើយត្រូវសូមខមាទោសនឹងព្រះពុទ្ធគុណជូច្នេះថា៖

ឧត្តមង្គេន វន្ទេហំ ចាធបំសុំ វរុត្តមំ

ពុទ្ធេ យោ ឧលិតោ ទោសោ ពុទ្ធោ ឧមតុ តំ មមំ ។

<u>ប្រែថា</u> **ឧត្តមផ្តេន វន្ទេហំ ចាធបំសុំ វរុត្តមំ** *ខ្ញុំព្រះករុណា សូមថ្វាយបង្គំនូវល្អងធូលីព្រះបាទនៃព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធដ៏ប្រសើរខ្ពង់ខ្ពស់ ដោយអវយវៈដ៏ឧត្តមគឺត្បូង* **ពុទ្ធេ យោ ឧលិតោ ទោសោ** *ទោសឯណា ដែលខ្ញុំព្រះករុណា ធ្វើឲ្យភ្លាំងភ្លាត់ហើយក្នុងព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់* **ពុទ្ធោ ឧមតុ តំ មមំ** *សូមព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ អត់នូវទោសនោះដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ។*

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

ធម្មរតនប្បណាម

អជ្ជដ្ឋិកាវិយបថោ ជនានំ

មោក្ខប្បវេសាយ ឧជ្ជ ច មគ្គោ

ធម្មោ អយំ សន្តិករោ បណីតោ

នេយ្យានិកោ តំ បនមាមិ ធម្មំ ។

<u>ប្រែថា</u> ព្រះសទ្ធម្មឯណា ជាធម៌ប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ ជាគន្លងដំណើរនៃព្រះអរិយបុគ្គលជាម្ចាស់ ជាផ្លូវដ៏ត្រង់ក្នុងកិរិយាញ្ចុាំងជនដែលប្រាថ្នានូវព្រះនិព្វាន ឲ្យចូលទៅកាន់ព្រះនិព្វានបាន ព្រះធម៌នេះ ជាធម៌ធ្វើឲ្យត្រជាក់រម្ងាប់បង់នូវភ្លើងទុក្ខ ភ្លើងកិលេសជាធម៌ដ៏ឧត្តម ជាគុណញ្ចុាំងសត្វឲ្យចេញចាកសង្សារទុក្ខ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះសទ្ធម្មនោះ ដោយគោរព ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

យេ ច ធម្មា អតីតា ច យេ ច ធម្មា អនាគតា

បច្ចុប្បន្នា ច យេ ធម្មា អហំ វន្ទាមិ សព្វទា ។

ប្រែថា ព្រះធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលជាធម៌របស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធដែល និព្វាន កន្លងទៅហើយក្តី ព្រះធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលជាធម៌របស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ដែលនឹងមាន មកក្នុងកាលខាងមុខក្តី ព្រះធម៌ទាំងឡាយឯណាដែលជាធម៌របស់ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ប្រតិស្ឋានទុកក្នុងកាលសព្វថ្ងៃនេះក្តី ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះធម៌ទាំងឡាយ នោះគ្រប់កាលទាំងពួង ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

គួរបន្ទោនកាយវាចា ហើយតាំងចិត្តរឭកដល់ព្រះធម្មគុណថា៖

ស្វាក្ខាតោ ភគវតា ធម្មោ សន្ទិដ្ឋិកោ អកាលិកោ ឯហិបស្សិកោ ឱបនយិកោ បច្ចត្តំ វេទិតព្ពោ វិញ្ញូហីតិ[2] ។

ប្រែថា **ស្វាក្ខាតោ ភគវតា ធម្មោ** ព្រះបរិយត្តិធម៌ គឺព្រះត្រៃបិដក ជាធម៌ គឺព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សម្តែងហើយដោយល្អ

ធម្មោ ព្រះនព្វលោកុត្តរធម៌មាន ៩ ប្រការ គឺមគ្គ ៤ ផល ៤ និព្វាន ១

សន្ទិដ្ឋិកោ ជាធម៌គឺព្រះអរិយបុគ្គលទាំងពួងដឹងពិតឃើញពិត ដោយបច្ចវេក្ខ-ណញ្ញាណ គឺថាឱនឹងបានដឹង ដោយស្តាប់ ដោយជឿបុគ្គលដទៃនោះៗក៏ទេ គឺឃើញច្បាស់ ដោយខ្លួនឯង

អកាលិកោ ជាធម៌ឲ្យនូវផលមិនរង់ចាំកាល គឺថាកាលបើព្រះអរិយមគ្គ កើតឡើង ហើយ ព្រះអរិយផលក៏កើតក្នុងលំដាប់គ្នា មិនបានយឺតយូរឡើយ

ឯហិបស្សិកោ ជាធម៌គួរដល់ឯហិបស្សវិធី គឺថា បើព្រះអរិយបុគ្គលដែលបាន សម្រេចមគ្គផលហើយ ក៏គួរនឹងហៅបុគ្គលដទៃឲ្យចូលមកមើលបាន

---

២ អង្គុត្តរនិកាយ ឆកនិបាត ត្រង់អាហុនេយ្យវគ្គ ៤៦/១៣

ឯបនយិកោ ជាធម៌គឺព្រះអរិយបុគ្គល គប្បីបង្អោនចូលមកទុកក្នុងខ្លួន ដោយអំណាចនៃការនា

បច្ចត្តំ វេទិតព្វោ វញ្ញូហិ ជាធម៌ គឺអ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយ មានខត្តិយជិតញ្ញូបុគ្គល ជាដើម គប្បីដឹង គប្បីឃើញច្បាស់ក្នុងចិត្តនៃខ្លួន ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

ប្រកាសប្តេជ្ញាខ្លួនដោយពាក្យសច្ចៈថា៖

ឧត្តិ មេ សរណំ អញ្ញំ ធម្មោ មេ សរណំ វរំ

ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ មេ ជយមង្គលំ។

ប្រែថា **ឧត្តិ មេ សរណំ អញ្ញំ** វត្តុជទៃជាទីពឹងទីពួកនៃខ្ញុំព្រះករុណា មិនមានទៀយ

ធម្មោ មេ សរណំ វរំ មានតែព្រះធម៌ជាម្ចាស់ ជាទីពឹង ទីពួកដ៏ប្រសើរ របស់ខ្ញុំព្រះករុណា

ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ មេ ជយមង្គលំ សូមសិរីសួស្តី ជយមង្គលចូរមានដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ដោយកិរិយាពោលនូវពាក្យសច្ចៈនេះ ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

រួចហើយត្រូវសូមខមាទោសនឹងព្រះធម្មគុណថា៖

ឧត្តមង្គេន វន្ទេហំ ធម្មញ្ច ទុវិធំ វរំ

ធម្មេ យោ ខលិតោ ទោសោ ធម្មោ ខមតុ តំ មមំ ។

ប្រែថា **ឧត្តមង្គេន វន្ទេហំ ធម្មញ្ច ទុវិធំ វរំ** ខ្ញុំព្រះករុណា សូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះធម៌ដ៏ប្រសើរ មានពីរប្រការ គឺព្រះបរិយត្តិធម៌ និងព្រះនព្វលោកុត្តរធម៌ ដោយអវយវៈដ៏ឧត្តម គឺត្បូង

ធម្មេ យោ ទោសោ ទោសឯណា ដែលខ្ញុំព្រះករុណា ធ្វើឲ្យភ្លាំងភ្លាត់ហើយក្នុងព្រះធម៌ជាម្ចាស់

ធម្មោ ខមតុ តំ មមំ សូមព្រះធម៌ជាម្ចាស់ អត់នូវទោសនោះដល់ខ្ញុំ ព្រះករុណា ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

សង្ឃរតនប្បណាម

សង្ឃោ វិសុទ្ធោ វរទក្ខិណេយ្យោ
សន្តិន្ទ្រិយោ សព្វមលប្បហីនោ
គុណោហនេកេហិ សមិទ្ធិបត្តោ
អនាសវោ តំ បណមាមិ សង្ឃំ ។

ប្រែថា ព្រះអរិយសង្ឃឯណា ជ័ប់វិសុទ្ធវិសេស ជាទក្ខិណេយ្យបុគ្គលដ៏ប្រសើរ មានឥន្ទ្រិយរម្ងាប់ហើយ មានមន្ទិលគឺរាគាទិក្កិលេសទាំងពួងបន្សាត់បង់ហើយ ជាព្រះសង្ឃដល់ហើយនូវកិរិយាសម្រេចដោយគុណទាំងឡាយជ័ច្រើន ជាព្រះសង្ឃមានអាសវធម៌មិនមាន គឺថា ជាព្រះខីណាស្រព ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំ នូវព្រះអរិយសង្ឃនោះដោយគោរព ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

យេ ច សង្ឃា អតីតា ច យេ ច សង្ឃា អនាគតា
បច្ចុប្បន្នា ច យេ សង្ឃា អហំ វន្ទាមិ សព្វទា ។

ប្រែថា ព្រះសង្ឃទាំងឡាយឯណា ដែលជាព្រះសង្ឃបានសម្រេចមគ្គ និងផលកន្លងទៅហើយក្តី ព្រះសង្ឃទាំងឡាយឯណា ដែលជាព្រះសង្ឃនឹងបានសម្រេចមគ្គ និងផលក្នុងកាលខាងមុខក្តី ព្រះសង្ឃទាំងឡាយឯណា ដែលជាព្រះសង្ឃបាន សម្រេចមគ្គ និងផលក្នុងកាលជាបច្ចុប្បន្ននេះក្តី ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយ បង្គំនូវព្រះសង្ឃទាំងឡាយនោះ គ្រប់កាលទាំងពួង។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

រួចហើយគប្បីតាំងចិត្តរឭកដល់ព្រះសង្ឃគុណដោយបង្គោនកាយវាចាថា៖

សុបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ

ឧជុបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ

ញាយបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ

សាមីចិបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ

យទិទំ ចត្តារិ បុរិសយុគានិ អដ្ឋ បុរិសបុគ្គលា ឯស ភគវតោ សាវកសង្ឃោ អាហុនេយ្យោ បាហុនេយ្យោ ទក្ខិណេយ្យោ អញ្ជលិ-
ករណីយោ អនុត្តរំ បុញ្ញក្ខេត្តំ លោកស្សាតិ[๓] ។

ប្រែថា សុបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ *ព្រះសង្ឃជាសាវក នៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិហើយដោយប្រពៃ គឺប្រតិបត្តិតាមគន្លងព្រះនព្វលោកុត្តរធម៌*

๓- បិដក๔๑/๑ កិក្ខុប្រកបដោយធម៌๖ យ៉ាង ជាអ្នកគួរទទួលនូវចតុប្បច្ច័យ ដែលគេនាំមកគួរបូជាឯណេះ។ ជាបុញ្ញក្ខេត្ត ដ៏ប្រសើរបស់សត្វលោក គឺ:๑-កិក្ខុប្រកបដោយសិទ្ធិន្ទ្រិយ ๒-វីរិយិន្ទ្រិយ ๓-សតិន្ទ្រិយ ๔-សមាធិន្ទ្រិយ ๕-បញ្ញិន្ទ្រិយ ๖-បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សម្រេចនូវចេតោវិមុត្តិនិងបញ្ញាវិមុត្តិដែលមិនមានអាសវៈ ព្រោះអស់អាសវៈទាំងឡាយ ដោយប្រាជ្ញាដ៏ឧត្តមដោយខ្លួនឯងក្នុងបច្ចុប្បន្ន ។

ឧជុបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ *ព្រះសង្ឃជាសាវក នៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិដោយត្រង់ គឺប្រតិបត្តិជាមជ្ឈិមប្បដិបទា*

ញាយបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ *ព្រះសង្ឃជាសាវក នៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិដើម្បីត្រាស់ដឹងនូវព្រះនិព្វាន ជាស្ថានក្សេមផុតចាកទុក្ខទាំងពួង*

សាមីចិបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ *ព្រះសង្ឃជាសាវកនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិដ៏សមគួរដល់សាមីចិកម្ម គឺប្រតិបត្តិគួរដល់សីល សមាធិ បញ្ញា*

យទិទំ ចត្តារិ បុរិសយុគានិ *ព្រះសង្ឃឯណា បើរាប់ជាគូនៃបុរសទាំងឡាយមាន ៤ គូ គឺព្រះសង្ឃដែលបានសម្រេចនូវសោតាបត្តិមគ្គ និងសោតាបត្តិផលជាគូ ១ សកទាគាមិមគ្គ និងសកទាគាមិផលជាគូ ១ អនាគាមិមគ្គ និងអនាគាមិផលជាគូ ១ អរហត្តមគ្គ និងអរហត្តផលជាគូ ១*

អដ្ឋ បុរិសបុគ្គលា *បើរាប់រៀងជាបុរសបុគ្គលមាន ៨ គឺ ព្រះសង្ឃដែលបានសម្រេចនូវសោតាបត្តិមគ្គ ១ សោតាបត្តិផល ១ សកទាគាមិមគ្គ ១ សកទាគាមិផល១ អនាគាមិមគ្គ១ អនាគាមិផល១ អរហត្តមគ្គ១ អរហត្តផល១*

ឯស ភគវតោ សាវកសង្ឃោ *ព្រះសង្ឃទាំងនុ៎ះ ជាសង្ឃសាវក នៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ*

អាហុនេយ្យោ *លោកគួរទទួលនូវចតុប្បច្ច័យ ដែលបុគ្គលឧទ្ទិសចំពោះអ្នកមានសីល ហើយនាំមកអំពីចម្ងាយបង្អោនចូលមកបូជា*

បាហុនេយ្យោ *លោកគួរទទួលនូវអាគន្តុកទាន គឺទានដែលបុគ្គលតាក់តែង ដើម្បីញាតិ និងមិត្រ ដែលមកអំពីទិសផ្សេងៗ ហើយបង្អោនចូលមកបូជា*

ឧក្ខិណោយ្យោ *លោកគួរទទួលនូវទាន ដែលបុគ្គលជឿនូវកម្ម និងផលនៃកម្ម ហើយបូជា*

អញ្ជលិករណីយោ *លោកគួរដល់អញ្ជលិកម្ម ដែលសត្វលោកគប្បីធ្វើ*

អនុត្តរំ បុញ្ញក្ខេត្តំ លោកស្ស *លោកជាបុញ្ញក្ខេត្ត គឺជាទីដុះឡើងនៃពូជ គឺបុណ្យ នៃសត្វលោករកខេត្តដទៃក្រៃលែងជាងគ្មាន ។*

(ក្រាបថ្វាយបង្គំមួង)

តទៅគប្បីប្រកាសប្តេជ្ញាខ្នួនចំពោះព្រះសង្ឃគុណថា ៖

ឧត្ថិ មេ សរណំ អញ្ញំ សង្ឃោ មេ សរណំ វរំ

ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ មេ ជយមង្គលំ ។

ប្រែថា **ឧត្ថិ មេ សរណំ អញ្ញំ** *វត្ថុជាទៃជាទីពឹងទីព្រឹកនៃខ្ញុំព្រះករុណា មិនមានឡើយ*

សង្ឃោ មេ សរណំ វរំ *មានតែព្រះសង្ឃជាម្ចាស់ ជាទីពឹងទីព្រឹកដ៏ប្រសើរ របស់ខ្ញុំព្រះករុណា*

ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ មេ ជយមង្គលំ *សូមសិរីសួស្តី ជយមង្គល ចូរមានដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ដោយកិរិយាពោលនូវពាក្យសច្ចៈនេះ ។*

រួចហើយត្រូវសូមខមាទោសនឹងព្រះសង្ឃគុណថា ៖

ឧត្តមង្គេន វន្ទេហំ សង្ឃញ្ច ទុវិធោត្តមំ

សង្ឃេ យោ ឧលិតោ ទោសោ សង្ឃោ ខមតុ តំ មមំ ។

<u>ប្រែថា</u> **ឧត្តមផ្តេន វន្ទេហំ សង្ឆញ្ជា ធុវិធោត្តមំ** *ខ្ញុំព្រះករុណា សូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះសង្ឆដ៏ប្រសើរ មានពីរប្រការ គឺសម្មតិសង្ឆ និងអរិយសង្ឆ ដោយអវយវៈដ៏ឧត្តម គឺត្បូង*

សផ្ឆ្ឆ យោ ឧលិតោ ផោសោ *ទោសឯណា ដែលខ្ញុំព្រះករុណា ធ្វើឲ្យភ្ជាំងភ្ជាត់ហើយក្នុងព្រះសង្ឆជាម្ចាស់*

សផ្ឆ្ឆា ឧមតុ តំ មមំ *សូមព្រះសង្ឆជាម្ចាស់អត់នូវទោសនោះដល់ ខ្ញុំព្រះករុណា។*

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

ឆារមីឆាំង៣០

ឥតិបិ ផានចារមិសម្ឆន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយទានបារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ ផានឧបចារមិសម្ឆន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយទានឧបបារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ។*

ឥតិបិ ផានបរមត្តចារមិសម្ឆន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយទានបរមត្តបារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ។*

ឥតិបិ សីលចារមិសម្ឆន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយសីលបារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ។*

ឥតិបិ សីលឧបចារមិសម្ឆន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយសីលឧបបារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ។*

ឥតិបិ សីលបរមត្តចារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយសីលបរមត្តបារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ នេក្ខម្មចារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយនេក្ខម្មបារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ នេក្ខម្មឧបចារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយនេក្ខម្មឧបបារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ នេក្ខម្មបរមត្តចារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មាព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយនេក្ខម្មបរមត្តបារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ បញ្ញាចារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយបញ្ញាបារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ បញ្ញាឧបចារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយបញ្ញាឧបបារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ បញ្ញាបរមត្តចារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយបញ្ញាបរមត្តបារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ វីរិយចារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយវីរិយបារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ វីរិយឧបចារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយវីរិយឧបបារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ វីរិយបរមត្តចារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយវីរិយបរមត្តបារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ ខន្តិចារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះព្រះអង្គ បរិបូណ៌ហើយ ដោយខន្តីបារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ ខន្តិឧបចារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយខន្តីឧបបារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ ខន្តិបរមត្តចារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយខន្តីបរមត្តបារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ សច្ចចារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយសច្ចបារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ សច្ចឧបចារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយសច្ចឧបបារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ សច្ចបរមត្តចារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយសច្ចបរមត្តបារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ អធិដ្ឋានចារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយអធិដ្ឋានបារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ អធិដ្ឋានឧបចារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយអធិដ្ឋានឧបបារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ អធិដ្ឋានបរមត្តចារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយអធិដ្ឋានបរមត្តបារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ មេត្តាចារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយមេត្តាបារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ មេត្តាឧបចារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយមេត្តាឧបបារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ មេត្តាបរមត្តចារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយមេត្តាបរមត្តបារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ ឧបេក្ខាចារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយឧបេក្ខាបារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ ឧបេក្ខាឧបចារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយឧបេក្ខាឧបបារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ ឧបេក្ខាបរមត្តចារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយឧបេក្ខាបរមត្តបារមី មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ ឧសចារមិសម្បន្នោ ឧសឧបចារមិសម្បន្នោ ឧសបរមត្ត ចារមិសម្បន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយបារមី១០ បរិបូណ៌ហើយ ដោយឧបបារមី១០ បរិបូណ៌ហើយដោយបរមត្តបារមី១០ មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ឥតិបិ សមត្តឹសចារមិសម្បុន្នោ សោ ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ហើយ ដោយចារមីទាំង៣០ មែនព្រោះហេតុដូច្នេះ ។*

ធាតុចេតិយនមស្ការគាថា

๑. មហាគោតមោ ជិនវរោ កុសិនារម្ហិ និព្ពុតោ
ធាតុវិត្ថារិកំ អាសិ តេសុ តេសុ បទេសតោ ។

ខ្ញុំសូមបង្គំ ប្រណម្យអភិវាទ សារីរិកធាតុ ព្រះមហាគោតម
ដែលទ្រង់និព្វាន ក្រោមសាលព្រឹក្សជំ ជិតបុរីរម្យ ក្រុងកុសិនារ ។
កិរិយាផ្សាយទូវ ព្រះធាតុនានា ផ្សេងៗពីគ្នា ក្នុងទីទាំងឡាយ
ខ្ញុំសូមបង្គំ ប្រណម្យក្រាបថ្វាយ ព្រះធាតុទាំងឡាយ គ្រប់ទីនោះៗ ។

๒. ឧណ្ហីសំ ចតសេ្សា ធាឋា អក្ខកា ទ្វេ ច ធាតុយោ
អសម្ភិន្នា ឥមា សត្ត សេសា ភិន្នា ៧ ធាតុយោ ។

ព្រះសារីរិកធាតុ ល្អស្អាតទាំងឡាយ ដែលមិនបែកសោះ ប្រាំពីរព្រះអង្គ
គឺព្រះឧណ្ហី- សធាតុបញ្ចង់(៤) មានមួយព្រះអង្គ នៅគង់ល្អស្អាត
និងព្រះទាឋា(២) សារីរិកធាតុ ទាំង៤ អង្គស្អាត គ្មានឃ្លាតបែកចេញ
ព្រះអក្ខកធាតុ(៣) នៅស្អាតពេញលេញ គ្មានបែកបាក់ចេញ ទាំងពីរព្រះអង្គ
ព្រះសារីរិកធាតុ ក្អឹស្អាតត្រចង់ ប្រាំពីរព្រះអង្គ គង់នៅទាំងអស់
ព្រះសារីរិកធាតុ ដ៏សេសពីនោះ បែកចេញចំពោះ ចំណែកធំតូច ។

๓.មហន្តា មុគ្គមត្តា(៤) ច មជ្ឈិមា កិន្ថតណ្ឌុលា
ខុទ្ទកា សាសបមត្តា ច ធានាវណ្ណា ច ធាតុយោ

๔- ឆ្នឹងថ្ងាស ។ ๒- ព្រះចង្កឹមកែវ ។ ๓- ឆ្នឹងជង្គាំបិត ។ (๔) កន្លែងខ្លះ មុគ្គមាសារ. ខ្លះថា កិន្ថមុត្តា ។

ឯព្រះបរមធាតុ មានខ្នាតបីយ៉ាង លោកបានពោលអាង ទុកជាលំដាប់
ព្រះធាតុខ្នាតធំ ទំហំប៉ុនគ្រាប់ សណ្តែកបាយកាប់ កាត់មួយកំណាត់
ព្រះធាតុកណ្តាល ដូចកាលគេកាត់ ប៉ុនមួយកំណាត់ នៃគ្រាប់អង្ករ
ព្រះធាតុខ្នាតតូច ល្អិតល្អបវរ លោកបានព្យាករ ថាប៉ុនគ្រាប់ស្ពៃ ។

៤. មហន្តា សុវណ្ណាវណ្ណា ច មុត្តវណ្ណា ច មជ្ឈិមា

ទុទ្ទកា មកុលវណ្ណា ច សោឡស ទោណមត្តិកា

ព្រះសារីរិកធាតុ នៃព្រះកគវា មានពណ៌ផ្សេងគ្នា ទាំងបីវិលាស
ព្រះធាតុខ្នាតធំ មានពណ៌ដូចមាស ពន្ធឹឧកាស វិសេសពេកក្តាត់ ។
ព្រះធាតុកណ្តាល វិលាសដូចរ័តន៍ មុក្តាប្រាកដ ស្ទើរចាប់ច្រឡំ
ព្រះធាតុខ្នាតតូច ដូចផ្តាម្ជិះសម ពណ៌សស្រគាំ ក្រពុំស្រស់ស្អាត
សរុបព្រះធាតុ នៃព្រះសាស្តា លោកបានពោលថា បើគិតតាមខ្នាត
ដប់ប្រាំមួយនាឡិ មិនបាត់បង់ខាត បែងចែកជាខ្នាត ចំនួនមួយទោណ ។

៥. មហន្តា បញ្ចា នាឡិយោ នាឡិយោ បញ្ចា មជ្ឈិមា

ទុទ្ទកា ច នាឡី ចេវ ឯតា សញ្ចាបិ ធាតុយោ ។

ព្រះបរមធាតុ មុនីនាថសាស្តា ទាំងអស់នោះណា បែកជាតូចធំ
លោកបានពោលទុក ថាមានទំហំ មានតូចមានធំ មានខ្នាតកណ្តាល ។
ព្រះធាតុខ្នាតធំ ចំនួនប្រាំនាឡិ ព្រះធាតុកណ្តាល ប្រាំនាឡិប្រាកដ
ព្រះធាតុខ្នាតតូច ប្រាំមួយនាឡិគត់ តាមលោកកំណត់ បីយ៉ាងដូច្នេះ ។

៦. អហំ វន្ទាមិ ទ្ធរតោ

ខ្ញុំសូមលើកហត្ត ផ្គងនមស្ការ ព្រះធាតុនោះណា អំពីចម្ងាយ
ឧណ្ហីសាក្ខកធាតុទាំងឡាយ ប្រណម្យដោយកាយ និងវាចាចិត្ត ។
ព្រះទាឋធាតុ និងធាតុដទៃ នៃព្រះជិនស្រី ស្ថិតនៅឆ្ងាយជិត
ខ្ញុំសូមនមស្ការ ដោយត្បូងខ្ញុំពិត ឆ្ពោះព្រះវិជិត- មារនោះហោង ។

នមស្ការសូមព្រះពុទ្ធបាទ

វន្ទាមិ ពុទ្ធំ ភវចារតិណ្ណំ

តិលោកកេតុំ តិភវេកនាថំ

យោ លោកសេដ្ឋោ សកលំ កិលេសំ

ឆេត្វាន ពោឆេសិ ជនំ អនន្តំ ។

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធឯណា ព្រះអង្គប្រសើរក្នុងលោក ទ្រង់កាត់បង់នូវ
កិលេសទាំងអស់បានហើយ ញ្ជាំងជនជាអនន្តឲ្យត្រាស់ដឹងហើយ
ខ្ញុំសូម ក្រាបថ្វាយបង្គំ នូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធនោះ ព្រះអង្គឆ្លងផុតអំពី
ច្រាំងនៃភពហើយ ព្រះអង្គជាទង់ជ័យនៃត្រៃលោក មានតែព្រះអង្គ
មួយ ជាទីពឹងនៃសព្វសត្វក្នុងត្រៃភព ។

យំ នម្មទាយ នទិយា បុលិនេ ច តីរេ

យំ សចូពន្ធតិរិកេ សុមនាចលត្តេ

យំ តត្ត យោនកបុរេ មុនិនោ ច ចាទំ

តំ ចាទលញ្ជនមហំ សិរសា នមាមិ ។

ស្នាមព្រះបាទឯណា (ដែលព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ប្រតិស្ឋានទុក) លើផ្នូរ
ខ្សាច់ទៀបឆ្នេរនៃស្ទឹងឈ្មោះនម្មទា ស្នាមព្រះបាទឯណា (ដែល
ព្រះសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ប្រតិស្ឋានទុក) លើភ្នំសចូពន្ធ និងលើភ្នំសុមនកូដ
ស្នាមព្រះបាទឯណា (ដែលព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ប្រតិស្ឋានទុក)
ក្នុងយោនកបុរី ខ្ញុំសូមក្រាបថ្វាយបង្គំ ដោយត្បូង ចំពោះទៅព្រះបាទ
និងស្នាមព្រះបាទទាំងនោះនៃព្រះសក្យមុនី ។

សុវណ្ណមាលិកេ សុវណ្ណបព្ចតេ សុមនកូដេ យោនកបុរេ នម្មទាយ
នទិយា បញ្ច ចាទវរំ ឋានំ អហំ វន្ទាមិ ទូរតោ ។

ខ្ញុំសូមនមស្ការអំពីចម្ងាយនូវស្ថានដែលមានព្រះបាទដ៏ប្រសើរ ៥ កន្លែង គឺស្ថានលើក្នុំសុវណ្ណមាលិក: ១ លើក្នុំសុវណ្ណបព៌ត ១ លើក្នុំសុមនកូដ ១ ក្នុងយោនកបុរី ១ ក្បែរស្ទឹងនម្មទា ១ ។

មហាបុរិសលក្ខណៈ ៣២ ប្រការ

១. យោ បុព្ចេ កតបុញ្ញត្តា សុប្បតិដ្ឋិតចាទកោ
ចក្ក្ក្ឌិតបទោ ទីឃ- បណ្ហិអន្ទុលិព្រហ្មុជុ ។

ព្រះមហាមុនីព្រះអង្គទ្រង់បំពេញបុណ្យក្នុងកាលមុន ទើបមានផ្ទៃព្រះបាទទាំងគូរាបស្មើល្អ ប្រដាប់ដោយចក្រ កែងព្រះបាទវែង ម្រាមព្រះហស្តវែង និងម្រាមព្រះបាទវែងព្រះកាយត្រង់ដូចជាកាយនៃព្រហ្ម ។

២. សត្ថុស្ឃទោ មុទុតលុ- ណជាលហត្ថចាទកោ
ឧស្ឃន្ទុទត្តលោមោ ចេ- ណិជន្ឆោ សុឧមច្ឆវិ ។

មានព្រះមំស:គឺសាច់ ៧ អន្លើដោយបរិបូណ៌ (គឺខ្នងព្រះហស្ត ២, ខ្នងព្រះបាទ ២, ព្រះអង្សា ២, ព្រះសូរង ១) ផ្ទៃព្រះហស្តនិងផ្ទៃព្រះបាទដ៏ទន់ល្វើយ មានប្រទាក់ក្រឡាដូចជាសំណាញ់ មានព្រះបាទដូចជាអណ្តែតឡើងខាងលើ មានព្រះលោមាមានចុង-ងឡើងលើ មានព្រះជង្ឆាគឺស្មងរៀវមូលត្រសូល មានព្រះឆវីល្អិតផូរផង់រលីងស្រិល ។

៣.សុវណ្ណាវណ្ណោ កោសម្ហិ ឧហីតវត្ថកុយ្ហកោ

និគ្រោធបរិមណ្ឌល- ជ្ជិតជានុបរាមាសោ ។

មានស្បែកសម្បុរថ្ងៃ (លឿងក្ងីអន្ទង់) ដូចជាសម្បុរនៃមាស
មានព្រះអង្គាវយវៈដែលត្រូវលាក់កំបាំងដោយសំពត់ស្ថិត
នៅក្នុងស្រោម មានទ្រង់ទ្រាយព្រះកាយ ដូចជាបរិមណ្ឌល
នៃដើមជ្រៃ កាលបើទ្រង់ឈរ មិនបាច់ឱនព្រះអង្គចុះ អាច
ស្ទាបអង្អែលព្រះជានុបាន ។

៤.សីហកាយ-ចិតន្តរំស- សមវដ្ត្ទទន្ទកោ

រសគ្គសគ្គី នីលនេត្ត- គោបទុមោណ្ហីសសីសកោ។

មានព្រះកាយពាក់កណ្តាលខាងលើ ដូចជាកាយនៃរាជសីហ៍
មានព្រះបិដ្ឋិ គឺខ្នងដ៏ពេញបរិបូណ៌ មានព្រះសូរងមូលសម
មានព្រះប្រសាទ គឺសរសៃល្អិតធ្ងារដ៏លើសលែង សម្រាប់
ទទួលរសអាហារ មានព្រះនេត្រខៀវស្រស់ មានដូងព្រះ
នេត្រដូចជាក្នែកនៃកូនគោ មានព្រះសីរ្ស ហាក់ដូចជាប្រដាប់
ដោយក្បាំងមកុដស្រេចស្រាប់ ។

៥.ឯកេកលោមឧណ្ហី ច តាលីសាវិរឡឡន្តកោ

បហ្ហតជ្ជិវ្ហព្រហ្មស្សរោ ហោតិ សីហហនុបិ ច ។

មានព្រះលោមាតែ ១ សរសៃ ៗ គឺក្នុងរណ្តៅរោម ១ មាន រោម ១
មានព្រះឧណ្ណាលោម គឺរោមប្រជុំចិញ្ចើម មានពណ៌សក្បុស
មានព្រះទន្ត ៤០ គត់ មានព្រះជ្ជិវ្ហាដ៏ធំវែង មានព្រះសូរសំពូ
ដូចជាសំឡេងនៃព្រហ្មមានព្រះហនុកា ដូចជាចង្កានៃរាជសីហ៍ ។

๖.សមធន្តសុក្កឆាហោ ឥតិ ឥវត្តឹសលក្ខណោ

តំ មុនិន្ទំ មហាបុញ្ញំ វន្ទាមិ បុរិសុត្តមំ ។

មានព្រះទន្តជិតស្និទ្ធល្អ មានព្រះទាឋា គឺចង្កឹមកែវចាំង ៤ សស្អាត
ព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់មានបុរិសលក្ខណៈ ៣២ ប្រការ យ៉ាងនេះ
ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះសម្ពុទ្ធ ដែលជាធំជាងអ្នកប្រាជ្ញ
ដែលជាអ្នកមានបុណ្យដ៏ធំ ជាបុរសដ៏ឧត្តម ។

ឧាឧវន្ទនា

នមស្ការសន្មាមព្រះបាទ

ដែលប្រជាប់ដោយមន្គល ១០៨

ចាធេសុ យស្ស ជាតានិ ធ្វេ ចក្ការនិ សកម្មតោ

នានាការេហិ បុណ្ណានិ វន្ទេ តំ បុរិសុត្ថមំ ។

កងចក្កទាំងឡាយពីរ ដែលបរិបូណិដោយលក្ខណៈផ្សេងៗ ប្រាកដ
ហើយដោយកម្មរបស់ខ្លួន ក្នុងស្មាមព្រះបាទរបស់ព្រះមហាបុរស
អង្គណា ខ្ញុំព្រះករុណាសូមនមស្ការនូវមហាបុរសអង្គនោះ ។

សត្ថិ ច សិរិវច្ឆោ ច នន្ទិយាវដ្ទមេវ ច

សោវត្ថិកោ វជំសោ ច វឌ្ឍមានញ្ច បីឋកំ ។

រូបលំពែង រូបផ្ទះកំពូល រូបផ្កាចន្ទូ រូបសវត្ថិក: រូបផ្កាឈើក្រង
លើសីស: រូបថាសជាក់គ្រឿងសំណែន រូបតាំងមាស (១-៧) ។

អដ្ឌុសញ្ចេវ ចាសាធោ គោរណំ ធត្ថមេវ ច

ទក្ខោ ច តាលវណ្ទញ្ច មោរហត្ថកវីជនី ។

រូបកង្វេរ រូបប្រាសាទ រូបសសរបង្គោល រូបធត្រ រូបព្រះខ័ន
រូបផ្ទីតស្ទឹកត្នោត រូបផ្ទីតកន្ទុយក្រោក (៨-១៤) ។

ឧណ្ហីសំ មណិ បត្ថញ្ច ធាមំ នីលុប្ឈលំ តថា

រត្ថសេតុប្ឈលញ្ចេវ បធុមំ បុណ្ឌរិកំ តថា ។

រូបក្បាំង រូបកែវមណី រូបបាត្រ រូបកួងផ្កាឈើ រូបព្រលឹតខៀវ
រូបព្រលឹតក្រហម រូបព្រលឹតស រូបផ្កាឈូកក្រហម រូបផ្កាឈូកស ។

បុណ្ណាយដោ បុណ្ណាចាតិ សមុដ្ទោ ចក្ការាឡកំ

ហិមវា សិនេរុ ចេវ សូរិយោ ចន្ទិមា តថា ។

រូបឆ្នាំងដាក់ទឹកពេញ រូបថាសដាក់ទឹកពេញ រូបមហាសមុទ្រ
រូបក្នំចក្ការាឡ រូបក្នំហិមពាន្ត រូបក្នំសិនេរុ រូបព្រះអាទិត្យ រូប
ព្រះចន្ទ ។ (២៤-៣១)

ឆក្ខត្តា ចតុរោ ឌីចា ឌ្ឍិសហស្សបរិត្តកា

ចក្ការត្តិ សេតសដ្ឋោ មច្ឆានំ យុគឡំ តថា ។

រូបផ្ការយនក្ខត្តប្ចក្ស រូបទ្វីបធំទាំង ៤ និងរូបទ្វីបតូច ២,០០០
រូបស្តេចចក្រពត្តិ រូបសង្ខស រូបត្រីគូ (៣២-៣៤) ។

ចក្ពំ សត្ត មហាគង្គា មហាសេលា មហាសរា

សុបណ្ណកោ សុសុមារោ ឆដោ បដាកមេវ ច ។

រូបកងចក្ក រូបស្ទឹងធំ ៧ ខ្សែ រូបក្នំទាំង ៧ រូបស្រះធំទាំង ៧ រូប
ស្តេចគ្រុឌ រូបក្រពើ រូបទង់ជ័យ រូបទង់ជ្រុង (៤០-៦៥) ។

ចាជន្ថី រាលវីជនី កេលាសបព្ចតោ តថា

សីហរាជា ព្យគ្ឆរាជា វលាហោ ច ឧចោសថោ ។

រូបវហ៍ រូបផ្ទឹតកន្ទុយចាមរី រូបក្នំកៃលាស រូបស្តេចរាជសីហ៍ រូប
ស្តេចខ្លាធំ រូបស្តេចសេះវលាហក: រូបស្តេចជីរឧបោសថ (៦៦-៧២) ។

រាសុកី ឆាគរាជា ច ហំសោ ច ឧសភោ តថា

ឯរាវណោ មករោ ច ហរិឆាវា ចតុម្ទុទា ។

រូបស្តេចនាគរាសុកី រូបស្តេចហង្ស រូបស្តេចគោឧសក រូបជីរឯរាវណ

រូបមង្ក្រ រូបសំពៅមាសមុខបួន (៧៣-៧៨)

សវច្ចកា តថា ភារី　　កិន្នរោ កិន្នរីបិ ច

ការវីកោ មយូរោ ច　　កោញ្ចរាជា តថេវ ច ។

រូបមេគោដោះ រូបកិន្នរ រូបកិន្នរី រូបសត្វការវីក រូបស្តេចសត្វក្វោក
រូបស្តេចសត្វគ្រៀល (៧៩-៨៤) ។

ចក្ការាកធិដោ ចេវ　　ជីវញ្ជីវកនាមកោ

ច កាមាវចរា ទេវា　　ព្រហ្មលោកា ច សោឌ្សស ។

រូបស្តេចសត្វចក្រពាក រូបស្តេចសត្វព្រហីត រូបទេវលោក ៦ ជាន់
រូបព្រហ្មលោក ១៦ ជាន់ (៨៥-១០៨) ។

ឯតានដ្ឋុត្តរសតំ　　លក្ខណានិ មហេសិនោ

ទាទេសុ យស្ស ធិស្សន្តេ　　វន្ទេ តំ បុរិសុត្តមំ ។

លក្ខណ: ១០៨ ទាំងនេះ រមែងប្រាកដក្នុងស្នាមព្រះបាទរបស់
ព្រះពុទ្ធអង្គណា ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធដែលជាបុរសដ៏ខត្តមអង្គនោះ ។

សច្ចកិរិយាខាងក្រោយធ្វើបទនមស្ការ

នមស្ការានុភាវេន　　ហន្ត្វា សព្វេ ឧបទ្ទវេ

អនេកា អន្តរាយាបិ　　វិនស្សន្តុ អសេសតោ ។

ដោយអនុភាពនៃកិរិយានមស្ការថ្វាយបង្គំ សូមឲ្យកម្ចាត់បង់នូវឧបទ្រព
ទាំងឡាយទាំងពួង ទាំងសេចក្តីអន្តរាយទាំងឡាយជាអនេក
ក៏ចូលឲ្យវិនាសទៅ កុំបីមានសេសសល់ឡើយ ។

នមស្ការព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ និងព្រះសង្ឃ

យោ កប្បកោដីហិបិ អប្បមេយ្យំ
កាលំ កវោន្តោ អតិទុក្ករានិ
ខេទំ គតោ លោកហិតាយ នាថោ
នមោ មហាការុណិកស្ស តស្ស ។

ព្រះពុទ្ធជាទីពឹង ជាពំនឹងសព្វសត្តា
ព្រះអង្គកាលប្រាថ្នា ធ្វើកសាងអស់កាលយូរ ។
រាប់ដោយកោដិកប្បា ច្រើនគណនាហួសគិតគូរ
បានត្រាស់ជាសព្វញ្ញូ ត្រាស់ជាគ្រូលើភពទាំង ។
ធ្វើកម្មជាកម្រ សត្វនិករត្រាប់ពុំបាន
តោកយ៉ាកលំបាកប្រាណ ព្រោះប្រយោជន៍ដល់សព្វសត្វ ។
ខ្ញុំសូមឱនសិរសា ចិត្តប្រាថ្នាបង្គំថ្វាត់
ព្រះពុទ្ធករុណាសត្វ មនុស្សជាទីពឹងសព្វកាល ។

អសម្ភុំ ពុទ្ធនិសេវិតំ យំ
ភវាភវំ គច្ឆតិ ជីវលោកោ
នមោ អវិជ្ជាទិក្កិលេសជាលំ
វិទ្ធំសិនោ ធម្មវរស្ស តស្ស ។

សត្វតែងកើតស្លាប់បង់ ព្រោះចំណង់កាមជាគោល
ឱ្យវិលវល់អន្ទោល ក្នុងភពតូចនិងភពធំ ។
ហេតុតែមិនដឹងធម៌ ជាម្ចាស់ល្អស្អាតសុខុម
គឺព្រះពុទ្ធសេពសម ចិត្តខ្ញុំសូមនមស្ការ ។
នូវធម៌ប្រពៃពិត វិសេសសុទ្ធនោះឯងណា
កាត់បង់នូវអវិជ្ជា គឺបណ្តាញកិលេសហើយ ។

គុណេហិ យោ សីលសមាធិបញ្ញា
វិមុត្តិញ្ញាណប្បភូតីហិ យុត្តោ
ខេត្តញ្ញូនានំ កុសលត្តិកានំ
តមរិយសង្ឃំ សិរសា នមាមិ [๕] ។

ព្រះសង្ឃអង្គសាវ័ក មានសំវរៈសទ្ធាទ្រង់
កបដោយគុណសីលត្រង់ និងសមាធិបញ្ញា ។
និងវិមុត្តិញ្ញាណ កិលេសគ្មានក្នុងអាត្មា
ជាបុញ្ញក្ខេត្តា ជនត្រូវការជាកុសល ។
ខ្ញុំសូមឱនសិរសី ដល់ព្រះអរិយបុគ្គល
ជាបុត្រព្រះទសពល ជាមង្គលដល់សព្វសត្វ ។

ឥច្ចេវមច្ចន្តនមស្សនេយ្យំ
នមស្សមានោ រតនត្តយំ យំ
បុញ្ញាភិសន្ទំ វិបុលំ អលត្ថំ
តស្សានុភាវេន ហតន្តរាយោ ។

ខ្ញុំសូមនមស្ការ លើកហត្ថាឱនសិរសី
បង្គំគុណទាំង ៣ ខ្ពស់លើសលប់ត្រៃលោកា ។
សូមបុណ្យកង់កុសល ឱ្យបានដល់យើងខ្ញុំណា
ពេញពោរស្មើធារា ដូចជលសាធំទូលាយ ។
សូមឱ្យកម្ចាត់បង់ អពមង្គលទាំងឡាយ
ឱ្យចៀសចេញចាកឆ្ងាយ ក្តីអន្តរាយកុំបីមាន ។
ដោយកម្លាំងអានុភាព បុញ្ញលាភជាប្រធាន
កង់បុញ្ញារាសីមាន សូមបានក្បាន្តកុំមានមោះ ។

[๕] គាថានេះដកចេញពីគម្ពីរអដ្ឋកថា សមន្តប្បាសាទិកា ត្រង់បណាមគាថា

ដោយគុណនមស្ការ ត្រៃរតនាប្រសើរខ្ពស់
សូមអានិសង្សនោះ ដាក់ដល់ស្ថាននិព្វានហោង ។

នមស្ការបូជនីយវត្ថុ គ្រប់ទីកន្លែង

វន្ទាមិ ចេតិយំ សព្វំ សព្វដ្ឋានេសុ បតិដ្ឋិតំ
សារីរិកធាតុម្មហាពោធឹ ពុទ្ធរូបំ សកលំ សទា ។

ខ្ញុំសូមថ្វាយបង្គំ ព្រោះព្រះបរមចេតិយ
ព្រមទាំងព្រះសារី- រិកធាតុនៃព្រះពុទ្ធ ។
និងមហាពោធិព្រឹក្ស ដែលគួរនឹកដោយលំអុត
លំអិនចិត្តបរិសុទ្ធ លើកកំបង់អញ្ជលី ។
និងព្រះពុទ្ធរូប តំណាងអង្គព្រះមុនី
ដែលស្ថិតនៅគ្រប់ទី ស្ថាននានានោះទាំងអស់ ។
ដោយតេជៈនៃគុណ ព្រះមានបុណ្យប្រសើរខ្ពស់
ដែលតែងតែរំលស់ រំដោះទុក្ខភ័យអន្តរាយ
សូមឱ្យខ្ញុំបានសុខ ឃ្លាតចាកទុក្ខជង់ទាំងឡាយ ។
សត្រូវទោះជិតឆ្ងាយ សូមឱ្យក្លាយមកជាមិត្ត
សូមទាន់ព្រះអរិ- យមេត្រីថ្លៃវិសិដ្ឋ
សូមបានឃើញធម៌ពិត សមដូចចិត្តប្រាថ្នាហោង ។

នមស្សារព្រះពុទ្ធ ៧ ព្រះអង្គ

វិបស្សិស្ស ច នមត្ថុ ចក្ខុមន្តស្ស សិរីមតោ

សិខិស្សបិ ច នមត្ថុ សព្ពភូតានុកម្បិនោ។

សូមនមស្ការថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមវិបស្សី ព្រះអង្គមានចក្ខុ ព្រះអង្គមានសិរី សូមនមស្ការថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ព្រះនាមសិខី ព្រះអង្គមានសេចក្តីអនុគ្រោះដល់សត្វទាំងពួងជាប្រក្រតី ។

វេស្សភុស្ស ច នមត្ថុ ន្ហាតកស្ស តបស្សិនោ

នមត្ថុ កកុសន្ធស្ស មារសេនប្បមទ្ទិនោ។

សូមនមស្ការថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមវេស្សភូ ព្រះអង្គមានកិលេសលាងស្អាតហើយ ព្រះអង្គមានតបធម៌ សូមនមស្ការថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមកកុសន្ធៈ ព្រះអង្គញាំញីនូវមារព្រមទាំងសេនានៃមារ ។

កោណាគមនស្ស នមត្ថុ ព្រាហ្មណស្ស វុសីមតោ

កស្សបស្ស ច នមត្ថុ វិប្បមុត្តស្ស សព្ពធិ។

សូមនមស្ការថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមកោណាគមនៈ ព្រះអង្គមានបាបបន្សាត់ចោលហើយ មានព្រហ្មចរិយធម៌នៅរួចហើយ សូមនមស្ការថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមកស្សបៈ ព្រះអង្គផុតចាកកិលេសទាំងពួងហើយ ។

អង្គីរសស្ស ឧមត្តុ សក្យបុត្តស្ស សិរីមតោ

យោ ឥមំ ធម្មំ ទេសេសិ សព្ពទុក្ខាបនូទនំ។

សូមនមស្ការថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាម
អង្គីរសៈ ព្រះអង្គជាបុត្រនៃសក្យរាជ ដ៏មានសិរី
ព្រះសម្ពុទ្ធអង្គឯណា ទ្រង់បានត្រាស់សម្តែងហើយនូវធម៌នេះ
ជាធម៌បន្ទោបង់នូវទុក្ខទាំងពួង ។

យេ ចាបិ និព្ពុតា លោកេ យថាភូតំ វិបស្សិសុំ

តេ ជនា អបិសុណាថ មហន្តា វីតសារទា។

ម្យ៉ាងទៀត ព្រះសម្ពុទ្ធទាំងឡាយអង្គឯណា ព្រះអង្គ
រំលត់កិលេសហើយក្នុងលោក ទ្រង់ឃើញច្បាស់នូវធម៌តាម
សេចក្តីពិត ព្រះសម្ពុទ្ធទាំងឡាយនោះ ព្រះអង្គមិនមាន
សេចក្តីញុះញង់ស៊ីកសៀត ទ្រង់ប្រសើរដោយព្រះគុណ
មានសេចក្តីក្រវល់ក្រវាយ(ព្រោះកិលេស)ទៅច្រាសហើយ។

ឥតិ ទេវមនុស្សានំ យំ ឧមស្សន្តិ គោតមំ

វិជ្ជាចរណសម្បន្នំ មហន្តំ វីតសារទំ។

ទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ រមែងនមស្ការ នូវព្រះសម្ពុទ្ធអង្គ
ឯណាជាគោតមគោត្រ ជាប្រយោជន៍ដល់ទេវតានិងមនុស្ស
ទាំងឡាយ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ ដោយវិជ្ជានិងចរណៈប្រសើរ
ដោយព្រះគុណមានសេចក្តីក្រវល់ក្រវាយ(ព្រោះកិលេស)
ទៅច្រាសហើយ ។

នមស្សារព្រះពុទ្ធ ២៨ ព្រះអង្គ

ឯមោ មេ សព្វពុទ្ធានំ ឧប្បន្នានំ មហេសិនំ

តណ្ហង្ករោ មហាវីរោ មេធង្ករោ មហាយសោ។

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់គ្រប់ព្រះអង្គ ដែលបានត្រាស់រួចមកហើយ ព្រះអង្គស្វែងរកនូវគុណដ៏ធំ (ព្រះសម្ពុទ្ធទាំងនោះ គឺ)ព្រះតណ្ហង្ករ ព្រះអង្គមានព្យាយាមធំ ព្រះមេធង្ករ ព្រះអង្គមានយសធំ ។

សរណង្ករោ លោកហិតោ ទីបង្ករោ ជុតិន្ធរោ

កោណ្ឌញ្ញោ ជនចាមោក្ខោ មង្គលោ បុរិសាសភោ។

ព្រះសរណង្ករ ព្រះអង្គធ្វើឲ្យជាប្រយោជន៍ដល់សត្វលោក ព្រះទីបង្ករព្រះអង្គទ្រទ្រង់នូវបញ្ញាដ៏រុងរឿង ព្រះកោណ្ឌញ្ញៈ ព្រះអង្គជាប្រធាននៃពពួកជន ព្រះមង្គលៈព្រះអង្គជាបុរសដ៏ប្រសើរ ។

សុមនោ សុមនោ ធីរោ រេវតោ រតិវឌ្ឍនោ

សោភិតោ គុណសម្បន្នោ អនោមទស្សី ជនុត្តមោ ។

ព្រះសុមនៈ ព្រះអង្គជាអ្នកប្រាជ្ញមានព្រះហឫទ័យដ៏ល្អ ព្រះរេវតៈ ព្រះអង្គញុំាងសេចក្តីត្រេកអរឲ្យចម្រើន ព្រះសោភិតៈ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយព្រះគុណ ព្រះអនោមទស្សី ព្រះអង្គឧត្តមជាងពពួកជន ។

បទុមោ លោកបជ្ជោតោ នារទោ វរសារថិ

បទុមុត្តរោ សត្តសារោ សុមេធោ អប្បដិបុគ្គលោ។

ព្រះបទុមៈ ព្រះអង្គញុំាងលោកឲ្យក្លៀវក្លា ព្រះនារទៈ ព្រះអង្គជូចជាសារថីដ៏ប្រសើរ ព្រះបទុមុត្តរៈ ព្រះអង្គជាខ្លឹមសារនៃពពួកសត្វ ព្រះសុមេធៈ ព្រះអង្គរកបុគ្គលប្រៀបដូចគ្មាន ។

សុជាតោ សព្ពលោកគ្គោ បិយទស្សី នរាសភោ

អត្ថទស្សី ការុណិកោ ធម្មទស្សី តមោនុទោ។

ព្រះសុជាត: ព្រះអង្គប្រសើរលើសជាងសត្វលោកទាំងពួង
ព្រះបិយទស្សីព្រះអង្គប្រសើរជាងនរជន ព្រះអត្ថទស្សី ព្រះអង្គ
ប្រកបដោយករុណា ព្រះធម្មទស្សី ព្រះអង្គបន្ទោបង់នូវងងឹត ។

សិទ្ធត្ថោ អសមោ លោកេ តិស្សោ ច វរទស្សនំ វរោ

បុស្សោ ច វរនោ ពុទ្ធោ វិបស្សី ច អនូបមោ។

ព្រះសិទ្ធត្ថ: ព្រះអង្គឥតមានអ្នកណាស្មើក្នុងលោក
ព្រះតិស្ស: ព្រះអង្គប្រសើរជាងអ្នកប្រាជ្ញខាងសម្ពីទាំងឡាយ
ព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមបុស្ស: ព្រះអង្គប្រទានទូវធម៌ដ៏ប្រសើរ
ព្រះវិបស្សី ព្រះអង្គឥតមានអ្នកណាប្រៀបផ្ទឹមបានឡើយ។

សិខី សព្ពហិតោ សត្ថា វេស្សភូ សុខទាយកោ

កកុសន្ធោ សត្ថវាហោ កោណាគមនោ រណាញ្ជហោ

កស្សបោ សិរិសម្បន្នោ គោតមោ សក្យបុង្គវោ ។

ព្រះសិខី ព្រះអង្គជាគ្រូប្រៀនប្រដៅ ធ្វើឲ្យជាប្រយោជន៍ដល់សត្វទាំងពួង
ព្រះវេស្សភូ ព្រះអង្គប្រទានទូវសេចក្តីសុខ ព្រះកកុសន្ធ: ព្រះអង្គនាំសត្វ
ចេញចាកផ្លូវឆ្ងាយជាច់ស្រយាល គឺកិលេស ព្រះកោណាគមន: ព្រះអង្គបំបាត់បង់
នូវសត្រូវ គឺកិលេស ។ ព្រះកស្សប: ព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយសិរី
ព្រះគោតម ព្រះអង្គប្រសើរចម្បងជាងពួកសក្យរាជ ។

ពុទ្ធជយមង្គលគាថា (ពាហុំ)

ពាហុំ សហស្សមភិនិម្មិតសាវុធន្តំ

គ្រីមេខលំ ឧទិតយោរសសេន មារំ

ទានាទិធម្មវិធិនា ជិតវា មុនិន្ទោ

តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ។

ព្រះមុនិន្ទលោកាចារ្យ ផ្ចាញ់ក្រុងមារចិត្តមោហន្ធ
និម្មិតដៃមួយពាន់ កាន់សាស្ត្រាវុធនានា ។
ជិះគ្រីមេខលជាតិ កោញ្ចនាទខ្ទ័រពសុធា
ព្រមដោយមារសេនា ពន្ធឹកលន់កងស័ព្ទសាន ។
ដោយធម្មពិធី ទានបារមីជាប្រធាន
ក្រុងមារចាញ់ទ្រង់ញាណ ប្រណម្យកាយថ្វាយវន្ទា ។
រីជយមង្គល ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្នា
ដោយតេជៈជយា ព្រះឈ្នះមារគ្រានោះហោង ។

មារាតិរេកមភិយុជ្ឈិតសព្វរត្តឹ

យោរម្ឈនាឡវកមក្ខមថទ្ធយក្ខំ

ខន្តីសុទន្តវិធិនា ជិតវា មុនិន្ទោ

តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ។

ព្រះមុនិន្ទពិននាយក: ផ្ចាញ់អាឡវៈក៍យក្សយោរយៅ
រឹងរូសមិនតាំងនៅ ក្នុងខន្តីគុណសត្យា ។
រហូតអស់រាត្រី ព្រះជិនស្រីទ្រង់យុទ្ធនា

ក្រៃលែងក្រុងមារា ក្នុងបឋមសម្ពោធី ។
ដោយព្រះពិធីញាណ ទ្រង់ទូន្មានដោយខន្ធី
ញ្ចាំងចិត្តអសុរី ឲ្យបង់ព្យសន៍ចុះវន្ទា ។
រីជយមង្គល ចូរមានដល់អ្នកវាល់គ្នា
ដោយតេជៈជយា ព្រះឈ្នះអាឡវកយក្សហោង។

នាឡាគិរឹ គជវរំ អតិមត្តភូតំ

ឧាវគ្គិចក្ពមសនីវ សុឧារុណន្តំ

មេត្តម្ពុសេកវិធិនា ជិតវា មុនិន្ទោ

តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ។

ព្រះមុនិន្ទពិនជិនស្រី ផ្ទាញ់ដំរីឈ្មោះនាឡា
គិរីវរគជា ដ៏ហានក្លាចុះព្រេងព្រេច ។
សាហាវធាវធេះក្រៃ ដូចភ្លើងព្រៃធេះកំទេច
មុតដូចចាក់ក្រុតពេជ្រ ខ្លាំងដូចកាំអសនី ។
ដោយព្រះពិធីស្រប់ ស្រោចទឹកអប់គឺបារមី
មេត្តាព្រះជិនស្រី ញ្ចាំងដំរីឲ្យជ្រះថ្លា ។
រីជយមង្គល ចូរមានដល់អ្នកវាល់គ្នា
ដោយតេជៈជយា ព្រះឈ្នះនាឡាគិរី ។

ឧក្ខិត្តឧគ្គមតិហត្តសុឧារុណន្តំ

ធារំ តិយោជនបថង្គុលិមាលវន្តំ

ឥទ្ធីភិសង្ខតមនោ ជិតវា មុនិន្ទោ

តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ។

ព្រះមុនិនួពិនលោកត្រៃ មានព្រះទ័យធ្វើបាដិហារ្យ
ផ្ចាញ់ចោរអង្គុលិមាល៍ មានកម្រងគឺម្រាមដៃ ។
នៃមនុស្សដែលគាត់កាត់ មកដោតចាត់ជាមាល័យ
អង់អាចកំណាចត្រៃ ដ៏មានដៃស្ទាត់ប្រហារ ។
កាន់ជាវង៉ាគ្រវី ដេញព្រះមុនីសាស្តាចារ្យ
ចម្ងាយផ្លូវកន្លះ កណ្តាលព្រៃបីយោជនា ។
វីជយមង្គល ចូរមានដល់អ្នកវាល់គ្នា
ដោយតេជៈជយា ព្រះឈ្នះអង្គុលិមាល ។

កត្វាន កដ្ឋមុទរំ ឥវ កព្ភិនីយា

ចិញ្ចាយ ទុដ្ឋវចនំ ជនកាយមជ្ឈេ

សន្តេន សោមវិធិនា ជិតវា មុនិន្ទោ

តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ។

ព្រះមុនិនួមានព្រះភាគ ផ្ចាញ់ទ្រុស្តពាក្យនាងចិញ្ចា
អំពើធ្វើដូចជា ស្រីមានគភ៌ចាស់ចើសពោះ ។
យកឈើធ្វើជាកូន ព័ន្ធពោះខ្លួនពោលទ្រគោះ
ព្រះពុទ្ធឈ្នះកាលនោះ ដោយសមាចារពិធី ។
រំងាប់ពាក្យចណ្ឌាល នាកណ្តាលជនប្រុសស្រី
ចិញ្ចាចាញ់ជាមិ គឺសច្ចំពាក្យសត្យា ។
វីជយមង្គល ចូរមានដល់អ្នកវាល់គ្នា
ដោយតេជៈជយា ព្រះសាស្តាឈ្នះចិញ្ចា ។

សច្ចំ វិហាយមតិសច្ចកវាទកេតុំ

វាទាភិរោបិតមនំ អតិអន្ធភូតំ

បញ្ញាបទីបជលិតោ ជិតវា មុនិន្ទោ

តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ។

ព្រះមុនិន្ទពិនអ្នកប្រាជ្ញ　　រុងរឿងស្វាចដោយបញ្ញា
ផ្ទាញ់សចូក:ជា　　និគ្រន្ថក្រៅពុទ្ធវិនយ ។
អធ្យាស្រ័យលះបង់　　ពាក្យសត្យត្រង់តាមគាប់ចៃ
សរសើរខ្ជូនឯងក្រៃ　　លើកកំពស់ដូចជងទង់ ។
បង្ក្ងីតមូរងងឹត　　ដោយពោលពាក្យឥតទៀងត្រង់
ព្រះទ្រង់បំបាត់បង់　　ដោយប្រទីបគឺបញ្ញា ។
រីជយមង្គល　　ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្នា
ដោយតេជ:ជយា　　ឈ្នះសចូកនិគ្រន្ថ ។

នន្ទោបនន្ទភុជតំ វិពុធំ មហិទ្ធឹ

បុត្តេន ថេរភុជតេន ឧមាបយន្ទោ

ឥទ្ធូបទេសវិធិនា ជិតវា មុនិន្ទោ

តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ។

ព្រះមុនិន្ទពិនទ្រង់ញាណ　　ញ្ចុំងមោគ្គល្លានមានអំណាច
ឲ្យប្រែងជានាគរាជ　　ទៅទូន្មានព្យសន៍ភូជង្ក ។
ឈ្មោះនន្ទោបនន្ទ　　ចិត្តមោហន្ធរឿងបូទ្ធិរង់
ទិដ្ឋិកាចទ្រនង់　　ទ្រង់ផ្ទាញ់ដោយពិធីឈាន ។
គឺឲ្យឧបទេស　　បូទ្ធិវិសេសដល់មោគ្គល្លាន
បូទ្ធិនាគអន្តរធាន　　ឌិនចុះចាញ់ព្រះចេស្តា ។
រីជយមង្គល　　ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្នា
ដោយតេជ:ជយា　　ព្រះកគរាឈ្នះនាគហោង ។

ឧុគ្គាហឧិជ្ជិភុជគេន សុឧជ្ជហត្តំ

ព្រហ្មំ វិសុទ្ធិជុតិមិទ្ធិពកាភិធានំ

ញាណាគទេន វិធិនា ជិតវា មុនិន្ទោ

តន្តេជសា ភវតុ តេ ជយមង្គលានិ។

ព្រះមុនិន្ទពិនគោតម ផ្ទាញ់មហាព្រហ្មឈ្មោះពកា
សម្គាល់ថាអាត្មា រុង់រឿងដោយគុណបរិសុទ្ធ ។
ដៃកាន់អាស៊ីត្ពិស គឺចិត្តទ្រឹស្តដ៏មុះមុត
កាន់ខុសផ្ទូវសម្ពុទ្ធ មិនលើកលាកលះបង់ប្រាណ។
ទ្រង់ឈ្នះដោយពិធី ឱសថវិសេសសម្រាន្ត
ផ្សំត្រូវគាប់សន្តាន គឺព្រះញាណប្រោសទេសនា ។
រីជយមង្គល ចូរមានដល់អ្នករាល់គ្នា
ដោយតេជៈជយា ឈ្នះព្រហ្មាឥតមានហ្មង ។

ឯតាបិ ពុទ្ធជយមង្គលអដ្ឋគាថា

យោ វាចនោ ទិនទិនេ សរតេ មតន្ទី

ហិត្វាននេកវិវិធានិ ចុបទ្ទវានី

មោក្ខំ សុខំ អធិគមេយ្យ នរោ សបញ្ញោ។

យោ នរោ ជនឯណា កបបញ្ញាប្រាសក្តីខ្ជិល
ឧស្សាហ៍សាងទានសីល សូធ្យរំលឹកព្រះធម៌ថ្ថៃ ។
គាថាប្រាំបីបទ នេះកំណត់ឈ្មោះពុទ្ធជ័យ
ខំសូធ្យសព្វៗថ្ថៃ កើតមង្គលជានិរន្តរ៍ ។
សោ នរោ រីជននោះ បានរំដោះរោគអាសន្ន

ឧបទ្រពអនេកលន់ មានប្រការផ្សេងៗផង ។
និងដល់ធម៌ក្សេមក្សាន្ត គឺនិញ្វានសុខកន្ទង
លែងទុក្ខទាំងបួនកង ដោយពុទ្ធជ័យមង្គលនេះ ។

គាថាជិនបញ្ជរ

ជយាសនគតា ពុទ្ធា ជេត្វា មារំ សវាហិនឹ
ចតុសច្ចាមតរសំ បិវីសុ យេ ឧរាសភា។

ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយអង្គឯណា ជានរាសភៈទ្រង់ជាអ្នក
ដល់ព្រមនូវជ័យជម្នះហើយទ្រង់ឈ្នះនូវមារព្រមទាំង
សេនារបស់មារ ហើយព្រះអង្គទ្រង់សោយនូវទឹក
អម្រឹតគឺអរិយសច្ចៈបួន ។

តណ្ហង្ករាឧយោ ពុទ្ធា អដ្ឋវីសតិ នាយកា
សព្វេ បតិដ្ឋិតា មយ្ហំ មត្តកេ តេ មុនិសត្តមា។

ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយអង្គនោះ ជានាយកជាកំពូលនៃអ្នក
ប្រាជ្ញមានម្តែប្រាំបីព្រះអង្គមានព្រះពុទ្ធព្រះនាមតណ្ហង្ករ
ជាដើម សូមព្រះពុទ្ធទាំងឡាយទាំងពួងអង្គនោះ មក
ប្រតិស្ឋានលើត្បូងគឺក្បាលរបស់ខ្ញុំព្រះអង្គ ។

សិរេ បតិដ្ឋិតោ ពុទ្ធោ ឆម្ហោ ច មម លោចនេ
សនង្ឃោ បតិដ្ឋិតោ មយ្ហំ ឧរេ សព្វគុណាករោ។

សូមព្រះពុទ្ធមកប្រតិស្ឋានលើសិរសា សូមព្រះធម៌
មកប្រតិស្ឋានត្រង់កែវភ្នែកទាំងពីរ សូមព្រះសង្ឃមក
ប្រតិស្ឋានលើទ្រូងរបស់ខ្ញុំ ។

ហាឧយេ អនុរុទ្ធោ ច សារិបុត្តោ ច ឧក្ខិណោ

កោណ្ឌញ្ញោ បិដ្ឋិភាគស្មឹ មោគ្គល្ឯានោសិ វាមកេ។

សូមព្រះអនុរុទ្ធមកប្រតិស្ឋានត្រង់ហប្ចទ័យរបស់ខ្ញុំ ព្រះ
សារីបុត្រសូមប្រតិស្ឋានលើស្មាស្តាំ ព្រះកោណ្ឌញ្ញៈសូម
ប្រតិស្ឋានខាងខ្នង ព្រះមោគ្គល្ឯានសូមប្រតិស្ឋានលើស្មា
ខាងឆ្វេងរបស់ខ្ញុំ ។

ឧក្ខិណោ សវនេ មយ្ហំ អាសុំ អានន្ទរាហុលា

កស្សបោ ច មហានាមោ ឧភោសុំ វាមសោតកេ។

ព្រះអានន្ទនិងព្រះរាហុលសូមមកប្រតិស្ឋានត្រង់ត្រចៀក
ស្តាំ ព្រះកស្សបៈ និងព្រះមហានាម សូមមកប្រតិស្ឋាន
ត្រង់ត្រចៀកឆ្វេង ។

កេសន្តេ បិដ្ឋិភាគស្មឹ សុរិយោវ បភង្ហរោ

និសិន្នោ សិរិសម្បន្នោ សោភិតោ មុនិបុង្គវោ ។

ព្រះសោភិតៈអ្នករុងរឿងដូចព្រះអាទិត្យ ដល់ព្រមដោយសិរី
ជាមុនីដ៏ប្រសើរ សូមមកប្រតិស្ឋានត្រង់ចុងសក់ ។

កុមារកស្សបោ ថេរោ មហេសី ចិត្រវាឧកោ

សោ មយ្ហំ វឧនេ និច្ចុំ បតិដ្ឋាសិ គុណាករោ។

ព្រះកុមារកស្សបត្តេរជាអ្នកស្វែងរកនូវគុណដ៏ធំ ជាអ្នកមានវាចាពីរោះ
ជាអ្នកធ្វើនូវសេចក្តីល្អ សូមមកប្រតិស្ឋានត្រង់មាត់ខ្ញុំជានិច្ច ។

បុណ្ណា អឌ្ឌុលិមាលោ ច ឧចាលិ ឆន្ទសីវលី

ថេរា បញ្ចា ឥមេ ជាតា ឆលាជេ តិលកា មម។

ព្រះថេរៈទាំងប្រាំព្រះអង្គគឺ ព្រះបុណ្ណៈ ព្រះអង្គុលិមាល ព្រះឧបាលិ ព្រះនន្ទ និងព្រះសីវលី សូមមកប្រតិស្ឋានត្រង់លលាដ៍របស់ខ្ញុំ ។

សេសាសីតិ មហាថេរា វិជិតា ជិនសាវកា

ជលន្តា សីលតេជេន អឌ្ឌមឌ្ឌេសុ សណ្ឋិតា។

ព្រះថេរៈទាំងឡាយប៉ែតសិបព្រះអង្គដ៏សេស ជាអ្នក ឈ្នះកិលេស ជាសាវករបស់ព្រះជិនស្រី រុងរឿងដោយ តេជះនៃសីល សូមមកប្រតិស្ឋានត្រង់អវយវៈតូចនិង អវយវៈធំរបស់ខ្ញុំ ។

រតនំ បុរតោ អាសិ ឧក្ខិណោ មេត្តសុត្តកំ

ធជគ្គំ បច្ឆតោ អាសិ វាមេ អឌ្ឌុលិមាលកំ។

សូមអារាធនារតនបរិត្តមករក្សាពីខាងមុខ មេត្តបរិត្ត មករក្សាពីខាងស្តាំ ធជគ្គបរិត្តមករក្សាពីខាងក្រោយ អង្គុលិមាលបរិត្តមករក្សាពីខាងឆ្វេង ។

ឧន្ទមោរបរិត្តញ្ច អាជានាជិយសុត្តកំ

អាកាសេ ធឧនំ អាសិ សេសា ចាការសណ្ឋិតា។

សូមអាវជនាខន្ធបរិត្ត មោរបរិត្ត និង អាជានាជិយបរិត្ត
ជាគ្រឿងក្រោះចាំងកណ្តាលអាកាស ព្រះបរិត្តដទៃជារនាំង
ចាំងដោយជុំវិញ ។

ជិនានំ ពលសំយុត្តេ ធម្មចាការលង្កតេ

វសតោ មេ សកិច្ចេន សទា សម្ពុទ្ធបញ្ជរេ ។

វាតបិត្តាធិសញ្ជាតា ពាហិរជ្ឈត្តុបទ្ទវា

អសេសា វិនយំ យន្តុ អនន្តជិនតេជសា។

កាលខ្ញុំធ្វើនូវកិច្ចរបស់ខ្លួនជាក្រោះកែវរបស់ព្រះសម្ពុទ្ធ
ទ្រង់ជាពុទ្ធានុភាព ដែលឡោមព័ទ្ធដោយរនាំងនៃព្រះ
ធម៌ជានិច្ចហើយ សូមអន្តរាយទាំងឡាយ ទាំងខាងក្នុង និងខាងក្រៅ
ដែលកើតអំពីខ្យល់និងប្រមាត់ជាដើម សូមដល់នូវសេចក្តីវិនាសបាត់ទៅ
ដោយតេជៈនៃព្រះជិនស្រីមិនមានទីបំផុត ។

ជិនបញ្ជរមជ្ឈដ្ឋំ វិហារន្តំ មហីតលេ

សទា ចាលេន្តុ មំ សព្ពេ តេ មហាបុរិសាសភា។

សូមព្រះមហាបុរសព្រះអង្គជាអ្នកអង់អាចគ្រប់ព្រះអង្គ
សូមអភិបាលរក្សានូវខ្ញុំដែលជាអ្នកស្ថិតនៅក្នុងជិនបញ្ជរ
ដំណើរជីវិតនៅលើផែនដីគ្រប់កាលទៅហោង ។

ឥច្ចេវញ្ចន្តកតោ សុរក្ខោ

ជិនានុភាវេន ជិតូបទ្ទវោ

ធម្មានុភាវេន ជិតារិសង្ឃោ

សង្ឃានុភាវេន ជិតន្តរាយោ

សទ្ធម្មានុភាវចាលិតោ ចរាមិ ជិនបញ្ជរេ ។

ខ្ញុំបានទទួលនូវការរក្សាយ៉ាងល្អ ដោយប្រការយ៉ាងនេះ

សូមឲ្យខ្ញុំឈ្នះនូវឧបទ្រពដោយអានុភាពនៃព្រះជិនស្រី

ឈ្នះសឹកសត្រូវដោយអានុភាពនៃព្រះធម៌ ឈ្នះអន្តរាយ

ទាំងឡាយដោយអានុភាពនៃព្រះសង្ឃ, អានុភាពនៃព្រះ

សទ្ធម្ម សូមគ្រប់គ្រងរក្សាខ្ញុំក្នុងជិនបញ្ជរនេះ ។

សីមាឆ្នាំបួនទិស

ពុទ្ធោ ច មជ្ឈិមេ សេដ្ឋោ សារិបុត្តោ ច ទក្ខិណោ

បច្ឆិមេបិ ច អានន្ទោ ឧត្តរេ មោគ្គល្ឯានោ ច ។

កោណ្ឌញ្ញោ បុព្វភាគេ ច ពាយព្វេ ច គវម្ឯតិ

ឧចាលិ ហរតីឡានេ អាគនេយ្យេ ច ភស្ឯចោ ។

រាហុលោ ចេវ ឲ្ឯសានេ សព្វេ តេ ពុទ្ធមន្តលា

យោ ញត្វា ឬជិតោ លោកេ និទ្ទុក្ខោ និរុបទ្ទវោ

មហាតេជោ សទា ហោតុ សព្វសោត្តី ភវន្តុ មេ ។

ប្រែជាកាព្យ

អហំតាំងស្មារតី ឱនសិរសីថ្វាយបង្គំ

ព្រះពុទ្ធោជាធំ ទ្រង់និយមជាកណ្តាល ។

រីអង្គអរហន្តា គង់ទិសាសព្វៗកាល

ព្រះទ័យត្រេកត្រអាល ប្រោសប្រទានធម៌ទេសនា ។

ព្រះសារីបុត្រគង់ខាងស្តាំ ទក្សិណចាំព្រះសាស្តា

ព្រះអានន្ទគង់បច្ឆិមា ក្រោយកាយាព្រះអង្គស្មោះ ។

ព្រះមោគ្គល្ឯានណា គង់ឧត្តរាធ្វេងចំពោះ

ព្រះកោណ្ឌញ្ញត្តេរនោះ គង់ទិសបូព៌ចំព្រះភ័ក្ត្រ ។

ព្រះគវម្បតិត្ថេរ　　គង់នៅឯពាយ័ព្យជាក់
ព្រះឧបាលិត្ថេរ:　　គង់និរតីនៃព្រះអង្ត ។
ព្រះកស្សបត្ថេរ　　គង់នៅឯអាគ្នេយ៍ត្រង់
រាហុលបុត្រព្រះអង្ត　　គង់នៅត្រង់ទិសឈ្លៀសាន ។
បើអ្នកណាបានយល់　　ពុទ្ធមង្គលរក្សាបាន
ទនេ្ទញទុកក្នុងប្រាណ　　ប្រឹងសិក្សារៀនឲ្យចាំ ។
កាលអង្គគង់ធម្មា　　ចាត់ចែងជាតាមចំណាំ
ចំណែកចែកធ្វេងស្តាំ　　ចាំគ្រប់ទិសទាំង ៨ ។
បើអ្នកណាឱតឧំ　　ថ្វាយបង្គំរាល់រាត្រី
សត្រូវទាំងប្រាំបី　　ទិសមកបៀតបៀនពុំបាន ។
ទុក្ខរោគនិងព្យាបាទ　　ទាំងឧត្បាតចៀសរៀងខាន
អ្វី ៗ បៀតពុំបាន　　រួចដល់ស្ថាននិញ្ចានហោង ។

មន្តគាថាមហាមកុដ

មន្តគាថានេះគ្រូបាអាចារ្យទាំងឡាយដែលទ្រទ្រង់ចាំមកថា មានអានុភាពសក្តិសិទ្ធិណាស់ អាចការពារអន្តរាយគ្រប់បែបយ៉ាងបាន ។ តែត្រូវសូត្រចំនួន ១៨ ចប់ ។

ឥតិបិសោវិសេសេឥ ឥសេសេពុទ្ធនាមេឥ

ឥមេនាពុទ្ធតំសោឥ ឥសោតំពុទ្ធបិតិឥ ៚

រំលឹកដល់ទេវតា ៤ ទិស រក្សាឱ្យសុខ

ប្បុរត្ថិមស្មឹ ទិសាភាគេ សន្តិ ភូតា មហិទ្ធិកា

តេបិ អម្ហេរក្ខន្តុ អរោគេន សុខេន ច ។

ភូតគីគន្ធព្វទាំងឡាយ មានឫទ្ធិច្រើន មានក្នុងទិសាភាគខាងកើត គន្ធព្វទាំងឡាយនោះ ចូរបីបាច់រក្សាទូវខ្ញុំទាំងឡាយ ដោយមិនឲ្យមានរោគផង ឲ្យមានសេចក្តីសុខផង ។

ទក្ខិណាស្មឹ ទិសាភាគេ សន្តិ ទេវា មហិទ្ធិកា

តេបិ អម្ហេរក្ខន្តុ អរោគេន សុខេន ច ។

ទេវតាទាំងឡាយ មានឫទ្ធិច្រើន មានក្នុងទិសាភាគខាងត្បូង ទេវតាទាំងឡាយនោះ ចូរបីបាច់រក្សាទូវខ្ញុំទាំងឡាយ ដោយមិនឲ្យមានរោគផង ឲ្យមានសេចក្តីសុខផង ។

បច្ឆិមស្មឹ ទិសាភាគេ សន្តិ នាគា មហិទ្ធិកា

តេបិ អម្ហេរក្ខន្តុ អរោគេន សុខេន ច ។

នាគទាំងឡាយ មានឫទ្ធិច្រើន មានក្នុងទិសាភាគខាងលិច នាគទាំងឡាយនោះ ចូរបីបាច់រក្សាទូវខ្ញុំទាំងឡាយ ដោយមិនឲ្យមានរោគផង ឲ្យមានសេចក្តីសុខផង ។

ឧត្តរស្មឹ ទិសាភាគេ សន្តិ យក្ខា មហិទ្ធិកា

តេបិ អម្ហេនុរក្ខន្តុ អរោគេន សុខេន ច ។

យក្ខទាំងឡាយ មានឫទ្ធិច្រើន មានក្នុងទិសាភាគខាងជើង យក្ខទាំងឡាយនោះ ចូរបីបាច់រក្សានូវខ្ញុំទាំងឡាយ ដោយមិនឲ្យមានរោគផង ឲ្យមានសេចក្តីសុខផង ។

បុរត្ថិមេន ធតរដ្ឋោ ទក្ខិណេន វិរូឡ្ហកោ

បច្ឆិមេន វិរូបក្ខោ កុវេរោ ឧត្តរំ ទិសំ ។

ស្តេចធតរដ្ឋៈ (នៅវក្សា) ខាងបុរិមទិស ស្តេចវិរុឡ្ហកៈ (នៅវក្សា)ខាងទក្ខិណទិស ស្តេចវិរូបក្ខៈ (នៅវក្សា)ខាងបច្ឆិមទិស ស្តេចកុវេរៈ (នៅវក្សា)ខាងឧត្តរទិស ។

ចត្តារោ តេ មហារាជា លោកចារិលោ យស្សុសិនោ

តេបិ អម្ហេនុរក្ខន្តុ អរោគេន សុខេន ច ។

មហារាជទាំងឡាយ៤នោះសុទ្ធតែមានយស ជាអ្នករក្សានូវលោក មហារាជទាំងឡាយនោះ ចូរបីបាច់រក្សានូវខ្ញុំទាំងឡាយ ដោយមិនឲ្យមានរោគផង ឲ្យមានសេចក្តីសុខផង។

អាកាសដ្ឋា ច ភូមដ្ឋា ទេវា នាគា មហិទ្ធិកា

តេបិ អម្ហេនុរក្ខន្តុ អរោគេន សុខេន ច ។

ទេវតានិងនាគទាំងឡាយ មានឫទ្ធិច្រើន ដែលស្ថិតនៅក្នុងអាកាសក្តី ស្ថិតនៅលើផែនដីក្តី ទេវតានិងនាគទាំងឡាយនោះ ចូរបីបាច់រក្សានូវខ្ញុំទាំងឡាយដោយមិនឲ្យមានរោគផង ឲ្យមានសេចក្តីសុខផង ។

ឥទ្ធិមន្តោ ច យេ នេវា វសន្តា ឥធ សាសនេ

តេបិ អម្ហេរក្ខន្តុ អារោគេន សុខេន ច ។

ទេវតាទាំងឡាយឯណា មានឫទ្ធិច្រើន ដែលស្ថិតនៅក្នុងសាសនានេះ ទេវតាទាំងឡាយនោះ ចូរបីបាច់រក្សាទូវខ្ញុំទាំងឡាយ ដោយមិនឲ្យមានរោគផង ឲ្យមានសេចក្តីសុខផង។

អានុភាពព្រះរតនត្រ័យ

๑. មារសេនាវិឃាតាយ ជិនស្ស សុខឈាយនោ

តេជោពលេន មហតា សទា មង្គលមត្តុ នោ ។

ដោយតេជានុភាពដ៏ធំក្រៃលែងរបស់ព្រះជិនស្រី ព្រះអង្គទ្រង់មានសេចក្តីសុខក្នុងឈាន ព្រោះបានកម្ចាត់បង់នូវមារាធិរាជព្រមទាំងសេនា សូមមង្គលចូរកើតមានដល់យើងទាំងឡាយគ្រប់កាល ទាំងពួង ។

๒. នានាគុណាវិចិត្តស្ស រូបកាយស្ស សត្ថុនោ

សព្ពទេវមនុស្សានំ មារពន្ធវិមោចិនោ

មេត្តាពលេន មហតា សទា មង្គលមត្តុ នោ ។

ដោយតេជានុភាពនៃព្រះមេត្តាដ៏ធំក្រៃលែងនៃព្រះរូបកាយដ៏វិចិត្រផ្សេងៗរបស់ព្រះសាស្តា ព្រះអង្គទ្រង់ញុំាងទេវតានិងមនុស្សទាំងពួង ឲ្យរួចផុតចាកគ្រឿងចំណងរបស់មារ សូមមង្គលចូរកើតមានដល់យើងទាំងឡាយគ្រប់កាលទាំងពួង ។

๓. សព្ញុតាធិកាយស្ស ធម្មកាយស្ស សត្ថុនោ

ចក្ខាឌ្យគោចរស្សាបិ គោចរស្សេវ ភូរិយា

តេជោពលេន មហតា សព្វមង្គលមត្ថុ នោ ។

ដោយតេជានុភាពដ៏ធំក្រៃលែងនៃព្រះធម្មកាយ ដែលមានព្រះ
សព្វញ្ញុតញ្ញាណជាដើមរបស់ព្រះសាស្តា សូមមង្គលទាំងពួង
ចូរកើតមានដល់យើងទាំងឡាយគ្រប់កាលទាំងពួង ។

៤. រូបកាយសឌិសស្ស និម្មិតស្ស មហេសិនោ

ធម្មស្ស វត្ថុនោ សត្តេ ទេវានំ សុគតា បតិ

តេជោពលេន មហតា សធា មង្គលមត្ថុ នោ ។

ដោយតេជានុភាពដ៏ធំក្រៃលែងនៃព្រះពុទ្ធនិម្មិត ដែលព្រះពុទ្ធ
ជាម្ចាស់ទ្រង់និម្មិតហើយ ដូចជាព្រះរូបកាយរបស់ព្រះអង្ត
ជាអ្នកស្វែងរកនូវគុណដ៏ធំ សម្តែងធម៌ដល់ទេវតាទាំងឡាយ
ក្នុងស្ថានតាវត្តិង្ស សូមមង្គលចូរកើតមានដល់យើងទាំងឡាយ
គ្រប់កាលទាំងពួង ។

៥. សិក្ខិត្វា មានុសេ ទេវ មោចយិត្វា សទេវកេ

សង្ខាវ បជហន្ថស្ស និព្ធុតស្ស មហេសិនោ

មហន្ថេនានុភាវេន សព្វមង្គលមត្ថុ នោ ។

ដោយតេជានុភាពដ៏ធំក្រៃលែងរបស់ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ព្រះអង្គទ្រង់
ជាអ្នកស្វែងរកនូវគុណធំ ព្រះអង្គទ្រង់បង្រៀននូវទេវតានិងមនុស្ស
ទាំងឡាយ ព្រះអង្គទ្រង់ញ្ចាំងទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ ឲ្យរួចផុត
ចាកអន្ទាក់របស់មារ លះសង្ខារទាំងឡាយបរិនិព្វានហើយ សូម
មង្គលទាំងពួងចូរកើតមានដល់យើងទាំងឡាយគ្រប់កាលទាំងពួង ។

៦. ចតុរាសីតិសហស្ស ធម្មក្ខន្ធសុ តេជសា

នវង្គសាសនស្សាបិ នវលោកុត្តរស្ស ច

សព្ពទាបបវាហោន សព្ពមង្គលមត្តុ នោ ។

ដោយតេជានុភាពនៃព្រះធម៌ ៨៤,០០០ ព្រះធម្មក្ខន្ធ នវង្គសត្ថុសាសន៍ និងនវលោកុត្តរធម៌ ដែលនាំបាបទាំងពួងចេញហើយ សូមមង្គលទាំងពួង ចូរកើតមានដល់យើងទាំងឡាយគ្រប់កាល ទាំងពួង ។

៧. មហាតេរិយសង្ឃស្ស បុញ្ញក្ខេត្តស្ស តាទិនោ

បហីនសព្ពទាបស្ស សីលាទិក្ខន្ធធារិនោ

មហាតេជានុភាវេន សព្ពមង្គលមត្តុ នោ ។

ដោយតេជានុភាពដ៏ធំក្រៃលែងនៃព្រះអរិយសង្ឃ ជាស្រែបុណ្យ ដែលមិនកម្រើកញាប់ញ័រ ជាអ្នកលះបាបទាំងពួងហើយ ទ្រទ្រង់នូវគុណមានសីលជាដើម សូមមង្គលទាំងពួងចូរកើតមានដល់យើង ទាំងឡាយគ្រប់កាលទាំងពួង ។

៨. ចាតាលេ ភូតលាកាសេ ឆេវយក្ខបិសាចកា

វិជ្ជាធរា ច គន្ធព្ពា នាគកុម្ភណ្ឌរក្ខសា

សព្ពេសមានុភាវេន សព្ពមង្គលមត្តុ នោ ។

ដោយតេជានុភាពនៃសត្វទាំងពួង គឺទេវតា យក្ខ បិសាច វិជ្ជាធរ គន្ធព្ព នាគ កុម្ភណ្ឌ និងរក្ខសទេវតាទាំងឡាយ ដែលស្ថិតនៅក្រោមផែនដី លើផែនដី និងក្នុងអាកាស សូមមង្គលទាំងពួងចូរកើតមាន ដល់យើងទាំងឡាយគ្រប់កាលទាំងពួង ។

នមស្ការព្រះពុទ្ធ

ដោយថ្វាយព្រះនាមថា តៃសជ្យគុរុ (ក្រូនៃឱសថ)

ធរណី (ភាសាសំស្ក្រឹត)

នមោ ភគវតេ តៃសជ្យគុរុ
វៃឌូរ្យប្រភរាជាយ តថាគតាយ
អរហតេ សម្យកសម្ពុទ្ធាយ តទ្យថា
ឱម តៃសជ្យេ តៃសជ្យេ មហាតៃសជ្យេ
តៃសជ្យេរាជាយ សមុទ្គតេ ស្វាហា ។

សូមឲ្យសព្វសត្វបានសម្រេចនូវជោគជ័យ! ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវ
ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដែលជាតៃសជ្យគុរុ ដូចជាស្តេចនៃពន្លឺកែវ
ពិទូរ្យ ជាព្រះតថាគតដែលទ្រង់មានដំណើរល្អយាងទៅកាន់
សុន្ទរស្ថាន គឺព្រះនិព្វាន ជាព្រះអរហន្ត ដែលទ្រង់ត្រាស់ដឹងនូវ
សម្មាសម្ពោធិញ្ញាណដោយប្រពៃចំពោះព្រះអង្គឯង
គ្មានគ្រូអាចារ្យណាប្រដៅព្រះអង្គ
ឱម *ព្រះអង្គជាគ្រូពេទ្យ ជាគ្រូពេទ្យ ជាកំពូលគ្រូពេទ្យ*
ជាស្តេចនៃគ្រូពេទ្យ ។

ធរណីមួយបែបទៀត

नमो भगवते भैषज्यगुरु
वैडूर्यप्रभराजाय तथागताय
अर्हते सम्यक्संबुद्धाय॥तद्यथा
ॐ भैषज्ये भैषज्ये भैषज्य
समुद्गते स्वाहा.

ឧមោ ភគវតេ ភៃសជ្យគុរុ
វៃឌូរ្យប្រភរាជាយ តថាគតាយ
អរហតេ សម្យកសម្ពុទ្ធាយ តទ្យថា
ឱម ភៃសជ្យេ ភៃសជ្យេ ភៃសជ្យេ
សមុទ្គតេ ស្វាហា ។

អត្ថន័យនៃគាថាធរណី

ឧមោ *កិរិយានមស្ការនៃខ្ញុំចូរមាន*

ភគវតេ *ព្រះដ៏មានព្រះភាគ*

ភៃសជ្យគុរុ *ព្រះនាមព្រះពុទ្ធ ដែលបានថ្វាយនាមព្រះពុទ្ធអង្គ សមណគោតម បរមគ្រូ ដែលទ្រង់បានព្យាបាលសព្វសត្វ ឲ្យរួចផុតចាកជំងឺទាំងឡាយ មានរាគៈ ទោសៈ និងមោហៈ ជាជំងឺធ្ងន់ដ៏ សាហាវក្នុងសង្សារវដ្តនេះ រហូតដល់ព្រះអដ្ឋកថាចារ្យថ្វាយព្រះនាម ព្រះអង្គថា* **ភ្លួងឱសថ** *ទៀតផង ។ ដូចអដ្ឋកថា បរមត្ថជោតិកាថា* សានុសយកិលេសព្យាធិហរណសមត្ថតាយ វា កុសលោ វេជ្ជោ វិយ ពុទ្ធោ, សម្មា បយុត្តភេសជ្ជមិវ ធម្មោ, ភេសជ្ជបយោគេន សមុបសន្តព្យាធិ វិយ

ជនសមុទាយោ សមុបសន្តកិលេសព្យាធានុសយោ សង្ឃោ ។ *ព្រះពុទ្ធដូចជាគ្រូពេទ្យ ដែលទ្រង់ឈ្វាសអាចនាំចេញនូវជំងឺគឺអនុសយកិលេស, ព្រះធម៌ ដូចភេសជ្ជៈ គឺថ្នាំដែលប្រកបដោយត្រឹមត្រូវ, ព្រះសង្ឃដូចជាជនអ្នកមានជំងឺ បានជាសះស្បើយហើយ ដោយការប្រកបនូវថ្នាំគឺព្រះធម៌ ឬដូចជាអ្នកដែលមាន កិលេសស្ងប់រម្ងាប់ហើយ ។*

វៃទូរ្យប្រតរាជាយ *ដូចជាស្តេចនៃពន្លឺកែវពិទូរ្យ មានន័យថា កែវពិទូរ្យជារតនៈដែលមានតម្លៃមិនអាចកាត់ថ្លៃបាន មានពណ៌ដ៏ខៀវស្រស់ ។ សេចក្តីនេះកែវពិទូរ្យ បានដល់ ព្រះធម្មរតនៈ ។ ពាក្យថា* **ប្រភា** *មានន័យថា ពណ៌ខៀវ ជាពណ៌អធិបតីលើលោក គឺព្រះធម៌ដែលព្រះអង្គទ្រង់សម្តែងមានមុខឆ្ពោះទៅរកលោកុត្តរៈ ។*

តថាគតាយ *មានន័យថា ព្រះតថាគត ដែលព្រះអង្គមានដំណើរល្អយាងទៅកាន់សុន្ទរស្ថាន គឺព្រះនិព្វាន ។*

អរហតេ *មានន័យថា ព្រះអរហន្ត ព្រោះព្រះអង្គជាអ្នក បរិសុទ្ធដ៏ក្រៃលែង ព្រោះមិនមានកិលេស ជាគ្រឿងសៅហ្មង ។*

សម្យកសម្ពុទ្ធាយ *មានន័យថា ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ដឹងនូវ សម្មាសម្ពោធិញ្ញាណដោយព្រះអង្គឯង មិនបានសិក្សាក្នុងសំណាក់ គ្រូអាចារ្យណានីមួយឡើយ ។*

តទ្យថា *មានន័យថា មានព្រះគុណដូច្នេះឯង ។*

ឱម *ជាពាក្យពោលសង្ឃេបដល់គុណព្រះរតនត្រ័យ គឺ ព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ និង ព្រះសង្ឃ ។*

តៃសជ្យេ *មានន័យថា គ្រូពេទ្យ ដូចន័យខាងដើម ។*

មហាតៃសជ្យេ *មានន័យថា គ្រូពេទ្យដ៏ធំ ដូចន័យខាងដើម ។*

តៃសជ្យេរាជាយ*មានន័យថា ជាស្តេចនៃគ្រូពេទ្យ ដូចន័យ ខាងដើម ។*

សមុទ្ធតេ ស្វាហា *សូមឲ្យសព្វសត្វបានសម្រេចនូវជោគជ័យ ។ ជាពាក្យអាង់ទៅលើគុណានុភាពនៃការសរសើរគុណព្រះ ពុទ្ធ សូមឲ្យបាននូវជោគជ័យនិងជាសះស្បើយចាកជំងឺទាំងឡាយ ដោយសច្ចកិរិយានេះ ។*

ពុទ្ធដ្ឋានដ៏សំខាន់ក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា

ព្រះពុទ្ធជាបរមគ្រូដ៏កំពូលឯក ដែលទ្រង់បានត្រាស់ដឹងនូវអនុត្តរសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ បានប្រកាសសម្តែងនូវព្រះធម៌ ព្រះវិន័យ ចំនួន ៤៥ វស្សា ។ ព្រះធម៌ព្រះវិន័យ បានស្ថិតនៅក្នុងព្រះត្រៃបិដក មានចំនួន ៨៤,០០០ ព្រះធម្មក្ខន្ធ ដោយបានការថែរក្សារបស់មហាសាវ័ក ទាំងឡាយ មានព្រះមហាកស្សបៈជាដើម ។ កាលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់គង់ព្រះធរមាននៅ ពុទ្ធបរិស័ទទាំងឡាយ មានភិក្ខុជាដើម តែងចូលទៅនមស្ការចំពោះព្រះអង្ត បន្ទាប់ពីចេញ វស្សាហើយ ។ ចំណុចត្រង់នេះ ដែលធ្វើឲ្យព្រះអានន្ទ ក្រាបទូលសួរព្រះអង្ត នៅពេលព្រះ អង្ត ទ្រង់ជិតបរិនិញ្ចានថា[1]

បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន កាលពីដើម ពួកភិក្ខុនៅចាំវស្សាក្នុងទិសទាំងឡាយ រួច ហើយតែងមកដើម្បីគាល់ព្រះតថាគត យើងខ្ញុំព្រះអង្ត តែងបានជួបនឹងពួក ភិក្ខុអ្នកចម្រើន ដោយចិត្ត ធ្លាប់បានចូលទៅអង្គុយជិតគ្នា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន លុះអំណើះ ឥតនឹង ព្រះមានព្រះភាគទៅ យើងខ្ញុំទាំងឡាយ នឹងលែងបានជួប លែងបានចូលទៅអង្គុយ ជិតពួកភិក្ខុ អ្នកចម្រើនដោយចិត្តហើយ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ទ្រង់ត្រាស់ថា

ម្នាលអានន្ទ សំវេជនីយដ្ឋាន (ដែលជាទីគួរកើតសង្វេគ) ដែលគួរយើញរបស់ កុលបុត្រ អ្នកមានសទ្ធានេះ មាន ៤ កន្លែង គឺ

១~ឥធ តថាគតោ ជាតោ ដោយរលឹកយើញថា ព្រះតថាគតប្រសូតក្នុងទីនេះដូច្នេះ

២~ឥធ តថាគតោ អនុត្តរំ សម្មាសម្ពោធឹ អភិសម្ពុទ្ធោ ដោយរលឹកយើញថា ព្រះតថាគត ត្រាស់ដឹងនូវអនុត្តរសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណក្នុងទីនេះដូច្នេះ

៣~ឥធ តថាគតេន អនុត្តរំ ធម្មចក្កំ បវត្តិតំ ដោយរលឹកយើញថា ព្រះតថាគតបាន សម្តែងនូវអនុត្តរធម្មចក្ក ក្នុងទីនេះដូច្នេះ

---

[1] ទីឃ.មហា.១៦/២៩៤ ។

៥-៨ឆ តថាគតោ អនុប្បាទិសេសាយ និព្វានធាតុយា បរិនិព្វុតោ *ដោយរលឹកឃើញថា ព្រះតថាគតបរិនិព្វាន ដោយអនុបាទិសេសនិព្វានធាតុ ក្នុងទីនេះ ដូច្នេះ ។*

អាគមិស្សន្តិ ខោ អានន្ទ សទ្ធា ភិក្ខូ ភិក្ខុនិយោ ឧបាសកា ឧបាសិកាយោ ៨ឆ តថាគតោ ជាតោតិបិ ៨ឆ តថាគតោ អនុត្តរំ សម្មាសម្ពោធិំ អភិសម្ពុទ្ធោតិបិ ៨ឆ តថាគតេន អនុត្តរំ ធម្មចក្កំ បវត្តិតន្តិបិ ៨ឆ តថាគតោ អនុបាទិសេសាយ និព្វានធាតុយា បរិនិព្វុតោតិបិ។ យេ ហិ កេចិ អានន្ទ ចេតិយចារិកំ អាហិណ្ឌន្តា បសន្នចិត្តា កាលង្កិរិស្សន្តិ សព្ពេ តេ កាយស្ស ភេទា បរំ មរណា សុគតិំ សគ្គំ លោកំ ឧបបជ្ជិស្សន្តិ។

ម្នាលអានន្ទ ពួកភិក្ខុ ភិក្ខុនី ឧបាសក ឧបាសិកា អ្នកមានសទ្ធា ***នឹងមក*** *ដោយរលឹកឃើញថា ព្រះតថាគតប្រសូតក្នុងទីនេះ ដូច្នេះក្តី ព្រះតថាគតត្រាស់ដឹងនូវអនុត្តរសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ ក្នុងទីនេះ ដូច្នេះក្តី ព្រះតថាគតសម្តែងនូវអនុត្តរធម្មចក្កក្នុងទីនេះ ដូច្នេះក្តី ព្រះតថាគតបរិនិព្វានដោយអនុបាទិសេសនិព្វានធាតុក្នុងទីនេះ ដូច្នេះក្តី ម្នាលអានន្ទ ពួកជនណាមួយ នឹងបានដើរមកកាន់ទីចារិកនៃចេតិយ ក៏មានចិត្តជ្រះថ្លា បើប្រសិនជាធ្វើមរណកាលទៅ ពួកជនទាំងអស់នោះ លុះមានរាងកាយបែកធ្លាយទៅ ខាងមុខបន្ទាប់អំពីសេចក្តីស្លាប់ នឹងចូលទៅកាន់លោក គឺមនុស្សសុគតិ និងស្ថានសួគ៌ ។*

លុម្ពិនី ស្ថានទីប្រសូត

ក្នុងថ្ងៃ ១៥ កើតពេញបូណ៌មី ខែ ពិសាខ មុន ព.ស.៨០ ឆ្នាំ ព្រះនាងមហាមាយា ជាអគ្គមហេសីនៃព្រះបាទសុទ្ធោទន: ជាស្តេចសក្យវង្ស គ្រប់គ្រងនគរកបិលពស្តុ ទ្រង់យាង ទៅទេវទហ: ដែលជានគរព្រះបិតា ខាងកោលិយវង្ស ដើម្បីប្រសូតព្រះរាជឱរស ។

ក្នុងកណ្តាលផ្លូវ នាព្រំប្រទាល់នៃនគរទាំងពីរ ព្រះនាងក៏ប្រសូតព្រះបរមពោធិសត្វ ក្នុងឧទ្យានលុម្ពិនី ។ កាលព្រះបរមពោធិសត្វ ទ្រង់ប្រសូតចាកព្រះគភ៌នៃព្រះមាតា បានយាង ចំនួន ៧ ជំហាន ហើយប្រកាសអាសភិវាចា[1]ថា :

អគ្គោហមស្មិ លោកស្ស ជេដ្ឋោហមស្មិ លោកស្ស សេដ្ឋោហមស្មិ លោកស្ស អយមន្តិមា ជាតិ នត្ថិទានិ បុនព្ភវោ។

អញជាបុគ្គលខ្ពង់ខ្ពស់របស់លោក អញជាបុគ្គលធំបំផុតរបស់លោក អញជាបុគ្គល ប្រសើរបំផុតរបស់លោក នេះជាកំណើតបំផុតរបស់អញ ឥឡូវនេះ កពប្ចីតពីនេះទៅទៀត មិនមានឡើយ ។

[1] *ទីឃ.មហា.១៦/៣១ ។*

សសរស្តម្ភ និងអគារទីព្រះអង្គប្រសូត

ស្ថានទីព្រះពុទ្ធទ្រង់ប្រសូត

សិលាចារឹកព្រះបាទអសោកមហារាជ

សិលាចារឹកប៉ែបបុលីខ្មែរ

ឆេវាន បិយេន បិយទសិន លាជិន
ទីសតិវសាតិសិតេន អតន អាគាច
មហីយិតេ ហិន ពុធេ ជាតេ សក្យមុនីតិ
សីលាវិគឌភី ចា ការាបិត សិលាថកេ
ច ឭសាបិតេ ហិន ភគវំ ជាតេតិ
លុមិនិគាមេ ឭពលិកេ អដ្ឋ
ភាគិយេ ច ឭ

អត្ថន័យនៃសិលាចារឹកព្រះបាទអសោក

ព្រះបាទទេវានម្បិយ បិយទស្សី កាលទ្រង់បានអភិសេកហើយ ២០ ឆ្នាំ បានយាងមកនមស្ការត្រង់ទីនេះ ដោយព្រះអង្គឯង ដោយថា ព្រះពុទ្ធសក្យមុនី បានប្រសូត ក្នុងទីនេះ ទ្រង់ឲ្យសាងរបង់ថ្ម និងប្រតិស្ថានសសរស្តម្ភទុកជាទីសំគាល់ ។ ដោយព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ប្រសូតទីនេះ ទើបទ្រង់ប្រោសឲ្យអ្នកស្រុកលុម្ពិនី មិនត្រូវបង់ពន្ធ សួយអាករទូទៅ ឲ្យយកត្រឹម ១ ភាគ ៨ ប៉ុណ្ណោះ ។

នៅមានរូបបដិមាព្រះនាងមហាមាយាទេវី ដែលបានរកឃើញនៅក្នុងមាយាទេវីវិហារ ដែលកសាងនៅក្នុងសម័យគុបតៈ ជាសក្ខីមួយដ៏សំខាន់ បញ្ជាក់ដល់ស្ថានទីប្រសូតរបស់ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ។

Lumbini (Devnagari: लुम्बिनी) is a Buddhist pilgrimage site in the Rupandehi district of Nepal.

បច្ចុប្បន្នស្ថានទីព្រះពុទ្ធទ្រង់ប្រសូត ស្ថិតនៅជាយដែនប្រទេសនេប៉ាល់ ស្ថិតនៅក្នុងស្រុក រូបន្ទេហី ប្រទេសនេប៉ាល់ ។

ផែនទីប្រទេសនេប៉ាល់

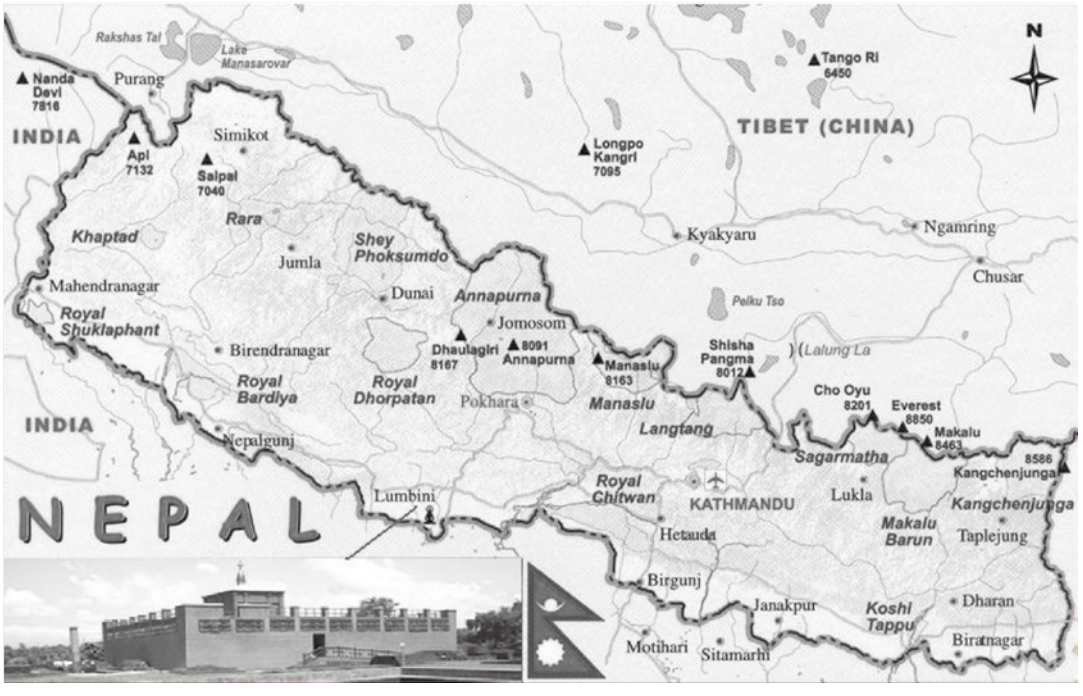
Rakshas Tal
Lake Manasarovar
Nanda Devi 7816
Purang
INDIA
Api 7132
Simikot
Saipal 7040
Rara
Khaptad
Jumla
Shey Phoksumdo
Mahendranagar
Royal Shuklaphant
Dunai
Annapurna
Jomosom
Birendranagar
Dhaulagiri 8167
8091 Annapurna
Manaslu 8163
Royal Bardiya
Royal Dhorpatan
Pokhara
Manaslu
Langtang
INDIA
Nepalgunj
Lumbini
NEPAL
Royal Chitwan
KATHMANDU
Hetauda
Birgunj
Janakpur
Motihari
Sitamarhi
Tango Ri 6450
TIBET (CHINA)
Longpo Kangri 7095
Kyakyaru
Ngamring
Chusar
Pelku Tso
Shisha Pangma 8012
(Lalung La
Cho Oyu 8201
Everest 8850
Makalu 8463
8586
Kangchenjunga
Sagarmatha
Lukla
Kangchenjunga
Makalu Barun
Taplejung
Koshi Tappu
Dharan
Biratnagar
N

បូជាស្ថានទីព្រះពុទ្ធទ្រង់ប្រសូត

ឥទ្ធាមិ ភន្តេ ភគវា ឥមំ សំវេជនីយំ ឋានំ, យត្ថាគតោម្ហិ, សទ្ធស្ស កុលបុត្តស្ស ទស្សនីយំ, ឥធ លុម្ពិនីវនេ តថាគតេន មជ្ឈិមេសុ ជនបទេសុ អរិយកេសុ មនុស្សេហិ ទ្វិប្បន្នំ ៗ តាសិតា ច អាសតិវាចា អគ្គោហមស្មិ លោកស្ស ជេដ្ឋោហមស្មិ លោកស្ស សេដ្ឋោហមស្មិ លោកស្ស អយមន្តិមា ជាតិ នត្ថិទានិ បុនព្ភវោតិ ៗ

សាធុ នោ ភន្តេ, ឥមេហិ សក្ការេហិ អភិបូជយាមិ, ស្វាក្ខាតញ្ច នមាមិ, មយ្ហំ ទីឃរត្តំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ៗ

បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណាបានចាវិកមកដល់ហើយ និងសូមនមស្ការថ្វាយបង្គំនូវសំវេជនីយដ្ឋាននេះ ដែលកុលបុត្រអ្នកមានសទ្ធាគួរទស្សនា ដែលជាស្ថានទីព្រះតថាគតទ្រង់ឧប្បត្តិទ្បើងហើយ ក្នុងពួកមនុស្សអរិយកៈ ក្នុងមជ្ឈិមប្រទេស ក្នុងឧទ្យានលុម្ពិនីនេះ ហើយបានត្រាស់អាសភិវាចាដ៏អង់អាចថា អញជាបុគ្គលខ្ពង់ខ្ពស់របស់លោក អញជាបុគ្គលធំបំផុតរបស់លោក អញជាបុគ្គលប្រសើរបំផុតរបស់លោក នេះជាកំណើតចុងបំផុតរបស់អញ ឥឡូវនេះ កពប្ចឹតពីនេះទៅទៀត មិនមានឡើយ ។

បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណា សូមបូជានូវសំវេជនីយដ្ឋានទី ១ នេះ ដោយគ្រឿងសក្ការៈទាំងឡាយនេះ និងសូមនមស្ការចំពោះព្រះធម៌ ដែលព្រះអង្គទ្រង់សម្តែងដ៏ល្អហើយ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់ខ្ញុំព្រះករុណា អស់កាលជាយូរអង្វែងទៅហោង ។

ពុទ្ធគយា

ពុទ្ធគយា ជាស្ថានទីត្រាស់ជីវិតរបស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ដែលស្ថិតនៅក្នុងស្រុក គយា រដ្ឋពិហារ ប្រទេសឥណ្ឌា ។ សម័យពុទ្ធកាល ហៅថា ឧរុវេលាសេនានិគម ។

ក្នុងថ្ងៃ ១៥ កើតពេញបូណ៌មី ខែ ពិសាខ មុន ព.ស.៤៥ ឆ្នាំ ។ បន្ទាប់ពីមហាបុរស ទ្រង់ធ្វើទុក្ករកម្ម ដែលអ្នកដទៃមិនអាចធ្វើបាន ដើម្បីស្វែងរកមោក្ខធម៌ ក្នុងបដិបទា ជា អត្តកិលមថានុយោគហើយ ។ ព្រះអង្គបែរមកបដិបត្តិជាផ្លូវមជ្ឈិមាបដិបទា ដែលអមរោង ខាងផ្លូវទាំងពីរ ។ ក្នុងបឋមយាម ទ្រង់បានចាក់ធ្លុះនូវបុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ ដែលជា បញ្ញាអាចរលឹកជាតិបាន គ្មានទីបំផុត, ក្នុងមជ្ឈិមយាម ទ្រង់បាននូវទិព្វចក្ខុញ្ញាណ ដែលជា បញ្ញាជីវិតពីកំណើតរបស់សត្វ, ក្នុងបច្ឆិមយាម ទ្រង់មានបញ្ញាឈានចុះក្នុងបដិច្ចសមុប្បាទ គឺ បច្ចយាការៈ ដែលព្រះពុទ្ធគ្រប់ព្រះអង្គបដិបត្តិមក ។ គ្រាកាលព្រះមហាបុរសពិចារណា បច្ចយាការៈ ដែលប្រកបដោយបទទាំង ១២ ដោយអនុលោម និងបដិលោម ដោយអំណាច វដ្តៈ និងវិវដ្តៈ ។ ផែនដីកម្រើករំពើកញាប់ញ័រ រហូតដល់មួយម៉ឺនលោកធាតុ រហូតដល់ទឹក ជាទីទ្រផែន ។ លំដាប់នោះ មហាបុរសទ្រង់ញ៉ាំងចតុត្ថជ្ឈាន មានអានាបានៈជាអារម្មណ៍ឲ្យ កើតហើយ ទ្រង់ធ្វើចតុត្ថជ្ឈានឲ្យជាបាទ ចម្រើនវិបស្សនាញ៉ាំងកិលេសទាំងពួង ឲ្យអស់ទៅ ក្នុងមគ្គទី ៤ គឺអរហត្តមគ្គ ដែលព្រះអង្គទ្រង់ទម្លុះតាមលំដាប់នៃមគ្គ តាំងតែសោតាបត្តិមគ្គ ជាដើមមក ក្នុងដំណាលគ្នានឹងអរុណរះឡើង ទ្រង់ក៏អស់អាសវៈមិនមានសេសសល់ ហើយ បន្ទឺឧទានវាចា[1]ថា ៖

អនេកជាតិសំសារំ	សន្ធាវិស្សំ អនិព្ពិសំ
គហការំ គវេសន្តោ	ទុក្ខា ជាតិ បុនប្បុនំ។
គហការក ទិដ្ឋោសិ	បុន គេហំ ន កាហសិ

[1] *ខុទ្ទក.ធម្ម.៥២/៥៤ ។*

សព្វា តេ ជាសុកា ភគ្គា គហកូដំ វិសង្ខតំ

វិសង្ខារគតំ ចិត្តំ តណ្ហានំ ខយមជ្ឈគា។

នែជាងផ្ទះ អ្នកឯងធ្វើផ្ទះគឺអត្តភាព តថាគតឃើញហើយ អ្នកនឹងធ្វើផ្ទះ (របស់តថាគត) ទៀត មិនបានឡើយ ឆ្អឹងជំនីរគឺកិលេសរបស់អ្នកទាំងអស់ តថាគតកាច់បំបាក់អស់ហើយ ជំបូលផ្ទះគឺអវិជ្ជា តថាគតកម្ចាត់ចោលហើយ ចិត្តរបស់តថាគតដល់ព្រះនិព្វាន ដែលមានសង្ខារប្រាសហើយ តថាគតបានដល់ធម៌ជាគ្រឿងក្សយតណ្ហាទាំងឡាយហើយ ។

បដិច្ចសមុប្បាទ អនុលោម

សម័យនោះ ព្រះសម្ពុទ្ធដ៏មានជោគ បានគ្រាស់ដឹងជាជម្ងឹងទ្រង់គង់នៅក្រោមម្លប់ពោធិព្រឹក្ស ក្បែរឆ្នេរស្ទឹងនេរញ្ជរា ក្នុងឧរុវេលាប្រទេស ។ គ្រានោះឯង ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់ដោយព្រះក្នែនតែមួយអស់ ៧ ថ្ងៃក្រោមម្លប់ពោធិព្រឹក្សទ្រង់សោយវិមុត្តិសុខ (គឺសុខក្នុងផលសមាបត្តិ) ។ វេលានោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់រំពឹងនូវបដិច្ចសមុប្បាទធម៌ជាអនុលោមប្បដិលោម គឺពិចារណាបណ្តោយចុះនឹងប្រាសឡើង អស់បឋមយាមនៃរាត្រីដោយនយ៍ថា អវិជ្ជាបច្ចយា សង្ខារា សង្ខារបច្ចយា វិញ្ញាណំ វិញ្ញាណបច្ចយា នាមរូបំ នាមរូបបច្ចយា សឡាយតនំ សឡាយតនបច្ចយា ផស្សោ ផស្សបច្ចយា វេទនា វេទនាបច្ចយា តណ្ហា តណ្ហាបច្ចយា ឧបាទានំ ឧបាទានបច្ចយា ភវោ ភវបច្ចយា ជាតិ ជាតិបច្ចយា ជរាមរណំ សោកបរិទេវទុក្ខទោមនស្សុបាយាសា សម្ភវន្តិ ឯវមេតស្ស កេវលស្ស ទុក្ខក្ខន្ធស្ស សមុទយោ ហោតិ។

សង្ខារទាំងឡាយកើតមាន ព្រោះមានអវិជ្ជាជាហេតុ វិញ្ញាណកើតមាន ព្រោះ មានសង្ខារជាហេតុ នាមរូបកើតមាន ព្រោះមានវិញ្ញាណជាហេតុ សឡាយតន:កើត មាន ព្រោះមាននាមរូបជាហេតុ ផស្ស:កើតមាន ព្រោះមាន សឡាយតន:ជាហេតុ វេទនាកើតមាន ព្រោះ

មានផស្ស:ជាហេតុ តណ្ហាកើតមាន ព្រោះមានវេទនាជាហេតុ ឧបាទានកើតមាន ព្រោះមានតណ្ហាជាហេតុ ភពកើតមានព្រោះ មានឧបាទានជាហេតុ ជាតិកើតមាន ព្រោះមានភពជាហេតុ សេចក្តីចាស់ ស្លាប់ សោក ឱ្យីកឱ្យូល លំបាកកាយ លំបាកចិត្ត និងសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ទាំងឡាយកើតមាន ព្រោះមានជាតិជាហេតុ សេចក្តីកើតឡើង នៃកងទុក្ខទាំងអស់នេះរមែងមានយ៉ាងនេះឯង ។

ព្រះពុទ្ធទ្រង់ឲ្យទានក្នុងបឋមយាម

យទា ហវេ ចាតុភវន្តិ ធម្មា
អាតាបិនោ ឈាយតោ ព្រាហ្មណស្ស
អថស្ស កង្ខា វបយន្តិ សព្វា
យតោ បជានាតិ សហេតុធម្មំ ។

ធម៌[1]ទាំងឡាយរមែងប្រាកដដល់ខីណាសវព្រាហ្មណ៍ អ្នកមានព្យាយាមញុាំងកិលេសឲ្យក្តៅ អ្នកដុតបង់នូវកិលេស ក្នុងកាលណា សេចក្តីសង្សយទាំងឡាយទាំងពួងរបស់ ខីណាសវព្រាហ្មណ៍នោះក៏ស៊ីងតែរម្ងាប់អស់ទៅក្នុងកាល នោះថាខីណាសវព្រាហ្មណ៍នោះ ដឹងច្បាស់នូវធម៌ព្រមទាំងហេតុ ។

បដិច្ចសមុប្បាទ បដិលោម

អវិជ្ជាយត្វេវ អសេសវិរាគនិរោធា សង្ខារនិរោធោ សង្ខារនិរោធា វិញ្ញាណ-និរោធោ វិញ្ញាណនិរោធា នាមរូបនិរោធោ នាមរូបនិរោធា សឡាយតននិរោធោ សឡាយតននិរោធា ផស្សនិរោធោ ផស្សនិរោធា វេទនានិរោធោ វេទនានិរោធា តណ្ហា-និរោធោ តណ្ហានិរោធា ឧចាទាននិរោធោ ឧចាទាននិរោធា ភវនិរោធោ ភវនិរោធា ជាតិនិរោ

---

[1] អដ្ឋកថា ថា បានដល់ពោធិបក្ខិយធម៌ និងចតុរារិយសច្ចធម៌ ។

ឆោ ជាតិនិរោធា ជរាមរណំ សោកបរិទេវទុក្ខទោមនស្សុបាយាសា និរុជ្ឈន្តិ ឯវមេត
ស្ស កេវលស្ស ទុក្ខក្ខន្ធស្ស និរោធោ ហោតិ។

សេចក្តីរលត់សង្ខារកើតមាន ព្រោះវិនាស ន័ឆរលត់មិនមានសេសសល់នៃអវិជ្ជា សេចក្តីរលត់វិញ្ញាណកើតមាន ព្រោះរលត់សង្ខារ សេចក្តីរលត់នាមរូបកើតមាន ព្រោះរលត់វិញ្ញាណ សេចក្តីរលត់សឡាយតន:កើតមាន ព្រោះរលត់នាមរូប សេចក្តីរលត់ ផស្ស: កើតមាន ព្រោះរលត់សឡាយតន: សេចក្តីរលត់វេទនាកើតមាន ព្រោះរលត់ផស្ស: សេចក្តីរលត់តណ្ហាកើតមាន ព្រោះរលត់វេទនា សេចក្តីរលត់ឧបាទានកើតមាន ព្រោះរលត់តណ្ហា សេចក្តីរលត់ភពកើតមាន ព្រោះរលត់ឧបាទាន សេចក្តីរលត់ជាតិកើត មាន ព្រោះរលត់ភព សេចក្តីចាស់ ស្លាប់ សោក ខ្សឹកខ្សួល លំបាកកាយ លំបាកចិត្ត និងចង្អៀតចង្អល់ចិត្ត ទាំងឡាយក៏សឹងតែរលត់ទៅ ព្រោះរលត់នៃជាតិ សេចក្តីរលត់នៃកងទុក្ខទាំងអស់នេះតែងមានយ៉ាងនេះ។

ព្រះពុទ្ធទ្រង់ឱ្យឆានក្នុងមជ្ឈិមយាម

យទា ហវេ ចាតុភវិន្តិ ធម្មា
អាតាបិនោ ឈាយតោ ព្រាហ្មណស្ស
អថស្ស កង្ខា វបយន្តិ សព្វា
យតោ ខយំ បច្ចយានំ អវេទិ ។

ធម៌ទាំងឡាយប្រាកដដល់ខីណាសវព្រាហ្មណ៍
អ្នកមានព្យាយាមញុាំងកិលេស ឲ្យក្តៅអ្នកដុតបង់នូវកិលេស
ក្នុងកាលណា សេចក្តីសង្ស័យទាំងឡាយទាំងពួង
របស់ខីណាសវព្រាហ្មណ៍នោះ តែងរម្ងាប់អស់ទៅ
ក្នុងកាលនោះ ព្រោះថា ខីណាសវព្រាហ្មណ៍នោះបានដឹងច្បាស់
នូវព្រះនិព្វានជាទីអស់ទៅនៃបច្ច័យ។

ព្រះពុទ្ធទ្រង់ឱ្យទានក្នុងបច្ឆិមយាម

យទា ហវេ ចាតុភវន្តិ ធម្មា
អាតាបិនោ ឈាយតោ ព្រាហ្មណស្ស
វិធូបយំ តិដ្ឋតិ មារសេនំ
សូរិយោវ ឱភាសយមន្តលិក្ខំ ។

ធម៌ទាំងឡាយប្រាកដដល់ខីណាសវព្រាហ្មណ៍
អ្នកមានព្យាយាមញុាំងកិលេសឲ្យក្តៅ អ្នកដុតបង់
នូវកិលេសក្នុងកាលណា ខីណាសវព្រាហ្មណ៍នោះរមែង
កម្ចាត់បង់នូវមារព្រមទាំងសេនាមារហើយឋិតនៅ ក្នុងកាលនោះ
បីដូចព្រះអាទិត្យរះឡើងធ្វើអាកាសឲ្យរុងរឿង ដោយរស្មីរបស់ខ្លួន
កម្ចាត់បង់នូវងងឹត ស្ថិតនៅ ដូច្នោះឯង។

សត្តមហាឋាន
(មហាឋានទាំង ៧ កន្លែង)

១.ពោធិបល្ល័ង្ក

*ព្រះពុទ្ធជាអម្ចាស់ទ្រង់គង់បន្ទឹព្រះឧទានយ៉ាងនេះហើយ ទ្រង់ត្រិះរិះថា យើងត្រាច់ទៅក្នុងសង្សារវដ្ត អស់ ៤ អសង្ខ្យេយ្យ ១ សែនកប្ប ព្រោះហេតុតែបល្ល័ង្កនេះឯង ។ បល្ល័ង្កនេះ ជាវិជយបល្ល័ង្ករបស់យើង យើងគង់លើបល្ល័ង្កនេះ សេចក្តីត្រិះរិះមិនទាន់បរិបូណ៌ជាបណា យើងនឹងមិនក្រោកចាកបល្ល័ង្កនេះ ជាបនោះ ហើយព្រះអង្គចូលនិរោធសមាបត្តិប្រើនសែនកោដិ សោយវិមុត្តិសុខលើបល្ល័ង្កនេះ អស់ចំនួន ៧ ថ្ងៃ ។ ស្ថានទីមាននោះ ឈ្មោះថា **ពោធិបល្ល័ង្ក** ។*

ភេរវគ្រឿងសក្ការៈបូជាត្រង់ទីព្រះពុទ្ធត្រាស់ដឹង

ឥទ្ធាមិ ភន្តេ ភគវា ឥមំ ពោធិរុក្ខចេតិយំ, សំវេជនីយំ ឋានំ, យត្ថាគតោឥត្ថិ, សទ្ធស្ស កុលបុត្តស្ស ទស្សនីយំ, ឥធ គយាសីសេ, តថាគតេន សទេវកេ លោកេ សមារកេ សព្រហ្មកេ សស្សមណព្រាហ្មណិយា បជាយ សទេវមនុស្សាយ អនុត្តរំ សម្មាសម្ពោធឹ អភិសម្ពុទ្ធំ ។

សាធុ នោ ភន្តេ, ឥមេហិ សក្ការេហិ អភិបូជយាមិ, ស្វាក្ខាតញ្ច ឆមាមិ, មយ្ហំ ទីឃរត្តំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ។

បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណាបានចាវិកមកដល់ហើយ និងសូមនមស្ការថ្វាយបង្គំនូវស្រីមហាពោធិព្រឹក្ស និងព្រះចេតិយ ដែលជាសំវេជនីយដ្ឋាន ដែលកុលបុត្រអ្នកមានសទ្ធាគួរទស្សនា ជាស្ថានទីដែលព្រះតថាគត ទ្រង់ត្រាស់ដឹងនូវអនុត្តរ-សម្មាសម្ពោធិញ្ញាណក្នុងលោក ព្រមទាំងទេវលោក មារលោក ព្រហ្មលោក និងពពួកសត្វ ព្រមទាំងសមណព្រាហ្មណ៍ ទេវតា និងមនុស្ស ក្នុងគយាសីសប្រទេសនេះ ។
បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណា សូមបូជានូវសំវេជនីយដ្ឋានទី ២ នេះ ដោយគ្រឿងសក្ការៈទាំងឡាយនេះ និងសូមនមស្ការចំពោះព្រះធម៌ ដែលព្រះអង្គទ្រង់សម្តែងដ៏ល្អហើយ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់ខ្ញុំព្រះករុណា អស់កាលជាយូរអង្វែងទៅហោង ។

២.អនិមិសចេតិយ

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ចេញពីសមាបត្តិក្នុងថ្ងៃទី ៨ ដែលជាសប្តាហ៍ទី ២ បន្ទាប់ពីត្រាស់ដឹង ទ្រង់ជ្រាបសេចក្តីត្រិះរិះរបស់ពួកទេវតាខ្លះថា ព្រះសិទ្ធត្ថគង់លើបល្ល័ង្ក រហូតដល់ទៅ ៧ ថ្ងៃ មិនក្រោកចាកបល្ល័ង្កនោះ ព្រះអង្គប្រហែលជាមានកិច្ច ដែលត្រូវធ្វើទៀតទេដឹង ព្រោះនៅមិនទាន់លះសេចក្តីអាល័យក្នុងបល្ល័ង្កនេះ ដើម្បីទ្រង់រម្ងាប់សេចក្តីត្រិះរិះរបស់ពួកទេវតាទាំងនោះ ទ្រង់ហោះឡើងទៅកាន់អាកាស ***សម្តែងយមកបាដិហារ្យ*** *។ គ្រាកាលព្រះអង្គ ទ្រង់សម្តែងបាដិហារ្យហើយ ព្រះអង្គទ្រង់យាងចុះទិសខាងជើង ឆៀងខាងកើត សម្ងំមើលមកពោធិបល្ល័ង្ក ដោយមិនប៉ះប្រិចព្រះនេត្រ អស់ចំនួន ៧ ថ្ងៃ ដោយទ្រង់ត្រិះរិះថា យើងបានចាក់ធ្លុះសព្វញ្ញុតញ្ញាណ ត្រង់បល្ល័ង្កនេះហ្ន៎! ។ ស្ថានទីនេះ មានឈ្មោះថា* ***អនិមិសចេតិយ*** *។*

៣.រតនចង្កមចេតិយ

ក្នុងសប្តាហ៍ទី ៣ រាប់អំពីត្រាស់ដឹង ព្រះសាស្តាទ្រង់និម្មិតទីចង្រ្កមក្នុងរវាងពោធិបល្ល័ង្ក និងស្ថានទីគង់ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ចង្រ្កមលើរតនចង្រ្កមអំពីទិសខាងកើត ទៅទិសខាងលិច រហូតដល់ ៧ ថ្ងៃ ។ ស្ថានទីនេះ មានឈ្មោះថា ***រតនចង្កមចេតិយ*** *។*

๔.រតនឃរចេតិយ

ក្នុងសប្តាហ៍ទី ៤ ទេវតាទាំងឡាយ និម្មិតផ្ទះកែវនៅទិសពាយព្យអំពីដើមមហាពោធិ ។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ទ្រង់គង់សមាធិក្នុងផ្ទះកែវនោះ ពិចារណាអភិធម្មបិដក និងសមន្តបដ្ឋានជាអនន្តនយ មានន័យមិនមានទីបំផុតក្នុងអភិធម្មនោះ ដោយពិស្តារ រហូតដល់ ៧ ថ្ងៃ ។ ស្ថានទីនេះ មានឈ្មោះថា ***រតនឃរចេតិយ*** *។*

កាលពុទ្ធបរិស័ទដែលបានមកដល់ស្ថានទីនេះហើយ គួរស្វាធ្យាយនូវគម្ពីរអភិធម្ម ដោយសង្ខេប ជាពិសេស គម្ពីរមហាបដ្ឋាន ។ ខ្ញុំ សូមលើកជារបៀបសូត្រដោយសង្ខេប មានដូចតទៅ :

បច្ចយុទ្ទេសោ

ហេតុប្បច្ចយោ, អារម្មណប្បច្ចយោ, អធិបតិប្បច្ចយោ, អនន្តរប្បច្ចយោ, សមនន្តរប្បច្ចយោ, សហជាតប្បច្ចយោ, អញ្ញមញ្ញប្បច្ចយោ, និស្សយប្បច្ចយោ, ឧបនិស្សយប្បច្ចយោ, បុរេជាតប្បច្ចយោ, បច្ឆាជាតប្បច្ចយោ, អាសេវនប្បច្ចយោ, កម្មប្បច្ចយោ, វិបាកប្បច្ចយោ, អាហារប្បច្ចយោ, ឥន្ទ្រិយប្បច្ចយោ, ឈានប្បច្ចយោ, មគ្គប្បច្ចយោ, សម្បយុត្តប្បច្ចយោ, វិប្បយុត្តប្បច្ចយោ, អត្ថិប្បច្ចយោ, នត្ថិប្បច្ចយោ, វិគតប្បច្ចយោ, អវិគតប្បច្ចយោ

(ក) តិកញ្ច បដ្ឋានវរំ ទុកុត្តមំ,
ទុកំ តិកញ្ចេវ តិកំ ទុកញ្ច;
តិកំ តិកញ្ចេវ ទុកំ ទុកញ្ច,
ឆ អនុលោមម្ហិ នយា សុគម្ភីរា។

(ខ) តិកញ្ច បដ្ឋានវរំ ទុកុត្តមំ,
ទុកំ តិកញ្ចេវ តិកំ ទុកញ្ច;
តិកំ តិកញ្ចេវ ទុកំ ទុកញ្ច,
ឆ បច្ចនីយម្ហិ នយា សុគម្ភីរា។

(ค) តិកញ្ច បដ្ឋានវារំ ទុកុត្តមំ,
ទុកំ តិកញ្ចេវ តិកំ ទុកញ្ច;
តិកំ តិកញ្ចេវ ទុកំ ទុកញ្ច,
ឆ អនុលោមបច្ចនីយម្ហិ នយា សុតម្ហីវ។

(ឃ) តិកញ្ច បដ្ឋានវារំ ទុកុត្តមំ,
ទុកំ តិកញ្ចេវ តិកំ ទុកញ្ច;
តិកំ តិកញ្ចេវ ទុកំ ទុកញ្ច,
ឆ បច្ចនីយានុលោមម្ហិ នយា សុតម្ហីវ។

ចតុវីសតិប្បច្ចយវារសេន អយំ សមន្តប្បដ្ឋានប្បករណវណ្ណនា និដ្ឋិតា ។

៥.អជបាលនិគ្រោធ

លុះថ្ងៃ៧កន្លងទៅហើយ គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ចេញចាកសមាធិនោះ ហើយទ្រង់ចេញពីម្លប់ពោធិព្រឹក្ស យាងចូលទៅកាន់ដើមអជបាលនិគ្រោធ លុះចូលទៅដល់ហើយ ទ្រង់គង់ពែនភ្នែនតែមួយបង្គុយអស់៧ថ្ងៃ ក្រោមម្លប់អជបាលនិគ្រោធព្រឹក្ស[1] សោយវិមុត្តិសុខ (គឺសុខក្នុងផលសមាបត្តិ) ។ គ្រានោះមានព្រាហ្មណ៍ម្នាក់ ឈ្មោះ ហុំហុំក

១. ដើមជ្រៃដែលជាទីជ្រកអាស្រ័យនៃពួកជនអ្នកឃ្វាលពពែ ។

ជាតិក: (មានជាតិជាអ្នកធ្វើនូវសំឡេងគម្រាមថាហុំហុំ) ចូលទៅគាល់ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏រីករាយមួយអន្ទើដោយព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះធ្វើពាក្យ គួរជាទីរីករាយ គួរជាទីត្រេកឲ្យសម្រេចហើយ ក៏ឋិតនៅក្នុងកន្លែងដ៏សមគួរ។ លុះ ព្រាហ្មណ៍នោះ ឋិតនៅក្នុងកន្លែងដ៏សមគួរហើយទើបនិយាយពាក្យនេះនឹងព្រះដ៏មានព្រះភាគ ថា បពិត្រព្រះគោតមដ៏ចម្រើន បុគ្គលដែលបានឈ្មោះថា ព្រាហ្មណ៍ ដោយហេតុប៉ុន្មានយ៉ាង ម្យ៉ាងទៀត ធម៌អ្វីខ្លះ សម្រាប់ធ្វើបុគ្គលឲ្យជាព្រាហ្មណ៍។ គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់នូវសេចក្តីនេះហើយ ក៏បន្ទឺនូវឧទានគាថានេះ ក្នុងវេលានោះថា ៖

យោ ព្រាហ្មណោ ពាហិតថាបធម្មោ
និហុំហុង្កោ និក្កសាវោ យតត្តោ
វេទន្តគូ វុសិតព្រហ្មចរិយោ
ធម្មេន សោ ព្រហ្មវាទំ វទេយ្យ
យស្សុស្សទា នត្ថិ កុហិញ្ចិ លោកេ ។

ព្រាហ្មណ៍ណាមានថាបធម៌បណ្តែតចោលហើយមានសំឡេងគម្រាមថា ហុំហុំ លះចោលហើយ
មានទឹកអមូត៌គឺរាគាទិក្លិសលះចោលហើយ មានចិត្តសង្រួមហើយ ចេះចប់នូវវេទ (គឺមគ្គញ្ញាណទាំង៤) មានមគ្គព្រហ្មចរិយៈនៅរួចហើយ ម្យ៉ាងទៀត ព្រាហ្មណ៍ណាមិនមានគំនរគឺរាគាទិក្លិសក្នុងអារម្មណ៍បច្ចុប្បន្នក្នុងលោកសន្និវាស ព្រាហ្មណ៍នោះគួរនឹងហៅខ្លួនថា ជាព្រាហ្មណ៍ដោយធម៌បាន។

មារអារាធនាព្រះពុទ្ធបរិនិព្វាន

កាលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់គង់នៅក្នុងអជបាលនិគ្រោធនេះ ។ កាលណោះ មារមានចិត្តបាប បានចូលទៅទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ[1]ថា

បរិនិព្វាតុឆានិ ភន្តេ ភគវា បរិនិព្វាតុ សុគតោ បរិនិព្វានកាលោឆានិ ភន្តេ ភគវតោ

បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើនឥឡូវនេះ សូមព្រះមានព្រះភាគបរិនិព្វានទៅ សូមព្រះសុគតបរិនិព្វានទៅ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើនឥឡូវនេះ ជាកាលគួរនឹងបរិនិព្វានរបស់ព្រះមានព្រះភាគហើយ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ទ្រង់ត្រាស់ថា

ម្នាលមារមានចិត្តបាប ពួកភិក្ខុ (ភិក្ខុនី ឧបាសក ឧបាសិកា) ជាសាវ័ករបស់តថាគត ដែលឈ្លាស វាងវៃ ក្លៀវក្លា ជាពហុស្សូត ទ្រទ្រង់ធម៌ ប្រតិបត្តិធម៌សមគួរដល់ធម៌ ប្រតិបត្តិដ៏សមគួរប្រព្រឹត្តតាមធម៌ នៅមិនទាន់មាន ទាំងមិនទាន់រៀនទូវាទៈនៃអាចារ្យរបស់ខ្លួន ហើយប្រាប់ សំដែង បញ្ញត្ត តាំងទុក បើក ចែក ធ្វើឲ្យងាយបាន ទាំងមិនទាន់សង្កត់សង្កិនទូវបរប្បវាទ ដែលកើតឡើងហើយឲ្យជាកិច្ចដែលសង្កត់សង្កិនបានដោយល្អ តាមពាក្យដែលសមហេតុ ហើយសំដែងធម៌ប្រកបដោយបាដិហារ្យបាន ដរាបណាទេ តថាគតក៏មិនទាន់បរិនិព្វានដរាបនោះ។

[1] *ទីឃ.មហា.១៦/២៣៧ ។*

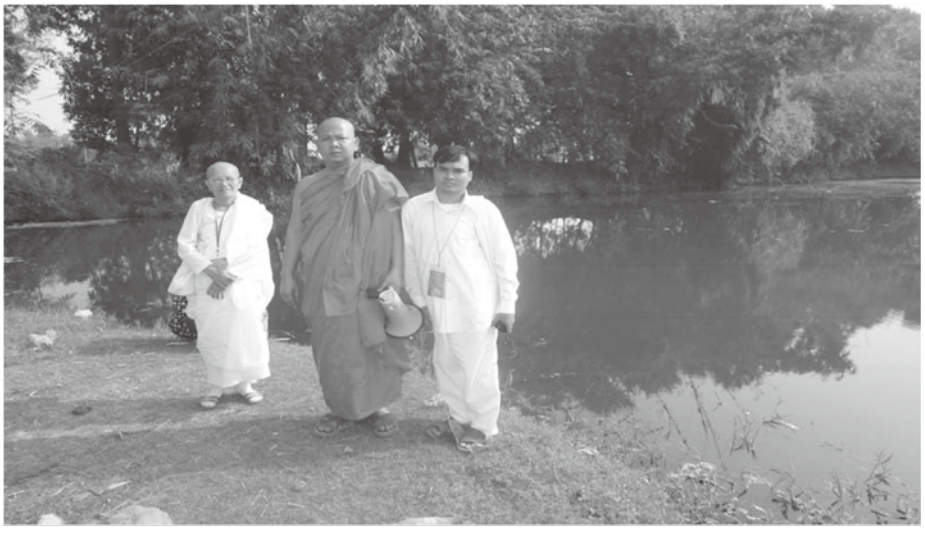

៦.ស្រះមុចលិន្ទ

លុះថ្ងៃ៧កន្ទុងទៅហើយ លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ក្រោកចាក សមាធិនោះ ហើយទ្រង់ចេញអំពីមូលនិគ្រោធព្រឹក្សយាងចូលទៅកាន់ដើមកាំង លុះចូលទៅដល់ហើយ ទ្រង់គង់ដោយព្រះភ្នែនតែមួយអង្គុយអស់៧ថ្ងៃក្រោមម្លប់កាំង សោយវិមុត្តិសុខ (គឺសុខក្នុងផលសមាបត្តិ)។

សម័យនោះឯង មហាមេឃពុំជួកាល ក៏បណ្តាលឡើងជាភ្លៀង។ មានភ្លៀងរលឹមអស់៧ថ្ងៃ បណ្តាលឲ្យអាប់ពន្លឺព្រះអាទិត្យដោយអំណាចខ្យល់ត្រជាក់។ គ្រានោះ មុចលិន្ទនាគរាជចេញអំពីលំនៅរបស់ខ្លួនហើយពេនព័ទ្ធព្រះកាយព្រះដ៏មានព្រះភាគ ៧ ជុំដោយភ្នែន (របស់ខ្លួន) ហើយលើកពពារដ៏ធំធាំងពីខាងលើព្រះសីរ្សព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយឋិតនៅដោយគិតថា រងាកុំបីបៀតបៀនព្រះដ៏មានព្រះភាគ ក្តៅក៏កុំបីបៀតបៀន ព្រះដ៏មានព្រះភាគសម្ផស្សរបោមមូសខ្យល់កម្តៅថ្លៃពស់តូចពស់ធំក៏កុំបីបៀតបៀន ព្រះដ៏មានព្រះភាគឡើយ។ លុះថ្ងៃ ៧ កន្ទុងទៅហើយ លំដាប់នោះ មុចលិន្ទនាគរាជដឹងថា ភ្លៀងរាំងហើយ មេឃ

ស្រឡះហើយក៏រំសាយក្នេនចេញចាកព្រះកាយព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយប្រែភេទរបស់ខ្ជូន និម្មិតជាភេទមាណព ឈរប្រណម្យអញ្ជលី នមស្ការព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ពីខាងទីចំពោះព្រះ ភក្ត្រព្រះអង្គ។ គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ជ្រាបសេចក្តី នេះហើយ ក៏ន្ទឺនូវខ្ទានគាថា ក្នុងវេលានោះថា ៖

សុខោ វិវេកោ តុដ្ឋស្ស	សុតធម្មស្ស បស្សតោ
អព្យាបជ្ជំ សុខំ លោកេ	ចាណភូតេសុ សំយមោ។
សុខា វិរាគតា លោកេ	កាមានំ សមតិក្កមោ
អស្មិមានស្ស យោ វិនយោ	ឯតំ វ បរមំ សុខំ។

សេចក្តីស្ងាត់ចាកកិលេស របស់បុគ្គលអ្នកត្រេកអរ (ដោយមគ្គញ្ញាណ) មានធម៌ ប្រាកដហើយ បានឃើញធម៌ (ដោយញ្ញាណចក្ខុ) ជាគុណឲ្យកើត សេចក្តីសុខ សេចក្តីមិនព្យាបាទនិងសេចក្តីសង្រួម មិនបៀតបៀនសត្ត ទាំងឡាយ ក៏ជាគុណឲ្យកើតសេចក្តីសុខក្នុងលោក សេចក្តីណាយចាករាគ: និងការប្រព្រឹត្តកន្ទងកាមទាំងឡាយ ជាគុណឲ្យកើតសេចក្តីសុខក្នុងលោក កិរិយាកម្ចាត់បង់នូវអស្មិមានៈ កិរិយាកម្ចាត់បង់នូវអស្មិមានៈនោះ ជាសុខ យ៉ាងក្រៃលែង។

៧.រាជាយតនចេតិយ

លំដាប់នោះព្រះដ៏មានជោគទ្រង់ក្រោកចេញចាកសមាធិនោះហើយ យាងចេញពីម្លប់ដើមរាំង ហើយយាងចូលទោកាន់ដើមរាជាយតន:[1] លុះចូលទៅដល់ហើយទ្រង់គង់ដោយព្រះភ្នែនតែមួយអង្គុយអស់ ៧ ថ្ងៃ ក្រោម ម្លប់ដើមរាជាយតន: ទ្រង់សោយវិមុត្តិសុខ (គឺសុខក្នុងផលសមាបត្តិ)។

សម័យនោះឯង មានពាណិជពីរនាក់ (ជាបងប្អូនន័ងគ្នាបង្កើត) ឈ្មោះតបុស្ស:១ កល្លិក:១ ជាអ្នកដើរផ្លែវឆ្ងាយ ចេញអំពីឧក្កលជនបទ សំដៅទៅកាន់ប្រទេសនោះ។ គ្រានោះ មានទេវតាជាញាតិសាលោហិត[2]របស់តបុស្ស: និងកល្លិក:ពាណិជ បាននិយាយពាក្យនេះ ន័ងត

១.ដើមកែស។ ២. ញាតិសាលោហិតនោះ គឺជនដែលធ្លាប់ជាញាតិរបស់ពាណិជទាំងនោះមកកើតជាទេវតា។

បុស្សៈនិងកលិកៈពាណិជថា ម្នាលគ្នាយើង ព្រះដ៏មានព្រះភាគនេះទើបនឹងបាន ត្រាស់ជាដំបូង ឥឡូវព្រះអង្គគង់នៅក្រោមម្លប់រាជាយតនៈ(ឯណោះ) អ្នកទាំងឡាយ គួរចូលទៅបូជាព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះដោយសជ្ជវផង់និងសជ្ជវដុំចុះ ការបូជានោះ នឹងបានជាប្រយោជន៍ និងសេចក្តីសុខដល់អ្នកទាំងឡាយអស់កាលយូរអង្វែង ។ គ្រានោះ តបុស្សៈនិងកលិកៈពាណិជក៏នាំយកនូវសជ្ជវផង់និងសជ្ជវដុំ ចូលទៅរកព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយឋិតនៅក្នុងកន្លែងដ៏សមគួរ។ លុះតបុស្សៈនិងកលិកៈពាណិជឋិតនៅក្នុងកន្លែងដ៏សមគួរហើយ ទើបពោលពាក្យនេះ នឹងព្រះដ៏មានព្រះភាគថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគទទួលនូវសជ្ជវផង់ និងសជ្ជវដុំរបស់យើងខ្ញុំ ព្រោះថា ការទទួលនឹងបានជាប្រយោជន៍ និងសេចក្តីសុខ ដល់យើងខ្ញុំទាំងឡាយអស់កាលយូរអង្វែង ។ គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រិះរិះថា ធម្មតា ព្រះតថាគតទាំងឡាយមិនដែលទទួល (អាមិសៈ) ផ្ទាល់នឹងដៃឡើយ បើដូច្នេះតើ តថាគត គួរទទួលនូវសជ្ជវផង់នឹងសជ្ជវដុំដោយវត្ថុអ្វីហ្ន៎។ គ្រានោះ មហារាជ[1]ទាំង ៤ ទ្រង់ជ្រាប ព្រះតម្រិះរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ (ដោយចិត្តរបស់ខ្លួន) ទើបនាំនូវបាត្រថ្មកែវទាំងឡាយ ៤ អំពីទិសទាំង ៤ បង្អោនចូលមកថ្វាយព្រះដ៏មាន-ព្រះភាគដោយពាក្យថា បពិត្រព្រះអង្គ ដ៏ចម្រើន សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគទទួលនូវសជ្ជវផង់និងសជ្ជវដុំដោយបាត្រនេះចុះ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគក៏ទ្រង់ទទួលនូវសជ្ជវផង់និងសជ្ជវដុំ ដោយបាត្រថ្មកែវទាំងឡាយដ៏មានតម្លៃច្រើន លុះទទួលស្រេចហើយ ក៏ទ្រង់សោយ(ក្នុងពេលនោះ)។ គ្រានោះឯង តបុស្សៈ និងកលិកៈពាណិជ បាននិយាយពាក្យនេះនឹងព្រះដ៏មានព្រះភាគថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដ៏ចម្រើន យើងខ្ញុំទាំងឡាយនេះ សូមដល់នូវព្រះដ៏មានព្រះភាគ និងព្រះធម៌ជាទីរឭក សូម ព្រះអង្គទ្រង់ជ្រាប នូវយើងខ្ញុំទាំងឡាយថា ជាឧបាសកបានដល់នូវទីរឭក ស្មើដោយជីវិត ក្នុងកាលមានថ្ងៃនេះ ជាដើមតរៀងទៅ។ ក៏ឯពាណិជទាំងពីរនាក់នោះបាននាមបញ្ញត្តិថា ទ្វេវាចិកឧបាសកជាដំបូងក្នុងលោក។

---

១. លោកបាលទេវបុត្តទាំង៤ ដែលជាស្តេចធំក្នុងស្ថានសួគ៌ឈ្មោះចតុម្មហារាជកៈ។ ២. ឧបាសកបានបញ្ចេញវាចាប្តេជ្ញាខ្លួនយកព្រះពុទ្ធនិងព្រះធម៌ទាំងពីរជា ទីពឹងទីរឭកព្រោះ ក្នុងពេលនោះមិនទាន់មានព្រះសង្ឃនៅឡើយ។

នៅក្នុងអដ្ឋកថាវិនយបិដក មហាវគ្គ ភាជាយតនកថា ពោលថា

ព្រះដ៏មានព្រះភាគបានប្រទាននូវព្រះកេសធាតុដល់ពាណិជ្ជទាំងពីរ ដូចជាបានអភិសេក ដោយអមតធម៌ មានចិត្តត្រេកអរពីកាយ តម្កល់ព្រះធាតុក្នុងប្រអប់មាស ហើយថ្វាយបង្គំ លាព្រះដ៏មានព្រះភាគ ត្រឡប់ទៅកាន់នគរបស់ខ្លួន ។

មានសេចក្តីបញ្ជាក់ថា តបុស្សៈ និងភល្លិកៈបានអារាធនាព្រះកេសធាតុ ទៅប្រតិស្ឋាន ក្នុងព្រះចេតិយស្វេដាហ្គង់ ប្រទេសភូមា សព្វថ្ងៃនេះ ។

ព្រហ្មអារាធនាព្រះពុទ្ធអង្គ ត្រង់អជបាលនិគ្រោធ

កាលព្រះពុទ្ធជាអម្ចាស់ ទ្រង់គង់ក្នុងសត្តមហាឋានទាំង ៧ កន្លែងនេះហើយ ព្រះអង្គទ្រង់យាងទៅកាន់អជបាលនិគមោធម្ពងទៀត[1] ។

លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគគង់សម្ងំនៅក្នុងទីស្ងាត់តែមួយព្រះអង្គ ទើបទ្រង់ព្រះតម្រិះយ៉ាងនេះថា ក៏ធម៌ដែលតថាគតបានត្រាស់ដឹងហើយនេះឯង ជាធម៌ជ្រាលជ្រៅ ជាធម៌ គឺសត្វឃើញបានដោយកម្រ ជាធម៌គឺសត្វត្រាស់ដឹងបានដោយកម្រ ជាធម៌ម្ងាប់ទុក្ខ ជាធម៌ដ៏ឧត្តម ជាធម៌ដែលសត្វមិនគប្បីសួនប្រមើលដោយសេចក្តីត្រិះរិះបាន ជាធម៌ដ៏ល្អិត ជាធម៌លុះតែអ្នកប្រាជ្ញទើបត្រាស់ដឹងបាន ក៏ឯពពួកសត្វនេះសុទ្ធតែនៅកំពុង រីករាយ ក្នុងសេចក្តីអាល័យ កំពុងត្រេកត្រអាលក្នុងសេចក្តីអាល័យ កំពុងស្រើប ស្រាលក្នុង សេចក្តីអាល័យ (ចំពោះកាមទាំងឡាយនៅឡើយ) ក៏បដិច្ចសមុប្បាទធម៌ គឺធម៌ជា បច្ច័យនៃគ្នានឹងគ្នាណា បដិច្ចសមុប្បាទធម៌នេះ ជាហេតុនាំឲ្យពពួកសត្វនៅរីករាយក្នុងសេចក្តីអាល័យ នៅត្រេកត្រអាលក្នុងសេចក្តីអាល័យ នៅស្រើបស្រាលក្នុងសេចក្តីអាល័យ ឃើញបានដោយកម្រ ម្យ៉ាងទៀត ធម៌ណាសម្រាប់ម្ងាប់បង់នូវសង្ខារទាំងពួង សម្រាប់លះចោលនូវឧបធិគឺខន្ធនិងកិលេសទាំងអស់ ជាទីអស់ទៅនៃតណ្ហា ជាទីណាយ ចាកវាគៈ ជាទីរលត់នៃទុក្ខគឺនិព្វាន ធម៌ទាំងអម្បាលនេះជាហេតុដែលពពួកសត្វឃើញ បានដោយកម្រក្រៃពេក បើទុកជាតថាគតសម្តែងធម៌ទៅក៏គង់សត្វទាំងឡាយជាទៃមិនអាច នឹងត្រាស់ដឹងនូវធម៌របស់តថាគតបានឡើយ។ ហេតុនោះ សេចក្តីលំបាក សេចក្តីឿយ ព្រួយមុខជានឹងមានដល់តថាគតមិនខាន។ ម្យ៉ាងទៀត ព្រះគាថាទាំងឡាយជាហេតុអស្ចារ្យ សមគួរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគមិនដែលបានឮក្នុងកាលមុនឡើយ ក៏កើតប្រាកដ ដល់ព្រះអង្គថា ៖

កិច្ឆេន មេ អធិគតំ ហាលំ ធានិ បកាសិតុំ
រាគទោសបរេតេហិ នាយំ ធម្មោ សុសម្ពុធោ។

[1] *វិនយ.មហា.៤/១៣ ។*

បដិសោតគាមឹ និបុណំ	គម្ភីរំ ឧុឧ្ធសំ អណុំ
រាគរត្តា ន ឧក្ខន្តិ	តមោខន្ធេន អាវុដា។

ឥឡូវនេះតថាគត គួរសម្តែងនូវធម៌ ដែលតថាគតបានត្រាស់ដឹងហើយ ដោយ
កម្រ (នោះទៅចុះ)។ ប៉ុន្តែសត្វទាំងឡាយដែលរាគៈទោសៈគ្របសង្កត់ ក៏មិន
អាចនឹង ត្រាស់ដឹងនូវធម៌នេះ បានដោយងាយទេ។ សត្វទាំងឡាយ ដែលកំពុង
ត្រេកអរ ដោយរាគៈដែលគំនរងងឹត (គឺអវិជ្ជា) កំពុងបិទបាំង (យ៉ាងនេះ)
មុខជានឹងមិនឃើញ នូវធម៌ដែលនាំសត្វឲ្យដល់នូវព្រះនិញ្វាន ជាធម៌ល្អិតឆ្មារ
ជ្រាលជ្រៅ សត្វឃើញបាន ដោយកម្រ (នោះទេ)។

លំដាប់នោះ សហម្បតិព្រហ្ម ដឹងនូវសេចក្តីត្រិះរិះក្នុងព្រះហប្ចទ័យរបស់ ព្រះដ៏មាន
ព្រះភាគដោយចិត្តរបស់ខ្លួនហើយ ទើបរំពឹងត្រិះរិះដូច្នេះថា អើហ្ន៉ព្រះតថាគត ជាអរហន្ត
សម្មាសម្ពុទ្ធ មានព្រះហប្ចទ័យឱនទៅដើម្បីសេចក្តីខ្ចល់ខ្វាយតិច មិនឱនទៅ ដើម្បីសម្តែង
ធម៌ (យ៉ាងនេះ) ឱ សត្វលោកវិនាសតើហ្ន៉ ឱ សត្វលោកវិនាសតើហ្ន៉។ គ្រានោះ សហម្បតិ
ព្រហ្ម ក៏បាត់អំពីព្រហ្មលោក មកប្រាកដក្នុងទីចំពោះព្រះភក្ត្រ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ (ដោយ
ឆាប់ភ្លាម) ប្រៀបដូចបុរសអ្នកមានកម្លាំងលាចេញនូវដើមដៃ ដែលខ្លួនបត់ចូល ឬបត់ចូលនូវ
ដើមដៃដែលខ្លួនលាចេញ។ លំដាប់នោះ សហម្បតិព្រហ្មធ្វើសំពត់ឧត្តរាសង្ត ឆៀងស្មាម្ខាង
ហើយលុតចុះនូវមណ្ឌលជង្គង់ខាងស្តាំលើផែនដី ប្រណម្យអញ្ជលី ថ្វាយបង្គំចំពោះត្រង់ព្រះ
ដ៏មានព្រះភាគ ទើបពោលពាក្យនេះនឹង ព្រះដ៏មានព្រះភាគថា

ឧសេតុ ភន្តេ ភគវា ធម្មំ ឧសេតុ សុគតោ ធម្មំ។ សន្តិ សត្តា អប្បរជក្ខជាតិកា
អស្សវនតា ធម្មស្ស បរិហាយន្តិ ភវិស្សន្តិ ធម្មស្ស អញ្ញាតារោ។

បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគសម្តែងធម៌ សូមព្រះសុគតសម្តែង
ធម៌ (ជ្បិត) សត្វទាំងឡាយដែលមានធូលី គឺរាគាទិកិលេសដ៏ស្រាល ស្ពើងក្នុងភ្នែកគឺបញ្ញា
តែខានស្តាប់ធម៌ ក៏មុខជានឹងសាបសូន្យមិនខាន សត្វទាំងឡាយ អ្នកបម្រុងនឹងត្រាស់ដឹងនូវ
ធម៌ ក៏គង់មានដែរ។

ពេលនោះ សហម្បតីព្រហ្ម ក៏ពោលជាគាថាថា

ចាតុរហោសិ មគធេសុ បុព្វេ
ធម្មោ អសុន្ធោ សមលេហិ ចិន្តិតោ
អថាបុរេតំ អមតស្ស ទ្វារំ
សុណាតុ ធម្មំ វិមលេនានុពុទ្ធំ។

ពីមុនរៀងមក ធម៌ដែលជនទាំងឡាយ អ្នកប្រកបដោយមន្ទិលតែងគិត ជាធម៌មិនបរិសុទ្ធទេ កើតប្រាកដហើយ ក្នុងដែនមគធៈ។ សូមព្រះអង្គ បើកនូវទ្វារនៃព្រះនិព្វាននោះ សត្វទាំងឡាយប្រុងចាំស្តាប់ធម៌ ដែល ព្រះអង្គជាអ្នកប្រាសចាកមន្ទិលទ្រង់ ត្រាស់ដឹងតាម (លំអានព្រះពុទ្ធ អំពីបូរាណ)។

សេលេ យថា បព្វតមុទ្ធនិដ្ឋិតោ
យថាបិ បស្សេ ជនតំ សមន្តតោ
តថូបមំ ធម្មមយំ សុមេធ
ចាសាធមារុយ្ហ សមន្តចក្ខុ
សោកាវតិណ្ណំ ជនតមបេតសោកោ
អវេក្ខស្សុ ជាតិជរាភិភូតំ។

ប្រៀបដូចជាបុរសអ្នកមានចក្ខុ ឈរនៅលើកំពូលភ្នំដ៏ហើយដោយ ឋុសុទ្ធ ក្រឡេកមើលឃើញប្រជុំជន ដោយជុំវិញ យ៉ាងណាមិញ បពិត្រព្រះអង្គមានបញ្ញាល្អ មានសមន្តចក្ខុ ព្រះអង្គជាអ្នកមាន សេចក្តី សោកទៅប្រាសហើយ សូមទ្រង់ឡើងកាន់ប្រាសាទដ៏ហើយ ដោយ ធម៌ ពិចារណាមើលនូវប្រជុំជនអ្នកច្រឡំ ដោយសេចក្តីសោក ដែល ជាតិជរាកំពុង គ្របសង្កត់ មានឧបមាដូច្នោះដែរ។

ឧដ្ឋេហិ វីរ វិជិតសង្គាម
សត្ថវាហ អណាណ វិចរ លោកេ
ទេសស្សុ ភគវា ធម្មំ
អញ្ញាតារោ ភវិស្សន្តិ។

បពិត្រព្រះអង្គអ្នកមានព្យាយាម អ្នកឈ្នះសង្គ្រាមហើយជានាយកនៃពួកសត្វ អ្នកមិនជាប់ជំពាក់បំណុលគឺកាមសូមព្រះអង្គ ក្រោកឡើង សូមទ្រង់ស្តេចទៅក្នុងលោក។ សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងធម៌ សត្វទាំងឡាយអ្នកបម្រុងនឹងត្រាស់ដឹងនូវធម៌ ក៏គង់មានដែរ។

គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ជ្រាបច្បាស់ នូវសេចក្តីអាវាធនារបស់សហម្បតិព្រហ្មផង ទ្រង់អាស្រ័យនូវសេចក្តីករុណាចំពោះសត្វទាំងឡាយផង ទើបទ្រង់ រម៉ែលមើលនូវសត្វលោក ដោយពុទ្ធចក្ខុ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ កាលទ្រង់រម៉ែលមើលនូវ សត្វលោកដោយពុទ្ធចក្ខុ ទ្រង់បានឃើញសត្វទាំងឡាយមានធូលី គឺរាគាទិក្កិលេស តិចក្នុងភ្នែក (ខ្លះ) មានធូលី គឺរាគាទិក្កិលេសច្រើនក្នុងភ្នែក (ខ្លះ) មានឥន្ទ្រិយរឹង (ខ្លះ) មានឥន្ទ្រិយទន់ (ខ្លះ) មានអាការៈល្អ (ខ្លះ) មានអាការៈអាក្រក់ (ខ្លះ) ជាសត្វដែលព្រះអង្គគួរឲ្យត្រាស់ដឹងបានដោយងាយ (ខ្លះ) ឲ្យត្រាស់ដឹងបានដោយកម្រ (ខ្លះ) ជាអ្នកឃើញបរលោក និងទោសដោយសភាពគួរឲ្យខ្លាចខ្លះ។ (សេចក្តីប្រៀបថា) មានផ្កាជលជាតិពួកខ្លះគឺផ្កាព្រលិតក្តី ផ្កាឈូកក្រហមក្តី ផ្កាឈូកសក្តី ក្នុងគុម្ពនៃព្រលិតក្តី ក្នុងគុម្ពនៃឈូកក្រហមក្តី ក្នុងគុម្ពនៃឈូកសក្តី តែងកើតឡើងក្នុងទឹក ចម្រើនក្នុងទឹក លូតលាស់ឡើងតាមទឹក លិចនៅក្នុងទឹកនៅឡើយ មានផ្កាជលជាតិខ្លះគឺផ្កាព្រលិតក្តី ផ្កាឈូកក្រហមក្តី ផ្កាឈូកសក្តី តែងកើតឡើងក្នុងទឹក ចម្រើនឡើងក្នុងទឹក ឋិតនៅត្រឹមស្មើនឹងទឹក មានផ្កាជលជាតិពួកខ្លះគឺផ្កាព្រលិតក្តី ផ្កាឈូក

ក្រហមក្តី ផ្កាឈូកសក្តី តែងកើតឡើងក្នុងទឹក ចម្រើនឡើងក្នុងទឹក ជុះខ្ពស់ ឡើងជាងទឹក មិនជាប់ជំពាក់ដោយទឹក មានឧបមាយ៉ាងណាមិញ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ កាលទ្រង់រំលឹលមើលសត្វលោកដោយពុទ្ធចក្ខុ ទ្រង់ឃើញសត្វទាំងឡាយមានធូលី គឺ រាគាទិក្កិលេសតិចក្នុងភ្នែក (ខ្លះ) មានធូលី គឺរាគាទិក្កិលេសច្រើនក្នុងភ្នែក (ខ្លះ) មាន ឥន្ទ្រិយរឹង (ខ្លះ) មានឥន្ទ្រិយទន់ (ខ្លះ) មានអាការល្អ (ខ្លះ) មានអាការមិនល្អ (ខ្លះ) ជាសត្វ ដែលព្រះអង្គគួរឲ្យត្រាស់ដឹងបានដោយងាយ (ខ្លះ) ឲ្យត្រាស់ដឹងបានដោយកម្រ (ខ្លះ) សត្វជំពូកខ្លះឃើញបរលោក និងទោសដោយសកាពគួរខ្លាចមានឧបមាយ្យដូច្នោះឯង លុះទ្រង់ឃើញហើយ ទើបទ្រង់សម្តែងជាបទគាថានឹងសហម្បតិព្រហ្មថា ៖

អថារុតា តេសំ អមតស្ស ទ្វារា
យេ សោតវន្តោ បមុញ្ចន្តុ សទ្ធំ
វិហឹសសញ្ញឺ បគុណំ ន ភាសឹ
ធម្មំ បណីតំ មនុជេសុ ព្រហ្មេ។

ទ្វារនៃព្រះនិព្វានទាំងនោះបើកហើយ សត្រទាំងឡាយណា មានសោតប្បសាទ សត្វ ទាំងឡាយនោះ ចូរបញ្ចេញនូវសទ្ធាចុះ។ ម្នាលមហាព្រាហ្ម តថាគតមានសេចក្តីសម្គាល់ ក្នុងការលំបាកបានជាមិនសម្តែងធម៌ជិឧត្តម ដែលស្ងាត់ក្នុងសំណាក់ មនុស្សទាំងឡាយ។

ព្រះពុទ្ធទ្រង់ចាប់ផ្តើមសម្តែងព្រះធម៌

គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា តថាគតគួរសម្តែងធម៌ដល់អ្នកណាជាមុនហ្ន៎ អ្នកណាអាចត្រាស់ដឹងធម៌នេះឆាប់រហ័សបាន។ លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ទ្រង់ត្រិះរិះយ៉ាងនេះទៀតថា អាឡារតាបសកាលាមគោត្រនេះ ជាបណ្ឌិត ជាអ្នកឆ្លៀវឆ្លាសវាងវៃ ជាអ្នកមានបញ្ញា មានធូលីគឺរាគាទិក្កិលេសតិចក្នុងភ្នែក យូរមកហើយ បើដូច្នោះ គួរតថាគតសម្តែងធម៌ដល់អាឡារតាបសកាលាមគោត្រជាមុនចុះ តាបសនោះ នឹងត្រាស់ដឹងធម៌នេះឆាប់រហ័សបាន។ គ្រានោះ មានទេវតា(អង្គមួយ) មានរូបមិនជ្រាកដ ក្រាបទូល ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដោយពាក្យថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន អាឡារតាបស កាលាមគោត្រ ធ្វើកាលកិរិយាស្លាប់ទៅ ៧ ថ្ងៃហើយ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ក៏ទ្រង់ជ្រាបថា អាឡារតាបសកាលាមគោត្រ ធ្វើកាលកិរិយា ស្លាប់ទៅ ៧ ថ្ងៃហើយ។ គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ព្រះតម្រិះដូច្នេះថា អាឡារតាបសកាលាមគោត្រ (នោះ) មានសេចក្តីសាបសូន្យធំប្រសិនបើតាបស នោះបានស្តាប់ធម៌នេះ គប្បីត្រាស់ដឹងធម៌បានមួយរំពេច។ គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ព្រះតម្រិះដូច្នេះថា តថាគតសម្តែងធម៌ដល់អ្នកណា ជាមុនអេះ អ្នកណានឹងត្រាស់ដឹងធម៌នេះ ឆាប់រហ័សបាន។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ក៏ទ្រង់ព្រះតម្រិះក្នុងលំដាប់នោះទៀតថា ឧទ្ទកតាបសរាមបុត្រនេះឯង ជាបណ្ឌិត ជាអ្នកឆ្លៀវឆ្លាស វាងវៃ ជាអ្នកមានបញ្ញា មានធូលីគឺរាគាទិក្កិលេសតិច ក្នុងភ្នែកយូរណាស់មកហើយ បើដូច្នោះ គួរតថាគត សម្តែងធម៌ដល់ ឧទ្ទកតាបសរាមបុត្រនេះ ជាមុនចុះ តាបសនោះ នឹងត្រាស់ដឹងធម៌នេះ ឆាប់រហ័សបាន។ គ្រានោះ មានទេវតា (អង្គមួយ) មានរូបមិនជ្រាកដ ក្រាបទូល ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដោយពាក្យថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ឧទ្ទកតាបសរាមបុត្រ ធ្វើកាលកិរិយា ស្លាប់អំពីពេលព្រលប់ទៅហើយ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគក៏ទ្រង់ ជ្រាបថា ឧទ្ទកតាបសរាមបុត្រ ធ្វើកាលកិរិយា ស្លាប់អំពីពេលព្រលប់ទៅហើយដែរ។ គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ព្រះ

តម្រិះដូច្នេះថា ខទូកតាបសរាមបុត្រមានសេចក្តីសាបសូន្យធំ ប្រសិនបើតាបសនោះបានស្តាប់ធម៌នេះគប្បីត្រាស់ដឹងធម៌បានមួយរំពេច។ គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ព្រះតម្រិះដូច្នេះថា តថាគតគួរសម្តែងធម៌ដល់អ្នកណាជាមុនហ្ន៎ អ្នកណា នឹងត្រាស់ដឹងធម៌នេះឆាប់រហ័សបាន។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់មានព្រះតម្រិះ ដូច្នេះក្នុង លំដាប់នោះថា បញ្ចវគ្គិយ[1]ភិក្ខុទាំងឡាយ មានឧបការៈច្រើនដល់តថាគត ព្រោះថាបានបម្រើតថាគតកាលដែលកំពុងបព្ជួនចិត្តទៅក្នុងព្យាយាម[2]បើដូច្នោះ គួរតថាគត សម្តែងដល់ បញ្ចវគ្គិយភិក្ខុទាំងឡាយជាមុនចុះ។ គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់មានព្រះតម្រិះដូច្នេះថា ឥឡូវនេះ បញ្ចវគ្គិយភិក្ខុទាំងឡាយនៅឯណា ។ លុះព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ឃើញ បញ្ចវគ្គិយភិក្ខុទាំងឡាយ នៅក្នុងឥសិបតនមិគទាយវន ទៀបក្រុងពារាណសី ដោយ ទិព្វចក្ខុដ៏បរិសុទ្ធស្អាតកន្លងលើសចក្ខុរបស់មនុស្ស។ គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ គង់នៅ ក្នុងឧរុវេលាប្រទេស តាមសមគួរដល់ព្រះអធ្យាស្រ័យ ទើបទ្រង់យាងទៅកាន់ចារិក សំដៅ ទៅរកក្រុងពារាណសី។

ក្នុងចន្លោះផ្លូវដែលព្រះពុទ្ធទ្រង់យាងទៅពារាណសី បានជួបនឹងឧបកាជីវកមួយនាក់ ដោយសាកសួរព្រះអង្គថា

ម្នាលអាវុសោ ឥន្ទ្រិយទាំងឡាយរបស់អ្នក ជ្រះថ្លាណាស់ ឆវិវណ្ណរបស់អ្នក ក៏បរិសុទ្ធផូរផង់ ម្នាលអាវុសោ អ្នកបួសចំពោះគ្រូណា? អ្នកណាជាគ្រូរបស់អ្នក? អ្នកពេញចិត្តនឹងធម៌របស់គ្រូណា?

ព្រះពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់ឆ្លើយតបជាពាក្យឧទានថា

---

๑. កិក្ខុមានគ្នា៥រូប។ ๒. កំពុងខំប្រឹងបំពេញព្យាយាមឲ្យបានត្រាស់ជាព្រះពុទ្ធ។

សព្វាភិភូ សព្វវិទូហមស្មិ
សព្វេសុ ធម្មេសុ អនូបលិត្តោ
សព្វញ្ជហោ តណ្ហាក្ខយេ វិមុត្តោ
សយំ អភិញ្ញាយ កមុទ្ទិសេយ្យំ។

តថាគត ជាអ្នកគ្របសង្កត់នូវតេភូមិកធម៌ទាំងអស់ ត្រាស់ដឹងនូវចតុភូមិកធម៌ទាំងអស់ មិនប្រឡាក់ដោយកិលេសក្នុងតេភូមិកធម៌ទាំងអស់បានលះចោលនូវតេភូមិកធម៌ទាំងអស់ហើយ មានចិត្តផុតស្រឡះហើយ ព្រោះអស់ទៅនៃតណ្ហា ដឹងច្បាស់នូវចតុភូមិកធម៌ដោយខ្លួនឯង (ចាំបាច់) ចំពោះបុគ្គលណា។

ន មេ អាចរិយោ អត្ថិ សទិសោ មេ ន វិជ្ជតិ
សទេវកស្មិំ លោកស្មិំ នត្ថិ មេ បដិបុគ្គលោ។

អហញ្ហិ អរហា លោកេ អហំ សត្ថា អនុត្តរោ
ឯកោម្ហិ សម្មាសម្ពុទ្ធោ សីតិភូតោស្មិ និព្ពុតោ។

តថាគតមិនមានអាចារ្យទេ មិនមានបុគ្គលដទៃស្មើនឹងតថាគតឡើយ ក្នុងលោកនេះព្រមទាំងទេវលោកមិនមានបុគ្គលប្រៀបផ្ទឹមនឹងតថាគតបានឡើយ។ ព្រោះថា តថាគតជាអរហន្តក្នុងលោក ជាសាស្តាខ្ពស់ផុត ជាអ្នកត្រាស់ដឹងដោយប្រពៃចំពោះខ្លួនឯង តថាគតមានសេចក្តីត្រជាក់មានភ្លើងកិលេសរលត់ហើយ។

ធម្មចក្កំ បវត្តេតុំ គច្ឆាមិ កាសិនំ បុរំ
អន្ធីភូតស្មិំ លោកស្មិំ អាហញ្ឆំ អមតទុន្ទភិន្តិ។

ឥឡូវតថាគតទៅ កាន់ក្រុងនៃពួកជនអ្នកកាសី ដើម្បីនឹងសម្តែង

ធម្មចក្ក (ដោយបំណងថា) តថាគត ន័ងទូងនូវស្គរ គឺអមតនិព្វាន
ចំពោះ សត្វលោក ដែលងងឹត គឺអវិជ្ជាកំពុងគ្របសង្កត់។

កាលព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ត្រាស់យ៉ាងនេះ ឧបកាជីវកក៏តបថា ម្នាលអាវុសោ អ្នកប្តេជ្ញាខ្លួនអ្នកថាយ៉ាងណា អ្នក (គួរដើម្បីបាននូវឈ្មោះ) ថា អនន្តជិនៈ (យ៉ាងនោះឯង)។

ព្រះពុទ្ធជាអម្ចាស់ ទ្រង់បន្តបន្ទឺព្រះឧទានថា

មាទិសា វិជិនា ហោន្តិ យេ បត្តា អាសវក្ខយំ
ជិតា មេ បាបកា ធម្មា តស្មាហមុបក ជិនោ។

ជនទាំងឡាយណា បានដល់នូវធម៌ សម្រាប់ធ្វើអាសវៈឲ្យអស់ទៅ ជនទាំងឡាយ នោះឈ្មោះថា ជិនៈ (ជាអ្នកឈ្នះកិលេស) ប្រាកដដូចជាតថាគតដែរ។ តថាគតបាន ឈ្នះបាបធម៌ទាំងឡាយហើយ ម្នាលឧបកៈ ព្រោះហេតុនោះ ទើបតថាគត បាននូវ ឈ្មោះថា ជិនៈ (ជាអ្នកឈ្នះបាបធម៌)។

កាលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់មានព្រះពុទ្ធដីកាយ៉ាងនេះហើយ ឧបកាជីវកពោលពាក្យថា ម្នាលអាវុសោ ពាក្យយ៉ាងហ្នឹង ពិតមែនហើយ(ថាហើយ) ក៏ងក់ក្បាលហើយចៀសចេញទៅ។

មហាគន្ធីស្តូប ទីកន្លែងដែលបញ្ចវគ្គិយភិក្ខុឃើញព្រះពុទ្ធយាងមក

ព្រៃឥសិបតនមិគទាយវ័ន

គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់យាងទៅកាន់ចារិកតាមលំដាប់ ហើយក៏ យាង ចូលទៅក្រុងពារាណសី រួចហើយយាងទៅឯឥសិបតនមិទាយវ័ន សំដៅទៅរក កន្លែង ដែលបញ្ចវគ្គិយភិក្ខុនៅ។ បញ្ចវគ្គិយភិក្ខុ បានឃើញព្រះដ៏មានព្រះភាគយាងមក អំពីចម្ងាយ លុះឃើញហើយ ក៏ធ្វើប្តេជ្ញាគ្នាថា ម្នាលអាវុសោ សមណគោតមនេះ ជាអ្នកប្រតិបត្តិ ដើម្បីល្មោក ឃ្លាតចាកព្យាយាមហើយ វិលត្រឡប់ដើម្បីការៈល្មោក ឥឡូវនេះលោកនិមន្តមក យើងទាំងអស់គ្នាមិនគួរថ្វាយបង្គំ មិនគួរក្រោកទទួលលោកទេ មិនគួរទទួលយកជាត្រចីវរបស់លោកឡើយ ប៉ុន្តែយើងត្រូវក្រាលអាសនៈបម្រុងទុក បើលោកនឹងចង់គង់ក៏គង់ចុះ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ យាងចូលទៅរកបញ្ចវគ្គិយភិក្ខុដោយប្រការណា។ បញ្ចវគ្គិយភិក្ខុ ទាំងនោះ ក៏មិនអាចដើម្បីឋិតនៅ ក្នុងពាក្យប្តេជ្ញារបស់ខ្លួន ដោយប្រការនោះ។ ជាឡើយ ក៏ស្រាប់តែក្រោកទទួលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ខ្លះទទួល យកជាត្រចីវរបស់ព្រះអង្គ ខ្លះក្រាល

អាសនៈថ្វាយ ខ្ញុំតម្កល់ទឹកលាងព្រះបាទ យកតាំង សម្រាប់រងព្រះបាទនិងឈ្នាន់រង ព្រះបាទមកថ្វាយ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ គង់លើអាសនៈដែលបញ្ចវគ្គិយភិក្ខុទាំងឡាយ រៀបចំទុកហើយ។ លុះព្រះដ៏មានព្រះភាគ គង់ហើយ ក៏ទ្រង់លាងព្រះបាទទាំងពីរ។ ទើប បញ្ចវគ្គិយភិក្ខុ ហៅព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដោយចំព្រះនាមផង ដោយពាក្យថា អាវុសោផង។ កាលបញ្ចវគ្គិយភិក្ខុទាំងឡាយ ពោលពាក្យហៅយ៉ាងនេះហើយ ព្រះភគវន្តមុនី ទ្រង់មាន ព្រះពុទ្ធដីកាយ៉ាងនេះ នឹងបញ្ចវគ្គិយភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងអស់គ្នា កុំហៅតថាគតដោយចំ ឈ្មោះនិងពាក្យថា អាវុសោ ឡើយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធហើយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយអ្នកទាំងឡាយ ចូរប្រុងសោតប្បសាទចុះ ឥឡូវតថាគតនឹងប្រៀបប្រដៅនូវអមតធម៌ ដែលតថាគតត្រាស់ដឹងហើយ ឥឡូវតថាគតនឹងសម្តែងធម៌ ក៏កុលបុត្រទាំងឡាយ ដែលចេញចាកផ្ទះហើយបួស ក្នុងភាពនៃបុគ្គលគ្មានការងារ ជាប្រយោជន៍ដល់ផ្ទះដោយប្រពៃ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់អនុត្តរធម៌ណា អ្នកទាំងឡាយ កាលបើបានប្រតិបត្តិគួរតាមពាក្យប្រដៅរបស់តថាគតហើយ ពុំយូរឡើយ មុខជានឹងបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ដោយបញ្ញាខ្លួនឯងក្នុងបច្ចុប្បន្ននេះ ចំពោះអនុត្តរធម៌[1]នោះ ជាទីបំផុតនៃមគ្គព្រហ្មចរិយៈ នឹងសម្រេចសម្រាន្តនៅដោយឥរិយាបថទាំង ៤ ។ កាលព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ទ្រង់មានព្រះពុទ្ធដីកាយ៉ាងនេះហើយ បញ្ចវគ្គិយភិក្ខុក៏ពោលពាក្យនេះ នឹងព្រះដ៏មានព្រះភាគថា បពិត្រព្រះគោតមដ៏មានអាយុ ព្រះអង្គមិនទាន់បានត្រាស់ដឹងនូវឧត្តរិមនុស្សធម្ម ជាធម៌វិសេស ដោយញាណនិងទស្សនៈដ៏ឧត្តម អាចកម្ចាត់បង់នូវកិលេស ដោយការប្រព្រឹត្តិនោះផង ដោយការប្រតិបត្តិនោះផង ដោយអំពើដែលអ្នកជំទៃ ធ្វើតាម បានដោយកម្រផង ឥឡូវនេះ ព្រះអង្គប្រតិបត្តិដើម្បីស្មោកច្រើន ហើយឃ្លាតចាកព្យាយាម ហើយវិលត្រឡប់មកដើម្បីស្មោកច្រើន ហើយក៏នឹងបានត្រាស់ដឹង ឧត្តរិមនុស្សធម៌ ជាវិសេស ដោយញាណនិងទស្សនៈដ៏ឧត្តម អាចកម្ចាត់បង់នូវកិលេស ដូចម្តេចបាន។ លុះបញ្ចវគ្គិយភិក្ខុទាំងឡាយពោលពាក្យយ៉ាងនេះហើយ ទើបព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលយ៉ាងនេះ នឹង

---

១. *អនុត្តរធម៌ គឺព្រះអរហត្តផល។*

បញ្ចវគ្គិយកិក្ខុថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគត មិនមែនប្រតិបត្តិដើម្បី ល្មោភច្រើនទេ មិនឃ្វាតចាកព្យាយាមទេ មិនរំលត្រឡប់ ដើម្បីល្មោភច្រើនដូច្នោះទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតបានជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធហើយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយចូរប្រុងសោតប្បសាទចុះ តថាគតនឹងប្រៀនប្រដៅ នូវព្រះនិព្វាន ដែលតថាគតបានត្រាស់ដឹង ហើយ ឥឡូវតថាគតនឹងសម្តែងធម៌ ក៏កុលបុត្រទាំងឡាយ ចេញចាកផ្ទះហើយ បួសក្នុងភាពនៃបុគ្គលមិនមានការងារ ជាប្រយោជន៍ដល់ផ្ទះដោយប្រពៃ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ អនុត្តរធម៌ណា អ្នកទាំងឡាយ កាលបើបានប្រតិបត្តិគួរដល់ពាក្យប្រដៅ របស់តថាគត ហើយ ពុំយូរឡើយ មុខជានឹង បាន ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ដោយប្រជ្ញាខ្លួនឯង ក្នុងបច្ចុប្បន្ននេះ ចំពោះអនុត្តរធម៌នោះ ជាទីបំផុត នៃមគ្គព្រហ្មចរិយៈ នឹងសម្រេចសម្រាន្តនៅដោយ ឥរិយាបថទាំង ៤ ។ បញ្ចវគ្គិយកិក្ខុទាំងឡាយ ពោលពាក្យនេះ នឹងព្រះដ៏មានព្រះភាគ ជា គម្រប់ពីរដងផង ។បេ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់មានព្រះពុទ្ធដីកានេះ នឹងបញ្ចវគ្គិយកិក្ខុទាំងឡាយ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។បេ។ បញ្ចវគ្គិយកិក្ខុទាំងឡាយ ពោលពាក្យនេះ នឹងព្រះ ដ៏មានព្រះភាគ ជាគម្រប់បីដងទៀតថា បពិត្រព្រះគោតមដ៏មានអាយុ ព្រះអង្គមិនទាន់បាន ត្រាស់ដឹងនូវឧត្តរិមនុស្សធម៌ ជាធម៌វិសេស ដោយញាណទិឋទស្សនៈដ៏ឧត្តមអាចកំម្ចាត់បង់នូវកិលេស ដោយការប្រព្រឹត្តិនោះផង ដោយការប្រតិបត្តិនោះផង ដោយអំពើដែលជន ដទៃ ធ្វើតាមបានដោយកម្រនោះផង ឥឡូវនេះ ព្រះអង្គប្រតិបត្តិដើម្បី ល្មោភច្រើន ហើយឃ្វាតចាកព្យាយាមហើយ រំលត្រឡប់ដើម្បីល្មោភច្រើន នឹងបានត្រាស់ដឹងឧត្តរិមនុស្សធម៌ជាវិសេស ដោយញាណទិឋទស្សនៈដ៏ឧត្តម អាចកម្ចាត់បង់នូវកិលេស ដូចម្តេចបាន។ កាលបើ បញ្ចវគ្គិយកិក្ខុទាំងឡាយ ពោលពាក្យយ៉ាងនេះហើយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់មានព្រះពុទ្ធដីកានេះ នឹងបញ្ចវគ្គិយកិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ ចូរ ពិចារណាមើលនូវពាក្យរបស់តថាគត ឥឡូវនេះ ដូចគ្នា នឹងកាលមុនអំពីកាលឥឡូវ នេះដែរ ឬទេ។ បញ្ចវគ្គិយកិក្ខុទាំងឡាយតបថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ពាក្យហ្នឹង ព្រះអង្គ មិនដែល ពោលទេ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតបានជា អរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធហើយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចូរប្រុង

សោតប្បសាទចុះ។ តថាគតនឹងប្រៀនប្រដៅនូវព្រះនិព្វាន ដែលតថាគតបានត្រាស់ដឹងហើយ ឥឡូវតថាគតនឹងសម្តែងធម៌ ក៏កុលបុត្រទាំងឡាយ ចេញចាកផ្ទះបួសក្នុង ភាពនៃបុគ្គលមិនមានការងារ ជាប្រយោជន៍ ដល់ផ្ទះដោយប្រពៃ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់អនុត្តរធម៌ណា កាលបើអ្នកទាំងឡាយប្រតិបត្តិ គួរតាមពាក្យប្រដៅ របស់តថាគត ពុំយូរឡើយមុខជានឹងបានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ដោយប្រាជ្ញាខ្លួនឯងក្នុង បច្ចុប្បន្ននេះ ចំពោះអនុត្តរធម៌នោះជាទីបំផុតនៃមគ្គព្រហ្មចរិយៈ ហើយសម្រេចសម្រាន្ត ដោយឥរិយាបថទាំង ៤ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគបានញុំងបញ្ចវគ្គិយភិក្ខុទាំងឡាយ ឲ្យឃើញ ច្បាស់ (ក្នុងពេលនោះ) ។ លុះគ្រាជាខាងក្រោយ បញ្ចវគ្គិយភិក្ខុទាំងឡាយ តាំងចិត្តស្តាប់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ផ្ទៀងនូវសោតប្បសាទ ហើយផ្តង់ចិត្ត ដើម្បីដឹងច្បាស់។

បន្ទាប់មកព្រះពុទ្ធជាអម្ចាស់ ទ្រង់សម្តែងនូវធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រ ។

កាលពុទ្ធបរិស័ទដែលបានមកដល់ទីដែលព្រះពុទ្ធជាអម្ចាស់ ទ្រង់សម្តែងធម្មចក្កនេះ ហើយ គួរនាំគ្នាស្វាធ្យាយធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រ ដើម្បីជាពុទ្ធបូជាចំពោះព្រះពុទ្ធជាអម្ចាស់។

ធម្មចក្កប្បវត្តនសុត្តារម្ភោ

អនុត្តរំ អភិសម្ពោធឹ សម្ពុឍ្ឍិត្វា តថាគតោ
បឋមំ យំ អទេសេសិ ធម្មចក្កំ អនុត្តរំ
សម្មទេវ បវត្តេន្តោ លោកេ អប្បដិវត្តិយំ

ព្រះតថាគតជាម្ចាស់ ទ្រង់បានត្រាស់ដឹងនូវព្រះអនុត្តរាភិសម្ពោធិញ្ញាណហើយ កាលព្រះអង្គនឹងញ៉ាំងធម៌ ដែលឥតមានអ្នកណានឹងឲ្យប្រព្រឹត្តទៅក្នុងលោក ព្រះអង្គអាចឲ្យប្រព្រឹត្តទៅបាន ដោយប្រពៃពិត ទ្រង់បានសម្តែងហើយនូវធម៌ណា ដែលហៅថា ធម្មចក្កដ៏ប្រសើរ ជាមុនដំបូងបំផុត

យត្តាក្ខាតា ឧភោ អន្តា បដិបត្តិ ច មជ្ឈិមា
ចតូស្វារិយសច្ចេសុ វិសុទ្ធំ ញាណទស្សនំ

អន្តធម៌ គឺធម៌ជាផ្លូវប្រតិបត្តិអមខាងដ៏លាមកអាក្រក់ ២ ប្រការ និង ផ្លូវប្រតិបត្តិជាកណ្តាល និងប្រាជ្ញាដែលដឹងច្បាស់ ឃើញច្បាស់ ក្នុងអរិយសច្ចទាំង៤យ ៤ ជាប្រាជ្ញាដ៏បរិសុទ្ធ ដែលព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់សម្តែងហើយ ក្នុងព្រះធម៌ដែលហៅថា ធម្មចក្កឯណា

ទេសិតំ ធម្មរាជេន សម្មាសម្ពោធិកិត្តនំ
នាមេន វិស្សុតំ សុតំ ធម្មចក្កប្បវត្តនំ
វេយ្យាករណចាបេន សង្គីតំ តំ ភណាម សេ។

យើងទាំងឡាយសូធ្យឥឡូវនេះនូវព្រះធម្មចក្កនោះដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាធម្មរាជ ទ្រង់សម្តែងហើយ ប្រាកដដោយឈ្មោះថាធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រ ជាព្រះសូត្រប្រកាសនូវសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ ដែលព្រះសង្គីតិកាចារ្យ បានប្រជុំគ្នាសង្គាយនារៀបរៀងដោយរបៀបជាវេយ្យាករណចាប៧ គឺជាបាលីបទភាយឥតមានគាថាលាយផងឡើយ ។

ធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រ

ឯវម្មេ សុតំ *សូត្រនេះ (ឈ្មោះធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រ) គឺខ្ញុំ (ឈ្មោះ អានន្ទ) បានស្តាប់មក*
ហើយ យ៉ាងនេះថា

ឯកំ សមយំ ភគវា ពារាណាសិយំ វិហរតិ ឥសិបតនេ មិគទាយេ
សម័យមួយព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងព្រៃឥសិបនមិគទាយវ័ន ជិតក្រុងពារាណសី ។

តត្រ ខោ ភគវា បញ្ចវគ្គិយេ ភិក្ខូ អាមន្តេសិ *ព្រះដ៏មានព្រះ ភាគទ្រង់ត្រាស់ហៅ*
នូវបញ្ចវគ្គិយភិក្ខុ[៦]ទាំងឡាយ ក្នុងទីនោះឯង (ឲ្យតាំង ចិត្តស្តាប់នូវភាសិតនេះថា)

ទ្វេមេ ភិក្ខវេ អន្តា បព្ពជិតេន ន សេវិតព្ពា *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អន្តធម៌ គឺធម៌ជាផ្លូវ*
ប្រតិបត្តិអមទាងដ៏លាមកអាក្រក់ទាំងឡាយពីរប្រការនេះ បព្វជិតមិនគួរសេពគប់ គឺថាមិនគួរ
ប្រព្រឹត្តឡើយ ។

កតមេ ទ្វេ *អន្តធម៌ទាំងឡាយពីរយ៉ាងនោះដូចម្តេច ?*

យោ ចាយំ កាមេសុ កាមសុខល្លិកានុយោគោ *ធម៌ណា ដែលប្រកបខ្ជួនឲ្យជាប់*
ជំពាក់ដោយកាម ក្នុងកាមទាំងឡាយ

ហីនោ *ជាធម៌ថោកទាប*

គម្មោ *ជាធម៌របស់អ្នកស្រុក*

ពោថុជ្ជនិកោ *ជាធម៌របស់បុថុជ្ជន*

អនរិយោ *មិនមែនជារបស់អរិយបុគ្គលទេ*

អនត្ថសញ្ហិតោ *មិនប្រកបដោយប្រយោជន៍ឡើយ ។*

យោ ចាយំ អត្តកិលមថានុយោគោ *ធម៌ណាដែលប្រកបសេចក្តីលំបាកដល់ខ្លួន*

---

[៦] *ភិក្ខុមានចំនួន៥រូប គឺឈ្មោះ កោណ្ឌញ្ញ:១ វប្ប:១ ភទ្ទិយ:១ មហានាម១ អស្សជិ១ ។*

ទុក្ខោ ជាហេតុនាំឲ្យលំបាកកាយទៀងទេៗ

អនរិយោ មិនមែនជារបស់អរិយបុគ្គលទេ

អនត្ថសញ្ហិតោ មិនប្រកបដោយប្រយោជន៍ឡើយ ។

ឯតេ តេ ខោ ភិក្ខវេ ទុក្ខោ អន្តេ អនុបគម្ម មជ្ឈិមា បដិបទា តថាគតេន អភិសម្ពុទ្ធា ចក្ខុករណី ញាណករណី ឧបសមាយ អភិញ្ញាយ សម្ពោធាយ និព្ពានាយ សំវត្តតិ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេចក្តីប្រតិបត្តិជាកណ្តាលមិនលាយច្រឡំ ដោយអន្តធម៌ទាំងឡាយពីរយ៉ាងនោះឯង ដែលតថាគតបានត្រាស់ដឹងហើយ ជាសេចក្តីប្រតិបត្តិធ្វើឲ្យកើតបញ្ញាចក្ខុ (ភ្នែកគឺប្រាជ្ញា) ធ្វើឲ្យកើតសេចក្តី ដឹងច្បាស់ប្រាកដ រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីស្ងប់រម្ងាប់ ដើម្បីសេចក្តីដឹងចំពោះ ដើម្បីសេចក្តីដឹងដោយប្រពៃ ដើម្បីសេចក្តីរំលត់ទុក្ខ ។

កតមា ច សា ភិក្ខវេ មជ្ឈិមា បដិបទា តថាគតេន អភិសម្ពុទ្ធា ចក្ខុករណី ញាណករណី ឧបសមាយ អភិញ្ញាយ សម្ពោធាយ និព្ពានាយ *សំវត្តតិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏សេចក្តីប្រតិបត្តិ ជាកណ្តាលដែលតថាគតបានត្រាស់ដឹងហើយ ជាសេចក្តីប្រតិបត្តិធ្វើឲ្យកើត បញ្ញាចក្ខុ ធ្វើឲ្យកើតសេចក្តីដឹងច្បាស់ប្រាកដ រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីស្ងប់រម្ងាប់ ដើម្បីសេចក្តីដឹងចំពោះ ដើម្បីសេចក្តីដឹងដោយប្រពៃ ដើម្បីសេចក្តីរំលត់ទុក្ខនោះ តើដូចម្តេច ?*

អយមេវ អរិយោ អដ្ឋង្គិកោ មគ្គោ *អដ្ឋង្គិកមគ្គ គឺធម៌ដូចជាផ្លូវ មានអង្គ ៨ ដ៏ប្រសើរ នេះឯង (ហៅថាសេចក្តីប្រតិបត្តិជាកណ្តាល)*

សេយ្យថីទំ *អដ្ឋង្គិកមគ្គនោះ ដូចម្តេច?*

សម្មាទិដ្ឋិ ប្រាជ្ញាយល់ឃើញត្រូវ

សម្មាសង្កប្បោ សេចក្តីត្រិះរិះត្រូវ

សម្មាវាចា សម្តីត្រូវ

សម្មាកម្មន្តោ ការងារត្រូវ

សម្មាអាជីវោ កិរិយាចិញ្ចឹមជីវិតត្រូវ

សម្មាវាយាមោ ព្យាយាមត្រូវ

សម្មាសតិ សេចក្តីរឭកត្រូវ

សម្មាសមាធិ កិរិយាតម្កល់ចិត្តឲ្យនឹងត្រូវ

អយំ ខោ សា ភិក្ខវេ មជ្ឈិមា បដិបទា តថាគតេន អភិសម្ពុទ្ធា ចក្ខុករណី ញាណករណី ឧបសមាយ អភិញ្ញាយ សម្ពោធាយ និព្ពានាយ *សំវត្តតិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អដ្ឋង្គិកមគ្គនេះ ឯង ដែលហៅថា សេចក្តីប្រតិបត្តិជាកណ្តាល ដែលតថាគតបានត្រាស់ដឹងហើយ ជាសេចក្តីប្រតិបត្តិធ្វើឲ្យកើតបញ្ញាចក្ខុ ធ្វើឲ្យកើតសេចក្តីដឹងច្បាស់ ប្រាកដ រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីស្ងប់រម្ងាប់ ដើម្បីសេចក្តីដឹងចំពោះ ដើម្បីសេចក្តីដឹងដោយប្រពៃ ដើម្បីសេចក្តីរំលត់ទុក្ខ ។*

ឥទំ ខោ បន ភិក្ខវេ ទុក្ខំ អរិយសច្ចំ ជាតិបិ ទុក្ខា ជរាបិ ទុក្ខា ព្យាធិបិ ទុក្ខោ មរណម្បិ ទុក្ខំ សោកបរិទេវទុក្ខទោមនស្សុបាយាសាបិ ទុក្ខា អប្បិយេហិ សម្បយោគោ ទុក្ខោ បិយេហិ វិប្បយោគោ ទុក្ខោ យម្បិច្ឆំ ន លភតិ តម្បិ ទុក្ខំ សង្ខិត្តេន បញ្ចុបាទានក្ខន្ធា ទុក្ខា ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ជាតិ គឺកិរិយាកើតនៃខន្ធ ជាហេតុនាំមកនូវទុក្ខ ជរា គឺកិរិយាចាស់គ្រាំគ្រានៃខន្ធ ក៏ជាហេតុនាំមកនូវទុក្ខ ព្យាធិ គឺជំងឺតម្កាត់ទាំងឡាយ ក៏ជាហេតុនាំមកនូវទុក្ខ

មរណៈ គឺកិរិយាបែកធ្លាយនៃខន្ធ ក៏ជាហេតុនាំមកនូវទុក្ខ សេចក្តីសោកខ្សឹកខ្សួល ទុក្ខ ទោមនស្ស និង សេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ចិត្តទាំងឡាយ ក៏ជាហេតុនាំមកនូវទុក្ខ កិរិយាប្រកប ដោយសត្វនិង សង្ខារទាំងឡាយដែលមិនជាទីស្រឡាញ់ពេញចិត្ត ក៏ជាហេតុនាំមកនូវទុក្ខ កិរិយាព្រាត់ប្រាសចាក សត្វនិងសង្ខារទាំងឡាយ ដែលជាទីស្រឡាញ់ពេញចិត្ត ក៏ជាហេតុនាំមកនូវទុក្ខ កាលបើចង់បាន នូវវត្ថុណាមួយហើយ មិនបាននូវវត្ថុនោះ កិរិយាមិនបាននោះ ក៏ជាហេតុនាំមកនូវទុក្ខ ឧបាទានក្ខន្ធទាំងឡាយ ៥ ដែលតថាគតសម្តែងហើយដោយបំព្រួញ ក៏ជា ហេតុនាំមកនូវទុក្ខ កងទុក្ខ មានជាតិជាដើមនេះ ឈ្មោះថាទុក្ខអរិយសច្ច ។

ឥទំ ខោ បន ភិក្ខវេ ទុក្ខសមុទយោ អរិយសច្ចំ យាយំ តណ្ហា បោនោព្ភវិកា នន្ទិរាគសហគតា តត្រ តត្រាភិនន្ទិនី សេយ្យថីទំ កាមតណ្ហា ភវតណ្ហា វិភវតណ្ហា *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តណ្ហាឯណា ដែលរមែងតាក់តែងនូវភពថ្មី ប្រកបដោយតម្រេកដោយ អំណាចនៃសេចក្តីត្រេកត្រអាល មានកិរិយារីករាយក្នុងអារម្មណ៍នោះជា ប្រក្រតី តណ្ហានោះ ដូម្តេចខ្លះ? (តណ្ហានោះ) គឺកាមតណ្ហា ១ ភវតណ្ហា ១ វិភវតណ្ហា ១ តណ្ហាទាំង ៣ នេះ ឈ្មោះថា ទុក្ខសមុទយអរិយសច្ច ។*

ឥទំ ខោ បន ភិក្ខវេ ទុក្ខនិរោធោ អរិយសច្ចំ យោ តស្សាយេវ តណ្ហាយ អសេសវិរាគនិរោធោ ចាគោ បដិនិស្សគ្គោ មុត្តិ អនាលយោ *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កិរិយារំលត់បង់នូវតណ្ហានោះ ដោយអរិយមគ្គមិនឲ្យមានសេសសល់ កិរិយាលះបង់នូវតណ្ហានោះ កិរិយា រលាស់ចោលនូវតណ្ហានោះ កិរិយារួចផុតចាកតណ្ហានោះ កិរិយាមិនអាល័យ ក្នុងតណ្ហ ានោះឯណា កិរិយារំលត់បង់នូវតណ្ហា ដោយអរិយមគ្គមិនឲ្យមាន សេសសល់ជាដើមនោះឯង ឈ្មោះថា ទុក្ខនិរោធអរិយសច្ច ។*

ឥទំ ខោ បន ភិក្ខវេ ទុក្ខនិរោធគាមិនី បដិបទា អរិយសច្ចំ អយមេវ អរិយោ អដ្ឋង្គិកោ មគ្គោ សេយ្យថីទំ សម្មាទិដ្ឋិ សម្មាសង្កប្បោ សម្មាវាចា សម្មាកម្មន្តោ សម្មាអាជីវោ សម្មាវាយាមោ សម្មាសតិ សម្មាសមាធិ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អដ្ឋង្គិកមគ្គ ដ៏ប្រសើរនេះឯង ដូចម្តេចខ្លះ ? គឺប្រាជ្ញាយល់ឃើញត្រូវ សេចក្តីត្រិះរិះត្រូវ សម្តីត្រូវ ការងារត្រូវ ការចិញ្ចឹមជីវិតត្រូវ ព្យាយាមត្រូវ កិរិយាតម្កល់ចិត្តឲ្យនឹងត្រូវ អដ្ឋង្គិកមគ្គ ដ៏ប្រសើរនេះឯង ឈ្មោះថា ទុក្ខនិរោធគាមិនីបដិបទាអរិយសច្ច ។

(កាលត្រាស់ទេសនានូវលក្ខណៈនៃអរិយសច្ច ៤ ប្រការដូច្នេះហើយ ទើបត្រាស់ទេសនានូវញាណទាំង ៣ ប្រការ គឺសច្চញាណ កិច្চញាណ កតញ្ញាណ ឲ្យទៅក្នុងអរិយសច្ច ៤ តទៅទៀតថា)

ឥទំ ទុក្ខំ អរិយសច្ចន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្ពេ អននុស្សុតេសុ ធម្មេសុ চក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោកោ ឧទបាទិ *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ চក្ខុ[៧]កើតឡើងហើយ ញាណ[៨]កើតឡើងហើយ បញ្ញា[៩]កើតឡើងហើយ វិជ្ជា[១០]កើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាង[១១]កើតឡើងហើយដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលពីដើម[១២]តថាគតមិនធ្លាប់បានឮ បានស្តាប់ថា នេះជាទុក្ខអរិយសច្ច ដូច្នេះឡើយ ។*

តំ ខោ បនិទំ ទុក្ខំ អរិយសច្ចំ បរិញ្ញេយ្យន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្ពេ អននុស្សុតេសុ ធម្មេសុ চក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោកោ

---

[៧] បញ្ញាដែលឃើញច្បាស់ ។

[៨] បញ្ញាដែលដឹងច្បាស់ ។

[៩] បញ្ញាដែលដឹងមិនខុសមិនភ្លាត់ ។

[១០] បញ្ញាដែលកាត់បង់នូវសេចក្តីសង្ស័យ ។

[១១] បញ្ញាដែលកម្ចាត់នូវសេចក្តីងងឹតគឺសេចក្តីល្ងង់ ។

[១២] ពាក្យថា ពីដើម នេះ ចំពោះយកកាលក្នុងបច្ចុប្បន្នភពនេះឯងចាប់ផ្តើមតាំងអំពីប្រសូតមក។

ឧទបាទិ ចក្ខុំ កើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលពីដើម តថាគតមិនធ្លាប់បានឮបានស្តាប់ថា ទុក្ខអរិយសច្ចនេះឯង គួរតែកំណត់ដឹងដោយបញ្ញា ដូច្នេះឡើយ ។

តំ ខោ បនិទំ ទុក្ខំ អរិយសច្ចំ បរិញ្ញាតន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្វេ អនន្តុស្សុតេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោកោ ឧទបាទិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញាកើតឡើងហើយ វិជ្ជា កើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលពីដើម តថាគត មិនធ្លាប់បានឮបានស្តាប់ថា ទុក្ខអរិយសច្ច នេះឯង តថាគតកំណត់ដឹងបានហើយ ដូច្នេះឡើយ ។

តំ ខោ បនិទំ ទុក្ខសមុទយោ អរិយសច្ចន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្វេ អនន្តុស្សុតេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោកោ ឧទបាទិ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញាកើតឡើងហើយ វិជ្ជា កើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលពីដើមមក តថាគតមិនធ្លាប់បានឮបានស្តាប់ថា នេះជា ទុក្ខសមុទយអរិយសច្ច ដូច្នេះឡើយ ។

តំ ខោ បនិទំ ទុក្ខសមុទយោ អរិយសច្ចំ បហាតព្វន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្វេ អនន្តុស្សុតេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោកោ ឧទបាទិ ចក្ខុកើតឡើង ហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលពីដើម តថាគតមិនធ្លាប់បានឮបានស្តាប់ថា ទុក្ខសមុទយអរិយសច្ចនេះឯង គួរតែលះបង់ ដូច្នេះឡើយ ។

តំ ខោ បនិទំ ទុក្ខសមុទយោ អរិយសច្ចំ បហីនន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្ពេ អននុស្សុតេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោកោ ឧទបាទិ *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគតក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលពីដើមតថាគត មិនធ្លាប់បានឮបានស្តាប់ថា ទុក្ខសមុទយអរិយសច្ច នេះឯង តថាគតលះបង់បានហើយ ដូច្នេះឡើយ ។*

*៧*ទំ ទុក្ខនិរោធោ អរិយសច្ចន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្ពេ អននុស្សុតេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោកោ ឧទបាទិ *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលពីដើម តថាគតមិនធ្លាប់បានឮបានស្តាប់ថា នេះជាទុក្ខនិរោធអរិយសច្ច ដូច្នេះឡើយ ។*

តំ ខោ បនិទំ ទុក្ខនិរោធោ អរិយសច្ចំ សច្ឆិកាតព្ពន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្ពេ អននុស្សុតេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោកោ ឧទបាទិ *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺភ្លឺស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលពីដើម តថាគតមិនធ្លាប់បានឮបានស្តាប់ថា ទុក្ខនិរោធអរិយសច្ចនេះឯង គួរតែធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ដូច្នេះឡើយ ។*

តំ ខោ បនិទំ ទុក្ខនិរោធោ អរិយសច្ចំ សច្ឆិកតន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្ពេ អននុស្សុតេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោកោ ឧទបាទិ *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើង*

ហើយ បញ្ញាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺក្តីស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលពីដើមតថាគត មិនធ្លាប់បានឮបានស្តាប់ថា ទុក្ខនិរោធអរិយសច្ចនេះឯង តថាគតធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់បានហើយ ដូច្នេះឡើយ ។

៩ទំ ទុក្ខនិរោធគាមិនី បដិបទា អរិយសច្ចន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្វេ អននុស្សុតេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោកោ ឧទបាទិ *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺក្តីស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគតក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលពីដើមតថាគតមិនធ្លាប់បានឮ បានស្តាប់ថា នេះជាទុក្ខនិរោធគាមិនីបដិបទា-អរិយសច្ច ដូច្នេះឡើយ ។*

តំ ខោ បនិទំ ទុក្ខនិរោធគាមិនី បដិបទា អរិយសច្ចំ ភាវេតព្ពន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្វេ អននុស្សុតេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោកោ ឧទបាទិ *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺក្តីស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគតក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលពីដើមតថាគតមិនធ្លាប់បានឮ បានស្តាប់ថា ទុក្ខនិរោធគាមិនីបដិបទាអរិយ-សច្ចនេះឯង គួរតែចម្រើនឲ្យកើតឡើង ដូច្នេះឡើយ។*

តំ ខោ បនិទំ ទុក្ខនិរោធគាមិនី បដិបទា អរិយសច្ចំ ភាវិតន្តិ មេ ភិក្ខវេ បុព្វេ អននុស្សុតេសុ ធម្មេសុ ចក្ខុំ ឧទបាទិ ញាណំ ឧទបាទិ បញ្ញា ឧទបាទិ វិជ្ជា ឧទបាទិ អាលោកោ ឧទបាទិ *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើងហើយ ញាណកើតឡើងហើយ បញ្ញាកើតឡើងហើយ វិជ្ជាកើតឡើងហើយ ពន្លឺក្តីស្វាងកើតឡើងហើយ ដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលពីដើមតថាគត មិនធ្លាប់បានឮ បានស្តាប់ថា ទុក្ខនិរោធគាមិនីបដិបទា អរិយសច្ចនេះឯង តថាគតចម្រើនឲ្យកើតឡើងបានហើយ ដូច្នេះឡើយ ។*

យាវកីវញ្ច មេ ភិក្ខវេ ឥមេសុ ចតូសុ អរិយសច្ចេសុ ឯវន្តិបរិវដ្ដំ ទ្វាទសាការំ យថាភូតំ ញាណទស្សនំ ន សុវិសុទ្ធំ អហោសិ *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រាជ្ញាដែលដឹងច្បាស់ ឃើញច្បាស់តាមពិត មានបរិវដ្ដៈ[១៣] មានអាការៈ[១៤]១២ យ៉ាងនេះ(ប្រព្រឹត្តទៅ) ក្នុង អរិយសច្ចទាំងឡាយ ៤ នៅមិនទាន់បរិសុទ្ធល្អ មានដល់តថាគត អស់កាលត្រឹមណា ។*

នេវ តាវាហំ ភិក្ខវេ សទេវកេ លោកេ សមារកេ សព្រហ្មកេ សស្សមណព្រាហ្មណិយា បជាយ សទេវមនុស្សាយ អនុត្តរំ សម្មាសម្ពោធិំ អភិសម្ពុទ្ធោ បច្ចញ្ញាសឹ *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតក៏មិនទាន់ប្តេជ្ញាខ្លួនថា ជាអ្នកត្រាស់ដឹងនូវសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ ឥតមានសេចក្តីដឹងឯទៀតក្រៃលែងជាងក្នុងលោកព្រមទាំងទេវលោក មារលោក ព្រហ្មលោក ក្នុងពពួកសត្វព្រមទាំងសមណព្រាហ្មណ៍ ព្រមទាំងមនុស្ស ជាសម្មតិទេពនិងមនុស្សដ៏សេស អស់កាលត្រឹមណោះ នៅឡើយទេ ។*

យតោ ច ខោ មេ ភិក្ខវេ ឥមេសុ ចតូសុ អរិយសច្ចេសុ ឯវន្តិបរិវដ្ដំ ទ្វាទសាការំ យថាភូតំ ញាណទស្សនំ សុវិសុទ្ធំ អហោសិ *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏បញ្ញាដែលដឹងច្បាស់ ឃើញច្បាស់តាមពិត មានបរិវដ្ដៈ៣ មានអាការៈ១២ យ៉ាងនេះ (ប្រព្រឹត្តទៅ) ក្នុងអរិយសច្ច ទាំងឡាយ៤នេះ បរិសុទ្ធល្អ មានដល់តថាគត ក្នុងកាលឯណា ។*

អថាហំ ភិក្ខវេ សទេវកេ លោកេ សមារកេ សព្រហ្មកេ សស្សមណ-ព្រាហ្មណិយា បជាយ សទេវមនុស្សាយ អនុត្តរំ សម្មាសម្ពោធិំ អភិសម្ពុទ្ធោ បច្ចញ្ញាសឹ *ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតប្តេជ្ញាខ្លួនថា ជាអ្នកត្រាស់ដឹងនូវ សម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ*

---

[១៣] បរិវដ្ដៈ៣ គឺសច្ចញ្ញាណ១ កិច្ចញ្ញាណ១ កតញ្ញាណ១ ។

[១៤]បរិវដ្ដៈ៣នោះឯងវិលទៅដូចជាចក្រ ក្នុងសច្ចៈទាំង៤ គឺក្នុងទុក្ខសច្ច៣ ទុក្ខសមុទយសច្ច៣ ទុក្ខនិរោធសច្ច៣ ទុក្ខនិរោធគាមិនីបដិបទាអរិយសច្ច៣ ផ្សំគ្នាជា១២ ហៅថា អាការៈ ១២។

ឥតមានសេចក្តីដឹងឯទៀតក្រៃលែងជាង ក្នុងលោក ព្រមទាំងទេវលោក មារលោក ព្រហ្មលោក ក្នុងពពួកសត្វ ព្រមទាំង សមណព្រាហ្មណ៍ ព្រមទាំងមនុស្សជាសម្មតិទេព និងមនុស្សដ៏សេសក្នុងកាលណោះឯង ។

ញាណាញ្ច បន មេ ឧស្សន្នំ ពុទ្ធចារិ អកុប្បា មេ វិមុត្តិ អយមន្តិមា ជាតិ នត្ថិទានិ បុនព្ភវោតិ *ក៏បញ្ញាដែលដឹងច្បាស់ ឃើញច្បាស់ កើតឡើងហើយ ដល់តថាគត ដូច្នេះថា សេចក្តីរួចផុត វិសេសរបស់តថាគត មិនប្រែត្រឡប់កម្រើកទៀតឡើយ ជាតិនេះ ក៏ជាទីបំផុតត្រឹមនេះហើយ ឥឡូវនេះ កពថ្មី គឺការត្រឡប់កើតទៀត ក៏មិនមានឡើយ ។*

ឥទមវោច ភគវា *ព្រះដ៏មានព្រះភាគ បានត្រាស់ទេសនាព្រះធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រនេះ (ចប់ហើយ)*

អត្តមនា បញ្ចវគ្គិយា ភិក្ខូ ភគវតោ ភាសិតំ អភិនន្ទុន្តិ *បញ្ចវគ្គិយភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏មានចិត្តត្រេកអរពេញចិត្តនឹងភាសិតរបស់ ព្រះដ៏មានព្រះភាគដោយក្រៃពេក ។*

ឥមស្មិញ្ច បន វេយ្យាករណស្មិំ ភញ្ញមានេ អាយស្មតោ កោណ្ឌញ្ញស្ស វិរជំ វីតមលំ ធម្មចក្ខុំ ពុទ្ធចារិ

នាកាលវេយ្យាករណ៍ គឺព្រះសូត្រដែលឥតមានគាថានេះ ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគកំពុងត្រាស់ទេសនា ធម្មចក្ខុគឺសោតាបត្តិមគ្គដ៏ប្រាសចាកធូលីគឺរាគៈ ប្រាសចាកមន្ទិលគឺអកុសលកើតឡើងហើយ ដល់ព្រះកោណ្ឌញ្ញៈដ៏មានអាយុថា

យំកិញ្ចិ សមុទយធម្មំ សព្វន្តំ និរោធធម្មន្តិ *ធម្មជាតណាមួយ មានកិរិយាកើតឡើងជាធម្មតា ធម្មជាតនោះទាំងអស់មានកិរិយារលត់ទៅជាធម្មតា ។*

បវត្តិតេ ច ភគវតោ ធម្មចក្កេ *ក៏នាកាលព្រះធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រ គឺព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ទេសនាចប់ហើយ*

ភុម្មា ទេវា សទ្ទមនុស្សាវេសុំ ឯតំ ភគវតោ ពារាណសិយំ ឥសិបតនេ មិគទាយេ អនុត្តរំ ធម្មចក្កំ បវត្តិតំ អប្បដិវត្តិយំ សមណេន វា ព្រាហ្មណេន វា ទេវេន វា មារេន វា ព្រហ្មុនា វា កេនចិ វា លោកស្មិន្តិ *កុម្មទេវតាទាំងឡាយ ក៏ញុំាងសំឡេងឲ្យលាន់ឮ ឡើងដូច្នេះថា ចក្រគឺធម៌នេះ ឥតមានចក្រឯណាមួយក្រៃលែងជាង គឺ សមណៈក្តី ព្រាហ្មណ៍ក្តី ទេវតាក្តី មារក្តី ព្រហ្មក្តី អ្នកឯណានីមួយក្តី ក្នុងលោកសម្តែងពុំបានឡើយ មានតែព្រះដ៏មានព្រះភាគ ព្រះអង្គត្រាស់ សម្តែងហើយ ក្នុងឥសិបតនមិគទាយវ័ន ជិតក្រុងពារាណសី ។*

ភុម្មានំ ទេវានំ សទ្ទំ សុត្វា ចាតុម្មហារាជិកា ទេវា សទ្ទមនុស្សាវេសុំ *ទេវតាទាំងឡាយក្នុងជាន់ចាតុម្មហារាជ បានឮសំឡេង នៃកុម្មទេវតាទាំងឡាយហើយ ក៏ញុំាងសំឡេងឲ្យលាន់ឮឡើង (ដោយសេចក្តីសរសើរដូចគ្នា) ។*

ចាតុម្មហារាជិកានំ ទេវានំ សទ្ទំ សុត្វា តាវត្តឹសា ទេវា សទ្ទមនុស្សាវេសុំ *ទេវតាទាំងឡាយក្នុងជាន់តាវត្តិង្ស បានឮសំឡេង នៃទេវតាក្នុងជាន់ចាតុម្មហារាជហើយ ក៏ញុំាងសំឡេងឲ្យលាន់ឮឡើង (ដោយសេចក្តីសរសើរដូចគ្នា) ។*

តាវត្តឹសានំ ទេវានំ សទ្ទំ សុត្វា យាមា ទេវា សទ្ទមនុស្សាវេសុំ *ទេវតាទាំងឡាយក្នុងជាន់យាមា បានឮសំឡេងនៃទេវតាក្នុងជាន់តាវត្តិង្សរហើយ ក៏ញុំាងសំឡេងឲ្យលាន់ឮឡើង (ដោយ សេចក្តីសរសើរដូចគ្នា) ។*

យាមានំ ទេវានំ សទ្ទំ សុត្វា តុសិតា ទេវា សទ្ទមនុស្សាវេសុំ *ទេវតាទាំងឡាយក្នុងជាន់តុសិតបានឮសំឡេងនៃទេវតាក្នុងជាន់យាមាហើយ ក៏ញុំាងសំឡេងឲ្យលាន់ឮឡើង (ដោយសេចក្តីសរសើរដូចគ្នា) ។*

តុសិតានំ ទេវានំ សទ្ទំ សុត្វា និម្មានរតី ទេវា សទ្ធម្មនុស្សាវេសុំ *ទេវតាទាំងឡាយក្នុងជាន់និម្មានរតី បានឮសំឡេងនៃទេវតា ក្នុងជាន់តុសិតហើយ ក៏ញុំាងសំឡេងឲ្យលាន់ឮឡើង (ដោយសេចក្តីសរសើរដូចគ្នា) ។*

និម្មានរតីនំ ទេវានំ សទ្ទំ សុត្វា បរនិម្មិតវសវត្តី ទេវា សទ្ធម្មនុស្សាវេសុំ *ទេវតាទាំងឡាយក្នុងជាន់បរនិម្មិតវសវត្តីបានឮសំឡេង នៃទេវតាក្នុងជាន់និម្មានរតីហើយ ក៏ញុំាងសំឡេងឲ្យលាន់ឮឡើង (ដោយសេចក្តីសរសើរដូចគ្នា) ។*

បរនិម្មិតវសវត្តីនំ ទេវានំ សទ្ទំ សុត្វា ព្រហ្មកាយិកា ទេវា សទ្ធម្មនុស្សាវេសុំ ឯតំ ភគវតោ ពារាណសិយំ ឥសិបតនេ មិគទាយេ អនុត្តរំ ធម្មចក្កំ បវត្តិតំ អប្បដិវត្តិយំ សមណេន វា ព្រាហ្មណេន វា ទេវេន វា មារេន វា ព្រហ្មុនា វា កេនចិ វា លោកស្មិន្តិ *ទេវតាទាំងឡាយក្នុងពួកព្រហ្ម បានឮសំឡេងនៃទេវតាក្នុងជាន់បរនិម្មិតវសវត្តីហើយ ក៏ញុំាងសំឡេងឲ្យលាន់ឮឡើង ដូច្នេះថា ចក្រ គឺធម៌នេះ ឥតមានចក្រឯណាមួយក្រៃលែងជាង គឺសមណៈក្តី ព្រាហ្មណ៍ក្តី ទេវតាក្តី មារក្តី ព្រហ្មក្តី អ្នកឯណាទីមួយក្តី ក្នុងលោក សម្តែងពុំបានឡើយ មានតែព្រះដ៏មានព្រះភាគព្រះអង្គគ្រាស់សម្តែងហើយ ក្នុងឥសិបតនមិគទាយវន ជិតក្រុងពារាណសី ។*

ឥតិហ តេន ខណេន តេន មុហុត្តេន យាវ ព្រហ្មលោកា សទ្ទោ អព្ភុគ្គច្ឆិ *សំឡេងសាធុការលាន់ឮឡើងទៅដរាបដល់ព្រហ្មលោក ក្នុងខណៈនោះ ក្នុងមួយរំពេចនោះ ដោយអាការៈលាន់ឮតៗគ្នាដូច្នេះ ។*

អយញ្ច ទសសហស្សី លោកធាតុ សង្កម្បិ សម្បកម្បិ សម្បវេធិ *ទាំងមុខនលោកធាតុនេះ ក៏កក្រើកញាប់ញ័រ ទាំងខាងលើ ទាំងខាងក្រោម និងញាប់ញ័រក្នុងទិសទាំងពួង។*

អប្បមាណោ ច ពុទ្ធារោ ឥភាសោ លោកេ ចាតុរហោសិ អតិក្កម្ម ទេវានំ ទេវានុភាវន្តិ *ពាំងរស្មីដ៏រុងរឿងក្រៃពេក នឹងប្រមាណមិនបានកន្លងលើសទេវានុភាព នៃទេវតាពាំងឡាយក៏កើតឡើងប្រាកដក្នុងលោក ។*

អថខោ ភគវា ឧទានំ ឧទានេសិ អញ្ញាសិ វត គោ កោណ្ឌញ្ញោ អញ្ញាសិ វត គោ កោណ្ឌញ្ញោតិ។

លំដាប់នោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ទ្រង់បន្ទឺនូវឧទានវាចាថា ឱ! កោណ្ឌញ្ញៈបានចេះដឹងហើយហ្ន៎ ឱកោណ្ឌញ្ញៈបានចេះដឹងហើយហ្ន៎ ។

ឥតិហិទំ អាយស្មតោ កោណ្ឌញ្ញស្ស អញ្ញាកោណ្ឌញ្ញោត្វេវ នាមំ អហោសីតិ *ព្រោះហេតុនោះ ពាក្យថាអញ្ញាកោណ្ឌញ្ញៈនេះឯង បានមកជាឈ្មោះកោណ្ឌញ្ញៈដ៏មានអាយុ ។*

ព្រះធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រ ចប់ ។

បូជាស្ថានទីព្រះពុទ្ធសម្តែងធម្មចក្ក

ឥទ្ធាមិ ភន្តេ ភគវា ឥមំ ធម្មេក្ខចេតិយំ សំវេជនីយំ ឋានំ, យត្ថាគតោម្ហិ, សទ្ធស្ស កុលបុត្តស្ស ទស្សនីយំ, អាសាឝ្ឆបុណ្ណមិយំ, ឥធ ពារាណសិយំ ឥសិបតនេ មិគទាយេ តថាគតេន បញ្ចវគ្គិយានំ ភិក្ខូនំ អនុត្តរំ ធម្មចក្កំ បឋមំ បវត្តេត្វា ចត្តារិ អរិយសច្ចានិ បកាសិតានិ ។

សាធុ នោ ភន្តេ, ឥមេហិ សក្ការេហិ អភិបូជយាមិ, ស្វាក្ខាតញ្ច ឝមាមិ, មយ្ហំ ទីឃរត្តំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ។

បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណាបានចាវកមកដល់ហើយ និងសូមនមស្ការថ្វាយបង្គំនូវធម្មេក្ខស្តូបនេះ ដែលជាសំវេជនីយដ្ឋាន ដែលកុលបុត្រអ្នកមានសទ្ធាគួរទស្សនា ជាស្ថានទីព្រះតថាគត បានញ៉ាំងធម្មចក្កដ៏កំពូលឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ទ្រង់ប្រកាសអរិយសច្ច ៤ ជាគ្រាដំបូង ដល់ពួកភិក្ខុបញ្ចវគ្គិយៈ ក្នុងព្រៃឥសិបតនមិគទាយវន ក្រុងពារាណសី ក្នុងថ្ងៃ ១៥ កើត ពេញបូណ៌មី ខែអាសាឍ ។

បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណា សូមបូជានូវសំវេជនីយដ្ឋានទី ៣ នេះ ដោយគ្រឿងសក្ការៈទាំងឡាយនេះ និងសូមនមស្ការចំពោះព្រះធម៌ ដែលព្រះអង្គទ្រង់សម្តែងដ៏ល្អហើយ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់ខ្ញុំព្រះករុណា អស់កាលជាយូរអង្វែងទៅហោង ។

ស្ថានទីបរិនិព្វានរបស់ព្រះពុទ្ធជាអម្ចាស់

ឥទ្ធាមិ ភន្តេ ភគវា ឥមំ បរិនិព្វានថូបំ សំវេជនីយំ ឋានំ, យត្ថាគតោឥតិ, សទ្ធស្ស កុលបុត្តស្ស ទស្សនីយំ, ចិសាខបុណ្ណមិយំ ឥធ កុសិនារាយ សាលវនោទ្យានេ តថាគតេន អនុបាទិសេសាយ និព្វានធាតុយា បរិនិព្វុតំ ។

សាធុ នោ ភន្តេ, ឥមេហិ សក្ការេហិ អភិបូជយាមិ, ស្វាក្ខាតញ្ច នមាមិ, មយ្ហំ ទីឃរត្តំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ។

បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណាបានចាកមកដល់ហើយ និងសូមនមស្ការថ្វាយបង្គំនូវបរិនិព្វានស្តូបនេះ ដែលជាសំវេជនីយដ្ឋាន ដែលកុលបុត្រអ្នកមានសទ្ធាគួរទស្សនា ជាស្ថានទីដែលព្រះតថាគតទ្រង់បរិនិព្វាន ដោយអនុបាទិសេសនិព្វាន ក្នុងឧទ្យានសាលវនៃ ក្រុងកុសិនារានេះ ក្នុងថ្ងៃ ១៥ កើត ពេញបូណ៌មី ខែពិសាខ ។

បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណា សូមបូជានូវសំវេជនីយដ្ឋានទី ៤ នេះ ដោយគ្រឿងសក្ការៈទាំងឡាយនេះ និងសូមនមស្ការចំពោះព្រះធម៌ ដែលព្រះអង្គទ្រង់សម្តែងដ៏ល្អហើយ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់ខ្ញុំព្រះករុណា អស់កាលជាយូរអង្វែងទៅហោង ។

មហាសុទស្សនសូត្រ

ហន្ទ មយំ មហាសុទស្សនសុត្តំ វិត្តារេន កណាម សេ ។

ឯវម្មេ សុតំ ។ ឯកំ សមយំ ភគវា កុសិនារាយំ វិហរតិ ឧបវត្តនេ មល្លានំ សាលវនេ អន្តរេន យមកសាលានំ បរិនិព្វានសមយេ ។ អថ ខោ អាយស្មា អានន្ទោ យេន ភគវា តេនុបសង្ក្កមិ ឧបសង្ក្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នោ ខោ អាយស្មា អានន្ទោ ភគវន្តំ ឯតទវោច មា ភន្តេ ភគវា ឥមស្មឹ ខុទ្ទកានគរកេ ឧជ្ជង្គ លនគរកេ សាខានគរកេ បរិនិព្វាយិ ។ សន្តិ ភន្តេ អញ្ញានិ មហានគរានិ ។ សេយ្យថិទំ ចម្បា រាជគហំ សាវត្ថិ សាកេតំ កោសម្ពី ពារាណសី ឯត្ត ភគវា បរិនិព្វាយតុ ។ ឯត្ត ពហូ ខត្តិយមហាសាលា ព្រាហ្មណមហាសាលា គហបតិមហាសាលា តថាគតេ អភិប្បសន្នា តេ តថាគតស្ស សរីរបូជំ ការិស្សន្តីតិ ។

មា ហេវំ អានន្ទ អវច មា ហេវំ អានន្ទ អវច ខុទ្ទកានគរកំ ឧជ្ជង្គ លនគរកំ សាខា នគរកន្តិ ។

កុសាវតីរាជធានី

ភូតបុព្វំ អានន្ទ រាជា មហាសុទស្សនោ នាម អហោសិ ខត្តិយោ មុទ្ធាវសិត្តោ ចាតុរន្តោ វិជិតាវី ជនបទត្តាររិយប្បត្តោ ។ រញ្ញោ អានន្ទ មហាសុទស្សនស្ស អយំ កុសិនារា កុសាវតី នាម រាជធានី អហោសិ ។ បុរត្ថិមេន ច បច្ចិមេន ច ទ្វាទស យោជនានិ អាយាមេន ឧត្តរេន ច ទក្ខិណេន ច សត្តយោជនានិ វិត្តារេន ។ កុសាវតី អានន្ទ រាជធានី ឥទ្ធា ចេវ អហោសិ ជីតា ច ពហុជនា ច អាកិណ្ណមនុស្សា ច សុភិក្ខា ច ។ សេយ្យថាបិ អានន្ទ ទេវានំ អាឡកមន្ទា នាម រាជធានី ឥទ្ធា ចេវ ហោតិ ជីតា ច

ពហុជនា ច អាកិណ្ណាយក្ខា ច សុភិក្ខា ច ឱរមេវ ខោ អានន្ទ កុសាវតី រាជធានី
ឥទ្ធា ចេវ អហោសិ ផីតា ច ពហុជនា ច អាកិណ្ណមនុស្សា ច សុភិក្ខា ច។ កុសាវតី
អានន្ទ រាជធានី ទសហិ សទ្ទេហិ អវិវិត្តា អហោសិ ឯវរូបេ ចេវ រត្តិញ្ហ សេយ្យថិទំ ហត្ថិ-
សទ្ទេន អស្សសទ្ទេន រថសទ្ទេន ភេរិសទ្ទេន មុទិង្គសទ្ទេន វីណាសទ្ទេន គីតសទ្ទេន
សង្ខសទ្ទេន សម្មសទ្ទេន ចាណិតាឡសទ្ទេន អស្នាថ បិវថ ខាទថាតិ ទសមេន
សទ្ទេន។

កុសាវតី អានន្ទ រាជធានី សត្តហិ ចាការេហិ បរិក្ខិត្តា អហោសិ។ ឯកោ
ចាការោ សោវណ្ណមយោ ឯកោ រូបិយមយោ ឯកោ វេឡុរិយមយោ ឯកោ ផលិក-
មយោ ឯកោ លោហិតង្គមយោ ឯកោ មសារគល្លមយោ ឯកោ សព្ពរតនមយោ។
កុសាវតិយា អានន្ទ រាជធានិយា ចតុន្នំ វណ្ណានំ ទ្វារានិ អហេសុំ។ ឯកំ ទ្វារំ
សោវណ្ណមយំ ឯកំ រូបិយមយំ ឯកំ វេឡុរិយមយំ ឯកំ ផលិកមយំ។ ឯកេកស្មឹ
ទ្វារេ សត្ត សត្ត ឯសិកា និខាតា អហេសុំ តិចោរិសង្គា តិចោរិសនិខាតា ទ្វាទស-
ចោរិសា ឧព្ពេធេន។ ឯកា ឯសិកា សោវណ្ណមយា ឯកា រូបិយមយា ឯកា វេឡុរិយ-
មយា ឯកា ផលិកមយា ឯកា លោហិតង្គមយា ឯកា មសារគល្លមយា ឯកា
សព្ពរតនមយា។ កុសាវតី អានន្ទ រាជធានី សត្តហិ តាលបន្តីហិ បរិក្ខិត្តា អហោសិ។
ឯកា តាលបន្តិ សោវណ្ណមយា ឯកា រូបិយមយា ឯកា វេឡុរិយមយា ឯកា ផលិក-
មយា ឯកា លោហិតង្គមយា ឯកា មសារ-គល្លមយា ឯកា សព្ពរតនមយា។
សោវណ្ណមយស្ស តាលស្ស សោវណ្ណមយោ ខន្ធោ អហោសិ រូបិយមយានិ បត្តានិ ច
ផលានិ ច។ រូបិយមយស្ស តាលស្ស រូបិយមយោ ខន្ធោ អហោសិ សោវណ្ណមយានិ
បត្តានិ ច ផលានិ ច។ វេឡុរិយ-មយស្ស តាលស្ស វេឡុរិយមយោ ខន្ធោ អហោសិ
ផលិកមយានិ បត្តានិ ច ផលានិ ច។ ផលិកមយស្ស តាលស្ស ផលិកមយោ ខន្ធោ

អហោសិ វេឡុរិយមយានិ បត្តានិ ច ផលានិ ច។ លោហិតង្គមយស្ស តាលស្ស លោហិតង្គមយោ ខន្ធោ អហោសិ មសារគល្លមយានិ បត្តានិ ច ផលានិ ច។ មសារគល្លមយស្ស តាលស្ស មសារគល្លមយោ ខន្ធោ អហោសិ លោហិតង្គមយានិ បត្តានិ ច ផលានិ ច។ សព្ពរតនមយស្ស តាលស្ស សព្ពរតនមយោ ខន្ធោ អហោសិ សព្ពរតនមយានិ បត្តានិ ច ផលានិ ច។ តាសំ ខោ បនានន្ទ តាលបន្តីនំ ឯតេរិតានំ សទ្ទោ អហោសិ វគ្គុ ច រជនីយោ ច ខមនីយោ ច មទនីយោ ច។ សេយ្យថាបិ អានន្ទ បញ្ចង្គិកស្ស តូរិយស្ស សុវិនីតស្ស សុប្បដិតាឡិតស្ស សុកុសលេហិ សមន្នាហតស្ស សទ្ទោ ហោតិ វគ្គុ ច រជនីយោ ច ខមនីយោ ច មទនីយោ ច ឯវមេវ ខោ អានន្ទ តាសំ តាលបន្តីនំ ឯតេរិតានំ សទ្ទោ អហោសិ វគ្គុ ច រជនីយោ ច ខមនីយោ ច មទនីយោ ច។ យេ ខោ បនានន្ទ តេន សមយេន កុសាវតិយា ឯជធានិយា ឆត្តា អហេសុំ សោណ្ឌា បិចាសា តេ តាសំ តាលបន្តីនំ ឯតេរិតានំ សទ្ទេន បរិចារេសុំ។

ចក្ករតនំ

ឯជា អានន្ទ មហាសុទស្សនោ សត្តហិ រតនេហិ សមន្នាគតោ អហោសិ ចតូហិ ច ឥទ្ធីហិ។ កតមេហិ សត្តហិ ឥធានន្ទ រញ្ញោ មហាសុទស្សនស្ស តទហុចោសថេ បណ្ណរសេ សីសំន្ហាតស្ស ឧចោសថិកស្ស ឧបរិចាសាទវរគតស្ស ធិព្ពំ ចក្ករតនំ ចាតុរហោសិ សហស្សារំ សនេមិកំ សនាភិកំ សព្ពាការបរិបូរំ។ ឥស្មា រញ្ញោ មហា-សុទស្សនស្ស ឯតទហោសិ សុតំ ខោ បនេតំ យស្ស រញ្ញោ ខត្តិយស្ស មុទ្ធាវសិត្តស្ស តទហុចោសថេ បន្នរសេ សីសំន្ហាតស្ស ឧចោសថិកស្ស ឧបរិចាសាទវរគតស្ស ធិព្ពំ ចក្ករតនំ ចាតុភវតិ សហស្សារំ សនេមិកំ សនាភិកំ សព្ពាការបរិបូរំ សោ ហោតិ ឯជា ចក្កវត្តីតិ។ អស្សុ ខោ អហំ ឯជា ចក្កវត្តីតិ។

អថ ខោ អានន្ទ ភជា មហាសុទស្សនោ ឧដ្ឋាយាសនា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា ភាមេន ហាត្ថេន សុវណ្ណភិង្គារំ គហេត្វា ទក្ខិណេន ហាត្ថេន ចក្ករតនំ អព្ភុក្កិរិ បវត្តតុ ភវំ ចក្ករតនំ អភិវិជិនាតុ ភវំ ចក្ករតនន្តិ។ អថ ខោ តំ អានន្ទ ចក្ករតនំ បុរត្ថិមំ ទិសំ បវត្តិ អន្វទេវ ភជា មហាសុទស្សនោ សទ្ធិំ ចតុរង្គិនិយា សេនាយ យស្មិំ ខោ បនានន្ទ បទេសេ ចក្ករតនំ បតិដ្ឋាសិ តត្ត ភជា មហាសុទស្សនោ ភសំ ឧបគច្ឆិ សទ្ធិំ ចតុរង្គិនិយា សេនាយ។ យេ ខោ បនានន្ទ បុរត្ថិមាយ ទិសាយ បដិភជានោ តេ ភជានំ មហាសុទស្សនំ ឧបសង្កមិត្វា ឯវមាហំសុ ឯហិ ខោ មហាភជ ស្វាគតំ តេ មហាភជ សកំ តេ មហាភជ អនុសាស មហាភជាតិ។ ភជា មហាសុទស្សនោ ឯវមាហ ចាណោ ន ហន្តព្ពោ អទិន្នំ ន អាទាតព្ពំ កាមេសុ មិច្ឆា ន ចរិតព្ពា មុសា ន ភណិតព្ពា មជ្ជំ ន ចាតព្ពំ យថាភុត្តញ្ច ភុញ្ជថាតិ។ យេ ខោ បនានន្ទ បុរត្ថិមាយ ទិសាយ បដិភជានោ តេ រញ្ញោ មហាសុទស្សនស្ស អនុយន្តា អហេសុំ។ អថ ខោ តំ អានន្ទ ចក្ករតនំ បុរត្ថិមំ សមុទ្ទំ អជ្ឈោគាហេត្វា បច្ចុត្តរិត្វា ទក្ខិណំ ទិសំ បវត្តិ ។បេ។ ទក្ខិណំ សមុទ្ទំ អជ្ឈោគាហេត្វា បច្ចុត្តរិត្វា បច្ឆិមំ ទិសំ បវត្តិ ។បេ។ បច្ឆិមំ សមុទ្ទំ អជ្ឈោគាហេត្វា បច្ចុត្តរិត្វា ឧត្តរំ ទិសំ បវត្តិ អន្វទេវ ភជា មហាសុទស្សនោ សទ្ធិំ ចតុរង្គិនិយា សេនាយ។ យស្មិំ ខោ បនានន្ទ បទេសេ ចក្ករតនំ បតិដ្ឋាសិ តត្ត ភជា មហាសុទស្សនោ ភសំ ឧបគច្ឆិ សទ្ធិំ ចតុរង្គិនិយា សេនាយ។ យេ ខោ បនានន្ទ ឧត្តរាយ ទិសាយ បដិភជានោ តេ ភជានំ មហាសុទស្សនំ ឧបសង្កមិត្វា ឯវមាហំសុ ឯហិ ខោ មហាភជ ស្វាគតំ តេ មហាភជ សកំ តេ មហាភជ អនុសាស មហាភជាតិ។ ភជា មហាសុទស្សនោ ឯវមាហ ចាណោ ន ហន្តព្ពោ អទិន្នំ ន អាទាតព្ពំ កាមេសុ មិច្ឆា ន ចរិតព្ពា មុសា ន ភណិតព្ពា មជ្ជំ ន ចាតព្ពំ យថាភុត្តញ្ច ភុញ្ជថាតិ។ យេ ខោ បនានន្ទ ឧត្តរាយ ទិសាយ បដិភជានោ តេ រញ្ញោ មហាសុទស្សនស្ស អនុយន្តា អហេសុំ។

អថ ខោ តំ អានន្ទ ចក្ករតនំ សមុទ្ទបរិយន្តំ បឋវឹ អភិវិជិនិត្វា កុសាវតឹ រាជធានឹ បច្ចាគន្ត្វា រញ្ញោ មហាសុទស្សនស្ស អន្តេបុរទ្វារេ អត្តករណាបមុខេ អក្ខាហតំ មញ្ញេ អដ្ឋាសិ រញ្ញោ មហាសុទស្សនស្ស អន្តេបុរំ ឧបសោភយមានំ។ រញ្ញោ អានន្ទ មហាសុ-ទស្សនស្ស ឯវរូបំ ចក្ករតនំ ចាតុរហោសិ។

ហត្ថិរតនំ

បុន ចបរំ អានន្ទ រញ្ញោ មហាសុទស្សនស្ស ហត្ថិរតនំ ចាតុរហោសិ សព្ពសេតោ សត្តប្បតិដ្ឋោ ឥទ្ធិមា វេហាសង្គមោ ឧបោសថោ នាម នាគរាជា។ តំ ឯិស្សា រញ្ញោ មហាសុទស្សនស្ស ចិត្តំ បសីទិ ភទ្ទកំ វត គោ ហត្ថិយានំ សចេ ឧមថំ ឧបេយ្យាតិ។ អថ ខោ តំ អានន្ទ ហត្ថិរតនំ សេយ្យថាបិ នាម កន្ទហត្ថាជានិយោ ធីយរត្តំ សុបរិនន្តោ ឯវមេវ ឧមថំ ឧបគច្ឆិ។ ភូតបុព្ពំ អានន្ទ រាជា មហាសុទស្សនោ តមេវ ហត្ថិរតនំ វីមំសមានោ បុព្ពណ្ហសមយំ អភិរុហិត្វា សមុទ្ទបរិយន្តំ បឋវឹ អនុយាយិត្វា កុសាវតឹ រាជធានឹ បច្ចាគន្ត្វា ចាតរាសមកាសិ។ រញ្ញោ អានន្ទ មហាសុទស្សនស្ស ឯវរូបំ ហត្ថិ-រតនំ ចាតុរហោសិ។

អស្សរតនំ

បុន ចបរំ អានន្ទ រញ្ញោ មហាសុទស្សនស្ស អស្សរតនំ ចាតុរហោសិ សព្ពសេតោ កាឡសីសោ មុញ្ជកេសោ ឥទ្ធិមា វេហាសង្គមោ វលាហកោ នាម អស្សរាជា។ តំ ឯិស្សា រញ្ញោ មហាសុទស្សនស្ស ចិត្តំ បសីទិ ភទ្ទកំ វត គោ អស្សយានំ សចេ ឧមថំ ឧបេយ្យាតិ។ អថ ខោ តំ អានន្ទ អស្សរតនំ សេយ្យថាបិ នាម ភន្ទោ អស្សាជានិយោ ធីយរត្តំ សុបរិនន្តោ ឯវមេវ ឧមថំ ឧបគច្ឆិ។ ភូតបុព្ពំ អានន្ទ រាជា មហាសុទស្សនោ តមេវ

អស្សរតនំ វីមំសមានោ បុព្វណ្ហសមយំ អភិរុហិត្វា សមុទ្ទបរិយន្តំ បថវិំ អនុយាយិត្វា កុសាវតិំ រាជធានិំ បច្ចាគន្ត្វា ចាតរាសមកាសិ។ រញ្ញោ អានន្ទ មហាសុទស្សនស្ស ឯវរូបំ អស្សរតនំ ចាតុរហោសិ។

មណិរតនំ

បុន ចបរំ អានន្ទ រញ្ញោ មហាសុទស្សនស្ស មណិរតនំ ចាតុរហោសិ។ សោ អហោសិ មណិ វេឡុរិយោ សុភោ ជាតិមា អដ្ឋំសោ សុបរិកម្មកតោ អច្ឆោ វិប្បសន្នោ អនាវិលោ សព្វាការសម្បន្នោ។ តស្ស ខោ បនានន្ទ មណិរតនស្ស អាភា សមន្តា យោជនំ ផុដា អហោសិ។ ភូតបុព្ពំ អានន្ទ ពលា មហាសុទស្សនោ តមេវ មណិរតនំ វីមំសមានោ ចតុរង្គិនិំ សេនំ សន្នយ្ហិត្វា មណិំ ធជគ្គេ អារោបេត្វា រត្តន្ធការតិមិសាយ ចាយាសិ។ យេ ខោ បនានន្ទ សមន្តា គាមា អហេសុំ តេ តេនោភាសេន កម្មន្តេ បយោជេសុំ ឱភាតិ មញ្ញមានា។ រញ្ញោ អានន្ទ មហាសុទស្សនស្ស ឯវរូបំ មណិរតនំ ចាតុរហោសិ។

ឥត្ថិរតនំ

បុន ចបរំ អានន្ទ រញ្ញោ មហាសុទស្សនស្ស ឥត្ថិរតនំ ចាតុរហោសិ អភិរូបា ទស្សនីយា ចាសាធិកា បរមាយ វណ្ណោទក្ខ្យតាយ សមន្នាគតា នាតិទីឃា នាតិរស្សា នាតិកិសា នាតិថូលា នាតិកាឡិកា នាទ្ធោទាតា អតិក្កន្តា មានុសិវណ្ណំ អប្បត្តា ទិព្វវណ្ណំ។ តស្ស ខោ បនានន្ទ ឥត្ថិរតនស្ស ឯវរូបោ កាយសម្ផស្សោ ហោតិ សេយ្យថាបិ នាម តូលបិចុនោ វា កប្បាសបិចុនោ វា។ តស្ស ខោ បនានន្ទ ឥត្ថិរតនស្ស សីតេ ឧណ្ហានិ គត្តានិ ហោន្តិ ឧណ្ហេ សីតានិ។ តស្ស ខោ បនានន្ទ ឥត្ថិរតនស្ស កាយតោ ចន្ទនគន្ធោ វាយតិ មុខតោ឵ុប្បលគន្ធោ។ តំ ខោ បនានន្ទ ឥត្ថិរតនំ រញ្ញោ

មហាសុទស្សនស្ស បុព្ពង្គាយិនី អហោសិ បញ្ចានិចាតិនី កិង្ករបដិស្សាវិនី មនាបចារិនី បិយវាទិនី។ តំ ខោ បនានន្ទ ឥត្ថិរតនំ ឯជានំ មហាសុទស្សនំ មនសាបិ នោ អតិចរិ កុតោ បន កាយេន។ រញ្ញោ អានន្ទ មហាសុទស្សនស្ស ឯវរូបំ ឥត្ថិរតនំ ចាតុរហោសិ។

គហបតិរតនំ

បុន ចបរំ អានន្ទ រញ្ញោ មហាសុទស្សនស្ស គហបតិរតនំ ចាតុរហោសិ។ តស្ស កម្មវិបាកជំ ទិព្វចក្ខុ ចាតុរហោសិ យេន និធិំ បស្សតិ សស្សាមិកម្បិ អស្សាមិ-កម្បិ។ សោ ឯជានំ មហាសុទស្សនំ ឧបសង្កមិត្វា ឯវមាហ អប្បោស្សុក្កោ ត្វំ ទេវ ហោហិ អហំ តេ ធនេន ធនករណីយំ ករិស្សាមីតិ។ ភូតបុព្ពំ អានន្ទ ឯជា មហាសុទ ស្សនោ តមេវ គហបតិរតនំ វីមំសមានោ នាវំ អភិរុហិត្វា មជ្ឈេ គង្គាយ នទិយា សោតំ ឱគាហិត្វា គហបតិរតនំ ឯតទវោច អត្ថោ មេ គហបតិ ហិរញ្ញសុវណ្ណេនាតិ។ តេន ហិ មហារាជ ឯកំ តីរំ នាវា ឧបេតូតិ។ ឥធេវ មេ គហបតិ អត្ថោ ហិរញ្ញសុវណ្ណេនាតិ។ អថ ខោ តំ អានន្ទ គហបតិរតនំ ឧភោហិ ហត្ថេហិ ឧទកំ ឱមសិត្វា បូរំ ហិរញ្ញ-សុវណ្ណស្ស កុម្ភិំ ឧទ្ធរិត្វា ឯជានំ មហាសុទស្សនំ ឯតទវោច អលមេត្តាវតា មហារាជ កតមេត្តាវតា មហារាជ បូជិតមេត្តាវតា មហារាជាតិ ឯជា មហាសុទស្សនោ ឯវមាហ អលមេត្តាវតា គហបតិ កតមេត្តាវតា គហបតិ បូជិតមេត្តាវតា គហបតីតិ។ រញ្ញោ អានន្ទ មហាសុទស្សនស្ស ឯវរូបំ គហបតិរតនំ ចាតុរហោសិ។

បរិណាយករតនំ

បុន ចបរំ អានន្ទ រញ្ញោ មហាសុទស្សនស្ស បរិណាយករតនំ ចាតុរហោសិ បណ្ឌិតោ វិយត្តោ មេធាវី បដិពលោ ឯជានំ មហាសុទស្សនំ ឧបយាបេតព្ពំ ឧបយាបេតុំ

អបយាបេតព្ពំ អបយាបេតុំ ឋបេតព្ពំ ឋបេតុំ។ សោ ពជាធំ មហាសុទស្សនំ ឧប-
សង្កមិត្វា ឯវមាហ អប្បាសុក្កោ តុវំ ទេវ ហោហិ អហមនុសាសិស្សាមីតិ។ រញ្ញោ
អានន្ទ មហាសុទស្សនស្ស ឯវរូបំ បរិណាយករតនំ ចាតុរហោសិ។

ពជា អានន្ទ មហាសុទស្សនោ ឥមេហិ សត្តហិ រតនេហិ សមន្នាគតោ អហោសិ។

ចតុឥទ្ធិសមន្នាគតោ

ពជា អានន្ទ មហាសុទស្សនោ ចតូហិ ឥទ្ធីហិ សមន្នាគតោ អហោសិ។ កតមាហិ ចតូហិ ឥទ្ធីហិ ឥធានន្ទ ពជា មហាសុទស្សនោ អភិរូចោ អហោសិ ទស្សនីយោ
ចាសាធិកោ បរមាយ វណ្ណោចោក្ខរតាយ សមន្នាគតោ អតិវិយ អញ្ញេហិ មនុស្សេហិ។
ពជា អានន្ទ មហាសុទស្សនោ ឥមាយ បឋមាយ ឥទ្ធិយា សមន្នាគតោ អហោសិ។

បុន ចបរំ អានន្ទ ពជា មហាសុទស្សនោ ទីឃាយុកោ អហោសិ ចិរដ្ឋិតិកោ
អតិវិយ អញ្ញេហិ មនុស្សេហិ។ ពជា អានន្ទ មហាសុទស្សនោ ឥមាយ ទុតិយាយ
ឥទ្ធិយា សមន្នាគតោ អហោសិ។

បុន ចបរំ អានន្ទ ពជា មហាសុទស្សនោ អប្បាពាធោ អហោសិ អប្បាតង្កោ សមវេ
ចាកិនិយា គហណិយា សមន្នាគតោ នាតិសីតាយ នាទុណ្ហាយ អតិវិយ អញ្ញេហិ
មនុស្សេហិ។ ពជា អានន្ទ មហាសុទស្សនោ ឥមាយ តតិយាយ ឥទ្ធិយា សមន្នាគតោ
អហោសិ។

បុន ចបរំ អានន្ទ ពជា មហាសុទស្សនោ ព្រាហ្មណគហបតិកានំ បិយោ អហោ
សិ មនាបោ។ សេយ្យថាបិ អានន្ទ បិតា បុត្តានំ បិយោ ហោតិ មនាបោ ឯវមេវ ខោ

អានន្ទ ពជា មហាសុទស្សនោ ព្រាហ្មណាគហបតិកានំ បិយោ អហោសិ មនាបោ។ រញ្ញោបិ អានន្ទ មហាសុទស្សនស្ស ព្រាហ្មណាគហបតិកា បិយា អហេសុំ មនាបា។ សេយ្យថាបិ អានន្ទ បិតុ បុត្តា បិយា ហោន្តិ មនាបា ឯវមេវ ខោ អានន្ទ រញ្ញោបិ មហា-សុទស្សនស្ស ព្រាហ្មណាគហបតិកា បិយា អហេសុំ មនាបា។

ភូតបុព្ពំ អានន្ទ ពជា មហាសុទស្សនោ ចតុរង្គិនិយា សេនាយ ឧយ្យានភូមិំ និយ្យាសិ។ អថ ខោ អានន្ទ ព្រាហ្មណាគហបតិកា ពជានំ មហាសុទស្សនំ ឧបសង្កមិត្វា ឯវមាហំសុ អតរមានោ ទេវ យាហិ យថា តំ មយំ ចិរតរំ បស្សេយ្យាមាតិ។ ពជាបិ អានន្ទ មហាសុទស្សនោ សារថឹ អាមន្តេសិ អតរមានោ សារថិ រថំ បេសេហិ យថា អហំ ព្រាហ្មណាគហបតិកេ ចិរតរំ បស្សេយ្យន្តិ។ ពជា អានន្ទ មហាសុទស្សនោ ឥមាយ ចតុត្ថិយា ឥទ្ធិយា សមន្នាគតោ អហោសិ។ ពជា អានន្ទ មហាសុទស្សនោ ឥមាហិ ចតូហិ ឥទ្ធីហិ សមន្នាគតោ អហោសិ។

ធម្មចាសាធចោក្ខរណី

អថ ខោ អានន្ទ រញ្ញោ មហាសុទស្សនស្ស ឯតទហោសិ យន្នូនាហំ ឥមាសុ តាលន្តរិកាសុ ធនុសតេ ធនុសតេ ចោក្ខរណិយោ មាបេយ្យន្តិ។

មាបេសិ ខោ អានន្ទ ពជា មហាសុទស្សនោ តាសុ តាលន្តរិកាសុ ធនុសតេ ធនុសតេ ចោក្ខរណិយោ។ តា ខោ បនានន្ទ ចោក្ខរណិយោ ចតុន្នំ វណ្ណានំ ឥដ្ឋកាហិ ចិតា អហេសុំ ឯកា ឥដ្ឋកា សោវណ្ណមយា ឯកា រូបិយមយា ឯកា វេឡុរិយមយា ឯកា ផលិកមយា។

តាសុ ខោ បនានន្ទ ចោក្ខរណីសុ ចត្តារិ ចត្តារិ សោចានានិ អហេសុំ ចតុន្នំ វណ្ណានំ ឯកំ សោចានំ សោវណ្ណមយំ ឯកំ រូបិយមយំ ឯកំ វេឡុរិយមយំ ឯកំ ផលិកមយំ។ សោវណ្ណមយស្ស សោចានស្ស សោវណ្ណមយា ថម្ភា អហេសុំ រូបិយមយា សូចិយោ ច ឧណ្ហីសញ្ច។ រូបិយមយស្ស សោចានស្ស រូបិយមយា ថម្ភា អហេសុំ សោវណ្ណមយា សូចិយោ ច ឧណ្ហីសញ្ច។ វេឡុរិយមយស្ស សោចានស្ស វេឡុរិយមយា ថម្ភា អហេសុំ ផលិកមយា សូចិយោ ច ឧណ្ហីសញ្ច។ ផលិកមយស្ស សោចានស្ស ផលិកមយា ថម្ភា អហេសុំ វេឡុរិយមយា សូចិយោ ច ឧណ្ហីសញ្ច។ តា ខោ បនានន្ទ ចោក្ខរណិយោ ទ្វីហិ វេឝិកាហិ បរិក្ខិត្តា អហេសុំ ឯកា វេឝិកា សោវណ្ណមយា ឯកា រូបិយមយា។ សោវណ្ណមយាយ វេឝិកាយ សោវណ្ណមយា ថម្ភា អហេសុំ រូបិយមយា សូចិយោ ច ឧណ្ហីសញ្ច។ រូបិយមយាយ វេឝិកាយ រូបិយមយា ថម្ភា អហេសុំ សោវណ្ណមយា សូចិយោ ច ឧណ្ហីសញ្ច។ អថ ខោ អានន្ទ រញ្ញោ មហាសុទស្សនស្ស ឯតទហោសិ យន្នូនាហំ ឥមាសុ ចោក្ខរណីសុ ឯវរូបំ មាលំ ពោចាបេយ្យំ ឧប្បលំ បទុមំ កុមុទំ បុណ្ឌរីកំ សព្ពោតុកំ សព្ពឝនស្ស អនាវដន្តិ។ ពោចាបេសិ ខោ អានន្ទ ភគវា មហាសុទស្សនោ តាសុ ចោក្ខរណីសុ ឯវរូបំ មាលំ ឧប្បលំ បទុមំ កុមុទំ បុណ្ឌរីកំ សព្ពោតុកំ សព្ពឝនស្ស អនាវដំ។

អថ ខោ អានន្ទ រញ្ញោ មហាសុទស្សនស្ស ឯតទហោសិ យន្នូនាហំ ឥមាសំ ចោក្ខរណីនំ តីរេ ឆ្លាបកេ បុរិសេ ឋបេយ្យំ យេ អាគតាគតំ ឝនំ ឆ្លាបេស្សន្តីតិ។ ឋបេសិ ខោ អានន្ទ ភគវា មហាសុទស្សនោ តាសំ ចោក្ខរណីនំ តីរេ ឆ្លាបកេ បុរិសេ យេ អាគតាគតំ ឝនំ ឆ្លាបេសុំ។

អថ ខោ អានន្ទ រញ្ញោ មហាសុទស្សនស្ស ឯតទហោសិ យន្ទូនាហំ ឥមាសំ ចោក្ខរណីនំ តីរេ ឯវ្ទបំ ទានំ បដ្ឋបេយ្យំ អន្ទំ អន្ទដ្ឋិកស្ស ចានំ ចានដ្ឋិកស្ស វត្ថំ វត្ថដ្ឋិកស្ស យានំ យានដ្ឋិកស្ស សយនំ សយនដ្ឋិកស្ស ឥត្ថឹ ឥត្ថិដ្ឋិកស្ស ហិរញ្ញំ ហិរញ្ញដ្ឋិកស្ស សុវណ្ណំ សុវណ្ណដ្ឋិកស្សាតិ។ បដ្ឋបេសិ ខោ អានន្ទ រាជា មហាសុទស្សនោ តាសំ ចោក្ខរណីនំ តីរេ ឯវ្ទបំ ទានំ អន្ទំ អន្ទដ្ឋិកស្ស ចានំ ចានដ្ឋិកស្ស វត្ថំ វត្ថដ្ឋិកស្ស យានំ យានដ្ឋិកស្ស សយនំ សយនដ្ឋិកស្ស ឥត្ថឹ ឥត្ថិដ្ឋិកស្ស ហិរញ្ញំ ហិរញ្ញដ្ឋិកស្ស សុវណ្ណំ សុវណ្ណដ្ឋិកស្ស។

អថ ខោ អានន្ទ ព្រាហ្មណគហបតិកា បហ្ទតំ សាបតេយ្យំ អាទាយ រាជានំ មហាសុទស្សនំ ឧបសង្ក្កមិត្វា ឯវមាហំសុ ឥទំ ទេវ បហ្ទតំ សាបតេយ្យំ ទេវញ្ញេវ ឧទ្ទិស្ស អាភតំ តំ ទេវោ បដិគ្គណ្ហាតូតិ។ អលំ ភោ មមបិទំ បហ្ទតំ សាបតេយ្យំ ធម្មិកេន ពលិនា អភិសង្ខ្ទតំ តញ្ច រោ ហោតុ ឥតោ ច ភិយ្យោ ហរថាតិ។ តេ រញ្ញា បដិក្ខិត្តា ឯកមន្តំ អបក្ក្ពម្ម ឯវំ សមចិន្តេសុំ ន ខោ ឯតំ អម្ហាកំ បតិរ្ទបំ យំ មយំ ឥមានិ សាបតេយ្យានិ បុនទេវ សកានិ ឃរានិ បដិហរេយ្យាម។ យំនូន មយំ រញ្ញោ មហាសុទស្សនស្ស និវេសនំ មាបេយ្យាមាតិ។ តេ រាជានំ មហាសុទស្សនំ ឧបសង្ក្កមិត្វា ឯវមាហំសុ និវេសនំ តេ ទេវ មាបេស្សាមាតិ។ អធិវាសេសិ ខោ អានន្ទ រាជា មហាសុទស្សនោ តុណ្ហីភាវេន។

អថ ខោ អានន្ទ សក្ក្ពោ ទេវានមិន្ទោ រញ្ញោ មហាសុទស្សនស្ស ចេតសា ចេតោ បរិវិតក្ក្ពមញ្ញាយ វិស្សកម្មំ ទេវបុត្តំ អាមន្តេសិ ឯហិ ត្វំ សម្ម វិស្សកម្ម រញ្ញោ មហាសុទស្សនស្ស និវេសនំ មាបេហិ ធម្មំ នាម ចាសាទន្តិ។ ឯវំ ភទ្ទន្តវាតិ ខោ អានន្ទ វិស្សកម្មោ ទេវបុត្តោ សក្ក្ពស្ស ទេវានមិន្ទស្ស បដិស្សុត្វា សេយ្យថាបិ នាម ពលវា

បុរិសោ សមិញ្ជិតំ វា ពាហំ បសារេយ្យ បសារិតំ វា ពាហំ សមិញ្ជេយ្យ ឯវមេវ ជេវសុ
តាវតឹសេសុ អន្តរហិតោ រញ្ញោ មហាសុជស្សនស្ស បុរតោ ចាតុរហោសិ។ អថ ខោ
អានន្ទ វិស្សកម្មោ ជេវបុត្តោ រាជានំ មហាសុជស្សនំ ឯតជវោច និវេសនំ តេ ជេវ
មាបេស្សាមិ ធម្មំ នាម ចាសាជន្តិ។ អធិវាសេសិ ខោ អានន្ទ រាជា មហាសុជស្សនោ
តុណ្ហីភាវេន។

មាបេសិ ខោ អានន្ទ វិស្សកម្មោ ជេវបុត្តោ រញ្ញោ មហាសុជស្សនស្ស និវេសនំ ធម្មំ
នាម ចាសាជំ។ ធម្មោ អានន្ទ ចាសាជោ បុរត្ថិមេន បច្ចិមេន ច យោជនំ អាយាមេន
អហោសិ។ ឧត្តរេន ជក្ខិណេន ច អឌ្ឍយោជនំ វិត្ថារេន។ ធម្មស្ស អានន្ទ ចាសាជស្ស
តិចោរិសំ ឧច្ចតរេន វត្ថុ ចិតំ អហោសិ ចតុន្ទំ វណ្ណានំ ឥដ្ឋកាហិ ឯកា ឥដ្ឋកា
សោវណ្ណមយា ឯកា រូបិយមយា ឯកា វេឡុរិយមយា ឯកា ផលិកមយា។

ធម្មស្ស អានន្ទ ចាសាជស្ស ចតុរាសីតិ ថម្ភសហស្សានិ អហេសុំ ចតុន្ទំ វណ្ណានំ
ឯកោ ថម្ភោ សោវណ្ណមយោ ឯកោ រូបិយមយោ ឯកោ វេឡុរិយមយោ ឯកោ
ផលិកមយោ។ ធម្មោ អានន្ទ ចាសាជោ ចតុន្ទំ វណ្ណានំ ផលកេហិ សន្ថតោ អហោសិ
ឯកំ ផលកំ សោវណ្ណមយំ ឯកំ រូបិយមយំ ឯកំ វេឡុរិយមយំ ឯកំ ផលិកមយំ។

ធម្មស្ស អានន្ទ ចាសាជស្ស ចតុវីសតិ សោចានានិ អហេសុំ ចតុន្ទំ វណ្ណានំ ឯកំ
សោចានំ សោវណ្ណមយំ ឯកំ រូបិយមយំ ឯកំ វេឡុរិយមយំ ឯកំ ផលិកមយំ។
សោវណ្ណមយស្ស សោចានស្ស សោវណ្ណមយា ថម្ភា អហេសុំ រូបិយមយា សូចិយោ
ច ឧណ្ហីសញ្ច។ រូបិយមយស្ស សោចានស្ស រូបិយមយា ថម្ភា អហេសុំ សោវណ្ណ-
មយា សូចិយោ ច ឧណ្ហីសញ្ច។ វេឡុរិយមយស្ស សោចានស្ស វេឡុរិយមយា ថម្ភា

អហេសុំ ផលិកមយា សូចិយោ ច ឧណ្ហីសញ្ច។ ផលិកមយស្ស សោចានស្ស ផលិកមយា ថម្ភា អហេសុំ វេឡុរិយមយា សូចិយោ ច ឧណ្ហីសញ្ច។

ឆម្មេ អានន្ទ ចាសាធេ ចតុរាសីតិ ក្ខជាការសហស្សានិ អហេសុំ ចតុន្នំ វណ្ណានំ ឯកំ ក្ខជាការំ សោវណ្ណមយំ ឯកំ រូបិយមយំ ឯកំ វេឡុរិយមយំ ឯកំ ផលិក-មយំ។ សោវណ្ណមយេ ក្ខជាការេ រូបិយមយោ បល្ជង្កោ បញ្ញត្តោ អហោសិ រូបិយមយេ ក្ខជាការេ សោវណ្ណមយោ បល្ជង្កោ បញ្ញត្តោ អហោសិ វេឡុរិយមយេ ក្ខជាការេ ធន្តមយោ បល្ជង្កោ បញ្ញត្តោ អហោសិ ផលិកមយេ ក្ខជាការេ សារមយោ បល្ជង្កោ បញ្ញត្តោ អហោសិ។ សោវណ្ណមយស្ស ក្ខជាការស្ស ទ្វារេ រូបិយមយោ តាលោ ឋិតោ អហោសិ តស្ស រូបិយមយោ ឧន្ទោ សោវណ្ណមយានិ បត្តានិ ច ផលានិ ច។ រូបិយមយស្ស ក្ខជាការស្ស ទ្វារេ សោវណ្ណមយោ តាលោ ឋិតោ អហោសិ តស្ស សោវណ្ណមយោ ឧន្ទោ រូបិយមយានិ បត្តានិ ច ផលានិ ច។ វេឡុរិយមយស្ស ក្ខជា-ការស្ស ទ្វារេ ផលិកមយោ តាលោ ឋិតោ អហោសិ តស្ស ផលិកមយោ ឧន្ទោ វេឡុរិ យមយានិ បត្តានិ ច ផលានិ ច។ ផលិកមយស្ស ក្ខជាការស្ស ទ្វារេ វេឡុរិយមយោ តាលោ ឋិតោ អហោសិ តស្ស វេឡុរិយមយោ ឧន្ទោ ផលិកមយានិ បត្តានិ ច ផលានិ ច។

អថ ខោ អានន្ទ រញ្ញោ មហាសុធស្សនស្ស ឯតទហោសិ យន្នូនាហំ មហាវិយូ-ហស្ស ក្ខជាការស្ស ទ្វារេ សព្វសោវណ្ណមយំ តាលវនំ មាបេយ្យំ យត្ត ធិវាវិហារំ និសី ធិស្សាមីតិ។ មាបេសិ ខោ អានន្ទ រាជា មហាសុធស្សនោ មហាវិយូហស្ស ក្ខជា-ការស្ស ទ្វារេ សព្វសោវណ្ណមយំ តាលវនំ យត្ត ធិវាវិហារំ និសីធិ។ ឆម្មោ អានន្ទ ចាសាធោ ទ្វីហិ វេធិកាហិ បរិក្ខិត្តោ អហោសិ ឯកា វេធិកា សោវណ្ណមយា ឯកា

រូបិយមយា។ សោវណ្ណមយាយ វេធិកាយ សោវណ្ណមយា ឯម្ភា អហេសុំ រូបិយមយា សូចិយោ ច ឧណ្ហីសញ្ច។ រូបិយមយាយ វេធិកាយ រូបិយមយា ឯម្ភា អហេសុំ សោវណ្ណមយា សូចិយោ ច ឧណ្ហីសញ្ច។

ឆម្ភោ អានន្ទ ចាសាធោ ទ្វីហិ កិន្ថ្ពីណិកជាលេហិ បរិក្ខិត្តោ អហោសិ ឯកំ ជាលំ សោវណ្ណមយំ ឯកំ រូបិយមយំ។ សោវណ្ណមយស្ស ជាលស្ស រូបិយមយា កិន្ថ្ពីណិកា អហេសុំ រូបិយមយស្ស ជាលស្ស សោវណ្ណ-មយា កិន្ថ្ពីណិកា អហេសុំ។ តេសំ ខោ បនានន្ទ កិន្ថ្ពីណិកជាលានំ ឯតេរិតានំ សទ្ទោ អហោសិ វក្គុ ច រជនីយោ ច ឧមនីយោ ច មធនីយោ ច។ សេយ្យថាបិ អានន្ទ បញ្ចង្គីកស្ស ត្វរិយស្ស សុវិនីតស្ស សុប្ឋដិតាឌ្ឍិតស្ស សុកុសលេហិ សមន្ទាហតស្ស សទ្ទោ ហោតិ វក្គុ ច រជនីយោ ច ឧមនីយោ ច មធនីយោ ច ឯវមេវ ខោ អានន្ទ តេសំ កិន្ថ្ពីណិកជាលានំ ឯតេរិតានំ សទ្ទោ អហោសិ វក្គុ ច រជនីយោ ច ឧមនីយោ ច មធនីយោ ច។ យេ ខោ បនានន្ទ តេន សមយេន កុសាវតិយា រាជធានិយា ឆុត្តា អហេសុំ សោណ្ឌា បិចាសា តេ តេសំ កិន្ថ្ពីណិកជាលានំ ឯតេរិតានំ សទ្ទេន បរិចារេសុំ។ និដ្ឋិតោ ខោ បនានន្ទ ឆម្ភោ ចាសាធោ ឧុទ្ទិក្ខោ អហោសិ មុសតិ ចក្ខូនិ។ សេយ្យថាបិ អានន្ទ វស្សានំ បច្ចិមេ មាសេ សរទសមយេ វិទ្ធេ វិកតវលាហកេ ទេវេ អាធិច្ចោ នភំ អព្ភុស្សក្កមានោ ឧុទ្ទិក្ខោ ហោតិ មុសតិ ចក្ខូនិ ឯវមេវ ខោ អានន្ទ ឆម្ភោ ចាសាធោ ឧុទ្ទិក្ខោ អហោសិ មុសតិ ចក្ខូនិ។

អឯ ខោ អានន្ទ រញ្ញោ មហាសុទស្សនស្ស ឯតទហោសិ យន្ទូនាហំ ឆម្ភស្ស ចាសាទស្ស បុរតោ ឆម្ភំ នាម ចោក្ខរណឹ មាបេយ្យន្តិ។ មាបេសិ ខោ អានន្ទ រាជា មហាសុទស្សនោ ឆម្ភស្ស ចាសាទស្ស បុរតោ ឆម្ភំ នាម ចោក្ខរណឹ។ ឆម្ភា អានន្ទ

ចោក្ខរណី បុរត្ថិមេន បច្ចិមេន ច យោជនំ អាយាមេន អហោសិ ឧត្តរេន ទក្ខិណេន ច អឌ្ឍយោជនំ វិត្ថារេន។ ឆម្នា អានន្ទ ចោក្ខរណី ចតុន្នំ វណ្ណានំ ឥដ្ឋកាហិ ចិតា អហោសិ ឯកា ឥដ្ឋកា សោវណ្ណមយា ឯកា រូបិយមយា ឯកា វេឡុរិយមយា ឯកា ផលិកមយា។

ឆម្នាយ អានន្ទ ចោក្ខរណិយា ចតុវីសតិ សោចានានិ អហោសុំ ចតុន្នំ វណ្ណានំ ឯកំ សោចានំ សោវណ្ណមយំ ឯកំ រូបិយមយំ ឯកំ វេឡុរិយមយំ ឯកំ ផលិកមយំ។ សោវណ្ណមយស្ស សោចានស្ស សោវណ្ណមយា ថម្ភា អហេសុំ រូបិយមយា សុចិយោ ច ឧណ្ហីសញ្ច។ រូបិយមយស្ស សោចានស្ស រូបិយមយា ថម្ភា អហេសុំ សោវណ្ណ-មយា សុចិយោ ច ឧណ្ហីសញ្ច។ វេឡុរិយមយស្ស សោចានស្ស វេឡុរិយមយា ថម្ភា អហេសុំ ផលិកមយា សុចិយោ ច ឧណ្ហីសញ្ច។ ផលិកមយស្ស សោចានស្ស ផលិកមយា ថម្ភា អហេសុំ វេឡុរិយមយា សុចិយោ ច ឧណ្ហីសញ្ច។

ឆម្នា អានន្ទ ចោក្ខរណី ទ្វីហិ វេទិកាហិ បរិក្ខិត្តា អហោសិ ឯកា វេទិកា សោវណ្ណមយា ឯកា រូបិយមយា។ សោវណ្ណមយាយ វេទិកាយ សោវណ្ណមយា ថម្ភា អហេសុំ រូបិយមយា សុចិយោ ច ឧណ្ហីសញ្ច។ រូបិយមយាយ វេទិកាយ រូបិយ-មយា ថម្ភា អហេសុំ សោវណ្ណមយា សុចិយោ ច ឧណ្ហីសញ្ច។

ឆម្នា អានន្ទ ចោក្ខរណី សត្តហិ តាលបន្តីហិ បរិក្ខិត្តា អហោសិ ឯកា តាលបន្តិ សោវណ្ណមយា ឯកា រូបិយមយា ឯកា វេឡុរិយមយា ឯកា ផលិកមយា ឯកា លោហិតង្គមយា ឯកា មសារគល្លមយា ឯកា សព្វរតនមយា។ សោវណ្ណមយស្ស តាលស្ស សោវណ្ណមយោ ខន្ធោ អហោសិ រូបិយមយានិ បត្តានិ ច ផលានិ ច។ រូបិយ-មយស្ស តាលស្ស រូបិយមយោ ខន្ធោ អហោសិ សោវណ្ណមយានិ បត្តានិ ច ផលានិ

๘ ។ ទ្វេរ្យាយមយស្ស តាលស្ស ទ្វេរ្យាយមយោ ខន្ធោ អហោសិ ផលិកមយានិ បត្តានិ ๘ ផលានិ ๘ ។ ផលិកមយស្ស តាលស្ស ផលិកមយោ ខន្ធោ អហោសិ ទ្វេរ្យាយមយានិ បត្តានិ ๘ ផលានិ ๘ ។ លោហិតង្គ-មយស្ស តាលស្ស លោហិតង្គមយោ ខន្ធោ អហោសិ មសារគល្វមយានិ បត្តានិ ๘ ផលានិ ๘ ។ មសារគល្វមយស្ស តាលស្ស មសារគល្វមយោ ខន្ធោ អហោសិ លោហិតង្គមយានិ បត្តានិ ๘ ផលានិ ๘ ។ សព្វ-រតនមយស្ស តាលស្ស សព្វរតន-មយោ ខន្ធោ អហោសិ សព្វរតនមយានិ បត្តានិ ๘ ផលានិ ๘ ។ តាសំ ខោ បនានន្ទ តាលបន្តីនំ ឯតេវិតានំ សន្ថោ អហោសិ វគ្គុ ๘ វជនីយោ ๘ ខមនីយោ ๘ មធនីយោ ๘ ។ សេយ្យថាបិ អានន្ទ បញ្ចង្គិកស្ស តូរិយស្ស សុវិនីតស្ស សុប្បដិតាឡិតស្ស សុកុសលេហិ សមន្នាហតស្ស សន្ថោ ហោតិ វគ្គុ ๘ វជនីយោ ๘ ខមនីយោ ๘ មធនីយោ ๘ ឯវមេវ ខោ អានន្ទ តាសំ តាលបន្តីនំ ឯតេវិតានំ សន្ថោ អហោសិ វគ្គុ ๘ វជនីយោ ๘ ខមនីយោ ๘ មធនីយោ ๘ ។ យេ ខោ បនានន្ទ តេន សមយេន កុសាវតិយា រាជធានិយា ឆុត្តា អហេសុំ សោណ្ឌា បិចាសា តេ តាសំ តាលបន្តីនំ ឯតេវិតានំ សន្ថេន បរិចារេសុំ ។

និដ្ឋិតេ ខោ បនានន្ទ ធម្មេ ចាសានេ និដ្ឋិតាយ ធម្មាយ ๘ ចោក្ខរណិយា រាជា មហាសុទស្សនោ យេ តេន សមយេន សមណេសុ ឯ សមណាសម្មតា ព្រាហ្មណេសុ ឯ ព្រាហ្មណាសម្មតា តេ សព្វកាមេហិ សន្តប្បេត្វា ធម្មំ ចាសានំ អភិរុហិ ។

បឋមភាណវារោ ។

ឈានសម្បត្តិ

អថ ខោ អានន្ទ រញ្ញោ មហាសុទស្សនស្ស ឯតទហោសិ កិស្ស នុ ខោ មេ ឥទំ កម្មស្ស ផលំ កិស្ស កម្មស្ស វិចាកោ យេនាហំ ឯតរហិ ឯវមហិទ្ធិកោ ឯវំ មហានុភាវោតិ អថ ខោ អានន្ទ រញ្ញោ មហាសុទស្សនស្ស ឯតទហោសិ តិស្សាហ ខោ មេ ឥទំ កម្មានំ ផលំ តិស្សា កម្មានំ វិចាកោ យេនាហំ ឯតរហិ ឯវមហិទ្ធិកោ ឯវំមហានុភាវោ សេយ្យថិទំ ធានស្ស ឧមស្ស សំយមស្សាតិ។

អថ ខោ អានន្ទ ពជា មហាសុទស្សនោ យេន មហាវិយូហំ កូជាគារំ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា មហាវិយូហស្ស កូជាគារស្ស ទ្វារេ ឋិតោ ឧទានំ ឧទានេសិ តិដ្ឋ កាមវិតក្ក តិដ្ឋ ព្យាបាទវិតក្ក តិដ្ឋ វិហឹសាវិតក្ក។ ឯត្តាវតា កាមវិតក្ក ឯត្តាវតា ព្យាបាទវិតក្ក ឯត្តាវតា វិហឹសាវិតក្កាតិ។

អថ ខោ អានន្ទ ពជា មហាសុទស្សនោ មហាវិយូហំ កូជាគារំ បវិសិត្វា សោវណ្ណមយេ បល្លង្កេ និសិន្នោ វិវិច្ចេវ កាមេហិ វិវិច្ច អកុសលេហិ ធម្មេហិ សវិតក្កំ សវិចារំ វិវេកជំ បីតិសុខំ បឋមំ ឈានំ ឧបសម្បជ្ជ វិហាសិ។ វិតក្កវិចារានំ វូបសមា អជ្ឈត្តំ សម្បសាទនំ ចេតសោ ឯកោទិភាវំ អវិតក្កំ អវិចារំ សមាធិជំ បីតិសុខំ ទុតិយំ ឈានំ ឧបសម្បជ្ជ វិហាសិ។ បីតិយា ច វិរាគា ឧបេក្ខកោ ច វិហាសិ សតោ ច សម្បជានោ សុខញ្ច កាយេន បដិសំវេទេសិ យំ តំ អរិយា អាចិក្ខន្តិ ឧបេក្ខកោ សតិមា សុខវិហារីតិ តតិយំ ឈានំ ឧបសម្បជ្ជ វិហាសិ។ សុខស្ស ច បហានា ទុក្ខស្ស ច បហានា បុព្ពេវ សោមនស្សទោមនស្សានំ អត្ថង្គមា អទុក្ខមសុខំ ឧបេក្ខា សតិបារិសុទ្ធិំ ចតុត្ថំ ឈានំ ឧបសម្បជ្ជ វិហាសិ។

អថ ខោ អានន្ទ ពជា មហាសុទស្សនោ មហាវិយូហា កូដាគារា និក្ខមិត្វា សោវណ្ណមយំ កូដាគារំ បវិសិត្វា រូបិយមយេ បល្លង្កេ និសិន្នោ មេត្តាសហគតេន ចេតសា ឯកំ ទិសំ ផរិត្វា វិហាសិ។ តថា ទុតិយំ តថា តតិយំ តថា ចតុត្ថំ។ ឥតិ ឧទ្ធមធោ តិរិយំ សព្ពធិ សព្ពត្តតាយ សព្ពាវន្តំ លោកំ មេត្តាសហគតេន ចេតសា វិបុលេន មហគ្គតេន អប្បមាណេន អវេរេន អព្យាបជ្ជេន ផរិត្វា វិហាសិ។ ករុណាសហគតេន ចេតសា ។បេ។ មុទិតាសហគតេន ចេតសា ។បេ។ ឧបេក្ខាសហគតេន ចេតសា ឯកំ ទិសំ ផរិត្វា វិហាសិ តថា ទុតិយំ តថា តតិយំ តថា ចតុត្ថំ។ ឥតិ ឧទ្ធមធោ តិរិយំ សព្ពធិ សព្ពត្តតាយ សព្ពាវន្តំ លោកំ ឧបេក្ខាសហគតេន ចេតសា វិបុលេន មហគ្គតេន អប្បមាណេន អវេរេន អព្យាបជ្ជេន ផរិត្វា វិហាសិ។

ចតុរាសីតិ ឆគរសហស្សានិ

រញ្ញោ អានន្ទ មហាសុទស្សនស្ស ចតុរាសីតិ ឆគរសហស្សានិ អហេសុំ កុសាវតីរាជធានិប្បមុខានិ ចតុរាសីតិ ថាសាទសហស្សានិ អហេសុំ ធម្មថាសា-ទប្បមុខានិ ចតុរាសីតិ កូដាគារសហស្សានិ អហេសុំ មហាវិយូហកូដាគារប្បមុខានិ ចតុរាសីតិ បល្លង្កសហស្សានិ អហេសុំ សោវណ្ណមយានិ រូបិយមយានិ ឥន្តមយានិ សារមយានិ គោនកត្ថតានិ បដិកត្ថតានិ បដលិកត្ថតានិ កទលិមិគបវរបច្ចត្ថរ-ណានិ សឧត្តរច្ឆទានិ ឧភតោលោហិតកូបធានានិ ចតុរាសីតិ នាគសហស្សានិ អហេសុំ សោវណ្ណាលង្ការានិ សោវណ្ណធជានិ ហេមជាល-បដិច្ឆន្នានិ ឱទោសថ-ឆាគរាជប្បមុខានិ ចតុរាសីតិ អស្សសហស្សានិ អហេសុំ សោវណ្ណាលង្ការានិ សោវណ្ណធជានិ ហេមជាលបដិច្ឆន្នានិ វលាហកអស្ស-រាជប្បមុខានិ ចតុរាសីតិ រថសហស្សានិ អហេសុំ សីហចម្មបរិវារានិ ព្យគ្ឃចម្ម-បរិវារានិ ទីបិចម្មបរិវារានិ

បណ្ឌុកម្ពលបរិភាវានិ សោវណ្ណាលង្ការានិ សោវណ្ណ-ធជានិ ហេមជាលបដិច្ឆន្នានិ វេជយន្តរថប្បមុខានិ ចតុរាសីតិ មណិសហស្សានិ អហេសុំ មណិរតនប្បមុខានិ ចតុរាសីតិ ឥត្ថិសហស្សានិ អហេសុំ សុភទ្ទាទេវិប្ប-មុខានិ ចតុរាសីតិ គហបតិ-សហស្សានិ អហេសុំ គហបតិរតនប្បមុខានិ ចតុរាសីតិ ខត្តិយសហស្សានិ អហេសុំ អនុយន្តានិ បរិណាយករតនប្បមុខានិ ចតុរាសីតិ ឆេនុសហស្សានិ អហេសុំ ឧហាសន្ទនានិ ឧក្កូលសន្ទានានិ កំសូបធារណានិ ចតុរាសីតិ វត្ថកោដិសហស្សានិ អហេសុំ ខោមសុខុមានំ កប្បាសិកសុខុមានំ កោសេយ្យសុខុមានំ កម្ពលសុខុមានំ (រញ្ញោ អានន្ទ មហាសុទស្សនស្ស) ចតុរាសីតិ ថាលិថាកសហស្សានិ អហេសុំ សាយំ ថាតំ ភត្តាតិហារេ អតិហរិយិត្ថ។

តេន ខោ បនានន្ទ សមយេន រញ្ញោ មហាសុទស្សនស្ស ចតុរាសីតិ នាគសហស្សានិ សាយំ ថាតំ ឧបដ្ឋានំ អាគច្ឆន្តិ។ អថ ខោ អានន្ទ រញ្ញោ មហា-សុទស្សនស្ស ឯតទហោសិ ឥមានិ ខោ មេ ចតុរាសីតិ នាគសហស្សានិ សាយំ ថាតំ ឧបដ្ឋានំ អាគច្ឆន្តិ យំនូន វស្សសតស្ស វស្សសតស្ស អច្ចយេន ទ្វេចត្តាឡីសំ ទ្វេចត្តាឡីសំ នាគសហស្សានិ សកិំ សកិំ ឧបដ្ឋានំ អាគច្ឆេយ្យុន្តិ។ អថ ខោ អានន្ទ រាជា មហា-សុទស្សនោ បរិណាយករតនំ អាមន្តេសិ ឥមានិ ខោ មេ សម្ម បរិណាយករតន ចតុរាសីតិ នាគសហស្សានិ សាយំ ថាតំ ឧបដ្ឋានំ អាគច្ឆន្តិ តេន ហិ សម្ម បរិណា-យករតន វស្សសតស្ស វស្សសតស្ស អច្ចយេន ទ្វេចត្តាឡីសំ ទ្វេចត្តាឡីសំ នាគ-សហស្សានិ សកិំ សកិំ ឧបដ្ឋានំ អាគច្ឆន្តូតិ។ ឯវំ ទេវាតិ ខោ អានន្ទ បរិណាយក-រតនំ រញ្ញោ មហាសុទស្សនស្ស បច្ចស្សោសិ។ អថ ខោ អានន្ទ រញ្ញោ មហាសុទស្សនស្ស អបរេន សមយេន វស្សសតស្ស វស្សសតស្ស អច្ចយេន ទ្វេចត្តាឡីសំ ទ្វេចត្តាឡីសំ នាគសហស្សានិ សកិំ សកិំ ឧបដ្ឋានំ អាគមំសុ។

សុភទ្ទាទេវីឧបសង្កមនំ

អថ ខោ អានន្ទ សុភទ្ទាយ ទេវិយា ពហុន្នំ វស្សានំ ពហុន្នំ វស្សសតានំ ពហុន្នំ វស្សសហស្សានំ អច្ចយេន ឯតទហោសិ ចិរំ ឥដ្ឋោ ខោ មេ រាជា មហាសុទស្សនោ។ យន្នូនាហំ រាជានំ មហាសុទស្សនំ ទស្សនាយ ឧបសង្កមេយ្យន្តិ។ អថ ខោ អានន្ទ សុភទ្ទា ទេវី ឥត្ថាគារំ អាមន្តេសិ ឯថ តុម្ហេ សីសានិ ន្ហាយថ បីតានិ វត្ថានិ ចារុបថ។ ចិរំ ឥដ្ឋោ នោ រាជា មហាសុទស្សនោ រាជានំ មហាសុទស្សនំ ទស្សនាយ ឧបសង្កមិស្សាមាតិ។ ឯវំ អយ្យេតិ ខោ អានន្ទ ឥត្ថាគារំ សុភទ្ទាយ ទេវិយា បដិស្សុត្វា សីសានិ ន្ហាយិត្វា បីតានិ វត្ថានិ ចារុបិត្វា យេន សុភទ្ទា ទេវី តេនុបសង្កមិ។ អថ ខោ អានន្ទ សុភទ្ទា ទេវី បរិណាយករតនំ អាមន្តេសិ កប្បេហិ សម្ម បរិណាយករតន ចតុរង្គិនិំ សេនំ ចិរំ ឥដ្ឋោ នោ រាជា មហាសុទស្សនោ រាជានំ មហាសុទស្សនំ ទស្សនាយ ឧបសង្កមិស្សាមាតិ។ ឯវំ ទេវីតិ ខោ អានន្ទ បរិណាយករតនំ សុភទ្ទាយ ទេវិយា បដិស្សុត្វា ចតុរង្គិនិំ សេនំ កប្បាបេត្វា សុភទ្ទាយ ទេវិយា បដិវេទេសិ កប្បិតា ខោ ទេវិ ចតុរង្គិនី សេនា យស្សទានិ កាលំ មញ្ញសីតិ។ អថ ខោ អានន្ទ សុភទ្ទា ទេវី ចតុរង្គិនិយា សេនាយ សទ្ធិំ ឥត្ថាគារេន យេន ធម្មោ ចាសាទោ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ធម្មំ ចាសាទំ អភិរុហិត្វា យេន មហាវិយូហំ កូដាគារំ តេនុបសង្កមិ។ ឧបសង្កមិត្វា មហាវិយូហស្ស កូដាគារស្ស ទ្វារពាហំ អាលម្ពិត្វា អដ្ឋាសិ។ អថ ខោ អានន្ទ រាជា មហាសុទស្សនោ សទ្ទំ សុត្វា កិំ នុ ខោ មហតោ វិយ ជនកាយស្ស សទ្ទោតិ មហាវិយូហា កូដាគារា និក្ខមន្តោ អទ្ទស សុភទ្ទំ ទេវិំ ទ្វារពាហំ អាលម្ពិត្វា ឋិតំ ឱស្សាន សុភទ្ទំ ទេវិំ ឯតទវោច ឯត្តោ ទេវិ តិដ្ឋ មា ចាវិសីតិ។ អថ ខោ អានន្ទ រាជា មហាសុទស្សនោ អញ្ញតរំ បុរិសំ អាមន្តេសិ ឯហិ ត្វំ អម្ភោ បុរិស មហាវិយូហា-កូដាគារា សោវណ្ណមយំ បល្លង្កំ នីហរិត្វា សព្ពសោវណ្ណមយេ តាលវណ្ដេ

បញ្ញបេហីតិ។ ឯវំ ឧេវាតិ ខោ អានន្ទ សោ បុរិសោ រញ្ញោ មហាសុទស្សនស្ស បដិស្សុត្វា មហារិយ្ធហា ក្ធជាគាក សោវណ្ណមយំ បល្ជង្ក៏ នីហរិត្វា សព្ធសោវណ្ណមយេ តាលវនេ បញ្ញបេសិ។ អថ ខោ អានន្ទ ពជា មហាសុទស្សនោ ឧក្ខិណោន បស្សេន សីហសេយ្យំ កប្បេសិ ចាទេ ចាទំ អច្ចាធាយ សតោ សម្ឆជានោ។

អថ ខោ អានន្ទ សុភទ្ទាយ ទេវិយា ឯតទហោសិ រិប្ឆសន្ទានិ ខោ រញ្ញោ មហាសុទស្សនស្ស ឥន្ទ្រិយានិ បរិសុទ្ធោ ជរិវណ្ណោ បរិយោទាតោ មា ហេវ ខោ ពជា មហាសុទស្សនោ កាលមកាសីតិ ពជានំ មហាសុទស្សនំ ឯតទវោច

ឥមានិ តេ ទេវ ចតុកសីតិ នគរសហស្សានិ ក្ធុសាវតីពជធានិប្ឆមុខានិ។ ឯត្ត ទេវ ជន្ទំ ជនេហិ ជីវិតេ អបេក្ខំ កពេហិ។ ឥមានិ តេ ទេវ ចតុកសីតិ ចាសាទសហស្សានិ ធម្មចាសាទប្ឆមុខានិ។ ឯត្ត ទេវ ជន្ទំ ជនេហិ ជីវិតេ អបេក្ខំ កពេហិ។ ឥមានិ តេ ទេវ ចតុកសីតិ ក្ធជាគារសហស្សានិ មហារិយ្ធហក្ធជា-គារប្ឆមុខានិ។ ឯត្ត ទេវ ជន្ទំ ជនេហិ ជីវិតេ អបេក្ខំ កពេហិ។ ឥមានិ តេ ទេវ ចតុកសីតិ បល្ជ៍ង្ក៏សហស្សានិ សោវណ្ណមយានិ រូបិយមយានិ ឧន្ទមយានិ សារមយានិ គោនកត្ថតានិ បដិកត្ថតានិ បដលិកត្ថតានិ កាទលិមិគបវរ-បច្ចត្ថរណានិ សឧត្ថរច្ចទានិ ឧភតោលោហិតក្ធ-បធានានិ។ ឯត្ត ទេវ ជន្ទំ ជនេហិ ជីវិតេ អបេក្ខំ កពេហិ។ ឥមានិ តេ ទេវ ចតុកសីតិ នាគសហស្សានិ សោវណ្ណាលង្ក៏ាកនិ សោវណ្ណធជានិ ហេមជាលបដិច្ចន្ទានិ ឧចោសថនាគពជប្ឆមុខានិ ។ ឯត្ត ទេវ ជន្ទំ ជនេហិ ជីវិតេ អបេក្ខំ កពេហិ។ ឥមានិ តេ ទេវ ចតុកសីតិ អស្សសហស្សានិ សោវណ្ណាលង្ក៏ាកនិ សោវណ្ណធជានិ ហេមជាល-បដិច្ចន្ទានិ វលាហកអស្សពជ-ប្ឆមុខានិ។ ឯត្ត ទេវ ជន្ទំ ជនេហិ ជីវិតេ អបេក្ខំ កពេហិ។ ឥមានិ តេ ទេវ ចតុកសីតិ រថសហស្សានិ សីហចម្មបរិវាកនិ ព្យគ្ឆចម្ម-

បរិវាកនិ ធីបិចម្មបរិវាកនិ បណ្ឌុកម្ពល-បរិវាកនិ សោវណ្ណាលង្ការកនិ សោវណ្ណធជានិ ហេមជាលបដិច្ជន្ទានិ រ៉ជយន្តរថប្ប-មុខានិ។ ឯត្ត ធេវ ធន្ទំ ជនេហិ ជីវិតេ អបេក្ខំ កកេហិ។ ឥមានិ តេ ធេវ ចតុកសីតិ មណិសហស្សានិ មណិរតនប្បមុខានិ។ ឯត្ត ធេវ ធន្ទំ ជនេហិ ជីវិតេ អបេក្ខំ កកេហិ។ ឥមានិ តេ ធេវ ចតុកសីតិ ឥត្តិសហស្សានិ ឥត្តិ-រតនប្បមុខានិ។ ឯត្ត ធេវ ធន្ទំ ជនេហិ ជីវិតេ អបេក្ខំ កកេហិ។ ឥមានិ តេ ធេវ ចតុកសីតិ ភហបតិសហស្សានិ ភហបតិរតនប្បមុខានិ ។ ឯត្ត ធេវ ធន្ទំ ជនេហិ ជីវិតេ អបេក្ខំ កកេហិ។ ឥមានិ តេ ធេវ ចតុកសីតិ ខត្តិយសហស្សានិ អនុយន្តានិ បរិណាយក-រតនប្បមុខានិ។ ឯត្ត ធេវ ធន្ទំ ជនេហិ ជីវិតេ អបេក្ខំ កកេហិ។ ឥមានិ តេ ធេវ ចតុកសីតិ ធេនុសហស្សានិ ធុហសន្ទនានិ កំសូបធារណានិ។ ឯត្ត ធេវ ធន្ទំ ជនេហិ ជីវិតេ អបេក្ខំ កកេហិ។ ឥមានិ តេ ធេវ ចតុកសីតិ វត្តកោដិសហស្សានិ ខោមសុខុមានំ កប្បាសិកសុខុមានំ កោសេយ្យសុខុមានំ កម្ពលសុខុមានំ។ ឯត្ត ធេវ ធន្ទំ ជនេហិ ជីវិតេ អបេក្ខំ កកេហិ។ ឥមានិ តេ ធេវ ចតុកសីតិ ថាលិចាកសហស្សានិ សាយំ ចាតំ ភត្តាភិហាកេ អភិហរិយតិ។ ឯត្ត ធេវ ធន្ទំ ជនេហិ ជីវិតេ អបេក្ខំ កកេហីតិ។

ឯវំ វុត្តេ អានន្ទ កជា មហាសុធស្សនោ សុភទ្ទំ ធេវិំ ឯតធវោច

ធីយរត្តំ ខោ មំ ត្វំ ធេវិ ឥជ្ជេហិ កន្តេហិ បិយេហិ មនាបេហិ សមុធាចរិត្ត អថ ច បន មំ ត្វំ បច្ចិមេ កាលេ អនិជ្ជេហិ អកន្តេហិ អប្បិយេហិ អមនាបេហិ សមុធា ចរសីតិ។ កថំ ចរហិ តំ ធេវ សមុធាចកមីតិ ឯវំ ខោ មំ ត្វំ ធេវិ សមុធាចរ សព្វេហេវ ធេវ បិយេហិ មនាបេហិ នានាភាវោ វិនាភាវោ អញ្ញថាភាវោ មា ខោ ត្វំ ធេវ សាបេក្ខោ កាលមកាសិ ធុក្ខា សាបេក្ខស្ស កាលង្ឋិរិយា ភរហិតា ច សាបេក្ខស្ស កាលង្ឋិរិយា។ ឥមានិ តេ ធេវ ចតុកសីតិ នគរសហស្សានិ កុសាវតីកជធានិប្ប-

មុខានិ។ ឯត្ត ទេវ ឆន្ទំ បជហ ជីវិតេ អបេក្ខំ មាកាសិ។ ឥមានិ តេ ទេវ ចតុរាសីតិ ចាសាទសហស្សានិ ធម្មចាសាទប្បមុខានិ។ ឯត្ត ទេវ ឆន្ទំ បជហ ជីវិតេ អបេក្ខំ មាកាសិ។ ឥមានិ តេ ទេវ ចតុរាសីតិ ក្ខជាការសហស្សានិ មហារិយូហក្ខជា-ការប្បមុខានិ។ ឯត្ត ទេវ ឆន្ទំ បជហ ជីវិតេ អបេក្ខំ មាកាសិ។ ឥមានិ តេ ទេវ ចតុរាសីតិ បល្ជ័ង្ក្ជសហស្សានិ សោវណ្ណមយានិ រូបិយមយានិ ទន្តមយានិ សារមយានិ គោនកត្តតានិ បដិកត្តតានិ បដលិកត្តតានិ កាទលិមិគ-បវរបច្ចត្តរណានិ សឧត្តរច្ឆទានិ ឧភតោលោហិតក្ខបធានានិ។ ឯត្ត ទេវ ឆន្ទំ បជហ ជីវិតេ អបេក្ខំ មាកាសិ។ ឥមានិ តេ ទេវ ចតុរាសីតិ នាគសហស្សានិ សោវណ្ណាលង្ក្ការានិ សោវណ្ណ-ធជានិ ហេមជាលបដិច្ឆន្ទានិ ឧចោសថនាគរាជ-ប្បមុខានិ។ ឯត្ត ទេវ ឆន្ទំ បជហ ជីវិតេ អបេក្ខំ មាកាសិ។ ឥមានិ តេ ទេវ ចតុរាសីតិ អស្សសហស្សានិ សោវណ្ណាលង្ក្ការានិ សោវណ្ណធជានិ ហេមជាលបដិច្ឆន្ទានិ រលាហកអស្សរាជប្បមុខានិ។ ឯត្ត ទេវ ឆន្ទំ បជហជីវិតេ អបេក្ខំ មាកាសិ។ ឥមានិ តេ ទេវ ចតុរាសីតិ រថសហស្សានិ សីហចម្ម-បរិវារានិ ព្យគ្ឃចម្មបរិវារានិ ឌីបិចម្មបរិវារានិ បណ្ឌុកម្ពលបរិវារានិ សោវណ្ណា-លង្ក្ការានិ សោវណ្ណធជានិ ហេមជាលបដិច្ឆន្ទានិ រេជយន្តរថប្បមុខានិ។ ឯត្ត ទេវ ឆន្ទំ បជហ ជីវិតេ អបេក្ខំ មាកាសិ។ ឥមានិ តេ ទេវ ចតុរាសីតិ មណិសហស្សានិ មណិ រតនប្បមុខានិ។ ឯត្ត ទេវ ឆន្ទំ បជហ ជីវិតេ អបេក្ខំ មាកាសិ។ ឥមានិ តេ ទេវ ចតុរាសីតិ ឥត្តិសហស្សានិ សុភទ្ទាទេវិប្បមុខានិ។ ឯត្ត ទេវ ឆន្ទំ បជហ ជីវិតេ អបេក្ខំ មាកាសិ។ ឥមានិ តេ ទេវ ចតុរាសីតិ គហបតិសហស្សានិ គហបតិរតនប្បមុខានិ។ ឯត្ត ទេវ ឆន្ទំ បជហ ជីវិតេ អបេក្ខំ មាកាសិ។ ឥមានិ តេ ទេវ ចតុរាសីតិ ទត្តិយ-សហស្សានិ អនុយន្តានិ បរិណាយករតនប្បមុខានិ។ ឯត្ត ទេវ ឆន្ទំ បជហ ជីវិតេ អបេក្ខំ មាកាសិ។ ឥមានិ តេ ទេវ ចតុរាសីតិ ធេនុសហស្សានិ ទុហសន្ទនានិ

កំសូបធារណានិ។ ឯត្ត ទេវ ធន្ទំ បជហ ជីវិតេ អបេក្ខំ មាកាសិ។ ឥមានិ តេ ទេវ ចតុរាសីតិ វត្តកោដិសហស្សានិ ទោមសុទុមានំ កប្បាសិកសុទុមានំ កោសេយ្យសុ ទុមានំ កម្ពលសុទុមានំ។ ឯត្ត ទេវ ធន្ទំ បជហ ជីវិតេ អបេក្ខំ មាកាសិ។ ឥមានិ តេ ទេវ ចតុរាសីតិ ថាលិចាកសហស្សានិ សាយំ ចាតំ ភត្តាភិហារេ អភិហ-រិយតិ។ ឯត្ត ទេវ ធន្ទំ បជហ ជីវិតេ អបេក្ខំ មាកាសីតិ។

ឯវំ វុត្តេ អានន្ទ សុភទ្ទា ទេវី បរេទិ អស្សូនិ បវត្តេសិ។ អថ ទោ អានន្ទ សុភទ្ទា ទេវី អស្សូនិ បុញ្ជិត្វា រាជានំ មហាសុទស្សនំ ឯតទវោច

សព្វេហេវ ទេវ បិយេហិ មនាបេហិ នានាភាវេ វិនាភាវេ អញ្ញថាភាវេ មា ទោ ត្វំ ទេវ សាបេក្ខោ កាលមកាសិ ទុក្ខា សាបេក្ខស្ស កាលន្ថ្ពីរិយា ភរហិតា ច សាបេក្ខស្ស កាលន្ថ្ពីរិយា។ ឥមានិ តេ ទេវ ចតុរាសីតិ នគរសហស្សានិ កុសាវតីរាជធានិប្បមុខានិ។ ឯត្ត ទេវ ធន្ទំ បជហ ជីវិតេ អបេក្ខំ មាកាសិ។ ឥមានិ តេ ទេវ ចតុរាសីតិ ចាសាទសហស្សានិ ធម្មចាសាទប្បមុខានិ។ ឯត្ត ទេវ ធន្ទំ បជហ ជីវិតេ អបេក្ខំ មាកាសិ។ ឥមានិ តេ ទេវ ចតុរាសីតិ ក្ខជាគារសហស្សានិ មហាវិយូហ-ក្ខជាគារប្បមុខានិ។ ឯត្ត ទេវ ធន្ទំ បជហ ជីវិតេ អបេក្ខំ មាកាសិ។ ឥមានិ តេ ទេវ ចតុរាសីតិ បល្ថ៍ង្ពសហស្សានិ សោវណ្ណមយានិ រូបិយមយានិ ទន្តមយានិ សារមយានិ គោនកត្ថតានិ បដិកត្ថតានិ បដលិកត្ថតានិ កទលិមិគបវរបច្ចត្ថរណានិ សឧត្តរច្ឆទានិ ឧភតោលោហិតក្ខបធានានិ។ ឯត្ត ទេវ ធន្ទំ បជហ ជីវិតេ អបេក្ខំ មាកាសិ។ ឥមានិ តេ ទេវ ចតុរាសីតិ នាគសហស្សានិ សោវណ្ណាលង្ការានិ សោវណ្ណធជានិ ហេមជាលបដិច្ឆន្ទានិ ឧចោសថនាគរាជប្បមុខានិ។ ឯត្ត ទេវ ធន្ទំ បជហ ជីវិតេ អបេក្ខំ មាកាសិ។ ឥមានិ តេ ទេវ ចតុរាសីតិ អស្សសហស្សានិ

សោវណ្ណាលង្ការានិ សោវណ្ណាឆជានិ ហេមជាលបដិច្ឆន្នានិ វាលាហកអស្ស-
ាជប្បមុខានិ។ ឯត្ត ខោ ឆន្នំ បជហា ជីវិតេ អបេក្ខំ មាកាសិ។ ឥមានិ តេ ខោ ចតុរាសីតិ
រថសហស្សានិ សីហចម្មបរិវារានិ ព្យគ្ឃចម្មបរិវារានិ ទីបិចម្មបរិវារានិ បណ្ឌុកម្ពល-
បរិវារានិ សោវណ្ណាលង្ការានិ សោវណ្ណាឆជានិ ហេមជាលបដិច្ឆន្នានិ វេជយន្តរថប្បមុ
ខានិ។ ឯត្ត ខោ ឆន្នំ បជហា ជីវិតេ អបេក្ខំ មាកាសិ។ ឥមានិ តេ ខោ ចតុរាសីតិ មណិ
សហស្សានិ មណិរតនប្បមុខានិ។ ឯត្ត ខោ ឆន្នំ បជហា ជីវិតេ អបេក្ខំ មាកាសិ។ ឥមានិ
តេ ខោ ចតុរាសីតិ ឥត្ថិសហស្សានិ ឥត្ថិរតនប្បមុខានិ ។ ឯត្ត ខោ ឆន្នំ បជហា ជីវិតេ
អបេក្ខំ មាកាសិ។ ឥមានិ តេ ខោ ចតុរាសីតិ គហបតិសហស្សានិ គហបតិ-
រតនប្បមុខានិ។ ឯត្ត ខោ ឆន្នំ បជហា ជីវិតេ អបេក្ខំ មាកាសិ។ ឥមានិ តេ ខោ ចតុរាសីតិ
ខត្តិយសហស្សានិ អនុយន្តានិ បរិណាយករតនប្បមុខានិ ។ ឯត្ត ខោ ឆន្នំ បជហា
ជីវិតេ អបេក្ខំ មាកាសិ។ ឥមានិ តេ ខោ ចតុរាសីតិ ឆេនុសហស្សានិ ធុហាសន្ធានិ
កំសូបធារណានិ។ ឯត្ត ខោ ឆន្នំ បជហា ជីវិតេ អបេក្ខំ មាកាសិ។ ឥមានិ តេ ខោ
ចតុរាសីតិ វត្ថកោដិសហស្សានិ ខោមសុខុមានំ កប្បាសិកសុខុមានំ កោសេយ្យសុ
ខុមានំ កម្ពលសុខុមានំ។ ឯត្ត ខោ ឆន្នំ បជហា ជីវិតេ អបេក្ខំ មាកាសិ។ ឥមានិ តេ
ខោ ចតុរាសីតិ ថាលិថាកសហស្សានិ សាយំ ថាតំ ភត្តាភិហារោ អភិហរិយតិ។ ឯត្ត
ខោ ឆន្នំ បជហា ជីវិតេ អបេក្ខំ មាកាសីតិ។

ព្រហ្មលោកូបគមំ

អថ ខោ អានន្ទ រាជា មហាសុទស្សនោ ឆន្ទិរស្សេ កាលមកាសិ។
សេយ្យថាបិ អានន្ទ គហបតិស្ស វា គហបតិបុត្តស្ស វា មនុញ្ញំ ភោជនំ ភុត្តាវិស្ស ភត្ត-
សម្មទោ ហោតិ ឯវមេវ ខោ អានន្ទ រញ្ញោ មហាសុទស្សនស្ស មារណន្តិកា វេទនា

អហោសិ។ កាលឆ្ពោតោ ច អានន្ទ ពជា មហាសុទស្សនោ សុកតឹ ព្រហ្មលោកំ ឧបបជ្ជិ។ ពជា អានន្ទ មហាសុទស្សនោ ចតុកសីតិ វស្សសហស្សានិ កុមារកីឡំ កីឡិ។ ចតុកសីតិ វស្សសហស្សានិ ឱបរជ្ជំ ការេសិ។ ចតុកសីតិ វស្សសហស្សានិ រជ្ជំ ការេសិ។ ចតុកសីតិ វស្សសហស្សានិ កិហិភ្ងតោ ធម្មេ ចាសាទេ ព្រហ្មចរិយំ ចរិ ។ សោ ចត្តារោ ព្រហ្មវិហារេ ភាវេត្វា កាយស្ស ភេទា បរំ មរណា ព្រហ្មលោកូបគោ អហោសិ។

សិយា ខោ បនានន្ទ ឯវមស្ស អញ្ញោ ន្ងន តេន សមយេន ពជា មហា-សុទស្សនោ អហោសីតិ ន ខោ បនេតំ អានន្ទ ឯវំ ទដ្ឋព្ងំ។ អហំ តេន សមយេន ពជា មហាសុទស្សនោ អហោសឹ។ មម តានិ ចតុកសីតិ នគរសហស្សានិ កុសាវតីពជធានិប្បមុខានិ មម តានិ ចតុកសីតិ ចាសាទសហស្សានិ ធម្មចាសា-ទប្បមុខានិ មម តានិ ចតុកសីតិ ក្ងជាគារសហស្សានិ មហាវិយ្ងហក្ងជាគា-រប្បមុខានិ មម តានិ ចតុកសីតិ បល្ងង្ពសហស្សានិ សោវណ្ណមយានិ រូបិយមយានិ ទន្តមយានិ សារមយានិ គោន-កត្ថតានិ បដិកត្ថតានិ បដលិកត្ថតានិ កទលិមិគ-បវរបច្ចត្ថរណានិ សឧត្តរច្ចទានិ ឧភតោលោហិតក្ងបធានានិ មម តានិ ចតុកសីតិ នាគសហស្សានិ សោវណ្ណា-លឆ្ពាកនិ សោវណ្ណធជានិ ហេមជាល-បដិច្ចន្ទានិ ឧទោសថនាគពជប្បមុខានិ មម តានិ ចតុកសីតិ អស្សសហស្សានិ សោវណ្ណាលឆ្ពាកនិ សោវណ្ណធជានិ ហេមជាល-បដិច្ចន្ទានិ វលាហកអស្សពជប្បមុខានិ មម តានិ ចតុកសីតិ រថសហស្សានិ សីហ-ចម្មបរិវាកនិ ព្យគ្ឃចម្មបរិវាកនិ ទីបិចម្មបរិវាកនិ បណ្ឌុកម្ពលបរិវាកនិ សោវណ្ណា-លឆ្ពាកនិ សោវណ្ណធជានិ ហេមជាលបដិច្ចន្ទានិ រជយន្ទរថប្បមុខានិ មម តានិ ចតុ-កសីតិ មណិសហស្សានិ មណិរតនប្បមុខានិ មម តានិ ចតុកសីតិ ឥត្ថិសហស្សានិ សុភទ្ទាទេវិប្បមុខានិ មម តានិ ចតុកសីតិ គហបតិសហស្សានិ គហបតិរតនប្បមុខានិ

មម តានិ ចតុរាសីតិ ខត្តិយសហស្សានិ អនុយន្តានិ បរិណាយករតនប្បមុខានិ មម តានិ ចតុរាសីតិ ឆេនុសហស្សានិ ធុហាសន្ទនានិ កំសូបធារណានិ មម តានិ ចតុរាសីតិ វត្ថកោដិសហស្សានិ ខោមសុខុមានំ កប្បាសិកសុខុមានំ កោសេយ្យសុខុមានំ កម្ពលសុខុមានំ មម តានិ ចតុរាសីតិ ថាលិថាកសហស្សានិ សាយំ ថាតំ ភត្តាភិហារេ អភិហរិយិត្ត។

តេសំ ខោ បនានន្ទ ចតុរាសីតិនគរសហស្សានំ ឯកញ្ញេវ តំ នគរំ ហោតិ យំ តេន សមយេន អជ្ឈាវសាមិ យទិទំ កុសាវតី រាជធានី។ តេសំ ខោ បនានន្ទ ចតុរាសីតិ-ថាសាធសហស្សានំ ឯកោយេវ សោ ថាសាឌោ ហោតិ យំ តេន សមយេន អជ្ឈាវសាមិ យទិទំ ធម្មោ ថាសាឌោ។ តេសំ ខោ បនានន្ទ ចតុរាសីតិកូដា-គារសហស្សានំ ឯកញ្ញេវ តំ កូដាគារំ ហោតិ យំ តេន សមយេន អជ្ឈាវសាមិ យទិទំ មហាវិយូហំ កូដាគារំ។ តេសំ ខោ បនានន្ទ ចតុរាសីតិ-បល្ល័ង្កសហស្សានំ ឯកោយេវ សោ បល្ល័ង្កោ ហោតិ យំ តេន សមយេន បរិភុញ្ជាមិ យទិទំ សោវណ្ណមយោ ឯ រូបិយ-មយោ ឯ ទន្តមយោ ឯ សារមយោ ឯ។ តេសំ ខោ បនានន្ទ ចតុរាសីតិនាគសហស្សានំ ឯកោយេវ សោ នាគោ ហោតិ យំ តេន សមយេន អភិរុហាមិ យទិទំ ឧបោសថោ នាគរាជា។ តេសំ ខោ បនានន្ទ ចតុរាសីតិអស្សសហស្សានំ ឯកោយេវ សោ អស្សោ ហោតិ យំ តេន សមយេន អភិរុហាមិ យទិទំ វលាហកោ អស្សរាជា។ តេសំ ខោ បនានន្ទ ចតុរាសីតិ-រថសហស្សានំ ឯកោយេវ សោ រថោ ហោតិ យំ តេន សមយេន អភិរុហាមិ យទិទំ វេជយន្តរថោ។ តេសំ ខោ បនានន្ទ ចតុរាសីតិ៩ត្តិសហស្សានំ ឯកា-យេវ សា ៩ត្តិ ហោតិ យា តេន សមយេន បច្ចុបដ្ឋាតិ ខត្តិយានី ឯ វេស្សិនី ឯ។ តេសំ ខោ បនានន្ទ ឯ។ តេសំ ខោ បនានន្ទ ចតុរាសីតិវត្ថកោដិសហស្សានំ ឯកំយេវ តំ ធុស្សយុគំ ហោតិ យំ តេន សមយេន បរិធហាមិ ខោមសុខុមំ ឯ កប្បាសិកសុខុមំ ឯ

ក្ការេសេយ្យសុខុមំ វា ក្ការមួលសុខុមំ វា។ តេសំ ខោ បនានន្ទ ចតុវាសីតិថាលិចាក-សហស្សានំ ឯក្ការយេវ សោ ថាលិចាក្ការ ហោតិ យតោ នាឡិក្ការជនបវមំ ភុញ្ជាមិ តជុបិយញ្ច ស្ងបេយ្យំ។

បស្សានន្ទ សព្វេតេ សង្ខារា អតីតា និរុជ្ធា វិបរិណតា។ ឯវំ អនិច្ចា ខោ អានន្ទ សង្ខារា ឯវំ អជ្ធុវា ខោ អានន្ទ សង្ខារា ឯវំ អនស្សាសិកា ខោ អានន្ទ សង្ខារា! យាវញ្ចិ ជំ អានន្ទ អលមេវ សព្វសង្ខារេសុ និព្ពិន្ទិតុំ អលំ វិរជ្ជិតុំ អលំ វិមុច្ចិតុំ។

ចក្ខតុំ ខោ បនាហំ អានន្ទ អភិជានាមិ ឥមស្មឹ បជេសេ សរីរំ និក្ខិបិតំ តញ្ច ខោ ភជាវ សមានោ ចក្ការវត្តី ធម្មិក្ការ ធម្មរាជា ចាតុរន្តោ វិជិតាវី ជនបជត្តារវិយបត្តោ សត្ត រតនសមន្ទាគតោ អយំ សត្តមោ សរីរនិក្ខេចោ។ ន ខោ បនាហំ អានន្ទ តំ បជេសំ សមនុបស្សាមិ សជេវក្ការ លោក្ការ សមារក្ការ សព្រហ្មក្ការ សស្សមណាព្រាហ្មណិយា បជាយ សជេវមនុស្សាយ យត្ត តថាគតោ អជ្ជមំ សរីរំ និក្ខិបេយ្យាតិ។ ឥជមវោច ភគវា ឥជំ វត្វាន សុគតោ អថាបរំ ឯតជវោច សត្ថា

អនិច្ចា វត សង្ខារា ឧប្បាជវយធម្មិនោ
ឧប្បជ្ជិត្វា និរុជ្ឈន្តិ តេសំ វូបសមោ សុខោតិ។

មហាសុជស្សនសុត្តំ និជ្ជិតំ ។

វេឡុវគ្រាម

ព្រះពុទ្ធជាអម្ចាស់ចាំវស្សាចុងក្រោយបំផុត ក្នុងវេឡុវគ្រាម។

អថ ខោ ភគវា អម្ពបាលិវនេ យថាភិរន្តំ វិហរិត្វា អាយស្មន្តំ អានន្ទំ អាមន្តេសិ អាយាមានន្ទ យេន វេឡុវគាមកោ តេនុបសង្កមិស្សាមាតិ។ *លុះព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងអម្ពបាលិវន តាមសមគួរដល់ពុទ្ធអធ្យាស្រ័យហើយ បានត្រាស់នឹងព្រះអានន្ទមានអាយុថា ម្នាលអានន្ទ មកយើងនឹងចូលទៅកាន់វេឡុវគ្រាម ។*

ឯវំ ភន្តេតិ ខោ អាយស្មា អានន្ទោ ភគវតោ បច្ចស្សោសិ។ *ព្រះអានន្ទមានអាយុ ទទួលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះមានព្រះភាគ ដោយពាក្យថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។*

អថ ខោ ភគវា មហតា ភិក្ខុសង្ឃេន សទ្ធិំ យេន វេឡុវគាមកោ តទវសរិ ។ *គ្រានោះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ស្តេចទៅ ដល់វេឡុវគ្រាម ព្រមដោយភិក្ខុសង្ឃជាច្រើន ។* តត្រ សុទំ ភគវា វេឡុវគាមកេ វិហរតិ។ *បានឮថា ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ សម្រេចព្រះឥរិយាបថ ក្នុងវេឡុវគ្រាមនោះ ។* តត្រ ខោ ភគវា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ ឯថ តុម្ហេ ភិក្ខវេ សមន្តា វេសាលិំ យថាមិត្តំ យថាសន្ទិដ្ឋំ យថាសម្ភត្តំ វស្សំ ឧបេថ ។ *ក្នុងទីនោះឯង ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចូរអ្នកទាំងឡាយមក ចូរអ្នកទាំងឡាយ ទៅចាំវស្សាក្នុងទីជិត ។ ក្រុងវេសាលី តាមបុគ្គលដែលជាមិត្ត តាមបុគ្គលដែលស្គាល់គ្នា តាមបុគ្គលដែលស្និទ្ធស្នាលនឹងគ្នាចុះ ។* អហំ បន ឥធេវ វេឡុវគាមកេ វស្សំ ឧបគច្ឆាមីតិ។ *ចំណែកតថាគត នឹងនៅចាំវស្សា ក្នុងវេឡុវគ្រាមនេះឯង ។* ឯវំ ភន្តេតិ ខោ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ បដិស្សុត្វា សមន្តា វេសាលិំ យថាមិត្តំ យថាសន្ទិដ្ឋំ យថាសម្ភត្តំ វស្សំ ឧបគច្ឆិំសុ ។ *ភិក្ខុទាំងនោះ ទទួលព្រះបន្ទូលព្រះមានព្រះភាគដោយពាក្យថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ហើយក៏នាំគ្នាទៅចាំ វស្សាក្នុងទីជិត ។ ក្រុងវេសាលី តាមបុគ្គលដែលជាមិត្ត តាមបុគ្គលដែលស្គាល់គ្នា តាមបុគ្គលដែលស្និទ្ធស្នាលនឹងគ្នា ។* ភគវា បន តត្ថេវ វេឡុវគាមកេ វស្សំ ឧបគច្ឆិ ។ *ចំណែកខាងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ចាំវស្សាក្នុងវេឡុវគ្រាមនោះឯង ។*

អថ ខោ ភគវតោ វស្សូបគតស្ស ខរោ អាពាធោ ឧប្បជ្ជិ ពាឡ្ហា វេទនា វត្តន្តិ មារណន្តិកា។ *កាលព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់គង់ចាំព្រះវស្សា ក៏មានព្រះអាពាធខ្លាំងក្លា កើតឡើង វេទនាដ៏មានកម្លាំងស្ទើរនឹងដល់មរណៈក៏ប្រព្រឹត្តទៅ* ។ តា សុទំ ភគវា សតោ សម្បជានោ អធិវាសេសិ អវិហញ្ញមានោ ។ *បានឮថា ក្នុងទីនោះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់មានសតិនិង សម្បជញ្ញៈ មិនឲ្យទុក្ខវេទនាបៀតបៀនបាន ទ្រង់អត់សង្កត់ (ដោយ អធិវាសនខន្តី)* ។ អថ ខោ ភគវតោ ឯតទហោសិ ន ខោ មេតំ បដិរូបំ យ្វាហំ អនាមន្តេត្វា ឧបដ្ឋាកេ អនុបលោកេត្វា កិក្ខុសង្ឃំ បរិនិព្វាយេយ្យំ ។ *គ្រានោះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់មានព្រះតម្រិះយ៉ាងនេះថា តថាគតមិនបានប្រាប់ពួកភិក្ខុអ្នកបម្រើ និងមិនបានប្រាប់ ភិក្ខុសង្ឃហើយបរិនិព្វាន ដោយហេតុណា ហេតុនោះ មិនសមគួរដល់តថាគតឡើយ។* យន្នូនាហំ ឥមំ អាពាធំ វីរិយេន បដិបណាមេត្វា ជីវិតសង្ខារំ អធិដ្ឋាយ វិហរេយ្យន្តិ។ *បើដូច្នោះគួរតែតថាគតគ្របសង្កត់អាពាធនេះ ដោយសេចក្តីព្យាយាមហើយ អធិដ្ឋានជីវិត សង្ខារសម្រេចឥរិយាបថសិនចុះ* ។ អថ ខោ ភគវា តំ អាពាធំ វីរិយេន បដិបណាមេត្វា ជីវិតសង្ខារំ អធិដ្ឋាយ វិហាសិ។ *ទើបព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់គ្របសង្កត់ អាពាធនោះ ដោយសេចក្តីព្យាយាម ហើយទ្រង់អធិដ្ឋាន នូវជីវិតសង្ខារ* ។ អថ ខោ ភគវតោ សោ អាពាធោ បដិបស្សម្ភិ។ *អាពាធនៃព្រះមានព្រះភាគនោះ ក៏រម្ងាប់ទៅក្នុងកាលនោះឯង* ។

អថ ខោ ភគវា កិលានា វុដ្ឋិតោ អចិរវុដ្ឋិតោ គេលញ្ញា វិហារា និក្ខម្ម វិហារ-បច្ឆាយាយំ បញ្ញត្តេ អាសនេ និសីទិ។ *លុះព្រះមានព្រះភាគ សះស្បើយចាកព្រះអាពាធ ហើយ ទើបទ្រង់ស្បើយចាកអាពាធ មិនយូរប៉ុន្មាន ទ្រង់ស្តេចចេញអំពីវិហារ ទៅគង់លើ អាសនៈដែលគេបានក្រាលទុកត្រង់មុខវិហារ* ។ អថ ខោ អាយស្មា អានន្ទោ យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។ *គ្រានោះឯង ព្រះអានន្ទមានអាយុ ចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ក្រាបថ្វាយ បង្គំព្រះមានព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ* ។ ឯកមន្តំ និសិន្នោ ខោ អាយស្មា អានន្ទោ ភគវន្តំ ឯតទវោច ។ *លុះព្រះអានន្ទមានអាយុ អង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ*

ក៏ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ដូច្នេះថា ឯដ្ឋោ មេ ភន្តេ ភគវតោ ជាសុ ឯដ្ឋំ មេ ភន្តេ ភគវតោ ។មនីយំ អបិ ច មេ ភន្តេ មធុរកជាតោ វិយ កាយោ ។ *បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គ បានឃើញព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បានសេចក្តីសប្បាយ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គបានឃើញព្រះមានព្រះភាគអត់ធន់បាន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ក៏កាយរបស់ខ្ញុំព្រះអង្គហាក់ ដូចជាស្រយុតស្រយង់ពេកណាស់ ។* ឯិសាបិ មេ ន បក្ខាយន្តិ ធម្មាបិ មំ ន បដិភន្តិ ភគវតោ តេលញ្ញេន អបិ ច មេ ភន្តេ អហោសិ កាចិទេវ អស្សាសមត្តា ន តាវ ភគវា បរិនិព្វាយិស្សតិ ន យាវ ភគវា ភិក្ខុសង្ឃំ អាវុត្ត កិញ្ចិទេវ ឧទាហរតីតិ ។ *សូម្បីទិសទាំងឡាយ ក៏មិនច្បាស់ជាដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ សូម្បីធម៌ទាំងឡាយក៏មិនច្បាស់លាស់ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ ព្រោះហេតុដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ព្រះអាពាធ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ប៉ុន្តែខ្ញុំព្រះអង្គមានសេចក្តីសង្ឃឹមខ្លះថា ព្រះមានព្រះភាគមិនទាន់ សំដែងធម៌ នីមួយដ៏ប្លែក ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុសង្ឃជាបណាទេ ព្រះមានព្រះភាគនឹងមិនទាន់បរិនិព្វាន ជាបនោះ ។* កិំ បនានន្ទ ភិក្ខុសង្ឃោ មយិ បច្ចាសីសតិ ទេសិតោ អានន្ទ មយា ធម្មោ អនន្តរំ អពាហិរំ ករិត្វា។ នត្ថានន្ទ តថាគតស្ស ធម្មេសុ អាចរិយមុដ្ឋិ។ យស្ស ន្វូន អានន្ទ ឯវមស្ស អហំ ភិក្ខុសង្ឃំ បរិហរិស្សាមីតិ វា មមុទ្ទេសិកោ ភិក្ខុសង្ឃោតិ វា សោ ន្វូន អានន្ទ ភិក្ខុសង្ឃំ អាវុត្ត កិញ្ចិទេវ ឧទាហរេយ្យ។ *ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលអានន្ទ ភិក្ខុសង្ឃ នៅនឹកប៉ុនប៉ងអ្វីក្នុងតថាគតទៀត ម្នាលអានន្ទ ធម៌ដែលតថាគតសំដែងហើយ ធ្វើមិនឲ្យមានខាងក្នុង ខាងក្រៅ ម្នាលអានន្ទ កណ្តាប់ដៃនៃអាចារ្យ មិនមានក្នុងធម៌ទាំងឡាយរបស់តថាគតទេ ម្នាលអានន្ទ អ្នកណាមានគំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងគ្រប់គ្រងភិក្ខុសង្ឃដូច្នេះក្តី ថាភិក្ខុសង្ឃជាអ្នកអាងនូវអាត្មាអញដូច្នេះក្តី ម្នាលអានន្ទ អ្នកនោះសមជាពោលពាក្យណា មួយប្រារព្ធនឹងភិក្ខុសង្ឃមិនខាន ។* តថាគតស្ស ខោ អានន្ទ ន ឯវំ ហោតិ អហំ ភិក្ខុសង្ឃំ បរិហរិស្សាមីតិ វា មមុទ្ទេសិកោ ភិក្ខុសង្ឃោតិ វា។ សកិំ

អានន្ទ តថាគតោ ភិក្ខុសង្ឃំ អារព្ភ កិញ្ចិទេវ ឧទាហរិស្សតិ។ *ម្នាលអានន្ទ តថាគតមិនមាន គំនិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញនឹងគ្រប់គ្រងភិក្ខុសង្ឃជូនច្នេះ ឬថាភិក្ខុសង្ឃជាអ្នកអាងនូវអាត្មាអញជូនច្នេះសោះឡើយ ។ ម្នាលអានន្ទ ព្រះតថាគត នឹងពោលពាក្យណាមួយ ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុសង្ឃ ធ្វើអ្វីទៀត ។* អហំ ខោ បនានន្ទ ឯតរហិ ជិណ្ណោ វុឌ្ឍោ មហល្លកោ អទ្ធគតោ វយោអនុប្បត្តោ ។ អាសីតិកោ មេ វយោ វត្តតិ។ *ម្នាលអានន្ទ ឥឡូវនេះតថាគតគ្រាំគ្រាហើយ ចម្រើនហើយ ចាស់ហើយ កន្ទុងអាយុកាលដល់បច្ឆិមវ័យហើយ វ័យតថាគតបាន ៨០ ឆ្នាំ ហើយ ។* សេយ្យថាបិ អានន្ទ ជជ្ជរសកដំ វេឋមិស្សកេន យាបេតិ ឯវមេវ ខោ អានន្ទ វេឋមិស្សកេន មញ្ញេ តថាគតស្ស កាយោ យាបេតិ ។ *ម្នាលអានន្ទ រទេះចាស់ដែលបរទៅបាន ព្រោះការអបដោយឫស្សី យ៉ាងណាមិញ ម្នាលអានន្ទ កាយរបស់តថាគតនឹងប្រព្រឹត្តទៅបាន ដូចជារទេះអបដោយឫស្សីយ៉ាងនោះឯង ។* យស្មិំ អានន្ទ សមយេ តថាគតោ សព្វនិមិត្តានំ អមនសិការា ឯកច្ចានំ វេទនានំ និរោធា អនិមិត្តំ ចេតោសមាធិំ ឧបសម្បជ្ជ វិហរតិ ជាសុតរោ អានន្ទ តស្មិំ សមយេ តថាគតស្ស កាយោ ហោតិ ។ *ម្នាលអានន្ទ សម័យណា ដែលព្រះតថាគតចូលចេតោសមាធិ (សេចក្តីតាំងចិត្តមាំ) ដែលមិនមាននិមិត្ត ព្រោះមិនធ្វើទុកក្នុងចិត្តនូវនិមិត្តទាំងពួង ព្រោះរំលត់វេទនាពួកខ្លះ ម្នាលអានន្ទ សម័យនោះ កាយនៃតថាគតក៏បានសេចក្តីសប្បាយ គ្រាន់បើ ។* តស្មាតិហានន្ទ អត្តទីបា វិហរថ អត្តសរណា អនញ្ញសរណា ធម្មទីបា ធម្មសរណា អនញ្ញសរណា។ *ម្នាលអានន្ទ ព្រោះហេតុនោះ អ្នកទាំងឡាយចូរយកខ្លួនជាទីពឹង យកខ្លួនជាទីរលឹក កុំយករបស់ជនៃជាទីរលឹក ចូរយកធម៌ជាទីពឹង យកធម៌ជាទីរលឹក កុំយករបស់ជនៃជាទីរលឹកឡើយ ។* កថញ្ចានន្ទ ភិក្ខុ អត្តទីបោ វិហរតិ អត្តសរណោ អនញ្ញសរណោ ធម្មទីបោ ធម្មសរណោ អនញ្ញសរណោ *ម្នាលអានន្ទ ភិក្ខុយកខ្លួនជាទីពឹង យកខ្លួនជាទីរលឹក មិនយករបស់ជនៃជាទីរលឹក យកធម៌

ជាទីពឹង យកធម៌ជាទីរលឹក មិនយករបស់ជនៃជាទីរលឹកនោះ តើដូចម្តេច ។ ឥធានន្ទ ភិក្ខុ
កាយេ កាយានុបស្សី វិហរតិ អតាបី សម្បជានោ សតិមា វិនេយ្យ លោកេ អភិជ្ឈា
ទោមនស្សំ។ វេទនាសុ ។បេ។ ចិត្តេ ។បេ។ ធម្មេសុ ធម្មានុបស្សី វិហរតិ អាតាបី សម្បជា
នោ សតិមា វិនេយ្យ លោកេ អភិជ្ឈាទោមនស្សំ ។ *ម្នាលអានន្ទ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ
ពិចារណាឃើញនូវកាយ ក្នុងកាយ មានព្យាយាមដុតកំដៅកិលេស មានសម្បជញ្ញៈ
មានសតិកម្ចាត់បង់នូវអភិជ្ឈានិងទោមនស្សក្នុងលោក គឺ ឧបាទានក្ខន្ធចេញ ។ ក្នុង
វេទនាទាំងឡាយ ។ក្នុងចិត្ត ។ភិក្ខុពិចារណាឃើញនូវធម៌ ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ មានព្យាយាម
ដុតកំដៅកិលេស មានសម្បជញ្ញៈ មានសតិ កម្ចាត់បង់នូវអភិជ្ឈានិងទោមនស្សក្នុងលោក
ចេញ ។* ឯវំ ខោ អានន្ទ ភិក្ខុ អត្តទីបោ វិហរតិ អត្តសរណោ អនញ្ញសរណោ ធម្មទីបោ
ធម្មសរណោ អនញ្ញសរណោ ។ *ម្នាលអានន្ទ យ៉ាងនេះឯង ភិក្ខុឈ្មោះថា យកខ្លួនជាទីពឹង
យកខ្លួនជាទីរលឹកមិនយករបស់ជនៃជាទីរលឹក យកធម៌ជាទីពឹង យកធម៌ជាទីរលឹក មិន
យករបស់ជនៃ ជាទីរលឹក ។* យេ ហិ កេចិ អានន្ទ ឯតរហិ វា មម វា អច្ចយេន អត្តទីបា
វិហរិស្សន្តិ អត្តសរណោ អនញ្ញសរណោ ធម្មទីបា ធម្មសរណោ អនញ្ញសរណោ
តមតគ្គេ មេ តេ អានន្ទ ភិក្ខូ ភវិស្សន្តិ យេ កេចិ សិក្ខាកាមាតិ ។ *ម្នាលអានន្ទ
ក្នុងកាលឥឡូវនេះក្តី អំណើតតពីតថាគតទៅក្តី ភិក្ខុណាមួយ យកខ្លួនជាទីពឹង យកខ្លួន
ជាទីរលឹក មិនយករបស់ជនៃជាទីរលឹក យកធម៌ជាទីពឹង យកធម៌ជាទីរលឹក មិនយក
របស់ជនៃជាទីរលឹកឡើយ ម្នាលអានន្ទ មួយទៀត ភិក្ខុណាមួយ ជាអ្នកប្រាថ្នានូវសិក្ខា
ភិក្ខុទាំងនោះនឹងតាំងនៅក្នុងគុណដ៏ប្រសើរបំផុតរបស់តថាគតដែរ ។*

ចាបាលចេតិយ

អថ ខោ ភគវា បុព្វណ្ហសមយំ និវាសេត្វា បត្តចីវរមាទាយ វេសាលិំ បិណ្ឌាយ បាវិសិ ។ *លំដាប់នោះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ស្បង់ជាត្រនិងចីវរ ក្នុងបុព្វណ្ហសម័យ ហើយស្តេចចូលទៅទ្រង់បិណ្ឌបាត្រ ក្នុងក្រុងវេសាលី ។* វេសាលិយំ បិណ្ឌាយ ចរិត្វា បច្ឆាភត្តំ បិណ្ឌបាតបដិក្កន្តោ អាយស្មន្តំ អានន្ទំ អាមន្តេសិ *លុះទ្រង់ត្រាច់ទៅបិណ្ឌបាត្រ ក្នុងក្រុងវេសាលីហើយ ត្រឡប់អំពីបិណ្ឌបាត្រក្នុងវេលាខាងក្រោយភត្តហើយ ទ្រង់ត្រាស់នឹងព្រះអានន្ទមានអាយុថា* កល្លោហិ អានន្ទ និសីទនំ យេន ចាបាលំ ចេតិយំ តេនុបសង្កមិស្សាម ឯហិ វិហារាយាតិ ។ *ម្នាលអានន្ទ ចូរអ្នកកាន់យកនិសីទនៈទៅ យើងនឹងចូលទៅសម្រាកក្នុងវេលាថ្ងៃឯចាបាលចេតិយ ។* ឯវំ ភន្តេតិ ខោ អាយស្មា អានន្ទោ ភគវតោ បដិស្សុត្វា និសីទនំ អាទាយ ភគវន្តំ បិដ្ឋតោ បិដ្ឋតោ អនុពន្ធិ ។ *ព្រះអានន្ទមានអាយុ ទទួលព្រះបន្ទូលព្រះមានព្រះភាគ ដោយពាក្យថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ហើយក៏កាន់និសីទនៈទៅតាម ។ ខាងក្រោយព្រះមានព្រះភាគ ។* អថ ខោ ភគវា យេន ចាបាលំ ចេតិយំ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា បញ្ញត្តេ អាសនេ និសីទិ ។ *គ្រានោះ ព្រះមានព្រះភាគ ស្តេចចូលទៅកាន់ចាបាលចេតិយ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏គង់លើអាសនៈដែលព្រះអានន្ទក្រាលថ្វាយ ។* អាយស្មាបិ ខោ អានន្ទោ ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។ *ចំណែកខាង ព្រះអានន្ទមានអាយុ ក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។* ឯកមន្តំ និសិន្នំ ខោ អាយស្មន្តំ អានន្ទំ ភគវា ឯតទវោច *លុះព្រះអានន្ទមានអាយុ អង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ព្រះមានព្រះ ភាគ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា* រមណីយា អានន្ទ វេសាលី រមណីយំ ឧទេនំ ចេតិយំ រមណីយំ គោតមកំ ចេតិយំ រមណីយំ សត្តម្ពំ ចេតិយំ រមណីយំ ពហុបុត្តំ ចេតិយំ រមណីយំ សារន្ទទំ ចេតិយំ រមណីយំ ចាបាលំ ចេតិយំ ។ *ម្នាលអានន្ទ ក្រុងវេសាលីជាទីគួរត្រេកអរ ឧទេន*

ចេតិយជាទីគួរត្រេកអរ គោតមកចេតិយជាទីគួរត្រេកអរ សត្តម្ពចេតិយជាទីគួរត្រេកអរ ពហុបុត្តចេតិយជាទីគួរត្រេកអរ សារន្ទទចេតិយជាទីគួរត្រេកអរ ជាវាលចេតិយជាទីគួរត្រេកអរ យសា្ស កសា្សចិ អានន្ទ ចត្តារោ ឥទ្ធិបាទា ភាវិតា ពហុលីកតា យានីកតា វត្ថុកតា អនុដ្ឋិតា បរិចិតា សុសមារទ្ធា សោ អាកង្ខមានោ កប្បំ វា តិដ្ឋេយ្យ កប្បា-វសេសំ វា ។ *ម្នាលអានន្ទ ឥទ្ធិបាទទាំង ៤ បើបុគ្គលណាមួយ បានចម្រើនហើយ បានធ្វើរឿយ ។ ហើយ ធ្វើឲ្យដូចជាយានហើយ បានធ្វើឲ្យជាទីនៅហើយ បានតាំងទុករឿយ ។ ហើយ បានសន្សំទុកហើយ បានប្រារព្ធដោយល្អហើយ ម្នាលអានន្ទ បុគ្គលនោះបើប្រាថ្នានឹងឋិតនៅគប្បីឋិតនៅអស់ ១ អាយុកប្ប ឬលើសជាង ១ អាយុកប្បក៏បាន* តថាគតស្ស ខោ អានន្ទ ចត្តារោ ឥទ្ធិបាទា ភាវិតា ពហុលីកតា យានីកតា វត្ថុកតា អនុដ្ឋិតា បរិចិតា សុសមារទ្ធា សោ អាកង្ខមានោ អានន្ទ តថាគតោ កប្បំ វា តិដ្ឋេយ្យ កប្បាវសេសំ វាតិ ។ *ម្នាលអានន្ទ ឯឥទ្ធិបាទទាំង ៤ ព្រះតថាគតបានចម្រើនហើយ បានធ្វើរឿយ ។ ហើយ បានធ្វើឲ្យដូចជាយានហើយ បានធ្វើឲ្យជាទីនៅហើយ បានតាំងទុករឿយ ។ ហើយ បានសន្សំទុកហើយ បានប្រារព្ធដោយល្អហើយ ម្នាលអានន្ទ ព្រះតថាគតនោះ បើប្រាថ្នានឹងឋិតនៅគប្បីឋិតនៅអស់ ១ អាយុកប្ប ឬលើសជាង ១ អាយុ កប្បក៏បាន ។* ឯវម្បិ ខោ អាយស្មា អានន្ទោ ភគវតោ ឱឡារិកេ និមិត្តេ កយិរមានេ ឱឡារិកេ ឱភាសេ កយិរមានេ ឆាសក្ខិ បដិវិជ្ឈិតុំ ន ភគវន្តំ យាចិ *ទុកជាព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ធ្វើនិមិត្តជាឱឡារិក ទ្រង់ធ្វើឱភាសជាឱឡារិកយ៉ាងនេះហើយ ព្រះអានន្ទមានអាយុ ក៏មិនអាចនឹងយល់សេចក្តីច្បាស់លាស់បាន មិនបានអារាធនា ព្រះមានព្រះភាគថា* តិដ្ឋតុ ភន្តេ ភគវា កប្បំ តិដ្ឋតុ សុគតោ កប្បំ ពហុជនហិតាយ ពហុជនសុខាយ លោកានុកម្បាយ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ទេវមនុស្សានន្តិ យថា តំ មារេន បរិយុដ្ឋិតចិត្តោ ។ *បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន សូមព្រះមានព្រះភាគ ឋិតនៅអស់ ១ អាយុកប្ប សូមព្រះសុគតឋិតនៅអស់ ១ អាយុកប្ប ដើម្បី*

ប្រយោជន៍ដល់ជនច្រើន ដើម្បីសេចក្តីសុខដល់ជនច្រើន ដើម្បីអនុគ្រោះដល់សត្វលោក ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់ពួកទេវតានិង មនុស្សជួច្នេះ សោះ ព្រោះមារចូលមកជ្រែកគំនិត ។ ទុតិយម្បិ ខោ ភគវា ។បេ។ តតិយម្បិ ខោ ភគវា អាយស្មន្តំ អានន្ទំ អាមន្តេសិ *ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលជាគម្រប់ ២ ដងផង ។ បេ ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលនឹងព្រះអានន្ទមានអាយុជា គម្រប់ ៣ ដងផងថា* រមណីយា អានន្ទ វេសាលី រមណីយំ ឧទេនំ ចេតិយំ រមណីយំ គោតមកំ ចេតិយំ រមណីយំ សត្តម្ពំ ចេតិយំ រមណីយំ ពហុបុត្តំ ចេតិយំ រមណីយំ សារន្ទទំ ចេតិយំ រមណីយំ ចាបាលំ ចេតិយំ។ *ម្នាលអានន្ទ ក្រុងវេសាលី ជាទីគួរត្រេកអរ ឧទេនចេតិយជាទីគួរត្រេកអរ គោតមកចេតិយជាទីគួរត្រេកអរ សត្តម្ពចេតិយជាទីគួរត្រេកអរ ពហុបុត្តចេតិយជាទីគួរត្រេកអរ សារន្ទទចេតិយជាទីគួរត្រេកអរ ចាបាលចេតិយជាទីគួរត្រេកអរ* យស្ស កស្សចិ អានន្ទ ចត្តារោ ឥទ្ធិបាទា ភាវិតា ពហុលីកតា យានីកតា វត្ថុកតា អនុដ្ឋិតា បរិចិតា សុសមារទ្ធា សោ អាកង្ខមានោ កប្បំ វា តិដ្ឋេយ្យ កប្បាវសេសំ វា។ *ម្នាលអានន្ទ ឥទ្ធិបាទទាំង ៤ បើបុគ្គលណាមួយបានចម្រើនហើយ បានធ្វើរឿយ ។ ហើយ បានធ្វើឲ្យជួចជាយានហើយ បានធ្វើឲ្យជាទីនៅហើយ បានតាំងទុករឿយ ។ ហើយ បានសន្សំទុកហើយ បានប្រារព្ធដោយល្អហើយ បុគ្គលនោះ បើប្រាថ្នានឹងឋិតនៅ គប្បីឋិតនៅអស់ ១ អាយុកប្ប ឬលើសជាង ១ អាយុកប្បក៏បាន* តថាគតស្ស ខោ អានន្ទ ចត្តារោ ឥទ្ធិបាទា ភាវិតា ពហុលីកតា យានីកតា វត្ថុកតា អនុដ្ឋិតា បរិចិតា សុសមារទ្ធា សោ អាកង្ខមានោ អានន្ទ តថាគតោ កប្បំ វា តិដ្ឋេយ្យ កប្បាវសេសំ វាតិ។ *ម្នាលអានន្ទ ឯឥទ្ធិបាទ ៤ ព្រះតថាគតបានចម្រើនហើយ បានធ្វើរឿយ ។ ហើយ បានធ្វើឲ្យជួចជាយានហើយ បានធ្វើឲ្យជាទីនៅហើយ បានតាំងទុករឿយ ។ ហើយ បានសន្សំទុកហើយ បានប្រារព្ធដោយល្អហើយ ម្នាលអានន្ទ ព្រះតថាគតនោះ បើប្រាថ្នានឹងឋិតនៅ គប្បី*

ឋិតនៅអស់ ១ អាយុកប្ប ឬលើសជាង ១ អាយុកប្បក៏បាន ។ ឯវម្បិ ខោ អាយស្មា អានន្ទោ ភគវតោ ឥទ្ធាភិសង្ខារនិមិត្តេ កយិរមានេ ឥទ្ធាភិសង្ខារនិមិត្តេ ឧបាសេ កយិរមានេ ឆាសក្ខិ បដិវិជ្ឈិតុំ ន ភគវន្តំ យាចិ *ទុកជាព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ធ្វើនិមិត្តជាឥទ្ធាភិសង្ខារ ទ្រង់ធ្វើឧបាសជាឥទ្ធាភិសង្ខារ យ៉ាងនេះហើយ ព្រះអានន្ទមានអាយុ ក៏នៅតែមិនអាចនឹងយល់សេចក្តីច្បាស់លាស់បានឡើយ ហើយមិនបានអារាធនា ព្រះមានព្រះភាគថា* តិដ្ឋតុ ភន្តេ ភគវា កប្បំ តិដ្ឋតុ សុគតោ កប្បំ ពហុជនហិតាយ ពហុជនសុខាយ លោកានុកម្បាយ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ទេវមនុស្សានន្តិ យថា តំ មារេន បរិយុដ្ឋិតចិត្តោ។ *បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន សូមព្រះមានព្រះភាគ ឋិតនៅអស់ ១ អាយុកប្ប សូមព្រះសុគត ឋិតនៅអស់ ១ អាយុកប្ប ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ជនច្រើន ដើម្បីសេចក្តីសុខដល់ជនច្រើន ដើម្បីអនុគ្រោះដល់សត្វលោក ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់ទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយដូច្នេះឡើយ ព្រោះមារចូលមកជ្រែកគំនិត ។* អថ ខោ ភគវា អាយស្មន្តំ អានន្ទំ អាមន្តេសិ តប្ប តុំ អានន្ទ យស្សទានិ កាលំ មញ្ញសីតិ។ *លំដាប់នោះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់នឹងព្រះអានន្ទ មានអាយុថា ម្នាលអានន្ទ អ្នកចូរទៅចុះ អ្នកចូរជឿនទូវកាលដែលគួរនឹងទៅ ក្នុងកាល ឥឡូវនេះចុះ ។* ឯវំ ភន្តេតិ ខោ អាយស្មា អានន្ទោ ភគវតោ បដិស្សុត្វា ឧដ្ឋាយាសនា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា បទក្ខិណំ កត្វា អវិទូរេ អញ្ញតរស្មិំ រុក្ខមូលេ និសីទិ។ *ព្រះអានន្ទមានអាយុ ទទួលព្រះបន្ទូលព្រះមានព្រះភាគដោយពាក្យថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ រួចក៏ក្រោកចាកអាសនៈ ថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះភាគ ធ្វើប្រទក្សិណ ហើយអង្គុយទៀបគល់ឈើមួយ ក្នុងទីមិនជ្រាយ ។*

មារអារាធនាព្រះពុទ្ធបរិនិព្វាន

អថ ខោ មារោ បាបិមា អចិរបក្កន្តេ អាយស្មន្តេ អានន្ទេ យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ឯកមន្តំ អដ្ឋាសិ។ *កាលបើព្រះអានន្ទមានអាយុ ចេញទៅហើយមិនយូរប៉ុន្មានគ្រានោះ ក្រុងមារមានចិត្តបាប ក៏ចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ បានឋិតនៅក្នុងទីដ៏សមគួរ ។* ឯកមន្តំ ឋិតោ ខោ មារោ បាបិមា ភគវន្តំ ឯតទវោច *លុះក្រុងមារមានចិត្តបាបឋិតនៅក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ បានពោលពាក្យនេះ នឹងព្រះមានព្រះភាគថា* បរិនិព្ពាតុ ឆានិ ភន្តេ ភគវា បរិនិព្ពាតុ សុគតោ បរិនិព្ពានកាលោ ឆានិ ភន្តេ ភគវតោ។ *បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន សូមព្រះមានព្រះភាគ បរិនិព្វានក្នុងកាលឥឡូវនេះ សូមព្រះសុគតបរិនិព្វានទៅ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើនឥឡូវនេះ ជាកាលគួរនឹងបរិនិព្វាន របស់ព្រះមានព្រះភាគហើយ* ភាសិតា ខោ បនេសា ភន្តេ ភគវតា វាចា ន តាវាហំ បាបិម បរិនិព្ពាយិស្សាមិ យាវ មេ ភិក្ខូ ន សាវកា ភវិស្សន្តិ វិយត្តា វិនីតា វិសារទា ពហុស្សុតា ធម្មធរា ធម្មានុធម្មប្បដិបន្នា សាមីចិប្បដិបន្នា អនុធម្មចារិនោ សកំ អាចរិយកំ ឧគ្គហេត្វា អាចិក្ខិស្សន្តិ ទេសេស្សន្តិ បញ្ញបេស្សន្តិ បដ្ឋបេស្សន្តិ វិវរិស្សន្តិ វិភជិស្សន្តិ ឧត្តានីំ ករិស្សន្តិ ឧប្បន្នំ បរប្បវាទំ សហធម្មេន សុនិគ្គហិតំ និគ្គហេត្វា សប្បាដិហារិយំ ធម្មំ ទេសេស្សន្តីតិ ។ *បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ព្រោះថាព្រះមានព្រះភាគបានត្រាស់វាចានេះហើយថា នែមារមានចិត្តបាប ពួកភិក្ខុជាសាវ័ករបស់តថាគត ដែលឈ្លាសវាងវៃ ក្លៀវក្លា ជាពហុស្សូត ទ្រទ់ធម៌ ប្រតិបត្តិធម៌សមគួរដល់ធម៌ ប្រតិបត្តិដ៏សមគួរ ប្រព្រឹត្តតាមធម៌ នៅមិនទាន់មាន ទាំងមិនទាន់រៀននូវវាទៈនៃអាចារ្យរបស់ខ្លួន ហើយប្រាប់ សំដែង បញ្ញត្ត តាំង ទុក បើក ចែក ធ្វើឲ្យងាយបាន ទាំងមិនទាន់បានសង្កត់សង្កិនបរប្បវាទ ដែលកើតឡើង ហើយឲ្យជាកិច្ចដែលខ្លួនបានសង្កត់សង្កិនដោយល្អ តាមពាក្យដែលសមហេតុ ហើយសំដែងធម៌ប្រកបដោយបាដិហារ្យ ជារបណាទេ តថាគតនឹងមិនទាន់បរិនិព្វានដរាបនោះ ។* ឯតរហិ ខោ បន ភន្តេ ភិក្ខូ ភគវតោ សាវកា វិយត្តា វិនីតា វិសារទា ពហុស្សុតា ធម្មធរា ធម្មានុធម្មប្បដិបន្នា សាមីចិប្បដិបន្នា អនុធម្មចារិនោ សកំ អាចរិយកំ ឧគ្គហេត្វា អាចិក្ខន្តិ ទេសេន្តិ បញ្ញបេន្តិ បដ្ឋបេន្តិ វិវរន្តិ វិភជន្តិ ឧត្តានីករោន្តិ ឧប្បន្នំ បរប្បវាទំ

សហធម្មេន សុនិគ្គហិតំ និគ្គហេត្វា សប្បាដិហារិយំ ធម្មំ ទេសេន្តិ ។ បរិនិព្វាតុធានិ ភន្តេ ភគវា បរិនិព្វាតុ សុគតោ បរិនិព្វានកាលោធានិ ភន្តេ ភគវតោ ។ *ដូច្នេះ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ឥឡូវនេះ ពួកភិក្ខុជាសាវ័ករបស់ព្រះមានព្រះភាគ បានឈ្លាសវាងវៃ ក្លៀវក្លា ជាពហុស្សូត ទ្រទ្រង់ធម៌ ប្រតិបត្តិធម៌ សមគួរដល់ធម៌ ប្រតិបត្តិដ៏សមគួរ ប្រព្រឹត្តតាមធម៌ ទាំងបានរៀននូវវាទៈនៃអាចារ្យរបស់ខ្លួន ហើយប្រាប់ សំដែង បញ្ញត្ត តាំងទុក បើក ចែក ធ្វើឲ្យងាយបានហើយ ទាំងសង្កត់សង្កិនបរប្បវាទដែលកើតឡើងហើយ ឲ្យជាកិច្ចដែលបានសង្កត់សង្កិនដោយល្អ តាមពាក្យដែលសមហេតុ ហើយសំដែងធម៌ប្រកបដោយបាដិហារ្យបានហើយ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ឥឡូវនេះ សូមព្រះមានព្រះភាគ បរិនិព្វានទៅ សូមព្រះសុគតបរិនិព្វានទៅបពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ឥឡូវនេះ ជាកាលគួរនឹងបរិនិព្វានរបស់ព្រះមានព្រះភាគហើយ ។* ភាសិតា ខោ បនេសា ភន្តេ ភគវតា ឯតា ឯតា វាចា ន តាវាហំ ចាបិម បរិនិព្វាយិស្សាមិ យាវ មេ ភិក្ខុនិយោ ន សាវិកា ភវិស្សន្តិ វិយត្តា វិនីតា វិសារទា ពហុស្សុតា ធម្មធរា ធម្មានុធម្មប្បដិបន្នា សាមីចិប្បដិបន្នា អនុធម្មចារិនិយោ សកំ អាចរិយកំ ឧគ្គហេត្វា អាចិក្ខិស្សន្តិ ទេសេស្សន្តិ បញ្ញបេស្សន្តិ បដ្ឋបេស្សន្តិ វិវរិស្សន្តិ វិភជិស្សន្តិ ឧត្តានីករិស្សន្តិ ឧប្បន្នំ បរប្បវាទំ សហធម្មេន សុនិគ្គហិតំ និគ្គហេត្វា សប្បាដិហារិយំ ធម្មំ ទេសេស្សន្តីតិ ។ *បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ព្រោះព្រះមានព្រះភាគបានត្រាស់វាចានេះហើយថា ម្នាលមារមានចិត្តបាប ពួកភិក្ខុនីជាសាវិការបស់តថាគត ដែលឈ្លាស វាងវៃក្លៀវក្លា ជាពហុស្សូត ទ្រទ្រង់ធម៌ នៅមិនទាន់មាន ទាំងមិនទាន់រៀននូវវាទៈនៃអាចារ្យរបស់ខ្លួនហើយប្រាប់ សំដែង បញ្ញត្ត តាំងទុក បើក ចែក ធ្វើឲ្យងាយបាន ទាំងមិនទាន់សង្កត់សង្កិនបរប្បវាទ ដែលកើតឡើងហើយ ឲ្យជាកិច្ចដែលបានសង្កត់សង្កិនដោយល្អ តាមពាក្យដែលសមហេតុ ហើយសំដែងធម៌ប្រកបដោយបាដិហារ្យដរាបណាទេ តថាគតនឹងមិនទាន់បរិនិព្វានដរាបនោះដូច្នេះ ។*

ឯតរហិ ខោ បន ភន្តេ ភិក្ខុនិយោ ភគវតោ សាវិកា វិយត្តា វិនីតា វិសារទា ពហុស្សុតា ធម្មធរា ធម្មានុធម្មប្បដិបន្នា សាមីចិប្បដិបន្នា អនុធម្មចារិនិយោ សកំ

អាចរិយកំ ឧគ្គហេតុ្វា អាចិក្ខិន្តិ ទេសេន្តិ បញ្ញបេន្តិ បដ្ឋបេន្តិ វិវរន្តិ វិភជន្តិ ឧត្តានីករោន្តិ ឧប្បន្នំ បរប្បវាទំ សហធម្មេន សុនិគ្គហិតំ និគ្គហេតុ្វា សប្បាដិហារិយំ ធម្មំ ទេសេន្តិ។ បរិនិព្វាតុធានិ ភន្តេ ភគវា បរិនិព្វាតុ សុគតោ បរិនិព្វានកាលោធានិ ភន្តេ ភគវតោ។

បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ក៏ក្នុងកាលឥឡូវនេះ ពួកភិក្ខុនីជាសាវិការបស់ព្រះមានព្រះភាគ បានឈ្មោស វាងវៃ ក្លៀវក្លា ជាពហុស្សូត ទ្រទ្រង់ធម៌ ប្រតិបត្តិធម៌សមគួរដល់ធម៌ ប្រតិបត្តិដ៏សមគួរ ប្រព្រឹត្តតាមធម៌ហើយទាំងបានរៀននូវវាទៈនៃអាចារ្យរបស់ខ្លួន ហើយប្រាប់ សំដែង បញ្ញត្ត តាំងទុក បើក ចែក ធ្វើឲ្យងាយ បានហើយ ទាំងសង្កត់សង្កិននូវបរប្បវាទ ដែលកើតឡើងហើយ ឲ្យជាកិច្ចដែលសង្កត់សង្កិន ដោយល្អតាមពាក្យសមហេតុ ហើយសំដែងធម៌ប្រកបដោយបាដិហារ្យបានហើយ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ឥឡូវនេះ សូមព្រះមានព្រះភាគ បរិនិព្វានទៅ សូមព្រះសុគត បរិនិព្វានទៅ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ឥឡូវនេះជាកាលគួរនឹងបរិនិព្វាន របស់ព្រះមានព្រះភាគហើយ។

ភាសិតា ខោ បនេសា ភន្តេ ភគវតា វាចា ន តាវាហំ ចាបិម បរិនិព្វាយិស្សាមិ យាវ មេ ឧចាសកា ន សាវកា ភវិស្សន្តិ វិយត្តា វិនីតា វិសារទា ពហុស្សុតា ធម្មធរា ធម្មានុធម្មប្បដិបន្នា សាមីចិប្បដិបន្នា អនុធម្មចារិនោ សកំ អាចរិយកំ ឧគ្គហេតុ្វា អាចិក្ខិស្សន្តិ ទេសេស្សន្តិ បញ្ញបេស្សន្តិ បដ្ឋបេស្សន្តិ វិវរិស្សន្តិ វិភជិស្សន្តិ ឧត្តានីករិស្សន្តិ ឧប្បន្នំ បរប្បវាទំ សហធម្មេន សុនិគ្គហិតំ និគ្គហេតុ្វា សប្បាដិហារិយំ ធម្មំ ទេសេស្សន្តីតិ។

បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើនមួយទៀត ព្រះមានព្រះភាគបានត្រាស់វាចានេះហើយថា ម្នាល មារមានចិត្តបាប ពួកឧបាសកជាសាវ័ករបស់តថាគត ដែលឈ្មោស វាងវៃ ក្លៀវក្លា ជាពហុស្សូត ទ្រទ្រង់ធម៌ ប្រតិបត្តិធម៌សមគួរដល់ធម៌ ប្រតិបត្តិដ៏សមគួរ ប្រព្រឹត្តតាមធម៌នៅមិនទាន់មាន ទាំងមិនទាន់រៀននូវវាទៈ នៃអាចារ្យរបស់ខ្លួន ហើយប្រាប់ សំដែង បញ្ញត្ត តាំងទុក បើក ចែក ធ្វើឲ្យងាយ ទាំងមិនទាន់សង្កត់សង្កិននូវបរប្បវាទ ដែលកើតឡើងហើយ ឲ្យជាកិច្ចដែលសង្កត់សង្កិនដោយល្អ តាមពាក្យដែលសមហេតុ

ហើយសំដែងធម៌ប្រកបដោយបាដិហារ្យដរាបណាទេ តថាគតក៏នឹងមិនទាន់បរិនិព្វានដរាប នោះ ដូច្នេះ ។

ឯតរហិ ខោ បន ភន្តេ ឧចាសកា ភគវតោ សាវកា វិយត្តា វិនីតា វិសារទា ពហុស្សុតា ធម្មធរា ធម្មានុធម្មប្បដិបន្នា សាមីចិប្បដិបន្នា អនុធម្មចារិនោ សកំ អាចរិយកំ ឧក្គហេត្វា អាចិក្ខន្តិ ទេសេន្តិ បញ្ញបេន្តិ បដ្ឋបេន្តិ វិវរន្តិ វិភជន្តិ ឧត្តានីករោន្តិ ឧប្បន្នំ បរប្បវាទំ សហធម្មេន សុនិក្គហិតំ និក្គហេត្វា សប្បាដិហារិយំ ធម្មំ ទេសេន្តិ។ បរិនិព្វាតុទានិ ភន្តេ ភគវា បរិនិព្វាតុ សុគតោ បរិនិព្វានកាលោទានិ ភន្តេ ភគវតោ។

បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើនក៏ឥឡូវនេះពួកឧបាសកជាសាវ័ករបស់ព្រះមានព្រះភាគ ឈ្លាស វាងវៃ ក្លៀវក្លា ជាពហុស្សូត ទ្រទ្រង់ធម៌ ប្រតិបត្តិសមគួរដល់ធម៌ ប្រតិបត្តិដ៏សមគួរ ប្រព្រឹត្តតាមធមម៌ហើយ ទាំងបានរៀននូវវាទ:នៃអាចារ្យរបស់ខ្លួន ហើយប្រាប់ សំដែង បញ្ញត្ត តាំងទុក បើក ចែក ធ្វើឲ្យងាយបានហើយ ទាំងសង្កត់សង្កិននូវបរប្បវាទ ដែលកើតឡើង ហើយ ឲ្យជាកិច្ចដែលសង្កត់សង្កិនដោយល្អ តាមពាក្យដែលសមហេតុ ហើយសំដែងធម៌ប្រកបដោយបាដិហារ្យបានហើយ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ឥឡូវនេះសូមព្រះមានព្រះភាគ បរិនិព្វានទៅសូមព្រះសុគត បរិនិព្វានទៅ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ឥឡូវនេះ ជាកាលគួរនឹង បរិនិព្វានរបស់ព្រះមានព្រះភាគហើយ ។

ភាសិតា ខោ បនេសា ភន្តេ ភគវតា វាចា ន តាវាហំ ចាបិម បរិនិព្វាយិស្សាមិ យាវ មេ ឧចាសិកា ន សាវិកា ភវិស្សន្តិ វិយត្តា វិនីតា វិសារទា ពហុស្សុតា ធម្មធរា ធម្មានុធម្មប្បដិបន្នា សាមីចិប្បដិបន្នា អនុធម្មចារិនិយោ សកំ អាចរិយកំ ឧក្គហេត្វា អាចិក្ខិស្សន្តិ ទេសេស្សន្តិ បញ្ញបេស្សន្តិ បដ្ឋបេស្សន្តិ វិវរិស្សន្តិ វិភជិស្សន្តិ ឧត្តានីករិស្សន្តិ ឧប្បន្នំ បរប្បវាទំ សហធម្មេន សុនិក្គហិតំ និក្គហេត្វា សប្បាដិហារិយំ ធម្មំ ទេសេស្សន្តីតិ។

បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន មួយទៀត ព្រះមានព្រះភាគ បានត្រាស់វាចានេះហើយថា ម្នាលមារមានចិត្តបាប ពួកឧបាសិកា ជាសាវិការបស់តថាគត ដែលឈ្លាសវាងវៃក្លៀវក្លា

ជាពហុស្សុត ទ្រទ្រង់ធម៌ ប្រតិបត្តិធម៌សមគួរដល់ធម៌ ប្រតិបត្តិដ៏សមគួរប្រព្រឹត្តតាមធម៌នៅមិនទាន់មានទាំងមិនទាន់រៀននូវវាទៈនៃអាចារ្យរបស់ខ្លួន ហើយប្រាប់ សំដែង បញ្ញត្ត តាំងទុក បើក ចែក ធ្វើឲ្យងាយបាន ទាំងមិនទាន់សង្កត់សង្កិននូវបរប្បវាទ ដែលកើតឡើងហើយ ឲ្យជាកិច្ចដែលសង្កត់សង្កិនដោយល្អ តាមពាក្យដែលសមហេតុ ហើយសំដែងធម៌ប្រកបដោយបាដិហារ្យដែរាបណាទេ តថាគតក៏នឹងមិនទាន់បរិនិព្វានដែរាបនោះ ដូច្នេះ។

ឯតរហិ ខោ បន ភន្តេ ឧបាសិកា ភគវតោ សាវិកា វិយត្តា វិនីតា វិសារទា ពហុស្សុតា ធម្មធរា ធម្មានុធម្មប្បដិបន្នា សាមីចិប្បដិបន្នា អនុធម្មចារិនិយោ សកំ អាចរិយកំ ឧគ្គហេត្វា អាចិក្ខន្តិ ទេសេន្តិ បញ្ញបេន្តិ បដ្ឋបេន្តិ វិវរន្តិ វិភជន្តិ ឧត្តានីករោន្តិ ឧប្បន្នំ បរប្បវាទំ សហធម្មេន សុនិគ្គហិតំ និគ្គហេត្វា សប្បាដិហារិយំ ធម្មំ ទេសេន្តិ។ បរិនិព្វាតុធានិ ភន្តេ ភគវា បរិនិព្វាតុ សុគតោ បរិនិព្វានកាលោធានិ ភន្តេ ភគវតោ។

បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ក៏ឥឡូវនេះ ពួកឧបាសិកា ជាសាវិកា របស់ព្រះមានព្រះភាគ បានឈ្លាសវាងវៃ ក្លៀវក្លា ជាពហុស្សុត ទ្រទ្រង់ធម៌ ប្រតិបត្តិធម៌សមគួរដល់ធម៌ ប្រតិបត្តិដ៏សមគួរប្រព្រឹត្តតាមធម៌ហើយទាំងបានរៀននូវវាទៈនៃអាចារ្យរបស់ខ្លួន ហើយប្រាប់ សំដែង បញ្ញត្ត តាំងទុក បើក ចែក ធ្វើឲ្យងាយបានហើយ ទាំងសង្កត់សង្កិន នូវបរប្បវាទ ដែលកើតឡើងហើយ ឲ្យជាកិច្ចដែលសង្កត់សង្កិនដោយល្អ តាមពាក្យដែលសមហេតុ ហើយសំដែងធម៌ ប្រកបដោយបាដិហារ្យបានហើយ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ឥឡូវនេះ សូមព្រះមានព្រះភាគបរិនិព្វានទៅ សូមព្រះសុគត បរិនិព្វានទៅ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ឥឡូវនេះ ជាកាលគួរនឹងបរិនិព្វាន របស់ព្រះមានព្រះភាគហើយ ។

ភាសិតា ខោ បនេសា ភន្តេ ភគវតា វាចា ន តាវាហំ ចាបិម បរិនិព្វាយិស្សាមិ យាវ មេ ឥទំ ព្រហ្មចរិយំ ន ឥទ្ធំ ចេវ ភវិស្សតិ ផីតញ្ច វិត្ថារិកំ ពាហុជញ្ញំ បុថុភូតំ យាវ ទេវមនុស្សេហិ សុប្បកាសិតន្តិ។ ឯតរហិ ខោ បន ភន្តេ ភគវតោ ព្រហ្មចរិយំ ឥទ្ធំ ចេវ ផីតញ្ច វិត្ថារិកំ ពាហុជញ្ញំ បុថុភូតំ យាវ ទេវមនុស្សេហិ សុប្បកាសិតំ។ បរិនិព្វាតុធានិ ភន្តេ ភគវា បរិនិព្វាតុ សុគតោ បរិនិព្វានកាលោធានិ ភន្តេ ភគវតោតិ។

បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មួយទៀត ព្រះមានព្រះភាគបានត្រាស់វាចានេះហើយថា ម្នាលមារមានចិត្តបាប ព្រហ្មចរិយៈរបស់តថាគតនេះ នៅមិនទាន់ខ្ជាប់ខ្ជួន មិនទាន់ចម្រើន មិនទាន់ផ្សាយទៅសព្វទិស គេមិនទាន់ដឹងច្រើនគ្នា នឹងមិនទាន់ពេញបរិបូណ៌ ដរាបណា មួយទៀត ពួកទេវតានិងមនុស្សមិនទាន់ចេះសំដែងបានដោយប្រពៃ ដរាបណាតថាគតនឹងមិនទាន់បរិនិព្វាន ដរាបនោះ ដូច្នេះ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ឥឡូវនេះ ព្រហ្មចរិយរបស់ព្រះមានព្រះភាគនេះ ខ្ជាប់ខ្ជួនហើយ បានចម្រើនហើយ បានផ្សាយទៅសព្វទិសហើយ គេបានដឹងច្រើនគ្នាហើយ បានពេញបរិបូណ៌ហើយ ពួកទេវតានិងមនុស្សចេះសំដែងបានដោយល្អហើយ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ឥឡូវនេះសូមព្រះមានព្រះភាគ បរិនិព្វានទៅ សូមព្រះសុគតបរិនិព្វានទៅ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ឥឡូវនេះជាកាលគួរនឹងបរិនិព្វានរបស់ព្រះមានព្រះភាគហើយ ។

ឯវំ វុត្តេ ភគវា មារំ បាបិមន្តំ ឯតទវោច អប្បោស្សុក្កោ ត្វំ បាបិម ហោហិ ន ចិរំ តថាគតស្ស បរិនិព្វានំ ភវិស្សតិ។ ឥតោ តិណ្ណំ មាសានំ អច្ចយេន តថាគតោ បរិនិព្វាយិស្សតីតិ។

កាលបើក្រុងមារក្រាបទូលយ៉ាងនេះហើយ ព្រះមានព្រះភាគ ក៏បានត្រាស់ភាសិតនេះទៅនឹងក្រុងមារមានចិត្តបាបថា ម្នាលមារមានចិត្តបាប ចូរអ្នកមានសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយតិចចុះ ការបរិនិព្វានរបស់តថាគត មិនយូរប៉ុន្មានទេ កន្លង ៣ ខែអំពីថ្ងៃនេះទៅ តថាគតនឹងបរិនិព្វានហើយ ។

អាយុសង្ខារូស្សជ្ជនំ

អថ ខោ ភគវា ចាចាលេ ចេតិយេ សតោ សម្បជានោ អាយុសង្ខារំ ឱស្សជិ។ ឱស្សដ្ឋេ ច ភគវតោ អាយុសង្ខារេ មហាភូមិចាលោ អហោសិ កិំសនកោ សលោមហំសោ ទេវទុន្ទភិយោ ច ផលិំសុ។ អថ ខោ ភគវា ឯតមត្ថំ វិទិត្វា តាយំ វេលាយំ ឥមំ ឧទានំ ឧទានេសិ

លំដាប់នោះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់មានសតិសម្បជញ្ញៈ ទ្រង់ដាក់អាយុសង្ខារឰដ៏ ចាវាលចេតិយ ។ លុះព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ដាក់អាយុសង្ខារហើយ ក៏កក្រើកផែនដីយ៉ាងធំ គួរឲ្យភ្ញកភ្ញក ព្រឺព្រួចរោម ទាំងផ្គរក៏លាន់ឮឡើង ។ គ្រានោះព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ជ្រាប ច្បាស់នូវដំណើរនោះហើយ ក៏បន្ទឺនូវឧទាននេះ ក្នុងវេលានោះថា

តុលមតុលញ្ច សម្ភវំ ភវសង្ខារមវស្សជិ មុនិ
អជ្ឈត្តរតោ សមាហិតោ អភិន្ទិ កវចមិវត្តសម្ភវន្តិ។
ព្រះពុទ្ធ ជាអ្នកជ្រាជ្ញ ទ្រង់ពិចារណាឃើញនូវ ព្រះនិព្វានដែលមានគុណប្រឹងមិនបានផង នូវភពផង ទ្រង់ លះបង់នូវសង្ខារដែលនាំសត្វទៅកាន់ភពផង ទ្រង់ត្រេកអរ នូវអារម្មណ៍ខាងក្នុង (ដោយអំណាចសមថៈ) ផង ទ្រង់បាន ទំលាយនូវបណ្តាញ គឺកិលេសដែលកើតមាននៅ ក្នុងខ្លួន ដូចជាក្រោះ ។

កូដាគារសាលាវ្រៃមហាវ័ន

អថ ខោ ភគវា អាយស្មតា អានន្ទេន សទ្ធិំ យេន មហាវនំ កូដាគារសាលា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា អាយស្មន្តំ អានន្ទំ អាមន្តេសិ

លំដាប់នោះ ព្រះមានព្រះភាគ ក៏ស្តេចចូលទៅកាន់កូដាគារសាលា នាវ្រៃមហាវ័ន មួយអន្ទើដោយព្រះអានន្ទជ័មានអាយុ លុះចូលទៅដល់ហើយ ទ្រង់ត្រាស់នឹងព្រះអានន្ទជ័មានអាយុថា

គច្ឆ ត្វំ អានន្ទ យាវតិកា ភិក្ខូ វេសាលិំ ឧបនិស្សាយ វិហរន្តិ តេ សព្ពេ ឧបដ្ឋានសាលាយំ សន្និចាតេហីតិ។

ម្នាលអានន្ទ អ្នកចូរទៅឲ្យពួកភិក្ខុទាំងប៉ុន្មានដែលអាស្រ័យនៅ ក្នុងក្រុងវេសាលីទាំងអស់នោះ មកជួបជុំក្នុងឧបដ្ឋានសាលា ។

ឯវំ ភន្តេតិ ខោ អាយស្មា អានន្ទោ ភគវតោ បដិស្សុត្វា យាវតិកា ភិក្ខូ វេសាលិំ ឧបនិស្សាយ វិហរន្តិ តេ សព្ពេ ឧបដ្ឋានសាលាយំ សន្និចាតេត្វា យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ អដ្ឋាសិ។ ឯកមន្តំ ឋិតោ ខោ អាយស្មា អានន្ទោ ភគវន្តំ ឯតទវោ សន្និបតិតោ ភន្តេ ភិក្ខុសង្ឃោ យស្សទានិ ភន្តេ ភគវា កាលំ មញ្ញតីតិ។

ព្រះអានន្ទមានអាយុ ទទួលព្រះបន្ទូលនៃព្រះមានព្រះភាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ហើយក៏ឲ្យពួកភិក្ខុទាំងប៉ុន្មានដែលអាស្រ័យនៅ ក្នុងក្រុងវេសាលីទាំងអស់នោះ មកជួបជុំក្នុងឧបដ្ឋានសាលា ហើយចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏ថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះភាគ ហើយឋិតនៅក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះព្រះអានន្ទមានអាយុ ឋិតនៅក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ភិក្ខុសង្ឃប្រជុំគ្នាហើយ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន សូមព្រះអង្គទ្រង់ជ្រាបនូវកាលគួរក្នុងកាលឥឡូវនេះ ។

អថ ខោ ភគវា យេនុបដ្ឋានសាលា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា បញ្ញត្តេ អាសនេ និសីទិ។ និសជ្ជ ខោ ភគវា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ

គ្រានោះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ស្តេចចូលទៅកាន់ឧបដ្ឋានសាលា លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ទ្រង់គង់លើអាសនៈដែលគេក្រាលថ្វាយ ។ លុះព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់គង់ស្រេចហើយ បានត្រាស់នឹងភិក្ខុទាំងឡាយថា

តស្មាតិហ ភិក្ខវេ យេ តេ មយា ធម្មា អភិញ្ញា ទេសិតា តេ វោ សាធុកំ ឧគ្គហេត្វា អាសេវិតព្វា ភាវេតព្វា ពហុលីកាតព្វា យថយិទំ ព្រហ្មចរិយំ អទ្ធនិយំ អស្ស ចិរដ្ឋិតិកំ តទស្ស ពហុជនហិតាយ ពហុជនសុខាយ លោកានុកម្បាយ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ទេវមនុស្សានំ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សាសនព្រហ្មចរិយៈនេះ គប្បីតាំងនៅអស់កាលអង្វែង គប្បីតម្កល់នៅអស់កាលជ័យូរ មួយទៀត សាសនព្រហ្មចរិយៈនោះ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីប្រយោជន៍ ដល់ជនច្រើន ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់ជនច្រើន ដើម្បីអនុគ្រោះ ដល់សត្វលោក ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់ទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ ដោយប្រការណា ធម៌ទាំងឡាយណា ដែលតថាគតសំដែងហើយដោយបញ្ញាដ៏ឧត្តម ធម៌ទាំងឡាយនោះ អ្នកទាំងឡាយគប្បីរៀនដោយប្រពៃ ហើយសេព ចម្រើន ធ្វើរឿយៗ ដោយប្រការដូច្នោះ ។

កតមេ ច តេ ភិក្ខវេ ធម្មា មយា អភិញ្ញា ទេសិតា យេ វោ សាធុកំ ឧគ្គហេត្វា អាសេវិតព្វា ភាវេតព្វា ពហុលីកាតព្វា យថយិទំ ព្រហ្មចរិយំ អទ្ធនិយំ អស្ស ចិរដ្ឋិតិកំ តទស្ស ពហុជនហិតាយ ពហុជនសុខាយ លោកានុកម្បាយ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ទេវមនុស្សានំ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សាសនព្រហ្មចរិយៈនេះ គប្បីតាំងនៅអស់កាលអង្វែង គប្បីតម្កល់នៅអស់កាលជ័យូរ មួយទៀតសាសនព្រហ្មចរិយៈនោះប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ជនច្រើន ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់ជនច្រើន ដើម្បីអនុគ្រោះ ដល់សត្វលោក ដើម្បី សេចក្តីចម្រើន ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខដល់ទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ ដោយ ប្រ

ការណា ធម៌ទាំងឡាយណាដែលតថាគតសំដែងហើយដោយបញ្ញាដ៏ឧត្តម អ្នកទាំងឡាយគប្បី រៀនដោយប្រពៃ ហើយសេព ចម្រើន ធ្វើឲ្យរឿយៗ ដោយប្រការដូច្នោះធម៌ទាំងឡាយនោះតើដូចម្តេច ។

សេយ្យថិទំ ចត្តារោ សតិបដ្ឋានា ចត្តារោ សម្មប្បធានា ចត្តារោ ឥទ្ធិបាទា បញ្ចិន្ទ្រិយានិ បញ្ច ពលានិ សត្ត ពោជ្ឈង្គា អរិយោ អដ្ឋង្គិកោ មគ្គោ។

គឺសតិប្បដ្ឋាន ៤ សម្មប្បធាន ៤ ឥទ្ធិបាទ ៤ ឥន្ទ្រិយ ៥ ពលៈ ៥ ពោជ្ឈង្គ ៧ អរិយមគ្គប្រកបដោយអង្គ ៨ ។

ឥមេ ខោ តេ ភិក្ខវេ ធម្មា មយា អភិញ្ញា ទេសិតា យេ ភោ សាធុកំ ឧគ្គហេត្វា អាសេវិតព្វា ភាវេតព្វា ពហុលីកាតព្វា យថយិទំ ព្រហ្មចរិយំ អទ្ធនិយំ អស្ស ចិរដ្ឋិតិកំ តទស្ស ពហុជនហិតាយ ពហុជនសុខាយ លោកានុកម្បាយ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ទេវមនុស្សានន្តិ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សាសនព្រហ្មចរិយៈនេះ គប្បីតាំងនៅអស់កាលអង្វែង គប្បីតម្កល់នៅអស់កាលជ័យូរ មួយទៀត សាសនព្រហ្មចរិយៈនោះ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ជនច្រើន ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់ជនច្រើន ដើម្បីអនុគ្រោះ ដល់សត្វលោក ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់ទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ ដោយប្រការណា ធម៌ទាំងឡាយណា ដែលតថាគតសំដែងហើយដោយបញ្ញាដ៏ឧត្តម អ្នកទាំងឡាយ គប្បីរៀនដោយប្រពៃ ហើយសេព ចម្រើន ធ្វើឲ្យរឿយ ។ ដោយប្រការដូច្នោះ ធម៌ទាំងឡាយនោះ យ៉ាងនេះឯង ។

អថ ខោ ភគវា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ ហន្ទទានិ ភិក្ខវេ អាមន្តយាមិ ភោ វោ ធម្មា សង្ខារា អប្បមាទេន សម្បាទេថ។ នចិរំ តថាគតស្ស បរិនិព្ពានំ ភវិស្សតិ។ ឥតោ តិណ្ណំ មាសានំ អច្ចយេន តថាគតោ បរិនិព្ពាយិស្សតីតិ។ ឥទមវោច ភគវា ឥទំ វត្វាន សុគតោ អថាបរំ ឯតទវោច សត្ថា ។

គ្រានោះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់នឹងភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឥឡូវនេះ តថាគតនឹងដាស់តឿនអ្នកទាំងឡាយ សង្ខារទាំងឡាយមានសេចក្តីវិនាសទៅជាធម្មតា អ្នកទាំងឡាយចូរញុាំងកិច្ចទាំងពួងឲ្យសម្រេចដោយសេចក្តីមិនប្រមាទចុះ បរិនិព្វាននឹងមានដល់តថាគតមិនយូរឡើយ កន្លង ៣ ខែ អំពីថ្ងៃនេះទៅ តថាគតនឹងបរិនិព្វានហើយ ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះហើយ ព្រះសុគតជាសាស្តា លុះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះហើយ ក៏ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ តទៅទៀតថា

ឧភោបិ ច យេ វុឌ្ឍា យេ ពាលា យេ ច បណ្ឌិតា
អឌ្ឍា ចេវ ទលិទ្ទា ច សព្ពេ មច្ចុបរាយនា ។
យថាបិ កុម្ភការស្ស កតំ មត្តិកភាជនំ
ខុទ្ទកញ្ច មហន្តញ្ច យញ្ច បក្កំ យញ្ច អាមកំ
សព្ពំ ភេទបរិយន្តំ ឯវំ មច្ចាន ជីវិតំ ។

ពួកជនណា។ ទោះបីក្មេងក្តី ចាស់ក្តី ពាលក្តី បណ្ឌិតក្តី អ្នកមានក្តី អ្នកក្រក្តី ជនទាំងអស់នោះ តែងមានសេចក្តីស្លាប់នៅពីខាងមុខ ។ កាជន៍ដី ដែលស្មូនធ្វាំង ធ្វើហើយ ទោះបីតូចក្តី ធំក្តី ឆ្អិនក្តី ឆៅក្តីកាជន៍ទាំងអស់នោះមានកិរិយាបែកធ្លាយជាទីបំផុត យ៉ាងណា ជីវិតរបស់សត្វទាំងឡាយ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។

អថាបរំ ឯតទវោច សត្ថា

ព្រះសាស្តា ទ្រង់មានព្រះបន្ទូល ដូច្នេះ តទៅទៀតថា

បរិបក្កោ វយោ មយ្ហំ បរិត្តំ មម ជីវិតំ
បហាយ វោ គមិស្សាមិ កតំ មេ សរណាមត្តនោ។

វ័យរបស់តថាគត ចាស់ហើយ ជីវិតរបស់តថាគត មានប្រមាណតិច តថាគតនឹង លះបង់អ្នកទាំងឡាយ

ហើយទៅ ឯទីពឹងចំពោះខ្លួន តថាគតបានធ្វើទុកហើយ ។

អប្បមត្តា សតីមន្តោ សុសីលា ហោថ ភិក្ខវោ
សុសមាហិតសង្កប្បា សចិត្តមនុរក្ខថ ។
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយកុំប្រមាទ
ត្រូវមានស្មារតី មានសីលល្អ មានតម្រិះតម្កល់ទំាងល្អ
ចូររក្សាចិត្តរបស់ខ្លួនឲ្យរឿយ ៗ ចុះ ។
យោ ឥមស្មឹ ធម្មវិនយេ អប្បមត្តោ វិហស្សតិ
បហាយ ជាតិសំសារំ ទុក្ខស្សន្តំ ករិស្សតីតិ ។
ភិក្ខុណាមិនប្រមាទ ហើយនៅក្នុងធម៌វិន័យនេះ
(ភិក្ខុនោះ) នឹងលះបង់ជាតិសង្សារហើយធ្វើនូវ
ព្រះនិព្វាន ជាទីបំផុតនៃកងទុក្ខបានមិនខាន ។

ព្រះពុទ្ធសម្លឹងមើលក្រុងវេសាលី

អថ ខោ ភគវា បុព្វណ្ហសមយំ និវាសេត្វា បត្តចីវរមាទាយ វេសាលិំ បិណ្ឌាយ បាវិសិ។ វេសាលិយំ បិណ្ឌាយ ចរិត្វា បច្ឆាភត្តំ បិណ្ឌបាតប្បដិក្កន្តោ នាគាបលោកិតំ វេសាលិំ អបលោកេត្វា អាយស្មន្តំ អានន្ទំ អាមន្តេសិ

គ្រានោះ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ស្បង់ជាត្រ និងចីវរក្នុងបុព្វណ្ហសម័យ ទ្រង់ពុទ្ធដំណើរចូលទៅបិណ្ឌបាត ក្នុងក្រុងវេសាលី។ លុះស្តេចទៅបិណ្ឌបាត ក្នុងក្រុងវេសាលីហើយ ទ្រង់ត្រឡប់អំពីបិណ្ឌបាតក្នុងវេលាខាងក្រោយភត្ត ទ្រង់ងាកក្រឡេកមើលនូវក្រុងវេសាលីដូចជាជីរជែលក្រឡេកបែរមើល (នូវទីខាងក្រោយ) ហើយត្រាស់នឹងព្រះអានន្ទមានអាយុថា

៨ធំ បច្ឆិមកំ អានន្ទ តថាគតស្ស វេសាលិយា ឧស្សុំ ភវិស្សតិ។ អាយាមានន្ទ យេន ភណ្ឌាគាមោ តេនុបសង្កមិស្សាមាតិ។ ឯវំ ភន្តេតិ ខោ អាយស្មា អានន្ទោ ភគវតោ បច្ចស្សោសិ។

ម្នាលអានន្ទ តថាគត ឃើញក្រុងវេសាលីម្តងនេះជាបច្ឆិមទស្សនៈ (ការឃើញទីបំផុត) ម្នាលអានន្ទ មក យើងនឹងទៅកាន់ ភណ្ឌគ្រាម ។ ព្រះអានន្ទមានអាយុ ទទួលព្រះបន្ទូលព្រះមានព្រះភាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។

អថ ខោ ភគវា មហតា ភិក្ខុសង្ឃេន សទ្ធិំ យេន ភណ្ឌាគាមោ តទវសរិ។ តត្រ សុទំ ភគវា ភណ្ឌាគាមេ វិហរតិ។ តត្រ ខោ ភគវា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ

លំដាប់នោះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ពុទ្ធដំណើរទៅដល់ភណ្ឌគ្រាម ព្រមដោយភិក្ខុសង្ឃជាច្រើន ។ បានត្បិថា ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់ក្នុងភណ្ឌគ្រាមនោះ ។ ក្នុងទីនោះឯង ព្រះមានព្រះភាគ បានត្រាស់នឹងភិក្ខុទាំងឡាយថា

ចតុន្នំ ភិក្ខវេ ធម្មានំ អននុពោធា អប្បដិវេធា ឯវមិទំ ទីឃមទ្ធានំ សន្ធាវិតំ សំសរិតំ មមញ្ចេវ តុម្ហាកញ្ច។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតក្តី អ្នកទាំងឡាយក្តី ដែលអន្ទោលទៅ ត្រាច់រង្គាត់ទៅ (ក្នុងសង្សារវដ្ត) អស់កាលជាយូរអង្វែងយ៉ាងនេះ ព្រោះតែមិនបានត្រាស់ដឹង មិនបានចាក់ធ្លុះនូវធម៌ទាំង ៤ យ៉ាង ។

កតមេសំ ចតុន្នំ អរិយស្ស ភិក្ខវេ សីលស្ស អននុពោធា អប្បដិវេធា ឯវមិទំ ទីឃមទ្ធានំ សន្ធាវិតំ សំសរិតំ មមំ ចេវ តុម្ហាកញ្ច។

ធម៌ទាំង ៤ យ៉ាង តើដូចម្តេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតក្តី អ្នកទាំងឡាយក្តី ដែលអន្ទោលទៅ ត្រាច់រង្គាត់ទៅ អស់កាលជាយូរអង្វែងយ៉ាងនេះ ព្រោះតែមិនបានត្រាស់ដឹងមិនបានចាក់ធ្លុះនូវអរិយសីល ។

អរិយស្ស ភិក្ខវេ សមាធិស្ស អននុពោធា អប្បដិវេធា ឯវមិទំ ទីឃមទ្ធានំ សន្ធាវិតំ សំសរិតំ មមំ ចេវ តុម្ហាកញ្ច។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតក្តី អ្នកទាំងឡាយក្តី ដែលអន្ទោលទៅ ត្រាច់រង្គាត់ទៅ អស់កាលជាយូរអង្វែងយ៉ាងនេះ ព្រោះតែមិនបានត្រាស់ដឹង មិនបានចាក់ធ្លុះនូវអរិយសមាធិ ។

អរិយាយ ភិក្ខវេ បញ្ញាយ អនន្តរោធា អប្បដិវេធា ឯវមិទំ ទីឃមទ្ធានំ សន្ធាវិតំ សំសរិតំ មមំ ចេវ តុម្ហាកញ្ច។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតក្តី អ្នកទាំងឡាយក្តី ដែលអន្ទោលទៅត្រាច់រង្គាត់ទៅ អស់កាលជាយូរអង្វែងយ៉ាងនេះ ព្រោះតែមិនបានត្រាស់ដឹង មិនបានចាក់ធ្លុះនូវអរិយបញ្ញា ។

អរិយាយ ភិក្ខវេ វិមុត្តិយា អនន្តរោធា អប្បដិវេធា ឯវមិទំ ទីឃមទ្ធានំ សន្ធាវិតំ សំសរិតំ មមំ ចេវ តុម្ហាកញ្ច។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតក្តី អ្នកទាំងឡាយក្តី ដែលអន្ទោលទៅ ត្រាច់រង្គាត់ទៅ អស់កាលជាយូរអង្វែងយ៉ាងនេះ ព្រោះតែមិនបានត្រាស់ដឹង មិនបានចាក់ធ្លុះនូវអរិយវិមុត្តិ ។

តយិទំ ភិក្ខវេ អរិយំ សីលំ អនុពុទ្ធំ បដិវិទ្ធំ អរិយោ សមាធិ អនុពុទ្ធោ បដិវិទ្ធោ អរិយា បញ្ញា អនុពុទ្ធា បដិវិទ្ធា អរិយា វិមុត្តិ អនុពុទ្ធា បដិវិទ្ធា ឧច្ឆិន្នា ភវតណ្ហា ខីណា ភវនេត្តិ ឆត្តិ ធានិ បុនព្ភវោតិ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អរិយសីលនោះឯង ដែលបុគ្គលបានត្រាស់ដឹង បានចាក់ធ្លុះហើយ អរិយសមាធិដែលបុគ្គលបានត្រាស់ដឹង បានចាក់ធ្លុះហើយ អរិយបញ្ញាបុគ្គលបានត្រាស់ដឹង បានចាក់ធ្លុះហើយ អរិយវិមុត្តិដែលបុគ្គលបានត្រាស់ដឹង បានចាក់ធ្លុះហើយ ភវតណ្ហា គឺ សេចក្តីប្រាថ្នាក្នុងភព ក៏សូន្យទៅ ខ្សែគឺតណ្ហា ដែលអាចនាំសត្វអំពីភពមួយទៅភពមួយ ក៏អស់ទៅ ភពថ្មីទៀត ក៏មិនមានក្នុងកាលឥឡូវនេះឡើយ ។

ឥទមវោច ភគវា ឥទំ វត្វាន សុគតោ អថាបរំ ឯតទវោច សត្ថា

ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះហើយ ព្រះសុគតជាសាស្តា លុះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះហើយ ក៏ទ្រង់ត្រាស់ដូច្នេះតទៅទៀតថា ។

សីលំ សមាធិ បញ្ញា ច វិមុត្តិ ច អនុត្តរា
អនុពុទ្ធា ឥមេ ធម្មា គោតមេន យសស្សិនា។

ឥតិ ពុទ្ធោ អភិញ្ញាយ ធម្មមក្ខាសិ ភិក្ខុនំ
ទុក្ខស្សន្តករោ សត្ថា ចក្ខុមា បរិនិព្ពុតោតិ ។
ធម៌ទាំងនេះ គឺសីល សមាធិ បញ្ញា និងវិមុត្តិ ជ័ប្រសើរ ព្រះគោតមព្រះអង្គមានយស បានត្រាស់ដឹងហើយ ព្រះពុទ្ធ ទ្រង់ត្រាស់ដឹង យ៉ាងនេះហើយ ទើបសំដែងធម៌ប្រាប់ចំពោះ ភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រះសាស្តាមានចក្ខុ ទ្រង់ធ្វើនូវព្រះនិព្វានជាទីបំផុត នៃកងទុក្ខ ទ្រង់បរិនិព្វានហើយ ។

សាលវ័នក្រុងកុសិនារាធីបរិនិព្វាន

គ្រានោះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ហៅព្រះអានន្ទ មានអាយុមកថា ម្នាលអានន្ទ មក យើងនឹងទៅកាន់ត្រើយខាងនាយ នៃស្ទឹងហិរញ្ញវតី នឹងចូលទៅកាន់សាលវន របស់ពួកមល្លក្សត្រ ដែលជាទីចូលទៅក្នុងក្រុងកុសិនារា ។ ព្រះអានន្ទមានអាយុ ទទួលព្រះបន្ទូលនៃព្រះមានព្រះភាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។ ទើបព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ស្តេចទៅកាន់ត្រើយខាងនាយនៃស្ទឹងហិរញ្ញវតី នឹងចូលទៅកាន់សាលវន របស់ពួកមល្លក្សត្រ ដែលជាទីចូលទៅក្នុងក្រុងសិនារា ព្រមដោយភិក្ខុសង្ឃ ជាច្រើន លុះចូលទៅដល់ហើយ ទ្រង់ត្រាស់នឹងព្រះអានន្ទមានអាយុថា ម្នាលអានន្ទ ចូរអ្នករៀបចំគ្រែ ឲ្យមានក្បាលដំណេកបែរទៅទិសខាងជើង ក្នុងចន្លោះនៃដើមសាលព្រឹក្សទាំងគូ ឲ្យតថាគតដោយឆាប់ ម្នាលអានន្ទ តថាគតមានកាយល្វិតល្វៃណាស់ តថាគតនឹងសិង ។ ព្រះអានន្ទមានអាយុ ទទួលព្រះបន្ទូលនៃព្រះមានព្រះភាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ហើយរៀបចំគ្រែ ឲ្យមានក្បាលដំណេក បែរទៅទិសខាងជើង ក្នុងចន្លោះ ដើមសាលព្រឹក្សទាំងគូថ្វាយ។ គ្រានោះ ព្រះមានព្រះភាគ មានព្រះសតិសម្បជញ្ញៈទ្រង់សម្រេចសីហសេយ្យា ផ្អៀងទៅខាងស្តាំ ទ្រង់យកព្រះបាទធ្វេងតម្រួតលើព្រះបាទស្តាំ ។

សម័យនោះឯង សាលព្រឹក្សទាំងគូ ក៏មានផ្កាវែកស្គុះស្គាយទាំងអស់ (តាំងពីគល់ដល់ចុង) ដោយអកាលបុប្ផា (ផ្កាពុំជួកាល) សាលព្រឹក្សទាំងគូនោះ ក៏រោយរាយ បាចសាច (នូវផ្កា) លើសរីរៈព្រះតថាគតដើម្បីបូជាព្រះតថាគត សូម្បីមន្ទារវបុស្ប (ផ្កាមន្ទារវៈ)

ជាទិព្វ ក៏ធ្លាក់ចុះមកអំពីអាកាស ផ្កាទាំងនោះ ក៏រោយរាយ បាចសាច លើសរីរៈព្រះតថាគត ដើម្បីបូជាព្រះតថាគត ។ ទាំងលំអិតខ្ញីមចន្ទន៍ជាទិព្វ ក៏ធ្លាក់ចុះមក អំពីអាកាស លំអិតទាំងនោះ ក៏រោយរាយ បាចសាច លើសរីរៈព្រះតថាគត ដើម្បីបូជាព្រះតថាគត ។ ទាំងតូរ្យតន្ត្រីជាទិព្វ ក៏លាន់ឮឯអាកាស ដើម្បីបូជាព្រះតថាគត ។ ទាំងចម្រៀងជាទិព្វ ក៏លាន់ឮ ឯអាកាស ដើម្បីបូជាព្រះតថាគត ។ ទើបព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់នឹងព្រះអានន្ទមានអាយុថា ម្នាលអានន្ទ សាលព្រឹក្សទាំងគូ មានផ្ការីកស្គុះស្គាយទាំងអស់ (តាំងអំពីគល់ដរាបដល់ចុង) ដោយអកាលបុប្ផា រោយរាយ បាចសាច លើសរីរៈតថាគត ដើម្បីបូជាតថាគត ទាំងផ្កាមន្ទារវៈជាទិព្វ ធ្លាក់ចុះអំពីអាកាស ផ្កាទាំងនោះ រោយរាយ បាចសាចលើសរីរៈតថាគត ដើម្បីបូជាតថាគត ទាំងលំអិតខ្ញីមចន្ទន៍ជាទិព្វ ធ្លាក់ចុះអំពីអាកាស លំអិតទាំងនោះ រោយរាយ បាចសាច លើសរីរៈតថាគត ដើម្បីបូជាតថាគត ទាំងតូរ្យតន្ត្រីជាទិព្វ ក៏លាន់ឮឯអាកាស ដើម្បីបូជាតថាគត

ន ខោ អានន្ទ ឯត្តាវតា តថាគតោ សក្ការោ វា ហោតិ គរុការោ វា មានិតោ វា បូជិតោ វា អបចិតោ វា។

ម្នាលអានន្ទ ព្រះតថាគតមិនបាន ឈ្មោះថាបរិស័ទធ្វើសក្ការៈក្តី គោរពក្តី រាប់អានក្តី បូជាក្តី នឹងកោតក្រែងក្តី ដោយហេតុមានប្រមាណប៉ុណ្ណោះឡើយ ។

យោ ខោ អានន្ទ ភិក្ខុ វា ភិក្ខុនី វា ឧបាសកោ វា ឧបាសិកា វា ធម្មានុធម្មប្ប-ដិបន្នោ វិហរតិ សាមីចិប្បដិបន្នោ អនុធម្មចារី សោ តថាគតំ សក្ការោតិ គរុំ ករោតិ មានេតិ បូជេតិ អបចិយតិ បរមាយ បូជាយ។

ម្នាលអានន្ទ បុគ្គលណាមួយ ទោះបីភិក្ខុក្តី ភិក្ខុនីក្តី ឧបាសកក្តី ឧបាសិកាក្តី ជាអ្នកប្រតិបត្តិនូវធម៌សមគួរដល់ធម៌ ប្រតិបត្តិដោយសេចក្តីកោតក្រែង ប្រព្រឹត្តតាមធម៌ បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថា ធ្វើសក្ការៈ គោរព រាប់អាន បូជាតថាគត ដោយគ្រឿងបូជាដ៏ឧត្តម។

តស្មាតិហានន្ទ ធម្មានុធម្មប្បដិបន្នា វិហរិស្សាម សាមីចិប្បដិបន្នា អនុធម្មចារិ នោតិ។ ឯវញ្ហិ เว អានន្ទ សិក្ខិតព្ពំ។

ម្នាលអានន្ទ ព្រោះហេតុនោះ បរិស័ទក្នុងសាសនានេះ គប្បីសិក្សាថា យើងទាំងឡាយ នឹងប្រតិបត្តិនូវធម៌ សមគួរដល់ធម៌ ប្រតិបត្តិដោយសេចក្តីកោតក្រែង ប្រព្រឹត្តតាមធម៌ ម្នាលអានន្ទ អ្នកទាំងឡាយ គប្បីសិក្សាយ៉ាងនេះឯង ។

ចតុសំវេជនីយដ្ឋាន គឺកន្លែងដ៏អស្ចារ្យ ៤

ព្រះអានន្ទក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើនកាលពីដើម ពួកភិក្ខុនៅចាំវស្សាក្នុង ទិសទាំងឡាយរួចហើយ តែងមកដើម្បីគាល់ព្រះតថាគត យើងខ្ញុំព្រះអង្គ តែងបានជួបនឹងពួកភិក្ខុអ្នកចម្រើនដោយចិត្ត ធ្លាប់បានចូលទៅអង្គុយជិតគ្នា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន លុះអំណើះឥតនឹងព្រះមានព្រះភាគទៅ យើងខ្ញុំព្រះអង្គ នឹងលែងបានជួបលែងបានចូលទៅអង្គុយជិតពួកភិក្ខុ អ្នកចម្រើនដោយចិត្តហើយ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា

ម្នាលអានន្ទ សំវេជនីយដ្ឋាន (ទីដែលគួរអស្ចារ្យ) ដែលគួរឃើញ របស់កុលបុត្តអ្នកមានសទ្ធានេះ ៤ កន្លែង ។ សំវេជនីយដ្ឋាន ៤ កន្លែងតើដូចម្តេច ។

៩ឆ តថាគតោ ជាតោតិ អានន្ទ សទ្ធស្ស កុលបុត្តស្ស ទស្សនីយំ សំវេជនីយំ ឋានំ។

ម្នាលអានន្ទ សំវេជនីយដ្ឋានដែលគួរឃើញរបស់កុលបុត្ត អ្នកមានសទ្ធា ដោយរឭកឃើញថា ព្រះតថាគត ប្រសូតក្នុងទីដូច្នេះ ១ ។

៩ឆ តថាគតោ អនុត្តរំ សម្មាសម្ពោធិំ អភិសម្ពុទ្ធោតិ អានន្ទ សទ្ធស្ស កុលបុត្តស្ស ទស្សនីយំ សំវេជនីយំ ឋានំ។

ម្នាលអានន្ទ សំវេជនីយដ្ឋាន ដែលគួរឃើញ របស់កុលបុត្តអ្នកមានសទ្ធា ដោយរឭកឃើញថាព្រះតថាគតត្រាស់ដឹងនូវអនុត្តរសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណក្នុងទីដូច្នេះ ១ ។

៩ឆ តថាគតេន អនុត្តរំ ធម្មចក្កំ បវត្តិតន្តិ អានន្ទ សទ្ធស្ស កុលបុត្តស្ស ទស្សនីយំ សំវេជនីយំ ឋានំ។

ម្នាលអានន្ទ សំវេជនីយដ្ឋានដែលគួរឃើញរបស់កុលបុត្ត អ្នកមានសទ្ធា ដោយរឭកឃើញថា ព្រះតថាគត បានសំដែងនូវអនុត្តរធម្មចក្ក ក្នុងទីនេះដូច្នេះ ១ ។

៨ តថាគតោ អនុចាធិសេសាយ និព្វានធាតុយា បរិនិព្វុតោតិ អានន្ទ សទ្ធស្ស កុលបុត្តស្ស ឧស្សនីយំ សំវេជនីយំ ឋានំ។

ម្នាលអានន្ទ សំវេជនីយដ្ឋាន ដែលគួរឃើញ របស់កុលបុត្តអ្នកមានសទ្ធា ដោយ រឭកឃើញថាព្រះតថាគតបរិនិព្វាន ដោយអនុបាទិសេសនិព្វានធាតុក្នុងទីនេះដូច្នេះ ១ ។

ម្នាលអានន្ទ នេះឯង សំវេជនីយដ្ឋាន ដែលគួរឃើញ ៤ កន្លែង របស់កុលបុត្ត អ្នកមានសទ្ធា ម្នាលអានន្ទ ពួកភិក្ខុ ភិក្ខុនី ឧបាសក ឧបាសិកា អ្នកមានសទ្ធា នឹងមក ដោយរឭកឃើញថា ព្រះតថាគត ប្រសូតក្នុងទីនេះ ដូច្នេះក្តី ព្រះតថាគត ត្រាស់ដឹង នូវអនុត្តរ សម្មាសម្ពោធិញ្ញាណក្នុងទីនេះដូច្នេះក្តី ព្រះតថាគតសំដែងនូវអនុត្តរធម្មចក្កក្នុងទីនេះ ដូច្នេះក្តី ព្រះតថាគត បរិនិព្វានដោយអនុបាទិសេសនិព្វានធាតុក្នុងទីនេះ ដូច្នេះក្តី ។

យេ ហិ កេចិ អានន្ទ ចេតិយចារិកំ អាហិណ្ឌន្តា បសន្នចិត្តា កាលង្កិរិស្សន្តិ សព្ពេ តេ កាយស្ស ភេទា បរំ មរណា សុគតិំ សគ្គំ លោកំ ឧបបជ្ជិស្សន្តិ។

ម្នាលអានន្ទ ពួកជនណាមួយ នឹងបានដើរមកកាន់ទីចារិកនៃចេតិយ ក៏មានចិត្តជ្រះថ្លា បើប្រសិនជាធ្វើមរណកាលទៅពួកជនទាំងអស់នោះ លុះមានរាងកាយ បែកធ្លាយទៅ ខាងមុខបន្ទាប់ អំពីសេចក្តីស្លាប់ នឹងចូលទៅកាន់លោក គឺមនុស្សសុគតិ និងឋានសួគ៌ ។

សុភទ្ទបរិព្វាជកសួរបញ្ហា

សម័យនោះឯង មានបរិព្វាជកឈ្មោះសុភទ្ទ នៅក្នុងក្រុងកុសិនារា ។ សុភទ្ទ បរិព្វាជក បានឮដំណឹងថា ព្រះសមណគោតម នឹងបរិនិព្វានក្នុងបច្ឆិមយាមនៃរាត្រីថ្ងៃនេះ ។ គ្រានោះ សុភទ្ទបរិព្វាជក មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ពាក្យនេះ អាត្មាអញបានឮមក អំពីពួកបរិព្វាជក ជាមនុស្សចាស់ទុំ ជាអាចារ្យតៗគ្នាមក តែងនិយាយថាព្រះតថាគត អរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ តែងកើតឡើងក្នុងលោកមួយជង់មួយកាល ក៏ក្នុងបច្ឆិម-យាមនៃរាត្រីថ្ងៃនេះ ព្រះសមណគោតមនឹងបរិនិព្វាន មួយទៀត សេចក្តីសង្ស័យនេះ កើត ឡើងដល់អាត្មាអញ ទាំងអាត្មាអញមានសេចក្តីជ្រះថ្លាក្នុងព្រះសមណគោតមដែរ អាត្មា អញគួរលះបង់នូវសេចក្តីសង្ស័យនេះបានយ៉ាងណា ព្រះសមណគោតមអាចនឹងសំដែង ធម៌ ដល់អាត្មាអញយ៉ាងនោះបាន ។ គ្រានោះសុភទ្ទបរិព្វាជក ក៏ចូលទៅរកព្រះអានន្ទ

មានអាយុ ក្នុងសាលវនៃរបស់ពួកមល្លក្សត្រ ដែលជាទីចូលទៅក្នុងក្រុង លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏និយាយនឹងព្រះអានន្ទមានអាយុដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអានន្ទដ៏ចម្រើន ពាក្យនេះ ខ្ញុំបានឮមកអំពីពួកបរិព្វាជកជាមនុស្សចាស់ទុំ ជាអាចារ្យតៗគ្នាថា ព្រះតថាគតអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ តែងកើតឡើងក្នុងលោកមួយជងមួយកាល ក៏ក្នុងបច្ឆិមយាមនៃរាត្រីថ្ងៃនេះ ព្រះសមណគោតមនឹងបរិនិព្វាន មួយទៀត សេចក្តីសង្ស័យនេះ កើតឡើងដល់ខ្ញុំ ខ្ញុំក៏មានសេចក្តីជ្រះថ្លាក្នុងព្រះសមណគោតមដែរ ខ្ញុំគួរលះបង់នូវសេចក្តីសង្ស័យនេះបានយ៉ាងណា ព្រះសមណគោតម អាចនឹងសំដែងធម៌ដល់ខ្ញុំយ៉ាងនោះបាន បពិត្រព្រះអានន្ទដ៏ចម្រើន ខ្ញុំសូម ឲ្យបានគាល់ព្រះសមណគោតមផង ។ លុះសុភទ្ទបរិព្វាជក និយាយយ៉ាងនេះហើយ ព្រះអានន្ទមានអាយុ ក៏បានពោលទៅនឹងសុភទ្ទបរិព្វាជកដូច្នេះថា ម្នាលអាវុសោសុភទ្ទ កុំឡើយ អ្នកកុំបៀតបៀនព្រះតថាគត ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់លំបាកព្រះអង្គណាស់ ។ សុភទ្ទបរិព្វាជក បាននិយាយជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ សុភទ្ទបរិព្វាជក បាននិយាយនឹងព្រះអានន្ទមានអាយុ ជាគម្រប់បីដងផងដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអានន្ទដ៏ចម្រើន ពាក្យនេះខ្ញុំបានឮមក អំពីពួកបរិព្វាជកជាមនុស្សចាស់ទុំ ជាអាចារ្យតៗគ្នាមក តែងនិយាយថា ព្រះតថាគតអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ តែងកើតឡើងក្នុងលោកមួយជងមួយកាល ក៏ក្នុងបច្ឆិម-យាមនៃរាត្រីថ្ងៃនេះ ព្រះសមណគោតមនឹងបរិនិព្វាន មួយទៀត សេចក្តីសង្ស័យនេះ កើតឡើងដល់ខ្ញុំ ខ្ញុំក៏មានសេចក្តីជ្រះថ្លាក្នុងព្រះសមណគោតមដែរ ខ្ញុំគួរលះបង់សេចក្តីសង្ស័យនេះបាន យ៉ាងណាព្រះសមណគោតម អាចនឹងសំដែងធម៌ ដល់ខ្ញុំយ៉ាងនោះបាន បពិត្រព្រះអានន្ទដ៏ចម្រើន ខ្ញុំសូមឲ្យបានគាល់ចំពោះព្រះសមណគោតមផង ។ ព្រះអានន្ទមានអាយុ បានពោលទៅនឹងសុភទ្ទបរិព្វាជក ជាគម្រប់បីដងទៀត ដូច្នេះថា ម្នាលអាវុសោសុភទ្ទ កុំឡើយ អ្នកកុំបៀតបៀនព្រះតថាគត ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់លំបាកព្រះអង្គណាស់ ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ព្រះសណ្តាប់កថាសល្លាបៈនេះរបស់ព្រះអានន្ទមានអាយុ ជាមួយនឹងសុភទ្ទបរិព្វាជក ។ ទើបព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ហៅព្រះអានន្ទមានអាយុមកថា ម្នាលអានន្ទ កុំឡើយ អ្នកកុំឃាត់សុភទ្ទ ម្នាលអានន្ទសុភទ្ទចូរបានឃើញតថាគតចុះ សុភទ្ទ

ន័ងសួរនូវសេចក្តីណាមួយន័ងតថាគត គាត់ចង់ជ័ងនូវសេចក្តីនោះមែន ទើបគាត់មកសួរតថាគត មិនមែនគាត់សួរចង់បៀតបៀនទេ បើសុភទ្ទនេះសួរហើយ តថាគតសំដែងធម៌ណា គាត់ន័ងបានជ័ងធម៌នោះឆាប់ក្លាម ។ ទើបព្រះអានន្ទមានអាយុ ពោលទៅន័ងសុភទ្ទបរិព្វាជក ដូច្នេះថា ម្នាលអាវុសោសុភទ្ទ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បើកឱកាសដល់អ្នកហើយ អ្នកចូរទៅចុះ ។ គ្រានោះ សុភទ្ទបរិព្វាជក ក៏ចូលទៅរកព្រះមានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ពោលពាក្យរាក់ទាក់ សំណេះសំណាល ជាមួយន័ងព្រះមានព្រះភាគ លុះបញ្ចប់ពាក្យដែលគួររីករាយ ន័ងពាក្យដែលគួរលើកហើយ ក៏អង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។ លុះសុភទ្ទបរិព្វាជក អង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ដូច្នេះថា បពិត្រព្រះគោតមដ៏ចម្រើន សមណព្រាហ្មណ៍ណា ជាពួកគណៈ ជាគណាចារ្យ ល្បីល្បាញ មានយស អ្នកធ្វើលទ្ធិដូចកំពង់ ដែលជនច្រើនគ្នាគេសន្មតថា ល្អ ដូចយ៉ាងគ្រូឈ្មោះ បូរណកស្សប មក្ខលិគោសាល អជិតកេសកម្ពល បកុធកច្ចាយន: សញ្ជយវេលដ្ឋបុត្ត និគណ្ឋនាដបុត្ត ពួកជនទាំងនោះ សុទ្ធតែត្រាស់ដឹង ដូចជាពាក្យប្តេជ្ញារបស់ខ្លួនមែន ឬសុទ្ធតែមិនបានត្រាស់ដឹងទេ ឬក៏ត្រាស់ដឹងខ្លះ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលសុភទ្ទ ណ្ហើយចុះ ពាក្យដែលអ្នកនិយាយថា ពួកជនទាំងនោះសុទ្ធតែត្រាស់ដឹង ដូចជាពាក្យប្តេជ្ញារបស់ខ្លួនមែន ឬសុទ្ធតែមិនបានត្រាស់ដឹងទេ ឬក៏ត្រាស់ដឹងខ្លះ មិនបានត្រាស់ដឹងខ្លះ ដូច្នេះនេះ ចូរលើកទុកសិនចុះ ម្នាលសុភទ្ទ តថាគតន័ងសំដែងធម៌ដល់អ្នក អ្នកចូរស្តាប់ធម៌នោះ ចូរតាំងចិត្តដោយប្រពៃចុះ តថាគតន័ងសំដែងផង ។ សុភទ្ទបរិព្វាជកទទួលព្រះបន្ទូលនៃព្រះមានព្រះភាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។ ទើបព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ដូច្នេះថា

យស្មិំ ខោ សុភទ្ទ ធម្មវិនយេ អរិយោ អដ្ឋង្គិកោ មគ្គោ ន ឧបលព្ភតិ សមណោបិ តត្ថ ន ឧបលព្ភតិ។ ទុតិយោបិ តត្ថ សមណោ ន ឧបលព្ភតិ។ តតិយោបិ តត្ថ សមណោ ន ឧបលព្ភតិ។ ចតុត្ថោបិ តត្ថ សមណោ ន ឧបលព្ភតិ។ យស្មិញ្ច ខោ សុភទ្ទ ធម្មវិនយេ អរិយោ អដ្ឋង្គិកោ មគ្គោ ឧបលព្ភតិ សមណោបិ តត្ថ ឧបលព្ភតិ

ទុតិយោបិ តត្ត សមណោ ឧបលព្ភតិ តតិយោបិ តត្ត សមណោ ឧបលព្ភតិ ចតុត្ថោបិ តត្ត សមណោ ឧបលព្ភតិ។

ម្នាលសុភទ្ទ អរិយមគ្គ មានអង្គ ៨ មិនមានក្នុងធម្មវិន័យណា សមណៈ ទី ១ ក្តី មិនមានក្នុងធម្មវិន័យនោះ សមណៈទី ២ ក្តី មិនមានក្នុងធម្មវិន័យនោះ សមណៈ ទី ៣ក្តី មិនមានក្នុងធម្មវិន័យនោះ សមណៈទី ៤ ក្តី ក៏មិនមានក្នុងធម្មវិន័យនោះដែរ ម្នាលសុភទ្ទ លុះតែអរិយមគ្គប្រកបដោយអង្គ ៨ មានក្នុងធម្មវិន័យណា សមណៈ (ទី ១) ក្តី ទើបមានក្នុងធម្មវិន័យនោះ សមណៈទី ២ ក្តី មានក្នុងធម្មវិន័យនោះ សមណៈទី ៣ ក្តី មានក្នុងធម្មវិន័យនោះ សមណៈទី ៤ក្តី ក៏មានក្នុងធម្មវិន័យនោះដែរ ។

ឥមស្មិំ ខោ សុភទ្ទ ធម្មវិនយេ អរិយោ អដ្ឋង្គិកោ មគ្គោ ឧបលព្ភតិ ឥធេវ សុភទ្ទ សមណោ ឥធ ទុតិយោ សមណោ ឥធ តតិយោ សមណោ ឥធ ចតុត្ថោ សមណោ សុញ្ញា បរប្បវាទា សមណេភិ អញ្ញេហិ ។ ឥមេ ច សុភទ្ទ ភិក្ខូ សម្មា វិហរេយ្យុំ អសុញ្ញោ លោកោ អរហន្តេហិ អស្ស។

ម្នាលសុភទ្ទអរិយមគ្គប្រកបដោយអង្គ ៨ មានតែក្នុងធម្មវិន័យនេះឯង ម្នាលសុភទ្ទ សមណៈ (ទី១) ក៏មានតែក្នុងសាសនានេះ សមណៈទី ២ ក៏មានតែក្នុងសាសនានេះ សមណៈទី ៣ ក៏មានតែក្នុងសាសនានេះ សមណៈទី ៤ ក៏មានតែក្នុងសាសនានេះ បរប្បវាទ (វាទៈនៃគ្រូដទៃ) អំពីសំណាក់នៃបុគ្គលដទៃ រមែងសូន្យចាកពួកសមណៈ (នេះ) ម្នាលសុភទ្ទ មួយទៀត ភិក្ខុទាំងនេះ គប្បីនៅដោយប្រពៃ លោកនឹងមិនបានសូន្យចាកពួកអរហន្តទេ ។

ព្រះពុទ្ធប្រគល់ធម្មវិន័យជាព្រះសាស្តា

គ្រានោះ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់នឹងព្រះអានន្ទមានអាយុថា

សិយា ខោ បនានន្ទ តុម្ហាកំ ឯវមស្ស អតីតសត្ថុកំ ចាវជនំ ន តត្ថិ នោ សត្ថាតិ។ ន ខោ បនេតំ អានន្ទ ឯវំ ទដ្ឋព្ពំ។

ម្នាលអានន្ទ ប្រសិនបើអ្នកទាំងឡាយមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ពាក្យប្រដៅដែលមានគ្រូប្រព្រឹត្តកន្លងទៅហើយ គ្រូរបស់យើងឈ្មោះថាមិនមានទៀយ ។ ម្នាលអានន្ទ សេចក្តីនេះ អ្នកកុំចូលចិត្តយ៉ាងនេះទៀយ ។

យោ ហោ អានន្ទ មយា ធម្មោ ច វិនយោ ច ទេសិតោ បញ្ញត្តោ សោ ហោ មមច្ចយេន សត្ថា។

ម្នាលអានន្ទ ធម៌ណាក្តី វិន័យណាក្តី ដែលតថាគតសំដែងហើយ បញ្ញត្តហើយ ដល់អ្នកទាំងឡាយ លុះអំណើះឥតអំពីតថាគតទៅ ធម៌និងវិន័យនោះជាគ្រូរបស់អ្នកទាំងឡាយ ។

បច្ឆិមវាចា គឺពាក្យបណ្តាំចុងក្រោយរបស់ព្រះពុទ្ធ

គ្រានោះ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់នឹងភិក្ខុទាំងឡាយថា

ហន្ទ ទានិ ភិក្ខវេ អាមន្តយាមិ ហោ វយធម្មា សង្ខារា អប្បមាទេន សម្បាទេថ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ណ្តើយចុះ ឥឡូវនេះ តថាគតប្រាប់អ្នកទាំងឡាយឲ្យបានដឹង សង្ខារទាំងឡាយ មានសេចក្តីសាបសូន្យជាធម្មតា អ្នកទាំងឡាយចូរញុំាងកិច្ចទាំងពួងឲ្យសម្រេច ដោយសេចក្តីមិនប្រមាទចុះ ។

លំដាប់នោះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ចូលកាន់បឋមជ្ឈាន ចេញអំពីបឋមជ្ឈាន ហើយចូលកាន់ទុតិយជ្ឈាន ចេញអំពីទុតិយជ្ឈាន ហើយចូលកាន់តតិយជ្ឈាន ចេញអំពីតតិយជ្ឈាន ហើយចូលកាន់ចតុត្ថជ្ឈាន ចេញអំពីចតុត្ថជ្ឈាន ហើយចូលកាន់អាកាសានញ្ចាយតនសមាបត្តិ ចេញអំពីអាកាសានញ្ចាយតនសមាបត្តិហើយ ចូលកាន់វិញ្ញាណញ្ចាយតនសមាបត្តិ ចេញអំពីវិញ្ញាណញ្ចាយតនសមាបត្តិហើយ ចូលអាកិញ្ចញ្ញាយតនសមាបត្តិ ចេញអំពីអាកិញ្ចញ្ញាយតនសមាបត្តិហើយ ចូលកាន់នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនសមាបត្តិ

ចេញអំពីនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនសមាបត្តិហើយ ចូលកាន់សញ្ញាវេទយិតនិរោធ (សេចក្តីរលត់នៃសញ្ញានិងវេទន) ។ គ្រានោះ ព្រះអានន្ទមានអាយុពោលទៅនឹងព្រះអនុរុទ្ធមានអាយុដូច្នេះថា បពិត្រអនុរុទ្ធដ៏ចម្រើន ព្រះមានព្រះភាគ មិនទាន់បរិនិព្វានទេ ព្រះអង្គទ្រង់ចូលកាន់សញ្ញាវេទយិតនិរោធ ។ គ្រានោះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ចេញចាកសញ្ញាវេទយិតនិរោធសមាបត្តិហើយ ថយមកចូលកាន់នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនសមាបត្តិវិញ ចេញអំពីនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនសមាបត្តិហើយ ថយមកចូលកាន់អាកិញ្ចញ្ញាយតនសមាបត្តិវិញ ចេញអំពីអាកិញ្ចញ្ញាយតនសមាបត្តិហើយ ថយមកចូលកាន់វិញ្ញាណញ្ចាយតនសមាបត្តិវិញ ចេញអំពីវិញ្ញាណញ្ចាយតនសមាបត្តិហើយ ថយមកចូលកាន់អាកាសានញ្ចាយតនសមាបត្តិវិញ ចេញអំពីអាកាសានញ្ចាយតនសមាបត្តិហើយ ថយមកចូលកាន់ចតុត្ថជ្ឈានវិញ ចេញអំពីចតុត្ថជ្ឈានហើយ ថយមកចូលកាន់តតិយជ្ឈានវិញ ចេញអំពីតតិយជ្ឈានហើយ ថយមកចូលកាន់ទុតិយជ្ឈានវិញ ចេញអំពីទុតិយជ្ឈានហើយ ថយមកចូលកាន់បឋមជ្ឈានវិញ ចេញអំពីបឋមជ្ឈានហើយ ក៏ចូលកាន់ទុតិយជ្ឈានទៀត ចេញអំពីទុតិយជ្ឈានហើយ ក៏ចូលកាន់តតិយជ្ឈានទៀត ចេញអំពីតតិយជ្ឈានហើយ ក៏ចូលកាន់ចតុត្ថជ្ឈានទៀត ។ លុះព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ចេញចាកចតុត្ថជ្ឈានហើយ ក៏ទ្រង់បរិនិព្វានក្នុងចន្លោះនោះ។

កាលព្រះមានព្រះភាគ បរិនិព្វានហើយ ការកក្រើកនៃផែនដីធំ គួរស្បើមគួរព្រឺរោម ក៏កើតមាន ទាំងផ្គរ ក៏លាន់ឮគគ្រឹកគគ្រេងព្រមនឹងការបរិនិព្វាន ។

កាលព្រះមានព្រះភាគ បរិនិព្វានហើយ សហម្បតិព្រហ្ម ក៏ពោលនូវគាថានេះ ព្រមនឹងការបរិនិព្វានថា

សព្វេ និក្ខិបិស្សន្តិ ភូតា លោកេ សមុស្សយំ
យត្ត ឯតាទិសោ សត្ថា លោកេ អប្បដិបុគ្គលោ
តថាគតោ ពលប្បត្តោ សម្ពុទ្ធោ បរិនិព្ពុតោ ។

ព្រះសាស្តា ដែលឥតបុគ្គលប្រៀបស្មើ ប្រាកដដូច្នេះ ព្រះតថាគតជាសម្ពុទ្ធបរិបូណ៌ ហើយដោយកម្លាំង ទ្រង់បរិនិព្វានហើយ ក្នុងលោកណា ពួកសត្វទាំងអស់ មុខជានឹងដាក់ចុះនូវរាងកាយ ក្នុងលោក (នោះ) មិនខានឡើយ ។

កាលព្រះមានព្រះភាគ បរិនិព្វានហើយ ព្រះឥន្ទ្រជាធំជាងទេវតា ក៏ពោលនូវគាថានេះ ព្រមនឹងការបរិនិព្វានថា

អនិច្ចា វត សង្ខារា ឧប្បាទវយធម្មិនោ
ឧប្បជ្ជិត្វា និរុជ្ឈន្តិ តេសំ វូបសមោ សុខោ

សង្ខារទាំងឡាយ មិនទៀងហ្ន៎ មានកិរិយាកើតឡើង នឹងវិនាសទៅវិញជាធម្មតា លុះកើតឡើងហើយក៏រលត់ទៅវិញ កិរិយារម្ងាប់នូវសង្ខារទាំងនោះបាន ទើបនាំមកនូវសេចក្តីសុខ ។

កាលព្រះមានព្រះភាគ បរិនិព្វានហើយ ព្រះអនុរុទ្ធមានអាយុ ក៏ពោលនូវគាថា ទាំងនេះ ព្រមនឹងការបរិនិព្វានថា

ឆាហុ អស្សាសបស្សាសោ ឋិតចិត្តស្ស តាទិនោ
អនេជោ សន្តិមារព្ភ យំ កាលមកាសី មុនិ។

ព្រះមុនីនាថអង្គណា ដែលមិនមានតណ្ហា ទ្រង់ប្រោរព្ធ
នូវអនុបាទិសេសនិព្វានហើយ ទ្រង់ធ្វើមរណកាល
អស្សាសបស្សាស: នៃព្រះមុនីនាថ ជាតាទិបុគ្គល
ដែលមានព្រះទ័យខ្ជាប់ខ្ជួននោះ មិនមានហើយ ។

អសល្លីនេន ចិត្តេន វេទនំ អជ្ឈាសយិ
បជ្ជោតស្សេវ និព្វានំ វិមោក្ខោ ចេតសោ អហុ ។

ព្រះមុនីនាថ ទ្រង់អត់សង្កត់វេទនាបានដោយចិត្តមិនរួញរា
សេចក្តីរលត់នៃចិត្តក៏កើតមាន បីដូចជាការរលត់នៃប្រទីប ។

កាលព្រះមានព្រះភាគ បរិនិព្វានហើយ ព្រះអានន្ទមានអាយុ ក៏ពោលនូវគាថា នេះ ព្រមនឹងការបរិនិព្វានថា

តទាសិ យំ តិំសនកំ តទាសិ លោមហំសនំ
សព្វាការវរូបេតេ សម្ពុទ្ធេ បរិនិព្ពុតេ ។

កាលដែលព្រះសម្ពុទ្ធ ប្រកបដោយហេតុ ប្រសើរទាំងពួង
ទ្រង់បរិនិព្វានហើយ សេចក្តីញាប់ញ័រក្តី សេចក្តីព្រឺរោមក្តី
ក៏កើតមានប្រាកដ ។

កាលព្រះមានព្រះភាគ បរិនិព្វានហើយ ភិក្ខុទាំងឡាយណា ដែលមិនទាន់ប្រាសចាករាគៈ មាននៅក្នុងទីនុ៎ះ ភិក្ខុទាំងនោះ ពួកខ្លះក៏ផ្គងឡើងនូវកំភួនដៃហើយកន្ទក់កន្ទេញផ្ចលខ្លួនបម្រះនទៀលទៅមក ហាក់ដូចជាមានជើងដាច់ហើយថា ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ប្រញាប់បរិនិព្វានពេកណាស់ ព្រះសុគត ទ្រង់ប្រញាប់បរិនិព្វានពេកណាស់ ព្រះសម្ពុទ្ធមានចក្ខុក្នុងលោក ប្រញាប់បាត់

ទៅពេកណាស់ ។ ឯពួកភិក្ខុណា ដែលប្រាសចាករាគៈហើយ ភិក្ខុទាំងនោះ មានសតិនិងសម្បជញ្ញៈ អត់សង្កត់ដោយគិតថា សង្ខារទាំងឡាយមិនទៀងពិត ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលគប្បីបាននូវសេចក្តីទៀងទាត់ ក្នុងខន្ធប្បវត្តិនេះអំពីណា។

លំដាប់នោះ ព្រះអនុរុទ្ធមានអាយុ ប្រាប់ពួកភិក្ខុថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ល្អើយអ្នកទាំងឡាយ កុំសោយសោក កុំខ្សឹកខ្សួលឡើយ ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ សេចក្តីនេះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បានសំដែងមកពីមុនហើយថា សេចក្តីព្រាត់ប្រាស វិនាស ប្រែប្រួលចាសូន្យនិងសង្ខារ ដែលជាទីស្រឡាញ់ ជាទីគាប់ចិត្តទាំងអស់ តែងមានជាធម្មតា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលគប្បីបាននូវសេចក្តីមិនព្រាត់ប្រាសនោះ ក្នុងខន្ធប្បវត្តិនេះអំពីណា ធម្មជាតណា ដែលកើតហើយ ដែលមានហើយ ដែលបច្ច័យតាក់តែងហើយ មានសេចក្តីខ្ទេចខ្ទាមជាធម្មតា ធម្មជាតនោះឯង បុគ្គលនឹងពោលឃាត់ថា កុំខ្ទេចខ្ទាមដូច្នេះ (ដោយហេតុណា) ហេតុនុ៎ះមិនមានឡើយ ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ទេវតាទាំងឡាយ នឹងពោលទោសមិនខាន ។ ព្រះអានន្ទសួរថា បពិត្រអនុរុទ្ធដ៏ចម្រើន ចុះពួកទេវតាធ្វើទុកក្នុងចិត្តដូចម្តេច ។ ព្រះអនុរុទ្ធមានថេរវាចាថា ម្នាលអាវុសោអានន្ទ មានពួកទេវតា (ខ្លះ) ដែលសំគាល់ គឺនិមិត្តផែនដីក្នុងអាកាស រំសាយសក់កន្ទុកកន្ទេញ ផ្គងឡើងនូវកំភួនដៃកន្ទុកកន្ទេញ ផ្ចលខ្លួនចុះបម្រះនទៀលទៅមកបីដូចជាមានជើងជាប់ហើយថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ប្រញាប់បរិនិព្វានពេកណាស់ ព្រះសម្ពុទ្ធមានចក្ខុក្នុងលោក ទ្រង់ប្រញាប់ជាត់បង់ពេកណាស់ ។

ពាក្យបូជាព្រះពុទ្ធបដិមាបរិនិព្វាន

ឥច្ឆាមិ ភន្តេ ឥមំ ពុទ្ធបដិមំ, ឥមស្មឹ កុសិនារាយំ សាលវនោទ្យានេ ពុទ្ធស្ស ភគវតោ បរិនិព្វានដ្ឋានេ អយំ ឥច្ឆនា អម្ហាកំ ទីឃរត្តំ ហិតាយ សុខាយ ។

បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គសូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះបដិមានេះ ក្នុងសាលវនោទ្យាន ត្រង់ក្រុងកុសិនារា ដែលជាស្ថានទីបរិនិព្វានរបស់ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ សូមការថ្វាយបង្គំនេះ ចូរប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីជាប្រយោជន៍ដើម្បីសេចក្តីសុខ អស់កាលជាអង្វែងទៅហោង ។

ពាក្យបូជាព្រះស្តូបបរិនិព្វាន

ឥច្ឆាមិ ភន្តេ ឥមំ បរិនិព្វានថូបំ, ឥមស្មឹ កុសិនារាយំ សាលវនោទ្យានេ ពុទ្ធស្ស ភគវតោ បរិនិព្វានដ្ឋានេ អយំ ឥច្ឆនា អម្ហាកំ ទីឃរត្តំ ហិតាយ សុខាយ ។

បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គសូមថ្វាយបង្គំនូវស្តូបជាទីបរិនិព្វាននេះ ក្នុងសាលវនោទ្យាន ត្រង់ក្រុងកុសិនារា ដែលជាស្ថានទីបរិនិព្វានរបស់ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ សូមការថ្វាយបង្គំនេះ ចូរប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីជាប្រយោជន៍ដើម្បីសេចក្តីសុខ អស់កាលជាអង្វែងទៅហោង ។

មកុដពន្ធនចេតិយ

សម័យនោះឯង ពួកមល្លក្សត្រ ៤ អង្គ ដែលជាប្រធានទ្រង់ជម្រះសីស: ហើយ ទ្រង់សំពត់ថ្មីគិតគ្នាថា យើងនឹងឈួលនូវជើងឆ្កនៃព្រះមានព្រះភាគ ជូច្នេះ តែមិនអាចនឹងឈួលឲ្យនេះបាន ។ ទើបពួកមល្លក្សត្រិយ៍ អ្នកក្រុង កុសិនារា បានពោលទៅនឹងព្រះអនុរុទ្ធមានអាយុដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអនុរុទ្ធ ដ៏ចម្រើន មានហេតុដូចម្តេច មានបច្ច័យដូចម្តេច បានជាពួកមល្លក្សត្រិយ៍ ជាប្រធានទាំង ៤ អង្គនេះ ជម្រះសីស:ហើយទ្រង់សំពត់ថ្មីគិតគ្នាថា យើងនឹងឈួលជើងឆ្កនៃព្រះមានព្រះភាគជូច្នេះ តែមិនអាចនឹងឈួលឲ្យនេះបាន ។ ព្រះអនុរុទ្ធតបថា បពិត្រវាសិដ្ឋ:ទាំងឡាយ បំណងរបស់ពួកទេវតាផ្សេងគ្នា ។

បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចម្រើន ចុះបំណងរបស់ពួកទេវតាដូចម្តេច ។ បពិត្រវាសិដ្ឋៈទាំងឡាយ បំណងរបស់ពួកទេវតាថា ព្រះមហាកស្សបមានអាយុនេះ កំពុងនិមន្តតាមផ្លូវឆ្ងាយ ចេញអំពីក្រុងបាវា មកកាន់ក្រុងកុសិនារា ជាមួយនឹងភិក្ខុសង្ឃជាច្រើនប្រមាណ ៥០០ រូប ។ ព្រះមហាកស្សបមានអាយុ មិនទាន់បានថ្វាយបង្គំនូវព្រះបាទានៃព្រះមានព្រះភាគ ដោយដៃរបស់ខ្លួនជារាបណា ជើងឆ្ពុះព្រះមានព្រះភាគ ក៏មិនទាន់ឆេះជារាបនោះ ។ ពួកមល្លក្សត្រិយ៍តបថា បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចម្រើន បំណងរបស់ពួកទេវតា យ៉ាងណា ការថ្វាយព្រះភ្លើងនូវព្រះសរីរៈនៃព្រះមានព្រះភាគ ក៏សូមឲ្យសម្រេចយ៉ាងនោះចុះ ។ គ្រានោះ ព្រះមហាកស្សបមានអាយុ ចូលទៅកាន់ជើងឆ្ពុះនៃព្រះមានព្រះភាគ ក្នុង**មកុដពន្ធនចេតិយ**របស់ពួកមល្លក្សត្រ ទៀបក្រុងកុសិនារានោះ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ធ្វើចីវរឆៀងស្មាម្ខាង ប្រណម្យអញ្ជលី ធ្វើប្រទក្សិណជើងឆ្ពុះ ៣ ជុំហើយ បើកអំពីខាងព្រះបាទ ថ្វាយបង្គំព្រះបាទានៃព្រះមាន ព្រះភាគ ដោយសិរ្សៈ ។ ឯពួកភិក្ខុទាំង ៥០០ រូបនោះ ក៏ធ្វើចីវរឆៀងស្មាម្ខាងហើយ ប្រណម្យអញ្ជលីធ្វើប្រទក្សិណ ៣ ជុំហើយ ថ្វាយបង្គំព្រះបាទានៃព្រះមានព្រះភាគ ដោយដោយសិរ្សៈ ។ កាលដែលព្រះមហាកស្សបមានអាយុ និងពួកភិក្ខុទាំង ៥០០ រូបនោះ ថ្វាយបង្គំព្រះបាទានៃព្រះមានព្រះភាគរួចហើយ ជើងឆ្ពុះព្រះមានព្រះភាគ ក៏ឆេះឯង ។ ព្រះសរីរៈរបស់ព្រះមានព្រះភាគ ដែលភ្លើងឆេះហើយ អាការៈណាទោះព្រះឆវីក្តី ព្រះមំសៈក្តី ព្រះន្ហារុក្តី ព្រះលសិកាក្តី អាការៈនោះក៏ឆេះអស់ មិនមានផ្ទៃ និងកំញ៉ាមធ្យូងឡើយ សល់នៅតែព្រះសរីរធាតុសុទ្ធ ។ សប្បិឬប្រេង ដែលភ្លើងឆេះ ក៏មិនមានផ្ទៃកំញ៉ាមយ៉ាងណាមិញ ព្រះសរីរៈ

របស់ព្រះមានព្រះភាគ ដែលភ្លើងឆេះហើយ អាការៈណាទោះព្រះឆវីក្តី ព្រះចម្មៈក្តី ព្រះមំសៈក្តី ព្រះន្ហារូក្តី ព្រះលសិកាក្តី អាការៈនោះ ក៏ឆេះអស់ មិនមានផ្នែងកំញ៉ាមឡើយ សល់នៅតែព្រះសរីរធាតុសុទ្ធ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ បណ្តាសំពត់ទាំង ៥០០ គូនោះ សំពត់ពីរ គឺសំពត់ជាន់ក្នុងបំផុត១ សំពត់ជាន់ក្រៅបំផុត ១ ក៏ឆេះអស់ ។ លុះសរីរៈព្រះមានព្រះភាគ ដែលត្រូវភ្លើងឆេះហើយជារទឹកក៏បង្អុរអំពីអាកាស រំលត់ជើងបូរនៃព្រះមានព្រះភាគ ។ទាំងមានទឹកខ្ពុរចេញ អំពីជើមសាលព្រឹក្ស រំលត់ជើងបូរ នៃព្រះមានព្រះភាគ ។ ទើបពួកមល្លក្សត្រ អ្នកក្រុងកុសិនារា រំលត់ជើងបូរនៃព្រះមានព្រះភាគដោយទឹកក្រអូបទាំងពួង ។ គ្រានោះ ពួកមល្លក្សត្រ អ្នកក្រុងកុសិនារា ក៏ធ្វើនូវការបញ្ឈរលំពែង រួចព័ទ្ធដោយកំពែងធ្នូ ហើយធ្វើសក្ការៈ គោរព រាប់អានបូជាព្រះសរីរធាតុរបស់ព្រះមានព្រះភាគ ដោយរបាំចម្រៀង ភ្លេងប្រគំ ផ្កាកម្រង និងគ្រឿងក្រអូបទាំងឡាយ អស់ ៧ថ្ងៃក្នុងសណ្ឋាគារដ្ឋាន ។

បូជាស្ថានទីមកុដពន្ធនចេតិយ

ឥច្ឆាមិ ឥមំ ចេតិយំ មកុដពន្ធនសញ្ញិតំ ទស្សនីយំ សំវេជនីយំ ពុទ្ធស្ស ភគវតោ សរីរស្ស ឈាបនដ្ឋានំ អយំ ឥច្ឆា អម្ហាកំ ទីឃរត្តំ ហិតាយ សុខាយ ។

ខ្ញុំព្រះអង្គសូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះចេតិយ ដែលមានឈ្មោះថា មកុដពន្ធនចេតិយ ជាស្ថានទីបូជាភ្លើងព្រះសរីរៈរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដែលជាស្ថានទីគួរឃើញ ដែលនាំកើតនូវសំវេគ ។ សូមការថ្វាយបង្គំនេះ ចូរប្រព្រឹត្តទៅជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ សេចក្តីចម្រើន ដល់ខ្ញុំព្រះករុណា អស់កាលជាអង្វែងទៅហោង ។

មូលគន្ធកុដិវត្តជេតពន

**ឃ្លាមិ តន្តេ ភគវា ឥមំ សាវត្ថិយំ ជេតវនំ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមំ យត្ថា-
គតេនាម្ហិ ឥធ ខោ បន ភគវា ឯកូនវីសំ វស្សានិ វិហាសិ, មង្គលសុត្តំ ទេសេសិ ឋិតោ
អហំ អង្គុលិមាល ត្វញ្ញតិដ្ឋាតិ អង្គុលិមាលចោរំ អតិជិនិ បដិលភ សតឹ ភគនីតិ
បជាចារញ្ច សតិវិរហិតំ វិនេសិ ។**

**សាធុ ខោ តន្តេ ឥមេហិ សក្ការេហិ អតិបូជយាមិ ស្វាក្ខាតញ្ច ន្ហមិ មយ្ហំ
ទីឃរត្តំ ហិតាយ សុខាយ ។**

បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណា មកដល់វត្តជេតពន មហាវិហារ ហើយ ដែលអនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋីសាងថ្វាយ, ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់គង់ក្នុងទីនេះ រហូតដល់ ១៩ វស្សា ទ្រង់សម្តែងមង្គលសូត្រ កែបញ្ហារបស់ទេវតានិងមនុស្ស និងទ្រង់សម្តែងព្រះធម៌ ដែលជាឧបាយនាំសត្វចេញចាកទុក្ខទាំងពួង ទ្រង់ឈ្នះចោរអង្គុលិមាល និងញ៉ាំងនាង បជាចារដែលមានសតិវិបល្លាសឲ្យសះស្បើយ ក្នុងស្ថាននេះឯង ។

បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណា សូមបូជាដ៏ក្រៃលែង ដោយគ្រឿង សក្ការៈទាំងនេះ និងសូមបង្អោនរលឹកដល់ព្រះធម៌ ដែលទ្រង់សម្តែងដ៏ល្អហើយ ។ សូមការ

បូជាសក្ការៈក្នុងគ្រានេះ ចូរប្រព្រឹត្តទៅជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ សេចក្តីចម្រើន និង មគ្គផលនិព្វានដល់ខ្ញុំព្រះករុណា អស់កាលជា អង្វែងទៅហោង ។

ស្ថានទីស្ងួបយមកបាដិហារ្យ

បូជាស្ថានទីស្ងួបយមកបាដិហារ្យ

ឥច្ចាមិ ភន្តេ ភគវា ឥមំ យមកបាដិហារិយករណដ្ឋានំ,យត្ថាគតោម្ហិ, ឥធ ខោ បន ភគវា អនេកវិធំ យមកបាដិហារិយំ អកាសិ តិត្ថិយេ ទមិតុំ ។ តតោ សោ ភគវា ទេវលោកំ គន្ត្វា តាវតឹសភវនេ បណ្ឌុកម្ពលសិលាសនេ តេមាសំ ឥស្សរិយគតោ អភិធម្មបិដកំ ទេសេន្តោ ពុទ្ធមាតរំ សបរិវារំ សោតាបត្តិផលេ បតិដ្ឋាបេសិ ។

សាធុ នោ ភន្តេ, ឥមេហិ សក្ការេហិ អភិបូជយាមិ, ស្វាក្ខាតញ្ច នមាមិ, មយ្ហំ ទីឃរត្តំ ហិតាយ សុខាយ ។

បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណា មកដល់ហើយ ស្ថានទីដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងយមកបាដិហារ្យ ដើម្បីទូន្មានពួកអន្យតិរ្ថិយ ដែលជាមិច្ឆាទិដ្ឋិ រួចហើយទ្រង់និមន្តទៅកាន់ទេវលោក ទ្រង់ចាំវស្សាក្នុងបណ្ឌុកម្ពលសិលាសនៈ ក្នុងស្ថានតាវត្តិង្ស និងសម្តែងអភិធម្មបិដក ប្រោសព្រះពុទ្ធមាតា ព្រមទាំងទេពជាបរិវារ ឲ្យបានសម្រេចនូវសោតាបត្តិផល ។

បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណា សូមបូជាដ៏ក្រៃលែង ដោយគ្រឿងសក្ការៈទាំងនេះ និងសូមបង្ហោនរលឹកដល់ព្រះធម៌ ដែលទ្រង់សម្តែងដ៏ល្អហើយ ។ សូមការបូជាសក្ការៈក្នុងគ្រានេះ ចូរប្រព្រឹត្តទៅជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ សេចក្តីចម្រើន និងមគ្គផលនិព្វានដល់ខ្ញុំព្រះករុណា អស់កាលជាអង្វែងទៅហោង ។

ស្ថានទីសម្តែងមហាសតិប្បដ្ឋាន ដែនដីកុរុ

ស្វាធ្យាយឧទ្ទេសនៃមហាសតិបដ្ឋានសូត្រ

ឯវម្មេ សុតំ *ខ្ញុំបានស្តាប់មកយ៉ាងនេះ។* ឯកំ សមយំ ភគវា កុរូសុ វិហរតិ កម្មាសធម្មំ នាម កុរូនំ និគមោ *សម័យមួយព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុងកម្មាសធម្មនិគមរបស់អ្នកកុរុក្នុងដែនកុរុ។* តត្រ ខោ ភគវា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ "ភិក្ខវោ"តិ ។ "ភទ្ទន្តេ"តិ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ បច្ចស្សោសុំ *កាលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់នៅក្នុងកម្មាសធម្មនិគមនោះឯង បានត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុទាំងនោះទទួលព្រះពុទ្ធដីកានៃព្រះមានព្រះភាគថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ។* ភគវា ឯតទវោច *ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់យ៉ាងនេះថា* "ឯកាយនោ អយំ ភិក្ខវេ មគ្គោ សត្តានំ វិសុទ្ធិយា, សោកបរិទេវានំ សមតិក្កមាយ ទុក្ខទោមនស្សានំ អត្ថង្គមាយ ញាយស្ស អធិគមាយ និព្ពានស្ស សច្ឆិកិរិយាយ, យទិទំ ចត្តារោ សតិប្បដ្ឋានា។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយផ្លូវគឺសតិប្បដ្ឋានទាំង ๔ នេះជាផ្លូវមួលតែមួយ (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីសេចក្តីបរិសុទ្ធនៃសត្វទាំងឡាយ ដើម្បីលះបង់នូវសេចក្តីសោកនិងសេចក្តីខ្សឹកខ្សួល ដើម្បីរំលត់បង់នូវទុក្ខនិងទោមនស្ស ដើម្បីបាននូវអរិយមគ្គប្រកបដោយអង្គ ๘ ប្រការ ដើម្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវព្រះនិព្វាន។

"កតមេ ចត្តារោ ? ឥធ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ កាយេ កាយានុបស្សី វិហរតិ អាតាបី សម្បជានោ សតិមា វិនេយ្យ លោកេ អភិជ្ឈាទោមនស្សំ ។

សតិប្បដ្ឋានទាំង ๔ តើអ្វីខ្លះ ? ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះពិចារណាឃើញនូវកាយក្នុងកាយជាប្រក្រតីគ្រប់តរិយាបថទាំង ๔ មានព្យាយាម ជាគ្រឿងដុតកម្តៅកិលេស ជាអ្នកដឹងខ្លួនមានសតិ (ជាគ្រឿងកំណត់) កម្ចាត់បង់នូវអភិជ្ឈានិងទោមនស្សក្នុងលោកចេញ ๑ ។

វេទនាសុ វេទនានុបស្សី វិហរតិ អាតាបី សម្បជានោ សតិមា, វិនេយ្យ លោកេ អភិជ្ឈាទោមនស្សំ ។

ពិចារណាឃើញ នូវវេទនាក្នុងវេទនាទាំងឡាយ ជាប្រក្រតីគ្រប់តរិយាបថទាំង ๔ មានព្យាយាមជាគ្រឿងដុតកម្តៅកិលេសជាអ្នកដឹងខ្លួនមានសតិ (ជាគ្រឿងកំណត់) កម្ចាត់បង់នូវអភិជ្ឈានិងទោមនស្សក្នុងលោកចេញ ๑ ។

ចិត្តេ ចិត្តានុបស្សី វិហរតិ អាតាបី សម្បជានោ សតិមា វិនេយ្យ លោកេ អភិជ្ឈាទោមនស្សំ ។

ពិចារណាឃើញនូវចិត្តក្នុងចិត្តជាប្រក្រតីគ្រប់តរិយាបថទាំង ๔ មានព្យាយាមជាគ្រឿងដុតកម្តៅកិលេសជាអ្នកដឹងខ្លួនមានសតិ (ជាគ្រឿងកំណត់) កម្ចាត់បង់នូវអភិជ្ឈា និងទោមនស្សក្នុងលោកចេញ ๑ ។

ធម្មេសុ ធម្មានុបស្សី វិហរតិ អាតាបី សម្បជានោ សតិមា វិនេយ្យ លោកេ អភិជ្ឈាទោមនស្សំ។

ពិចារណាឃើញនូវធម៌ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ជាប្រក្រតីគ្រប់ឥរិយាបថទាំង ៤ មានព្យាយាម ជាគ្រឿងដុតកម្ដៅកិលេស ជាអ្នកដឹងខ្លួន មានសតិ (ជាគ្រឿងកំណត់) កម្ចាត់បង់នូវអភិជ្ឈានិងទោមនស្សក្នុងលោកចេញ ១។

ឧទ្ទេសោ និដ្ឋិតោ *ចប់ឧទ្ទេសវារកថា។*

ស្តូបសង្គស្ស ស្ថានទីព្រះពុទ្ធចុះពីស្ថានតាវត្តិង្ស

បន្ទាប់ពីព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាអម្ចាស់ ចាំវស្សាក្នុងស្ថានតាវត្តិង្សហើយ ព្រះអង្គយាងចុះពីស្ថានតាវត្តិង្ស មកកាន់មនុស្សលោកវិញ ។ ពេលនោះ សក្កទេវរាជ បាននិម្មិតនូវជណ្តើរ ៣ គឺជណ្តើរមាសនៅខាងស្តាំ ជណ្តើរប្រាក់នៅខាងឆ្វេង និងជណ្តើរកែវមណីនៅចំកណ្តាល ចំពោះក្បាលកាំជណ្តើរជាប់ពីភ្នំសិនេរុ រហូតមកដល់ជិតទ្វារសង្កស្សនគរនេះ ។ ព្រះពុទ្ធជាអម្ចាស់ទ្រង់យាងចុះចំកណ្តាលគឺជណ្តើរកែវមណី នៅឯខាងស្តាំសុទ្ធតែពួកទេវតាទាំងឡាយ ហែហមព្រះអង្គចុះមក ឯខាងឆ្វេងវិញ សុទ្ធតែពួកមហាព្រហ្ម ។ ពេលនោះ មានព្រឹត្តិការណ៍អស្ចារ្យមួយ គឺព្រះពុទ្ធទ្រង់សម្តែងចមាដិហារ្យ ដែលមានឈ្មោះថា **ទេវោរោហណចាដិហារ្យ** *គឺចាដិហារ្យដែលបើកឲ្យសត្វលោកឃើញគ្នាទៅវិញទៅមក តាំងពីមនុស្សលោករហូតដល់ទៅមហាព្រហ្មលោក ខាងក្រោមរហូតដល់ទៅ មហាអវិចីនរក និងរហូត ដល់ទៅមួយម៉ឺនចក្កវាឡ ។ រឿងនេះដែលពុទ្ធសាសនិកតែងប្រារព្ធពិធីបុណ្យក្នុងថ្ងៃ ១៥ កើត ខែ អស្សុជថា* **អស្សុជបូជា** ។

ពាក្យបូជាស្តូបសន្ថស្សនគរ

ឫន្ថាមិ តន្តេ ភគវា ទេវោរោហណបេតិយដ្ឋានំ, យត្ថាគតោម្ហិ, ឥធ ខោ បន ភគវា ទេវលោកតោ ឱរោហតិ, តទា ភគវា លោកវិវរណបាដិហារិយំ អកាសិ យថា ទេវមនុស្សា អញ្ញមញ្ញំ បស្សិសុំ ។ អាកាសេ មហាព្រហ្មា ចេវ សក្កោ ទេវរាជា ច សបរិវារោ ភគវន្តំ ឧយ្យោជេសុំ , បឋវីតលេ ចតស្សោ បរិសា ភគវតោ បច្ចុគ្គមនំ អកំសុ ។

សាធុ នោ តន្តេ, ឥមេហិ សក្ការេហិ អតិបូជយាមិ, ស្វាក្ខាតញ្ច នមាមិ, មយ្ហំ ទីយរត្តំ ហិតាយ សុខាយ ។

បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណា មកដល់ហើយ ស្ថានទីដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ចុះពីទេវលោក ត្រង់ទីនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងបាដិហារ្យដល់លោកទាំង ៣ ឲ្យទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ យើញគ្នាទៅវិញទៅមក ក្នុងនភាកាស ស្តេចមហាព្រហ្ម សក្កទេវរាជ ព្រមដោយទេពបរិវារ មកហែហមដំណើរព្រះដ៏មានព្រះភាគចំណែកខាងក្រោម បរិស័ទទាំង ៤ រង់ចាំទទួលព្រះអង្គ ក្នុងស្ថានទីនេះ ។

បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណា សូមបូជាដ៏ក្រៃលែង ដោយគ្រឿងសក្ការៈទាំងនេះ និងសូមបង្អោនរលឹកដល់ព្រះធម៌ ដែលទ្រង់សម្តែងដ៏ល្អហើយ ។ សូមការបូជាសក្ការៈក្នុងគ្រានេះ ចូរប្រព្រឹត្តទៅជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ សេចក្តីចម្រើន និងមគ្គផលនិព្វានដល់ខ្ញុំព្រះករុណា អស់កាលជា អង្វែងទៅហោង ។

គណៈធម្មយាត្រាមកដល់ទីក្រុងវេសាលី គួរនាំគ្នាស្វាធ្យាយវត្តនបរិត្ត ដែលព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ត្រាស់សម្តែងក្នុងវេសាលីនេះឯង មានប្រវត្តិពោលមកថា

ក្នុងសម័យមួយ ទីក្រុងវេសាលី រាំងក្រៀង អត់អាហារ មានមនុស្សស្លាប់ជាបន្តបន្ទាប់ ។ ពេលនោះ មនុស្សទាំងឡាយ យកសាកសពទៅចោះចោលខាងក្រៅក្រុង ។ ពេលនោះ ពួកអមនុស្សធុំក្លិនសាកសពទាំងឡាយ ក៏នាំគ្នាមកចូលខាងក្នុងក្រុង ហើយធ្វើអន្តរាយ ឲ្យមនុស្សកាន់តែស្លាប់ច្រើនឡើងៗ ហើយបណ្តាលអហិវាតករោគឲ្យកើតឡើងបៀតបៀនមនុស្សទៀតផង ។ ខណៈពេលនោះ ទីក្រុង វេសាលីមានអន្តរាយ ៣ យ៉ាង គឺ ទុព្ភិក្ខភ័យ គឺអត់បាយ ១ អមនុស្សភ័យ គឺអមនុស្សបៀតបៀន ១ រោគភ័យ ជំងឺបៀតបៀន ១ ។

ក្នុងខណៈនោះ មនុស្សទាំងឡាយត្រិះរិះថា ទីក្រុងនេះ មិនធ្លាប់មានភ័យបែបនេះ អស់ ៧ រាជ្យហើយ ។ ទើបនាំគ្នាទៅក្រាបទូលព្រះរាជាថា ភ័យនេះអាចកើតមកពីព្រះអង្គ គ្រប់គ្រងដែនមិនប្រកបដោយធម៌ ។ ពេលនោះ ព្រះរាជាឲ្យប្រជាពលរដ្ឋពិចារណារកទោសព្រះអង្គ តែរកទោសព្រះរាជាមិនឃើញមាន ។ ទើបពិភាក្សាគ្នា ដើម្បីនិមន្តសាស្តាអង្គណានីមួយ មកវិលត់ទុក្ខ ។ អ្នកខ្លះឲ្យយោបល់ថា និមន្តអនុត្តរិយ ។ អ្នកខ្លះទៀតថា និមន្តព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ។ ក្នុងទីបំផុត ក៏ព្រមព្រៀងគ្នា និមន្តព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ មកប្រោស ។ ពេលនោះ ពួកលិច្ឆវីក្សត្រ ពីរនាក់ក៏មកអារាធនាព្រះពុទ្ធ ទូលនិមន្តព្រះអង្គ មករាំងាប់ភ័យនោះ ។

កាលព្រះពុទ្ធទ្រង់យាងមកដល់ទីក្រុងវេសាលី សក្កទេវរាជ ព្រមទាំងបរិវារជាច្រើនក៏មកគាល់ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ក្នុងស្ថានទីនោះ ធ្វើឲ្យពួក អមនុស្សមួយចំនួននាំគ្នាគេចចេញបាត់ទៅ ។ ពេលនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ បង្រៀនព្រះបរិត្តនេះដល់ព្រះអានន្ទ និងឲ្យព្រះអានន្ទសូត្រព្រះបរិត្តនេះ ជុំវិញកំពែងទីក្រុង រហូតអស់បីយាមនៃរាត្រី ។ ពួកអមនុស្សដែលនៅសេសសល់ក៏នាំគ្នាគេចចេញទៅអស់រលីង ព្រោះខ្លាចអានុភាពនៃព្រះបរិត្តនេះ ។ គ្រាអមនុស្សចេញបាត់អស់ហើយ មនុស្សទាំងឡាយ ក៏បានជាសះស្បើយ ពីជំងឺ ។ ពេលនោះ

មនុស្សទាំងឡាយ ក៏មកប្រជុំគ្នាត្រង់កណ្តាលទីក្រុង ហើយបាននិមន្តព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់មកទីនោះ ។ ពេលនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ បានត្រាស់សម្តែងរតនបរិត្តនេះដល់ពុទ្ធបរិស័ទដែលមកប្រជុំគ្នាក្នុងទីនោះ។

ម្យ៉ាងទៀត គាថាបីខាងចុង ជាគាថាដែលសក្កទេវរាជពោលឡើង ដោយត្រិះរិះថាព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ទ្រង់ធ្វើឲ្យមនុស្សទាំងឡាយ បានទទួរសេចក្តីសុខ ដោយអាងសច្ចវាចាពោលដល់គុណព្រះរតនត្រ័យ យើងគួរធ្វើឲ្យមនុស្សទាំងឡាយ បានប្រសព្វទទួរសុខ ដោយអាងគុណព្រះរតនត្រ័យជូចគ្នា ដូច្នេះ ព្រះឥន្ទ្រក៏ពោលបីគាថានោះ ។

រតនសូត្រ

យានីធ ភូតានិ សមាគតានិ

ភុម្មានិ វា យានិ វ អន្តលិក្ខេ

សព្វេវ ភូតា សុមនា ភវន្តុ

អថោបិ សក្កច្ច សុណន្តុ ភាសិតំ។

ពួកភូតឯណា ជាទេវតាស្ថិតនៅលើផែនដីក្តី
ពួកភូតឯណា ជាទេវតាស្ថិតនៅឰដ៏អាកាសក្តី
ដែលមកប្រជុំគ្នាក្នុងទីនេះ សូមពួកភូតទាំងអស់នោះ
មានចិត្តល្អ ម្យ៉ាងទៀត ចូរស្តាប់នូវភាសិត
ដោយគោរព ។

តស្មា ហិ ភូតា និសាមេថ សព្វេ

មេត្តំ ករោថ មានុសិយា បជាយ

ទិវា ច រត្តោ ច ហរន្តិ យេ ពលិំ

តស្មា ហិ នេ រក្ខថ អប្បមត្តា។

ព្រោះហេតុនោះ អ្នកទាំងឡាយជាកូនទាំងអស់
ចូរស្តាប់នូវព្រះបរិត្ត ចូរធ្វើនូវមេត្តាចិត្តចំពោះ
ពពួកសត្វជាមនុស្សជាតិ មនុស្សទាំងឡាយឯណា
តែងនាំមកនូវពលិកម្ម ក្នុងពេលថ្ងៃ និងពេលយប់
ព្រោះហេតុនោះ សូមអ្នកទាំងឡាយកុំមើលបំណាំ
ឡើយ សូមរក្សានូវមនុស្សទាំងឡាយនោះ ។

យំ កិញ្ចិ វិត្តំ ឥធ វា ហុរំ វា

សគ្គេសុ វា យំ រតនំ បណីតំ

ន នោ សមំ អត្ថិ តថាគតេន

ឥទម្បិ ពុទ្ធេ រតនំ បណីតំ

ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ។

ទ្រព្យឯណាមួយក្នុងលោកនេះនិងក្នុងលោកឯទៀតក្តី
រតនវត្ថុដ៏ឧត្តមឯណា ក្នុងស្ថានសួគ៌ក្តី
ទ្រព្យនិងរតនវត្ថុទាំងនោះស្មើដោយព្រះតថាគត មិនមានឡើយ
កែវគឺព្រះពុទ្ធនេះឯង ជាកែវដ៏ឧត្តម
ដោយពាក្យសច្ចៈនេះសូមសិរីសួស្តីកើតមាន ។

ខយំ វិរាគំ អមតំ បណីតំ

យទជ្ឈគា សក្យមុនី សមាហិតោ

ន តេន ធម្មេន សមត្ថិ កិញ្ចិ

ឥធម្ប៊ិ ធម្មេ រតនំ បណីតំ

ឃតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ។

ព្រះសក្យមុនីជាម្ចាស់ មានព្រះទ័យតម្កល់មាំ
បានត្រាស់ជីឆហើយនូវព្រះធម៌ឯណា ជាទីក្សយនៃ
កិលេស ជាទីប្រាសចាកភាគៈ ជាធម៌មិនស្ងាប់
ជាធម៌ដ៏ឧត្តម របស់អ្វីមួយស្មើដោយព្រះធម៌នោះ
មិនមានឡើយ កែវគឺព្រះធម៌នេះឯង ជាកែវដ៏ឧត្តម
ដោយកិរិយាពោលនូវពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរីសួស្តីកើតមាន ។

យំ ពុទ្ធសេដ្ឋោ បរិវណ្ណយី សុចិំ

សមាធិមានន្តរិកញ្ញមាហុ

សមាធិនា តេន សមោ ន វិជ្ជតិ

ឥធម្ប៊ិ ធម្មេ រតនំ បណីតំ

ឃតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ។

ព្រះពុទ្ធដ៏ប្រសើរទ្រង់សរសើរនូវសមាធិឯណា ថាជាធម៌ដ៏ស្អាត
បណ្ឌិតទាំងឡាយពោលហើយ
នូវសមាធិឯណាថា ជាធម៌ឲ្យផលដោយលំដាប់
សមាធិឯទៀត ស្មើដោយសមាធិនោះ មិនមានឡើយ
កែវគឺព្រះធម៌នេះឯង ជាកែវដ៏ឧត្តម ដោយពាក្យសច្ចៈនេះ
សូមសិរីសួស្តីកើតមាន ។

យេ បុគ្គលា អដ្ឋ សតំ បសត្ថា

ចត្តារិ ឃតានិ យុគានិ ហោន្តិ

តេ ទក្ខិណេយ្យា សុគតស្ស សាវកា

ឯតេសុ និន្នានិ មហាបួលានិ

ឥទម្បិ សង្ឃេ រតនំ បណីតំ

ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ។

បុគ្គលទាំង៦ប្បាយឯណា ៨ ជំពូក ដែលសប្បុរស
ទាំង៦ប្បាយសរសើរហើយ បើរាប់ជាគូបាន ៤ គូ
បុគ្គលទាំង៦ប្បាយនោះ ជាសាវ័កបរស់ព្រះសុគត
លោកគួរដល់ទក្ខិណាទាន ទានទាំង៦ប្បាយដែលបុគ្គល
ឲ្យហើយ ដល់ទក្ខិណេយ្យបុគ្គលទាំង៦ប្បាយនោះ
ជាទានមានផលច្រើន តែវគឺព្រះសង្ឃនេះឯង
ជាតែវដ៏ឧត្តម ដោយពាក្យសច្ចៈនេះ
សូមសិរីសួស្តីកើតមាន ។

យេ សុប្បយុត្តា មនសា ឌឍ្ឍេន

និក្កាមិនោ គោតមសាសនម្ហិ

តេ បត្តិបត្តា អមតំ វិគយ្ហ

លទ្ធា មុធា និព្ពុតឹ ភុញ្ជមានា

ឥទម្បិ សង្ឃេ រតនំ បណីតំ

ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ។

អរិយបុគ្គលទាំង៦ប្បាយឯណា ក្នុង៦សាសនា
នៃព្រះសម្ពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាមគោតម ប្រកបត្រូវល្អហើយ

មានចិត្តខ្ជាប់ខ្ជួន ឥតមានកាមគឺសេចក្តីប្រាថ្នាឡើយ
អរិយបុគ្គលទាំងឡាយនោះដល់ហើយនូវព្រះអរហត្តផល
ហើយចូលទៅកាន់ព្រះនិព្វាន បាននូវកិរិយា រលត់កិលេសដោយទទេ
គឺឥតមានទិញដូរឡើយ ហើយសោយនូវផល កែវគឺព្រះសង្ឆនេះឯង
ជាកែវដ៏ខត្តម ដោយពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរីសួស្តីកើតមាន ។

យជិនូខីលោ បជវិស្ឆិតោ សិយា

ចតុត្ថិ វាតេហិ អសម្ឆកម្ឆិយោ

តជ្ជបមំ សប្ឃុរិសំ វធាមិ

យោ អរិយសច្ចានិ អវេច្ច បស្ឆតិ

ឥធម្ឆិ សផ្ឆ រតនំ បណីតំ

ឃតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ។

សសរខឿនដែលគេបោះក្ជាប់នឹងផែនដី ជារបស់មិន
កម្រើកញាប់ញ័រ ដោយខ្យល់ព្យុះ ដែលបក់មកអំពី
ទិសទាំង៤ យ៉ាងណាមិញ អ្នកណាពិចារណាឃើញ
នូវអរិយសច្ចទាំងឡាយ តថាគតហៅអ្នកនោះថា
ជាសប្ឃុរស(មិនញាប់ញ័រដោយលោកធម៌ទាំងឡាយ)
ប្រៀបដូចជាសសរខឿនដូច្នោះឯង កែវគឺព្រះសង្ឆ
នេះឯងជាកែវដ៏ខត្តម ដោយពាក្យសច្ចៈនេះ

សូមសិរីសួស្តីកើតមាន ។

យេ អរិយសច្ចានិ វិភាវយន្តិ

គម្ភីរបញ្ញេន សុទេសិតានិ

កិញ្ចាបិ តេ ហោន្តិ ភុសំ បមត្តា

ន តេ ភវំ អដ្ឋមមាទិយន្តិ

ឥធម្បិ សង្ឃេ រតនំ បណីតំ

ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ។

អរិយបុគ្គលទាំង៤ប្បាយឯណា ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវ
អរិយសច្ចទាំង៤ប្បាយ ដែលព្រះតថាគតព្រះអង្គមាន
ប្រាជ្ញាដ៏ជ្រាលជ្រៅសំដែងល្អហើយ អរិយបុគ្គលទាំង៤ប្បាយនោះ
ទុកជាប្រមាទដ៏លើសលប់ក៏ដោយ
អរិយបុគ្គលទាំង៤ប្បាយនោះគង់មិនកាន់យកនូវភព
ជាគម្រប់៨ គឺមិនកើតទៀតហួសពី ៧ ជាតិឡើយ
កែវគឺព្រះសង្ឃនេះឯង ជាកែវដ៏ឧត្តម ដោយពាក្យ
សច្ចៈនេះ សូមសិរីសួស្តីកើតមាន ។

សហាវស្ស ទស្សនសម្បទាយ

តយស្ស ធម្មា ជហិតា ភវន្តិ

សក្កាយទិដ្ឋិ វិចិកិច្ឆិតញ្ច

សីលព្ពតំ វាបិ យទត្ថិ កិញ្ចិ។

(សំយោជនកិលេស៣យ៉ាងគឺ) សក្កាយទិដ្ឋិ វិចិកិច្ឆា
និង៤សីលព្ពតបរាមាសឯណាមួយតែងមាន ធម៌ទាំង៤ប្បាយ ៣ នោះ

សោតាបន្នបុគ្គលនោះ បានលះបង់ហើយ ជាមួយនឹងទស្សនសម្បទ
គឺសោតាបត្តិមគ្គ ។

ចតូហាបាយេហិ ច វិប្បមុត្តោ

ឆច្ចាភិឋានានិ អភព្វ កាតុំ

ឥមម្ហិ សង្ឃេ រតនំ បណីតំ

ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ។

ម្យ៉ាងទៀត សោតាបន្នបុគ្គលបានរួចស្រឡះចាក
អបាយទាំង៤ហើយ ៤ ហើយ មិនអាចធ្វើនូវស្ថានដ៏
អាក្រក់ទាំង៦ហើយ ៦ គឺអនន្តរិយកម្ម ៥ និង
កិរិយាដ៏កាចចិត្តទៅកាន់សាសនាដទៃឡើយ
កែវគឺព្រះសង្ឃនេះឯង ជាកែវដ៏ខ្ពង់
ដោយពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរីសួស្តីកើតមាន ។

កិញ្ចាបិ សោ កម្ម កិរោតិ ឋាបកំ

កាយេន វាចា ឧទ ចេតសា វា

អភព្វ សោ តស្ស បដិច្ឆទាយ

អភព្វតា ទិដ្ឋបទស្ស វុត្តា

ឥមម្ហិ សង្ឃេ រតនំ បណីតំ

ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ។

ប្រសិនណាបើ សោតាបន្នបុគ្គលនោះធ្វើនូវបាបកម្មខ្លះ

ដោយកាយ វាចា ឬក៏ដោយចិត្តក្តី (ព្រោះសេចក្តីភ្ញាំងភ្ញាត់)
សោតាបន្នបុគ្គលនោះមិនអាចបិទបាំងនូវបាបកម្ម នោះឡើយ
ការៈនៃបុគ្គលមានផ្លូវនៃព្រះនិព្វាន ឃើញហើយ
ជាបុគ្គលមិនអាចនឹងបិទបាំងនូវបាបកម្ម
ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយបានត្រាស់សំដែងហើយ
កែវគឺព្រះសង្ឃនេះឯង ជាកែវដ៏ឧត្តម
ដោយពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរីសួស្តីកើតមាន ។

វនប្បកុម្ពេ យថ ផុស្សិតគ្គេ

គិម្ហានមាសេ បឋមស្មឹ គិម្ហេ

តថូបមំ ធម្មវរំ អទេសយិ

និព្វានគាមឹ បរមំ ហិតាយ

ឥទម្បិ ពុទ្ធេ រតនំ បណីតំ

ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ។

គុម្ពឈើក្នុងព្រៃ មានត្រួយលូតលាស់ ក្នុងខាងដើមគិម្ហរដូវ
គឺខែក្តៅយ៉ាងណាមិញ ព្រះសម្ពុទ្ធបាន ត្រាស់សំដែងហើយនូវធម៌
ដ៏ប្រសើរ ជាធម៌អាចញុំាងសត្វទាំងឡាយឲ្យដល់នូវព្រះនិព្វាន
ដើម្បីប្រយោជន៍ដ៏ឧត្តម ប្រៀបដូចជាគុម្ពឈើក្នុងព្រៃ ដូច្នោះឯង
កែវគឺព្រះពុទ្ធនេះឯង ជាកែវដ៏ឧត្តម
ដោយពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរីសួស្តីកើតមាន ។

វរោ វរញ្ញូ វរទោ វរាហរោ

អនុត្តរោ ធម្មវរំ អទេសយិ

ឥធម្បិ ពុទ្ធេ រតនំ បណីតំ

ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ។

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ជាបុគ្គលប្រសើរទ្រង់ជ្រាបនូវធម៌ដ៏ប្រសើរ
ទ្រង់ប្រទាននូវធម៌ដ៏ប្រសើរ ទ្រង់នាំមកនូវធម៌ដ៏ប្រសើរ
ព្រះអង្គប្រសើរឥតមានអ្នកណាមួយ ស្មើ
ទ្រង់ត្រាស់សំដែងហើយនូវធម៌ដ៏ប្រសើរ
កែវគឺព្រះពុទ្ធនេះឯង ជាកែវដ៏ឧត្តម
ដោយពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរីសួស្តីកើតមាន ។

ខីណំ បុរាណំ នវ នត្ថិ សម្ភវំ

វិរត្តចិត្តាយតិកេ ភវស្មឹ

តេ ខីណពីជា អវិរូឡ្ហិឆន្ទា

និព្វន្តិ ធីរា យថាយំ បទីបោ

ឥធម្បិ សង្ឃេ រតនំ បណីតំ

ឯតេន សច្ចេន សុវត្ថិ ហោតុ។

កម្មចាស់ (របស់អរិយបុគ្គលឯណា) អស់ហើយ
កម្មថ្មីរមែងមិនកើតប្រាកដ អរិយបុគ្គលទាំងឡាយ
ឯណា មានចិត្តនឿយណាយហើយក្នុងកពតទៅ
អរិយបុគ្គលទាំងឡាយនោះមានពូជអស់ហើយ
មានឆន្ទៈគឺសេចក្តីប៉ុនប៉ងក្នុងចិត្តមិនដុះចម្រើនឡើយ
ជាអ្នកមានប្រាជ្ញា តែងរលត់ទៅ ដូចជាប្រទីប
ដែលរលត់ទៅនេះ កែវគឺព្រះសង្ឃនេះឯង ជាកែវ

ដ៏ឧត្តម ដោយពាក្យសច្ចៈនេះ សូមសិរី
សួស្តីកើតមាន ។
យានីធ ភូតានិ សមាគតានិ

ភុម្មានិ វា យានិ វ អន្តលិក្ខេ

តថាគតំ ទេវមនុស្សបូជិតំ

ពុទ្ធំ នមស្សាម សុវត្ថិ ហោតុ។

ពួកភូតឯណា ជាទេវតាស្ថិតនៅលើផែនដីក្តី
ពួកភូតឯណាជាទេវតា ស្ថិតនៅឰដ៏អាកាសក្តី
ដែលមកប្រជុំគ្នាក្នុងទីនេះ យើងទាំងឡាយ
សូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ទ្រង់បានត្រាស់មក
ហើយដូចគ្នា ដែលទេវតានិងមនុស្សតែងបូជា
សូមសិរីសួស្តីកើតមាន ។
យានីធ ភូតានិ សមាគតានិ

ភុម្មានិ វា យានិ វ អន្តលិក្ខេ

តថាគតំ ទេវមនុស្សបូជិតំ

ធម្មំ នមស្សាម សុវត្ថិ ហោតុ។

ពួកភូតឯណា ជាទេវតាស្ថិតនៅលើផែនដីក្តី ពួកភូតឯណាជាទេវតា
ស្ថិតនៅឰដ៏អាកាសក្តី ដែលមកប្រជុំគ្នាក្នុងទីនេះ យើងទាំងឡាយ
សូមនមស្ការនូវព្រះធម៌មានមកហើយដូចគ្នា
ដែលមនុស្សនិងទេវតាតែងបូជា សូមសិរីសួស្តីកើតមាន ។
យានីធ ភូតានិ សមាគតានិ

ភុម្មានិ វា យានិ វ អន្តលិក្ខេ

តថាគតំ ទេវមនុស្សបូជិតំ

សង្ឆំ នមស្សាម សុវត្ថិ ហោតុ។

ពួកភូតឯណា ជាទេវតាស្ថិតនៅលើផែនដីក្តី ពួកភូតឯណាជាទេវតា
ស្ថិតនៅពួដ៏អាកាសក្តី ដែលមកប្រជុំគ្នាក្នុងទីនេះ យើងទាំងឡាយ
សូមនមស្ការនូវព្រះសង្ឆមានមកហើយដូចគ្នា
ដែលទេវតានិងមនុស្សតែងបូជា សូមសិរីសួស្តីកើតមាន ។

ធម្មស្សវនានិសំសកថា

រាជតោ វា ចោរតោ វា មនុស្សតោ វា អមនុស្សតោ វា អគ្គិតោ វា ឧទកតោ វា បិសាចតោ វា ទាណុកតោ វា កណ្ឌកតោ វា នក្ខត្តតោ វា ជនបទ-រោគតោ វា អសទ្ធម្មតោ វា អសន្ទិដ្ឋិតោ វា អសប្ឋុរិសតោ វា ចណ្ឌហត្ថិ-អស្សមិគតោណកុក្ការអហិវិច្ឆិកមណិសប្ឋធីបិអច្ឆតរច្ឆសូករមហឹសយក្ខរក្ខសាធីហិ នានាភយតោ វា នានារោគតោ វា នានាឧបទ្ទវតោ វា អារក្ខំ គណ្ហន្តុ ។

សូមសព្វសត្ត បានទទួលនូវការគ្រប់គ្រងរក្សាអំពីភ័យផ្សងៗ អំពីរោគផ្សងៗ អំពីឧបទ្រពផ្សងៗ ដែលកើតអំពីព្រះរាជា ចោរ មនុស្ស អមនុស្ស ភ្លើង ទឹក បិសាច ជង្គត់ឈើ បន្ទា នក្ខត្តឬក្ស រោគក្នុងជនបទ សេចក្តីប្រព្រឹត្តរបស់មនុស្សអាក្រក់ ការយើញខុសរបស់មនុស្សអាក្រក់ ជំរី សេះ ម្រឹគ គោ ឆ្កែ ពស់ ខ្ទួយ ពស់ទៀវ ខ្ទាឃ្មុំ ខ្ទាជំបង ខ្ទារខិន ជ្រូក ក្របី យក្ខ រក្ខសទេវតាជាដើម ដ៏កាចសាហាវ ។

មង្គលចក្កវាឡ

សិរីធិតិមតិតេជោជយសិទ្ធិមហិទ្ធិមហាគុណាភរិមិតបុញ្ញាធិការស្ស

សព្វន្តរាយនិវារណាសមត្ថស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ទ្វត្តឹស-

មហាបុរិសលក្ខណានុភាវេន

ដោយអានុភាពនៃមហាបុរិសលក្ខណៈ ៣២ ប្រការនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគជាព្រះអរហន្ត ដ៏ប្រសើរ ទ្រង់ត្រាស់ដឹងនូវញេយ្យធម៌ទាំងពួងដោយប្រពៃចំពោះព្រះអង្គ ទ្រង់មានបុញ្ញាធិការនឹងកំណត់មិនបានដោយឫទ្ធិដ៏ធំ និងគុណដ៏ធំ ដ៏សម្រេចដោយសិរី ដោយបញ្ញាជាគ្រឿងតម្កល់មាំ ដោយបញ្ញាជាគ្រឿងជីង ដោយតេជៈ ដោយជ័យជម្នះ ព្រះអង្គអាចក្នុងកិរិយា ឃាត់បងនូវសេចក្តីអន្តរាយគ្រប់យ៉ាង

អសីត្យានុព្យញ្ជនានុភាវេន *ដោយអានុភាពនៃអនុព្យញ្ជន:៨០*

អដ្ឋុត្តរសតមង្គលានុភាវេន *ដោយអានុភាពនៃមង្គល១០៨*

ជព្ភូណ្ណារំសិយានុភាវេន *ដោយអានុភាពនៃរស្មីមានពណ៌៦*

កេតុមាលានុភាវេន *ដោយអានុភាពនៃព្រះកេតុមាលា*

ទសចារមិតានុភាវេន *ដោយអានុភាពនៃបារមី១០*

ទសឧបចារមិតានុភាវេន *ដោយអានុភាពនៃឧបបារមី១០*

ទសបរមត្ថចារមិតានុភាវេន *ដោយអានុភាពនៃបរមត្ថបារមី១០*

សីលសមាធិបញ្ញានុភាវេន *ដោយអានុភាពនៃសីល សមាធិ បញ្ញា នៃព្រះអង្គ*

ពុទ្ធានុភាវេន *ដោយអានុភាពនៃព្រះពុទ្ធ*

ធម្មានុភាវេន *ដោយអានុភាពនៃព្រះធម៌*

សង្ឃានុភាវេន *ដោយអានុភាពនៃព្រះសង្ឃ*

តេជានុភាវេន *ដោយអានុភាពនៃតេជៈ*

ឥទ្ធានុភាវេន *ដោយអានុភាពនៃឫទ្ធិ*

ឈានានុភាវេន *ដោយអានុភាពនៃកម្លាំង*

ញេយ្យធម្មានុភាវេន *ដោយអានុភាពនៃញេយ្យធម៌*

ចតុរាសីតិសហស្សធម្មក្ខន្ធានុភាវេន *ដោយអានុភាពនៃព្រះធម្មក្ខន្ធ ៨ ម៉ឺន ៤ពាន់*

នវលោកុត្តរធម្មានុភាវេន *ដោយអានុភាពនៃលោកុត្តរធម៌ ៩*

អដ្ឋង្គិកមគ្គានុភាវេន *ដោយអានុភាពនៃព្រះអរិយមគ្គមានអង្គ ៨*

អដ្ឋសមាបត្តិយានុភាវេន *ដោយអានុភាពនៃសមាបត្តិ ៨*

ឆឡភិញ្ញានុភាវេន *ដោយអានុភាពនៃអភិញ្ញា ៦*

ចតុសច្ចញ្ញាណានុភាវេន *ដោយអានុភាពនៃសច្ចញ្ញាណ៤*

ទសពលញ្ញាណានុភាវេន *ដោយអានុភាពនៃពលញ្ញាណ ១០*

សព្វញ្ញុតញ្ញាណានុភាវេន *ដោយអានុភាពនៃសព្វញ្ញុតញ្ញាណ*

មេត្តាករុណាមុទិតាឧបេក្ខានុភាវេន *ដោយអានុភាពនៃមេត្តា ករុណា មុទិតា និងឧបេក្ខា*

សព្វបរិត្តានុភាវេន *ដោយអានុភាពនៃព្រះបរិត្តទាំងពួង*

រតនត្តយសរណានុភាវេន *ដោយអានុភាពនៃកិរិយារឭកដល់ព្រះរតនត្រ័យ*

តុយ្ហំ សព្វរោគសោកុបទ្ទវទុក្ខទោមនស្សុបាយាសា វិនស្សន្តុ *រោគ សោក ឧបទ្រពទុក្ខ ទោមនស្ស និងឧបាយាស:ទាំងពួងរបស់អ្នក ចូរ វិនាសបាត់ទៅ*

សព្វអន្តរាយាបិ វិនស្សន្តុ *សេចក្តីអន្តរាយទាំងពួង (របស់អ្នក) ចូរវិនាសបាត់ទៅ*

សព្វសម្ផប្បា តុយ្ហំ សមិជ្ឈន្តុ *សេចក្តីត្រិះរិះគ្រប់យ៉ាងរបស់អ្នក ចូរសម្រេចដោយល្អ*

ឆីយាយុតា តុយ្ហំ ហោតុ *ការ:ជាអ្នកមានអាយុវែង ចូរមានដល់អ្នក*

សតវស្សជីវេន សមង្គីកោ ហោតុ សព្វទា *សូមឲ្យអ្នកជាបុគ្គល មានសេចក្តីប្រកបដោយកិរិយារស់នៅ អស់រយនៃឆ្នាំសព្វៗកាល*

អាកាសបព្វតវនភូមិកន្តារមហាសមុទ្ទា អារក្ខកា ទេវតា *ទេវតាទាំងឡាយ ជាអ្នករក្សាដោយយកចិត្តទុកជាក់ ដែលស្ថិតនៅក្នុងអាកាស បព៌ត វនស្ថាន ភូមិស្ថាន និងទន្លេ និងមហាសមុទ្រ*

សទា តុម្ហេ អនុរក្ខន្តុ *ចូរបីបាច់រក្សានូវអ្នកទាំងឡាយសព្វៗកាល*

ភវតុ សព្វមង្គលំ រក្ខន្តុ សព្វទេវតា

សព្វពុទ្ធានុភាវេន សទា សោត្ថី ភវន្តុ តេ ។

មង្គលទាំងពួង ចូរមាន (ដល់អ្នក) សូមទេវតាទាំងអស់បីបាច់រក្សា (នូវអ្នក) ដោយ អានុភាពនៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់វាល់ព្រះអង្គ សូមសិរីសួស្តី ទាំងឡាយកើតមានដល់អ្នក ឲ្យបានសព្វកាលសព្វវេលា ។

ភវតុ សព្វមង្គលំ រក្ខន្តុ សព្វទេវតា

សព្វធម្មានុភាវេន សទា សោត្ថី ភវន្តុ តេ ។

មង្គលទាំងពួង ចូរមាន (ដល់អ្នក) សូមទេវតាទាំងអស់បីបាច់រក្សា (នូវអ្នក)

ដោយអានុភាពនៃព្រះធម៌ទាំងពួង សូមសិរីសួស្តីទាំងឡាយ កើតមានដល់អ្នក ឲ្យបានសព្វកាល សព្វវេលា ។

ភវតុ សព្វមង្គលំ រក្ខន្តុ សព្វទេវតា

សព្វសង្ឃានុភាវេន សទា សោត្ថី ភវន្តុ តេ ។

មង្គលទាំងពួង ចូរមាន(ដល់អ្នក) សូមទេវតាទាំងអស់បីបាច់រក្សា (នូវអ្នក) ដោយអានុភាពនៃព្រះសង្ឃទាំងពួង សូមសិរីសួស្តីទាំងឡាយ កើតមានដល់អ្នក ឲ្យបានសព្វកាលសព្វវេលា ។

ឧក្ខិត្តយក្ខភូតានំ ចាបគ្គហានិវារណា

បរិត្តសង្ឃានុភាវេន ហន្ត្វា តេសំ ឧបទ្ទវេ ។

កិរិយាវារំងនូវបាបគ្រោះទាំងឡាយ (ដែលកើតអំពីសម្នាក់) នៃឧក្ខិត្តប្បក្ស នឹងយក្ខ និងភូតបិសាចទាំងឡាយ ដោយអានុភាពនៃព្រះបរិត្ត សូមកម្ចាត់បង់នូវឧបទ្រពទាំងឡាយ (ដែលកើតអំពីសម្នាក់) នៃឧក្ខិត្តប្បក្ស និងយក្ខ និងភូតបិសាចទាំងឡាយនោះ ។

សរណាទីបិកាគាថា

ពហុំ វេ សរណំ យន្តិ បព្វតានិ វនានិ ច
អារាមរុក្ខចេត្យានិ មនុស្សា ភយតជ្ជិតា។

មនុស្សទាំងឡាយមានចំនួនច្រើន កាលដែលភ័យគ្រប់សង្កត់ហើយ តែងយកភ្នំទាំងឡាយខ្លះ ព្រៃទាំងឡាយខ្លះ អារាមនិងដើមឈើដែលជាចេតិយទាំងឡាយខ្លះ ជាទីពឹង ។

នេតំ ខោ សរណំ ខេមំ នេតំ សរណមុត្តមំ
នេតំ សរណមាគម្ម សព្វទុក្ខា បមុច្চតិ ។

ទីពឹងនុ៎ះឯងមិនមែនជាទីពឹងដ៏ក្សេម ទីពឹងនុ៎ះមិនមែនជាទីពឹងដ៏ឧត្តម បុគ្គលមិនដែលរួចស្រឡះចាកទុក្ខទាំងពួង ព្រោះអាស្រ័យនូវទីពឹងនុ៎ះទេ ។

យោ ច ពុទ្ធញ្ច ធម្មញ្ច សង្ឃញ្ច សរណំ គតោ
চត្តារិ អរិយសច្চានি សម្មប្បញ្ញាយ បស្សតি
ទុក្ខំ ទុក្ខសមុប្បាទំ ទុក្ខស្ស চ អតិক্কមំ
អរិយញ្চដ្ឋង្គិកំ មគ្គំ ទុក្ខូបសមគាមិនំ ។

បុគ្គលណាមួយបានដល់នូវព្រះពុទ្ធព្រះធម៌និងព្រះសង្ឃ ជាទីពឹងទីរលឹក ហើយឃើញនូវអរិយសច្ចទាំងបួន គឺសេចក្តីទុក្ខ ១ សមុទយៈជាដែនកើតឡើងព្រមនៃសេចក្តីទុក្ខ ១ និរោធជាទីកន្ទងបង់នូវសេចក្តីទុក្ខ ១ មគ្គមានអង្គ ៨ ជ៏ប្រសើរដែលញុំាងសត្វឲ្យដល់នូវព្រះនិព្វាន ជាស្ថានរម្ងាប់បង់នូវសេចក្តីទុក្ខ ១ ដោយប្រាជ្ញាជ៏ត្រូវ ។

ឯតំ ខោសរណំ ខេមំ ឯតំ សរណមុត្តមំ
ឯតំ សរណមាគម្ម សព្វទុក្ខា បមុច্চតি ។

ទីពឹងនុ៎ះឯងជាទីពឹងដ៏ក្សេម ទីពឹងនុ៎ះជាទីពឹងដ៏ឧត្តម (របស់នោះ) បុគ្គលរមែងរួចស្រឡះចាកទុក្ខទាំងពួង ព្រោះអាស្រ័យនូវទីពឹងនុ៎ះឯង ។

ឧលិទ្ធសុត្តកាថា

យស្ស សទ្ធា តថាគតេ អចលា សុបតិដ្ឋិតា

បុគ្គលឯណាមានសេចក្តីជឿតម្កល់មាំឥតកម្រើក ចំពោះព្រះតថាគត

សីលញ្ច យស្ស កល្យាណំ អរិយកន្តំ បសំសិតំ

បុគ្គលឯណាមានសីលដ៏ល្អ ជាទីត្រេកអរនៃព្រះអរិយៈ ដែលអរិយៈទាំងឡាយលោកសរសើរហើយ

សង្ឃេ បសាទោ យស្សត្ថិ ឧជុភូតញ្ច ឧស្សុំ

បុគ្គលឯណាមានសេចក្តីជ្រះថ្លាចំពោះព្រះសង្ឃផង មានសេចក្តីយល់ឃើញដ៏ត្រូវត្រង់ផង

អឧលិទ្ធោតិ តំ អាហុ អមោឃន្តស្ស ជីវិតំ

បណ្ឌិតទាំងឡាយលោកហៅបុគ្គលនោះ ថាមិនមែនជាអ្នកទាល់ក្រឡើយ ជីវិតរបស់បុគ្គលនោះ មិនមែនសោះសូន្យឥតប្រយោជន៍ឡើយ

តស្មា សទ្ធញ្ច សីលញ្ច បសាទំ ធម្មឧស្សុំ

អនុយុញ្ជេថ មេធាវី សរំ ពុទ្ធាន សាសនំ ។

ព្រោះហេតុនោះបុគ្គលអ្នកមានប្រាជ្ញា កាលរឭកឃើញនូវសាសនា គឺពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ ក៏គួរប្រកបរឿយ ៗ នូវសេចក្តីជឿផង នូវសីលផង នូវសេចក្តីជ្រះថ្លាផង នូវកិរិយាឃើញនូវធម៌ផង ។

អត្ថន័យនៃពាក្យថា ព្រះរតនត្រ័យ

១.រមិតព្វន្តិ រមន្តិ ឯត្ថាតិ រំ *ជនទាំងឡាយ រមែងត្រេកអរនូវវត្ថុដែលអរិយបណ្ឌិតគប្បីត្រេកអរក្នុងពួក ៣ នៃបូជនីយវត្ថុនេះ ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះថា រៈ ។*

២.អត្តានំ ភជន្តេ ឧបសេវន្តោ ឧក្កតិតោ សំសារមហណ្ណវតោ វា តារេតីតិ តំ ។ *ពួក ៣ នៃបូជនីយវត្ថុណា រមែងញុំាងជនដែលគប់រក គឺចូលទៅសេពនូវខ្លួន ឲ្យឆ្លងផុតចាកទុគ្គតិនិងអន្ទង់គឺសង្សារវដ្ត ហេតុនោះ ពួក ៣ នៃវត្ថុនោះ ទើបឈ្មោះថា តៈ ។*

៣.អត្តានំ អនុស្សរន្តេ សុគតិនិព្វានានិ នេតីតិ នំ *ពួក ៣ នៃបូជនីយវត្ថុណា រមែងនាំជនអ្នករលឹកដល់ខ្លួនឲ្យទៅកាន់សុគតិ និងព្រះនិព្វាន ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះថា នៈ ។*

សរុបមក **រតន:** *ចែកចេញជា ៣ អក្សរ គឺ អក្សរ* **រ** *មកពី* **រម** *ធាតុ ក្នុងអត្ថបា រីករាយ ។* **ត** *មកពីពាក្យថា* **តរ** *ធាតុ ក្នុងអត្ថបា ឆ្លង ។* **ន** *មកពី* **និ** *ធាតុ ក្នុងអត្ថបា ឲ្យដល់ ។* **ត្រិយ** *ជាពាក្យសំខ្យា មានន័យថា ៣ ។ រួមគ្នាជា* **ព្រះរតនត្រិយ** *ប្រែថា ជាទីរីករាយរបស់អ្នកប្រាជ្ញ ១ ជាគ្រឿងឆ្លងផុតចាកទុគ្គតិនិងសង្សារវដ្ត ១ ជាគ្រឿងនាំឲ្យដល់សុគតិនិងព្រះនិព្វាន ១ ។*

ច្រូចទឹក ឱទ្ធិសផលបុណ្យ

ឥមិនា បុញ្ញកម្មេន ឧបជ្ឈាយា គុណុត្តរា
អាចរិយូបការា ច មាតាបិតា បិយា មមំ ។
សុរិយោ ចន្ទិមា រាជា គុណវន្តា នរាបិ ច
ព្រហ្មា មារ ច ឥន្ទា ច លោកបាលា ច ទេវតា ។
យមោ មិត្តា មនុស្សា ច មជ្ឈត្តា វេរិកាបិ ច ។
សព្ពេ សត្តា សុខី ហោន្តុ បុញ្ញានិ បកតានិ មេ
សុខញ្ច តិវិធំ ទេន្តុ ខិប្បំ ចាមេថ នេមតំ ។

ដោយបុញ្ញកម្មនេះ ឧជ្ឈាយ៍ទាំងឡាយមានគុណដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ អាចារ្យទាំងឡាយមានឧបការៈ មាតាបិតាជាទីស្រឡាញ់នៃខ្ញុំ ព្រះអាទិត្យ, ព្រះចន្ទ, ព្រះរាជា, នរជនអ្នកមានគុណទាំងឡាយ, ព្រះព្រហ្ម, មារាធិរាជ, ព្រះឥន្ទទាំងឡាយ, លោកបាលមហារាជ និងទេវតាទាំងឡាយ, ព្រះយមរាជ និងមនុស្សទាំងឡាយ និងមិត្តនឹងគ្នាក្តី មានចិត្ត ជាកណ្តាលក្តី មានពៀរនឹងគ្នាក្តី (រួបរួមសេចក្តីថា) សូមឲ្យសព្វសត្វទាំងឡាយ មានសេចក្តីសុខរាល់គ្នា បុណ្យទាំងឡាយដែលខ្ញុំ បានកសាងសន្សំហើយ ចូរឲ្យនូវសេចក្តីសុខទាំង ៣ ប្រការ សូមឲ្យអ្នកទាំងឡាយបានដល់នូវអមតមហានិព្វាន ឲ្យបានឆាប់រួសរាន់នាន់ សេចក្តីជ្រាជ្ញាហោង ! ។

ឥមិនា បុញ្ញកម្មេន ឥមិនា ឧទ្ទិសេន ច
ខិប្បាហំ សុលភេ ថេរេ តណ្ហាចានានឆេទនំ
យេ សន្តានេ ហីនា ធម្មា យាវ និព្វានតោ មមំ
នស្សន្តុ សព្ពទាយេវ យត្ត ជាតោ ភវាភវេ
ឧជុចិត្តោ សតិប្បញ្ញោ សល្ខោ វីរិយោដ្ឋិ ភ
មារ លភន្តុ នោកោសំ ការុញ្ញ វីរិយេសុ មេ
ពុទ្ធោ ធីបវរោ នាថោ ធម្មោ នាថោ វរុត្តមោ

នាថោ បច្ចេកពុទ្ធោ ច សង្ឆោ នាថោត្តរោ មមំ
តេសោត្តមានុភាវេន មារោកាសំ លភន្ត្ថុ មា ។

ដោយបុញ្ញកម្មនេះផង ដោយការខទ្ទិសនេះផង សូមឲ្យខ្ញុំបានដោយងាយ យ៉ាងរួសរាន់ទាន់ចិត្តនូវមគ្គផលជាគ្រឿងផ្តាច់បង់នូវតណ្ហានិងខបាទាន ធម៌ទាំងឡាយណា ជាធម៌ថោកទាប គឺអកុសធម៌ នៅក្នុងសន្តានចិត្តខ្ញុំ សូមឲ្យ (ហីនធម៌ជាអកុសលទាំងនោះ) វិនាសបាត់រៀងរាល់កាលទៅ រហូតដល់ខ្ញុំបានសម្រេចព្រះនិញាន (ក្នុងបច្ចិមជាតិ) បើខ្ញុំអន្ទោលទៅចាប់កំណើតក្នុងភពតូចនិងភពធំណា ។ សូមឲ្យខ្ញុំជាបុគ្គលមានចិត្តត្រង់ មានសតិនិងបញ្ញា មានចិត្តស្អាតផូរផង់ ទាំងសូមឲ្យមានព្យាយាមផង (ក្នុងភពនោះ ។) មារទាំងឡាយចូរកុំបាននូវឱកាស ដើម្បីធ្វើឲ្យខូចព្យាយាមខ្ញុំឡើយ ព្រះពុទ្ធដូចជាប្រទីបឬកោះដ៏ប្រសើរជាទីពឹងនៃខ្ញុំ ព្រះធម៌ជាទីពឹងដ៏ប្រសើរខ្ពង់ខ្ពស់នៃខ្ញុំ ទាំងព្រះបច្ចេកពុទ្ធ ក៏ជាទីពឹងនៃខ្ញុំដែរ ព្រះសង្ឆក៏ជាទីពឹងដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់នៃខ្ញុំដែរ! ដោយខត្តមានុភាពនៃព្រះពុទ្ធ, ព្រះធម៌, ព្រះបច្ចេកពុទ្ធ និងព្រះសង្ឆនោះ មារចូរកុំបាននូវឱកាសចូលមកជ្រៀតជ្រែកឡើយ! ។

ការសូមខមាទោសចំពោះសព្វសត្ត

យេ កេចិ ខុទ្ទកា ចាណា មហន្តាបិ មយា ហតា
យេ ចាណោកេ បមាទេន កាយវាចាមនេហិ វា
បុញ្ញំ មេ អនុមោទន្ត្ថុ ឥណ្ហន្ត្ថុ ឯលមុត្តមំ
វេរិនោ ចេ បមុញ្ចន្ត្ថុ សព្វទោសំ ខមន្ត្ថុ មេ ។

សត្វទាំងឡាយណាមួយ ទោះតូចក្តី ធំក្តី ដែលខ្ញុំបានបៀតបៀនហើយ មួយទៀតសត្វទាំងឡាយណាពួកខ្លះ (ដែលខ្ញុំបានធ្វើទុក្ខបុកម្នេញហើយ) ព្រោះសេចក្តីប្រមាទភ្លាំងភ្លាត់ ដោយកាយវាចាចិត្ត (សត្វទាំងឡាយនោះ) ចូរអនុមោទនានូវបុណ្យរបស់ខ្ញុំចុះ ចូលទទួលយកនូវផលបុណ្យដ៏ខត្តមចុះ បើសត្វទាំងឡាយ ដែលមានពៀរនឹងគ្នា ចូររួចរំដោះ (ចាកពៀរនោះ) ចុះ សូមអត់ទោសទាំងពួងដល់ខ្ញុំផង ។

សុខាតិយាចនគាថា

បសន្នា ហោន្តុ សព្ពេបិ ចាណិនោ ពុទ្ធសាសនេ
សម្មា ធារំ បវេច្ឆន្តោ កាលេ ទេវោ បវស្សតុ
វឌ្ឍិភាវាយ សត្តានំ សមិទ្ធំ នេតុ មេទនី
មាតាបិតា ច អត្រជំ និច្ចំ រក្ខន្តិ បុត្តកំ
ឯវំ ធម្មេន រាជានោ បជំ រក្ខន្តុ សព្ពទា ។

ប្រែថា: បសន្នា ហោន្តុ សព្ពេបិ ចាណិនោ ពុទ្ធសាសនេ *សត្វទាំងឡាយទាំងពួង ចូរជ្រះថ្លាក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា* សម្មា ធារំ បវេច្ឆន្តោ កាលេ ទេវោ បវស្សតុ វឌ្ឍិភាវាយ សត្តានំ សមិទ្ធំ នេតុ មេទនី *សូមឲ្យភ្លៀងបង្អុរនូវធារទឹកដោយប្រពៃ ចូរបង្អុរចុះក្នុងកាលដ៏គួរ ចូរបណ្តាលឲ្យផែនដីសំរិទ្ធិ គឺថាឲ្យមានជីរជាតិល្អឡើង ដើម្បីកើតសេចក្តីចម្រើនដល់សត្វទាំងឡាយ* មាតាបិតា ច អត្រជំ និច្ចំ រក្ខន្តិ បុត្តកំ *មាតាក្តី បិតាក្តី បីបាច់រក្សាជានិច្ចនូវកូនតូច នៃកូនបង្កើតយ៉ាងណាមិញ* ឯវំ ធម្មេន រាជានោ បជំ រក្ខន្តុ សព្ពទា *សូមព្រះបរមក្សត្រទាំងឡាយ រក្សានូវប្រជាជនតាមគន្ធងធម៌ ដូចជាមាតាបិតាបីបាច់រក្សាកូនដូច្នោះ ឲ្យបានសព្វកាលទៅហោង ។*

សុខាតិយាចនគាថា

អាកាសដ្ឋា ច ភុម្មដ្ឋា ទេវា នាគា មហិទ្ធិកា
បុញ្ញំ នោ អនុមោទន្តុ ចិរំ រក្ខន្តុ សាសនំ ។

ទេវតាទាំងឡាយស្ថិតនៅឰដ៏អាកាសក្តី ស្ថិតនៅលើផែនដីក្តី នាគទាំងឡាយមានឥទ្ធានុភាពច្រើនក្តី ចូរអនុមោទនានូវបុណ្យនៃយើងទាំងឡាយ ចូររក្សានូវព្រះពុទ្ធសាសនា (ឲ្យបានចម្រើន) អស់កាលជាយូរអង្វែងទៅ ។

អាកាសដ្ឋា ច ភុម្មដ្ឋា ទេវា នាគា មហិទ្ធិកា
បុញ្ញំ នោ អនុមោទន្តុ ចិរំ រក្ខន្តុ រាជានោ ។

ទេវតាទាំងឡាយស្ថិតនៅឰដ៏អាកាសក្តី ស្ថិតនៅលើផែនដីក្តី នាគទាំងឡាយមានឥទ្ធានុភាពច្រើនក្តី ចូរអនុមោទនានូវបុណ្យនៃយើង

ទាំងឡាយ ចូរក្សានូវព្រះបរមក្សត្រទាំងឡាយ (ឲ្យបានចម្រើន) អស់កាលជាយូរអង្វែងទៅ ។

អាកាសដ្ឋា ច ភុម្មដ្ឋា នេកា នាគា មហិទ្ធិកា
បុញ្ញំ នោ អនុមោទន្តុ ចិរំ រក្ខន្តុ ញាតយោ ។

ទេវតាទាំងឡាយស្ថិតនៅឰដ៏អាកាសក្តី ស្ថិតនៅលើផែនដីក្តី នាគទាំងឡាយមានឥទ្ធានុភាពច្រើនក្តី ចូរអនុមោទនានូវបុណ្យនៃយើងទាំងឡាយ ចូរក្សានូវញាតិទាំងឡាយ(ឲ្យបានចម្រើន) អស់កាលជាយូរអង្វែងទៅ ។

អាកាសដ្ឋា ច ភុម្មដ្ឋា នេកា នាគា មហិទ្ធិកា
បុញ្ញំ នោ អនុមោទន្តុ ចិរំ រក្ខន្តុ ចាណិនោ ។

ទេវតាទាំងឡាយស្ថិតនៅឰដ៏អាកាសក្តី ស្ថិតនៅលើផែនដីក្តី នាគទាំងឡាយមានឥទ្ធានុភាពច្រើនក្តី ចូរអនុមោទនានូវបុណ្យនៃយើងទាំងឡាយ ចូរក្សានូវសត្វទាំងឡាយ (ឲ្យបានចម្រើន) អស់កាលជាយូរអង្វែងទៅ ។

អាកាសដ្ឋា ច ភុម្មដ្ឋា នេកា នាគា មហិទ្ធិកា
បុញ្ញំ នោ អនុមោទន្តុ ចិរំ រក្ខន្តុ នោ សទា ។

ទេវតាទាំងឡាយស្ថិតនៅឰដ៏អាកាសក្តី ស្ថិតនៅលើផែនដីក្តី នាគទាំងឡាយមានឥទ្ធានុភាពច្រើនក្តី ចូរអនុមោទនានូវបុណ្យនៃយើងទាំងឡាយ ចូរក្សានូវយើងទាំងឡាយគ្រប់កាលទាំងពួង (ឲ្យបានចម្រើន) អស់កាលជាយូរអង្វែងទៅ ។

បត្តិទានគាថា

យា ទេវតា សន្តិ វិហារវាសិនី
ឋបេ ឃរេ ពោធិឃរេ តហឹ តហឹ
តា ធម្មទានេន ភវន្តុ បូជិតា

សោត្តឹ កកេន្ធេធ វិហារមណ្ឌាលេ
ថេរ ច មជ្ឈា នវកា ច ភិក្ខូវោ
សាវមិកា ធានបតី ឧចាសកា
តាមា ច ទេសា និតមា ច ឥស្សរ
សប្បាណភូតា សុខិតា ភវន្ត្ុ តេ
ជលាពុជា យេបិ ច អណ្ឌសម្ភវា
សំសេទជាតា អថវោបចាតិកា
និយ្យានិកំ ធម្មវរំ បដិច្ច តេ
សព្វេបិ ទុក្ខស្ស កកេន្ត្ុ សន្ត្ថយំ ។
ឋាតុ ចិរំ សតំ ធម្មោ ធម្មធរ ច បុគ្គលា
សង្ឆោ ហោតុ សមគ្គោ វ អត្តាយ ច ហិតាយ ច
អម្ហេ រក្ខតុ សទ្ធម្មោ សព្វេបិ ធម្មចារិនោ
វុឌ្ឍឹ សម្បាបុណោយ្យាម ធម្មេ អរិយប្បវេទិតេ ។

ប្រែថា: យា ទេវតា សន្តិ វិហារវាសិនី ថ្ងូបេ ឃរេ ពោធិឃរេ តហឹ តហឹ *ទេវតាទាំងឡាយឯណា មានប្រក្រតីនៅក្នុងទីវត្តជាទីនៅ នៃសង្ឆព្ធជ៏ខឿនព្រះស្តូប ព្ធជ៏ខឿនព្រះពោធិព្រឹក្សក្នុងទីនោះ ។*

តា ធម្មធានេន ភវន្ត្ុ បូជិតា *ទេវតាទាំងឡាយនោះ ជាបុគ្គល គឺយើងទាំងឡាយ បូជាហើយដោយធម្មទាន*

សោត្តឹ កកេន្ធេធ វិហារមណ្ឌាលេ *ចូរធ្វើនូវសួស្តីក្នុងមណ្ឌលនៃវត្ត ជាទីនៅ នៃសង្ឆនេះ*

ថេរ ច មជ្ឈា នវកា ច ភិក្ខូវោ *ភិក្ខុទាំងឡាយជាថេរ:ក្តី ជាកណ្តាលក្តី ទើបនឹងបួសថ្មីក្តី*

សាវកមិកា ឧបាសកា ឧបាសកា *ឧបាសក និងឧបាសិកាទាំងឡាយ ដែលជាម្ចាស់នៃទាន ព្រមទាំងអារាមិកជន គឺញោមវត្តក្តី*

គាមា ច នេសា និគមា ច ឥស្សរ *ជនទាំងឡាយ ដែលជាអ្នកស្រុកក្តី ជាអ្នកប្រទេសក្តី ជាអ្នកនិគមក្តី ដែលជាឥស្សរៈជាធំក្តី*

សប្បាណាភូតា សុខិតា ភវន្តុ តេ *សត្វទាំងឡាយនោះៗ ចូរ ឲ្យបានដល់នូវសេចក្តីសុខ*

ឯលាពុជា យេបិ ច អណ្ឌាសម្ភវា សំសេទជាតា អថវៅ បថាតិកា *មួយវិញទៀត សត្វទាំងឡាយឯណា ដែលជាជលាពុជកំណើតក្តី ដែលជាអណ្ឌជៈកំណើតក្តី ដែលជាសំសេទជៈកំណើតក្តី ដែលជាឧបបាតិកៈកំណើតក្តី*

និយ្យានិកំ ធម្មវរំ បដិច្ច តេ សព្វេបិ ទុក្ខស្ស កពេឡ សង្ខ័យំ *សត្វទាំងឡាយទាំងអស់នោះ កាលបើបានអាស្រ័យនូវធម៌ដ៏ប្រសើរ ជានិយ្យានិកធម៌ហើយ ចូរធ្វើនូវធម៌ជាគ្រឿងអស់ទៅនៃទុក្ខចុះ*

ហាតុ ចិរំ សតំ ធម្មោ *សូមឲ្យធម៌របស់សប្បុរសទាំងឡាយស្ថិតនៅអស់កាលយូរអង្វែងទៅ*

ធម្មធរា ច បុគ្គលា *បុគ្គលអ្នកទ្រទ្រង់នូវធម៌ទាំងឡាយ (ចូរ ស្ថិតនៅអស់កាលយូរអង្វែងទៅ)*

សង្ឃោ ហោតុ សមគ្គោ វ *សូមព្រះសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នា*

អត្ថាយ ច ហិតាយ ច *ដើម្បីសេចក្តីចម្រើនផង ដើម្បីសេចក្តីសម្រេចផលប្រយោជន៍ផង*

អម្ហេ រក្ខតុ សទ្ធម្មោ សព្វេបិ ធម្មចារិនោ *សូមព្រះសទ្ធម្ម រក្សានូវយើងទាំងឡាយ សូមរក្សានូវអ្នកដែលប្រព្រឹត្តធម៌ទាំងឡាយ ទាំងអស់ផង*

វុឌ្ឍី សម្បាបុណោយ្យាម ធេម្ម អារិយប្បវេឌិតេ *សូមឲ្យយើង ទាំងឡាយបានដល់នូវសេចក្តីចម្រើន ក្នុងធម៌ដែលព្រះអរិយទាំងឡាយលោកសំដែងហើយ ។*

ច្រូចទឹកឧទ្ទិសបុណ្យ

ឥទំ នោ បុញ្ញំ ញាតីនំ ហោតុ សុខិតា ហោន្តុ ញាតយោ ។ បុណ្យកុសលនេះ ឯង សូមសម្រេចដល់ញាតិទាំងឡាយ សូមញាតិទាំងឡាយ ចានដល់នូវសេចក្តី សុខចុះ ។

សព្វបត្តិទានគាថា

បុញ្ញស្សិទានិ កតស្ស យានញ្ញានិ កតានិ មេ
តេសញ្ច តាគិនោ ហោន្តុ សត្តានន្តាប្បមាណកា ។

សត្វទាំងឡាយ មិនមានទីបំផុត មិនមានប្រមាណ ចូរមានចំណែកនៃបុណ្យដែលខ្ញុំបានធ្វើក្នុងកាលឥឡូវនេះ និងបុណ្យដទៃដែលបានធ្វើទុកក្នុងកាលមុនហើយ ។

យេ ចិយា គុណវន្តា ច មយ្ហំ មាតាបិតាទយោ
ទិដ្ឋា មេ ចាបយាទិដ្ឋា វា អញ្ញេ មជ្ឈត្តវេរិនោ ។

គឺនឹងជាសត្វពួកណា ដែលជាទីស្រឡាញ់និងមានគុណដូចមាតាបិតារបស់ខ្ញុំជាដើមក្តី ដែលខ្ញុំបានឃើញហើយ ឬមិនបានឃើញក្តី ពួកសត្វដទៃ ដែលជាកណ្តាលៗ ឬមានពៀរវេរាក្តី ។

សត្តា តិដ្ឋន្តិ លោកស្មឹ តេភូម្មា ចតុយោនិកា
បញ្ចោកចតុវោការា សំសរន្តា ឥទាឥវេ ។

សត្វទាំងឡាយតាំងនៅក្នុងលោក នៅក្នុងភូមិទាំងបី នៅក្នុងកំណើតទាំង ៤ មានខន្ធ ៥ មានខន្ធ ១ មានខន្ធ ៤ កំពុងត្រេចទៅក្នុងកពតូចនិងកពធំក្តី ។

ញាតំ យេ បត្តិទានម្ហេ អនុមោទន្តុ តេ សយំ
យេ ចិមំ នប្បដិទានន្តិ ទេវា តេសំ និវេទយុំ ។

សត្វពួកណា ដឹងចំណែកបុណ្យដែលខ្ញុំចែកឲ្យហើយ សត្វទាំងនោះចូរអនុមោទនាខ្លួនឯងចុះ ចំណែកសត្វពួកណា នៅមិនបានដឹងនូវចំណែកបុណ្យនេះ សូមទេវតាទាំងឡាយ ចូរប្រាប់ឲ្យសត្វនោះបានដឹង ។

មយា និន្នាន បុញ្ញានំ អនុមោទនហេតុនា
សព្ពេ សត្តា សទា ហោន្តុ អវេរា សុខជីវិនោ
ខេមប្បទញ្ច បប្បោន្តុ តេសាសា សិជ្ឈតំ សុភា ៗ

ព្រោះហេតុអនុមោទនាបុណ្យដែលខ្ញុំបានចែកឲ្យហើយ សត្វទាំងឡាយទាំងពួង ចូរកុំមានពៀរវេរានឹងគ្នា ចូរនៅជាសុខ ចូរដល់នូវព្រះនិព្វានដ៏ក្សេម សេចក្តីប្រាថ្នាដ៏ល្អរបស់សត្វទាំងនោះ ចូរសម្រេចចុះ។

ច្រូចទឹក បត្តិទានគាថា

យំ កិញ្ចិ កុសលកម្មំ កត្តព្ពំ កិរិយំ មម
កាយេន វាចាមនសា តិទសេ សុគតំ កតំ
យេ សត្តា សញ្ញិនោ អត្ថិ យេ ច សត្តា អសញ្ញិនោ
កតំ បុញ្ញផលំ មយ្ហំ សព្ពេ ភាគី ភវន្តុ តេ
យេ តំ កតំ សុវិទិតំ និន្នំ បុញ្ញផលំ មយា
យេ ច តត្ត ន ជានន្តិ នេកា កន្ទា និវេទយុំ
សព្ពេ លោកម្ហិ យេ សត្តាជីវន្តាហារហេតុកា
មនុញ្ញំ ភោជនំ សព្ពេ លភន្តុ មម ចេតសាតិ ។

ប្រែថា: យំ កិញ្ចិ កុសលកម្មំ កត្តព្ពំ កិរិយំ មម *អំពើជាកុសលឯណាមួយ ដែលខ្ញុំគប្បីធ្វើ*

កាយេន វាចាមនសា *ដោយទ្វារទាំងបី គឺកាយ វាចា ចិត្ត*

តិទសេ សុគតំ កតំ *អំពើជាកុសលទាំងអស់នោះ ដែលខ្ញុំបានធ្វើហើយ ជាកុសលដែលនាំឲ្យទៅកើតក្នុងស្ថានត្រៃត្រឹង្សសួគ៌ បាន*

យេ សត្តា សញ្ញិនោ អត្ថិ *សត្វទាំងឡាយឯណា ជាអសញ្ញិសត្វ គឺសត្វដែលឥតសញ្ញាក្តី*

កតំ បុញ្ញផលំ មយ្ហំ សព្ពេ ភាគី ភវន្តុ តេ *សត្វទាំងឡាយទាំងអស់នោះ ចូរឲ្យបាននូវចំណែកផលនៃបុណ្យ ហើយចូរសោយនូវផលនៃបុណ្យ ដែលខ្ញុំបានធ្វើហើយ បានឧទ្ទិសផ្សាយឲ្យទៅនេះចុះ*

យេ តំ កតំ សុវិទិតំ និដ្ឋំ បុញ្ញផលំ មយា *បុណ្យដែលខ្ញុំ បានធ្វើហើយនោះ បើសត្វទាំងឡាយឯណា បានដឹងច្បាស់ហើយ សត្វទាំងឡាយនោះ ចូរឲ្យបានសោយនូវផលនៃបុណ្យ ដែលខ្ញុំបានឧទ្ទិសឲ្យទៅនោះចុះ*

យេ ច តត្ថ ន ជានន្តិ *ម្យ៉ាងទៀត បណ្តាអស់សត្វទាំងនោះ បើសត្វទាំងឡាយឯណា មិនបានដឹងនូវបុណ្យដែលខ្ញុំបានធ្វើហើយ*

ទេវា តន្ត្វា និវេទយុំ *សូមទេវតាទាំងឡាយ អញ្ជើញទៅឲ្យដំណឹងដល់សត្វទាំងឡាយនោះ ឲ្យបានដឹងផងថា ជនឯណោះគេបានធ្វើបុណ្យហើយ គេឧទ្ទិសផ្សាយផលបុណ្យនោះ មកដល់អ្នកទាំងឡាយ ។ ចូរអនុមោទនាត្រេកអរនឹងបុណ្យគេនោះចុះ*

សព្ពេ លោកម្ហិ យេ សត្តា ជីវន្តាហារហេតុកា *សត្វទាំងឡាយឯណា ក្នុងលោកទាំងអស់ ដែលអាស្រ័យនូវអាហារហើយរស់នៅ*

មនុញ្ញំ កោជនំ សព្ពេ លភន្តុ មម ចេតសា *សត្វទាំងឡាយទាំងអស់នោះ ចូរឲ្យបាននូវកោជនជាទីគាប់ចិត្ត ដែលសម្រេចដោយបុញ្ញឫទ្ធិ តាមចិត្តដែលខ្ញុំឧទ្ទិសផ្សាយទៅឲ្យនេះចុះ ។*

ផ្សាយមេត្តាចំពោះខ្លួនឯង (សម្រាប់បុរស)

អហំ អវេរោ ហោមិ *អាត្មាអញ ចូរនៅជាសុខ សុខចុះ កុំមានពៀរវេរានឹងគ្នា*

អព្យាបជ្ឈោ ហោមិ *អាត្មាអញ ចូរនៅជាសុខ សុខចុះ កុំបៀតបៀនគ្នានឹងគ្នា*

អនីឃោ ហោមិ *អាត្មាអញ ចូរនៅជាសុខ សុខចុះ កុំមានសេចក្តីទុក្ខផ្លូវកាយ ផ្លូវចិត្តឡើយ ។*

សុខោ *ចូរមានសេចក្តីសុខកាយ និងសុខចិត្ត*

អត្តានំ បរិហរាមិ *ចូររក្សាខ្លួនឲ្យផុតចាកទុក្ខភ័យទាំងអស់ ។*

ផ្សាយមេត្តាដល់អ្នកណានីមួយ

សូម (ឈ្មោះ....) ចូរនៅជាសុខ សុខចុះ កុំមានពៀរវេរានឹងគ្នា

សូម (ឈ្មោះ....) ចូរនៅជាសុខ សុខចុះ កុំបៀតបៀនគ្នានឹងគ្នា

សូម (ឈ្មោះ....) ចូរនៅជាសុខ សុខចុះ កុំមានសេចក្តីទុក្ខផ្លូវកាយ ផ្លូវចិត្តឡើយ

សូម (ឈ្មោះ....) ចូរមានសេចក្តីសុខកាយ និងសុខចិត្ត

សូម (ឈ្មោះ....) ចូររក្សាខ្លួនឲ្យផុតចាកទុក្ខភ័យទាំងអស់ ។

ផ្សាយមេត្តាចំពោះខ្លួនឯង (សម្រាប់ស្ត្រី)

អហំ អវេរា ហោមិ *អាត្មាអញ ចូរនៅជាសុខ សុខចុះ កុំមានពៀរវេរានឹងគ្នា*

អញ្ជាបជ្ជា ហោមិ *អាត្មាអញ ចូរនៅជាសុខ សុខចុះ កុំបៀតបៀនគ្នានឹងគ្នា*

អនីឃា ហោមិ *អាត្មាអញ ចូរនៅជាសុខ សុខចុះ កុំមានសេចក្តីទុក្ខផ្សាយកាយ ផ្សាយចិត្តឡើយ ។*

សុខិនី *ចូរមានសេចក្តីសុខកាយ និងសុខចិត្ត*

អត្តានំ បរិហរាមិ *ចូររក្សាខ្លួនឲ្យផុតចាកទុក្ខភ័យទាំងអស់ ។*

ផ្សាយមេត្តាដល់អ្នកណានីមួយ

សូម (ឈ្មោះ....) ចូរនៅជាសុខ សុខចុះ កុំមានពៀរវេរានឹងគ្នា

សូម (ឈ្មោះ....) ចូរនៅជាសុខ សុខចុះ កុំបៀតបៀនគ្នានឹងគ្នា

សូម (ឈ្មោះ....) ចូរនៅជាសុខ សុខចុះ កុំមានសេចក្តីទុក្ខផ្សាយកាយ ផ្សាយចិត្តឡើយ

សូម (ឈ្មោះ....) ចូរមានសេចក្តីសុខកាយ និងសុខចិត្ត

សូម (ឈ្មោះ....) ចូររក្សាខ្លួនឲ្យផុតចាកទុក្ខភ័យទាំងអស់ ។

ផ្សាយមេត្តាមិនកំណត់

សព្វេ សត្តា អវេរា ហោន្តុ *សត្វទាំងឡាយទាំងពួង ចូរនៅជាសុខ សុខចុះ កុំមានពៀរវេរានឹងគ្នា*

សព្វេ សត្តា អញ្ជាបជ្ជា ហោន្តុ *សត្វទាំងឡាយទាំងពួង ចូរនៅជាសុខ សុខចុះ កុំបៀតបៀនគ្នានឹងគ្នា*

សព្វេ សត្តា អនីឃា ហោន្តុ *សត្វទាំងឡាយទាំងពួង ចូរនៅជាសុខ សុខចុះ កុំមានសេចក្តីទុក្ខផ្សាយកាយ ផ្សាយចិត្តឡើយ*

សព្វេ សត្តា សុខី ហោន្តុ *សត្វទាំងឡាយទាំងពួង ចូរមានសេចក្តីសុខកាយ និងសុខចិត្ត*

សព្វេ សត្តា អវ្ហានំ បរិហរន្តុ *សត្វទាំងឡាយទាំងពួង ចូរកម្ចាត់ខ្ជិនឲ្យផុតចាកទុក្ខភ័យទាំងអស់ ។*

ធម៌ផ្សាយមេត្តា

សព្វេ បុរត្ថិមាយ ទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ *សត្វទាំងឡាយទាំងពួង (ដែលស្ថិតនៅ) ក្នុងទិសបូព៌ សូមកុំឲ្យមានពៀរនឹងគ្នាមានតែសេចក្តីសុខ*

សព្វេ បុរត្ថិមាយ អនុទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ *សត្វទាំងឡាយទាំងពួង (ដែលស្ថិតនៅ) ក្នុងទិសអាគ្នេយ៍ សូមកុំ ឲ្យមានពៀរនឹងគ្នា មានតែសេចក្តីសុខ*

សព្វេ ទក្ខិណាយ ទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ *សត្វទាំង ឡាយទាំងពួង (ដែលស្ថិតនៅ) ក្នុងទិសទក្សិណ សូមកុំ ឲ្យមានពៀរនឹងគ្នា មានតែ សេចក្តីសុខ*

សព្វេ ទក្ខិណាយ អនុទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ *សត្វទាំងឡាយទាំងពួង (ដែលស្ថិតនៅ) ក្នុងទិសនិរតី សូម កុំឲ្យមានពៀរនឹងគ្នា មានតែសេចក្តីសុខ*

សព្វេ បច្ឆិមាយ ទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ *សត្វទាំងឡាយទាំងពួង (ដែលស្ថិតនៅ) ក្នុងទិសបស្ចិម សូមកុំឲ្យ មានពៀរនឹងគ្នា មានតែសេចក្តីសុខ*

សព្វេ បច្ឆិមាយ អនុទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ *សត្វទាំងឡាយទាំងពួង (ដែលស្ថិតនៅ) ក្នុងទិសពាយ័ព្យ សូមកុំឲ្យ មានពៀរនឹងគ្នា មានតែ សេចក្តីសុខ*

សព្វេ ឧត្តរាយ ទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ *សត្វទាំងឡាយទាំងពួង (ដែលស្ថិតនៅ) ក្នុងទិសឧត្តរ សូមកុំឲ្យមាន ពៀរនឹងគ្នា មានតែសេចក្តីសុខ*

សព្វេ ឧត្តរាយ អនុទិសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ *សត្វទាំងឡាយទាំងពួង (ដែលស្ថិតនៅ) ក្នុងទិសឦសាន សូមកុំ ឲ្យមានពៀរនឹងគ្នា មានតែសេចក្តី សុខ*

សព្វេ ហោន្តិមាយ ឯសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ *សត្វទាំងឡាយ ទាំងពួង (ដែលស្ថិតនៅ) ក្នុងទិសខាងក្រោម សូមកុំ ឲ្យមានពៀរនឹងគ្នា មានតែ សេចក្តីសុខ*

សព្វេ ឧបរិមាយ ឯសាយ សត្តា អវេរា សុខី ហោន្តុ *សត្វទាំងឡាយ ទាំងពួង (ដែលស្ថិតនៅ) ក្នុងទិសខាងលើ សូមកុំឲ្យមានពៀរនឹងគ្នា មានតែសេចក្តី សុខ*

សព្វេ សត្តា អវេរា ហោន្តុ *សត្វទាំងឡាយ ទាំងពួងសូមកុំឲ្យមានពៀរនឹងគ្នា*

សុខិតា ហោន្តុ *សូមឲ្យមានតែសេចក្តីសុខ*

និទ្ទុក្ខាហោន្តុ *សូមឲ្យប្រាសចាកទុក្ខ*

អព្យាបជ្ឈា ហោន្តុ *សូមកុំព្យាបាទគ្នា*

អនីឃា ហោន្តុ *សូមកុំឲ្យមានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ចិត្ត*

ឌីឃាយុកា ហោន្តុ *សូមឲ្យមានអាយុវែង*

អរោគា ហោន្តុ *សូមកុំឲ្យមានរោគ*

សម្បត្តីហិ សមិជ្ឈន្តុ *សូមឲ្យសម្រេចដោយសម្បត្តិទាំង ឡាយ*

សុខី អត្តានំ បរិហារន្តុ *សូមរក្សានូវខ្លួនឲ្យនៅជាសុខ (តទៅ)*

ទុក្ខប្បត្តា ច និទ្ទុក្ខា
ភយប្បត្តា ច និព្ភយា
សោកប្បត្តា ច និស្សោកា
ហោន្តុ សព្វេបិ ចាណិនោ ។

សត្វទាំង ឡាយទាំងពួង ដែលដល់ហើយនូវសេចក្តីទុក្ខ សូមឲ្យជាសត្វបាត់សេចក្តីទុក្ខទៅ ដែលដល់ហើយនូវភ័យ សូមឲ្យជាសត្វបាត់ភ័យទៅ ដែលដល់ហើយនូវសេចក្តីសោក សូមឲ្យជាសត្វបាត់សេចក្តីសោកទៅ ។

สิទ្ធិយาចនគាថา

สิទ្ធមត្តุ สิទ្ធมត្តุ สิទ្ធมត្តุ ฯ๘ ๘ลំ
ฯตสฺมึ รตนตฺตยสฺมึ สมฺปสาธนเจตสา ฯ

สูมผลนิจิตฺตដែលជ្រះថ្លាក្នុងព្រះរតនត្រ័យនោះ
ផលនេះចូរ ជាផលសម្រេច ចូរជាផលសម្រេច
ចូរជាផលសម្រេច ฯ

สิทธิยาจนคาถา

យทิ สนฺติกเม มคฺคา เมาเกฺข จตฺถนฺติกำ สุขำ
ฯเตน สจฺจวชฺเชน คมนำ เม สมิชฺฌตุ ฯ
ផ្លូវទៅព្រះនិព្វាន ពិតជាមានយ៉ាងច្រើនដ
ផ្លូវសុខយ៉ាងហ្មត់ចត់ ជាវិមុត្តិលោកុត្តរ ฯ
ដោយសច្ចកិរិយา ការប្រាថ្នាដ៏បវរ
សូមឲ្យបានឃើញធម៌ គឺនិព្វានដ៏ឆាប់ហោង ฯ

បត្តยาจนคาถา

ปุญเญเนตេน សោហำ ឥបุณมតิ สเตา สมฺปរายេ จ តិตฺตោ
ฯเกฺข ฯิដฺฐปฺปญฺโ អวิกลวิริยโย เกาคฆา สวิภาคี
តិกฺเข สูเร ฯิตตฺโต สปรหิตจเร ฯีឃជีวี អเรเกา
ฯญฺโ วณฺโ យសสฺวี អតิตลวงฺเค กิตฺติมา ฯนฺตุเปเตา ฯ

ដោយបុណ្យដែលកើតពីការនមស្ការនោះ សូមឲ្យខ្ញុំជាអ្នកមាន
បញ្ញាសុខុម មានសតិ រីករាយក្នុងសម្បរាយកព ជាមនុស្ស
ឈ្លាស ជាមនុស្សត្រង់ មានសម្មាទិដ្ឋិ មានសេចក្តីព្យាយាម
មិនរួញរា ជាមនុស្សមានកោតសម្បត្តិ ជាមនុស្សចែករំលែក
ជាមនុស្សមានបញ្ញាចាស់ក្លា ជាមនុស្សក្លាហាន ជាមនុស្ស

មានចិត្តរឹងមាំ ប្រព្រឹត្តប្រយោជន៍ខ្លួន និងប្រយោជន៍អ្នកដទៃ
មានអាយុវែង មិនមានរោគ មានបុណ្យ មានសម្បុរល្អ មាន
យស មានកម្លាំងពលំ មានកិត្តិស័ព្ទ មានសេចក្តីអត់ធន់ ។

សទ្ធោ ធាតង្គុបេតោ បរមសិរិធរោ ឱជ្ជធម្មេ វិរត្តោ
លជ្ជី កល្យាណមិត្តោ អភិរតកុសលោ បញ្ញសីលាធិរក្ខោ
អប្បិច្ឆោ អប្បកោធោ អតិវុដ្ឋហាធយោ ឥទ្ធិមា អប្បមេយ្យោ
ចាសំសោ បេមវាចោ សុជនកុណវិទ្ធ មាមកោ សោ ភវេយ្យ។

ជាមនុស្សមានសទ្ធា សម្បូរណ៌ដោយទ្រព្យសម្បត្តិ សម្រាប់ឲ្យ
ជាទាន មានសិរីខ្ពង់ខ្ពស់ ត្រេកអរក្នុងទិដ្ឋធម៌ ជាមនុស្សលជ្ជី
មានកល្យាណមិត្រ ត្រេកអរក្រៃលែងក្នុងកុសលធម៌ អាចរក្សា
សីល ៥ បាន ជាមនុស្សប្រាថ្នាតិច មានសេចក្តីក្រោធតិច មាន
ចិត្តទៀងត្រង់ក្រៃលែង មានឫទ្ធិ មានគុណរកប្រមាណមិនបាន
ជាអ្នកគួរសរសើរ ពោលបិយវាចា ដឹងគុណរបស់មនុស្សល្អ
ជាអ្នកគោរពរាប់កាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ។

មន្តសែយសារស្តែ
តាមបែបព្រះពុទ្ធសាសនាសុទ្ធសាធ

ព្យញ្ជនៈនិងលេខខ្មែរ

នមោ ពុទ្ធាយ សិទ្ធំ ๐๙๙

អ អា ឥ ឦ ឧ ឩ ឫ ឬ ឭ ឮ ឯ ឰ ឱ ឲ ឳ ឴ ឵ ៙ ៚

ក ខ គ ឃ ង　　จ ឆ ជ ឈ ញ　　ដ ឋ ឌ ឍ ណ

ត ថ ទ ធ ន　　ប ផ ព ភ ម　　យ រ ល ว ส (ค ช)

ห ฬ อ ฮ

ស្រៈពេញតួមាន ១៤ តួគឺ

អអា ឥឦ ឧឩ ឫឬ ឭឮ ឯឰ ឱឲ ឳ

ស្រៈផ្សំ

អ អា អិ អី អឹ អឺ អុ អូ អួ អើ អឿ អៀ អេ អែ អៃ អោ អៅ អុំ អំ អាំ អះ ៙

ស្រៈនិស្សរ័យមាន ២១ តួ គឺ

เ ◌ា ◌ិ ◌ី ◌ឹ ◌ឺ ◌ុ ◌ូ ◌ួ ◌ើ ◌ឿ ◌ៀ ◌េ ◌ែ ◌ៃ ◌ោ ◌ៅ ◌ុំ ◌ំ ◌ះ ◌ៈ ๆ

លេខ

๐ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙

๐ ∧ ו ᗰ ∨ ४ \ ᑎ ו ८

ស្រៈក្នុងភាសាបាលី មាន ៨ តួ គឺ

អ អា ឥ ឦ ឧ ឩ ឯ ឱ ឳ

ព្យញ្ជនៈក្នុងភាសាបាលីមាន ៣៣ តួ គឺ

ក ខ គ ឃ ង　　จ ឆ ជ ឈ ញ　　ដ ឋ ឌ ឍ ណ

ត ថ ទ ធ ន　　ប ផ ព ភ ម

យ រ ល ว ส[1] ห ฬ อ ฮ ๙

---

๑ ក្នុងសំស្ក្រឹតមានអក្សរ "ស" នេះពីរទៀត (ค, ช) អានថា សូរសំឡេងថា "ស" ដែរ ។

បន្ទាប់ពីបទនមស្ការព្រះរតនត្រ័យរួច ក៏គួរថ្វាយបង្គំគ្រូបាអាចារ្យ

◎ ឧម ភរុទេវំ នមាមិ ខ្ញុំសូមលើកអញ្ជលី ហត្ថទាំងពីរផ្គងលើសិរសា គោរពបូជាគ្រូបាអាចារ្យទាំងគ្រូព្រេងព្រឹទ្ធ រហូតបច្ចុប្បន្ន គ្រូលេខ គ្រូយន្ត គ្រូវានគ្រូថ្នាំ គ្រូតម្រាប់គ្រូតម្រា គ្រូវេទមន្ត អាគមគាថា គ្រូនមោ **ក ខ** និង **ក កា** គ្រូអក្សរខមចមសព្វគ្រប់ ដែលខ្ញុំបានរៀនសូធ្យមក ខ្ញុំសូមអញ្ជើញគ្រូបាអាចារ្យទាំងនោះ មកជំនុំប្រជុំគ្នា ក្នុងស្ថានមង្គលនេះ ។ ខ្ញុំសូមបូជាថ្វាយនូវគ្រឿងសក្ការៈទាំងឡាយ ដល់គ្រូបាអាចារ្យ សូមទទួលយកដោយក្តីមេត្តា ពីខ្ញុំនេះណាតាមបំណងហោង ។

◎ វន្ទិត្វា សុគតំ នាថំ ពុទ្ធញ្ច ធម្មញ្ច សង្ឆញ្ច នមោ ពុទ្ធាយ សាធុកំ ទិព្វមន្តំ បវក្ខាមិ យថាពលំ បញ្ច អក្ខរានិ ឯតា នមោ ពុទ្ធាយ ៗ

◎ នមស្សិត្វា ឥសិសិទ្ធិលោកនាថំ អនុត្តរំ ឥសិសិទ្ធិ ច ពន្ធនំសាត្រា អហំ វន្ទាមិ តំ ឥសិសិទ្ធិវេស្ស ៗ

◎ វន្ទិត្វា អាចរិយំ ភរុឃាទំ អន្តរាយំ វិនស្សន្តិ សព្វកម្មំ ប្រសិទ្ធិ មេ ៗ

◎ មអឲ្ង អាទិកមូលំ ត្រីទេវានំ មហាសាត្រា ឲឲអអ មម មន្ត្រា ឲអស្វា មហាមន្តំ មអឲ្ង លោបកេញ្ជោយ្យំ អន្ការសេវរាជិនោ ត្រីនិអក្ខរានិ ឯតានិ ឲណាលោមា បន ឯាយតេ នមោ ពុទ្ធាយ សត្ថុនោ ៗ

◎អន្ការពិន្ទុនាថំ ឲប្ឆន្លានំ ព្រហ្មាសហម្ឆតិនាម អាទិកប្ឆេ សុអាគតោ បញ្ចាបទុមំ ទិស្វា បញ្ចា ពុទ្ធេ នមាមិហំ ៗ នមោ ពុទ្ធាយ វន្ទនំ

នការោ កកុសន្ធោ មោការោ កោណាគមនោ ពុទការោ កស្សឃោ ពុទ្ធោ ធាការោ គោតមោ ពុទ្ធោ យការោ អរិយមេត្តេយ្យោ បញ្ចា ពុទ្ធេ នមាមិហំ ។

ន	**◎ នរានរហិតំ ទេវំ**	**នរទេវេហិ បូជិតំ**
	នរានំ កាមបន្ទេហិ	**នមាមិ សុគតំ ជិនំ ៗ**
មោ	**◎ មោហមានំ បជិច្ឆន្ទំ**	**មោហមត្តំ បកាសិតំ**
	មោហសព្វញ្ញុតញ្ញាណំ	**មោហជិតំ នមាមិហំ ៗ**
ពុទ	**◎ ពុទ្ធោពុទ្ធានំ ពុទ្ធតំ**	**ពុទ្ធញ្ច ពុទ្ធតាសិតំ**
	ពុទ្ធតំ សមនុប្ឆត្តោ	**ពុទ្ធជោតំ នមាមិហំ ៗ**
ធា	**◎ ធាតានំ សព្វធម្មានំ**	**ធាតុតូតំ បកាសិតំ**
	ធាតានំ សគ្គនិព្វានំ	**ធាតុតូតំ នមាមិហំ ៗ**
យ	**◎ យត្ត ភេទន្តមច្ឆប**	**យត្ត ធម្មាសមូថសា**
	យត្ត សង្ឆាអនុប្ឆត្តោ	**យត្ត តិណ្ណំ នមាមិហំ ៗ**

◎ มหาอ ลกฺขณาวาสึ มหารหาเร พุทฺธลกฺขณำ หารหาเร ธมฺมลกฺขณำ อหารหาเร สงฺฆลกฺขณำ สีเฉตำ รตนตฺตยำ ฯ

◎ ธมฺมธีเรา ธมฺมหารหาเมา ธมฺมครุ ตถาคเตา
ธมฺมทสฺสี ธมฺมราชา ธมฺมสามี จ เตา นมาม ฯ

◎ อรหำ ปูชาสกฺการำ อรหาเมา ฆาปำ หารหาเย
อรหตฺตผลปฺปตฺตา อรหาเมา นาม จ เตา นมาม ฯ

◎ อตฺตหาเมา จตุหาเร พุทฺธา อตฺตหาเมหิ ธมฺมิยา
อตฺตหาเมหากฺขาเตหำ อตฺตำ ตำ นหาเมหิหำ ฯ

◎ สิหาเร[1] เม พุทฺธหาเร เสฏฺฐา นหาเฏ ธมฺมมุตฺตหาเม
ตีสหาเมหิหาเม ปิฏฺเฐ ทฺเว อำเส หาคฺคสาหาหา
ព្រះពុទ្ធគុណំ ព្រះធម្មគុណំ ព្រះសង្ឃគុណំ បុមុតុយុ
សព្វេ พุទฺเธ นมามิหำ ជយសោត្ថី ភវន្តុ មេ ฯ

◎ ឥមេសំ เทวตานำ หารหาเมน ឥមេសំ ឥนฺทานำ หารหาเมน ឥมេสำ ព្រហ្មានำ หารหาเมน พุทฺธานำ หารหาเมน ธมฺมานำ หารหาเมน สงฺฆานำ หารหาเมน ชยมงฺคลำ ឥมេสุ สฺวาหาย ฯ

◎ พุทฺธาย ธมฺมาย สงฺฆาย สหสฺสกฺโขติเทวพฺรหฺมเทวตา มำ รกฺขนฺตุ สพฺพทา ฯ

---

[1] *มន្តគាថានេះមានឈ្មោះថា មន្តព្រះស្រីរតនត្រ័យ មានពីរប្រភេទ គឺបាលីបែបនេះមួយ និងមួយជាបាលីលាយដោយសំស្ក្រឹត លាយសំយោគជាមួយសាសនាព្រាហ្មណ៍ ។ យើងជាពុទ្ធសាសនិក មិនគួរសូធ្យបូជាជល់មេអាទិទេព ដែលជាពាហិរសាសនានោះទេ ។ មន្តលាយគ្នានេះ គឺ*

សិរោ មេ พุทฺธเทวญฺจ នលาเฏ พฺรหฺมเทวตา
หทยำ นารายกญฺเจว ทฺเว หตฺเถ จ ปรเมสุรา
បាទេ វิษฺณุกญฺเจว สพฺพกมฺมำ ประสิทฺธิ เม ฯ

យើងខ្ញុំសូមថ្វាយបង្គំ សូមព្រះពុទ្ធមកស្ថិតនៅលើក្បាល
សូមព្រះព្រហ្ម មកស្ថិតឰដ៏ថ្ងាស សូមព្រះនារាយណ៍ មកស្ថិតឰដ៏ជួងហឫទ័យ
សូមព្រះបរមេសូរ គឺព្រះសិវៈ មកស្ថិតឰដ៏ដៃ សូមព្រះពិស្ណុការ គឺវេស្សុកម្មទេវបុត្រ មកស្ថិតឰដ៏ជើង ទើបអញស្វាធ្យាយព្រះទិព្វមន្ត ឲ្យសម្រេចសារពើទាំងពួង ។

ពុទ្ធំ ប្រសិទ្ធិ មេ ធម្មំ ប្រសិទ្ធិ មេ សង្ឃំ ប្រសិទ្ធិ មេ សិទ្ធិវាចា មហាយសំ សិទ្ធិតេជោ មហាយតំ ពុទ្ធំ សច្ចំ ធម្មំ សច្ចំ សង្ឃំ សច្ចំ សិទ្ធិវន្ទា នមាមិហំ ។

សិទ្ធិពុទ្ធោ សិទ្ធិធម្មោ សិទ្ធិសង្ឃោ តមុត្តមោ
សិទ្ធិឥសីមុនីទេវា សិទ្ធិមន្តំ នមាមិហំ ។
សិទ្ធិកិច្ចំ សិទ្ធិកម្មំ សិទ្ធិការិយតថាគតោ
សិទ្ធិតេជោ ជយោ និច្ចំ សិទ្ធិលាភោ និរន្តរំ
សព្ពកម្មំ ប្រសិទ្ធិ មេ សព្ពសិទ្ធិ ភវតុ មេ ។

រតនមាលា ក្រមួចព្រះពុទ្ធ ២៨ ព្រះអង្គ

ន ◎ នរានរហិតំ ទេវំ នរទេវេហិ បូជិតំ
នរានំ ភាគមបត្តេហិ នមាមិ សុគតំ ជិនំ ។

មោ ◎ មោហមានំ បជិច្ចន្តំ មោហមត្តំ បការសិតំ
មោហសព្វញ្ញុតញ្ញាណំ មោហជិតំ នមាមិហំ ។

ពុទ្ធ ◎ ពុទ្ធោ ពុទ្ធាន ពុទ្ធតំ ពុទ្ធញ្ច ពុទ្ធតាសិតំ
ពុទ្ធតំ សមនុប្បត្តោ ពុទ្ធជោតំ នមាមិហំ ។

ធា ◎ ធាតានំ សព្វធម្មានំ ធាតុភូតំ បការសិតំ
ធាតានំ សគ្គនិព្វានំ ធាតុភូតំ នមាមិហំ ។

យ ◎ យត្តកុទ្ធចតិសម្ភុទ្ធា យត្ត ធម្មា សមុទ្ធដ្ឋា
យត្ត សច្ចា អនុប្បត្តា យត្ត តិណ្ណំ នមាមិហំ។

សិទ្ធ ◎ សិទ្ធកិច្ចំ សិទ្ធកម្មំ សិទ្ធិការំ តថាគតោ
សិទ្ធកញ្ចេវ សម្ភារំ សិទ្ធិកិច្ចំ នមាមិហំ ។

ធំ ◎ ធម្មដ្ឋិតោ ធម្មគរុ ធម្មធម្មោ តថាគតោ
ធម្មទស្សី ធម្មធរោ ធម្មសាមិ ច តេ នមោ។

អ ◎ អរហំ បូជាសក្ការំ អរហោបាបការយេ
អរហត្តដ្ឋបប្បត្តោ អរហោ នាម ច នមោ។

អា ◎ អាគមោញ្ញាណសីលេន អាគមោនេកធម្មាយតា
អាគមោមេត្តកោ ច អាធិដ្ឋានញ្ច អាគមោ។

ឥ ◎ ឥទ្ធិវិកុព្វកត្តារោ ឥទ្ធិការោ បការសិតោ
ឥទ្ធីរិទ្ធិករោ ករោ ឥទ្ធិការំ នមាមិហំ ។

ឌ្ឍ ◎ ឌ្ឍទិសំ ពុទ្ធវចនំ ឌ្ឍទិសំ ធម្មមុត្តមំ
ឌ្ឍទិសំ សគ្គមោក្ខញ្ច ឌ្ឍទិសន្តំ នមាមិហំ ៥

ឍ ◎ ឍត្តរោ ចតុរោ ពុទ្ធោ ឍត្តរោ ធម្មទេសយិ
ឍត្តរោ សគ្គមោក្ខញ្ច ឍត្តមន្តំ នមាមិហំ ៥

ណ ◎ ណនតោ រាគទោសញ្ច ណនតោ រាគមោហកំ
ណនតោ ទិដ្ឋិជាលញ្ច ណនតន្តំ នមាមិហំ ៥

ត ◎ តសតិ សព្វពុទ្ធានំ តសតិ ធម្មមុត្តមំ
តសតិ សគ្គមោក្ខញ្ច តសសន្តំ នមាមិហំ ៥

ព្ធ ◎ ព្ធយោគេ នាគសុបណ្ណានំ ព្ធយោគេនឲ្ឋរក្ខិតំ
ព្ធយោគេន ជិតមារំ ព្ធយទិដ្ឋឹ នមាមិហំ ៥

ឱ ◎ ឱហិតោ សព្វកិលេសំ ឱហិតោ ច សព្វមលំ
ឱហិតោ សព្វទិដ្ឋិញ្ច ឱហិចិត្តំ នមាមិហំ ៥

ឲ ◎ ឲ្ឋវហយោ លោកសម្ពុតោ ឲ្ឋវហយោ ជេដ្ឋកាជិនោ
ឲ្ឋវហយោ ពុទ្ធសេដ្ឋោ ច ឲ្ឋវហយោតំ នមាមិហំ៥

អំ ◎ អន្តសម្បន្នោ ពុទ្ធោ ច អន្តយុកោសុទេសិតោ
អន្តសេដ្ឋោ ច បវរោ អន្តតតំ នមាមិហំ ៥

អ ◎ អតីតានាគតជោតិ អធិកំ ធម្មមុត្តមំ
អទិដ្ឋធម្មរសញ្ច អតុទ្ធានញ្ច គោចរំ

ក ◎ ករោ ករធិរោ ករោ ករាករំ ហិតន្ធរោ
ករាករំ ករោករោ តណ្ណន្ធរំ នមាមិហំ ៥

ខ ◎ ខរាខរខីរខណោ ខរាខរំ ខណោ បត្តេ
ខរាខរំ ករេ មេធំ មេធន្ធរំ នមាមិហំ ៥

ค	◎	คมาคคีมคฺคุ	คคิคคุคุ
		คคิคคมาคคำ	นมามิ สรณำ คำ ๆ
ฆ	◎	ฆมฆมฆนฆฆี	ฆมฆุฆฆีฆฆี
		ฆมาฆมฆเฆีปำ	ปฆีปฆฺำ นมามิหำ ๆ
จ	◎	จมาจำ ฉุตฺตฺมา	จเจนิทิฬฺหโก
		จมาจนิทโกณฺฑำ	โกณฺฑญฺโ ปนามิหำ ๆ
ฉ	◎	ฉฬาภิญฺ ภิมาเภำ	ฉฬาภิญฺฉวาฉวา
		ฉฬาภิญฺฉวำวำ	นมามิ สุขนำ ตุฬฺโ ๆ
ช	◎	ชมาชชิโนชิโน	ชมาชชิโนตฺตโม
		ชมาชชิโนโมาจำ	นมามิ ตุฬฺเวตำ ๆ
ฌ	◎	ฌณาณฌานเตา ชิโน	ฌณาณฌานกเมกเม
		ฌณาณฌานกำ สุตำ	นมามิ ตุฬฺสาสีตำ ๆ
ญ	◎	ญาณาญาณาณสุ กุสเลา	ญาณาญาณาณสุปากเตา
		ญาณาญาณาณสุ สุตำ กมฺำ	นมามิ เมเลาเมทสฺยีๆ
ฎ	◎	ฎมาฎเฎสุ ทินเยา	ฎมาฎเฎสุ โกวิโท
		ฎมาฎเฎสุตำ กมฺำ	นมามิ บทุมำ ชินำ ๆ
ฏ	◎	ฏมาคเต ฏมาฏิเตา	ฏมามเฬาฏมาวเต
		ฏปฺปฏฺานฏีวำ	นมามิ นาเมำ ชินำ ๆ
ฐ	◎	ฐมาฐเฉเฉเม	ฐมาฐเหเตาเหเต
		ฐมาฐำกเรตฺำ	นมามิ บทุมุตฺตำ ๆ
ฒ	◎	ฒฉาฒฉำเมคฺฆานคฺฆา	ฒฉาฒฉเนาเนา
		ฒฉาฒฉฉเนาชิ	นมามิ สุเมธำ ชินำ ๆ

ណ	◎	ណមមាណោឃិតោធីរោ	ណមថេយ្យោ សុមេធសោ
		ណមមោបេតិសំសារំ	ណមាមិ សុជាតំ ជិនំ៖
ត	◎	តរតរតរន្តោសោ	តរមានោតរោតរោ
		តរន្តរតរប្បាយំ	បិយទស្សី នមាមិហំ៖
ថ	◎	ថប្បមានោ ថិតោ ទិន្លោ	ថប្បមានោ ថិតោថិតោ
		ថប្បមានំ ករំ សុតំ	អត្ថទស្សី នមាមិហំ ៖
ទ	◎	ទទមានោ ថិតោ ទិន្លោ	ទទមាវា អសេសតោ
		ទទមានំ សុតំ បុញ្ញំ	ធម្ទទស្សី នមាមិហំ ៖
ធ	◎	ធរាធរធរាធរោ	ធរធរំ ធិរោធិរោ
		ធរាធរំធុរំធិរិ	សិទ្ធត្ថញ្ញ នមាមិហំ ៖
ន	◎	នរានររត្តញ្ញាណំ	នរានររត្តហិតំ
		នរានររត្តខេមំ	តិស្សជិនន្លមាមិហំ ៖
ប	◎	បទាបទេសុ បជន្តោ	បទាបទេសុ ឧកតោ
		បទាបទេសុ ជេតុម្បិ	បុស្សជិនន្លមាមិហំ ៖
ផ	◎	ផលាផលេសុ កម្ទេសុ	ផលាផលេសុ ពោធីសុ
		ផលាផលកត្តំការំ	វិបស្សិញ្ញ នមាមិហំ ៖
ព	◎	ពញ្ញាពញ្ញេសុ ពទ្ធន្តោ	ពញ្ញាពញ្ញេសុ ពន្ទកោ
		ពញ្ញាពញ្ញេ សុតំ បុញ្ញំ	ពុទ្ធសិខិន្លមាមិហំ ៖
ភ	◎	ភវាភវេសុ លភន្តោ	ភវាភវេសុ កុសលោ
		ភវាភវេសុ ឆេកម្បិ	វេស្សភុញ្ញ នមាមិហំ៖
ម	◎	មន្តាមន្តេ សុទ្ធោមទ្ធោ	មទ្ធមានោ មនោមនោ
		មនុញ្ញកាសមានម្បិ	កកុសន្ធន្លមាមិហំ ៖

យ	◎	យត្តយត្តគតោធិរោ	យត្តយត្តគតោសុតោ
		យត្តយត្តគតោញ្ញាណំ	កោណាគមនន្ទមាមិហំ៧
រ	◎	រត្តារត្តំ ករោករោ	រត្តារត្តំ ករោជិនោ
		រត្តារត្តំករជរំ	នមាមិ កស្សបជិនំ ៧
ល	◎	លក្ខាលក្ខំលិតោលិនោ	លក្ខាលក្ខំលយាលយោ
		លក្ខាលក្ខំតរំវរំ	នមាមិ គោតមំ ជិនំ ៧
ឧ	◎	ឧជ្ជាឧជ្ជំ គតោ ធីរោ	ឧទ្ធាឧទ្ធវិរោវិនោ
		ឧទឧទំ តុឧតុវំ	នមាមិ ឧទត្តំ ជិនំ ៧
ស	◎	សន្តាសន្តោកោសការោ	សន្តោសន្តធិរោសន្តោ
		សន្តោសការណធិរំ	នមាមិ សុគតំ ជិនំ ៧
ហ	◎	ហរាហរំហរោហរោ	ហរាហរីហិរោហិរោ
		ហរាហរហរំហរំ	នមាមិ ហរន្តំ ជិនំ ៧
ឡ	◎	ឡទាឡទិឡទំឡទំ	ឡទាឡទំ ករោញ្ញាណំ
		ឡទាឡទិឡទំឡទំ	នមាមិ ឡទន្តំ ជិនំ ៧
អំ	◎	អម្ហាកំ ពុទ្ធវចនំ	អម្ហាកំ ធម្ធមុត្តមំ
		អម្ហាកំ សក្ខមោកូញ្ញ	នមាមិ អរហំ ជិនំ ៧

មន្តការពារភយន្តរាយ

សិរស្មឹ មេ ពុទ្ធសេដ្ឋោ សារិបុត្តោ ច ទក្ខិណេ

ចាមអំសេ មោគ្គល្លានោ បុរតោ បិដកត្តយំ ៚

សូមអារាធនាព្រះពុទ្ធដ៏ប្រសើរតាំងលើសិរសានៃខ្ញុំ ព្រះសារីបុត្រស្ថិតនៅខាងស្តាំ ព្រះមោគ្គល្លានស្ថិតនៅខាងឆ្វេង ព្រះត្រៃបិដកស្ថិតនៅខាងមុខ ។

បច្ឆិមេ មម អានន្ទោ ចតុទិសា ខីណាសវា

សមន្តា លោកឃលា ច ឥន្ទា ទេវា សព្រហ្មកា៚

ព្រះអានន្ទស្ថិតនៅខាងក្រោយ ព្រះខីណាស្រពក្នុងទិស ទាំងបួន លោកបាលមហារាជ ព្រះឥន្ទ ពួកទេវតា និងព្រះព្រហ្ម ស្ថិតនៅជុំវិញ ។

ឯតេសំ អានុភាវេន សព្វេ ភយា ឲបទ្ទវា

អនេកា អន្តរាយាបិ វិនស្សន្តុ អសេសតោ ៚

ដោយគុណានុភាពនុ៉ះ សូមភ័យនិងឧបទ្រពទាំងឡាយ ទាំងពួង ទាំងសេចក្តីអន្តរាយទាំងឡាយជាអនេក ក៏ចូរឲ្យវិនាសបាត់ទៅ កុំបីមានសេសសល់ឡើយ ។

ចុទ្ទសមកាថា (បជោតា ១៤ បទ)

๑.អដ្ឋកម បឋមកាថា

បជោតា ជម្ភកា ហោតុ ជោតិរវោ សតារហោ
តារិយោ សុវតាភា- ជវោ យោគោ ច សុសម្ភា ។

នាំឲ្យកើតយស សិរី សម្បត្តិគ្រប់យ៉ាង ។

๒.សត្វតោភទ្រ ទុតិយកាថា

ភោ ជោជិយោ យោ ជិជោ ភោ ជោ ចាតុ សោ សោតុចាជោ
ជិតុជោម ម ជោតុជិ យោ សោមភិភិម សោយោ។

នាំឲ្យកើតយស សិរី សម្បត្តិគ្រប់យ៉ាង ។

๓.អដ្ឋក្ខចក្ក តតិយកាថា

ជមាមិ តំ ជរារំ ជយេហិស ជភមរំ
ជេត្វាមតំ បរតីរំ និព្ពុតោ សព្ពិ យោ បរំ ។

បញ្ចៀសឧបទ្ទវន្តរាយគ្រប់យ៉ាង ។

๔.រាសីចក្ក ចតុត្ថកាថា

ជោ ជិវោ មុជិជោ មជោ ជោ មជោជម ជោ ជិជោ
ជោជិជោត្តជ្ជមាជោ ជោ តេ មាវោ រិវោជិ ជោ ។

បញ្ចៀសឧបទ្ទវន្តរាយគ្រប់យ៉ាង ។

๕.បឋុមតល បញ្ចមកាថា

ករុណាជិកចិត្តត្តោ កតាត្តោ សកជម្មជោ
កតជមេកពុទ្ធស្ស កតញ្ញូលឹ កវេមិហំ ។

ចម្រើនដោយទ្រព្យ ។

๖.ចតុក្ក ឆដ្ឋកាថា

ម ជោជិតោម តោ ជិជោ ម ជោកិតោ ម តោកិជោ
ម ជោជិវោម វោជិជោ មជោត្តវោ មវោត្តជោ ។

ឈ្នះសត្រូវ ចម្រើនដោយភោគៈ ។

៧.គោមូត្តវលី សត្តមគាថា

នមាមិ នាថំ វរជំ វរាជំ អនោមគេហាភិនតំ ភវក្តំ
ឥមារនាសំ វរាជំ នរានំ អឥាមជេហាភិនតំ ភជ្ជក្តំ ។

ផ្ចាញ់មនុស្សអាក្រក់ ។

៨.សក្ខបុព្ធ អជ្ជមគាថា

យោ ពោធិបត្តោ វរជោ មរានំ ជេវាតិជេវោភិតមារនាសោ
យោតាធិមុត្តោ សរសោ មរានំ ឱវាជជេតំ ភិនមាមិ នាថំ ។

មានតេជះច្រើន ។

៩.សរីឧត្តជេយ្យ នវមគាថា

យោ ជេតិ ជេវជេវោក្តំ មក្តំ នោក្តំ ផលំ តតោ
នមាមិ តំ រហមក្តំ នោ សោ ចាលេត្ធាចាយតោ។

បញ្ចុះសេកនឹងជាវជាដើម ផ្ចាញ់សត្រូវ ។

១០.អន្តយមក ជសមគាថា

នមាមិ ពុជ្ធំ តមហំធិយោ ធិយោ នមាមិ ធម្មំ តមហំជិយោ ជិយោ
នមាមិ សជ្ឈំ តមហំរិយោ រិយោ នមាមិ តិក្តំ តមហំ ភិយ្យោ ភិយ្យោ ។

មានជ័យជម្នះ តេជះខ្ចាំងក្លា ។

១១.រំសជ្ជានចក្ក ឯកាជសមគាថា

នមាមិ តំ យោ រិនាយស្ស នាយកេ នរាមរេហាភិនតោ រិនាយកោ
ជិនោរិជេយ្យោ រិមលោ រិមោចកោ បជាមពុជេភិពុជោ បពោធកោ។

សត្រូវមានចិត្តទន់ ។

១២.នាតចាស ជ្ជាជសមគាថា

មុនិនោ វជនាភាយ បពោធេតុ បជាបជំ
មុនិនោ វជនាភាយ បពោធេតុ បជាបជំ

រក្សាទ្រព្យរបស់គង់នៅ ។

១៣.សរីឌជរិជវឌ្ឍន តេរសមតាថា

សិរិកិរណកិរីជ្ជោ'កាសចាឧឧយកុំ សិរិកិរណកិមានំ មារមន្តំ រិឌសតំ
សិរិកិរណនិកេតំ កេតុមេកំ តិលោកេ សិរិកិរណការកុំ លោកនាថំ នមាមិ ។

ចម្រើនដោយយស តេជះ ។

១៤.សរីរិជេយ្យអារុឌ ចុឧ្ទសមតាថា

តិលោកមក្តាហានកោ មតំ នយេ សរាសនំ យោហ មលំ បជំសយិ
តិលោកមក្តាហានកោមតំ នយេ បតេវ និញ្ចានបុរំ បវេសិ យោតិ ។

មានឧបការ:ណាស់ ។

ការហសន្តិតាថា

បណ្ត្ចាល ៩ ពាក្យ **ន ឧ ក ម ន ក ឧ ស្ស ស្ស** ។

◎ នរដេវកុរុំ ភវចារកតំ
នរដេវបិយំ ភវសន្តិការំ
នរដេវបសំសិតពុឧ្ធវរំ
នរដេវសុកំ បណមាមិ ជិនំ ។

◎ វរពោធិឧុមេ ឧុមរាជវរេ
សុនិសិន្ធមតុល្យកុណោ សុកតោ
អតិឃោរតរេ ពហុមារពលេ
សុជិនាតិ ជិនោ បណមាមិ ជិនំ ។

◎ ការុណាយុតសីតមនំ សុកតំ
វរញ្ញាណបភាយតមំ រិហតំ
សនរាមរលោកហិតំ អសមំ
ការុណានិលយំ បណមាមិ ជិនំ ។

◎ បរឧក្ខនុជំ បរភោកការំ
បរសោកនុជំ បរសិឧ្ធិការំ
បរសត្តហិតាយ ឧមេ កុសលំ
បរលោកហិតំ បណមាមិ ជិនំ ។

◎ ឧរមជ្ឈសុកំ មរុមជ្ឈសុកំ
យតិមជ្ឈសុកំ ឥុសលេ ឥុសលំ
ឧរអត្តឥរំ មរុអត្តឥរំ
តិកវត្តឥរំ បណមាមិ ជិនំ ។

◎ ឥរវីឥសរំ វរព្រហ្មសរំ
អតិវក្ពុសរំ សវនីយសរំ
វរពុទ្ធវរំ វរឯម្មវរំ
ឧរទេវហិតំ បណមាមិ ជិនំ ។

◎ វរសីសឧជំ វរចក្ខុឧជំ
វរបុត្តឧជំ វរជារឧជំ
វរវជ្ជឧជំ វរសារឧជំ
វរឥាមឧជំ បណមាមិ ជិនំ ។

◎ សុបតិដ្ឋិតចាឧតលំ សុកតំ
វរលក្ខណរញ្ជិតចាឧតលំ
មុឧុជីយវជង្ពុលិតាមពនទំ
អតិតុជ្ជនទំ បណមាមិ ជិនំ ។

◎ សុវិសុទ្ធវរំ សុកតំ អមលំ
អវិសុទ្ធជនស្ស សុជោតឥរំ
អតិអន្ធជនានមនន្ធឥរំ
បវិបុណ្ណបកំ បណមាមិ ជិនំ ។

ទសទិសពុទ្ធគាថា

បទុមុត្តរោ ច បូព៌ាយំ អាគនេយ្យេ ច រេវតោ
ទក្ខិណេ កស្យបោ ពុទ្ធោ ហរតិយេ ច សុមង្គលោ ៥
បច្ឆិមេ ពុទ្ធសិខី ច ពាយព្វេ ច មេធង្ករោ
ឱត្តរេ សក្យមុនី ចេវ ព្ឋ៌សានេ សរណង្ករោ ៥
កកុសន្ធោ បឋំវិយំ អាកាសេ ច ទីបង្ករោ
ឯតេ ទស ទិសា ពុទ្ធា រាជធម្មស្ស ចូជិតា ៥
នត្ថិ រោគភយំ សោកំ ខេមំ សម្ឋត្តិទាយកំ
ទុក្ខរោគភយំ នត្ថិ សព្វសត្ត្រូ វិធំសេន្តុ ៥
តេសំ ញ្ញាណេន សីលេន សំយមេន ទមេន ច
តេបិ មំ អនុរក្ខន្តុ អារោគេន សុខេន ច ៥
អនាគតស្ស ពុទ្ធស្ស មេត្តេយ្យស្ស យសស្សិនោ
មហាទេវោ មហាតេជោ សព្វសោត្ថី ភវន្តុ មេ ៥

បណ្ណូលព្រះពុទ្ធគុណ ៩

១~អ	(អរហំ)
២~សំ	(សម្មាសម្ពុទ្ធោ)
៣~វិ	(វិជ្ជាចរណសម្ឋន្ឌោ)
៤~សុ	(សុគតោ)
៥~លោ	(លោកវិទូ)
៦~បុ	(អនុត្តរោ បុរិសទ្ធម្មសារថិ)
៧~ស	(សត្ថា ទេវមនុស្សានំ)
៨~ពុ	(ពុទ្ធោ)
៩~ភ	(ភគវា)

នវហរគុណគាថា

ព្រះពុទ្ធគុណបទថា អរហំ ៖

អារកត្តា កិលេសេហិ សវាសនេហិ សោ មុនិ
សព្វបូជារហត្តា ច វិហិតោ អរហំ ឥតិ ៧

ព្រះពុទ្ធគុណបទថា សម្ចាសម្ពុទ្ធោ ៖

សម្ចា សាមញ្ញ សច្ចានិ ពុទ្ធោ ច អញ្ញពោធនោ
តេនេស សម្ចាសម្ពុទ្ធោ សព្វធម្មេសុ ចក្ខុមា ៧

ព្រះពុទ្ធគុណបទថា វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ ៖

វិជ្ជាហិ ចរណេហេស សម្ចទេវ សមាគតោ
វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ ឲត្តមោ ទេវមានុសេ ៧

ព្រះពុទ្ធគុណបទថា សុគតោ ៖

សព្វក្លេសប្បហានេន គតោ សោ សុគតោ មុនិ
សម្ចា ការយេន វាចាយ មនសា សុគតោ គតោ ៧

ព្រះពុទ្ធគុណបទថា លោកវិទូ ៖

លោកំ វិតូតតោ សព្វំ ញ្ញាណេនាញ្ញាសិ សព្វថា
នាថោ លោកស្ស សម្ចាវ តេន លោកវិទូ ជិនោ ៧

ព្រះពុទ្ធគុណបទថា អនុត្តរោ បុរិសទ្ធម្ចសារថិ ៖

សារេតា នរទម្ចានំ អកុប្បាយ វិមុត្តិយំ
តតោ សនុត្តរំ នាថោ បុរិសទ្ធម្ចសារថិ ៧

ព្រះពុទ្ធគុណបទថា សត្ថា ទេវមនុស្សានំ ៖

លោកិយេហិ ច អត្ថេហិ អថោ លោកុត្តរេហិ ច
សត្ថា ទេវមនុស្សានំ សាសិតា ទេវមានុសេ ៧

ព្រះពុទ្ធគុណបទថា **ពុទ្ធោ ៖**

សម្ពុជ្ឈិត្វា ច សច្ចានិ ក្លេសនិទ្ធា បពុជ្ឈិតា

សព្វសោ គុណវិកាសម~ បត្តោ ពុទ្ធោ នរុត្តមោ ៗ

ព្រះពុទ្ធគុណបទថា **ភគវា ៖**

ភាគ្យេន ភគធម្ទេហិ សមន្ថឺ ចាតុលោ មុនី

គរុ គារវយុត្តោ វិស្សុតោ ភគវា ឥតិ ៗ

លុបឥតិបិសោ~ភគវាតិ (ធ្វើជាផង់ផ្សេងៗ)

បឋមំ ឥតិបិ សោ ភគវា សត្តក្ខរលោធោ ច អការោ ហោតិ សម្ពវោ *លុប***ឥតិបិ សោ ភគវា** *ជា* **អ** *ៗ*

ទុតិយំ អរហំ សម្ទាសម្ពុទ្ធ សត្តក្ខរលោធោ ច សំការោ ហោតិ សម្ពវោ *លុប* **អរហំ សម្ទាសម្ពុទ្ធ** *ជា* **សំ** *ៗ*

តតិយំ ធោ វិជ្ជាចរណសម សត្តក្ខរលោធោ ច វិការោ ហោតិ សម្ពវោ *លុប* **ធោ វិជ្ជាចរណសម** *ជា* **វិ** *ៗ*

ចតុត្ថំ បន្លោ សុគតោ លោក សត្តក្ខរលោធោ ច សុការោ ហោតិ សម្ពវោ *លុប* **បន្លោ សុគតោ លោក** *ជា* **សុ** *ៗ*

បញ្ចមំ វិទូ អនុត្តរោ បុ សត្តក្ខរលោធោ ច លោការោ ហោតិ សម្ពវោ *លុប* **វិទូ អនុត្តរោ បុ** *ជា* **លោ** *ៗ*

ឆដ្ឋំ រិសទ្ធម្ធសារថិ សត្តក្ខរលោធោ ច បុការោ ហោតិ សម្ពវោ *លុប* **រិសទ្ធម្ធសារថិ** *ជា* **បុ** *ៗ*

សត្តមំ សត្ថា ទេវម បញ្ចក្ខរលោធោ ច សការោ ហោតិ សម្ពវោ *លុប* **សត្ថា ទេវម** *ជា* **ស** *ៗ*

អដ្ឋមំ នុស្សានំ ពុទ្ធោ បញ្ចកូរលោឡោ ច ពុការោ ហោតិ សម្ពវោ *លុប* **នុស្សានំ ពុទ្ធោ** *ជា* **ពុ** *។*

នវមំ តគវាតិ ចតុកូរលោឡោ ច តការោ ហោតិ សម្ពវោ *លុប* **តគវាតិ** *ជា* **ត** *។*

សម្រេចរូបជា **អ សំ វិ សុ លោ បុ ស ពុ ត** *គឺព្រះនវហរគុណ ។*

លុបព្រះនវហរគុណ

បឋមំ អសំវិ លោឡោ ច កបុវិ ការោ ហោតិ សម្ពវោ *លុប* **អសំវិ** *ជា* **កបុវិ** *។*

ទុតិយំ សុលោបុ លោឡោ ច វិបុក ការោ ហោតិ សម្ពវោ *លុប* **សុលោបុ** *ជា* **វិបុក** *។*

តតិយំ សពុត លោឡោ ច បុវិក ការោ ហោតិ សម្ពវោ *លុប* **សពុត** *ជា* **បុវិក** *។*

សម្រេចរូបជា **កបុវិ វិបុក បុវិក** *គឺបណ្ពូលព្រះនវហរគុណ មន្តនេះមានតម្លៃ មិនអាចកាត់ថ្ងៃបាន គឺមានតម្លៃស្មើនគរមួយ សេកនឹង ប្រេងលាប ទៅជាគង់ ការពារជាវ លំពែង កាំភ្លើង នឹងសេកជាមួយរមៀត ប្រទាលផ្សងៗ យកមកបរិភោគ ជាមហាវិសេសពេកណាស់ ហើយនឹងមានបញ្ញា ជួចព្រះពុទ្ធយោសាចារ្យ ។*

លុបបណ្ពូលព្រះពុទ្ធគុណ

បឋមំ កបុវិ លោឡោ ច តឺណិអសំសុការោ ហោតិ សម្ពវោ *លុប* **កបុវិ** *ជា* **អសំសុ** *។*

ទុតិយំ វិបុក លោឡោ ច ទ្វេសំសុការោ ហោតិ សម្ពវោ *លុប* **វិបុក** *ជា* **សំសុ** *។*

តតិយំ បុវិក លោឡោ ច ឯកសុការោ ហោតិ សម្ពវោ *លុប* **បុវិក** *ជា* **សុ** *។*

សម្រេចជា **អសំសុ សំសុ សុ** *។*

លុប អសំសុ សំសុ សុ

បឋមំ អសំសុ លោឡោ ច ឥការោ ហោតិ សម្ពវោ *លុប* **អសំសុ** *ជា* **ឥ** *។*

ទុតិយំ សំសុ លោឡោ ច ស្វាការោ ហោតិ សម្ពវោ *លុប* **សំសុ** *ជា* **ស្វា** *។*

តតិយំ សុ លោឡោ ច សុការោ ហោតិ សម្ពវោ *លុប* **សុ** *ជា* **សុ** *។*

សម្រេចជា **ឥស្វាសុ** *(គុណព្រះរតនត្រ័យ)* ។

លុបឥស្វាសុ

បឋមំ ឥ លោបោ ច សុការោ ហោតិ សម្ពន្ធោ *លុប* **ឥ** *ជា* **សុ** ។

ទុតិយំ ស្វា លោបោ ច ស្វាការោ ហោតិ សម្ពន្ធោ *លុប* **ស្វា** *ជា* **ស្វា** ។

តតិយំ សុ លោបោ ច ឥការោ ហោតិ សម្ពន្ធោ *លុប* **សុ** *ជា* **ឥ** ។

សម្រេចជា **សុស្វាឥ** *(គុណមាតាបិតា)*។

លុបសុស្វាឥ

បឋមំ សុ លោបោ ច ឥការោ ហោតិ សម្ពន្ធោ *លុបសុជា* **ឥ**។

ទុតិយំ ស្វា លោបោ ច សុការោ ហោតិ សម្ពន្ធោ *លុប* **ស្វា** *ជា* **សុ** ។

តតិយំ ឥ លោបោ ច ស្វាការោ ហោតិ សម្ពន្ធោ *លុប* **ឥ** *ជា* **ស្វា** ។

សម្រេចជា **ឥសុស្វា** *(គឺគុណញាតិ)* ។

មង្គគុណាព្រះរតនត្រ័យ

ពុទ្ធោ មង្គលសម្ពូតោ សម្ពុទ្ធោ ឥបទុត្តមោ
ពុទ្ធំ មង្គលមាគម្ម សព្វទុក្ខា បមុញ្ចរេ ៚
ធម្មោ មង្គលសម្ពូតោ គម្ភីរោ ទុទ្ទសោ អណុំ
ធម្មំ មង្គលមាគម្ម សព្វភយា បមុញ្ចរេ ៚
សង្ឃោ មង្គលសម្ពូតោ ទក្ខិណេយ្យោ អនុត្តរោ
សង្ឃំ មង្គលមាគម្ម សព្វរោគា បមុញ្ចរេ ៚

◎ បដិមានពុទ្ធោ ឆាតុពុទ្ធោ និមិត្តពុទ្ធោ កាយពុទ្ធោ សុញ្ញពុទ្ធោ ៚

ពុទ្ធស្ស ឥទ្ធិពុទ្ធស្ស ពុទ្ធនិមិត្តំ បដិមានពុទ្ធោ ឯកគ្គតានំ កាយរូបសុញ្ញំ ពុទ្ធនិមិត្តំ ឥទ្ធិប្បទ្ធិ ពុទ្ធនិមិត្តំ អហំ វន្ទាមិ សព្វទា ៚

ពុទ្ធស្ស ឥទ្ធិពុទ្ធស្ស ពុទ្ធនិមិត្តំ ឆាតុពុទ្ធោ ឯកគ្គតានំ កាយរូបសុញ្ញំ ពុទ្ធនិមិត្តំ ឥទ្ធិប្បទ្ធិ ពុទ្ធនិមិត្តំ អហំ វន្ទាមិ សព្វទា ៚

ពុទ្ធស្ស ឥទ្ធិពុទ្ធស្ស ពុទ្ធនិមិត្តំ និមិត្តពុទ្ធោ ឯកត្តតានំ កាយរូបសុញ្ញំ ពុទ្ធនិមិត្តំ ឥទ្ធិបូទ្ធិ ពុទ្ធនិមិត្តំ អហំ វន្ទាមិ សព្វទា ៣

ពុទ្ធស្ស ឥទ្ធិពុទ្ធស្ស ពុទ្ធនិមិត្តំ កាយពុទ្ធោ ឯកត្តតានំ កាយរូបសុញ្ញំ ពុទ្ធនិមិត្តំ ឥទ្ធិបូទ្ធិ ពុទ្ធនិមិត្តំ អហំ វន្ទាមិ សព្វទា ៣

ពុទ្ធស្ស ឥទ្ធិពុទ្ធស្ស ពុទ្ធនិមិត្តំ សុញ្ញាពុទ្ធោ ឯកត្តតានំ កាយរូបសុញ្ញំ ពុទ្ធនិមិត្តំ ឥទ្ធិបូទ្ធិ ពុទ្ធនិមិត្តំ អហំ វន្ទាមិ សព្វទា ៣

មន្តបណ្ណូលលោកុត្តរធម៌

ខ្ញុំសូមឲ្យទ្ធិសបំពោះទៅលោកុត្តរធម៌ទាំង ៩ សូមឱ្យជានមានជ័យជម្ជះ ជាប្រាកដឆុតឆាប់ ជូបផ្តរលាន់និងរន្ទះលើមេឃ សូមឱ្យពួកសត្រូវទាំងពួង ចូរវិនាសកុំឱ្យត្រឡប់មកវិញជាន សឹងនាំឱ្យយើងព្រួយលំជាក ដោយអំណាចគុណនៃព្រះលោកុត្តរធម៌នេះចុះ ខ្ញុំនៅអំពីចម្ងាយ កាលខ្ញុំស្វាធ្យាយមន្តនេះទៅ សូមឱ្យសត្រូវទាំងឡាយរលាយជាត់ទៅ សោសោ សស អអ អអ និ ៣

សូធ្យបូជាព្រះគវម្បតិ (ព្រះគវម្ប៍)

◎គវម្បតិ ច មហាថេរោ ហស្សមានំ រូបំ បមុញ្ចាតិ អ ពុទ្ធោ ធម្មោ សង្ឃោ វិក្រិន្តរេ គវម្បតិស្សរបតិជានំ ៣

ធម្មចក្កប្បទំ សុត្វា ពុជ្ឈិត្វា អត្តំ បទំ សន្តិកេ អរហា លោកេ លោកានំ ហិតការណា ៣ តន្តេ គវម្បតិ នាម តីសុ លោកេសុ ជាកតោ ព្រហ្មបុត្តោ មហាថេរោ អរហោ ជេជ្ជកោ មុនិ, ន ត្តិ ថេរោ សមោ ឥន្ទគន្ធព្វាអសុរាទេវាសក្កោព្រហ្មាតិបូជិតោ ៣ នមោ ពុទ្ធស្ស គវម្ប តិស្ស នមោ ធម្មស្ស គវម្បតិស្ស នមោ សង្ឃស្ស គវម្បតិស្ស សុខាសុខវរំ ធម្មំ ធម្មចក្កប្បវរំ វរំ និជ្ជិតំ ៣

សូធ្យបូជាព្រះឲ្យបគុត្ត

◎ឲ្យបគុត្តោ ច មហាថេរោ សម្ពុទ្ធេន វិយាកតោ មារញ្ចា មារពលញ្ចា ៣ សោ ឥទានិ មហាថេរោ នមស្សិត្វា បតិជ្ជិតោ អហំ វន្ទាមិ ៣ ឥទានេវ ឲ្យបគុត្តំ ច មហាថេរំ យំ យំ ឲ្យបទ្ទវំ ជាតំ វិទ្ធំសេតិ អសេសតោ ៣ មហាលាតំ តវន្តុ មេ ៣

សូត្រឫបូជាព្រះសីវលី

សីវលី ច មហាថេរោ ទេវតានរបូជិតោ សោ រហោ បច្ចយាភិម្ហិ សីវលី ច មហាថេរោ យក្ខាទេវាភិបូជិតោ សោរហោ បច្ចយាភិម្ហិ អហំ វន្ទាមិ តំ សទា សីវលីថេរស្ស ឯតំ គុណំ សុវត្ថិលាភំ ភវតុ មេ ។ *សូត្រតាមកម្លាំងថ្លែ ។*

សីវលី ច មហាថេរោ ទេវតានរបូជិតោ សោ រហោ បច្ចយាភិម្ហិ មហាលាភំ ករោតុ មេ លាភេន ឧត្តមោ ហោតិ សោ រហោ បច្ចយាភិម្ហិ សព្វលាភំ ភវតុ មេ ។

សូត្រតាមកម្លាំងថ្លែ ។

លាភីនមុត្តមោ ថេរោ សីវលី ឥតិ វិស្សុតោ
សោ រតោ បច្ចយាភិម្ហិ សទា សោត្ថី ករោតុ មេ ។*សូត្រតាមកម្លាំងថ្លែ ។*
លាភីនមុត្តមោ ថេរោ សីវលី ឥតិ វិស្សុតោ
សោ រតោ បច្ចយាភិម្ហិ សទា សោត្ថិ ភវតុ មេ ។*សូត្រតាមកម្លាំងថ្លែ ។*
លាភីនមុត្តមោ ថេរោ សីវលី ឥតិ វិស្សុតោ
សោ រតោ បច្ចយាភិម្ហិ មហាលាភោ ភវតុ មេ ។*សូត្រតាមកម្លាំងថ្លែ ។*
លាភីនមុត្តមោ ថេរោ សីវលី ឥតិ វិស្សុតោ
សោ រតោ បច្ចយាភិម្ហិ មហាលាភំ ករោតុ មេ ។*សូត្រតាមកម្លាំងថ្លែ ។*
លាភីនមុត្តមោ ថេរោ សីវលី ឥតិ វិស្សុតោ
សោ រតោ បច្ចយាភិម្ហិ មហាលាភោ ភវតុ មេ ។*សូត្រតាមកម្លាំងថ្លែ ។*

◎រាជបុត្តោ ច យោ ថេរោ សិម្ពលី ឥតិ វិស្សុតោ លាភេន ឧត្តមោ ហោតិ យំ យំ ជនបទំ យាតិ និគមេ រាជធានិយោ សព្វត្ថ បូជិតោ ហោតិ ថេរស្ស បាទេ វន្ទាមិ ថេរស្សានុភាវេន សព្វលាភំ ភវន្តុ មេ ។ សិម្ពលីនន្ត សិម្ពលីថេរស្ស ឯតទគ្គំ គុណំ សព្វជនំ សុបតិដ្ឋិតំ សារិកជាតុ ពុទ្ធរូបំ អហំ វន្ទាមិ សព្វទា នមាមិ សត្តថេរំ មហាតេជំ មហាតប្បំ ។

សូត្រឫបូជាព្រះមហាកច្ចាយនៈ

អយំ ខោ អាយស្មា មហាកច្ចានោ សត្ថុ ចេវ សំវណ្ណិតោ សម្ភាវិតោ ច វិញ្ញូនំ សព្រហ្មចារីនំ, បហោតិ ចាយស្មា មហាកច្ចានោ ឥមស្ស ភគវតោ សំខិត្តេន ឱទ្ទេសស្ស ឱទ្ទិដ្ឋស្ស វិត្ថារេន អត្ថំ អវិភត្តស្ស វិត្ថារេន អត្ថំ វិភជិតុំ ។ ឯតទគ្គំ ភិក្ខវេ មម សាវកានំ ភិក្ខូនំ សំខិត្តេន ភាសិតស្ស វិត្ថារេន អត្ថំ វិភជន្តានំ យទិទំ មហាកច្ចានោ ។ អហំ វន្ទាមិ

សព្វទា មហាកប្ចានំ មហាតេជំ មហាតប្ឋំ ៗ ឯតទត្តំ គុណំ សព្វជនំ សព្វលាភំ ភវន្តុ មេ ៗ

ន មណីបិន្តា

◎ បឋមំ ពិន្ទុកំ ជាតំ ៗ

◎ ទុតិយំ ទណ្ឌមេវ ច ៗ

◎ តតិយំ តេទកញ្ចេវ ៗ

◎ ចតុត្ថំ អឡុសម្ពវំ ៗ

◎ បញ្ចមំ សិរសំ ជាតំ ៗ

អក្ខរកាលោ ហោតិ សម្ពវោ ចូរបឡើតជា (ន) ៗ

◎ ន មេត្តា ច មហារាជា រាជបុត្តា រាជបុត្តី សមណព្រាហ្មណី ឥត្ថីនារី ទាសំ ទាសី កោមំ បដិសិនេហំ មាតា បុត្តំវ ខ្វិរសំ សព្វសិនេហំ សព្វកោជំ វិនស្សន្តិ ៗ

◎ មោ មេត្តា ច មហារាជា រាជបុត្តា រាជបុត្តី សមណព្រាហ្មណី ឥត្ថីនារី ទាសំ ទាសី កោមំ បដិសិនេហំ មាតា បុត្តំវ ខ្វិរសំ សព្វសិនេហំ សព្វកោជំ វិនស្សន្តិ ៗ

◎ ពុទ មេត្តា ច មហារាជា រាជបុត្តា រាជបុត្តី សមណព្រាហ្មណី ឥត្ថីនារី ទាសំ ទាសី កោមំ បដិសិនេហំ មាតា បុត្តំវ ខ្វិរសំ សព្វសិនេហំ សព្វកោជំ វិនស្សន្តិ ៗ

◎ ជា មេត្តា ច មហារាជា រាជបុត្តា រាជបុត្តី សមណព្រាហ្មណី ឥត្ថីនារី ទាសំ ទាសី កោមំ បដិសិនេហំ មាតា បុត្តំវ ខ្វិរសំ សព្វសិនេហំ សព្វកោជំ វិនស្សន្តិ ៗ

◎ យ មេត្តា ច មហារាជា រាជបុត្តា រាជបុត្តី សមណព្រាហ្មណី ឥត្ថីនារី ទាសំ ទាសី កោមំ បដិសិនេហំ មាតា បុត្តំវ ខ្វិរសំ សព្វសិនេហំ សព្វកោជំ វិនស្សន្តិ ៗ

◎ ឥតិបិ សោ ភគវា ឥស្ខាសុ មេត្តា ករុណា មុទិតា ខ្វបេក្ខា នមោ ពុទ្ធាយ ៗ

នជាលីតិ ពុទ្ធំ សរណំ នាថំ មហាលាភំ, សព្វភយំ វិនស្សន្តិ ៗ

នជាលីតិ ធម្មំ សរណំ នាថំ មហាលាភំ, សព្វភយំ វិនស្សន្តិ ៗ

នជាលីតិ សង្ឋំ សរណំ នាថំ មហាលាភំ, សព្វភយំ វិនស្សន្តិ ៗ

ពុទ្ធំ មេត្តា ច មហាតេជា សព្វសិនេហា ច បូជិតោ សព្វសុខំ មហាលាភំ, សព្វភយំ វិនស្សន្តិ ៗ

ធម្មំ មេត្តា ច មហាតេជា សព្វសិនេហា ច បូជិតោ សព្វសុខំ មហាលាភំ, សព្វភយំ វិនស្សន្តិ ៗ

សង្ឋំ មេត្តា ច មហាតេជា សព្វសិនេហា ច បូជិតោ សព្វសុខំ មហាលាភំ, សព្វភយំ វិនស្សន្តិ ៗ

មអឲ្ឋ មមេត្តា ច មហារាជា សព្វសិនេហា ច ឃុជិតោ សព្វសុខំ មហាលាភំ, សព្វកោធំ វិនស្សន្តិ ៤

មអឲ្ឋ អមេត្តា ច មហាសេនា សព្វសិនេហា ច ឃុជិតោ សព្វសុខំ មហាលាភំ, សព្វកោធំ វិនស្សន្តិ ៤

មអឲ្ឋ ឲ្ឋមេត្តា ច មហាជនា សព្វសិនេហា ច ឃុជិតោ សព្វសុខំ មហាលាភំ, សព្វកោធំ វិនស្សន្តិ ៤

បិយោ ទេវមនុស្សានំ បិយោ ព្រហ្មានមុត្តមោ
បិយោ នាគសុបណ្ណានំ បិណិន្ទ្រិយំ នមាមិហំ ៤

សោឡ្សសមង្គល

សោឡ្សស មង្គលញ្ចោវ នវ លោកុត្តរធម្មា
ចត្តារោ មហាទីឃា បញ្ចា ពុទ្ធា មហាមុនិ ៤
តេបិជកធម្មក្ខន្ធា ឆ កាមាវចរា តថា
បញ្ចាទស តវា សព្វា ទសមំ សីលមេវ ច ៤
តេរស ធុតង្គានិ ឃដិហារិយញ្ចា ទ្វាទស
ឯកមេវុ សុរាអដ្ឋ ទ្វេ ចន្ទោសុរិយោ តថា ៤
សត្ត ពោជ្ឈង្គា ចេវ ចុទ្ទស ចក្កវត្តិញ្ចា
ឯកាទស វិស្ណុរាជា សព្វេ ទេវា បលាយន្តុ ៤

ត្រីនិសិង្ហេ

ត្រីនិសិង្ហេ សត្តនាគេ បញ្ចាពេជ្ជលូកញ្ចោន
ចតុទេវា ឆឥទ្ធិរាជា បញ្ចាឥន្ទ្រានមេវ ច ៗ
ឯកយក្ខា នវទេវា បញ្ចាព្រហ្មា សហម្បតី
ទ្វេរាជា អជ្ជអរហន្តា បញ្ចា ពុទ្ធា នមាមិហំ ៗ

◎	មអឲ	ត្រីនិសិង្ហេ	ឱ្យតាំងលេខ ៣
	សំវិធាបុកយប	សត្តនាគេ	ឱ្យតាំងលេខ ៧
	ទីមសំអំខុ	បញ្ចាពេជ្ជលូនមេវ	ឱ្យតាំងលេខ ៥
	នមពទ	ចតុទេវា	ឱ្យតាំងលេខ ៤
	បទនទសម	ឆឥទ្ធិរាជា	ឱ្យតាំងលេខ ៦
	អាឃមចុប	បញ្ចាឥន្ទ្រានមេវច	ឱ្យតាំងលេខ ៥
	មិ	ឯកយក្ខា	ឱ្យតាំងលេខ ១
	អសំវិសុលោបុសពុត	នវទេវា	ឱ្យតាំងលេខ ៩
	សហជជត្រី	បញ្ចាព្រហ្មាសហម្បតី	ឱ្យតាំងលេខ ៥
	ពុទ្ធោ	ទ្វេរាជា	ឱ្យតាំងលេខ ២
	ពាមានាឲ្យកសនទុ	អជ្ជអរហន្តា	ឱ្យតាំងលេខ ៨
	នមោពុទ្ធាយ	បញ្ចា ពុទ្ធានមាមិហំ	ឱ្យតាំងលេខ ៥ ៗ
	ជាអត្រាត្រីនិសិង្ហេ	◎ ៣ ៧ ៥ ៤ ៦ ៥ ១ ៩ ៥ ២ ៨ ៥ ៗ	

ហ៉ោសូត្រត្រឡប់មកវិញ

ត្រីនិសិង្ហេ	*មកបង្កើតជា*	មអឲ
សត្តនាគេ	*មកបង្កើតជា*	សំវិធាបុកយប
បញ្ចាពេជ្ជលូនមេវ	*មកបង្កើតជា*	ទីមសំអំខុ
ចតុទេវា	*មកបង្កើតជា*	នមពទ
ឆឥទ្ធិរាជា	*មកបង្កើតជា*	បទនទសម
បញ្ចាឥន្ទ្រានមេវច	*មកបង្កើតជា*	អាឃមចុប
ឯកយក្ខា	*មកបង្កើតជា*	មិ
នវទេវា	*មកបង្កើតជា*	អសំវិសុលោបុសពុត
បញ្ចាព្រហ្មាសហម្បតី	*មកបង្កើតជា*	សហជជត្រី
ទ្វេរាជា	*មកបង្កើតជា*	ពុទ្ធោ
អជ្ជអរហន្តា	*មកបង្កើតជា*	ពាមានាឲ្យកសនទុ
បញ្ចា ពុទ្ធានមាមិហំ	*មកបង្កើតជា*	នមោពុទ្ធាយ ៗ

បូជាទេវតាស្ថិតនៅផ្ការយទាំង ៩
ឬផ្ការយនព្វក្រោះ

យេ តេ នវគ្គហា នាម គហញ្ញតិវវត្ថិកា
រវិ ចន្ទោ តុម្ហោ ភុធោ សោរោ ជីវោ ច រាហុ ច
សុក្រោ កេតូតិញ្ញាណេន ហោរសត្ថានុលោមិនា ៧
នមោ មេ សព្វទេវានំ សព្វគរហ ច ទេវានំ
សុរិយញ្ហ បមុញ្ហាថ សសិ តុម្ហោ ច ទេវានំ
ភុធោ លាតំ តវិស្សតិ ជីវោ សុក្រោ ច មហាលាតំ
សោរោ រាហូកេតុ ច មហាលាតំ សព្វទុក្ខំ វិនស្សន្តិ
សព្វតយំ វិនស្សន្តិ សព្វរោគំ វិនស្សន្តិ
លក្ខណា អហំ វន្ទាមិ សព្វទា សព្វេ ទេវា ឧលយន្តុ
សព្វទា ឯតេន មង្គលតេជេន សព្វសោត្ថី ភវន្តុ មេ ៧

អាការវត្តា

អាការវត្តា *មានន័យថា អាការៈប្រព្រឹត្តទៅនៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ពោលគឺព្រះពុទ្ធគុណ ដែលព្រះអង្គធ្លាប់បានសន្សំមកតាំងពីនៅជាព្រះពោធិសត្វ ឬព្រះពុទ្ធគុណរបស់ព្រះអង្គ ដែលមានយ៉ាងពិតប្រាកដ ។ មានសេចក្តីពោលថា មានទេវបុត្រមួយអង្គ អស់បុណ្យត្រូវច្យុតចាកទេវលោក ទៅបដិសន្ធិក្នុងទីដទៃ ។ ទេវបុត្រអង្គនោះ មានសេចក្តីទុក្ខក្រៀមក្រំ មិនចង់ឃ្លាតចាកអត្តភាពនោះ ក៏សាកសួរដល់ពួកទេវបុត្រដទៃទៀត ។ ពួកទេវបុត្រទាំងនោះ ក៏ឲ្យទេវបុត្រអង្គនោះ ស្វាធ្យាយអាការវត្តានេះ ក៏មានបុណ្យកុសលរស់បន្តទៅទៀត ។ ចោរាណាចារ្យច្រាប់ថា អ្នកណាសូធ្យធម៌នេះ ត្រឹមមួយដង អាចការពារកយន្តរាយបាន ៣០ មុខ រហូតដល់ទៅ ៤ ខែ ។ ពុទ្ធសាសនិកខ្មែរយើង តែងយកធម៌នេះមកសូធ្យឲ្យអ្នកមានជំងឺធ្ងន់ស្តាប់ ។ អ្នកជំងឺធ្ងន់ខ្លះស្តាប់ហើយ ក៏ជាសះស្បើយពីជំងឺក៏មាន ។*

បុគ្គលណា ជាសម្មាទិដ្ឋិបុគ្គល បានស្វាធ្យាយធម៌នេះ ជាប្រចាំរមែងជួបសេចក្តីសុខ សិរីសួស្តីក្នុងបច្ចុប្បន្ន គ្មានអន្តរាយណាមួយកើតមានឡើយ ។ បុគ្គលអ្នកស្វាធ្យាយធម៌នេះ នឹងបានជាឧបនិស្ស័យសម្រេចមគ្គផល មិនខានឡើយ ។ សូម្បីច្រាច្នាក្នុងសម្បត្តិណាមួយ ក៏តែងតែសម្រេចដូចបំណង ។ បើអាការវត្តានេះ មានអានិសង្សយ៉ាងនេះ ! តើអ្នកណាហ្ន៎ នឹងមិនទន្ទេញស្វាធ្យាយ?

អាការវត្តា

អាការៈប្រព្រឹត្តទៅនៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់

๑. ឥតិបិ សោ ភគវា អរហំ

ឥតិបិ សោ ភគវា សម្មាសម្ពុទ្ធោ

ឥតិបិ សោ ភគវា វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា សុគតោ

ឥតិបិ សោ ភគវា លោកវិទូ

ឥតិបិ សោ ភគវា អនុត្តរោ បុរិសទម្មសារថិ

ឥតិបិ សោ ភគវា សត្ថា ទេវមនុស្សានំ

ឥតិបិ សោ ភគវា ពុទ្ធោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ភគវាតិ

ពុទ្ធគុណាវង្គោ បឋមោ ๙

๒. ឥតិបិ សោ ភគវា អតិនិហារចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ឱឡារជ្ឈាសយចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា បណិធានចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា មហាករុណាចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ញាណចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា បយោគចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា យុតិចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ដុតិចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា គព្ភឱក្កន្តិចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា គព្ភឋិតិចារមិសម្បន្នោ

អតិនិហារវគ្គោ ឆុតិយោ ៥

๓. ឥតិបិ សោ ភគវា គព្ភវុដ្ឋានចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា គព្ភមលវិរហិតចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ឧត្តមជាតិចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា គតិចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា អភិរូបចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា សុវណ្ណចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា មហាសិរិចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា អាធេយ្យចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា បរិណាយកចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា សុនិដ្ឋចារមិសម្បន្នោ

គព្ភវុដ្ឋានវគ្គោ តតិយោ ៥

๔. ឥតិបិ សោ ភគវា អតិសម្ពោធិចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា សីលក្ខន្ធចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា សមាធិក្ខន្ធចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា បញ្ញាខន្ធចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ឥទ្ធីសមហាបុរិសលក្ខណចារមិសម្បន្នោ

អតិសម្ពោធិវគ្គោ ចតុត្ថោ ๔

๕. ឥតិបិ សោ ភគវា មហាបញ្ញាចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា បុថុបញ្ញាចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ហាសបញ្ញាចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ជវនបញ្ញាចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា តិក្ខបញ្ញាចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា និព្វេធិកបញ្ញាចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា បញ្ចចក្ខុចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា អដ្ឋារសពុទ្ធករចារមិសម្បន្នោ

មហាបញ្ញាវគ្គោ បញ្ចមោ ๕

๖. ឥតិបិ សោ ភគវា ទានចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា សីលចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា នេក្ខម្មបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា បញ្ញាបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា វីរិយបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ខន្តិបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា សច្ចបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា អធិដ្ឋានបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា មេត្តាបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ឧបេក្ខាបារមិសម្បន្នោ

បារមិវគ្គោ ឆដ្ឋោ ៩

๗. ឥតិបិ សោ ភគវា ទសបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ទសឧបបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ទសបរមត្ថបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា សមត្តឹសបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា តំ តំ ឈានឈានង្គបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា អភិញ្ញាណបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា សតិបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា សមាធិបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា វិមុត្តិបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា វិមុត្តិញ្ញាណបារមិសម្បន្នោ

ទសបារមិវគ្គោ សត្តមោ ๗

๘. ឥតិបិ សោ ភគវា វិជ្ជាចរណបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា វិបស្សនាវិជ្ជាបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា មនោមយិទ្ធិវិជ្ជាបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ឥទ្ធិវិធិវិជ្ជាបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ទិព្ពសោតវិជ្ជាបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា បរចិត្តវិជ្ជាបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា បុព្ពេនិវាសានុស្សតិវិជ្ជាបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ទិព្ពចក្ខុវិជ្ជាបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា អាសវក្ខយវិជ្ជាបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ចរណវិជ្ជាបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ចរណធម្មវិជ្ជាបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា អនុបុព្ពវិហារបារមិសម្បន្នោ

វិជ្ជាវគ្គោ អដ្ឋមោ ๘

๙. ឥតិបិ សោ ភគវា បរិញ្ញាបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា បហានចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា សច្ចិក្រិយាចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ភាវនាចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា បរិញ្ញាបហានសច្ឆិក្រិយាចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ចតុធម្មសច្ចចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា បដិសម្ភិទាញ្ញាណចារមិសម្បន្នោ

បរិញ្ញាវគ្គោ នវមោ ៩

๑๐. ឥតិបិ សោ ភគវា ពោធិបក្ខិយធម្មចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា សតិប្បដ្ឋានបញ្ញាចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា សម្មប្បធានបញ្ញាចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ឥទ្ធិបាទបញ្ញាចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ឥន្ទ្រិយបញ្ញាចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ពលបញ្ញាចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ពោជ្ឈង្គបញ្ញាចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា អដ្ឋង្គិកមគ្គធម្មចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា មហាបុរិសសច្ឆិក្រិយាចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា អនាវរណវិមោក្ខចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា អរហត្តផលវិមុត្តិបារមិសម្បន្នោ

ពោធិបក្ខិយធម្មវគ្គោ ទសមោ ៥

๑๑. ឥតិបិ សោ ភគវា ទសពលញ្ញាណបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ឋានាឋានញ្ញាណបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា វិបាកញ្ញាណបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា សព្វត្ថគាមិនីបដិបទាញ្ញាណបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា នានាធាតុញ្ញាណបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា សត្តានំ នានាធិមុត្តិកញ្ញាណបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ឥន្ទ្រិយបរោបរិយត្តិញ្ញាណបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ឈានាទិសង្កិលេសាទិញ្ញាណបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា បុព្ពេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ចុតូបបាតញ្ញាណបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា អាសវក្ខយញ្ញាណបារមិសម្បន្នោ

ទសពលញ្ញាណវគ្គោ ឯកាទសមោ ៥

๑๒. ឥតិបិ សោ ភគវា កោដិសហស្សានំ បកោដិសហស្សានំ ហត្ថីនំ ពលបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា បុរិសកោដិឧសសហស្សានំ ពលជរបារមិ~
សម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា បញ្ចចក្ខុញ្ញាណបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា យមកញ្ញាណបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា សីលគុណបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា គុណបារមិសមាបត្តិបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា បញ្ញាគុណបារមិសម្បន្នោ

កាយពលវគ្គោ ឧ្ចាឧសមោ ៧

១៣.ឥតិបិ សោ ភគវា ថាមពលបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ថាមពលញ្ញាណបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ពលបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ពលញ្ញាណបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា បុរិសបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា បុរិសញ្ញាណបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា អតុល្យបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ញ្ញាណបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ឲ្ចស្សាហបារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា គវេសិញ្ញាណចារមិសម្បន្នោ

ចាមពលវគ្គោ តេរសមោ ៥

១៤.ឥតិបិ សោ ភគវា ចរិយាចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ចរិយាញ្ញាណចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា លោកត្តចរិយាចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា លោកត្តចរិយាញ្ញាណចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ញ្ញាតត្តចរិយាចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ញ្ញាតត្តចរិយាញ្ញាណចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ពុទ្ធចរិយាចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ពុទ្ធចរិយាញ្ញាណចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា តិវិធចរិយាចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ចារមិទ្ធបចារមិបរមត្តចារមិសម្បន្នោ

ចរិយាវគ្គោ ចតុទ្ទសមោ ៥

១៥. ឥតិបិ សោ ភគវា បញ្ចុបាទានក្ខន្ធេសុ អនិច្ចលក្ខណចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា បញ្ចុបាទានក្ខន្ធេសុ ទុក្ខលក្ខណចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា បញ្ចុបាទានក្ខន្ធេសុ អនត្តលក្ខណចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា អាយតនេសុ តិលក្ខណញ្ញាណចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា អដ្ឋារសធាតុសុ តិលក្ខណាញ្ញាណចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា វិបរិណាមលក្ខណចារមិសម្បន្នោ

លក្ខណវគ្គោ បញ្ចទសមោ ៕

๑๖. ឥតិបិ សោ ភគវា គតដ្ឋានចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា គតដ្ឋានញ្ញាណចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា វសិតចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា វសិតញ្ញាណចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា សិក្ខាចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា សិក្ខាញ្ញាណចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា សំវរចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា សំវរញ្ញាណចារមិសម្បន្នោ

គតដ្ឋានវគ្គោ សោឡសមោ ៕

๑๗. ឥតិបិ សោ ភគវា ពុទ្ធបវេណិចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ពុទ្ធបវេណិញ្ញាណចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា យមកចាដិហារិយចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា យមកចាដិហារិយញ្ញាណចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ចតុព្រហ្មវិហារចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា អនាវរណញ្ញាណចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា អបរិយន្តញ្ញាណចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា សព្ពញ្ញុតញ្ញាណចារមិសម្បន្នោ

ឥតិបិ សោ ភគវា ចតុវីសតិកោដិសតឥសិញ្ញាណចារមិសម្បន្នោ

បវេណិវគ្គោ សត្តរសមោ ๙

អាការវត្តា និដ្ឋិតា

កំពូលកណ្ឌព្រះត្រៃបិដក

๑.ឥតិបិ សោ ភគវា អរហំ ឥត សោ ភគវា ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គធ្វាយចាកសឹកសត្រូវពោលគឺកិលេស ព្រមទាំងវាសនាគឺ កាយប្បយោគនិងវចីបយោគ មែនព្រោះហេតុនេះឯង ។

ឥតិបិ សោ ភគវា សម្មាសម្ពុទ្ធោ ឥត សោ ភគវា ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គត្រាស់ដឹងនូវញេយ្យធម៌ទាំងពួងដោយប្រពៃចំពោះព្រះអង្គ ឥតមានគ្រូអាចារ្យណាប្រដៅព្រះអង្គឡើយ មែនព្រោះហេតុនេះឯង ។

ឥតិបិ សោ ភគវា វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ ឥត សោ ភគវា ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយវិជ្ជា ៣ និងវិជ្ជា ៨ និង ចរណៈ ១៥ មែនព្រោះហេតុនេះឯង ។

ឥតិបិ សោ ភគវា សុគតោ ឥត សោ ភគវា ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គមានដំណើរល្អយាងទៅកាន់សុន្ទរស្ថានគឺ អមតមហានិព្វាន មែនព្រោះហេតុនេះឯង ។

ឥតិបិ សោ ភគវា លោកវិទូ ឥត សោ ភគវា ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គជ្រាបច្បាស់នូវត្រៃលោក មែនព្រោះហេតុនេះឯង ។

អរហន្តំ សរណំ គច្ឆាមិ

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះអរហន្ត ជាទីពឹងទីរលឹក ។

អរហន្តំ សិរសា នមាមិ ។

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះអរហន្ត ដោយសិរសាគឺត្បូងរបស់ខ្ញុំព្រះករុណា ។

សម្មាសម្ពុទ្ធំ សរណំ គច្ឆាមិ ។

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ជាទីពឹងទីរលឹក ។

សម្មាសម្ពុទ្ធំ សិរសា នមាមិ ។

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ដោយសិរសាគឺត្បូងរបស់ខ្ញុំព្រះករុណា ។

វិជ្ជាចរណសម្បន្នំ សរណំ គច្ឆាមិ ។

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធ ដែលព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយវិជ្ជា ៣ និងវិជ្ជា ៨ និង ចរណៈ ១៥ ជាទីពឹងទីរលឹក ។

វិជ្ជាចរណសម្បន្នំ សិរសា នមាមិ ។

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះពុទ្ធ ដែលព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយវិជ្ជា ៣ និងវិជ្ជា ៨ និង ចរណៈ ១៥ ដោយសិរសាគឺត្បូង របស់ខ្ញុំព្រះករុណា ។

សុគតំ សរណំ គច្ឆាមិ ។

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធ ដែលព្រះអង្គមានដំណើរល្អយ៉ាង ទៅកាន់សុន្ទរស្ថាន គឺ អមតមហានិព្វាន ជាទីពឹងទីរលឹក ។

សុគតំ សិរសា នមាមិ ។

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះពុទ្ធ ដែលព្រះអង្គមានដំណើរល្អយ៉ាងទៅកាន់សុន្ទរស្ថាន គឺអមតមហានិព្វាន ដោយសិរសាគឺត្បូង របស់ខ្ញុំព្រះករុណា ។

លោកវិទូ សរណំ គច្ឆាមិ ។

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធ ដែលព្រះអង្គជ្រាបច្បាស់នូវត្រៃលោក ជាទីពឹងទីរលឹក ។

លោកវិទូ សិរសា នមាមិ ។

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះពុទ្ធ ដែលព្រះអង្គជ្រាបច្បាស់នូវត្រៃលោក ដោយសិរសាគឺត្បូងរបស់ខ្ញុំព្រះករុណា ។

២.ឥតិបិ សោ ភគវា អនុត្តរោ បុរិសទ្ធម្មសារថិ ឥតិ សោ ភគវា ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គជាអ្នកទូន្មាននូវបុរសដែលមានឧបនិស្ស័យ គួរនឹងទូន្មានបាន ព្រះអង្គប្រសើរដោយសីលាទិគុណរកបុគ្គលណាមួយស្មើគ្មាន មែនព្រោះហេតុនេះឯង ។

ឥតិបិ សោ ភគវា សត្ថា ទេវមនុស្សានំ ឥតិ សោ ភគវា ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គជាសាស្តាចារ្យនៃទេវតានិង មនុស្សទាំងឡាយ មែនព្រោះហេតុនេះឯង ។

ឥតិបិ សោ ភគវា ពុទ្ធោ ឥត សោ ភគវា ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គត្រាស់ដឹងនូវចតុរារិយសច្ចហើយ ញុំាងអ្នកដទៃឲ្យត្រាស់ដឹងផង មែនព្រោះហេតុនេះឯង ។

អនុត្តរំ បុរិសទ្ធម្មសារថឹ សរណំ គច្ឆាមិ ។

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធ ដែលព្រះអង្គជាអ្នកទូន្មាននូវ បុរសដែលមានឧបនិស្ស័យ គួរនឹងទូន្មានបាន ដែលព្រះអង្គប្រសើរដោយ សីលាទិគុណ រកបុគ្គលណាមួយស្មើគ្មាន ជាទីពឹងទីរលឹក ។

អនុត្តរំ បុរិសទ្ធម្មសារថឹ សិរសា នមាមិ ។

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះពុទ្ធ ដែលព្រះអង្គជាអ្នក ទូន្មាននូវបុរសដែលមានឧបនិស្ស័យ គួរនឹងទូន្មានបាន ដែលព្រះអង្គប្រសើរ ដោយសីលាទិគុណ រកបុគ្គលណាមួយស្មើគ្មាន ដោយសិរសាគឺត្បូងរបស់ ខ្ញុំព្រះករុណា ។

សត្ថា ទេវមនុស្សានំ សរណំ គច្ឆាមិ ។

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធ ដែលព្រះអង្គជាសាស្តាចារ្យនៃ ទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយជាទីពឹងទីរលឹក ។

សត្ថា ទេវមនុស្សានំ សិរសា នមាមិ ។

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះពុទ្ធ ដែលព្រះអង្គជាសាស្តាចារ្យនៃទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ ដោយសិរសាគឺត្បូងរបស់ខ្ញុំព្រះករុណា ។

ពុទ្ធំ សរណំ គច្ឆាមិ ។

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធ ជាទីពឹងទីរលឹក

ពុទ្ធំ សិរសា នមាមិ ។ ឥតិបិ សោ ភគវា ។

ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះពុទ្ធ ដោយសិរសាគឺត្បូងរបស់ខ្ញុំព្រះករុណា ។

៣.ឥតិបិ សោ ភគវា រូបក្ខន្ធោ អនិច្ចលក្ខណាហិ ច សម្បន្នោ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ រូបក្ខន្ធជាអនិច្ចលក្ខណៈ តែបារមីរបស់ព្រះអង្គនោះ ទ្រង់ដល់ព្រមហើយ ។

ឥតិបិ សោ ភគវា វេទនាខន្ធោ អនិច្ចលក្ខណាហិ ច សម្បន្នោ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ វេទនាខន្ធជាអនិច្ចលក្ខណៈ តែបារមីរបស់ព្រះអង្គនោះ ទ្រង់ដល់ព្រមហើយ ។

ឥតិបិ សោ ភគវា សញ្ញាខន្ធោ អនិច្ចលក្ខណាហិ ច សម្បន្នោ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ សញ្ញាខន្ធជាអនិចូលកូណ: តែបារមីរបស់ព្រះអង្គនោះ ទ្រង់ដល់ព្រមហើយ ។

ឥតិបិ សោ ភគវា សង្ខារកូន្ធោ អនិចូលកូណបារមិ ច សម្ឃន្ធោ ៧

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ សង្ខារកូន្ធជាអនិចូលកូណ: តែបារមីរបស់ព្រះអង្គនោះ ទ្រង់ដល់ព្រមហើយ ។

ឥតិបិ សោ ភគវា វិញ្ញាណកូន្ធោ អនិចូលកូណបារមិ ច សម្ឃន្ធោ ៧

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ វិញ្ញាណកូន្ធជាអនិចូលកូណ: តែបារមីរបស់ព្រះអង្គនោះ ទ្រង់ដល់ព្រមហើយ ។

៤.ឥតិបិ សោ ភគវា បឋំវិធាតុសមាធិញ្ញាណសម្ឃន្ធោ ៧

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិនិងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងបឋវីធាតុ។

ឥតិបិ សោ ភគវា អាបោធាតុសមាធិញ្ញាណសម្ឃន្ធោ ៧

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិនិងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងអាបោធាតុ។

ឥតិបិ សោ ភគវា វាយោធាតុសមាធិញ្ញាណសម្ឃន្ធោ ៧

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិ និងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងវាយោធាតុ។

ឥតិបិ សោ ភគវា អាកាសធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិ និងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងអាកាសធាតុ។

ឥតិបិ សោ ភគវា វិញ្ញាណធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិ និងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងវិញ្ញាណធាតុ។

ឥតិបិ សោ ភគវា ចក្កវាឡធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិ និងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងចក្កវាឡធាតុ។

៥.ឥតិបិ សោ ភគវា ចាតុម្មហារាជិកាធាតុសមាធិញ្ញាណ-សម្បន្នោ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិ និងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធាតុ ដែលជាទីតាំងនៅរបស់ទេវតាជាន់ចាតុម្ម-ហារាជិកា។

ឥតិបិ សោ ភគវា តាវតឹ្តសាធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិ និងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធាតុ ដែលជាទីតាំងនៅរបស់ទេវតាជាន់តាវត្តិង្ស។

ឥតិបិ សោ ភគវា យាមាធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ ៧

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិនិងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធាតុ ដែលជាទីតាំងនៅរបស់ទេវតាជាន់យាមា។

ឥតិបិ សោ ភគវា តុសិតាធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ ៧

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិនិងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធាតុ ដែលជាទីតាំងនៅរបស់ទេវតាជាន់តុសិត។

ឥតិបិ សោ ភគវា និម្មានរតិធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ ៧

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិនិងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធាតុ ដែលជាទីតាំងនៅរបស់ទេវតាជាន់និម្មានរតី។

ឥតិបិ សោ ភគវា បរិនិម្មិតវសវតិធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ៧

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិនិងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធាតុ ដែលជាទីតាំងនៅរបស់ទេវតាជាន់បរិនិម្មិត-វសវតី។

ឥតិបិ សោ ភគវា កាមាវចរធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ ៧

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិនិងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធាតុ ដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងលោកជាន់កាមាវចរ:។

ឥតិបិ សោ ភគវា រូបាវចរធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ ៧

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិនិងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធាតុ ដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងលោកជាន់រូបាវចរ:។

ឥតិបិ សោ ភគវា អរូបាវចរធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ ៧

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិនិងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធាតុ ដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងលោកជាន់អរូបាវចរ:។

ឥតិបិ សោ ភគវា លោកុត្តរធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ ៧

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិនិងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធាតុ ដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងលោកុត្តរ:។

៦.ឥតិបិ សោ ភគវា បឋមជ្ឈានធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ ៧

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិនិងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធាតុ ដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងបឋមជ្ឈាន។

ឥតិបិ សោ ភគវា ទុតិយជ្ឈានធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ ៧

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិនិងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធាតុ ដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងទុតិយជ្ឈាន។

ឥតិបិ សោ ភគវា តតិយជ្ឈានធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ ៧

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិនិងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធាតុ ដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងតតិយជ្ឈាន។

ឥតិបិ សោ ភគវា ចតុត្ថជ្ឈានធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ ៧

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិនិងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធាតុ ដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចតុត្ថជ្ឈាន។

๕តិបិ សោ ភគវា បញ្ចមជ្ឈានចតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ ៗ

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិនិងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធាតុ ដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងបញ្ចមជ្ឈាន។

៧.៥តិបិ សោ ភគវា អាកាសានញ្ចាយតនចតុសមាធិញ្ញាណ-សម្បន្នោ ៗ

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិនិងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធាតុ ដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងអរូបាវចរភូមិ គឺអាកាសានញ្ចាយតនៈ។

៥តិបិ សោ ភគវា វិញ្ញាណញ្ចាយតនចតុសមាធិញ្ញាណ-សម្បន្នោ ៗ

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិនិងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធាតុ ដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងអរូបាវចរភូមិ គឺវិញ្ញាណញ្ចាយតនៈ។

៥តិបិ សោ ភគវា អាកិញ្ចញ្ញាយតនចតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោៗ

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិនិងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធាតុ ដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងអរូបាវចរភូមិ គឺអាកិញ្ចញ្ញាយតនៈ។

ឥតិបិ សោ ភគវា នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនធាតុសមាធិញ្ញាណ-

សម្បន្នោ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិ និងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធាតុ ដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងអរូបាវចរភូមិ គឺនេវសញ្ញា-នាសញ្ញាយតន:។

៨.ឥតិបិ សោ ភគវា សោតាបត្តិមគ្គធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិ និងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធម៌ ដែលជាធាតុ គឺសោតាបត្តិមគ្គ។

ឥតិបិ សោ ភគវា សោតាបត្តិផលធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិ និងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធម៌ ដែលជាធាតុ គឺសោតាបត្តិផល។

ឥតិបិ សោ ភគវា សកទាគាមិមគ្គធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិ និងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធម៌ ដែលជាធាតុ គឺសកទាគាមិមគ្គ។

ឥតិបិ សោ ភគវា សកទាគាមិផលធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិ និងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធម៌ ដែលជាធាតុ គឺសកទាគាមិផល។

ឥតិបិ សោ ភគវា អនាគាមិមគ្គធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិ និងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធម៌ ដែលជាធាតុ គឺអនាគាមិមគ្គ។

ឥតិបិ សោ ភគវា អនាគាមិផលធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ ៧

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិ និងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធម៌ ដែលជាធាតុ គឺអនាគាមិផល។

ឥតិបិ សោ ភគវា អរហត្តមគ្គធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ ៧

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិ និងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធម៌ ដែលជាធាតុ គឺអរហត្តមគ្គ។

ឥតិបិ សោ ភគវា អរហត្តផលធាតុសមាធិញ្ញាណសម្បន្នោ ៧

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គដល់ព្រមហើយដោយសមាធិ និងបញ្ញា គឺការដឹងក្នុងធម៌ ដែលជាធាតុ គឺអរហត្តផល។

៩. កុសលា ធម្មា ឥតិបិ សោ ភគវា អអា យាវជីវំ ពុទ្ធំ សរណំ គច្ឆាមិ ជម្ពូទីបញ្ច ឥស្សរោ កុសលា ធម្មា នមោ ពុទ្ធាយ នមោ ធម្មាយ នមោ សង្ឆាយ បញ្ច ពុទ្ធេ នមាមិហំ អាឃមចុប ទីមសំអំខុ សំវិធាបុកយប ខ្ងបសជសហេ ឃសាយសោ ៧

ធម៌ទាំងឡាយ ជាកុសល ខ្ញុំសូមដល់នូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ជាទីពឹងទីរលឹករហូតអស់មួយជីវិត ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ព្រះអង្គជាធំនៃជម្ពូទ្វីប ដោយចំណែកនៃកុសល ខ្ញុំសូមនមស្ការព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ និងព្រះសង្ឆ

ខ្ញុំសូមនមស្ការព្រះពុទ្ធទាំង ៥ ព្រះអង្គ **អាឆាមចុប** គឺបណ្ពូលនៃព្រះវិនយ-បិដក **ទីមសំអំខុ** គឺបណ្ពូលនៃព្រះសុត្តន្តបិដក **សំវិធាបុកយប** គឺបណ្ពូលនៃព្រះអភិធម្មបិដក និង **ខ្ងបសជសហេ ឆាសាយសោ** គឺបាលីមន្តគាថា ។

សោសោ សស អអ អអ និ តេជសុនេមតូចនាវិវេ អសំវិសុ-លោបុសពុត ឥស្ងាសុ សុស្ងាឥ កុសលា ធម្មា ចិត្តិ វិអត្ថិ ៖

បណ្ពូលលោកុត្តរធម៌ គឺមគ្គ ៤ ផល ៤ និញ្ចន ១ បណ្ពូលទសជាតក៍ បំពេញបារមី ១០ ព្រះពុទ្ធគុណ ៩ បណ្ពូលព្រះត្រៃរតនគុណ ដោយធម៌ជាចំណែកមានន័យវិចិត្រដ៏ពិស្ការ ។

ឥតិបិ សោ ភគវា អរហំ អអា យាវជីវំ ពុទ្ធំ សរណំ គច្ឆាមិ សាពោធិបញ្ជ ឥស្សរោ ធម្មា ៖

ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គឆ្ងាយចាកសឹកសត្រូវពោលគឺ កិលេស ព្រមទាំងវាសនា គឺ កាយប្បយោគនិងវចីបយោគ ខ្ញុំព្រះករុណាសូមដល់នូវព្រះពុទ្ធអង្គនោះ ជាទីពឹងទីរលឹក រហូតអស់មួយជីវិត ។

កុសលា ធម្មា នន្ទវិវន្ទោ ឥតិ សម្មាសម្ពុទ្ធោ សុគលានោ យាវជីវំ ពុទ្ធំ សរណំ គច្ឆាមិ ៖

ដោយធម៌ជាចំណែកកុសលរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ដែលព្រះអង្គត្រាស់ដឹងនូវញេយ្យធម៌ទាំងពួង ដោយប្រពៃចំពោះព្រះអង្គ ឥត

មានគ្រូអាចារ្យណាប្រដៅព្រះអង្គឡើយ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធអង្គនោះ ជាទីពឹងទីរលឹក រហូតអស់មួយជីវិត ។

១០. ចាតុម្មហារាជិកា ឥស្សរោ កុសលោ ធម្មោ ឥតិ វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ ឱឧ យាវជីវំ ពុទ្ធំ សរណំ គច្ឆាមិ ។

ដោយធម៌ជាចំណែកកុសលរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ដែលព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយវិជ្ជា ៣ និង៨ ចរណៈ ១៥ ប្រសើរជាងទេវលោកជាន់ចាតុម្មហារាជិកា ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធអង្គនោះ ជាទីពឹងទីរលឹក រហូតអស់មួយជីវិត ។

តាវត្តឹសា ឥស្សរោ កុសលោ ធម្មោ ឥតិ សុគតោ លោកវិទូ មហាឯ្យិ យាវជីវំ សរណំ គច្ឆាមិ ។

ដោយធម៌ជាចំណែកកុសលរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ដែលព្រះអង្គមានដំណើរល្អ យាងទៅកាន់សុន្ទរស្ថាន គឺអមតមហានិព្វាន និងព្រះអង្គជ្រាបច្បាស់នូវលោក ប្រសើរជាងទេវលោកជាន់តាវត្តឹង្ស ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធអង្គនោះ ជាទីពឹងទីរលឹក រហូតអស់មួយជីវិត ។

យាមា ឥស្សរោ កុសលោ ធម្មោ ព្រហ្មាសទ្ធ បញ្ច សត្ត សត្តាចារី អនុត្តរោ យមកខ យាវជីវំ ពុទ្ធំ សរណំ គច្ឆាមិ ។

ដោយធម៌ជាចំណែកកុសលរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះប្រសើរជាងទេវលោកជាន់យាមា ដោយបារមីរបស់ព្រះពោធិសត្វទាំង ៥ កំពូល

ជាងសំឡេងរបស់ព្រះព្រហ្ម ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធអង្គនោះ ជាទីពឹងទីរលឹក រហូតអស់មួយជីវិត ។

តុសិតា ឥសយ្យរោ កុសលា ធម្មា បុថុយបក បុរិសទ្ធម្មសារថិ យាវជីវំ ពុទ្ធំ សរណំ គច្ឆាមិ ។

ដោយធម៌ជាចំណែកកុសលរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ដែលព្រះអង្គជាអ្នកទូន្មាននូវបុរសដែលមានឧបនិស្ស័យ គួរនឹងទូន្មានបាន ប្រសើរជាងទេវលោកជាន់តុសិតៈ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធអង្គនោះ ជាទីពឹងទីរលឹក រហូតអស់មួយជីវិត ។

និម្មានរតី ឥសយ្យរោ កុសលា ធម្មា ហោតុហោត សត្ថា ទេវមនុស្សានំ តថា យាវជីវំ ពុទ្ធំ សរណំ គច្ឆាមិ ។

ដោយធម៌ជាចំណែកកុសលរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ដែលព្រះអង្គជាសាស្តាចារ្យ នៃទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ ប្រសើរជាងទេវលោកជាន់និម្មានរតី ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធអង្គនោះ ជាទីពឹងទីរលឹក រហូតអស់មួយជីវិត ។

បរិនិម្មិតវសវតី ឥសយ្យរោ កុសលា ធម្មា សង្ខារក្ខន្ធោ ទុក្ខំ អនិច្ចំ អនត្តា រូបក្ខន្ធោ ពុទ្ធបដ យាវជីវំ ពុទ្ធំ សរណំ គច្ឆាមិ ។

ដោយធម៌ជាចំណែកកុសលរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ទ្រង់ជីងច្បាស់នូវសង្ខារក្ខន្ធថា មិនទៀង ជាទុក្ខ ជាអនត្តា ប្រសើរជាង

ទេវលោកជាន់បរិនិម្មិតវសវតី ខ្ញុំព្រះករុណា សូមជល់នូវព្រះពុទ្ធអង្គនោះ ជាទីពឹងទីរលឹក រហូតអស់មួយជីវិត ។

ព្រហ្មា ឥស្សរោ កុសលា ធម្មា នត្ថិបច្ចយា ឫនបញ្ចា ភគវតា យាវ និព្វានំ សរណំ គច្ឆាមិ ៚

ដោយធម៌ជាចំណែកកុសលរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះប្រសើរ ជាងទេវលោកជាន់ព្រហ្មលោក ខ្ញុំព្រះករុណា សូមជល់នូវព្រះពុទ្ធអង្គនោះ ជាទីពឹងទីរលឹក រហូតអស់មួយជីវិត ជរាបជល់ព្រះនិព្វាន ។

១១. នមោ ពុទ្ធស្ស នមោ ធម្មស្ស នមោ សង្ឆស្ស ឫត្តិ ឫត្តិ ឫត្តិ មិត្តិ មិត្តិ មិត្តិ ចិត្តិ ចិត្តិ ឫត្តិ ឫត្តិ មយសុ សុឫត្ថិ ហោតុ ហុលូ ហុលូ ហុលូ ស្វាហាយ ៚

សូមនមស្ការចំពោះព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ និងព្រះសង្ឆជាម្ចាស់ ដោយ មន្តគាថានេះ សូមសិរីសួស្ត្តី កើតមានជល់ខ្ញុំព្រះករុណា ។

ឥន្ទសាវំ មហាឥន្ទសាវំ ព្រហ្មសាវំ មហាព្រហ្មសាវំ ចក្កឫត្តិ-សាវំ មហាចក្កឫត្តិសាវំ ទេឫាសាវំ មហាទេឫាសាវំ ឥសីសាវំ មហាឥសីសាវំ មុនីសាវំ មហាមុនីសាវំ សប្ឋុរិសសាវំ មហា-សប្ឋុរិសសាវំ ពុទ្ធសាវំ បច្ចេកពុទ្ធសាវំ អរហត្តសាវំ សព្វសិទ្ធិ-ឫិជ្ជាធារណំសាវំ អរិយានំសាវំ ឯតេន សច្ចេន សុឫត្ថិ ហោតុ ៚

ដោយគាថាមហាទិព្វមន្ត និងដោយការពោលនូវពាក្យសច្ចៈ សូម សិរីសួស្តី ចូរកើតមានដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ។

សាវំ គុណំ ឥជ្ឈពលំ តេជំ ឥរិយំ សិទ្ធិកម្មំ ធម្មំ សច្ចំ និព្វានំ មោក្ខំ គុយ្ហកំ ទានំ សីលំ បញ្ញានិក្ខំ បុញ្ញំ តាគ្យំ យសំ តប្បំ សុខំ សិរិរូបំ ចតុវីសតិទេសនំ ឯតេន សច្ចេន សុវត្តិ ហោតុ ហុលុ ហុលុ ហុលុ ស្វាហាយ ៚

ដោយមន្តគាថាទាំងនេះ និងដោយការពោលនូវពាក្យសច្ចៈ សូម សិរីសួស្តី ចូរកើតមានដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ។

១២. នមោ ពុទ្ធស្ស ទុក្ខំ អនិច្ចំ អនត្តា រូបក្ខន្ធោ វេទនាខន្ធោ សញ្ញាខន្ធោ សង្ខារក្ខន្ធោ វិញ្ញាណក្ខន្ធោ នមោ ឥតិបិ សោ ភគវា ៚

សូមនមស្ការចំពោះព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ រូបក្ខន្ធ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ និងវិញ្ញាណក្ខន្ធ សុទ្ធតែមិនទៀង ជាទុក្ខ ជាអនត្តា ខ្ញុំសូមនមស្ការ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ដែលព្រះអង្គត្រាស់ដឹងនូវព្រះធម៌ទាំង ពួង ដោយប្រពៃចំពោះព្រះអង្គ ឥតមានគ្រូអាចារ្យណាប្រដៅព្រះអង្គ ឡើយ។

នមោ ធម្មស្ស ទុក្ខំ អនិច្ចំ អនត្តា រូបក្ខន្ធោ វេទនាខន្ធោ សញ្ញាខន្ធោ សង្ខារក្ខន្ធោ វិញ្ញាណក្ខន្ធោ នមោ ស្វាក្ខាតោ ភគវតា ធម្មោ ៚

សូមនមស្ការចំពោះព្រះធម៌ជាម្ចាស់ រូបក្ខន្ធ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ និងវិញ្ញាណក្ខន្ធ សុទ្ធតែមិនទៀង ជាទុក្ខ ជាអនត្តា ខ្ញុំសូមនមស្ការចំពោះព្រះធម៌ គឺព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សម្តែងហើយដោយល្អ ។

នមោ សឡ្សស្ស ទុក្ខំ អនិច្ចំ អនត្តា រូបក្ខន្ធោ វេទនាខន្ធោ សញ្ញាខន្ធោ សឡ្ខារក្ខន្ធោ វិញ្ញាណក្ខន្ធោ នមោ សុបដិបន្ណោ ភគវតោ សាវកសឡ្សោ វាហបរិត្តំ ៤

សូមនមស្ការចំពោះព្រះសង្ឃជាម្ចាស់ រូបក្ខន្ធ វេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ និងវិញ្ញាណក្ខន្ធ សុទ្ធតែមិនទៀង ជាទុក្ខ ជាអនត្តា ខ្ញុំសូមនមស្ការចំពោះព្រះសង្ឃ ជាសាវ័កនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិហើយដោយប្រពៃ គឺប្រតិបត្តិតាមគន្ថងព្រះនព្វលោកុត្តរធម៌ ។

នមោ ពុទ្ធាយ មអឲ ទុក្ខំ អនិច្ចំ អនត្តា យាវ តស្ស ហាយោ នោន ឲអម ទុក្ខំ អនិច្ចំ អនត្តា ឲអមអ ឲន្ទា នមោ ពុទ្ធាយ នអកតិ និសរណ អារបខុទ្ធំ មអឲ ទុក្ខំ អនិច្ចំ អនត្តា ៤

សូមនមស្ការចំពោះព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ និងព្រះសង្ឃ ដរាបណាមានសេចក្តីមិនទៀង សេចក្តីទុក្ខ និងអនត្តា មានដរាបនោះ ធម្មជាតគ្រប់យ៉ាងមានការអស់ទៅនឹងសូន្យទៅជាធម្មតា ខ្ញុំសូមនមស្ការចំពោះព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ និងព្រះសង្ឃជាម្ចាស់ ដោយមន្តគាថាទាំងនេះ ។

រាជតោ វា ចោរតោ វា មនុស្សតោ វា អមនុស្សតោ វា អគ្គិតោ វា ឧទកតោ វា បិសាចតោ វា ខាណុកតោ វា កណ្ដកតោ វា នក្ខត្តតោ វា ជនបទរោគតោ វា អសទ្ធម្មតោ វា អសទ្ធិដ្ឋិតោ វា អសប្បុរិសតោ វា ចណ្ឌហត្ថិអស្សមិគគោណកុក្កុរ-អហិវិច្ឆិកមណិសប្បទីបិអច្ឆតរច្ឆសូករមហិំសយក្ខរក្ខសាទីហិ នានាភយតោ វា នានារោគតោ វា នានាឧបទ្ទវតោ វា អារក្ខំ គណ្ហន្តុ ខ

សូមសព្វសត្វបានទទួលនូវការគ្រប់គ្រងរក្សាអំពីភ័យផ្សេងៗ អំពីរោគផ្សេងៗ អំពីឧបទ្រពផ្សេងៗ ដែលកើតអំពីព្រះរាជា ចោរ មនុស្ស អមនុស្ស ភ្លើង ទឹក បិសាច ជង្គត់ឈើ បន្ទា នក្ខត្តឫក្ស រោគក្នុងជនបទ សេចក្ដីប្រព្រឹត្តរបស់មនុស្សអាក្រក់ ការឃើញខុសរបស់មនុស្សអាក្រក់ ដំរី សេះ ម្រឹគ គោ ឆ្កែ ពស់ ខ្លួយ ពស់ខៀវ ខ្លាឃ្មុំ ខ្លាដំបង ខ្លារខិន ជ្រូក ក្របី យក្ខ អារក្ខជាដើម ជ័រកាចសារហារ ។

ធារណាបរិត្ត

ឥមោ តសរ្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។

១.ពុទ្ធានំ ជីវិតស្ស ន សក្កា កេនចិ អន្តរាយោ កាតុំ, តថា មេ ហោតុ, អតីតំសេ ពុទ្ធស្ស ភគវតោ អប្បដិហតំ ញាណំ, អនាគតំសេ ពុទ្ធស្ស ភគវតោ អប្បដិហតំ ញាណំ, បច្ចុប្បន្នំសេ ពុទ្ធស្ស ភគវតោ អប្បដិហតំ ញាណំ ។

រីជីវិតរបស់ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយមិនអាចបុគ្គលណាមួយធ្វើឲ្យអន្តរាយ បានឡើយ យ៉ាងណា សូមការរស់នៅរបស់ខ្ញុំ ចូរជាយ៉ាងនោះចុះ, រីព្រះញាណដែលមិនមានគ្រឿងរារាំងរបស់ព្រះពុទ្ធអ្នកមានបុណ្យ រមែងមាន ក្នុងអតីតៈ ក្នុងអនាគត និងបច្ចុប្បន្ន ។

២.ឥមេហិ តីហិ ធម្មេហិ សមន្នាគតស្ស ពុទ្ធស្ស ភគវតោ, សព្ពំ កាយកម្មំ ញាណបុព្ពង្គមំ ញាណានុបរិវត្តិ, សព្ពំ វចីកម្មំ ញាណបុព្ពង្គមំ ញាណានុបរិវត្តិ, សព្ពំ មនោកម្មំ ញាណបុព្ពង្គមំ ញាណានុបរិវត្តិ ។

រីកាយកម្មទាំងពួង របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគដែលជាព្រះពុទ្ធ ប្រកបព្រមដោយគុណធម៌ទាំងនេះ មានញាណជាប្រធាន ប្រព្រឹត្តទៅតាមញាណ រីវចីកម្មទាំងពួង របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគដែលជាព្រះពុទ្ធ ប្រកបព្រមដោយគុណធម៌ទាំងនេះ មានញាណជាប្រធាន ប្រព្រឹត្តទៅតាមញាណ រីមនោកម្មទាំងពួង របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគដែលជាព្រះពុទ្ធ ប្រកបព្រមដោយគុណធម៌ ទាំងនេះ មានញាណជាប្រធាន ប្រព្រឹត្តទៅតាមញាណ ។

៣.ឥមេហិ ឆហិ ឆម្មេហិ សមន្នាគតស្ស ពុទ្ធស្ស ភគវតោ, នត្ថិ ឆន្ទស្ស ហានិ, នត្ថិ ឆម្មទេសនាយ ហានិ, នត្ថិ វិរិយស្ស ហានិ, នត្ថិ សមាធិស្ស ហានិ, នត្ថិ បញ្ញាយ ហានិ, នត្ថិ វិមុត្តិយា ហានិ ។

រីសេចក្តីវិនាសដោយគុណធម៌ ៦ ប្រការទាំងនេះ រមែងមិនមានដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដែលជាព្រះពុទ្ធ ដែលព្រះអង្គជាអ្នកដល់ព្រមហើយ ពោល គឺសេចក្តីវិនាសឆន្ទ: វិនាសដោយការសម្តែងព្រះធម៌ វិនាសដោយសេចក្តីព្យាយាម វិនាសដោយសមាធិញាណ វិនាសដោយបញ្ញាញាណ និង វិនាសដោយវិមុត្តិញាណ ។

៤.ឥមេហិ ទ្វាទសហិ ឆម្មេហិ សមន្នាគតស្ស ពុទ្ធស្ស ភគវតោ, នត្ថិ ទវា, នត្ថិ រវា, នត្ថិ អប្ផុដ្ឋំ, នត្ថិ រវគាយិតត្តំ, នត្ថិ អព្យាវដមនោ, នត្ថិ អប្បដិសង្ខានុបេក្ខា ។

ធម៌ ១២ ប្រការនេះ រមែងមិនមានដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដែលជាព្រះពុទ្ធអ្នកមានបុណ្យ ពោលគឺ ការនិយាយលេង ការនិយាយភ្ជាំងភ្ជាត់ ដោយមិនមានសតិ ការមិនផ្សព្វផ្សាយក្នុងញេយ្យធម៌៥ ការធ្វើអ្វីនីមួយៗ ដោយមិនមានការពិចារណាមុន សេចក្តីរវើរវាយដោយកិលេស និងការធ្វើដែលមិនមានឧបេក្ខាក្នុងតេភូមិកសង្ខារ ។

៥.ឥមេហិ អដ្ឋារសហិ ឆម្មេហិ សមន្នាគតស្ស ពុទ្ធស្ស ភគវតោ នមោ សត្តន្នំ សម្មាសម្ពុទ្ធានំ, នត្ថិ តថាគតស្ស កាយទុច្ចរិតំ, នត្ថិ តថាគតស្ស វចីទុច្ចរិតំ, នត្ថិ តថាគតស្ស មនោទុច្ចរិតំ, នត្ថិ អតីតំសេ ពុទ្ធស្ស ភគវតោ បដិហតំ ញាណំ, នត្ថិ អនាគតំសេ ពុទ្ធស្ស ភគវតោ បដិហតំ ញាណំ, នត្ថិ បច្ចុប្បន្នំសេ ពុទ្ធស្ស ភគវតោ បដិហតំ

ញ្ញាណំ, ន‌ត្ថិ សព្វំ កាយកម្មំ ញ្ញាណាបុព្វង្គមំ ញ្ញាណានានុបរិវ៌ត្តិ, ន‌ត្ថិ សព្វំ វចីកម្មំ ញ្ញាណាបុព្វង្គមំ ញ្ញាណានានុបរិវ៌ត្តិ, ន‌ត្ថិ សព្វំ មនោកម្មំ ញ្ញាណាបុព្វង្គមំ ញ្ញាណានានុបរិវ៌ត្តិ, ឥមំ ធារណំ អមិតំ អសមំ សព្វសត្តានំ តាណំ លេណំ សំសារភយភីតានំ អគ្គំ មហាតេជំ ។

កិរិយានមស្ការ ថ្វាយបង្គំនៃខ្ញុំព្រះករុណាចូរមានដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដែលជាព្រះពុទ្ធអ្នកមានបុណ្យទាំង ៧ ព្រះអង្គ ប្រកបដោយគុណធម៌ ១៨ ប្រការ, កាយទុច្ចរិត វចីទុច្ចរិត និងមនោទុច្ចរិត រមែងមិនមានដល់ព្រះតថាគត, ញាណដែលមានគ្រឿងរារាំងរបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដែលជាព្រះពុទ្ធអ្នកមានបុណ្យ រមែងមិនមានក្នុងអតីតៈ ក្នុងអនាគត និងក្នុងបច្ចុប្បន្ន, កាយកម្មទាំងពួង វចីកម្មទាំងពួង និងមនោកម្មទាំងពួង មិនមានញាណជាប្រធាន មិនប្រព្រឹត្តទៅតាមញាណ រមែងមិនមានដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគឡើយ, ធារណបរិត្តនេះ មិនមានគ្រឿងរារាំង មិនមានអ្វីស្មើដូច ជាទីជ្រក ជាទីការពារ របស់សត្វអ្នក មានភ័យក្នុងសង្សារវដ្ត ជាពុទ្ធមន្ត ដ៏ប្រសើរ មានតេជានុភាពច្រើន ។

៦.ឥមំ អានន្ទ ធារណបរិត្តំ ធារេហិ ។ារេហិ បរិបុច្ឆាហិ, ឥស្ស កាយេ វិសំ ន កមេយ្យ, ឧទកេន លគ្គេយ្យ, អគ្គិនឌហេយ្យ, នានាភយវិកោ, ន ឯកាហារកោ ន ទ្វិហារកោ ន តិហារកោ ន ចតុហារកោ, ន ឧម្មត្តកំ, ន មុឡ្ហកំ, មនុស្សេហិ, អមនុស្សេហិ ន ហីសកោ ។

ម្នាលអានន្ទ អ្នកចូរទ្រទ្រង់ចាំ សាកសួរនូវធារណបរិត្តនេះ កាយរបស់បុគ្គលអ្នកស្វាធ្យាយមន្តធារណបរិត្តនេះ មិនគប្បីស្ងាប់ដោយពិសពស់ ពិសនាគ មិនគប្បីស្លាប់ក្នុងទឹក មិនមានភ្លើងឆេះ ជាបុគ្គលផុតចាកភ័យវិបត្តិផ្សេងៗ អ្នកណាៗ គិតធ្វើអំពើអាក្រក់ ក្នុងមួយថ្ងៃ ពីរថ្ងៃ បីថ្ងៃ បួនថ្ងៃ ឬ ច្រើនថ្ងៃ ក៏មិនអាចសម្រេច មិនមានជំងឺវិកលចរិត មិនឆ្លួតវង្វេង មនុស្សទាំងឡាយ អមនុស្សទាំងឡាយ មិនអាចបៀតបៀនបាន ។

៧. តំ ធារណំ បរិត្តំ យថា កតមេ, ជាលោ មហាជាលោ ជាលិត្តេ មហាជាលិត្តេ បុគ្គេ មហាបុគ្គេ សម្បត្តេ មហាសម្បត្តេ ភូតំ តច្ចិ តមន្តំលំ។

ធារណបរិត្តនេះមានសេចក្តីស័ក្តិសិទ្ធិគឺមានអានុភាពដូចព្រះអាទិត្យ ៧ដួងប្រជុំគ្នា រះឡើងក្នុងវេលាលោកវិនាស មានអានុភាពដូចចម្រើងដែកដែលអាចការពារភ័យពីទេវតា ឥន្ទ នាគ គ្រុឌ យក្ខ ជាដើម មានអានុភាពប្រហារសត្រូវទាំងឡាយ មានអានុភាពជួយឲ្យផុតចាកកប្បទាំង ៣ គឺ រោគន្តរកប្ប សត្ថន្តរកប្ប និងទុព្ភិក្ខន្តរកប្ប មានអានុភាពឲ្យផុតចាករោគផ្សេងៗ ក្នុងវេលាបដិសន្ធិគឺ គប្ភង់ពិការ មិនធ្លាក់ពីដើមឈើ មិនធ្លាក់ក្នុងជ្រោះ មិនធ្លាក់ក្នុងភ្នំ អាចបានសម្បត្តិនៅមិនទាន់បាន ទ្រព្យសម្បត្តិដែលបានហើយ រមែងចម្រើនរុងរឿងឡើង អាចប្រហារកាពងងឹតហើយមានពន្លឺភ្លឺស្វាង ។

៨. ឥមំ ខោ បនានន្ទ ធារណបរិត្តំ សត្តំ សតេហិ សម្មាសម្ពុទ្ធ-កោដីហិ ភាសិតំ, វត្តេ អវត្តេ កន្ទវេ អកន្ទវេ ឆោមេ អនោមេ សេវេ

អសេវ ការយ អការយ ធារណ អធារណ ឥល្ថិ មិល្ថិ តិល្ថិ មិល្ថិ យោរុក្ខេ មហាយោរុក្ខេ ភូតំ ភម្ហិ តមឆ្ឌលំ ។

ម្នាលអានន្ទ ធារណបរិត្ត ដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយទ្រង់ត្រាស់ទុក គឃ្លីសមាគមមនុស្សល្អ មិនគឃ្លីសមាគមមនុស្សអាក្រក់ គឃ្លីនាំមក នូវក្ថិននិងរសដែលជាធម៌ គឃ្លីនាំមកនូវទឹកចិត្តល្អ មិនគឃ្លីនាំមកនូវទឹកចិត្តអាក្រក់ គឃ្លីធ្វើកាយឲ្យជាកាយល្អ គឃ្លីនាំមកនូវវត្ថុដែលជាកុសល មិនគឃ្លីនាំមកនូវវត្ថុដែលជាអកុសល គឃ្លីស្តាប់តែវត្ថុដ៏ល្អ គឃ្លីឃើញតែនិមិត្តដ៏ល្អ មិនគឃ្លីឃើញនិមិត្តដ៏អាក្រក់ ដើមឈើដែលងាប់អាចធ្វើឲ្យមានសភាពដូចដើម ដើមឈើដែលនៅរស់ ក៏ធ្វើឲ្យជុះចម្រើនឡើង អាចប្រហារងងឹត ហើយបាននូវពន្ធឺ ។

៩.ឥមំ ខោ បនានន្ទ ធារណបរិត្តំ នវ ន វុតិយា សម្មាសម្ពុទ្ធកោដីហិ ភាសិតំ, ទិដ្ឋិលា ទណ្ឌិលា មន្តិលា រោគិលា ទរលា ទុព្ធិលា ឯតេន សច្ចវជ្ជេន សោត្តិ មេ ហោតុ សព្ធទា ។

ម្នាលអានន្ទ ធារណបរិត្តនេះ អាចដឹងសេចក្តីគិតអាក្រក់របស់អ្នកដទៃ អាវុធផ្សេងៗ ដែលជាគ្រឿងប្រហារដូច កាំបិត លំពែង កាំភ្ជើង ភ្ជើងជាដើម មិនអាចធ្វើអន្តរាយបានឡើយ អាចធ្វើមន្តគាថាឲ្យមានសេចក្តីស័ក្តិសិទ្ធិឡើង អាចប្រហាររោគផ្សេងៗបាន និងរោគអាក្រក់កាចសាហាវផ្សេងៗ មិនអាចធ្វើអន្តរាយបានឡើយ អាចរួចផុតចាកគ្រឿងចំណង, ដោយអំណាចនៃសច្ចវាចានេះ សូមសិរីសួស្តីកើតមានដល់ខ្ញុំគ្រប់កាលទៅហោង ។

អសីតិមហាសាវក

ព្រះអសីតិមហាសាវក ក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនាមានចំនួន ៨០ ព្រះអង្គ ជាអ្នកមានឫទ្ធានុភាពច្រើន មានអភិញ្ញាដ៏ធំក្រៃលែង ដែលព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ទ្រង់លើកតម្កើងជាមហាសាវកដ៏ឆ្នើម ។ ពួកព្រហ្ម និងទេវតាទាំងឡាយតែងគោរពនមស្ការចំពោះព្រះមហាថេរទាំងឡាយនោះ ។ បុគ្គលណាដែលបាននមស្ការរលឹកដល់ព្រះអសីតិមហាសាវកទាំងនោះ ពួកទេវតាទាំងឡាយ នឹងចូលចិត្តស្រឡាញ់អ្នកនោះ ជួយការពារគ្រប់គ្រងឲ្យមានសិរីសួស្តីសព្វកាលវេលា ។ ខាងក្រោមនេះ ជាព្រះនាមព្រះអសីតិមហាសាវកសូមពុទ្ធសាសនិក ទន្ទេញស្វាធ្យាយនឹងនាំមកនូវប្រយោជន៍ដ៏ធំ មិនអាចគណនាបាន ។

អញ្ញាសិកោណ្ឌញ្ញោ, វប្បោ, ភទ្ទិយោ, មហានាមោ, អស្សជិ, នាលកោ, យសោ, វិមលោ, សុពាហុ, បុណ្ណជិ, គវម្បតិ, ពុវេល-កស្សបោ, នទីកស្សបោ, គយាកស្សបោ, សារិបុត្តោ, មហា-មោគ្គល្លានោ, មហាកស្សបោ, មហាកច្চាយនោ, មហាកោដ្ឋិកោ, មហាកប្បិនោ, មហាចុន្ទោ, អនុរុទ្ធោ, កង្ខារេវតោ, អានន្ទោ, ឧន្ទកោ, ភគុ, ឧន្ទោ, កិមិលោ, ភទ្ទិយោ, រាហុលោ, សីវលិ, ឧចាលិ, ឧព្ភោ, ឧបសេនោ, ខទិរវនិយរេវតោ, បុណ្ណោ មន្តាណិបុត្តោ, បុណ្ណោ សូនាបរន្តកោ, សោណោ កុដិកណ្ណោ, សោណោ កោឋិវីសោ,

រាឆោ, សុភូតិ, អង្គុលិមាលោ, វក្កលិ, កាឡុទាយី, មហាឧទាយី, បិលិន្ទវច្ឆោ, សោភិតោ, កុមារកស្សបោ, រដ្ឋបាលោ, វង្គីសោ, សភិយោ, សេលោ, ឧបវាណោ, មេឃិយោ, សាគតោ, ឆាគិតោ, លកុណ្ឌកភទ្ទិយោ, បិណ្ឌោលភារទ្វាជោ, មហាបន្ថកោ, ចូឡ-បន្ថកោ, ពាកុលោ, កុណ្ឌធានោ, ទារុចីរិយោ, យសោជោ, អជិតោ, តិស្សមេត្តេយ្យោ, បុណ្ណកោ, មេត្តគូ, ធោតកោ, ឧបសីវោ, នន្ទោ, ហេមកោ, តោទេយ្យោ, កប្បោ, ជតុកណ្ណិ, ភទ្រាវុធោ, ឧទយោ, ទោសារលោ, មោឃរាជា, បិង្គិយោតិ ឯតេ អសីតិមហាសាវកា ។

សព្ពេ វិជិតសង្គាមា ភយាតីតា យសស្សិនោ
មោទន្តិ សហ ភូតេហិ សាវកា តេ ជនេសុតា ។

ពួកសាវ័កទាំងនោះ លោកឈ្នះសឹកសង្គ្រាមហើយ កន្ទងបង់នូវសេចក្តីភ័យខ្លាចបានហើយ មានយសល្បីទូទៅក្នុងប្រជុំជន តែងរីករាយជាមួយនឹងព្រះអរិយៈដែលកើតហើយក្នុងសាសនានៃព្រះទសពល ។

វិសុទ្ធា ច មហាថេរា ឧជុចិត្តា ឯរង្គណា
តេបិ អម្ហេ រក្ខន្តុ អរោគេន សុខេន ច ។

រីឯព្រះមហាថេរទាំងឡាយ ជាអ្នកបរិសុទ្ធ មានចិត្តត្រង់ មិនមានកិលេស សូមព្រះមហាថេរទាំងឡាយនោះ ចូរបីបាច់រក្សានូវខ្ញុំទាំងឡាយ ដោយមិនឲ្យមានរោគផង ឲ្យមានសេចក្តីសុខផង ។

ជីវទានឧាថ:

អត្ថិ ឧណ្ហិស្សវិជយោ ធម្មោ លោកេ អនុត្តរោ
សព្វសត្តហិតត្ថាយ តំ ត្វំ គណ្ហាហិ ទេវតេ ។
បរិវជ្ជ រាជទណ្ឌា អមនុស្សេហិ ចាវកេ
ព្យក្ឃេ នាគេ វិសេ ភូតេ អកាលមរណេន វា ។
សព្វស្មា មរណា មុត្តោ ឋបេត្វា កាលមារិតំ
តស្សេវ អានុភាវេន ហោតុ ទេវោ សុខី សទា ។
សុទ្ធសីលំ សមាទាយ ធម្មំ សុចរិតំ ចរេ
តស្សេវ អានុភាវេន ហោតុ ទេវោ សុខី សទា ។
លិក្ខិតំ ចិន្តិតំ ឃូជំ ធារណំ វាចនំ គរុំ
បរេសំ ទេសនំ សុត្វា តស្ស អាយុ បវឌ្ឍតិ ។
សក្កត្វា ពុទ្ធរតនំ ឥសថំ ឧត្តមំ វរំ
ហិតំ ទេវមនុស្សានំ ពុទ្ធតេជេន សោត្ថិនា
នស្សន្តុបទ្ធវា សព្វេ ទុក្ខា វូបសមេន្តុ តេ ។
សក្កត្វា ធម្មរតនំ ឥសថំ ឧត្តមំ វរំ

បរិច្ឆាហ្យបសមនំ ធម្មតេជេន សោត្ថិនា
ឧស្សន្តុបទ្ទវា សព្ពេ ភយា វូបសមេន្តុ តេ។
សក្កត្វា សង្ឃរតនំ ទិសដំ ឧត្តមំ វរំ
អាហុនេយ្យំ ចាហុនេយ្យំ សង្ឃតេជេន សោត្ថិនា
ឧស្សន្តុបទ្ទវា សព្ពេ រោគា វូបសមេន្តុ តេ។

តតោ ពុទ្ធរតនំ អនុស្សរិត្វា អត្តាយ ហិតាយ សុខាយ ទេវមនុស្សានំ ឥតិបិ សោ ភគវា អរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធោ វិជ្ជា-ចរណសម្បន្នោ សុគតោ លោកវិទូ អនុត្តរោ បុរិសទម្មសារថិ សត្ថា ទេវមនុស្សានំ ពុទ្ធោ ភគវាតិ សោ ឥមំ លោកំ សទេវកំ សមារកំ សព្រហ្មកំ សស្សមណាព្រាហ្មណឹ បជំ សទេវមនុស្សំ សយំ អភិញ្ញា សច្ឆិកត្វា បវេទេតិ។ សោ ធម្មំ ទេសេតិ អាទិកល្យាណំ មជ្ឈេកល្យាណំ បរិយោសានកល្យាណំ សាត្ថំ សព្យញ្ជនំ; កេវលបរិបុណ្ណំ បរិសុទ្ធំ ព្រហ្មចរិយំ បកាសេតិ; សាធុ ខោ បន តថារូបានំ អរហតំ ឧស្សនំ ហោតិ ។ ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ មេ សោត្ថិមង្គលំ។

តតោ ធម្មរតនំ អនុស្សរិត្វា អត្តាយ ហិតាយ សុខាយ ទេវមនុស្សានំ ស្វាក្ខាតោ ភគវតា ធម្មោ សន្ទិដ្ឋិកោ អកាលិកោ ឯហិបស្សិកោ ឱបនេយ្យិកោ បច្ចត្តំ វេទិតព្ពោ វិញ្ញូហីតិ ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ មេ សោត្ថិមង្គលំ។

តតោ សង្ឃរតនំ អនុស្សរិត្វា អត្តាយ ហិតាយ សុខាយ ទេវមនុស្សានំ,សុប្បដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ, ឧជុប្បដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ, ញាយប្បដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ, សាមីចិប្បដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ យទិទំ ចត្តារិ បុរិសយុគានិ អដ្ឋ បុរិសបុគ្គលា, ឯស ភគវតោ សាវកសង្ឃោ អាហុនេយ្យោ ថាហុនេយ្យោ ទក្ខិណេយ្យោ អញ្ជលិករណីយោ អនុត្តរំ បុញ្ញក្ខេត្តំ លោកស្សាតិ។ ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ មេ សោត្ថិមង្គលំ។

ភេសជ្ជំ ទេវមនុស្សានំ កដុកំ តិត្តិការសំ
អម្ពិលំ លវណាញ្ជេវ សព្ពព្យាធី វិនស្សតិ ។
ឯកទ្វិតិធិនំ វាបិ បញ្ចសត្តធិនំ តថា

យាវ ទុក្ខា ន សមេន្តិ ជីវធានំ ករោតុ តេ ។

ជីវធានំ ទទន្តស្ស អាយុំ វណ្ណំ សុខំ ពលំ

ជីវធានានុភាវេន ហោតុ នេវោ សុខី សទា ។

ជីវធានំបិ ទត្វាន ឯសជ្ជំ ឧត្តមំ វរំ

សរីរទុក្ខំ នាសេតិ កេសជ្ជំ ធានមុត្តមំ ។

តស្មា ករេយ្យ កល្យាណំ និចយំ សម្បរាយិកំ

បុញ្ញានិ បរលោកស្មឹ បតិដ្ឋា ហោន្តិ ចាណិនំ ។

ឥមិនា ជីវធានេន តុម្ហាកំ កឹ ភវិស្សតិ

ឥឃាយុកា សទា ហោន្តិ សុខិតា ហោន្តិ សព្ពទា ។

ជីវធានំ ទទន្តស្ស អាយុំ វណ្ណំ សុខំ ពលំ

ឥឃាយុកា សទា ហោន្តុ ជីវធានំ មហាបលំ ។

យោ សោ ទធាតិ សក្កច្ចំ សីលវន្តេសុ តាទិសុ

ចាណាធានំ វរំ ទត្វា ជីវធានំ មហាបលំ ។

ឯវំ មហត្ថិកា ឯសា យទិទំ បុញ្ញសម្បទា

តស្មា ធីរា បសំសន្តិ បណ្ឌិតា កតបុញ្ញតំ ។

តេន ពុទ្ធានុភាវេន តេន ធម្មានុភាវេន

តេន សង្ឃានុភាវេន សព្ពទាទា វិនស្សន្តុ។

តេន ធានានុភាវេន តេន សីលានុភាវេន

តេន សច្ចានុភាវេន សព្ពទាទា វិនស្សន្តុ។

ជីវធានានុភាវេន សព្ពេ ឧប្បាតុបទ្ទវា

ទុក្ខរោគភយា ចាតិ វិនស្សន្តុ អសេសតោ។

មហាមេត្តាចាប

មេត្តាសុត្តំ រតនញ្ច ខន្ធាជានាដិយំ តថា ធជគ្គំ អង្គុលិមាលញ្ច ទិសាចាលញ្ច សត្តមំ អដ្ឋវីសតិពុទ្ធូបរិត្តញ្ច អដ្ឋមង្គលំ ។

មេត្តាសូត្រ រតនបរិត្ត ខន្ធបរិត្ត អាជានាដិយបរិត្ត ធជគ្គបរិត្ត អង្គុលិមាលបរិត្ត ទិសាបាលបរិត្ត[1] បរិត្តនៃព្រះពុទ្ធម្តែជ្រាំបីព្រះអង្គ[2] និងពុទ្ធជយមង្គល ៨ ប្រការ[3] ។ សេយ្យថីទំ ។ *តើមានប្រការដូចម្តេចខ្លះ ។* ឯកានេសមាតិ វុត្តំ មារវិជយញ្ច សាខញ្ច ធារណី គិរិមានន្ទំ មោគ្គល្លានញ្ច ចុន្ទញ្ច កស្សបំ មារាខន្តុតថាយ ។ សុរិយំ ចន្ទញ្ចេវ ជន្តុំ វដ្ដជាតកំ រាហុលញ្ច បរិត្តានិ សិរសានិ ច លោកានញ្ច ហិតត្ថាយ អត្តនោ សាវកា ច មាតាបិតុរស្ស *ព្រះបរិត្តទាំង ១១ គឺ មារវិជយបរិត្ត សាខបរិត្ត ធារណបរិត្ត គិរិមានន្ទបរិត្ត មោគ្គល្លានបរិត្ត ចុន្ទបរិត្ត កស្សបបរិត្ត មារាខន្តុបរិត្ត[4] សុរិយបរិត្ត ចន្ទិមបរិត្ត ឆន្ទន្តបរិត្ត វដ្តកបរិត្ត រាហុលបរិត្ត ព្រះបរិត្តដ៏កំពូល ដើម្បីសេចក្តីចម្រើនដល់សត្វលោកផង ដល់សាវ័កបរបស់ខ្លួនផង ដល់មាតាបិតាផង* សព្វានិ

១មន្តតិបិសោ ៨ ទិស ។ ២ ធម៌ នមោ សព្វពុទ្ធានំ ។ ៣ ធម៌ពាហុំ ។ ៤ ប្រហែលមន្តចំណងព្រះឧបគុត្ត ។

ចតុវីសានិ ពុទ្ធវចនានិ បកាសិតា អត្តាយ ហិតាយ សុខាយ សព្វលោកស្សាតិ *ព្រះបរិត្តទាំង ២៤ នេះ ដែលព្រះពុទ្ធទ្រង់សម្តែងហើយ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់សត្វលោក។*

៧មេ មាតាបិតរោ បរលោកំ គន្ត្វា ៧ឆ សាសនេ ៧មស្ស មាតាបិតុរស្ស អវេរា ហោន្តុ, សុខិតា ហោន្តុ, និទ្ទុក្ខា ហោន្តុ, អព្យាបជ្ឈា ហោន្តុ, អនីឃា ហោន្តុ, ឱឃាយុកា ហោន្តុ, អរោគា ហោន្តុ,សម្បត្តីហិ សមិជ្ឈន្តុ,សុខី អត្តានំ បរិហរន្តុ។

មាតាបិតាទាំងឡាយ ដែលទៅកាន់បរលោកហើយក្តី ដែលមានជីវិតរស់នៅ ក្នុងសាសនានេះក្តី សូមកុំមានពៀរនឹងគ្នា សូមឲ្យបាននូវសេចក្តីសុខ ឲ្យច្រាសចាកទុក្ខ កុំព្យាបាទគ្នា កុំមានសេចក្តីព្រួយចំបែង សូមឲ្យមានអាយុវែង កុំឲ្យមានរោគ សូមឲ្យបានសម្រេចដោយសម្បត្តិទាំងឡាយ សូមរក្សាខ្លួនឲ្យជាសុខតរៀងទៅ ។

៧មេ ភគនិយា ញាតកា ពន្ធវកុលុបកសហាយកា អវេរា ហោន្តុ, សុខិតា ហោន្តុ, និទ្ទុក្ខា ហោន្តុ,អព្យាបជ្ឈា ហោន្តុ,អនីឃា ហោន្តុ, ឱឃាយុកា ហោន្តុ, អរោគា ហោន្តុ, សម្បត្តីហិ សមិជ្ឈន្តុ, សុខីអត្តានំ បរិហរន្តុ ។

ញាតិ ដែលជាបងប្អូន ផៅពង្សសន្តាន ជីតូន និងសម្ភាញ់ទាំងឡាយ សូមកុំមានពៀរនឹងគ្នា សូមឲ្យបាននូវសេចក្តីសុខ ឲ្យប្រាសចាកទុក្ខ កុំញាំញីគ្នា កុំមានសេចក្តីព្រួយចំបែង សូមឲ្យមានអាយុវែង កុំឲ្យមានរោគ សូមឲ្យបានសម្រេចដោយសម្បត្តិទាំងឡាយ សូមរក្សាខ្លួនឲ្យជាសុខតរៀងទៅ ។

ឥមេ រាជានោ ទេវាធិបតិទេវា សហ បុត្តទារា សហ អមច្ចា សហ បរិវារា ជនា សហ សេនាបតិ សហ ពលពាហនា សហ ទាសាទាសី ហត្ថីអស្សគោណមហិំសាទយោ អវេរា ហោន្តុ, សុខិតា ហោន្តុ, និទ្ទុក្ខា ហោន្តុ,អព្យាបជ្ឈា ហោន្តុ,អនីឃា ហោន្តុ, ឱឃាយុកា ហោន្តុ, អរោគា ហោន្តុ, សម្បត្តីហិ សមិជ្ឈន្តុ, សុខីអត្តានំ បរិហរន្តុ។

ព្រះរាជាទាំងឡាយ ទេវាធិបតីទាំងឡាយ មួយអន្ទៀដោយបុត្រនិងភរិយា មួយអន្ទៀដោយអាមាត្យ មួយអន្ទៀដោយជនដែលជាបរិវារ មួយអន្ទៀដោយសេនាបតី មួយអន្ទៀដោយពលពាហនៈ មួយអន្ទៀដោយទាសាទាសី និងជីរ៉ៃ សេះ គោ ក្របីជាដើម សូមកុំមានពៀរនឹងគ្នា សូមឲ្យបាននូវសេចក្តីសុខ ឲ្យប្រាសចាកទុក្ខ កុំញាំញីគ្នា កុំមានសេចក្តីព្រួយចំបែង សូមឲ្យមានអាយុវែង កុំឲ្យមានរោគ សូមឲ្យបានសម្រេចដោយសម្បត្តិទាំងឡាយ សូមរក្សាខ្លួនឲ្យជាសុខតរៀងទៅ ។

ឥមស្មឹ គាមេ វា រាជធានិយោ វា អរញ្ញេសុ វា សព្ពេ សត្តា អវេរា ហោន្តុ, សុខិតា ហោន្តុ, និទ្ទុក្ខា ហោន្តុ,អព្យាបជ្ឈា ហោន្តុ, អនីឃា ហោន្តុ, ឝីឃាយុកា ហោន្តុ, អរោគា ហោន្តុ, សម្បត្តីហិ សមិជ្ឈន្តុ, សុខី អត្តានំ បរិហរន្តុ ។

សត្វទាំងឡាយទាំងពួង ដែលនៅក្នុងស្រុកក្តី រាជធានីក្តី ព្រៃក្តី សូមកុំមានពៀរនឹងគ្នា សូមឲ្យបាននូវសេចក្តីសុខ ឲ្យប្រាសចាកទុក្ខ កុំព្យាបាទគ្នា កុំមានសេចក្តីព្រួយចំបែង សូមឲ្យមានអាយុវែង កុំឲ្យមានរោគ សូមឲ្យបានសម្រេចដោយសម្បត្តិទាំងឡាយ សូមរក្សាខ្លួនឲ្យជាសុខតរៀងទៅ ។

ឥមេ មនុស្សា ច រត្តិន្ទិវម្ប ឥត្ថី វា បុរិសោ វា កុមារោ វា កុមារី វា យេ ច ឧហារា, យេ ច មជ្ឈិមបុរិសា, យេ ច វុឌ្ឍា, យេ ច ឧលិទ្ធា, យេ ច សមិទ្ធា, យេ ច ពាលា, យេ ច បណ្ឌិតា, យេ ច សព្ពេ សត្តា អវេរា ហោន្តុ, សុខិតា ហោន្តុ, និទ្ទុក្ខា ហោន្តុ, អព្យាបជ្ឈា ហោន្តុ, អនីឃា ហោន្តុ, ឝីឃាយុកា ហោន្តុ, អរោគា ហោន្តុ,សម្បត្តីហិ សមិជ្ឈន្តុ,សុខី អត្តានំ បរិហរន្តុ ។

មនុស្សទាំងឡាយនេះ ទោះជាស្ត្រីក្តី បុរសក្តី កុមារាក្តី កុមារីក្តី កម្លោះក្តី អ្នកកណ្តាលក្តី អ្នកមានក្តី អ្នកក្រក្តី អ្នកសម្រេចក្តី ពាលក្តី បណ្ឌិតក្តី

ម្យ៉ាងទៀត សត្វទាំងឡាយទាំងពួងឯណា សូមកុំមានពៀរនឹងគ្នា សូមឲ្យបាននូវសេចក្តីសុខ ឲ្យប្រាសចាកទុក្ខ កុំព្យាបាទគ្នា កុំមានសេចក្តីព្រួយចំបែង សូមឲ្យមានអាយុវែង កុំឲ្យមានរោគ សូមឲ្យបានសម្រេចដោយសម្បត្តិទាំងឡាយ សូមរក្សាខ្លួនឲ្យជាសុខតរៀងទៅទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ។

អយំ សុរិយោ ច, អយំ ចន្ទោ ច, ពរណោ ច, នាគោ ច, ការទ្ធោជោ ច, សុមនោ ច, សហទេវោ មហិទ្ធិកោ មហានុភាវោ ច, អវេរោ ហោន្តុ, សុខិតោ ហោន្តុ, និទ្ទុក្ខោ ហោន្តុ, អព្យាបជ្ឈោ ហោន្តុ, អនីឃោ ហោន្តុ, ឆឡាយុកោ ហោន្តុ, អរោគោ ហោន្តុ, សម្បត្តីហិ សមិជ្ឈន្តុ, សុខី អត្តានំ បរិហរន្តុ។

សុរិយទេពនេះ ចន្ទទេពនេះ ពរណទេពនេះ នាគទេពនេះ ការទ្ធជទេពនេះ សុមនទេពនេះ សហទេពនេះ ជាអ្នកមានឫទ្ធិច្រើន មានអានុភាពច្រើន សូមកុំមានពៀរនឹងគ្នា សូមឲ្យបាននូវសេចក្តីសុខ ឲ្យប្រាសចាកទុក្ខ កុំព្យាបាទគ្នា កុំមានសេចក្តី ព្រួយចំបែង សូមឲ្យមានអាយុវែង កុំឲ្យមានរោគ សូមឲ្យបានសម្រេចដោយសម្បត្តិទាំងឡាយ សូមរក្សាខ្លួនឲ្យជាសុខតរៀងទៅ ។

ឥមេ ចាតុម្មហារាជិកាទេវា តាវត្តឹសាទេវា យាមាទេវា តុសិតាទេវា និម្មានរតិទេវា បរនិម្មិតវសវត្តិទេវា យាវ

ព្រហ្មលោកា ព្រហ្មចារិសង្ឃា ព្រហ្មបុរោហិតា មហាព្រហ្មា បរិត្តាភា អប្បមាណាភា អាភស្សរា បរិត្តសុភា អប្បមាណា-សុភា សុភាកិណ្ហកា វេហប្ផលា អសញ្ញីសត្តា អវិហា អតប្បា សុទស្សា សុទស្សី អកនិដ្ឋកា អាកាសានញ្ចាយតនំ វិញ្ញា-ណញ្ចាយតនំ អាកិញ្ចញ្ញាយតនំ នេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនំ មហាព្រហ្មសង្ឃាតា បថវីតលតោ យាវ ភវគ្គសមង្គតោ ច អវិជ្ជហិត្វា យាវ ចក្កវាឡបរិយន្តា ឥតរា សព្ពេ សត្តា ឥមេ សត្តា អថានា វា ទ្វិថានា វា ចតុប្បាទា វា ពហុប្បាទា បក្ខិមេហិ វា ជលេហិ វា ថលេហិ វា អន្តលិក្ខេហិ វា តេ ច សព្ពេ សត្តា អវេរា ហោន្តុ, សុខិតា ហោន្តុ, និទ្ទុក្ខា ហោន្តុ, អព្យាបជ្ឈា ហោន្តុ, អនីឃា ហោន្តុ, ទីឃាយុកា ហោន្តុ, អរោគា ហោន្តុ,សម្បត្តីហិ សមិជ្ឈន្តុ, សុខី អត្តានំ បរិហរន្តុ ។

ចាតុម្មហារាជិកាទេវតាទាំងឡាយ តាវតឹ្តសទេវតាទាំងឡាយ យាមា ទេវតាទាំងឡាយ តុសិតទេវតាទាំងឡាយ និម្មានរតិទេវតាទាំងឡាយ បរនិម្មិតវសវតិទេវតាទាំងឡាយ រហូតដល់ព្រហ្មលោក គឺព្រហ្មចារិសង្ឃា

ទាំងឡាយ ព្រហ្មបុរោហិតាទាំងឡាយ មហាព្រហ្មាទាំងឡាយ ព្រហ្មបរិត្តាភា ទាំងឡាយ ព្រហ្មអប្បមាណាភាទាំងឡាយ ព្រហ្មអាភស្សរាទាំងឡាយ ព្រហ្ម បរិត្តសុភាទាំងឡាយ ព្រហ្មអប្បមាណសុភាទាំងឡាយ ព្រហ្មសុភាកិណ្ហកា ទាំងឡាយ ព្រហ្មវេហប្ផលាទាំងឡាយ ព្រហ្មអសញ្ញីសត្វទាំងឡាយ ព្រហ្ម អវិហាទាំងឡាយ ព្រហ្មអតប្បាទាំងឡាយ ព្រហ្មសុទស្សាទាំងឡាយ ព្រហ្ម សុទស្សីទាំងឡាយ ព្រហ្មអកនិដ្ឋក:ទាំងឡាយ ព្រហ្មអាកាសានញ្ចាយតន: ទាំងឡាយ ព្រហ្មវិញ្ញាណញ្ចាយតន:ទាំងឡាយ ព្រហ្មអាកិញ្ចញ្ញាយនត:ទាំង ឡាយ ព្រហ្មនេវសញ្ញានាសញ្ញាយតន:ទាំងឡាយ តាំងពីមហាព្រហ្មរហូតមក ផ្ទៃផែនដី មិនលះបង់ដោយជុំវិញនៃកព រហូតទីបំផុតនៃចក្កវាឡ សត្វទាំង ឡាយដែលនៅក្នុងកពជទៃក្តី សត្វទាំងឡាយទាំងពួង ដែលមិនមានជើងក្តី ជើងពីរក្តី ជើងបួនក្តី ជើងច្រើនក្តី សត្វស្ងាបក្តី សត្វគោកក្តី សត្វទឹកក្តី សត្វ អាកាសក្តី សត្វទាំងឡាយទាំងពួងនោះ សូមកុំមានពៀរនឹងគ្នា សូមឲ្យបាន នូវសេចក្តីសុខ ឲ្យប្រាសចាកទុក្ខ កុំព្យាបាទគ្នា កុំមានសេចក្តី ព្រួយចំបែង សូមឲ្យមានអាយុវែង កុំឲ្យមានរោគ សូមឲ្យបានសម្រេចដោយសម្បត្តិ ទាំងឡាយ សូមរក្សាខ្លួនឲ្យជាសុខតរៀងទៅ ។

ឥមេ ឯរយេ អដ្ឋ ឯរយេសុ សញ្ជីវេសុ កាលសុត្តេសុ សឹឃាដេសុ រោរុវេសុ មហារោរុវេសុ តាបនេសុ មហាតាបនេសុ អវីចីសុ មហាអវីចីសុ លោហកុម្ភីសុ មហាលោហកុម្ភីសុ

សិម្ពលិរុក្ខេ វា ទារនធិយំ វា អឌ្ឌារបព្ចតេ វា អយតុណ្ឌេ វា ថុសេ វា សុក្ខេ វា យន្ត្ទាសាណេ វា អយំ មហាបថវី យាវ សោឌ្ឍសនិរយេសុ អដ្ឋ មហានិរយេសុ សព្ចេ តេ និរយេសុ សត្តា លោកន្តរនិរយេសុ សត្តា កាយកម្មេន វា វចីកម្មេន វា មនោកម្មេន វា អមាតាបិតោ អលេនតោ អសរណតោ

សត្ចទាំងឡាយទាំងពួង ដែលស្ថិត នៅក្នុងនរក ១៦ រណ្តៅ ក្នុងនរក ៨ រណ្តៅ និងក្នុងលោកន្តរនរក មាន សញ្ជីវនរក កាលសុត្តនរក សឹយាដនរក រោរុវនរក មហារោរុវនរក តាបន នរក មហាតាបននរក អវិចីនរក មហាអវិចីនរក លោហកុម្ភីនរក មហាលោហកុម្ភីនរក ដែលស្ថិតនៅដើមរកាក្តី ស្ទឹងដីប្រៃក្តី ភ្នំភ្លើងក្តី ជុំដែកក្តី អង្ការមក្តី ទីស្ជូតក្តី គ្រឿងយន្តថ្មក្តី ជាអ្នក មិនមានមាតាបិតា មិនមានទីពួន មិនមានទីពឹង ព្រោះកាយកម្ម វចីកម្ម និង មនោកម្មរបស់ខ្ជួន (ដែលជាទុច្ចរិត)

មម បុញ្ញានុភាវេន មម មេត្តានុភាវេន មម ការុណានុ-ភាវេន មម មុទិតានុភាវេន មម ឧបេក្ខានុភាវេន *ដោយអានុភាពនៃ បុណ្យរបស់ខ្ញុំ ដោយអានុភាពនៃមេត្តារបស់ខ្ញុំ ដោយអានុភាពនៃករុណា របស់ខ្ញុំ ដោយអានុភាពនៃមុទិតារបស់ខ្ញុំ ដោយអានុភាពនៃឧបេក្ខារបស់ខ្ញុំ* សព្ចេ តេ និរយកសត្តា អវេរា ហោន្តុ, សុទិតា ហោន្តុ, និទ្ទុក្ខា

ហោន្តុ, អព្យាបជ្ឈា ហោន្តុ, អនីឃា ហោន្តុ, ឱឃាយុកា ហោន្តុ, អរោគា ហោន្តុ, សម្បត្តីហិ សមិជ្ឈន្តុ, សុខី អត្តានំ បរិហរន្តុ ។

សត្វនរកទាំងឡាយទាំងពួងនោះ សូមកុំមានពៀរនឹងគ្នា សូមឲ្យបានន្យូវសេចក្តីសុខ ឲ្យប្រាសចាកទុក្ខ កុំព្យាបាទគ្នា កុំមានសេចក្តីព្រួយចំបែង សូមឲ្យមានអាយុវែង កុំឲ្យមានរោគ សូមឲ្យបានសម្រេចដោយសម្បត្តិទាំងឡាយ សូមរក្សាខ្លួនឲ្យជាសុខតរៀងទៅ ។

មហាមេត្តាចាហោ ឯដ្ឋិតោ ។

មហាសមយសូត្រ

ឯវម្មេ សុតំ ។ ឯកំ សមយំ ភគវា សក្កេសុ វិហរតិ កបិលវត្ថុស្មឹ មហាវនេ មហតា ភិក្ខុសង្ឃេន សទ្ធឹ បញ្ចមត្តេហិ ភិក្ខុសតេហិ សព្វេហេវ អរហន្តេហិ; ទសហិ ច លោកធាតូហិ ទេវតា យេភុយ្យេន សន្និបតិតា ហោន្តិ ភគវន្តំ ទស្សនាយ ភិក្ខុសង្ឃញ្ច។ អថ ខោ ចតុន្នំ សុទ្ធាវាសកាយិកានំ ទេវតានំ ឯតទហោសិ "អយំ ខោ ភគវា សក្កេសុ វិហរតិ កបិលវត្ថុស្មឹ មហាវនេ មហតា ភិក្ខុសង្ឃេន សទ្ធឹ បញ្ចមត្តេហិ ភិក្ខុសតេហិ សព្វេហេវ អរហន្តេហិ; ទសហិ ច លោកធាតូហិ ទេវតា យេភុយ្យេន សន្និបតិតា ហោន្តិ ភគវន្តំ ទស្សនាយ ភិក្ខុសង្ឃញ្ច។ យន្នូន មយម្ឋិ យេន ភគវា តេនុបសង្កមេយ្យាម; ឧបសង្កមិត្វា ភគវតោ សន្តិកេ បច្ចេកំ គាថំ ភាសេយ្យាមា"តិ។

អថ ខោ តា ទេវតា សេយ្យថាបិ នាម ពលវា បុរិសោ សមិញ្ជិតំ វា ពាហំ បសារេយ្យ បសារិតំ វា ពាហំ សមិញ្ជេយ្យ, ឯវមេវ សុទ្ធាវាសេសុ ទេវេសុ អន្តរហិតា ភគវតោ បុរតោ ចាតុរហេសុំ។ អថ ខោ តា ទេវតា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ អដ្ឋំសុ។ ឯកមន្តំ ឋិតា ខោ ឯកា ទេវតា ភគវតោ សន្តិកេ ឥមំ គាថំ អភាសិ :

មហាសមយោ បវនស្មឹ
ទេវកាយា សមាគតា
អាគតម្ហ ឥមំ ធម្មសមយំ
ទក្ខិតាយេ អបរាជិតសង្ឃ"ន្តិ។

អថ ខោ អបរា ទេវតា ភគវតោ សន្តិកេ ឥមំ គាថំ អភាសិ :

"តត្រ ភិក្ខវោ សមាធិំសុ
ចិត្តមត្តនោ ឧជុកំ អកំសុ
សារថីវ នេត្តានិ គហេត្វា
ឥន្ទ្រិយានិ រក្ខន្តិ បណ្ឌិតា"តិ។

អថ ខោ អបរា ទេវតា ភគវតោ សន្តិកេ ឥមំ គាថំ អភាសិ :

"ឆេត្វា ខីលំ ឆេត្វា បលិឃំ
ឥន្ទខីលំ ឧហច្ច មនេជា
តេ ចរន្តិ សុទ្ធា វិមលា
ចក្ខុមតា សុឧត្តា សុសុនាគា"តិ។

អថ ខោ អបរា ទេវតា ភគវតោ សន្តិកេ ឥមំ គាថំ អភាសិ :

"យេកេចិ ពុទ្ធំ សរណំ គតាសេ
ន តេ គមិស្សន្តិ អបាយភូមិំ
បហាយ មានុសំ ទេហំ
ទេវកាយំ បរិបូរេស្សន្តី"តិ។

ទេវតាសន្និចាតា

អថ ខោ ភគវា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ "យេភុយ្យេន ភិក្ខវេ ឧសសុ លោកធាតូសុ ទេវតា សន្និបតិតា ហោន្តិ, តថាគតំ ឧស្សរនាយ ភិក្ខុសង្ឃញ្ច។ យេបិ តេ, ភិក្ខវេ អហេសុំ អតីតមទ្ធានំ អរហន្តោ សម្មាសម្ពុទ្ធា, តេសម្បិ ភគវន្តានំ ឯតំបរមាយេវ ទេវតា សន្និបតិតា អហេសុំ សេយ្យថាបិ មយ្ហំ ឯតរហិ។ យេបិ តេ, ភិក្ខវេ ភវិស្សន្តិ

អនាគតមទ្ធានំ អរហាន្តោ សម្មាសម្ពុទ្ធា, តេសម្បិ ភគវន្តានំ ឯតំបរមាយេវ ទេវតា សន្និបតិតា ភវិស្សន្តិ សេយ្យថាបិ មយ្ហំ ឯតរហិ។ អាចិក្ខិស្សាមិ, ភិក្ខវេ ទេវកាយានំ នាមានិ; កិត្តយិស្សាមិ, ភិក្ខវេ ទេវកាយានំ នាមានិ; ទេសេស្សាមិ ភិក្ខវេ ទេវកាយានំ នាមានិ។ តំ សុណាថ, សាធុកំ មនសិករោថ, ភាសិស្សាមី"តិ។ "ឯវំ ភន្តេ"តិ ខោ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ បច្ចស្សោសុំ។

ភគវា ឯតទវោច :

"សិលោកមនុកស្សាមិ យត្ត ភុម្មា តទស្សិតា
យេ សិតា គិរិគព្ភរំ បហិតត្តា សមាហិតា។
បុថូសីហវ សល្លីនា លោមហំសាភិសម្ភុនោ
ឱធាតមនសា សុទ្ធា វិប្បសន្នមនាវិលា ។
អិយ្យោ បញ្ចសតេ ញត្វា វនេ កោបិលវត្ថវេ
តតោ អាមន្តយី សត្ថា សាវកេ សាសនេ រតេ។
ទេវកាយា អភិក្កន្តា តេ វិជានាថ ភិក្ខវោ
តេ ច អាតប្បមករុំ សុត្វា ពុទ្ធស្ស សាសនំ។
តេសំ ចាតុរហុ ញាណំ អមនុស្សានទស្សនំ
អប្បកេ សតមទ្ទក្ខុំ សហាស្សំ អថ សត្តរិ។
សតំ ឯកេ សហាស្សានំ អមនុស្សានមទ្ទសុំ
អប្បកេនន្តមទ្ទក្ខុំ ទិសា សព្ពា ផុដា អហុំ។
តញ្ច សព្ពំ អភិញ្ញាយ វាត្តិត្វាន ចក្ខុមា
តតោ អាមន្តយី សត្ថា សាវកេ សាសនេ រតេ។

"ទេវកាយា អភិក្កន្តា តេ វិជានាថ ភិក្ខវោ
យេ ហេមំ កិត្តយិស្សាមិ កិរាហិ អនុបុព្ពសោ។
"សត្តសហស្សា តេ យក្ខា ភុម្មា ការិលវត្តកា
ឥទ្ធិមន្តោ ជុតិមន្តោ វណ្ណវន្តោ យសស្សិនោ
មោឧមានា អភិក្កាមុំ ភិក្ខុំ សមិតឹ វនំ។
"ឆសហស្សា ហេមវតា យក្ខា ឆានត្តវណ្ណិនោ
ឥទ្ធិមន្តោ ជុតិមន្តោ វណ្ណវន្តោ យសស្សិនោ
មោឧមានា អភិក្កាមុំ ភិក្ខុំ សមិតឹ វនំ។
"សាតាគិរា តិសហស្សា យក្ខា ឆានត្តវណ្ណិនោ
ឥទ្ធិមន្តោ ជុតិមន្តោ វណ្ណវន្តោ យសស្សិនោ
មោឧមានា អភិក្កាមុំ ភិក្ខុំ សមិតឹ វនំ។
"ឥច្ចេតេ សោឡសសហស្សា យក្ខា ឆានត្តវណ្ណិនោ
ឥទ្ធិមន្តោ ជុតិមន្តោ វណ្ណវន្តោ យសស្សិនោ
មោឧមានា អភិក្កាមុំ ភិក្ខុំ សមិតឹ វនំ។
"វេស្សាមិត្តា បញ្ចសតា យក្ខា ឆានត្តវណ្ណិនោ
ឥទ្ធិមន្តោ ជុតិមន្តោ វណ្ណវន្តោ យសស្សិនោ
មោឧមានា អភិក្កាមុំ ភិក្ខុំ សមិតឹ វនំ។
"កុម្ភីរោ រាជគហិកោ វេបុល្លស្ស និវេសនំ
ភិយ្យោ នំ សតសហស្សំ យក្ខានំ បយិរុចាសតិ
កុម្ភីរោ រាជគហិកោ សោចាតា សមិតឹ វនំ។

"បុរិមញ្ច ទិសំ រាជា ឆតរដ្ឋោ បសាសតិ។
គន្ធញ្ញានំ អធិបតិ មហារាជា យសស្សិសោ។
"បុត្តាបិ តស្ស ពហវោ ឥន្ទនាមា មហព្ពលា
ឥទ្ធិមន្តោ ជុតិមន្តោ វណ្ណវន្តោ យសស្សិនោ
មោទមានា អភិក្កាមុំ កិក្កិន្ធំ សមិតឹ វនំ។
"ទក្ខិណាញ្ច ទិសំ រាជា វិរូឡ្ហោ តំ បសាសតិ
កុម្ភណ្ឌានំ អធិបតិ មហារាជា យសស្សិសោ។
"បុត្តាបិ តស្ស ពហវោ ឥន្ទនាមា មហព្ពលា
ឥទ្ធិមន្តោ ជុតិមន្តោ វណ្ណវន្តោ យសស្សិនោ
មោទមានា អភិក្កាមុំ កិក្កិន្ធំ សមិតឹ វនំ។
"បច្ឆិមញ្ច ទិសំ រាជា វិរូបក្ខោ បសាសតិ
នាគានញ្ច អធិបតិ មហារាជា យសស្សិសោ។
"បុត្តាបិ តស្ស ពហវោ ឥន្ទនាមា មហព្ពលា
ឥទ្ធិមន្តោ ជុតិមន្តោ វណ្ណវន្តោ យសស្សិនោ
មោទមានា អភិក្កាមុំ កិក្កិន្ធំ សមិតឹ វនំ។
"ឧត្តរញ្ច ទិសំ រាជា កុវេរោ តំ បសាសតិ
យក្ខានញ្ច អធិបតិ មហារាជា យសស្សិសោ។
"បុត្តាបិ តស្ស ពហវោ ឥន្ទនាមា មហព្ពលា
ឥទ្ធិមន្តោ ជុតិមន្តោ វណ្ណវន្តោ យសស្សិនោ
មោទមានា អភិក្កាមុំ កិក្កិន្ធំ សមិតឹ វនំ។

"បុរិមំ ធិសំ ធតរដ្ឋោ ធក្ខិណោន រិរូឌ្ឍកោ
បច្ចិមេន រិរូបក្ខោ ក្ការវេរោ ឧត្តរំ ធិសំ។
'ចត្តារោ តេ មហារាជា សមន្តា ចតុរោ ធិសា
ធជ្ជលូមានា អដ្ឋំសុ រនេ ក្ការបិលវត្តវេ។
"តេសំ មាយាវិនោ ធាសា អាគុំ រញ្ញនិកា សហ
មាយា ក្ការដេណ្ឌុ រិដេណ្ឌុ រិជុច្ច រិជុដោ សហ។
"ចន្ទនោ ក្ការមសេដ្ឋោ ច ក្ការិន្ទិយណ្ឌុ និយណ្ឌុ ច
បនាធោ ឧបមញ្ញោ ច ធេវសូតោ ច មាតលិ។
"ចិត្តសេនោ ច គន្ធញ្ញោ នឌ្ឍោរាជា ជនេសភោ
អាគា បញ្ចសិខោ ចេវ តិម្ពរូ សូរិយវច្ចសា ។
"ឯតេ ចញ្ញេ ច រាជានោ គន្ធញ្ញា សហ រាជុភិ
មោធមានា អភិក្ការមុំ ភិក្ខូនំ សមិតឹ រនំ។
"អថាគុំ នាគសា នាគា រវសាលា សហតច្ចកា
ក្ការម្ពលស្សតរា អាគុំ ធាយាគា សហ ញាតិភិ។
"យាមុនា ធតរដ្ឋា ច អាគូ នាគា យសស្សិនោ
ឯរាវណោ មហានាគោ សោធាគា សមិតឹ រនំ។

"យេ នាគរាជេ សហសា ហរន្តិ
ធិញ្ញា ធិជា បក្ខិ រិសុធូចក្ខូ
រវហាយសា តេ រនមជ្ឈបត្តា
ចិត្រា សុបណ្ណា ឥតិ តេស នាមំ។

"អភយំ តធា នាគរាជានមាសិ
សុបណ្ណោតោ ខេមមកាសិ ពុទ្ធោ
សណ្ហាហិ រ៉ាចាហិ ឧបវ្ហយន្តា
នាគា សុបណ្ណា សរណមកំសុ ពុទ្ធំ។

"ជិតា រ៉ជិរហត្ថេន សមុទ្ទំ អសុរាសិតា។
ភាតរោ រ៉ាសវ៉ស្សេតេ ឥទ្ធិមន្តោ យសស្សិនោ។
កាលកញ្ចា មហាភិស្មា អសុរា ធានវ៉យសា
រ៉បចិត្តិ សុចិត្តិ ច បហារាទោ នមុចី សហ។
"សតញ្ច ពលិបុត្តានំ សព្វេ រ៉ាហេចនាមកា
សន្ធយ្ហិត្វា ពលិសេនំ រាហុភទ្ទមុចាគមុំ
សមយោធានិ ភទ្ទន្តេ ភិក្ខូនំ សមិតឹ រ៉នំ។
"អាចោ ច ទេវ៉ា បថវី តេជោ រ៉ាយោ តធាគមុំ
រ៉រុណា រ៉ារណា ទេវ៉ា សោមោ ច យសសា សហ។
មេត្តា ការុណា កាយិកា អាគុំ ទេវ៉ា យសស្សិនោ
ឧសេតេ ឧសធា កាយា សព្វេ នានត្តរ៉ណ្ណិនោ។
ឥទ្ធិមន្តោ ជុតិមន្តោ រ៉ណ្ណរ៉ន្តោ យសស្សិនោ
មោធមានា អភិក្ការមុំ ភិក្ខូនំ សមិតឹ រ៉នំ។
"រ៉ណ្ឌុទេវ៉ា សហលិ ច អសមា ច ធុរ៉ យមា
ចន្ទស្សូបនិសា ទេវ៉ា ចន្ទមាគុំ បុរក្ខត្វា។
"ស្ទ្ធិយស្សូបនិសា ទេវ៉ា ស្ទ្ធិយមាគុំ បុរក្ខត្វា
នក្ខត្តានិ បុរក្ខត្វា អាគុំ មន្ទ៉រលាហកា។

"វសូនំ វាសវោ សេដ្ឋោ សក្ក្រោចាគា បុរិន្ទទោ
ឧសេតេ ឧសធា ក្រាយា សព្វេ នានត្តវណ្ណិនោ។
"ឥទ្ធិមន្តោ ជុតិមន្តោ វណ្ណវន្តោ យសស្សិនោ
មោឧមានា អភិក្ក្រាមុំ ភិក្ខូនំ សមិតឹ វនំ។
"អថាកុំ សហភូ ទេវា ជលមគ្គិសិខារិវ
អរិជ្ជក្រា ច ហេជា ច ឧមាបុប្ជនិភាសិនោ។
"វរុណា សហធម្មា ច អច្ចុតា ច អនេជក្រា
សូលេយ្យរុចិរា អាកុំ អាកុំ វាសវនេសិនោ
ឧសេតេ ឧសធា ក្រាយា សព្វេ នានត្តវណ្ណិនោ។
"ឥទ្ធិមន្តោ ជុតិមន្តោ វណ្ណវន្តោ យសស្សិនោ
មោឧមានា អភិក្ក្រាមុំ ភិក្ខូនំ សមិតឹ វនំ។
"សមានា មហាសមនា មានុសា មានុសុត្តមា
ទិឌ្ឍាបទោសិក្រា អាកុំ អាកុំ មនោបទោសិក្រា។
"អថាកុំ ហរយោ ទេវា យេ ច លោហិតវាសិនោ
ចារគា មហាចារគា អាកុំ ទេវា យសស្សិនោ
ឧសេតេ ឧសធា ក្រាយា សព្វេ នានត្តវណ្ណិនោ។
"ឥទ្ធិមន្តោ ជុតិមន្តោ វណ្ណវន្តោ យសស្សិនោ
មោឧមានា អភិក្ក្រាមុំ ភិក្ខូនំ សមិតឹ វនំ។
"សុក្ក្រា ក្ររម្ភា អរុណា អាកុំ វេយនសា សហ
ឧទាតគយ្ហា ចាមោក្ខា អាកុំ ទេវា រិចក្ខណា។

"សធាមត្តា ហារកជា　　មិស្សកា ច យសស្សិនោ
ថនយំ អាក បជ្ជុន្ទោ　　យោ ធិសា អភិវស្សតិ ។
"ធសេតេ ធសធា កាយា　　សព្វេ នានត្តវណ្ណិនោ
ឥទ្ធិមន្តោ ជុតិមន្តោ　　វណ្ណវន្តោ យសស្សិនោ
មោធមានា អភិក្ការមុំ　　ភិក្ខូនំ សមិតឹ វនំ ។
"ទេមិយា តុសិតា យាមា　　កាជ្ជកា ច យសស្សិនោ
លម្ពីតកា លាមសេដ្ឋា　　ជោតិនាមា ច អាសវា
និម្មានរតិនោ អាកុំ　　អថាកុំ បរនិម្មិតា ។
"ធសេតេ ធសធា កាយា　　សព្វេ នានត្តវណ្ណិនោ
ឥទ្ធិមន្តោ ជុតិមន្តោ　　វណ្ណវន្តោ យសស្សិនោ
មោធមានា អភិក្ការមុំ　　ភិក្ខូនំ សមិតឹ វនំ ។
"សជ្ជេតេ ទេវនិកាយា　　សព្វេ នានត្តវណ្ណិនោ
នាមន្ធយេន អាកថ្ចុំ　　យេ ចញ្ញេ សធិសា សហ ។
"'បវុជ្ជជាតិមទិលំ　　ឧឃ តិណ្ណមនាសវំ
ធក្ខេមោឃ តរំ នាកំ　　ចន្ទំវ អសិតាតិកំ' ។
"សុព្រហ្មា បរមត្តោ ច　　បុត្តា ឥទ្ធិមតោ សហ
សនន្ត្ពុមារោ តិស្សោ ច　　សោចាក សមិតឹ វនំ ។
"សហស្សំ ព្រហ្មលោកានំ　　មហាព្រហ្មា ភិតិជ្ជតិ
ឧបបន្ទោ ជុតិមន្តោ　　ភិស្មាកាយោ យសស្សិសោ ។
"ធសេត្ត ឥស្សរា អាកុំ　　បច្ចេកាវសវត្តិនោ
តេសញ្ច មជ្ឈតោ អាក　　ហារិតោ បរិវារិតោ ។

"តេ ច សព្វេ អភិក្ក្ពន្តេ សឥន្ទេ ទេវេ សព្រហ្មកេ
មារសេនា អភិក្ក្ពាមិ បស្ស កណ្ហស្ស មន្ទិយំ ។
"'ឯថ គណ្ហថ ពន្ធថ រាគេន ពទ្ធមត្ត វោ
សមន្តា បរិវារេថ មា វោ មុញ្ចិត្ត កោចិ នំ' ។
"ឥតិ តត្ត មហាសេនោ កណ្ហោ សេនំ អបេសយិ;
ចាណិនា តលមាហច្ច សរំ កត្វាន ភេរវំ ។
"យថា ចារុស្សកោ មេឃោ ថនយន្តោ សវិជ្ជុកោ
តទា សោ បច្ចុទាវត្តិ សន្ត្ពុទ្ធោ អសយំវសេ ។
តញ្ច សព្ចំ អភិញ្ញាយ វវត្តិត្វាន ចក្ខុមា
តតោ អាមន្ទយី សត្តា សាវកេ សាសនេ រតេ ។
"មារសេនា អភិក្ក្ពន្តា តេ វិជានាថ ភិក្ខវោ
តេ ច អាតប្បមករុំ សុត្វា ពុទ្ធស្ស សាសនំ
វីតរាគេហិ បក្ក្ពាមុំ នេសំ លោមាបិ ឥញ្ជយុំ ។
"'សព្វេ វិជិតសង្គ្ពាមា ភយាតីតា យសស្សិនោ
មោទន្តិ សហ ភូតេហិ សាវកា តេ ជនេសុតា"តិ ។

មហាសមយសុត្តំ និដ្ឋិតំ សត្តមំ ។

ឲឃ្យាតសន្តិ

បទសូធ្យរម្ងាប់ឧត្បាត ឬរម្ងាប់ហេតុអន្តរាយ

នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស។

គន្ថារម្ភ

[ក] សុទុទ្ធសោ អយំ ធម្មោ លោកត្តំ ជិនទេសិតោ

មហាសន្តិករោ លោកេ សព្វសម្បត្តិទាយកោ។

ព្រះធម៌នេះ សត្វលោកឃើញបានដោយកម្រក្រៃលែង ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ទ្រង់សម្តែងដើម្បីប្រយោជន៍ដល់សត្វលោក ជាធម៌ធ្វើនូវមហាសន្តិ គឺសេចក្តីស្ងប់ដ៏ធំក្នុងលោក ជាធម៌ឲ្យនូវសម្បត្តិទាំងពួង ។

[ឲ] សព្វុប្បាតូបសមណោ ភូតយក្ខនិវារណោ

អកាលមច្ចុសមណោ សោករោគវិនាសនោ។

ជាគ្រឿងរម្ងាប់ហេតុអន្តរាយទាំងពួង ជាគ្រឿងការពារ ពីអមនុស្ស និងយក្ស ជាគ្រឿងផុតពីសេចក្តីស្ងាប់ មុនកាលវេលា ជាគ្រឿងកម្ចាត់នូវសោកនិងរោគភ័យ ។

[គ] បរចក្ពាបមទ្ធនោ រញ្ញោ វិជយវឌ្ឍនោ

សព្វានិជ្ជហរោ សន្ថោ ធម្មំ វក្ខាមិ ភូតតោ ។

ជាគ្រឿងញាំញីនូវកម្ចាំងរបស់សត្រូវ ជាគ្រឿងចម្រើន
នូវជ័យជម្នះដល់ព្រះរាជា ជាគ្រឿងនាំវត្ថុមិនជាទីជ្រុថ្នា
ចេញ ជាធម៌ដ៏ប្រសើរ ខ្ញុំនឹងពោលនូវព្រះធម៌តាម
សេចក្តីពិត ។

[ឃ] វត្ថុត្តយស្ស យោ យត្ត សំវណ្ណោតិ កុណ្ឌុត្តមេ
តស្ស តត្ត សុខារោគ្យ- សោត្ថិយោ ហោន្តិ សព្វទា ។
ខ្ញុំនឹងពណ៌នាព្រះរតនត្រ័យណា ព្រោះគុណដ៏កំពូលណា
សេចក្តីសុខ ការមិនមានរោគ និងសេចក្តីសួស្តី រមែង
មានគ្រប់កាល ព្រោះគុណដ៏កំពូលនោះ របស់ព្រះរតនត្រ័យ
អង្គនោះ ។

ព្រះរតនត្រ័យ

ព្រះពុទ្ធក្នុងអតីត: ២៧ ព្រះអង្គ

ក្នុងសារមណ្ឌកប្ប ៤ ព្រះអង្គ

[๑] តណ្ហង្ករោ មហាវីរោ សព្ពលោកានុកម្បកោ
វន្តសំសារគមនោ សព្ពកាមទទោ សទា ។

ព្រះតណ្ហង្ករសម្មាសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គជាមហាវីរៈ ទ្រង់អនុគ្រោះសត្វលោកទាំងពួង ទ្រង់លះនូវការត្រាច់ទៅក្នុងសង្សារវដ្តបានហើយ សូមប្រទាននូវវត្ថុដែលគួរប្រាថ្នាទាំងពួងឲ្យ សព្វៗកាល ។

[๒] សព្ពាភិភូ សព្ពវិទូ សព្ពទេវគរុត្តមោ
សព្ពាសវបរិក្ខីណោ សទា សោត្ថឹ ករោតុ នោ ។

ទ្រង់គ្របសង្កត់នូវធម៌ទាំងពួង ទ្រង់ជ័ងច្បាស់នូវធម៌ទាំងពួង ទ្រង់ជាគ្រូដ៏កំពូលរបស់ទេវតាទាំងពួង ទ្រង់អស់អាសវៈទាំងពួងហើយ សូមប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[๓] វរលក្ខណាសម្បន្នោ មេធង្ករោ មហាមុនិ
ជុតិន្ធរោ មហាសិរី សុវណ្ណគិរិសន្និភោ ។

ព្រះមេធង្ករសម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ដល់ព្រមហើយដោយ លក្ខណៈដ៏ប្រសើរ ជាព្រះមហាមុនី ទ្រង់ទ្រទ្រង់នូវ កាពរុងរឿង ទ្រង់មាននូវមហាសិរី ប្រៀបដូចជាភ្នំ នៃមាស ។

[៤] ទិព្ពរូបោ មហាកាយោ មហានាថោ មហាព្ភលោ

មហាការុណិកោ សត្ថា មហាសន្តិំ ករោតុ នោ ។

ទ្រង់ជាព្រះសាស្តាមានព្រះរូបដូចជាទិព្ភ មានព្រះមហាកាយ ដ៏ធំ ជាទីពឹងដ៏ធំក្រៃលែង មានកម្លាំងខ្លាំងក្លា និងទ្រង់ ប្រកបដោយមហាករុណា សូមធ្វើនូវមហាសន្តិ គឺសេចក្តី សូប់ដ៏ធំក្រៃលែង ដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[៥] មហាមោហតមំ ហន្ត្វា យោ នាថោ សរណង្ករោ

នេវាទេវមនុស្សានំ លោកានញ្ច ហិតង្ករោ ។

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គឯណា ព្រះនាមសរណង្ករ ទ្រង់កម្ចាត់ នូវងងឹត គឺមោហៈដ៏ធំបានហើយ ជាទីពឹង ធ្វើនូវប្រយោជន៍ ដល់ទេវតា និងមិនមែនជាទេវតា ដល់មនុស្សនិងសត្វលោក ទាំងឡាយ ។

[៦] ព្យាមប្បភាភិរុចិតោ និគ្រោធបរិមណ្ឌលោ

និគ្រោធបក្កពិម្ពោដ្ឋោ សទា សោត្ថឹ ករោតុ នោ ។

ទ្រង់មានរស្មីមួយព្យាមដ៏រុងរឿង មានបរិមណ្ឌលដូចដើមនិគ្រោធ មានរឹមព្រះឱស្ឋ ដូចផ្លែបាសទុំត្រង់ដើមនិគ្រោធ សូមព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ ប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំ ទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[៧] អសីតិរតនុព្ភូឆោ ទីបង្ករោ មហាមុនិ

បភា និទ្ធាវតៃ តស្ស ឋានេ ទ្វាទស យោជនេ ។

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ ព្រះនាមទីបង្ករ មានព្រះកាយកម្ពស់ ៨០ ហត្ថ ទ្រង់ជាព្រះមហាមុនី មានរស្មីផ្សាយចេញទៅក្នុងទី ១២ យោជន៍ ។

[៨] វស្សសតសហស្សានិ ឋត្វា លោកេ វិនាយកោ

លោកាលោកកករោ សត្ថាសនា សោត្តឹ ករោតុ នោ ។

ទ្រង់មានព្រះជន្មនៅក្នុងលោក ១ សែនឆ្នាំ ទ្រង់ណែនាំសត្វលោក ទ្រង់ជាអ្នកធ្វើនូវពន្លឺដល់សត្វលោក ទ្រង់ជាព្រះសាស្តា សូមប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

ក្នុងសារកប្ប ១ អង្គ

[៩] អដ្ឋាសីតិហាត្តុព្ភូឆោ កោណ្ឌញ្ញោ នាម នាយកោ

សព្វធម្មេហិ អសមោ សព្វថាវិមិតាគមោ ។

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ ព្រះនាមកោណ្ឌញ្ញៈ ទ្រង់កម្ពស់

๘๘ ហត្ថ ទ្រង់ជានាយក ទ្រង់ជាអ្នកមិនមានបុគ្គលណា នីមួយស្មើដោយធម៌ទាំងពួង ទ្រង់ដល់ភាពជាអ្នកមាន បារមីទាំងពួង ។

[๑๐] វស្សសតសហស្សានិ អាយុ តស្ស មហេសិនោ
មោចេតុ សោ សព្ភយា សទា សោត្ថឹ ករោតុ នោ ។

ទ្រង់ស្វែងរកនូវគុណដ៏ធំ ទ្រង់មានព្រះជន្ម ๑ សែនឆ្នាំ សូមព្រះអង្គញុំាងខ្ញុំទាំងឡាយ ឲ្យរួចផុតចាកភ័យទាំងពួង សូមប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

ក្នុងសារមណ្ឌកប្ប ๔ ព្រះអង្គ

[๑๑] អដ្ឋាសីតិរតនានិ អច្ចុគ្គតោ ជុតិន្ធរោ
មង្គលោ នាម សម្ពុទ្ធោ ឆវុតិសហស្សាយុកោ ។

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ព្រះនាមមង្គលៈ ទ្រង់កម្ពស់ ๘๐ ហត្ថ ទ្រង់មានអានុភាពច្រើន មានព្រះជន្ម ๙ ម៉ឺនឆ្នាំ ។

[๑๒] ឆព្ពណ្ណរំសិយោ ឧស សហស្សលោកធាតុយោ
ជរន្តា តស្ស ធានេន្តិ ឃស សោត្ថឹ ករោតុ នោ ។

ឆព្ពណ្ណរង្សីរបស់ព្រះអង្គ ផ្សាយទៅកាន់មួយម៉ឺនលោកធាតុ សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[៧៣] នវុតិរតនុព្វេធោ សុមនោ នាម នាយកោ

កញ្ចនាចលសង្ការសោ នវុតិសហស្សាយុកោ ។

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ព្រះនាមសុមន: ទ្រង់កម្ពស់ ៩០ ហត្ថ ទ្រង់ជានាយក ទ្រង់ប្រៀបដូចជាភ្នំនៃមាស មានព្រះជន្ម ៩ ម៉ឺនឆ្នាំ ។

[៧៤] ឧបេតោ ពុទ្ធគុណេហិ សព្វសត្តហិតេសកោ

ករោតុ នោ មហាសន្តឹ អារោគ្យញ្ច សុខំ សទា ។

ទ្រង់ប្រកបដោយព្រះពុទ្ធគុណទាំងឡាយ ទ្រង់ស្វែងរកនូវប្រយោជន៍ដល់សត្វលោកទាំងពួង សូមប្រទាននូវមហាសន្តិគឺសេចក្តីស្ងប់ដ៏ធំក្រៃលែង ការមិនមានរោគ និងសេចក្តីសុខដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[៧៥] អសីតិរតនុព្វេធោ សជ្ជីសហស្សអាយុកោ

រវតោ នាម សម្ពុទ្ធោ សព្វលោកុត្តរោ មុនិ ។

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ព្រះនាមរេវត: ទ្រង់កម្ពស់ ៨០ ហត្ថ ទ្រង់មានព្រះជន្ម ៦ ម៉ឺនឆ្នាំ ត្រាស់ដឹងដោយព្រះអង្គឯង ប្រសើរជាងសត្វលោកទាំងពួង ជាព្រះមហាមុនី ។

[៧៦] តស្ស សរីរេ និព្វត្តា បភាមាលា អនុត្តរា

ជរន្តា យោជនេ និចុំ សទា សោត្តឹ ករោតុ នោ ។

កម្រងរស្មីដ៏ប្រសើរខ្ពង់ខ្ពស់ ផ្សាយទៅក្នុង ១ យោជន៍ អស់កាលជានិច្ច ដែលកើតហើយក្នុងសរីរៈរបស់ព្រះអង្គ សូមប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[៧៧] សោភិតោ នាម សម្ពុទ្ធោ នវុតិសហស្សាយុកោ

សំសារសាគរេ សត្តេ ពហូ មោចេតិ ទុក្ខតោ ។

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ ព្រះនាមសោភិត: ទ្រង់មានព្រះជន្ម ៩ ម៉ឺនឆ្នាំ ទ្រង់ញ្ញាំងសត្វលោកជាច្រើន ឲ្យរួចចាកទុក្ខក្នុងសាគរ គឺសង្សារវដ្ត ។

[៧៨] អដ្ឋបញ្ញាសរតនំ អច្ចុគ្គតោ មហាមុនិ

ឱភាសេតិ ទិសា សព្វា សទា សោត្តឹ ករោតុ នោ ។

ទ្រង់កម្ពស់ ៥៨ ហត្ត ជាព្រះមហាមុនី ទ្រង់ញ្ញាំងទិសទាំងពួងឲ្យភ្លឺស្វាង សូមប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

ភ្ជុចវរភប្ប ៣ ព្រះអង្គ

[៧៩] អនោមទស្សី សម្ពុទ្ធោ តេជសី ទុរតិក្ពមោ

អដ្ឋបញ្ញាសរតនោ ឱភាសេន្តោ សទេវកេ ។

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ ព្រះនាមអនោមទស្សី ទ្រង់

មានតេជះ ដែលអ្នកណានីមួយ មិនអាចកន្ធងបាន ទ្រង់កម្ពស់ ៥៨ ហត្ត ទ្រង់ញ្ញាំងមនុស្ស ព្រមទាំងទេវតា ឲ្យក្ងឺស្វាង ។

[២០] និព្វានទាបកោ លោកេ វស្ឃសតសហស្ឃាយុ

ករោតុ នោ មហាសន្តឹ សុទិតា ច មយំ សទា ។

ទ្រង់រំលត់នូវបាបធមិហើយក្នុងលោក ទ្រង់មានព្រះជន្ម ១ សែនឆ្នាំ សូមប្រទាននូវមហាសន្តិ គឺសេចក្តីស្ងប់ដ៏ធំក្រៃលែង ដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ និងខ្ញុំទាំងឡាយ ចូរជាអ្នកបាននូវសេចក្តីសុខ សព្វៗកាល ។

[២១] បទុមោ នាម សម្ពុទ្ធោ លោកាជេដ្ឋោ នរាសភោ

អដ្ឋបញ្ញាសរតនោ អាទិច្ចោវ វិរោចតិ ។

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ ព្រះនាមបទុម: ទ្រង់ជាចម្បងក្នុងលោក ជានរ:ដ៏ប្រសើរ ទ្រង់កម្ពស់ ៥៨ ហត្ត រុងរឿងដូចជាព្រះអាទិត្យ ។

[២២] វស្ឃសតសហស្ឃានិ អាយុ តស្ឃ មហេសិនោ

សោបិ ពុទ្ធោ ការុណិកោ សទា សោត្តឹ ករោតុ នោ ។

ទ្រង់ស្វែងរកនូវគុណដ៏ធំ ទ្រង់មានព្រះជន្ម ១ សែនឆ្នាំ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ សូម្បីអង្គនោះ ទ្រង់ប្រកបដោយករុណា សូមប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[២៣] អដ្ឋាសីតិរតនុព្ជេធោ នារធោ សព្ជកាមធោ

និរន្ធរំ ធិវារត្តឹ យោជនំ ជរតេ បភា ។

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ ព្រះនាមនារទ: ទ្រង់កម្ពស់ ៨៨ ហត្ថ ទ្រង់ប្រទាននូវវត្ថុដែលគួរពេញចិត្តទាំងពួង រស្មីរបស់ព្រះអង្ត ផ្សាយចេញទៅ ១ យោជន៍ទាំងថ្ងៃ ទាំងយប់ អស់កាលជានិច្ច ។

[២៤] នវុតិវស្សសហស្សានិ ឋត្វា លោកេ វិនាយកោ

មោចេតិ ឧក្ជុតោ សត្ថេ សោបិ សោត្ថឹ ករោតុ នោ ។

ទ្រង់ណែនាំសត្វលោក ទ្រទ្រង់ព្រះជន្មក្នុងលោក រហូត ៩ ម៉ឺនឆ្នាំ ទ្រង់ញ្ចាំងសត្វលោកទាំងឡាយឲ្យរួចផុតចាក ទុក្ខ សូម្បីព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ សូមប្រទាននូវសួស្តី ដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្ជៗកាល ។

ក្ជុងសារកប្ប ១ ព្រះអន្ត

[២៥] អដ្ឋបញ្ញាសរតនោ បឧមុត្ថរោ មហាមុនិ

តស្ស ចាកតិនា រំសី ជរន្ធិ ឧាឧសយោជនេ ។

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ ព្រះនាមបទុមុត្តរ: ទ្រង់កម្ពស់ ៥៨ ហត្ថ ទ្រង់ជាមហាមុនី រស្មីមានដោយប្រក្រតីរបស់ ព្រះអង្ត ផ្សាយទៅក្នុងទី ១២ យោជន៍ ។

[២៦] វស្សសតសហស្សានិ ឋត្វា លោកេមតន្ធរោ

មោចេតិ ពន្ធនា សត្តេ សោបិ ចាលេតុ ឆោ សទា។

ទ្រង់ប្រទានអមត: គឺព្រះនិព្វាន ទ្រង់ទ្រទ្រង់ព្រះជន្មក្នុងលោក រហូត ១ សែនឆ្នាំ ទ្រង់ញុាំងសត្វទាំងឡាយឲ្យរួចផុតចាក កិលេសជាគ្រឿងចង សូម្បីព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ សូមប្រទាននូវការរក្សាជល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

ក្លុងមណ្ឌកប្ប ២ ព្រះអង្គ

[២៧] អដ្ឋាសីតិរតនានិ អច្ចុគ្គតោ មហាមុនិ

សុមេធោ នាម សម្ពុទ្ធោ ឆវុតិសហស្សាយុកោ ។

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ ព្រះនាមសុមេធៈ មានព្រះកាយ កម្ពស់៨៨ ហត្ថ ទ្រង់ជាមុនីដ៏ប្រសើរ មានព្រះជន្ម ៩ ម៉ឺនឆ្នាំ។

[២៨] តស្ស ចាកតិកា រំសី ជវន្តិ យោជនំ សទា

ចាលេតុ ឆោ សទា ពុទ្ធោ អយេហិ វិវិធេហិ ច ។

ព្រះរស្មីមានតាមប្រក្រតីរបស់ព្រះអង្គ ផ្សាយទៅរហូត មួយម៉ឺនយោជន៍ សូមព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ធ្វើ នូវការរក្សាជល់ខ្ញុំទាំងឡាយ ឲ្យរួចផុតចាកភ័យវិបត្តិ មានប្រការផ្សេងៗ ។

[២៩] បញ្ញាសរតនុព្ពេធោ សុជាតោ នាម នាយកោ

ឃោមវណ្ណោ មហាវីរោ មហាតមវិនោទនោ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ព្រះនាម សុជាត: មានព្រះកាយកម្ពស់ ៥០ ហត្ត ទ្រង់មានព្រះឆវីវណ្ណដូចជាមាស ទ្រង់ក្លៀវក្លាយ៉ាងក្រៃលែង ទ្រង់បន្ទោបង់នូវងងឹតដ៏ធំ គឺមោហ: ។

[៣០] នវុតិវស្ឃសហស្ឃានិ អាយុ តស្ឃ មហេសិនោ

សោបិ ពុទ្ធោ ការុណិកោ សធា សោត្តឹ ការោតុ នោ ។

ទ្រង់មានព្រះជន្ម ៩ ម៉ឺនឆ្នាំ សូម្បីព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលទ្រង់មាននូវការុណា សូមប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំ ទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

ក្លុងវរកប្ប ៣ ព្រះអង្គ

[៣១] អសីតិរតនុព្ធេឆោ បិយទស្ឃី មហាមុនិ

នវុតិវស្ឃសហស្ឃានិ ឋត្វា លោកគ្គនាយកោ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ព្រះនាម បិយទស្ឃី មានព្រះកាយកម្ពស់ ៨០ ហត្ត ទ្រង់ជាមុនីដ៏ប្រសើរ ទ្រង់ជានាយកដ៏កំពូលក្នុងលោក ទ្រង់មានព្រះជន្ម ៩ ម៉ឺនឆ្នាំ ។

[៣២] សោបិ សព្វគុណ្ហបេតោ សព្វលោកសុខប្បទោ

សព្វទោសំ វិនាសេន្តោ សព្វំ សោត្តឹ ការោតុ នោ ។

សូម្បីព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលទ្រង់ប្រកបដោយគុណ ទាំងពួង ប្រទាននូវសេចក្តីសុខដល់សត្វលោកទាំងមូល

*ទ្រង់កម្ចាត់ទោសទាំងអស់ សូមប្រទាននូវសួស្តីជល់ខ្ញុំ
ទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។*

[៣៣] អសីតិរតនុព្ជេឌោ អត្ថទស្សី នរាសភោ

វស្សសតសហស្សានិ លោកេ អដ្ឋាសិ នាយកោ ។

*ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ព្រះនាម អត្ថទស្សី មានព្រះកាយកម្ពស់
៨០ ហត្ថ ទ្រង់ជានរៈដ៏ប្រសើរ ទ្រង់មានព្រះជន្មក្នុងលោក
១ សែនឆ្នាំ ។*

[៣៤] តស្ស ចាកតិកា រំសី ជរន្តិ យោជនំ សធា

និរន្តរំ ធិវារត្តឹ នាថោ សោត្តឹ ករោតុ នោ ។

*ព្រះរស្មីតាមប្រក្រតីរបស់ព្រះអង្ត ផ្សាយទៅអស់មួយ
យោជន៍ ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃអស់កាលជានិច្ច ព្រះអង្តជា
ទីពឹងនៃសត្វលោក សូមប្រទាននូវសួស្តីជល់ខ្ញុំទាំងឡាយ
សព្វៗកាល ។*

[៣៥] ធម្មទស្សី ច សម្ពុទ្ធោ អសីតិហត្ថមុគ្គតោ

អតិរោចតិ តេជេន សទេវាសុរមានុសេ ។

*ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ព្រះនាម ធម្មទស្សី មានព្រះកាយកម្ពស់
៨០ ហត្ថ ទ្រង់រុងរឿងលើសព្រហ្ម ទេវតា អសុរ និង
មនុស្សទាំងឡាយ ដោយតេជានុភាព ។*

[๓๖] វស្សសតសហស្សានិ ឋត្វា លោកេ មហាយសោ

សព្ពសត្តេ បមោចេតិ ភយា រក្ខតុ នោ សទា ។

ទ្រង់មានយសដ៏ធំ មានព្រះជន្មក្នុងលោក ១ សែនឆ្នាំ ទ្រង់ញុំាងសត្វឲ្យរួចចាកភ័យ សូមរក្សានូវខ្ញុំទាំងឡាយ ឲ្យរួចផុតចាកភ័យ សព្វៗកាល ។

ក្នុងសារកប្ប ១ ព្រះអង្គ

[๓๗] សិទ្ធត្ថោ នាម សម្ពុទ្ធោ សដ្ឋិរតនមុគ្គតោ

តិភវេ សោត្ថិជនកោ សតសហស្សអាយុកោ ។

ព្រះសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ ព្រះនាម សិទ្ធត្ថៈ មានព្រះកាយកម្ពស់ ៦០ ហត្ថ ទ្រង់ញុំាងសួស្តីឲ្យកើតឡើងក្នុងភពទាំងបី មានព្រះជន្ម ១ សែនឆ្នាំ ។

[๓๘] សំសារសាគរា លោកេ សត្តារេត្វា សទេវកេ

និព្វាបេសិ ច សោ សត្ថា សទា សោត្ថឹ ករោតុ នោ ។

ទ្រង់ញុំាងមនុស្សនិងទេវតា ឲ្យឆ្លងចាកសាគរនៃសំសារវដ្ដ និងឲ្យរំលត់កិលេស សូមប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

ភ្ជុងមណ្ឌកប្ប ๒ ព្រះអង្គ

[๓๙] សដ្ឋិរតនមុព្វេធោ តិស្សោ លោកគ្គនាយកោ
អច្ឆម្ភមោ អសទិសោ អតុលោ ឧត្តមោ ជិនោ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ទ្រង់ប្រសើរក្នុងលោក ព្រះនាម តិស្សៈ មានព្រះកាយកម្ពស់ ៦០ ហត្ថ ទ្រង់ជាព្រះជិនស្រី ដ៏ឧត្តម មិនមានបុគ្គលដទៃប្រៀបប្រដូចបាន មិនមានអ្នកស្មើ មានព្រះគុណមិនអាចថ្លឹងថ្លែងបាន ។

[๔๐] វស្សសតសហស្សានិ អាយុ តស្ស មហេសិនោ
អារោគ្យំ មហាសុខំ ហោតុ នោ តស្ស តេជសា ។

ទ្រង់មានព្រះជន្ម ๑ សែនឆ្នាំ ដោយតេជៈរបស់ព្រះអង្គ សូមសុខភាពល្អនិងសេចក្តីសុខដ៏ធំក្រៃលែង ចូរមានដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[๔๑] អដ្ឋបញ្ញាសរតនោ បុស្សោ លោកគ្គនាយកោ
ជនម្ពុជំ វិពោធេន្តោ និព្ពាបេន្តោ សទេវកេ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ទ្រង់ប្រសើរក្នុងលោក ព្រះនាម បុស្សៈ មានព្រះកាយកម្ពស់ ៥៨ ហត្ថ ទ្រង់ញុំាងបទុមជាតិគឺវេនេយ្យសត្វឲ្យរីក ទ្រង់ញុំាងមនុស្សនិងទេវតាឲ្យរំលត់ទុក្ខ។

[๔๒] ឆវុតិវស្សសហស្សានិ ឋត្វា លោកេ មហាយសោ
ឧទ្ធរន្តោ ពហូ សត្តេ សទ្ធា សោត្ថឹ ករោតុ នោ ។

ទ្រង់មានយសដ៏ធំ ទ្រទ្រង់ព្រះជន្មក្នុងលោក ៩ ម៉ឺនឆ្នាំ ទ្រង់ញុាំងសត្វដ៏ច្រើន ឲ្យចេញចាកវដ្តៈ សូមប្រទានន្ទូវសួស្តី ដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

ក្នុងសារកប្ប ១ ព្រះអង្គ

[๔๓] អសីតិរតនុព្ភូឆោ វិបស្សី លោកនាយកោ
បភា និទ្ធាវតេ តស្ស សមន្តា សត្តយោជនេ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ព្រះនាម វិបស្សី មានព្រះកាយកម្ពស់ ៨០ ហត្ថ ព្រះរស្មីរបស់ព្រះអង្គ ផ្សាយទៅ ៧ យោជន៍ ដោយជុំវិញអស់កាលជានិច្ច ។

[๔๔] សោបិ នោវមនុសាសនំ ពន្ធនា បរិមោចយិ
អសីតិសហស្សាយុកោ ឆាឋោ សោត្ថឹ ករោតុ នោ ។

ទ្រង់មានព្រះជន្ម ៨ ម៉ឺនឆ្នាំ ទ្រង់ញុាំងទេវតានិងមនុស្ស ទាំងឡាយ ឲ្យរួចចាកគ្រឿងចំណង់ គឺកិលេស សូមប្រទាន ន្ទូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

ក្នុងមណ្ឌកប្ប ២ ព្រះអង្គ

[๔๕] សត្តតិហត្ថមុព្ភូឆោ សិខី ឆាមេស ឆាយកោ
បភា និទ្ធាវតេ តស្ស សមន្តា យោជនត្តយេ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ព្រះនាម សិខី មានព្រះកាយកម្ពស់ ៧០ ហត្ថ ព្រះរស្មីរបស់ព្រះអង្គ ផ្សាយទៅ ៣ យោជន៍ ដោយជុំវិញអស់កាលជានិច្ច ។

[៤៦] សោបិ អតុលេ្យា សម្ពុទ្ធោ សត្តតិសហស្សាយុកោ
កកោតុ នោ មហាសន្តឹ សុខិតា ច មយំ សទា ។

ព្រះសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ មានព្រះគុណមិនអាចថ្លឹងថ្លែងបាន មានព្រះជន្ម ៧ ម៉ឺនឆ្នាំ សូមប្រទានទូវសេចក្តីស្ងប់ដ៏ធំ ក្រៃលែងដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ និងខ្ញុំទាំងឡាយ ចូរជាអ្នកមានសេចក្តីសុខ សព្វៗកាល ។

[៤៧] វេស្សភូ នាម សម្ពុទ្ធោ ហោមរូបសមូបមោ
សដ្ឋិរតនមុព្វេធោ សដ្ឋិ ច សហស្សាយុកោ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ព្រះនាម វេស្សភូ ទ្រង់ឆវីវណ្ណដូចជាមាស មានព្រះកាយកម្ពស់ ៦០ ហត្ថ មានព្រះជន្ម ៩ ម៉ឺនឆ្នាំ ។

[៤៨] ព្រហ្មទេវមនុស្សេហិ នាគាសុរគិរេហិ ច
បូជិតោបិ សទា នាថោ សទា សោត្តឹ កកោតុ នោ ។

ព្រះអង្គជាទីពឹង ដែលព្រហ្ម ទេវតា មនុស្ស នាគ អសុរ និងគ្រុឌបូជាហើយ សូមព្រះអង្គប្រទានទូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

ក្នុងភទ្ទកប្ប ៥ ព្រះអង្ត

កន្លងទៅហើយ ៣ ព្រះអង្ត

[៤៩] តាឡីសរតនមុព្វេធោ កកុសន្ធោ មហាមុនិ

តស្ស កាយា និច្ចរន្តិ បភា ឌ្វាទសយោជនេ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ព្រះនាម កកុសន្ធ: ទ្រង់ជាមុនី មាន ព្រះកាយកម្ពស់ ៤០ ហត្ត ព្រះរស្មីរបស់ព្រះអង្ត ផ្សាយទៅ ១២ យោជន៍អស់កាលជានិច្ច ។

[៥០] ចត្តាឡីសសហស្សានិ តស្ស អាយុ អនុត្តរោ

កកោតុ សោ សធា នាថោ អាយុំ សុខំ ពលញ្ច នោ ។

ទ្រង់មានព្រះជន្ម ៤ ម៉ឺនឆ្នាំ ទ្រង់ជាទីពឹងដ៏ប្រសើរ សូមប្រទានន្ទូវអាយុ សេចក្តីសុខ និងកម្ទាំងដល់ ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[៥១] កោណាគមនសម្ពុទ្ធោ តឹសហត្ថសមុគ្គតោ

តឹសវស្សសហស្សានិ អាយុ តស្ស មហេសិនោ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ព្រះនាម កោណាគមន: មានព្រះកាយ កម្ពស់ ៣០ ហត្ត ទ្រង់មានព្រះជន្ម ៣ ម៉ឺនឆ្នាំ ។

[៥២] ធម្មាមតេន តប្បេតា ទេវសង្ឆំ សុរាលយេ

មហីតលេ ច ជនតំ សធា សោត្តឹ កកោតុ នោ ។

ព្រះអង្តទ្រង់ញ្ចាំងទេពក្នុងសុរាល័យ និងពួកជនក្នុងប្រឹថពី

ឲ្យឆ្អែតដោយអមតធម៌ សូមព្រះអង្គប្រទានទូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយអស់កាលជានិច្ច ។

[៥៣] កស្សបោ នាម សម្ពុទ្ធោ ធម្មរាជា បភង្ករោ

វិសតិហត្ថមុព្ភេធោ វិសសហស្សអាយុកោ។

ព្រះសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ ព្រះនាម កស្សបៈ ទ្រង់ជាធម្មរាជា ទ្រង់មានវស្សី មានព្រះកាយកម្ពស់ ២០ ហត្ថ មានព្រះជន្ម ២ ម៉ឺនឆ្នាំ ។

[៥៤] អទ្វយមោសមសមោ នេវសត្តា អនុត្តរោ

ករោតុ នោ មហាសន្តិ អារោគ្យញ្ច ជយំ សទា ។

ទ្រង់មិនមានអ្នកស្មើ ទ្រង់ស្មើនឹងព្រះពុទ្ធអង្គមុនដ៏ប្រសើរ ទ្រង់ជាសាស្តារបស់ពួកទេពទាំងឡាយ សូមព្រះអង្គប្រទានទូវសេចក្តីស្ងប់ដ៏ធំ សុខភាពល្អ និងជ័យជម្នះដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

ព្រះពុទ្ធក្នុងបច្ចុប្បន្ន ១ ព្រះអង្គ

[៥៥] អដ្ឋារសហត្ថុព្ភេធោ គោតមោ សក្យវឌ្ឍនោ

សព្ញ្ញូ សព្ញ្ញូតិលកោ សព្វលោកសុខប្បទោ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ព្រះនាម គោតម មានព្រះកាយកម្ពស់ ១៨ ហត្ថ ទ្រង់ជាអ្នកចម្រើនក្នុងសក្យវង្ស ទ្រង់ជា

សព្វញ្ញូ ទ្រង់ប្រៀបដូចតិលកនៃត្រៃលោកទាំងពួង ទ្រង់ជាអ្នកប្រទាននូវសេចក្តីសុខដល់សត្វលោកទាំងពួង ។

[៥៦] សម្ពុទ្ធោ សព្វធម្មានំ ភគវេហិ ភាគ្យវាយុកោ
វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ សោត្ថាវោគ្ឃំ ឧធាតុ នោ ។

ទ្រង់ត្រាស់ដឹងនូវធម៌ទាំងពួងដោយព្រះអង្គឯង ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយបុញ្ញាភិនិហារ មានព្រះបារមីដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ទ្រង់បរិបូណ៌ដោយវិជ្ជានិងចរណៈ សូមព្រះអង្គប្រទាននូវសួស្តីនិងសុខភាពល្អដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ ។

[៥៧] អព្ភាតីតា ច សម្ពុទ្ធា អនេកសតកោដិយោ
សព្វលោកមភិញ្ញាយ សព្វសត្តានុកម្បិនោ ។

ម្យ៉ាងទៀត ព្រះពុទ្ធទាំងឡាយច្រើនរយកោដិ ដែលកន្លងទៅហើយ ទ្រង់ដឹងប្រចក្សនូវលោកទាំងពួងហើយ ទ្រង់អនុគ្រោះសត្វលោកទាំងពួង ។

[៥៨] សព្វេភយាតីតា សព្វលោកសុខប្បទា
សព្វឱឃំ វិនាសេន្តា សព្វសោត្ថឹ ករោតុ នោ ។

ទ្រង់កន្លងផុតចាកពៀនិងភ័យ ទ្រង់ប្រទាននូវសេចក្តីសុខដល់សត្វលោកទាំងពួង ទ្រង់កម្ចាត់ទោសទាំងអស់ សូមព្រះអង្គប្រទាននូវសួស្តីគ្រប់ប្រការដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ។

ព្រះពុទ្ធក្នុងអនាគត ๑ ព្រះអង្គ

[๕๙] អនាគតេ ច សម្ពុទ្ធោ មេត្តេយ្យោ នោវបូជិតោ
មហិទ្ធិកោ មហានេវោ មហាសន្តឹ ករោតុ នោ ។

ម្យ៉ាងទៀត ក្នុងអនាគត ព្រះសម្ពុទ្ធ ព្រះនាម មេត្រី ដែលពួកទេពបូជាហើយ ទ្រង់មានឫទ្ធិច្រើន ទ្រង់ជាមហាទេព សូមព្រះអង្គប្រទាននូវសេចក្តីស្ងប់ដ៏ធំ ដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ។

ព្រះបច្ចេកពុទ្ធ

[๖๐] សព្វេ បច្ចេកសម្ពុទ្ធា និរោធឈានកោវិទា
និរាលយា និរាសង្កា អប្បមេយ្យា មហោសយោ ។

ព្រះបច្ចេកពុទ្ធទាំងឡាយទាំងពួង ទ្រង់ជំនាញក្នុងនិរោធ និងឈាន ទ្រង់ប្រាសចាកតណ្ហា និងសេចក្តីញាប់ញ័រ ទ្រទ្រង់គុណរកប្រមាណមិនបាន ស្វែងរកនូវគុណដ៏ធំ ។

[๖๑] ទ្វេរបិ វិនេយ្យោ ឥស្សា សម្បត្តា តង្ខណេន តេ
សន្តិដ្ឋិកជលេ កត្វា សទា សន្តឹ ករោតុ នោ ។

ទ្រង់សំឡឹងឃើញវិនេយ្យជន សូម្បីក្នុងទីឆ្ងាយ ក៏និមន្តទៅប្រោសជនទាំងនោះ ឲ្យបានទទួលនូវប្រយោជន៍ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ដោយរហ័សភ្លាម សូមព្រះអង្គប្រទាននូវសេចក្តីស្ងប់ដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ។

ព្រះធម៌

[៦២] ស្វាក្ខាតាធិសម្បន្នោ ធម្មោ សបរិយត្តិកោ
សំសារសាគរា លោកេ តារេតិ ជិនគោចរោ ។

*ព្រះធម៌ ព្រមទាំងព្រះបរិយត្តិ ដែលបរិបូណ៌ដោយគុណ
មានភាពជាធម៌ដែលព្រះពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់សម្តែងល្អហើយ
ដែលជាអារម្មណ៍របស់ព្រះពុទ្ធ រមែងញុំាងសត្វលោក
ឲ្យឆ្លងចាកសាគរនៃសំសារវដ្ត ។*

[៦៣] កិលេសជាលវិទ្ធំសី វិសុទ្ធោ ពុទ្ធសេវិតោ
និព្វានគមនោ សន្តោ សទា សោត្ថឹ ករោតុ នោ ។

*សូមព្រះធម៌ដ៏បរិសុទ្ធក្រៃលែង ដែលទម្លាយសំណាញ់គឺ
កិលេស ជាធម៌ដែលព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ចម្រើនហើយ ជា
ធម៌ដ៏ស្ងប់ឲ្យទម្លុះព្រះនិព្វាន ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំ
ទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។*

ព្រះសង្ឃ

[៦៤] សីលាទិគុណាសម្បន្នោ សង្ឃោ មគ្គផលេ ឋិតោ
ជិតិន្ទ្រិយោ ជិតចាចោ ទក្ខិណេយ្យោ អនុត្តរោ ។

*ព្រះសង្ឃអ្នកបរិបូណ៌ដោយគុណមានសីលជាដើម ទ្រទ្រង់
នូវមគ្គផល ជាអ្នកឈ្នះឥន្ទ្រិយ និងចាបបាន ជាអ្នកគួរ
ទទួលនូវទក្ខិណាដ៏ប្រសើរ ។*

[๖๕] អនាសវោ បរិសុទ្ធោ និរាសាសោ ភវាភវេ

និព្ពានគោចរោ សន្តោ សទា សោត្ថី ភវោតុ នោ ។

ជាអ្នកប្រាសចាកអាសវៈ ជាអ្នកបរិសុទ្ធ ផុតចាកសេចក្តីប្រាថ្នាក្នុងភពតូចនិងភពធំ ជាអ្នកស្ងប់ មានព្រះនិព្វានជាអារម្មណ៍ សូមប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយសព្វៗកាល។

ព្រះមហាថេរៈ ១៨២ អង្គ

[๖๖] អញ្ញាតកោណ្ឌញ្ញត្ថេរោ រត្តញ្ញូនំ អគ្គោ អហុ

ធម្មចក្កាភិសមយោ សទា សោត្ថី ភវោតុ នោ ។

សូមព្រះអញ្ញាកោណ្ឌញ្ញៈ ជាអ្នកកំពូលលើសជាងភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកមានរាត្រីយូរ ជាអ្នកទម្លុះសោតាបន្ន ដោយ(ការស្តាប់) ធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រ ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[๖๗] វប្បត្ថេរោ មហាបញ្ញោ មហាតមវិនោទនោ

មហាសន្តិករោ លោកេ មហាសន្តិំ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះវប្បត្ថេរ ជាអ្នកមានបញ្ញាច្រើន ជាអ្នកកម្ចាត់នូវងងឹតដ៏ធំ គឺមោហៈ ជាអ្នកប្រទាននូវសេចក្តីស្ងប់ដ៏ធំក្នុងលោក ចូរប្រទាននូវសេចក្តីស្ងប់ដ៏ធំក្រៃលែងដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ។

[๖๘] ភទ្ទិយោ ភទ្ទសីលោ ច ឧក្កិណ្ណោយ្យោ អនុត្តរោ

លោកត្ថចរិតោ ថេរោ សទា សោត្ថី ភវោតុ នោ ។

សូមព្រះកទ្ទិយត្ថេរ អ្នកមានសីលដ៏ល្អ គួរទទួលនូវទក្ខិណា ដ៏ប្រសើរ ជាអ្នកបំពេញនូវប្រយោជន៍ដល់សត្វលោក ចូរ ប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[៦៩] មហានាមោ មហាបញ្ញោ មហាធម្មវិទូ សុតោ

មហាទីណាសវោ ថេរោ មហាសន្តឹ ការោតុ នោ ។

សូមព្រះមហានាមត្ថេរ ជាអ្នកមានបញ្ញាច្រើន ជាអ្នកត្រាស់ ដឹងនូវធម៌ដ៏ប្រសើរ មានព្រះនាមរន្ទឹ ជាព្រះមហាទីណាស្រព ចូរប្រទាននូវសេចក្តីស្ងប់ដ៏ធំក្រៃលែងដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[៧០] អស្សជិតថេរោ មហាបញ្ញោ ជិតមារោ ជិតិន្ទ្រិយោ

ជិតបច្ចត្តិកោ លោកេ សទា សោត្តឹ ការោតុ នោ ។

សូមព្រះអស្សជិតត្ថេរ ជាអ្នកមានបញ្ញាច្រើន ជាអ្នកឈ្នះមារ ជាអ្នកឈ្នះឥន្ទ្រិយ ជាអ្នកឈ្នះសត្រូវក្នុងលោក ចូរប្រទាន នូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[៧១] អនុបុព្វិកថំ សុត្វា យសោ ឯកគ្គមានសោ

អគ្គធម្មមនុប្បត្តោ សោត្ថ្យាវោគ្យំ ទទាតុ នោ ។

សូមព្រះយសត្ថេរ ជាអ្នកស្តាប់អនុបុព្វីកថាហើយ មានចិត្ត មាំ បានទម្ជុះនូវធម៌ប្រសើរ (គឺអរហត្តផល) ចូរប្រទាននូវ សួស្តីនិងសុខភាពល្អដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ ។

[๗๒] ចត្វាធិកា ច បញ្ញាស ថេរា តិហិសហាយកា

បត្វាន បរមំ សន្តឹ សធា សោត្តឹ ករោតុ នោ ។

និងព្រះមហាថេរៈជាព្រះអរហន្ត ៥៤ អង្គ ធ្លាប់ជាសម្ងាញ់របស់ព្រះយសត្ថេរ កាលនៅជាគ្រហស្ថ បានទម្លុះព្រះនិព្វានដ៏ប្រសើរហើយ ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[๗๓] យេ តឹស ភទ្ទវគ្គិយា រូបេនាតុលវណ្ណិនោ

ខីណាសវា វសីភូតា តេ ករោតុ អនាមយំ ។

ព្រះភទ្ទវគ្គិយៈ ៣០ អង្គណា ជាអ្នកមានរូបសម្បុរមិនមានអ្នកស្មើ អស់អាសវៈហើយ ជាអ្នកឈ្នះខ្លួន ជំនាញក្នុងសមាបត្តិ (គឺឈានសមាបត្តិ ផលសមាបត្តិ និងនិរោធសមាបត្តិ) សូមប្រទាននូវសុខកាពល្អដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[๗๔] ឧរុវេលកស្សបោបិ មហាបរិសានមុត្តមោ

ឋបិតោ អគ្គឋានម្ហិ សធា សោត្តឹ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះឧរុវេលកស្សបត្ថេរ ជាអ្នកទ្រទ្រង់តំណែងកំពូលជាងភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកមានបរិស័ទច្រើន ចូរប្រទាននូវនូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[๗๕] យោ ឧទីកស្សបត្តេរោ បុញ្ញក្ខេត្តោ អនុត្តរោ

សសង្ឃោ សីលសម្បន្នោ សទា សោត្ថឹ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះឧទីកស្សបត្តេរ ជាអ្នកមានបុណ្យដ៏ប្រសើរ ជាអ្នក មានសង្ឃជាបរិវារ សម្បូរដោយសីល ចូរប្រទាននូវសួស្តី ដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[๗๖] ធម្មបជ្ជលិតោ សន្តោ យោ ថេរោ គយាកស្សទោ

សំយុត្តោ ភវនិស្ទេហោ សទា សោត្ថឹ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះគយាកស្សបត្តេរ ជាអ្នករុងរឿងដោយធម៌ ជាអ្នក ស្ងប់ដ៏កំពូលក្នុងត្រៃភព ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំ ទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[๗๗] លោកនាថំ ឋបេត្វាន បញ្ញាវន្តាន ចាណិនំ

បញ្ញាយ សារិបុត្តស្ស កលំ នាគ្ឃតិ សោឡសឹ ។

បណ្តាអ្នកមានបញ្ញាទាំងឡាយ រៀរលែងតែព្រះជាពុទ្ធជា ម្ចាស់ ដែលជាទីពឹងនៃសត្វលោកហើយ បុគ្គលណាៗ រមែងមិនដល់ចំណែកទី ១៦ នៃបញ្ញារបស់ព្រះសារីបុត្រ ។

[๗๘] សារិបុត្តោ មហាបញ្ញោ បឋមោអគ្គសាវកោ

ធម្មសេនាបតី សេដ្ឋោ សទា សោត្ថឹ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះសារីបុត្រអ្នកមានបញ្ញាច្រើន ជាអគ្គសាវ័កទីមួយ ជាព្រះធម្មសេនាបតីដ៏ប្រសើរ ចូរប្រទានពរសួស្តីដល់ខ្ញុំ ទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[៧៩] ចាឧដ្ឋលិកមត្តេន វេជយន្តបកម្បនោ
បហឺ មហាតឺ សព្វំ សមត្តោ បរិវត្តិតុំ ។

ព្រះមហាថេរៈអង្គណា អាចញុំាងប្រាសាទវេជយន្តឲ្យ កម្រើកញាប់ញ័រ ដោយត្រឹមមេជើង អាចត្រឡប់នូវ មហាប្រឹថពីបានទាំងអស់ ។

[៨០] មោគ្គល្លានោ មហាថេរោ ទុតិយោ អគ្គសាវកោ
ឥទ្ធិមន្តានំ សោ អគ្គោ សទា សោត្តឺ ករោតុ នោ ។

ព្រះមហាថេរៈអង្គនោះ មានព្រះនាមថា មោគ្គល្លាន ជា អគ្គសាវ័កទីពីរ កំពូលលើសជាងភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកមាន ឫទ្ធិ ចូរប្រទានពរសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[៨១] មហាកស្សបត្តេរោបិ ធុត្តត្តកនកន្ធិរោ
ធុតគុណាគ្គនិក្ខិត្តោ តតិយោ សត្ថុសាវកោ ។

សូមព្រះមហាកស្សបត្តេរ ជាអ្នកមានពណ៌សម្បុរដូចជាជុំ មាស ទ្រទ្រង់នូវតំណែងកំពូលលើសជាងភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទ្រទ្រង់ធុតង្គ ជាសាវ័កអង្គទីបីរបស់ព្រះសាស្តា ។

[๘๒] អរញ្ញាវាសាភិរតោ បំសុក្កូលធរោ មុនិ

សុគតសាសនធរោ សទា សោត្ថី ភវតុ នោ ។

ជាអ្នកត្រេកអរនៅក្នុងព្រៃ ទ្រទ្រង់សំពត់បង្សុកូល ជាព្រះមុនីដែលទ្រទ្រង់ពាក្យបង្រៀនរបស់ព្រះសុគត ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[๘๓] អាបត្តិអនាបត្តិយា សតេកិច្ចាយ កោវិទោ

វិនយេ អគ្គនិក្ខិត្តោ ឧបាលិ សត្ថុវណ្ណិតោ ។

សូមព្រះឧបាលិត្ថេរ ជាអ្នកឈ្លាសក្នុងអាបត្តិនិងអនាបត្តិ ឈ្លាសក្នុងអាបត្តិដែលកែទៀបាន និងកែទៀមិនបាន ព្រះសាស្តាទ្រង់សរសើរហើយ បានទទួលតំណែងថា ជាអ្នកកំពូលក្នុងព្រះវិន័យ ។

[๘๔] វិនយេ ចារមិប្បត្តោ វិនយគ្គោ ធរោ មុនិ

ភវតុ នោ មហាសន្តិ សោត្ថាភវតុ នោ។

ជាអ្នកដល់នូវត្រើយក្នុងព្រះវិន័យ ជាព្រះមុនីមានព្រះវិន័យជាទីគោចរ (គឺនឹកដល់រឿងព្រះវិន័យស្មើ) ចូរប្រទាននូវសេចក្តីស្ងប់ដ៏ធំក្រៃលែងដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ ចូរប្រទាននូវសួស្តីនិងសុខភាពល្អដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[๘๕] អនុរុទ្ធមហាថេរោ ទិព្ពចក្ខូនមុត្តមោ

ញាតិសេដ្ឋោ ភគវតោ សោត្ថ្យារោគ្យំ ឧទាតុ នោ ។

សូមព្រះអនុរុទ្ធត្ថេរ ជាកំពូលលើសជាងភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកមានទិព្វចក្ខុ ជាញាតិដ៏ប្រសើររបស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ចូរប្រទានទូវសួស្តីនិងសុខភាពល្អដល់ខ្ញុំទាំងឡាយសព្វៗកាល ។

[๘๖] ឧច្ចាកុសិកានំ អគ្គោ ភទ្ទិយោ សុសមាហិតោ

កាឡិគោធាយ បុត្តោ ច សទា សោត្ថឹ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះភទ្ទិយត្ថេរ ជាកំពូលលើសជាងភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកមានត្រកូលខ្ពង់ខ្ពស់ ជាអ្នកមានចិត្តមាំ ជាបុត្ររបស់នាងកាឡិគោធា ចូរប្រទានទូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[๘๗] អានន្ទោ ពុទ្ធុបដ្ឋាកោ សន្តិតិសាធុសម្មតោ

ពហុស្សុតោ ធម្មធរោ សទា សោត្ថឹ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះអានន្ទត្ថេរ ជាពុទ្ធុបដ្ឋាក បានទទួលតំណែងកំពូលថា ជាអ្នកដំណើរការល្អក្នុងសង្គាយនា ជាពហុស្សូត ទ្រទ្រង់ធម៌ ចូរប្រទានទូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[๘๘] កិមិលោ សិរិសម្បន្នោ មហាសុខសមប្បិតោ

មហាឥឍាសវោ ជាតោ មហាសន្តឹ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះកិមិលត្ថេរ ជាអ្នកបរិបូណ៌ដោយសិរី ប្រកបដោយមហាសុខ ជាព្រះមហាខីណាស្រព ចូរប្រទាននូវសេចក្តីស្ងប់ដ៏ធំក្រៃលែងដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[៨៩] គរុវាសំ វសត្ថាន បសន្នោ ពុទ្ធសាសនេ

ភគុ ចារយាតំ បត្តោ សទា សោត្ថឹ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះភគុត្ថេរ ជាអ្នកជ្រះថ្លាក្នុងពាក្យបង្រៀនរបស់ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ បានទម្លុះជាព្រះអរហន្ត ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[៩០] កុលប្បសាធនកោ កាឡុទាយី មហិទ្ធិកោ

ឯតទគ្គដ្ឋិតោ ថេរោ សទា សោត្ថឹ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះកាឡុទាយិត្ថេរ ជាអ្នកមានឫទ្ធិច្រើន ញុំាងសេចក្តីជ្រះថ្លារបស់ត្រកូលឲ្យកើតឡើង ទ្រទ្រង់នៅក្នុងតំណែងឯតទគ្គៈ ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[៩១] សេដ្ឋោ ធម្មកថិកានំ តិណ្ណំ វេទាន បារគូ

បុណ្ណោ មន្តានិយា បុត្តោ ថេរោ សោត្ថឹ ករោតុ នោ។

សូមព្រះបុណ្ណត្ថេរ ជាបុត្ររបស់នាងមន្តានី ជាអ្នកពូលលើសជាងភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកជាធម្មកថិក ជាអ្នកដល់នូវត្រៃវេទ ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយសព្វៗកាល។

[๙๒] ភារទ្វាជោ មហាថេរោ សីហនាទានមុត្តមោ

ឋបិតោ អគ្គឋានម្ហិ សទា សោត្ថឹ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះបិណ្ឌោលភារទ្វាជមហាថេរ ជាអ្នកទ្រទ្រង់តំណែងកំពូលលើសជាងភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកបន្ទឺសីហនាទ ចូរប្រទានទូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[๙๓] សង្ខិត្តភាសិតមត្តំ វិត្ថារេន វិជានកោ

កច្ចានោ ភាវិសេ្សហោ ថេរោ សោត្ថឹ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះកច្ចាយនត្ថេរ ជាអ្នកយល់សេចក្តីដែលព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ត្រាស់ទុកដោយសង្ខេប ឲ្យពិស្តារបាន ជាអ្នកប្រាសចាកសេចក្តីជំពាក់ក្នុងលោក ចូរប្រទានទូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[๙๔] លកុណ្ឌកភទ្ទិយោ ថេរោ មញ្ជុស្សរានមុត្តមោ

ឋបិតោ អគ្គឋានម្ហិ សទា សោត្ថឹ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះលកុណ្ឌកភទ្ទិយត្ថេរ ជាអ្នកកំពូលលើសជាងភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកមានសំឡេងពីរោះ ចូរប្រទានទូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[๙๕] អរណាវិហារិនំ អគ្គោ ឧក្កិណោយ្យោ អនុត្តរោ

សុភូតិ ភូតឧមនោ ថេរោ សោត្ថឹ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះសុភូតិត្ថេរ ជាអ្នកកំពូលលើសជាងភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកនៅដោយធម៌មិនមានកិលេស ជាអ្នកគួរទទួលនូវទក្ខិណាដ៏ប្រសើរ ជាអ្នកណែនាំវនេយ្យជន ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[៩៦] អរញ្ញាវាសិនំ អត្ថោ រវតោ ឧធិរវនិយោ

វិវេក្ការភិរតោ ថេរោ សធា សោត្តឹ ការោតុ នោ ។

សូមព្រះរេវតត្ថេរ ជាអ្នកអាស្រ័យនៅក្នុងព្រៃ ជាអ្នកកំពូលលើសជាងភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកនៅក្នុងព្រៃជាវត្ត ជាអ្នកត្រេកអរដ៏ក្រៃលែងក្នុងវិវេក ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[៩៧] ឈាយីនំ ឧត្តមោ ថេរោ ការឆ្ទារេវតនាមកោ

សមាធិឈានកុសលោ សធា សោត្តឹ ការោតុ នោ ។

សូមព្រះកង្ខារេវតត្ថេរ ជាអ្នកកំពូលលើសជាងភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទម្ទុះឈាន អ្នកជំនាញក្នុងសមាធិនិងឈាន ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[៩៨] សោណោ ច កោឡិវិសោបិ អារឡូវីរិយានមុត្តមោ

បហិតត្តោ សធា ថេរោ សោត្តឹ ជាសុំ ការោតុ នោ ។

សូមព្រះសោណកោឡិវិសត្ថេរ ជាអ្នកមានចិត្តមាំ ជាអ្នក

កំពូលលើសជាងភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកប្រារព្ធសេចក្តីព្យាយាម ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[៩៩] កល្យាណវាក្ការណានំ សោណោ កុដិកណ្ណោបិ ច

អគ្គោតិ វណ្ណិតោ ថេរោ សោត្តឹ ជាសុំ ភរោតុ នោ ។

សូមព្រះសោណកុដិកណ្ណត្ថេរ ជាអ្នកដែលព្រះសាស្តាទ្រង់សរសើរថា ជាកំពូលលើសជាងភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកពោលវាចាពីរោះ ចូរប្រទាននូវផាសុកគឺសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[៧០០] លាភីនមុត្តមោ ថេរោ សីវលី ឥតិ វិស្សុតោ

សោ រតោ បច្ចយាធិម្ហិ សធា សោត្តឹ ភរោតុ នោ ។

សូមព្រះថេរៈប្រាកដនាមថា សីវលី ជាកំពូលលើសជាងភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកមានលាភ តែប្រាថ្នាតិចក្នុងបច្ចយជាដើម ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[៧០៧] សទ្ធាធិមុត្តានំ អគ្គោ វក្ការលិ ឥតិ នាមកោ

ចាមោជ្ជពហុលោ ថេរោ សធា សោត្តឹ ភរោតុ នោ ។

សូមព្រះថេរៈព្រះនាមថា វក្ការលិ ជាកំពូលលើសជាងភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកបង្អោនទៅដោយសទ្ធា អ្នកច្រើនដោយប្រាមោទ្យ ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[១០២] រាហុលោ ពុទ្ធបុត្តោបិ សិក្ខាកាមានមុត្តមោ

ទាយាទោ សព្ពធម្មេសុ មហាសន្តិំ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះរាហុលត្ថេរ ជាព្រះពុទ្ធបុត្រ ជាកំពូលលើសជាងភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកប្រាថ្នាសិក្សា ជាទាយាទក្នុងធម៌ទាំងពួង ចូរប្រទានទូវសេចក្តីស្ងប់ដ៏ធំដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[១០៣] សទ្ធាយ បព្វជិត្វាន រដ្ឋចាលោ បរក្កមី

ឯតទគ្គេ ឋិតោយេវ សទា សោត្ថិំ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះរដ្ឋបាលត្ថេរ អ្នកបួសហើយដោយសទ្ធា មានសេចក្តីព្យាយាម ទ្រទ្រង់ក្នុងតំណែងឯតទគ្គៈដោយពិត ចូរប្រទានទូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[១០៤] កុណ្ឌធានោ មហាថេរោ សលាកំ បឋមំ គតោ

ឋបិតោយេវ ឋានម្ហិ សទា សោត្ថិំ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះកុណ្ឌធានមហាថេរ អ្នកបានទទួលនូវសលាកជាទីមួយ អ្នកទ្រទ្រង់នូវតំណែងឯតទគ្គៈ ចូរប្រទានទូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[១០៥] បដិភាណវន្តានម្បិ អគ្គោតិ ពុទ្ធវណ្ណិតោ

វង្គីសោ អរហា សេដ្ឋោ សទា សោត្ថិំ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះវង្គីសត្ថេរ ដែលព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ទ្រង់ត្រាស់សរសើរ ថា ជាកំពូលលើសជាងភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកមានបដិភាណ ជាព្រះអរហន្តដ៏ប្រសើរ ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[១០៦] សមន្តចាសាធិកានំ អគ្គឋានម្ហិ ឋបិតោ

ឧបសេនោ វង្គន្តបុត្តោ សទា សោត្ថឹ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះឧបសេនវង្គន្តបុត្តត្ថេរ អ្នកទ្រទ្រង់ក្នុងតំណែងជា កំពូលលើសជាងភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកមានបរិសទ័គួរជ្រះថ្លា ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[១០៧] ទព្វោ មល្លបុត្តោ ថេរោ សេនាសនាបញ្ញាបកោ

ឋបិតោ អគ្គឋានម្ហិ សទា សោត្ថឹ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះទព្វត្ថេរ ជាមល្លបុត្រ អ្នកទ្រទ្រង់តំណែងឯតទគ្គៈ អ្នកចាត់ចែងសេនាសនៈ ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំង ឡាយ សព្វៗកាល ។

[១០៨] បិលិន្ទវច្ឆសមណោ ទេវតានំ បិយោ អហុ

ឋបិតោ អគ្គឋានម្ហិ សោត្ថ្យារោគ្យំ ទទាតុ នោ ។

សូមព្រះបិលិន្ទវច្ឆត្ថេរ ដែលជាទីស្រឡាញ់របស់ពួកទេវតា អ្នកទ្រទ្រង់តំណែងឯតទគ្គៈ ចូរប្រទាននូវសួស្តីនិងសុខភាព ល្អដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[១០៩] ពាហិរយោ ទារុចីរិយោ ខិប្បាភិញ្ញានមុត្តមោ

កោរតុ នោ មហាសន្តឺ អារោគ្យញ្ច ជយំ សទា ។

សូមព្រះពាហិយទារុចីរិយត្ថេរ ជាកំពូលលើសជាងភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកត្រាស់ដឹងរហ័ស ចូរប្រទានទូវសេចក្តីស្ងប់ដ៏ធំក្រៃលែង សុខភាពល្អ និងជ័យជម្នះដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[១១០] កុមារកស្សបត្ថេរោ ចិត្តកថីនមុត្តមោ

មិច្ឆាវិតក្កបច្ឆេទោ សទា សោត្តឺ កោរតុ នោ ។

សូមព្រះកុមារកស្សបត្ថេរ ជាកំពូលលើសជាងភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកមានវាចាដ៏វិចិត្រ កម្ចាត់មិច្ឆាវិតក្កៈបាន ចូរប្រទានទូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[១១១] បដិសម្ភិទាបត្តានំ អគ្គដ្ឋានម្ប៊ិ ឋបិតោ

កោដ្ឋិតោ អរហា សេដ្ឋោ សទា សោត្តឺ កោរតុ នោ ។

សូមព្រះកោដ្ឋិតត្ថេរ ជាអ្នកទ្រទ្រង់តំណែង កំពូលលើសជាងភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទម្លុះបដិសម្ភិទា ជាព្រះអរហន្តដ៏ប្រសើរ ចូរប្រទានទូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[១១២] អប្បាពាធោ មហាថេរោ អប្បាពាធានមុត្តមោ

ពាកុលោ អរហា ជាតោ សទា សោត្តឺ កោរតុ នោ ។

សូមព្រះពាកុលមហាថេរ អ្នកមានអាពាធតិច ជាកំពូល
លើសជាងភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកមានអាពាធតិច ជាព្រះអរហន្ត
ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[៧៧៣] បុព្វេនិវាសវេទីនំ អគ្គោតិ ពុទ្ធវណ្ណិតោ

សោភិតោ នាម សោ ថេរោ សទា សោត្តឹ ភរោតុ នោ ។

សូមព្រះសោភិតត្ថេរ ដែលព្រះពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់សរសើរថា
ជាកំពូលលើសជាងភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នករលឹកជាតិបាន
ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[៧៧៤] មហាកប្បិនត្ថេរោបិ ភិក្ខុ ឱវាទកោ អហុ

ភុសលោ ឱវាទទានេ សទា សោត្តឹ ភរោតុ នោ ។

សូម្បីព្រះមហាកប្បិនត្ថេរ ជាអ្នកឲ្យឱវាទដល់ភិក្ខុ ជាកំពូល
លើសក្នុងការបង្រៀន ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ
សព្វៗកាល ។

[៧៧៥] ភិក្ខុនោវាទកានគ្គោ នន្ទកោ ឥតិ វិស្សុតោ

ទាលេតុ នោ សទា ថេរោ សោត្តឹ ជាសុំ ភរោតុ នោ ។

សូមព្រះថេរៈប្រាកដនាមថា នន្ទកៈ ជាកំពូលលើសជាង
ភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកឲ្យឱវាទដល់នាងភិក្ខុនី ចូរគ្រប់គ្រងនូវ
ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ចូរប្រទាននូវផាសុកគឺសួស្តី
ដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[១១៦] ឥន្ទ្រិយេសុ តុត្តទ្ធាវោ អត្តដ្ឋានេ ឋិតោ អហុ

ឆន្ទត្តេវោ វសិប្ឋត្តោ សទា សោត្តឹ ការវាតុ នោ ។

សូមព្រះនន្ទត្តេរ ជាអ្នកគ្រប់គ្រងនូវទ្វារក្នុងឥន្ទ្រិយហើយ ទ្រទ្រង់ក្នុងតំណែងឯតទគ្គៈ ដល់ភាពជំនាញហើយ (ក្នុងសមាបត្តិ) ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយសព្វៗកាល។

[១១៧] តេជោធាតុកុសលានំ អត្តដ្ឋានម្ហិ ឋបិតោ

សាគតោ នាម សោ ថេវោ សោត្តឹ ជាសុំ ការវាតុ នោ។

សូមព្រះថេរៈព្រះនាម សាគតៈ អ្នកទ្រទ្រង់តំណែងកំពូលលើសជាងភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកឈ្វាសក្នុងតេជោកសិណ ចូរប្រទាននូវផាសុកគឺសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[១១៨] សញ្ញាវិវដ្ត កុសលោ បធានោ ភាវនារតោ

ពុទ្ធសិស្ឃោ មហាបន្តោ មហាសន្តឹ ការវាតុ នោ ។

សូមព្រះមហាបន្តកត្តេរ អ្នកឈ្វាសក្នុងវិបស្សនាដែលចេញចាកសញ្ញា (មាននិចួសញ្ញាជាដើម) មានសេចក្តីព្យាយាមត្រេកអរក្នុងការអប់រំចិត្ត ជាសិស្សរបស់ព្រះសាស្តា ចូរប្រទាននូវសេចក្តីស្ងប់ដ៏ធំក្រៃលែងដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[๑๑๙] ចូឡបន្តកត្តេរោបិ មនោមយាភិនិម្មិតោ

ឋបិតោ អគ្គដ្ឋានម្ហិ សទា សោត្ថឹ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះចូឡបន្តកត្តេរ អ្នកនិម្មិតកាយដែលសម្រេចដោយ (ឈាន) ចិត្ត អ្នកទ្រទ្រង់នូវតំណែងឯតទគ្គៈ ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[๑๒๐] បដិភាណេយ្យកានំ តុ អគ្គដ្ឋានម្ហិ ឋបិតោ

រាជោ ថេរោ មហាសោត្ថឹ ករោតុ នោ អនាមយំ ។

សូមព្រះរាជត្តេរ អ្នកទ្រទ្រង់នូវតំណែង កំពូលលើសជាងភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកមានបដិភាណ ចូរប្រទាននូវសួស្តីដ៏ធំក្រៃលែងនិងសុខភាពល្អដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[๑๒๑] លូខចីវរធរានំ ភិក្ខូនំ ឧត្តមោ អហុ

មោឃរាជមហាថេរោ មហាសន្តឹ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះមោឃរាជមហាថេរ ជាកំពូលលើសជាងភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទ្រទ្រង់ចីវរសៅហ្មង ចូរប្រទាននូវសេចក្តីស្ងប់ដ៏ធំក្រៃលែងដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[๑๒๒] វិមលោ វិមលបញ្ញោ សុរូបោ សុសមាហិតោ

រជោ ន លិម្បតិ ឧទ្ធុ មហាសន្តឹ ករោតុ នោ ។

สูมព្រះវិមលត្ថេរ អ្នកមានបញ្ញា ប្រាសចាកមន្ទិល មានរូបស្អាត មានចិត្តតាំងមាំល្អ ធុលីគឺកិលេស មិនមានជាប់ក្នុងខន្ធ ๕ របស់លោក ចូរប្រទានទូវសេចក្តីស្ងប់ដ៏ធំក្រៃលែងដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[๑๒๓] ធម្មចាលោ មហាចាលោ មហាធម្មធរោ យតិ

មហាខីណាសវោ លោកេ មហាសន្តិំ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះមហាចាលត្ថេរ អ្នកវក្បាធម៌ដ៏ប្រសើរ ទ្រទ្រង់ធម៌ដ៏ប្រសើរ ជាព្រះមហាខីណាស្រព ចូរប្រទានទូវសេចក្តីស្ងប់ដ៏ធំក្រៃលែង ដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[๑๒๔] ចក្ខុចាលោ មហាថេរោ បធានោ សីលសំវុតោ

បហិតត្តោ មហាកាយោ មហាសន្តិំ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះចក្ខុបាលមហាថេរ អ្នកមានសេចក្តីព្យាយាមសង្រ្គមក្នុងសីល អ្នកមានចិត្តតាំងមាំ មានពួកធម៌ដ៏ប្រសើរ ចូរប្រទានទូវសេចក្តីស្ងប់ដ៏ធំក្រៃលែង ដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[๑๒๕] សព្វវេរភយាតីតោ នារទោ អាសវក្ខយោ

មហាសន្តិករោ លោកេ សទា សោត្តិំ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះនារទត្ថេរ អ្នកកន្ទងផុតចាកពៀរនិងភ័យទាំងពួង

អស់អាសវៈហើយ អ្នកសាងសេចក្តីសូបដ៏ធំក្រៃលែង ក្នុងលោក ចូរប្រទានទូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាលៗ

[๑๒๖] ពុទ្ធបូជាយ និរតោ ជិនភត្តិបរាយនោ

សទ្ធម្មសវនោ ថេរោ សទា សោត្តឹ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះសទ្ធម្មសវនត្ថេរ អ្នកត្រេកអរក្នុងការបូជានូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ មានកក្តីក្នុងព្រះជិនស្រី ជាទីតាំង ចូរប្រទានទូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាលៗ

[๑๒๗] បច្ចិមភវសម្បត្តោ គោតមោ ភាវនារតោ

រាគក្ខយមនុប្បត្តោ សទា សោត្តឹ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះគោតមត្ថេរ ជាអ្នកដល់ទីបំផុតនៃកពហើយ ត្រេកអរក្នុងសេចក្តីព្យាយាម បានដល់នូវកិរិយាអស់ទៅនៃរាគៈ ចូរប្រទានទូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាលៗ

[๑๒๘] សេនាសនេសុ សប្បាយំ លទ្ធា ឈានំ សមារភិ

គោធិកោ ពុទ្ធឈាយន្តោ សទា សោត្តឹ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះគោធិកត្ថេរ បានទទួលនូវសេនាសនៈ ជាទីសប្បាយហើយ ប្រារព្ធឈាន សំឡឹងមើលព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ចូរប្រទានទូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាលៗ

[១២៩] ពុធ្ធេ បសន្នមានសោ សុពាហុ បញ្ជលីកតោ

ទីណាសវោ វសីភ្ទតោ មហាសន្តឹ កវោតុ នោ ។

សូមព្រះសុពាហុត្ថេរ ជាអ្នកមានចិត្តជ្រះថ្លាក្នុងព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ បានធ្វើអញ្ជលី (កាល ៩៤ កប្បកន្លងមកហើយ) ជាព្រះទីណាស្រព មានជំនាញ (ក្នុងសមាបត្តិ) ចូរប្រទាននូវសេចក្តីស្ងប់ដ៏ធំក្រៃលែង ដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[១៣០] វិបស្សនាយ បសុតោ វល្ជិយោ សុសមាហិតោ

សតោ ឈាយី វនេវាសី សធា សោត្តឹ កវោតុ នោ ។

សូមព្រះវល្ជិយត្ថេរ ជាអ្នកខ្ងល់ខ្ងាយក្នុងវិបស្សនាភាវនា មានចិត្តតាំងមាំល្អហើយ មានសតិ សំឡឹងឈាន នៅក្នុងព្រៃជានិច្ច ចូរប្រទាននូវសូស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[១៣១] ឧត្តិយោ វិនយធរោ អតិក្ការន្តោ នរាមរេ

ធារេន្តោ អន្តិមំ ទេហំ សធា សោត្តឹ កវោតុ នោ ។

សូមព្រះឧត្តិយត្ថេរ អ្នកទ្រទ្រង់ព្រះវិន័យ កន្លងផុតមនុស្ស និងទេវតា អ្នកទ្រទ្រង់កាយដែលមានក្នុងភពជាទីបំផុត ចូរប្រទាននូវសូស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[១៣២] វិមលោ វិរជោជល្ជោ ជាតោ បណ្ឌរកេតុនា

ពិម្ពិសារធ្ទជោ ថេរោ សធា សោត្តឹ កវោតុ នោ ។

សូមព្រះវិមលកោណ្ឌញ្ញត្ថេរ ជាអ្នកជ្រាសចាកនូវធុលីគឺកិលេស បង្កើតជាព្រះកិក្ខុនិងព្រះមុនី ជាអ្នកមានបញ្ញាបរិសុទ្ធ ដូចជាទង់ព្រះជាទពិម្ពិសារ ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[១៣៣] រម្មារញ្ញេ វសិត្វាន ភាវេន្តោ កុសលំ ពហុំ

យោគក្ខេមមនុប្បត្តោ សភិយោ សន្តិំ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះសភិយត្ថេរ ជាអ្នកនៅក្នុងព្រៃដែលគួររីករាយ ចម្រើនកុសលជាអនេក ទម្លុះព្រះនិព្វាន ជាទីក្សេមចាកកិលេស ចូរប្រទាននូវសេចក្តីស្ងប់ដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[១៣៤] បុព្វេនិវាសំ ជានន្តោ ទិព្វចក្ខុវិសោធនោ

នាគិរហាតំ បត្តោ សោត្ថ្យារោគ្យំ ឧទាតុ នោ ។

សូមព្រះនាគិតត្ថេរ ជាអ្នករលឹកជាតិក្នុងកាលមុនបាន ជាអ្នកជម្រះនូវទិព្វចក្ខុឲ្យបរិសុទ្ធ បានដល់នូវភាពជាព្រះអរហន្ត ហើយ ចូរប្រទាននូវសួស្តីនិងសុខភាពល្អដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[១៣៥] ចាតិមោក្ខមនុប្បត្តោ វិជយោ រញ្ញគោចរោ

លាភាលាភេ តថាសំសី សន្តោ សោត្ថិំ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះវិជយត្ថេរ ជាអ្នកជល់ព្រមដោយជាតិមោក្ខ-
សំវរសីល ជាអ្នកមានព្រៃជាទីគោចរ មានលាភទាំងតូច
ទាំងធំ បានពោលសរសើរតាមសភាពពិត ចូរប្រទាននូវ
សួស្តីជល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[๑๓๖] តណ្ហាជដំ វិជដេត្វា វាឡេត្វាន វិបស្សនំ

សង្ឃរក្ខិតោ មហាថេរោ មហាសន្តឹ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះសង្ឃរក្ខិតមហាថេរ ជាអ្នកកាប់ឆ្ការនូវជដៈគឺតណ្ហា
ចម្រើនវិបស្សនាហើយ ចូរប្រទាននូវសេចក្តីស្ងប់ដ៏ធំ
ក្រៃលែង ជល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[๑๓๗] អរញ្ញាសាភិរតោ ភវនេត្តិសមូហតោ

ធម្មានំ ចារមិប្បត្តោ ឧត្តរោ ថាតុ នោ ភយា ។

សូមព្រះឧត្តរត្ថេរ ជាអ្នកត្រេកអរក្នុងការនៅព្រៃ ជាអ្នកជក
នូវតណ្ហា ដែលនាំទៅកាន់កំពង់ បានដល់នូវត្រើយ
នៃធម៌ទាំងឡាយ ចូរគ្រប់គ្រងរក្សានូវខ្ញុំទាំងឡាយ ឲ្យផុត
ចាកភ័យវិបត្តិ ។

[๑๓๘] បុព្វេ បុញ្ញានិ កត្វាន បុព្វយោគំ សមារភិ

ឩសភោរហតំ បត្តោ សធា សោត្តឹ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះឧសភត្ថេរ ជាអ្នកធ្វើបុណ្យក្នុងកាលមុនហើយ

ជ្រាវព្ធកម្មដ្ឋាន ដែលជាចំណែកខាងដើម (នៃមគ្គ) បាន ទម្លុះកាពជាព្រះអរហន្ត ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[៧៣៩] សមាបត្តិសមាបន្នោ ឆឡភិញ្ញោ មហិទ្ធិកោ

សិវកោ ពុទ្ធឈាយន្តោ សទា សោត្ថឹ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះសិវកត្ថេរ ជាអ្នកដល់ព្រមដោយសមាបត្តិ មាន អភិញ្ញា ៦ មានឫទ្ធិច្រើន ជាអ្នកសំឡឹងមើលព្រះពុទ្ធជា ម្ចាស់ ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[៧៤០] សត្តារិយធនោ ថេរោ ធនិយោ ធម្មសាគរោ

វន្តសំសារគមនោ សទា សោត្ថឹ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះធនិយត្ថេរ ជាអ្នកមានអរិយទ្រព្យ ៧ ប្រការ ជា សាគរនៃធម៌ លះការប្រព្រឹត្តទៅក្នុងសង្សារវដ្តហើយ ចូរ ប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[៧៤១] បញ្ចក្ខន្ធេ បរិញ្ញាយ ភាវយិត្វាន និព្ពុតឹ

បត្វាន បរមំ សន្តឹ ថោសិយោ ថាតុ នោ ភយា។

សូមព្រះថោសិយត្ថេរ ជាអ្នកកំណត់ដឹងនូវបញ្ចក្ខន្ធហើយ ចម្រើននូវការរំលត់កិលេស បានដល់នូវសេចក្តីស្ងប់ ដ៏ក្រៃលែង ចូរគ្រប់គ្រងរក្សានូវខ្ញុំទាំងឡាយ ឲ្យផុត ចាកភ័យវិបត្តិ ។

[៧៤២] ឧបនិស្សយសម្បន្នោ ឧជ្ជយោ ពុទ្ធមាមកោ

លោកត្តបសុតោ ថេរោ សទា សោត្តឹ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះឧជ្ជយត្ថេរ ជាអ្នកសម្បូរដោយធម៌ដែលជាហេតុ ចេញចាកវដ្ត: ជាអ្នកគោរពក្នុងព្រះពុទ្ធ ជាអ្នកឧល់ឧាយ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់សត្វលោក ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[៧៤៣] ពុទ្ធប្បសាទសម្បន្នោ បព្វជិ ជិនសាសនេ

សញ្ជយោ នាម សោ ថេរោ សទា សោត្តឹ ករោតុ នោ។

សូមព្រះថេរ:ព្រះនាមថា សញ្ជយ: ជាអ្នកដល់ព្រមដោយ សេចក្តីជ្រះថ្លាក្នុងព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ បួសហើយក្នុងសាសនា របស់ព្រះជិនស្រី ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[៧៤៤] មារញ្ជយោ មហាថេរោ រាមណោយ្យោ មហិទ្ធិកោ

និព្វាននិន្នចិត្តោ សោ សទា សោត្តឹ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះមហាថេរ:នាមថា រាមណោយ្យ: ជាអ្នកមានបុទ្ធិច្រើន មានចិត្តបង្អោនទៅព្រះនិព្វាន ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំង ឡាយ សព្វៗកាល។

[๑๘๕] ឧភោ ចាបញ្ច បុញ្ញញ្ច វីតិវត្តោ អនាសវោ

វីរត្តេរោ រហប្បត្តោ សទា សោត្ថឹ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះវីរត្តេរ ជាអ្នកឆ្ងង់ផុតចាកបាប និងបុណ្យទាំងពីរ ប្រការ អស់អាសវៈហើយ ដល់ភាពជាព្រះអរហន្ត ចូរ ប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[๑๘๖] បុណ្ណាមាសមហាថេរោ បំសុក្កូលធរោ យតិ

បុព្វកិច្ចវិធឹ កត្វា មហាសន្តឹ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះបុណ្ណមាសមហាថេរ ជាអ្នកទ្រទ្រង់សំពត់បង្សុកូល ធ្វើនូវវិធីដែលជាបុព្វកិច្ចខាងដើមហើយ ចូរប្រទាននូវសេចក្តី សុខដ៏ធំក្រៃលែងដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[๑๘๗] បញ្ចធិន្ទោ បញ្ចជហោ បញ្ច ឩត្តរិភាវនោ

បញ្ចសង្គាតិគោ ថេរោ សទា សោត្ថឹ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះបញ្ចសង្គាតិគត្តេរ ជាអ្នកកាត់សំយោជនៈខាងក្រោម ๕ ជាអ្នកលះសំយោជនៈខាងលើ ๕ ជាអ្នកអប់រំឥន្ទ្រិយ ๕ ឲ្យក្រៃលែងៗទៅ ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[๑๘๘] បុព្វយោគំ វិចារេន្តោ ជិនភត្តិបរាយនោ

ពេលដ្ឋសីសោ វំសធរោ សទា សោត្ថឹ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះពេលដ្ឋសីសត្ថេរ ជាអ្នកពិចារណាសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយ ក្នុងជាតិមុន មានកក្តីក្នុងព្រះជិនស្រីជាទីតាំង ជាអ្នកទ្រទ្រង់វង្សត្រកូល ចូរប្រទានទូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[៧៨៩] បញ្ចុប្បន្នេហិ អភយោ និកន្តិ ឆត្តិ ជីវិតេ

អដិតោ សោ មហាថេរោ មហាសន្តិំ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះមហាថេរៈនាម អជិតៈ ជាអ្នករួចភ័យចាកខន្ធ ៥ ដែលកើតឡើងហើយ មិនមានសេចក្តីត្រេកអរក្នុងជីវិត ចូរប្រទានទូវសេចក្តីស្ងប់ដ៏ធំក្រៃលែងដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[៧៩០] វិវដ្តនិស្សយេ បុញ្ញេ កត្វា សម្ពុទ្ធភត្តិមា

កុល្យត្ថេរោរហាប្បត្តោ មហាសន្តិំ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះកុល្យត្ថេរ ជាអ្នកមានកក្តីក្នុងព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ បំពេញបុណ្យអាស្រ័យព្រះនិព្វាន បានដល់នូវភាពជាព្រះអរហន្តហើយ ចូរប្រទានទូវសេចក្តីស្ងប់ដ៏ធំក្រៃលែងដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[៧៩១] វិបស្សី ធម្មធាយាទោ ថេរោ និគ្រោធនាមកោ

និព្វានគមនសន្ធិដ្ឋោ សធា សោត្តិំ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះថេរៈនាមថា និគ្រោធៈ ជាអ្នកសំឡឹងត្រៃលក្ខណ៍ (ដោយវិបស្សនាបញ្ញា) ជាធម្មទាយាទ យើញច្បាស់នូវធម៌ដែលធ្វើឲ្យដល់នូវព្រះនិព្វាន ចូរប្រទាននូវសេចក្តីស្ងប់ដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[៧៥២] តិស្សោ វិជ្ជា អនុបត្តោ សុគន្ធោ នាម សោរហា

សព្វទាបបរិក្ខីណោ សទា សោត្តឹ ភវាតុ នោ ។

សូមព្រះអរហន្តនាមថា សុគន្ធៈ ជាអ្នកបានដល់នូវវិជ្ជា ៣ មានបាបទាំងពួងអស់រលីងហើយ ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[៧៥៣] នន្ទិយោ សទ្ធាសម្បន្នោ ជិតក្វេសោ មហាថេរោ

អភិញ្ញាចារមិប្បត្តោ សទា សោត្តឹ ភវាតុ នោ ។

សូមព្រះនន្ទិយមហាថេរ ជាអ្នកដល់ព្រមដោយសទ្ធា ឈ្នះកិលេសហើយ ជាអ្នកដល់នូវត្រើយនៃអភិញ្ញា ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[៧៥៤] ភិលេសា ឈាបិតា យេន ជិតធម្មរតេន សោ

ភម្មារបុត្តវិមលោ សទា សោត្តឹ ភវាតុ នោ ។

ព្រះថេរៈអង្គណា ជាអ្នកត្រេកអរក្នុងធម៌ដែលជាគ្រឿងវិជិតមារ ដុតកិលេសបានហើយ ព្រះថេរៈមាននាមថា វិមលៈ

ជាបុត្ររបស់ជាងមាស ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[๑๘๕] ទេវលោកមនុស្សេសុ អនុភុត្វា វិភូតិយោ
តិស្សត្តេរោ មហាភូតោ មហាសន្តឹ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះតិស្សត្តេរ ជាអ្នកសោយសម្បត្តិក្នុងទេវលោក និងមនុស្សលោកហើយ ជាព្រះអរហន្តដ៏ប្រសើរ ចូរប្រទាននូវនូវសេចក្តីស្ងប់ដ៏ធំក្រៃលែងដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[๑๘๖] សុវិមុត្តោ មហានាគោ តីហិ វង្គេហិ មុត្តកោ
សុមង្គលោ មហាថេរោ មហាសន្តឹ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះសុមង្គលមហាថេរ ជាអ្នករួចផុតល្អហើយ ជាព្រះអរហន្តដ៏ធំ ផុតហើយចាកកោងទាំង ៣ (គឺកោងផ្លូវកាយ វាចា ចិត្ត) ចូរប្រទាននូវសេចក្តីស្ងប់ដ៏ធំក្រៃលែដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[๑๘๗] និរគ្គន្ថោ និរាសាសោ មលវិលវិសោធនោ
វិវេកាភិរតោ គុត្តោ សធា សោត្តឹ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះមហាថេរៈនាមថា គុត្តៈ ជាអ្នកមិនមានអវិជ្ជា ប្រាសចាកតណ្ហា ជម្រះមទិលឲ្យបរិសុទ្ធ ត្រេកអរក្រៃលែងក្នុងវិវេក អ្នកសង្រួមខ្ជួនហើយ ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[๑๕๘] បវិវេកមនុប្បត្តោ គិរិមានន្ទនាមកោ

ភាវេន្តោ កុសលេ ធម្មេ សទា សោត្ថឹ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះថេរៈនាមថា គិរិមានន្ទ ជាអ្នកចម្រើនូវកុសលធម៌ បានដល់ហើយនូវវិវេក ៣ (គឺកាយវិវេក ចិត្តវិវេក និង ឧបធិវិវេក) ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[๑๕๙] ពុទ្ធសាសនមារន្ធោ សមិទ្ធិ ភាវនារតោ

សមិទ្ធិគុណាសម្បន្នោ សទា សោត្ថឹ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះសមិទ្ធិត្ថេរ ជាអ្នកព្យាយាមបដិបត្តិតាមពាក្យបង្រៀនរបស់ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ជាអ្នកត្រេកអរក្នុងភាវនា ដល់ព្រមដោយគុណនៃសេចក្តីសម្រេច ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[๑๖๐] អារាធិតជិនោ សន្តោ ជោតិត្ថេរោ មហារហោ

វិមុត្តោ សព្វសំសារា សទា សោត្ថឹ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះជោតិត្ថេរ ជាអ្នកញុំាងព្រះជិនស្រីឲ្យមានព្រះទ័យរីករាយហើយ ជាអ្នកស្ងប់ ជាព្រះអរហន្តដ៏ធំក្រៃលែង រួចផុតហើយចាកសង្សារវដ្តទាំងពួង ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[៧៦៧] សេនាសនានិ បន្តានិ សេវន្តោ ឈានមារភិ

ឆឡភិញ្ញោ មហាចុន្ទោ សទា សោត្ថឹ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះមហាចុន្ទត្ថេរ ជាអ្នកអាស្រ័យក្នុងសេនាសនៈដ៏ស្ងាត់ ចូលឈានហើយ ទ្រទ្រង់អភិញ្ញា ៦ ចូរប្រទានពរសួស្តីជល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[៧៦៨] ឆន្នត្ថេរោ សហាជាតោ សុណន្តោ ជិនសាសនំ

យោគក្ខេមមនុប្បត្តោ សទា សោត្ថឹ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះឆន្នត្ថេរ ជាសហជាតនឹងព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ កាលជឿស្តាប់ពាក្យបង្រៀនរបស់ព្រះជិនស្រីហើយ បានជល់ហើយនូវព្រះនិព្វាន ដែលជាទីក្សេមចាកកិលេស ចូរប្រទានពរសួស្តីជល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[៧៦៩] មេឃិយោ ពុទ្ធុប្បដ្ឋាកោ ជិនភត្តិបរាយនោ

មិច្ឆាវិតក្កុបច្ឆេទោ សទា សោត្ថឹ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះមេឃិយត្ថេរ ជាពុទ្ធុប្បដ្ឋាក មានភក្តីក្នុងព្រះជិនស្រី ជាទីតាំង កាត់មិច្ឆាវិតក្កៈហើយ ចូរប្រទានពរសួស្តីជល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[៧៧០] ឧបវាណោ មហាថេរោ មហាកាយោ មហារហោ

មហិទ្ធិកោ មហាតេជោ សទា សោត្ថឹ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះឧបវាណមហាថេរ ជាអ្នកមានរាងកាយខ្ពស់ធំ ជា ព្រះអរហន្តដ៏ធំក្រៃលែង មានឫទ្ធិដ៏ច្រើន មានអានុភាពច្រើន ចូរប្រទាននូវសួស្តីជល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[៧៦៥] សង្ក្ពិច្ចោ ចោរធមនោ សព្វសំយោជនក្ខយោ

ចាលេតុ នោ សព្វភយា សោត្ថ្យារោគ្យំ ធនាតុ នោ ។

សូមព្រះសង្ក្ពិចូត្ថេរ ជាអ្នកទូន្ទានន្ទូវចោរ អស់សំយោជន: ទាំងពួង ចូរគ្រប់គ្រងនូវខ្ញុំទាំងឡាយឲ្យផុតចាកភ័យទាំងពួង ចូរប្រទាននូវសួស្តីនិងសុខភាពល្អជល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[៧៦៦] បញ្ហាព្យាការណោ ឆេកោ មេត្តាឈានរតោ យតិ

សោចាកោ ចាយសម្បន្នោ សធា សោត្តឹ ការោតុ នោ ។

សូមព្រះសោបាកត្ថេរ ជាអ្នកឈ្លាសក្នុងការតបបញ្ហារបស់ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ត្រេកអរក្នុងឈាន ដែលប្រកបដោយមេត្តា បរិបូណិដោយហេតុ (ក្នុងការទម្លុះមគ្គផល) ចូរប្រទាននូវ សួស្តីជល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[៧៦៧] ទេត្តសម្បត្តិសម្បត្តោ វឌ្ឍមានោវ សោត្ថិនា

សុមនោ អរហា ជាតោ សធា សោត្តឹ ការោតុ នោ ។

សូមព្រះសុមនត្ថេរ ជាអ្នកជល់ព្រមដោយកាលដ៏សមគួរ

(ក្នុងការទម្លុះធម៌) ជាអ្នកចម្រើនដោយសេចក្តីសុខដ៏ពិត ជាព្រះអរហន្តហើយ ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[๑๖๘] បិយោ នោមនុស្សានំ សានុត្តរោ ពហុស្សុតោ
មេត្តាឈាយី តមោឃាតីសនោ សោត្ថឹ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះសានុត្តរ ជាទីស្រឡាញ់នៃមនុស្សនិងទេវតាទាំងឡាយ ជាពហុស្សូត មានឈានប្រកបដោយមេត្តា ជាអ្នកទម្លាយនូវងងឹត គឺមោហៈ ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[๑๖๙] យោ ច បុព្ពេ ករំ ចាបំ កុសលេន បិធីយតិ
អង្គុលិមាលោ សោ ថេរោ សនោ សោត្ថឹ ករោតុ នោ ។

ព្រះថេរៈអង្គណា បិទវាំងនូវបាបដែលខ្លួនធ្វើទុកក្នុងកាលមុនដោយកុសល ព្រះថេរៈមានឈ្មោះថា អង្គុលិមាល ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[๑๗๐] វិបស្សនាធុរា យេបិ ថេរា សមថយានិកា
ខីណាសវា មហាតេជា មហាតមវិនោទនា ។

សូម្បីព្រះថេរៈអង្គណា ជាវិបស្សនាយានិក ឬសមថយានិក ជាអ្នកអស់អាសវៈហើយ មានតេជៈច្រើន ជាអ្នកកម្ចាត់នូវងងឹតដ៏ធំ គឺមោហៈ ។

[៧៧៧] ឈានិកាឈានិកា យេបិ ធម្មាភិសមយាធយោ

សព្ពេ សោត្តឹ សធា ធេន្តុ ជយមារោគ្យមាយុនោ ។

និងព្រះថេរៈទាំងឡាយអង្គឯណា បានទម្លុះធម៌ជាដើម ទាំងបានឈាន និងមិនបានឈាន សូមព្រះថេរៈទាំងឡាយអង្គនោះ ចូរប្រទានន្ទូវសួស្តី ជ័យជម្នះ សុខភាពល្អ និងអាយុ ដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

ព្រះមហាថេរី ១៣ អន្ត

[៧៧២] រត្តញ្ញូនំ ភិក្ខុនីនំ គោតមី ជិនមាតុច្ចា

ឋបិតា អគ្គឋានម្ហិ សធា សោត្តឹ ភវោតុ នោ ។

សូមព្រះគោតមីថេរី ជាព្រះមាតុច្ចារបស់ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ទ្រទ្រង់តំណែងកំពូលលើសជាងភិក្ខុនីទាំងឡាយ អ្នកមានរាត្រីយូរ ចូរប្រទានន្ទូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[៧៧៣] មហាបញ្ញានមគ្គជ្ជា ខេមាថេរីតិ ចាកជា

សាវិកា ពុទ្ធសេជ្ជស្ស សធា សោត្តឹ ភវោតុ នោ ។

សូមសាវិការបស់ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏ប្រសើរ ប្រាកដនាមថាព្រះខេមាថេរី ទ្រទ្រង់តំណែងកំពូលលើសជាងភិក្ខុនីទាំងឡាយ អ្នកមានបញ្ញាច្រើន ចូរប្រទានន្ទូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[๑๗๔] ថេរី ឧប្បលវណ្ណា ច ឥទ្ធិមន្តីនមុត្តមា

សាវិកា ពុទ្ធសេដ្ឋស្ស សទា សោត្ថឹ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះឧប្បលវណ្ណាថេរី សាវិការបស់ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ជ័ប្រសើរ ទ្រទ្រង់តំណែងកំពូលលើសជាងភិក្ខុនីទាំងឡាយ អ្នកមានឫទ្ធិច្រើន ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[๑๗๕] វិនយទ្ធរីនំ អគ្គា បជាបាវាតិ វិស្សុតា

ឋបិតា អគ្គដ្ឋានម្ហិ សទា សោត្ថឹ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះថេរីប្រាកដនាមថា បជាបាវ ទ្រទ្រង់តំណែងកំពូលលើសជាងភិក្ខុនីទាំងឡាយ អ្នកទ្រទ្រង់ព្រះវិន័យ ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[๑๗๖] ធម្មកថិកបវរា ធម្មទិន្នាតិ នាមិកា

ឋបិតា អគ្គដ្ឋានម្ហិ សទា សោត្ថឹ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះថេរីមាននាមថា ធម្មទិន្នា ទ្រទ្រង់តំណែងកំពូលលើសជាងភិក្ខុនីទាំងឡាយ អ្នកជាធម្មកថិកា ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[๑๗๗] ឈាយិកានំ ភិក្ខុនីនំ ឧត្តរាថេរីតិ នាមេសា

អគ្គឋានេ ឋិតា អហុ សទា សោត្ថឹ ករោតុ នោ ។

សូមសាវិកានាមថា នន្ទាថេរី ទ្រទ្រង់តំណែងកំពូលលើស ជាងភិក្ខុនីទាំងឡាយ អ្នកមានឈាន ចូរប្រទានន្ទូវសូស្តី ដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[៧៧៨] អារជ្ជវីរិយានំ អគ្គា សោណាថេរីតិ នាមិកា

ឋបិតា តត្ត ឋានម្ហិ សធា សោត្តឹ ការោតុ នោ ។

សូមព្រះថេរីនាមថា សោណា ទ្រទ្រង់តំណែងកំពូលលើស ជាងភិក្ខុនីទាំងឡាយ អ្នកប្រារព្ធសេចក្តីព្យាយាម ចូរប្រទាន ន្ទូវសូស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[៧៧៩] ធិព្វចក្ខុកានំ អគ្គា ពកុលា ឥតិ វិស្សុតា

វិសុទ្ធនយនា សាបិ សធា សោត្តឹ ការោតុ នោ ។

សូមព្រះថេរីប្រាកដនាមថា ពកុលា អ្នកមានចក្ខុដ៏ប្រសើរ ជាកំពូលលើសជាងភិក្ខុនីទាំងឡាយ អ្នកមានទិព្វចក្ខុ ចូរប្រទានន្ទូវសូស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[៧៨០] កុណ្ឌលកេសា ភិក្ខុនី ទិប្ឋាភិញ្ញានមុត្តមា

ឋបិតាយេវ ឋានម្ហិ សធា សោត្តឹ ការោតុ នោ ។

សូមភិក្ខុនីឈ្មោះថា កុណ្ឌលកេសា អ្នកទ្រទ្រង់តំណែងកំពូល លើសជាងភិក្ខុនីទាំងឡាយ អ្នកត្រាស់ដឹងរហ័ស ចូរប្រទាន ន្ទូវសូស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[๑๘๑] ថេរី ភទ្ទកាបិលានី បុព្ពជាតិមនុស្សរី
តាសំយេវ កិក្ខុនីនំ អគ្គា សោតុំ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះភទ្ទកាបិលានីថេរី អ្នករលឹកជាតិមុនបាន ជាកំពូលលើសជាងភិក្ខុនីទាំងឡាយ អ្នករលឹកជាតិបាន ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[๑๘๒] ថេរី តុ ភទ្ទកច្ចានា មហាភិញ្ញានមុត្តមា
ជិនេន សុខុក្កំ សា សធា សោតុំ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះភទ្ទកច្ចានាថេរី (គឺព្រះនាងយសោធរា) អ្នករួមទុក្ខរួមសុខរបស់ព្រះជិនស្រី ជាកំពូលលើសជាងភិក្ខុនីទាំងឡាយ អ្នកមានអភិញ្ញាធំ ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[๑๘๓] លូខចីវរធារីនំ អគ្គា កិសាបិ គោតមី
ឋបិតា អគ្គឋានម្ហិ សធា សោតុំ ករោតុ នោ ។

សូមព្រះកិសាគោតមី អ្នកទ្រទ្រង់តំណែងកំពូលលើសជាងភិក្ខុនីទាំងឡាយ អ្នកទ្រទ្រង់ចីវរសៅហ្មង ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល។

[๑๘๔] សិង្គាលមាតា ភិក្ខុនី សទ្ធាធិមុត្តានមុត្តមា
ករោតុ នោ មហាសន្តិំ អារោគ្យញ្ច សុខំ សធា ។

សូមព្រះសិង្គាលមាតាកិកុនី ជាកំពូលលើសជាងកិកុនីទាំង
ឡាយ អ្នកបង្អោនទៅដោយសទ្ធា ចូរប្រទាននូវសេចក្តី
ស្ងប់ដ៏ធំក្រៃលែង សុខភាពល្អ និងសេចក្តីសុខដល់ខ្ញុំ
ទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[๑๘๕] អញ្ញា ភិក្ខុនិយោ សព្វា ឆានាគុណាធរា ពហូ
ចាលេន្តុ នោ សព្វភយា សោករោគាធិសម្ភវា ។

សូមភិក្ខុនីជទៃច្រើនព្រះអង្គ អ្នកទ្រទ្រង់គុណធម៌ផ្សេងៗ
ចូរគ្រប់គ្រងនូវខ្ញុំទាំងឡាយឲ្យផុតចាកភ័យទាំងពួង ដែល
កើតអំពីសេចក្តីសោក និងរោគភ័យជាដើម ។

[๑๘๖] សោតាបន្នាឧយោ សេក្ខា សន្ទាបញ្ញាសីលាធិកា
ភាគសោ ក្ខេសឧហានា សធា សោត្តិ ករោតុ នោ។

សូមព្រះភិក្ខុនីជាសេក្ខបុគ្គល មានសោតាបន្នជាដើម អ្នក
ក្រៃលែងដោយសទ្ធា បញ្ញា និងសីល ជាអ្នកជុតកិលេស
បានចំណែកខ្លះ ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ
សព្វៗកាល ។

ស្តេចនាគ

[๑๘๗] សុមនោ សុមនចលោ អរាឆ្បេរបត្តកោ
ចម្បេយ្យោ មុចលិន្ទោ ច កម្ពលោ ភុជគិស្សរោ ។

សុមននាគរាជ សុមនចលនាគរាជ អរវាឡនាគរាជ ឯរបត្តកនាគរាជ ចម្បេយ្យនាគរាជ មុចលិន្ទនាគរាជ និង៑កម្ពលនាគរាជ ជាស្តេចនាគ ។

[๑๘๘] កាលនាគោ មហាកាឡោ សង្ខបាលោ មហោទរោ
មណិកណ្ឋោ មណិអក្ខិ ឆន្ទនាគោបឆន្ទកោ។

កាលនាគរាជ មហាកាឡនាគរាជ សង្ខបាលនាគរាជ មហោទរនាគរាជ មណិកណ្ឋនាគរាជ មណិអក្ខិនាគរាជ ឆន្ទនាគរាជ និង៑ឧបឆន្ទនាគរាជ ។

[๑๘๙] វរុណោ ឆតរដ្ឋោ ច កុក្កុវិលោបលាសកោ
ចិត្រនាគោ មហាវីរោ ឆព្យាបុត្តោ ច វាសុកី ។

វរុណនាគរាជ ឆតរដ្ឋនាគរាជ កុក្កុវិលនាគរាជ អបលាល-នាគរាជ ចិត្រនាគរាជ មហាវីរនាគរាជ ឆព្យាបុត្តនាគរាជ និង៑វាសុកីនាគរាជ ។

[๑๙๐] កណ្ហាគោតមោ ភុជគិន្ទោ អគ្គិឆមសិខោ តថា
ឆូឡោទរោ អហិឆត្តោ ឆនាគា ឯវមថាឆយោ។

កណ្ហាគោតមនាគរាជ ដែលជាស្តេចនាគ អគ្គិសិខនាគរាជ ឆូមសិខនាគរាជ ឆូឡោទរនាគរាជ អហិឆត្តនាគរាជ និង៑នាគ ទាំង៑ឆ្យាយ មានឯវមថនាគរាជជាដើម ។

[១៩១] អាសីវិសា ឃោរវិសា យេ សព្ពេ ឆយនាវុធា
ជលដ្ឋា វា ថលដ្ឋា វា បព្ពតេយ្យា ឆនីចរា
ករោន្តុ នោ មហាសោត្ថឺ អាយុមារោគិយំ សទា ។

នាគរាជពួកណាមានពិសដ៏ខ្លាំងក្លា មានពិសគួរឲ្យកំយ្លាច មានភ្នែកជាអាវុធ ទោះនៅក្នុងទឹក នៅលើគោក នៅក្នុងភ្នំ ឬនៅក្នុងស្ទឹង សូមនាគទាំងឡាយនោះ ចូរប្រទាននូវសួស្តី ជ័យជំរៃលែង អាយុ និងសុខភាពល្អ ដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

ប្រេត

[១៩២] និជ្ឈាមតណ្ហិកា បេតា ខុសុសត្តិ ច លោមកា
មំសបិណ្ឌាធរោ បេតា បេតា វេមានិកាធរោ
ចារលេន្តុ នោ សព្ពភយា សទា តេ សុខិនោ សទា ។

និជ្ឈាមតណ្ហិកប្រេត ខសុលោមកប្រេត សត្តិលោមកប្រេត មំសបិណ្ឌប្រេត និងវេមានិកប្រេតជាដើម សូមប្រេតទាំងនោះ ចូរមានសេចក្តីសុខគ្រប់កាល ចូរគ្រប់គ្រងនូវខ្ញុំទាំងឡាយ ឲ្យផុតចាកភ័យទាំងពួង សព្វៗកាល ។

អសុរ

[១៩៣] យេ បហារាទសម្ពរ- ពល្យាសុរគណា ច យេ
វេបចិត្តាសុរគណា ចន្ទាសុរគណាធរោ ។

ពួកអសុរណា គឺពួកបហាវាទអសុរ ពួកសម្ភវអសុរ ពួកពលិអសុរ ពួកវេបចិត្តអសុរ និងពួកចន្ទអសុរជាដើម ។

[๑๙๔] សព្ពេ តេបិ មហាតេជា ភូតយក្ខនិវារណា

ករោន្តុ នោ មហាសោត្ថឹ អារោគ្យញ្ច ជយំ សទា ។

សូម្បីពួកអសុរទាំងអស់នោះ ជាអ្នកមានតេជៈច្រើន ជាទីរាំងកូតនិងយក្ខ ចូរប្រទានទូវសួស្តីជ័ធំក្រៃលែង សុខភាពល្អ និងជ័យជម្នះដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

ធតរដ្ឋ

[๑๙๕] យេ យក្ខា សត្តសហស្សា ភុម្មា កាបិលវត្ថុកា

ឥទ្ធិមន្តោ ជុតិមន្តោ វណ្ណវន្តោ យសស្សិនោ ។

យក្ខជាភុម្មទេវតាជ្រុំពីរពាន់ណា នៅក្នុងក្រុងកបិលពស្តុ ទ្រទ្រង់ឥទ្ធិបុទ្ធិ មានរស្មីរុងរឿង មានសម្បុរល្អ បរិបូណ៌ដោយបរិវារ ។

[๑๙๖] សព្ពេ តិសរណា យក្ខា មហេសក្ខា ជុតិន្ធរា

ករោន្តុ នោ មហាសោត្ថឹ អារោគ្យញ្ច ជយំ សទា ។

យក្ខទាំងឡាយទាំងពួង ដែលមានព្រះរតនត្រ័យជាទីពឹង មានសក្តិធំ ទ្រទ្រង់នូវពន្លឺ សូមយក្ខទាំងនោះ ចូរប្រទានទូវសួស្តីជ័ធំក្រៃលែង សុខភាពល្អ និងជ័យជម្នះដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[๑๙๗] ឆសហាស្សា ហោមវាតា យក្ខា ឆានត្តវណ្ណិនោ

ពុទ្ធបូជាយ និរតា សធា សោត្តឺ ករោតុ នោ ។

សូមយក្ខប្រាំមួយពាន់ ដែលនៅក្នុងព្រៃហិមពាន្ត មានសម្បុរផ្សេងៗគ្នា ត្រេកអរក្នុងការបូជានូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[๑๙๘] សាតាគិរា តិសហាស្សា យក្ខា ឆិលាធិវណ្ណិនោ

ឆានាបភាយ សម្បន្នា សធា សោត្តឺ ករោតុ នោ ។

សូមយក្ខបីពាន់ ដែលនៅលើភ្នំសាតាគីរី មានសម្បុរខៀវជាដើម បរិបូណ៌ដោយពន្លឺផ្សេងៗ ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[๑๙๙] វេស្សាមិត្តា បញ្ចសតា យក្ខា ឆានត្តវណ្ណិនោ

ឥទ្ធិមន្តោ ជុតិមន្តោ វណ្ណវន្តោ យសស្សិនោ

មោទមានា អភិក្កាមុំ សធា សោត្តឺ ករោន្តុ នោ ។

សូមយក្ខប្រាំរយ ដែលនៅលើភ្នំវេស្សាមិត្ត មានសម្បុរផ្សេងៗគ្នា ទ្រទ្រង់នូវឫទ្ធិ មានរស្មី មានសម្បុរល្អ បរិបូណ៌ដោយបរិវារ រីករាយមកប្រជុំគ្នា ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[២០០] កុម្ភីរោ រាជគហិកោ រវបុល្ជស្ស និរវសនំ

ភិយ្យោ នំ សតសហស្សំ យក្ខានំ បយិរុទាសតិ

យោ យក្ខេហិ បរិវារោ សធា សោត្តឹ ករោតុ នោ ។

យក្ខណ្ឌោះកុម្ភីរ: ដែលនៅជិតក្រុងរាជគ្រឹះ មានភ្នំរវបុល្ជ ជាវិមាន មានពួកយក្ខច្រើនសែនមកចូលមកប្រណិបត្ត៍ ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[២០៧] បុរិមញ្ជ ធិសំ រាជា ធតរដ្ឋោ បសាសតិ

គន្ធព្វានំ អធិបតិ មហារាជា យសស្សិ សោ ។

ស្តេចមហារាជព្រះនាមថា ធតរដ្ឋ គ្រប់គ្រងក្នុងទិសបូពិ ជាអធិបតីរបស់ពួកគន្ធព្វ មានបរិវារច្រើន ។

[២០២] បុត្តាបិ តស្ស ពហវោ ឥន្ធនាមា មហព្ធលា

សោ រាជា សហ បុត្តេហិ សធា សោត្តឹ ករោតុ នោ ។

សូម្បីបុត្ររបស់មហារាជក៏មានច្រើន មាននាមថា ឥន្ធ:ដូចគ្នា សុទ្ធតែមានកម្ជាំងច្រើន សូមស្តេចធតរដ្ឋនិងបុត្រទាំងឡាយ ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[២០៣] ឧក្ខិណញ្ជ ធិសំ រាជា វិរុឡ្ហោ តំ បសាសតិ

កុម្ភណ្ឌានំ អធិបតិ មហារាជា យសស្សិ សោ ។

ស្តេចមហារាជព្រះនាមថា វិរុឡ្ហកៈ គ្រប់គ្រងក្នុងទិសទក្សិណ ជាអធិបតីរបស់ពួកកុម្ភណ្ឌ មានបរិវារច្រើន ។

[๒๐๔] បុត្តាបិ តស្ស ពហវោ ឥន្ទនាមា មហាពលា

វិរូឡ្ហោ សហ បុត្តេហិ សទ្ធា សោត្តឹ ករោតុ នោ ។

សូម្បីបុត្ររបស់មហារាជក៏មានច្រើន មាននាមថា ឥន្ទៈដូចគ្នា សុទ្ធតែមានកម្លាំងច្រើន សូមស្តេចវិរុឡ្ហកៈនិងបុត្រទាំងឡាយ ចូរប្រទានទូវសួស្តីជល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[๒๐๕] បច្ចិមញ្ច ទិសំ រាជា វិរូបក្ខោ បសាសតិ

នាគានញ្ច អធិបតិ មហារាជា យសស្សិ សោ ។

ស្តេចមហារាជព្រះនាមថា វិរូបក្ខៈ គ្រប់គ្រងក្នុងទិសបស្ចិម ជាអធិបតីរបស់ពួកនាគ មានបរិវារច្រើន ។

[๒๐๖] បុត្តាបិ តស្ស ពហវោ ឥន្ទនាមា មហាពលា

វិរូបក្ខោ សហ បុត្តេហិ សទ្ធា សោត្តឹ ករោតុ នោ ។

សូម្បីបុត្ររបស់មហារាជក៏មានច្រើន មាននាមថា ឥន្ទៈដូចគ្នា សុទ្ធតែមានកម្លាំងច្រើន សូមស្តេចវិរូបក្ខៈនិងបុត្រទាំងឡាយ ចូរប្រទានទូវសួស្តីជល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[๒๐๗] ឧត្តរេន ទិសំ រាជា កុវេរោ តំ បសាសតិ

យក្ខានញ្ច អធិបតិ មហារាជា យសស្សិ សោ ។

ស្តេចមហារាជព្រះនាមថា កុវេរៈ គ្រប់គ្រងក្នុងទិសឧត្តរ ជាអធិបតីរបស់ពួកយក្ខ មានបរិវារច្រើន ។

[๒๐๘] បុត្តាបិ តស្ស ពហវោ ឥន្ទនាមា មហាពលា

កុវេរោ សហ បុត្តេហិ សទា សោត្ថឹ ករោតុ នោ ។

សូម្បីបុត្ររបស់មហារាជក៏មានច្រើន មានឈ្មោះថា ឥន្ទៈដូចគ្នា សុទ្ធតែមានកម្លាំងច្រើន សូមស្តេចកុវេរៈនិងបុត្រទាំងឡាយ ចូរប្រទានពរសួស្តីជល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[๒๐๙] បុរិមំ ទិសំ ធតរដ្ឋោ ទក្ខិណេន វិរុឡ្ហកោ

បច្ឆិមេន វិរូបក្ខោ កុវេរោ ឧត្តរំ ទិសំ ។

ស្តេចធតរដ្ឋៈ (នៅរក្សា) ខាងបុរិមទិស ស្តេចវិរុឡ្ហកៈ (នៅរក្សា)ខាងទក្ខិណទិស ស្តេចវិរូបក្ខៈ (នៅរក្សា)ខាងបច្ឆិមទិស ស្តេចកុវេរៈ (នៅរក្សា)ខាងឧត្តរទិស ។

[๒๑๐] ចត្តារោ តេ មហារាជា សមន្តា ចតុរោ ទិសា

ពន្ធិត្វមានា អដ្ឋំសុ សទា សោត្ថឹ ករោន្តុ នោ ។

មហារាជទាំងឡាយ៤នោះ ជាអ្នកញុំាងទិសទាំងបួនជោយ

ជុំវិញ ឲ្យរុងរឿង ចូរប្រទានទូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[๒๑๑] តេសំ មាយាវិនោ ទាសា អាគុំ វញ្ចនិកា សហា
មាយា កុដេណ្ឌុ វិដេណ្ឌុ វិតុច្ច វិជុដោ សហ ។

អ្នកបម្រើស្តេចមហារាជទាំងបួននោះ ជាអ្នកមានមាយា ពោកបញ្ឆោត មានលេស មកកាន់ទីប្រជុំ គឺអ្នកបម្រើឈ្មោះកុដេណ្ឌុ វិដេណ្ឌុ វិតុច្ច និងវិជុដៈ ។

[๒๑๒] ចន្ទនោ កាមសេដ្ឋោ ច កិន្ទុឃណ្ឌុ និឃណ្ឌុ ច
បនាទោ ឱបមញ្ញោ ច ទេវសូតោ ច មាតលិ ។

ឈ្មោះចន្ទនៈ កាមសេដ្ឋៈ កិន្ទុឃណ្ឌុ និឃណ្ឌុ បនាទៈ ឱបមញ្ញៈ និងសារថីមាតលី ។

[๒๑๓] ចិត្តសេនោ ច គន្ធព្ពោ ឆឡេ រាជា ជនេសភោ
វរោ បញ្ចសិខោ ទេវ តិម្ពរូ សុរិយវច្ឆសា ។

គន្ធព្វឈ្មោះចិត្តៈ សេនៈ និងចិត្តសេនៈ ទេវបុត្រឈ្មោះនឡៈ ទេវបុត្រឈ្មោះជវនសភៈ ទេវបុត្រឈ្មោះបញ្ចសិខៈ ទេពគន្ធព្វឈ្មោះតិម្ពរូ ទេពធីតាឈ្មោះសុរិយវច្ឆសា ។

[๒๑๔] ឯតេ ចញ្ញេ ច រាជានោ គន្ធព្ពា ច មហាពលា
មោទមានា សធា សោត្តឹ ករោន្តុ នោ អនាមយំ ។

សូមទេព យក្ខ និងគន្ធព្វទាំងនោះ ព្រមទាំងទេវតាជវ៉ៃៗ ជាអ្នកមានកម្លាំងច្រើន មានចិត្តរីករាយ ចូរប្រទាននូវ សូស្តីនិងសុខភាពល្អដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

នាគ

[២៧៥] មហន្តា នាគសា នាគា រវសាលា សហ តច្ឆកា

កម្ពលស្សតរា ចាបិ មេរុចាធសិតា ពលា ។

ពួកនាគទាំងឡាយដ៏ច្រើន អាស្រ័យនៅក្នុងស្រះឈ្មោះថា នាគស: នាគអាស្រ័យនៅក្នុងនគរវេសាលី ព្រមទាំងបរិវារ របស់នាគតច្ឆក: កម្ពលនាគរាជ និងអស្សតរនាគរាជ ជា អ្នកមានកម្លាំងខ្លាំងក្លា ស្ថិតនៅក្នុងភ្នំសុមេរុរាជ ។

[២៧៦] យាមុនា ធតរដ្ឋា ច សព្វេ នាគា យសស្សិនោ

ឯរាវណោ មហានាគោ ការោន្ត្ថុ នោ អនាមយំ ។

នាគនៅក្នុងស្ទឹងយមុនា និងនាគធតរដ្ឋ: នាគទាំងពួងនោះ ព្រមទាំងបរិវារ និងស្តេចជំរីឯរាវណ ចូរប្រទាននូវ សុខភាពល្អដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

ត្រុឌ

[២៧៧] មហិទ្ធិកា សុបណ្ណា យេ នាគរាជេ មហព្ពលេ

គហោត្វា ជិនទេត្តេវ បក្ខន្ទឹសុ នភេ ពលា

តេ ពុទ្ធសរណា សព្វេ សោត្តឹ ការោន្ត្ថុ នោ សទា ។

គ្រុឌទាំង៦ឡាយឯណា មានឫទ្ធិច្រើន កាលចាប់នាគរាជដែល មានកម្លាំង៩ខ្លាំង ហើយហើរទៅកាន់អាកាសដែលជាទេត្តដែន ឈ្នះនាគដោយកម្លាំង គ្រុឌទាំង៦ឡាយនោះ មានព្រះពុទ្ធជាសរណៈ ចូរប្រទានពួរសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំង៦ឡាយ សព្វៗកាល ។

ទេវតា

[២៧៨] បឋព្យាទោ ច តេជោ ច វាយោ ទេវា មហិទ្ធិកា

ឧបចារេន និព្វត្តា សទា សោត្ថឹ ករោន្តុ នោ ។

ទេវតាឈ្មោះបឋវី ឈ្មោះអាបោ ឈ្មោះតេជោ និង៣ឈ្មោះវាយោ មានឫទ្ធិច្រើន កើតដោយឧបចារឈាន (ក្នុង៣បឋវីកសិណជាដើម) ចូរប្រទានពួរសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំង៦ឡាយ សព្វៗកាល ។

[២៧៩] វរុណា វារណា ទេវា សោមោ ច យសសា សហា

មេត្តាករុណិកា សព្វេ សទា សោត្ថឹ ករោន្តុ នោ ។

ទេវតាឈ្មោះវរុណៈ ឈ្មោះវារណា ឈ្មោះសោមៈ ព្រមទាំងទេវតាឈ្មោះយសៈ ម្យ៉ាងទៀត ទេវតាឈ្មោះមេត្តា គឺអ្នកកើតដោយការចម្រើនមេត្តា) និង៣ឈ្មោះករុណា គឺអ្នកកើតដោយការចម្រើនករុណា) ចូរប្រទានពួរសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំង៦ឡាយ សព្វៗកាល ។

[២២០] បណ្ណាសយោជនាយាមេ វិមានេ រតនាមយេ

ឋិតោ តមេ វិហន្ត្វាន សូរិយោ សោត្តឹ ករោតុ នោ។

សូមសុរិយទេព ដែលស្ថិតនៅក្នុងវិមាន ៥០យោជន៍ ដែលសម្រេចហើយដោយរតន: ចូរកម្ចាត់នូវងងឹតហើយ ប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[២២១] ចន្ទោ សីតករោ លោកេ បភាយុជ្ជលិតោធយោ

មហន្ធការវិធ្ធំសី សធា សោត្តឹ ករោតុ នោ ។

សូមចន្ទទេពមានរស្មីរុងរឿង កម្ចាត់នូវងងឹតដ៏ធំ ឧទ័យឡើងក្លឹស្វាងក្នុងលោក ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[២២២] វេណ្ហុ ច សហសីធេវា អសមា ច ធុវេ យមា

ចន្ទស្ស្ឯបនិសា ធេវា ធេវា សុរិយនិស្ស្ឯតា

ពុធូស្ស្ឯ មាមកា សព្វេ សធា សោត្តឹ ករោន្ត្ថុ នោ ។

ទេវតាឈ្មោះវេណ្ហុ ឈ្មោះសហសី ឈ្មោះអសម: ព្រះយមទាំងពីរ ទេវតាដែលអាស្រ័យព្រះចន្ទ និងទេវតាដែលអាស្រ័យព្រះអាទិត្យ សូមទេវតាទាំងពួង ដែលរាប់កាន់ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[២២៣] ឆក្ខត្តានិ បុរក្ខត្វា ទេវា មង្គលាហាកា

សក្កោ បុរិន្ទទោ សេដ្ឋោ សទា សោត្ថឹ ករោន្តុ នោ ។

ទេវតាឡោមព័ទ្ធនក្ខត្តឫក្ស ទេវតាខ្យល់ ទេវតាភ្លៀង ទេវតាមេឃ និងសក្កទេវរាជដ៏ប្រសើរដែលបានឲ្យទានក្នុងកាលមុន ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[២២៤] មហន្តា សហភូ ទេវា ជលមគ្គិសិខារិវ

អរិដ្ឋកា ច រោជា ច ឧមាបុប្ផានិភាសិនោ ។

ទេវតាឈ្មោះសហភូ ដ៏ធំរុងរឿងដូចភ្លើង អរិដ្ឋកទេព និងរោជទេព អ្នកមានរស្មីដូចផ្កាត្រកៀត ។

[២២៥] វរុណា សហធម្មា ច អច្ចុតា ច អនេជកា

សូលេយ្យរុចិរា ទេវា ទេវា វាសវនេសិនោ

ឧសេតេ ឧសធា កាយា សទា សោត្ថឹ ករោន្តុ នោ ។

ទេវតាឈ្មោះវរុណៈ ឈ្មោះសហធម្មៈ ឈ្មោះអច្ចុតៈ ឈ្មោះអនេជកៈ ឈ្មោះសូលេយ្យៈ ឈ្មោះរុចិរៈ និងឈ្មោះវាសវនេសី សូមទេពជម្ពូកៗ និងជម្ពូកទាំងនោះ ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[២២៦] សមានា មហាសមានា មានុសា មានុសុត្តមា

ខិឌ្ឌាបទោសិកា ទេវា ទេវា មនោបទោសិកា ។

ទេវតាឈ្មោះសមាន: ឈ្មោះមហាសមាន: ឈ្មោះមានុស: ឈ្មោះមានុសុត្តម: ឈ្មោះទិឌ្ឍបទោសិក: និងឈ្មោះមនោបទោសិក: ។

[๒๒๗] អថាបិ ហារយោ ទេវា ទេវា លោហិតវាសិនោ
ចារគា មហាចារគា សព្ពេ ទេវា យសស្សិនោ
ឧសេតេ ឧសធា កាយា សធា សោត្តឹ កវោន្តុ នោ ។

ម្យ៉ាងទៀត ទេវតាឈ្មោះហរិ ឈ្មោះលោហិតវាសី ឈ្មោះចារគ: ឈ្មោះមហាចារគ: ទេវតាទាំងពួងនោះ បរិបូណ៌ដោយបរិវារ សូមទេពជម្រះពួកៗ និងជម្រះពួកទាំងនោះ ចូរប្រទានទូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[๒๒๘] សុក្កា កវុម្ហា អរុណា អាគុំ វេយនសា សហ
ទិធាតគយ្ហា ចាមោក្ខា អាគុំ ទេវា វិចក្ខណា ។

ទេវតាឈ្មោះសុក្ក: ឈ្មោះកវុម្ហ: ឈ្មោះអរុណ: មកហើយព្រមទាំងវេយនសទេព ទេវតាឈ្មោះទិឌាតគយ្ហ: ជាប្រធានទេវតាឈ្មោះវិចក្ខណ: ក៏មកព្រមគ្នា ។

[๒๒๙] សធាមត្តា ហារគជា មិស្សកា ច យសស្សិនោ
ថនយំ អាគ បដ្ឋន្នោ យោ ឱសា អភិវស្សតិ ។

ទេវតាឈ្មោះសទាមត្ត: ឈ្មោះហារគជ: ឈ្មោះមិស្សកៈ: ចរិបូណ៌ដោយបរិវារ និងបជ្ជុន្នទេព ដែលផ្គរឲ្យភ្ញៀងធ្លាក់គ្រប់ទិស ក៏មកព្រមគ្នា ។

[๒๓๐] ឧសេតេ ឧសធា កាយា សព្ពេ ឆានត្តវណ្ណិនោ

ឥទ្ធិមន្តោ ជុតិមន្តោ វណ្ណវន្តោ យសស្សិនោ

មោទមានា ឯនទានា សទា សោត្ថឹ ករោន្តុ នោ ។

ពួកទេពជប់ពួកៗ និងជប់ពួកទាំងនោះ មានសម្បុរផ្សេងៗគ្នា មានឫទ្ធិច្រើន មានអានុភាពច្រើន មានសម្បុរល្អ ចរិបូណ៌ដោយបរិវារ រីករាយចិត្ត ដែលឲ្យទូវជ័យជម្នះ ចូរប្រទានទូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឆ្លាយ សព្វៗកាល ។

[๒๓๑] លោកធាតុសហស្សេសុ ឧសស្សេវ សមន្តតោ

ទេវាឧយោ ចាណាគណា សទា សោត្ថឹ ករោន្តុ នោ ។

សូមពួកសត្វមានទេវតាជាដើម ក្នុងម៉ឺនលោកធាតុដោយជុំវិញនោះឯង ចូរប្រទានទូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឆ្លាយ សព្វៗកាល ។

[๒๓๒] ខេមិយា កដ្ឋកាយា ច ជោតិនាមា មហិទ្ធិកា

លម្ពីតកា លាមសេដ្ឋា សទា សោត្ថឹ ករោន្តុ នោ ។

ទេវតាឈ្មោះខេមិយៈ ឈ្មោះកដ្ឋកាយៈ ឈ្មោះជោតិ មាន

ឫទ្ធិច្រើន ទេវតាឈ្មោះលម្ពីតកា និងឈ្មោះលាមសេដ្ឋៈ ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[๒๓๓] ជលដ្ឋា ច ថលដ្ឋញ្ញា ទេវាកាសដ្ឋកាទយោ
យក្ខគន្ធព្វកុម្ភណ្ឌា បិសាចា យេ មហោរគា
មេត្តចិត្តា ច សព្វេ តេ សោត្ថឹ ជាសុំ ករោន្តុ នោ ។

ទេវតាដែលនៅក្នុងទឹក ទេវតានៅលើគោក និងទេវតាដែលនៅក្នុងអាកាស ជាដើមពួកជនៃ យក្ខ គន្ធព្វ កុម្ភណ្ឌ បិសាច និងនាគរាជទាំងអស់ ចូរមានមេត្តាចិត្ត សូមប្រទាននូវជាសុកគឺសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[๒๓๔] តាវតឹសា ច យេ ទេវា យាមា ទេវា មហិទ្ធិកា
តុសិតា ច មហាទេវា និម្មានរតិនោមរា ។

ទេវតាឯណានៅជាន់តាវត្តិង្ស ជាន់យាមា មានឫទ្ធិច្រើន ទេវតាដ៏ធំជាន់តុសិត ជាន់និម្មានរតី ។

[๒๓๕] វសវត្តីស រតិនោ សព្វេ ទេវា សវាសវា
ពុទ្ធបូជាយ និរតា សទា សោត្ថឹ ករោន្តុ នោ ។

ម្យ៉ាងទៀត ទេវតាជាន់បរនិម្មិតវសវតី សូមទេវតាទាំងពួងព្រមទាំងស្តេចវាសវៈ អ្នកត្រេកអរក្នុងពុទ្ធបូជា ចូរប្រទាននូវសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

ព្រហ្ម

[๒๓๖] ព្រហ្មានោ ចារិសជ្ជា ច យេ ច ព្រហ្មបុរោហិតា
មហាព្រហ្មា ច សព្ពេ តេ បឋមជ្ឈានសណ្ឋិនោ ។

ព្រហ្មទាំងឡាយឯណា ជាន់ចារិសជ្ជា ជាន់បុរោហិតា និង ព្រហ្មជាន់មហាព្រហ្ម ព្រហ្មទាំងអស់នោះ ទ្រទ្រង់ក្នុងបឋមជ្ឈាន ។

[๒๓๗] មេត្តាវិហារិនោ សន្តា សម្ពុទ្ធស្ស បរាយនា
ករោន្តុ នោ មហាសោត្ថឹ សេក្ខាសេក្ខបុថុជ្ជនា ។

ព្រហ្មទាំងនោះ នៅដោយមេត្តាជាប្រក្រតី ជាអ្នកស្ងប់ មានមុខឆ្ពោះទៅរកព្រះសម្ពុទ្ធ ទោះជាបុថុជ្ជន សេក្ខៈ និង អសេក្ខៈ ចូរប្រទានទូវសួស្តីដ៏ធំក្រៃលែង ដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[๒๓๘] បរិត្តាភាប្បមាណាភា ព្រហ្មា ចាភស្សរា តថា
ពុទ្ធបូជាយ និរតា ទុតិយជ្ឈានសណ្ឋិនោ ។

ព្រហ្មជាន់បរិត្តាភា ព្រហ្មជាន់អប្បមាណាភា និងព្រហ្មជាន់ អាភស្សរា ជាអ្នកត្រេកអរក្នុងពុទ្ធបូជា ទ្រទ្រង់នៅក្នុងទុតិយជ្ឈាន ។

[๒๓๙] មេត្តាការុណិកា សព្ពេ សព្ពសត្តហិតេសិនោ
ករោន្តុ នោ មហាសន្តឹ សោត្ថិមារោគ្យមាយុវំ ។

ព្រហ្មទាំងអស់នោះ ប្រកបដោយមេត្តា និងករុណា ស្វែងរកប្រយោជន៍ផ្តង់ផ្តើមដល់ជនទាំងពួង ចូរប្រទាននូវការស្ងប់ដ៏ធំក្រៃលែង សួស្តី សុខភាពល្អ និងអាយុវែងដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[២៤០] បរិត្តសុភាព្រហ្មានោ អប្បមាណាសុភា ច យេ
សុភាកិណ្ហា ច ព្រហ្មានោ តតិយជ្ឈានសណ្ឋិនោ ។

ព្រហ្មទាំងឡាយឯណា ឈ្មោះព្រហ្មជាន់បរិត្តសុភា ព្រហ្មជាន់អប្បមាណាសុភា និងព្រហ្មជាន់សុភាកិណ្ហា ព្រហ្មទាំងអស់នោះ ទ្រទ្រង់នៅក្នុងតតិយជ្ឈាន ។

[២៤១] បភាយ ជរណា លោកេ ពុទ្ធជ្ឈានរតា សទា
អហឹសា សព្វសត្តេសុ សទា សន្តឹ កភោន្តុ នោ ។

ព្រហ្មទាំងនោះផ្សាយរស្មីទៅក្នុងលោក ត្រេកអរក្នុងការរលឹកដល់ព្រះពុទ្ធ ជាអ្នកមិនបៀតបៀនសត្វលោកទាំងមូល ចូរប្រទាននូវសេចក្តីស្ងប់ដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[២៤២] វេហប្ផលាបិ ព្រហ្មានោ ចតុត្ថជ្ឈានសណ្ឋិនោ
សេក្ខបុថុជ្ជនាសេក្ខា សទា សន្តឹ កភោន្តុ នោ ។

សូម្បីព្រហ្មជាន់វេហប្ផលា ទ្រទ្រង់នៅក្នុងចតុត្ថជ្ឈាន ទោះជាបុថុជ្ជន សេក្ខៈ និងអសេក្ខៈ ចូរ ប្រទាននូវសេចក្តីស្ងប់ដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[๒๘๓] សម្បត្តិយោ ន ហាយន្តិ ព្រហ្មានោ ជិនសាវកា

អវិហានាមកា សព្វេ សទា សន្តឹ កវោត្តុ នោ ។

ពួកព្រហ្មទាំងអស់ ជាសាវ័ករបស់ព្រះជិនស្រី រមែងមិនវិនាសចាកសម្បត្តិ ទើបបានឈ្មោះថា អវិហា ចូរប្រទាននូវសេចក្តីសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[๒๘๔] អតប្បា នាម ព្រហ្មានោ ចតុត្ថជ្ឈានសណ្ឋិនោ

ព្រហ្មវិហារិកា សព្វេ សោត្ថឹ ជាសុំ កវោត្តុ នោ ។

ពួកព្រហ្មទាំងអស់ ទ្រទ្រង់នៅក្នុងចតុត្ថជ្ឈាន បរិបូណ៌ដោយព្រហ្មវិហារ ចូរប្រទាននូវផាសុក គឺសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[๒๘๕] សុទស្សា នាម ព្រហ្មានោ-ភិរូចា ឈានភោគិនោ

អបុនាគមនា កាមេ សន្តឹ ជាសុំ កវោតុ នោ ។

ពួកព្រហ្មឈ្មោះថា សុទស្សា មានរូបស្អាត សោយឈាន ជាអ្នកមិនត្រឡប់មកកាន់កាមភូមិទៀត ចូរប្រទាននូវផាសុក គឺសេចក្តីសួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[๒๘๖] ព្រហ្មវិហារសម្បន្នា ជិនភត្តិបរាយនា

ព្រហ្មានោ សុទស្សី នាម សទា សោត្ថឹ កវោត្តុ នោ ។

ពួកព្រហ្មណ្ឃោះថា សុទស្សី ដល់ព្រមហើយដោយព្រហ្ម-
វិហារ មានកក្តីក្នុងព្រះជិនស្រី ជាទីតាំង ចូរប្រទានន្ទូវ
សួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[២៤៧] អកនិដ្ឋា ច ព្រហ្មានោ ដេដ្ឋា សព្វគុណេហិ ច
បហីនភាវនិស្នេហា សធា សោត្តឹ ភវោន្ទុ នោ ។

ពួកព្រហ្មណ្ឃោះថា អកនិដ្ឋា ដ៏ប្រសើរដោយគុណទាំងពួង
កម្ចាត់សេចក្តីស្រឡាញ់ក្នុងភពបានហើយ ចូរប្រទានន្ទូវ
សួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[២៤៨] បឋមារូបព្រហ្មានោ សព្វូរបវិរាគិនោ
ជិនភត្តិរតា សព្វេ សធា សោត្តឹ ភវោន្ទុ នោ ។

អរូបព្រហ្មជាន់ទី ១ ទាំងពួង ជាអ្នកមិនជាប់ជំពាក់ក្នុងរូប
ត្រេកអរក្នុងភក្តីចំពោះព្រះជិនស្រី ចូរប្រទានន្ទូវសួស្តី
ដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[២៤៩] ទុតិយារូបព្រហ្មានោ ហោដ្ឋាឈានវិរាគិនោ
ជិនភត្តិរតា សព្វេ សធា សោត្តឹ ភវោន្ទុ នោ ។

អរូបព្រហ្មជាន់ទី ២ ទាំងពួង ជាអ្នកមិនពេញចិត្តក្នុងឈាន
ជាន់ទាប ត្រេកអរក្នុងភក្តីចំពោះព្រះជិនស្រី ចូរប្រទានន្ទូវ
សួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[២៥០] តតិយារូបព្រហ្មានោ ហោជ្ឈាឈានវិរាគិនោ

ជិនភត្តិរតា សព្វេ សទា សោត្តឹ ករោន្តុ នោ ។

អរូបព្រហ្មជាន់ទី ៣ ទាំងពួង ជាអ្នកមិនពេញចិត្តក្នុងឈាន ជាន់ទាប ត្រេកអរក្នុងកត្តីចំពោះព្រះជិនស្រី ចូរប្រទាននូវ សួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

[២៥១] ចតុត្ថារូបព្រហ្មានោ ហោជ្ឈាឈានវិរាគិនោ

ជិនភត្តិរតា សព្វេ សទា សោត្តឹ ករោន្តុ នោ ។

អរូបព្រហ្មជាន់ទី ៤ ទាំងពួង ជាអ្នកមិនពេញចិត្តក្នុងឈាន ជាន់ទាប ត្រេកអរក្នុងកត្តីចំពោះព្រះជិនស្រី ចូរប្រទាននូវ សួស្តីដល់ខ្ញុំទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

ប្រភេទរួមបុគ្គល

[២៥២] វេទេហេបរគោយានេ ជម្ពូទីបេ ករេម្ហិ ច

នេវយក្ខបិសាចេហិ សទ្ធឹ វិជ្ជាធរាទយោ ។

ពួកវិជ្ជាធរជាដើម ព្រមទាំងទេវតា យក្ខ និងបិសាច ក្នុងវេទេហទ្វីប អបរគោយានទ្វីប ជម្ពូទ្វីប និងឧត្តរកុរុទ្វីប។

[២៥៣] អាកាសដ្ឋា ច ព្រហ្មានោ ជលដ្ឋា ចន្តលិក្ខជា

ទ្វិបទាទយោ យេ សត្តា សទា សោត្តឹ ករោន្តុ នោ ។

ពួកព្រហ្មស្ថិតនៅក្នុងអាកាស និងសត្វជើងពីរជាដើម ដែលស្ថិតនៅក្នុងទឹក ឬអាកាស ចូរប្រទានពរសួស្តីដល់ខ្ញុំ ទាំងឡាយ សព្វៗកាល ។

អានុភាពព្រះរតនត្រ័យ

[២៥៤] មារសេនវិឃាតាយ ជិនស្ស សុខឈាយនោ
តេជោពលេន មហតា សទា មង្គលមត្តុ នោ ។

ដោយតេជានុភាពដ៏ធំក្រៃលែងរបស់ព្រះជិនស្រី ព្រះអង្គទ្រង់មានសេចក្តីសុខក្នុងឈាន ព្រោះបានកម្ចាត់បង់នូវមារពិរាជព្រមទាំងសេនា សូមមង្គលចូរកើតមានដល់យើងទាំងឡាយគ្រប់កាលទាំងពួង ។

[២៥៥] នានាគុណវិចិត្តស្ស រូបកាយស្ស សត្ថុនោ
សព្វទេវមនុស្សានំ មារពន្ធវិមោចិនោ
មេត្តាពលេន មហតា សទា មង្គលមត្តុ នោ ។

ដោយតេជានុភាពនៃព្រះមេត្តាដ៏ធំក្រៃលែងនៃព្រះរូបកាយដ៏វិចិត្រផ្សេងៗរបស់ព្រះសាស្តា ព្រះអង្គទ្រង់ញុំាងទេវតានិងមនុស្សទាំងពួង ឲ្យរួចផុតចាកគ្រឿងចំណងរបស់មារ សូមមង្គលចូរកើតមានដល់យើងទាំងឡាយគ្រប់កាលទាំងពួង ។

[២៥៦]សព្វញ្ញុតាឌិកាយស្ស ធម្មកាយស្ស សត្ថុនោ
ចក្ខាឌ្យកោចរស្សាបិ កោចរស្សេវ ភូរិយា
តេជោពលេន មហតា សព្វមង្គលមត្ថុ នោ ។

ដោយតេជានុភាពដ៏ធំក្រៃលែងនៃព្រះធម្មកាយ ដែលមានព្រះសព្វញ្ញុតញ្ញាណជាដើមរបស់ព្រះសាស្តា សូមមង្គលទាំងពួងចូរកើតមានដល់យើងទាំងឡាយគ្រប់កាលទាំងពួង ។

[២៥៧]រូបកាយសឌិសស្ស និម្មិតស្ស មហេសិនោ
ធម្មស្ស វត្ថុនោ សត្ថេ ទេវានំ សុគតា បតិ
តេជោពលេន មហតា សទា មង្គលមត្ថុ នោ ។

ដោយតេជានុភាពដ៏ធំក្រៃលែងនៃព្រះពុទ្ធនិម្មិត ដែលព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ទ្រង់និម្មិតហើយ ជូចជាព្រះរូបកាយរបស់ព្រះអង្គជាអ្នកស្វែងរកនូវគុណដ៏ធំ សម្តែងធម៌ដល់ទេវតាទាំងឡាយក្នុងស្ថានតាវត្តិង្ស សូមមង្គលចូរកើតមានដល់យើងទាំងឡាយគ្រប់កាលទាំងពួង ។

[២៥៨]សិក្ខិត្វា មានុសេ ទេវ មោចយិត្វា សទេវកេ
សង្ខាវ បជហន្ថស្ស និព្ពុតស្ស មហេសិនោ
មហន្ថេនានុភាវេន សព្វមង្គលមត្ថុ នោ ។

ដោយតេជានុភាពដ៏ធំក្រៃលែងរបស់ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ព្រះអង្គទ្រង់ជាអ្នកស្វែងរកនូវគុណធំ ព្រះអង្គទ្រង់បង្រៀននូវទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ ព្រះអង្គទ្រង់ញ្ចាំងទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ ឲ្យរួចផុតចាកអន្ទាក់របស់មារ លះសង្ខារទាំងឡាយបរិនិព្វានហើយ សូមមង្គលទាំងពួងចូរកើតមានដល់យើងទាំងឡាយគ្រប់កាលទាំងពួង ។

[២៥៩]ចតុរាសីតិសហស្ស ធម្មក្ខន្ធស្ស តេជសា
នវង្គសាសនស្ស្ចាបិ នវលោកុត្តរស្ស ច
សព្វចាបបវាហេន សព្វមង្គលមត្ថុ នោ ។

ដោយតេជានុភាពនៃព្រះធម៌ ៨៤,០០០ ព្រះធម្មក្ខន្ធ
នវង្គសត្ថុសាសន៍ និងនវលោកុត្តរធម៌ ដែលនាំបាបទាំងពួង
ចេញហើយ សូមមង្គលទាំងពួង ចូរកើតមានដល់យើងទាំង
ឡាយគ្រប់កាលទាំងពួង ។

[២៦០]មហាតោរិយសង្ឆ្សស្ស បុញ្ញក្ខេត្តស្ស តាទិនោ
បហីនសព្វចាបស្ស សីលាទិក្ខន្ធធារិនោ
មហាតេជានុភាវេន សព្វមង្គលមត្ថុ នោ ។

ដោយតេជានុភាពដ៏ធំក្រៃលែងនៃព្រះអរិយសង្ឆ ជាស្រែបុណ្យ
ដែលមិនកម្រើកញាប់ញ័រ ជាអ្នកលះបាបទាំងពួងហើយ ទ្រទ្រង់
នូវគុណមានសីលជាដើម សូមមង្គលទាំងពួងចូរកើតមានដល់យើង
ទាំងឡាយគ្រប់កាលទាំងពួង ។

អានុភាពទេវតា

[๒๖๑]ចាតាលេ ភូតលាកាសេ ទេវយក្ខបិសាចកា

វិជ្ជាធរា ច គន្ធព្វា នាគកុម្ភណ្ឌរក្ខសា

សព្ពេសមានុភាវេន សព្ពមង្គលមត្តុ នោ ។

ដោយតេជានុភាពនៃសត្វទាំងពួង គឺទេវតា យក្ខ បិសាច វិជ្ជាធរ គន្ធព្វ នាគ កុម្ភណ្ឌ និងរក្ខសទេវតាទាំងឡាយ ដែលស្ថិតនៅក្រោមផែនដី លើផែនដី និងក្នុងអាកាស សូមមង្គលទាំងពួង ចូរកើតមានដល់យើងទាំងឡាយគ្រប់កាលទាំងពួង ។

អានុភាពនៃខ្សប្បាតសន្តិ

[๒๖๒]ឥច្ចេវមុប្បាតសន្តឹ យោ វាទេយ្យ សុណេយ្យ វា

វិវេយ្យ សព្ពចាចានិ វុទ្ធត្តញ្ច ភវិស្សតិ ។

បុគ្គលណាស្វាធ្យាយ ឬស្តាប់ខប្បាតសន្តិ ដែលខ្ញុំពោលមកហើយយ៉ាងនេះ បុគ្គលនោះ គប្បីឈ្នះបាបទាំងពួង និងមានសេចក្តីចម្រើនរុងរឿង ។

[๒๖๓] សោត្ថិកាមោ លភេ សោត្ថឹ សុខកាមោ សុខំ លភេ

អាយុកាមោ លភេយ្យាយុំ បុត្តកាមោ លភេ បុត្តេ។

អ្នកប្រាថ្នានូវសួស្តី រមែងបាននូវសួស្តី អ្នកប្រាថ្នាសុខ រមែង

បានសុខ អ្នកប្រាថ្នាអាយុ រមែងបានអាយុ អ្នកប្រាថ្នាបុត្រ រមែងបានបុត្រ ។

[២៦៧] ន តស្ស រោគា ពាធេន្តិ វាតបិត្តាធិសម្ភវា

អកាលមរណំ នត្ថិ ន ធេវា វិសមោសរេ ។

រោគកើតពីខ្យល់និងប្រមាត់ជាដើម រមែងមិនបៀតបៀន បុគ្គលនោះ សេចក្តីស្លាប់មុនកាល រមែងមិនមាន ទេវតាមិនបៀតបៀនឲ្យធ្លាក់ចុះ ។

[២៦៨] ន ចុប្ជាតភយំ តស្ស នោបិ បត្ថភយំ តថា

នស្ស្ន្តិ ធុន្ទិមិត្តានិ ទាបកម្មដ្ឋិតានិ ច

ធីឃមាយុ មហាសោត្ថឹ អារោគ្យញ្ច សធា ភវេ ។

ភ័យគឺហេតុអាក្រក់ រមែងមិនមាន ភ័យចំពោះមុខ នឹងមិនកើតឡើង និមិត្តអាក្រក់និងបាបគ្រោះ រមែងវិនាសទៅ ការមានអាយុវែង សិរីសួស្តីដ៏ធំ ការមិនមានរោគ នឹងគប្បីមាន (ដល់បុគ្គលអ្នកស្វាធ្យាយ ឬអ្នកស្តាប់) ។

[២៦៦] យោ សុត្វាបិ មហាសន្តឹ សង្គ្គាមំ បវិសេ នរោ

វិជយេ វេវិនោ សព្វេ ន សត្ថេហ្យភិភូយតេ ។

បុគ្គលណាស្តាប់ខប្បាតសន្ទិដ៏ប្រសើរហើយ គប្បីចូលទៅកាន់សង្គ្រាម នឹងឈ្នះសឹកសត្រូវ សាស្ត្រាវុធមិនអាចមុតបានឡើយ ។

[๒๖๗] សព្វទា លភតេ បីតឹ វិបត្តឹ នាវកាហាតិ

ភោគេហិ នាភិភូយតេ សវត្ថូហិ វិវឌ្ឍតេ ។

រមែងបានទទួលនូវបីតិសព្វៗកាល មិនមានវិបត្តិ មិនមានភោគបៀតបៀន រមែងចម្រើនដោយទ្រព្យ ។

[๒๖๘] យត្រ ទេសេ មហោរគា ពាឡ្ហកា រក្ខសាឧយោ

ឧប្បាតសន្តិយោសេន សព្វេ តត្ថ សមន្តិ តេ ។

ពស់ធំនិងអារក្សទឹកជាដើមដែលអាក្រក់ នៅក្នុងទីណា ទាំងអស់នោះ រមែងស្ងប់ទៅក្នុងស្ថានទីនោះ ដោយសំឡេងស្វាធ្យាយឧប្បាតសន្តិ ។

[๒๖๙] យមុទ្ទិស្ស វេ សន្តឹ សជីវញ្ហាបជីវិតំ

សោ មុច្ចតេ មហាទុក្ខា បបេ្បាតិ សុគតឹ សធា ។

បុគ្គលស្វាធ្យាយឧប្បាតសន្តិ ដោយឧទ្ទិសឲ្យអ្នកណា ដែលមានជីវិតរស់នៅ ឬមិនមានជីវិត រមែងរួចផុតចាកទុក្ខដ៏ធំ រមែងដល់នូវសុគតិភព ។

[๒๗๐] ទេវដ្ឋានេ នគរេ វា និច្ចមុប្បាតសន្តិយា

ចាលកា ទេវរាជានោ តេជសិរីវិវឌ្ឍនា ។

ទេវតារក្សាទេវដ្ឋាន ឬក្នុងព្រះនគរ ជាអ្នកចម្រើនដោយតេជៈនិងសិរីមង្គល ដោយឧប្បាតសន្តិ ដែលស្វាធ្យាយឧទ្ទិសឲ្យ។

[๒๗๑] បថព្យាចាធិសញ្ញាតា ឧប្បាតា ចន្ទលិក្ខជា
ឥន្ទាធិដ្ឋិតុប្បាតា ចាបកម្មសមុដ្ឋិតា
សព្វុប្បាតា វិនស្សន្តិ តេជសុប្បាតសន្តិយាតិ។

ហេតុអាក្រក់ដែលកើតពីផែនដី និងទឹកជាដើម ដែលកើតពីអាកាស ដែលកើតពីចន្ទគ្រាសជាដើម ឬដែលកើតពីបាបកម្ម ហេតុអាក្រក់ទាំងអស់នោះ នឹងវិនាសទៅដោយតេជៈនៃឧប្បាតសន្តិ ។

ឧប្បាតសន្តិ និដ្ឋិតា។

ចប់ឧប្បាតសន្តិ

ឥតិបិសោតនមាលា

ព្រះពុទ្ធគុណ ៥៦

ឥតិបិ សោ ភគវា អរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធោ វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ សុគតោ លោកវិទូ អនុត្តរោ បុរិសទម្មសារថិ សត្ថា ទេវមនុស្សានំ ពុទ្ធោ ភគវាតិ ។

ឥតិបិ សោ ភគវា អរហំ *ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះទ្រង់ព្រះនាមថា អរហំ ព្រោះព្រះអង្គផ្ងាយចាកសឹកសត្រូវពោលគឺ កិលេសព្រមទាំងវាសនាគឺ កាយប្បយោគនិងវចីបយោគ* សម្មាសម្ពុទ្ធោ *ទ្រង់ព្រះនាមថា សម្មាសម្ពុទ្ធោ ព្រោះព្រះអង្គត្រាស់ដឹងនូវញេយ្យធម៌ទាំងពួងដោយប្រពៃចំពោះព្រះអង្គ ឥតមានគ្រូអាចារ្យណាប្រដៅព្រះអង្គឡើយ* វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ *ទ្រង់ព្រះនាមថា វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ ព្រោះព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយវិជ្ជា ៣ និងវិជ្ជា ៨ និង ចរណៈ ១៥* សុគតោ *ទ្រង់ព្រះនាមថា សុគតោ ព្រោះព្រះអង្គមានដំណើរល្អយាងទៅកាន់សុទ្ធរស្ថានគឺអមតមហានិព្វាន* លោកវិទូ *ទ្រង់ព្រះនាមថា លោកវិទូ ព្រោះព្រះអង្គជ្រាបច្បាស់នូវត្រៃលោក* អនុត្តរោ *ទ្រង់ព្រះនាមថា អនុត្តរោ ព្រោះព្រះអង្គប្រសើរដោយសីលាទិគុណរកបុគ្គលណាមួយស្មើគ្មាន* បុរិសទម្មសារថិ *ទ្រង់*

ព្រះនាមថា បុរិសទម្មសារថិ ព្រោះព្រះអង្គជាអ្នកទូន្មាននូវបុរស ដែលមានឧបនិស្ស័យគួរនឹងទូន្មានបាន សត្ថា ទេវមនុស្សានំ ទ្រង់ព្រះនាមថា សត្ថា ទេវមនុស្សានំ ព្រោះព្រះអង្គជាសាស្តាចារ្យនៃទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ ពុទ្ធោ ទ្រង់ព្រះនាមថា ពុទ្ធោ ព្រោះព្រះអង្គ ត្រាស់ដឹងនូវចតុរារិយសច្ច ហើយញុំាងអ្នកដទៃឲ្យត្រាស់ដឹងផង ភគវា ទ្រង់ព្រះនាមថា ភគវា ព្រោះព្រះអង្គមានដំណើរទៅកាន់ត្រៃភពខ្លាក់ចោលហើយ គឺថាព្រះអង្គមិនត្រឡប់កើតទៀតឡើយ ។

៩. ឥដ្ឋោ សព្វញ្ញុតញ្ញាណំ ឥដ្ឋន្តោ អាសវក្ខយំ
ឥដ្ឋំ ធម្មំ អនុប្បត្តោ ឥទ្ធិមន្តំ ឧបាមិហំ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់ប្រាថ្នាសព្វញ្ញុតញ្ញាណ គ្មានធុញថប់ត្រឡប់ថយក្រោយ ពុំមានធ្លាយទាល់ក្រវ៉ែយ អាសវៈ ទ្រង់ទម្លុះនូវធម៌ដែលព្រះអង្គប្រាថ្នាហើយ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលមានសេចក្តីប្រាថ្នាសម្រេចហើយ ។

៩. តិណ្ណោ យោ វដ្តទុក្ខម្ហា តិណ្ណំ លោកានមុត្តមោ
តិសេ្សា ភូមី អតិក្កន្តោ តិណ្ណាឱឃំ ឧបាមិហំ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់ឆ្លងចាកទុក្ខក្នុងវដ្ដៈទាំង ៣ ភូមិទាំង ៣ ហើយព្រះអង្គប្រសើរឧត្តម ខ្ញុំសូមនមស្ការ

នូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលបានឆ្លងឱឃៈហើយ ។

បិ. បិយោ ទេវមនុស្សានំ បិយោ ព្រហ្មានមុត្តមោ
បិយោ នាគសុបណ្ណានំ បិណិន្ទ្រិយំ នមាមិហំ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ជាទីស្រឡាញ់នៃទេវតានិង មនុស្សទាំងឡាយ ជាទីស្រឡាញ់ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់នៃព្រហ្ម ទាំងឡាយ ជាទីស្រឡាញ់នៃនាគនិងគ្រុឌទាំងឡាយ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលមានឥន្ទ្រិយស្មើត្រឹម ។

សោ. សោកា វិរត្តចិត្តោ យោ សោភមានោ សទេវកេ
សោកបត្តេ បមោទេន្តោ សោភវណ្ណំ នមាមិហំ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់ជៀសវាងផុតចាកសោក ហើយ ទ្រង់ល្អក្នុងលោក ព្រមទាំងទេវលោក ហើយ ញុំាងសត្វដែលមានសោកឲ្យរីករាយ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលមានឆវីវណ្ណដ៏ស្អាត ។

ភ. ភដិតា យេន សទ្ធម្មា ភគ្គចារេន តាទិនា
ភយសត្តេ បហាសេន្តោ ភយសន្តំ នមាមិហំ ។

ព្រះសទ្ធម្មទាំងឡាយ ដែលព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា មានជាបទម្ងាយបំបាក់ចោលហើយ មានព្រះហឫទ័យមាំ

ទ្រង់ចែកហើយ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ទ្រង់ញុាំងសត្វ
ដែលភ័យខ្លាច ឲ្យបាត់ភ័យខ្លាច ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវ
ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលមានភ័យស្ងប់ហើយ ។

គ. គមិតោ យេន សទ្ធម្មោ គមាបិតោ សនេវកំ
គច្ឆមានោ សិរំ រម្មំ គតធម្មំ នមាមិហំ ។

ព្រះសទ្ធម្មទាំងឡាយ ដែលព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា
ទ្រង់ទម្លុះហើយ ទ្រង់ញុាំងមនុស្ស ព្រមទាំងទេវតា
ឲ្យទម្លុះហើយ ទ្រង់ទម្លុះដល់ព្រះនិព្វាន ជាទីរីករាយ
ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលមាន
ធម៌ទម្លុះហើយ ។

ឃ. ឃានា និក្ខមិ យោ តណ្ហា ឃាចំ ភាសតិ ឧត្តមំ
ឃានានិព្ពាបនត្ថាយ ឃាយមន្តំ នមាមិហំ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់ចេញចាកឃាន:គឺតណ្ហា
ទ្រង់ពោលព្រះឃាចាដ៏ឧត្តម ប្រយោជន៍ដល់ការរលត់
នូវតណ្ហា ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ
ដែលជាអ្នកមាននូវសេចក្តីព្យាយាម ។

អ. អនស្សា សកសត្តានំ អស្សាសំ ទេតិ យោ ជិនោ
អនន្តគុណសម្បន្នោ អន្តគាមឹ នមាមិហំ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់ប្រទាននូវភាពក់ក្តៅ

ជល់សត្វទាំងឡាយ ដែលមិនមានភាពកក់ក្តៅ ទ្រង់ជល់ព្រមដោយគុណទាំងឡាយ រកប្រមាណមិនបាន ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលជល់នូវទីបំផុត (នៃទុក្ខ) ។

រ. រតោ និព្ពានសម្បត្តេ រតោ យោ សត្តមោចនេ
រម្មោបេតីធ សត្តេ យោ រណាចាគំ នមាមិហំ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់ត្រេកអរហើយក្នុងនិព្វានសម្បត្តិ ទ្រង់ត្រេកអរក្នុងការញុំាងសត្វឲ្យរួចចាកទុក្ខ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់ញុំាងសត្វទាំងឡាយក្នុងលោកនេះ ឲ្យត្រេកអរ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលជាអ្នកលះបង់នូវសត្រូវគឺកិលេស ។

ហំ. ហាញ្ជតិ ចាបកេ ធម្មេ ហំសាបេតិ បរំ ជនំ
ហំសមានំ មហាវីរំ ហន្តចាបំ នមាមិហំ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់សម្ងាប់បាបធម៌ជាខាងក្នុង ហើយញុំាងជនដទៃឲ្យសម្ងាប់បាបធម៌ដែរ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលជាអ្នកសម្ងាប់នូវបាប ជាមហាវីរៈ កម្ចាត់បាបបាន ។

ស. សង្ខតាសង្ខតេ ធម្មេ សម្មា ទេសេសិ ចាណិនំ
សំសារំ សំវិយាដេតិ សម្ពុទ្ធំ នមាមិហំ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់សម្តែងនូវធម៌ដែលជា
សង្ខត: និងអសង្ខត: ដល់សត្វទាំងឡាយដ៏ប្រពៃ
ទ្រង់ពិយាតនូវសង្សារវដ្តបានហើយ ខ្ញុំសូមនមស្ការ
នូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលជាព្រះសម្ពុទ្ធ ។

ម្ចា. មាតាវ ចាលិតោ សត្ថេ មានឯធ្វេ បមជ្ជិនោ
មានិតោ ទេវសង្ឆេហិ មានយាជំ នមាមិហំ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់រក្សានូវសត្វទាំងឡាយ
ដូចមាតារក្សានូវកូន ទ្រង់ញាំញីនូវមាន:ដ៏រឹងត្អឹង ទ្រង់ជា
អ្នក ដែលពួកទេវតាតែងបូជាហើយ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវ
ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលជាអ្នកសម្ងាប់នូវមាន: ។

ស. សញ្ជាយំ ចារមី សម្ចា សញ្ជិត្វា សុទមត្ថនោ
សង្ខារានំ ទយំ ជិស្ងា សន្ធតាមឹ នមាមិហំ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់សន្សំនូវបារមីទាំងឡាយ
ដ៏ប្រពៃ ទ្រង់សុខក្នុងអង្គជាសុខុមល្អិត ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវ
ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលជាអ្នកដល់នូវធម៌ដ៏ស្ងប់
ព្រោះឃើញនូវការអស់ទៅនៃសង្ខារទាំងឡាយ ។

ម្ពុ. ពុជ្ឈិត្វា ចតុសច្ចានិ ពុជ្ឈាបេតិ មហាជនំ
ពុជ្ឈាបេន្តំ សិវំ មត្តំ ពុទ្ធសេដ្ឋំ នមាមិហំ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់ត្រាស់ដឹងច្បាស់នូវ

សច្ចៈទាំង ๔ ទ្រង់ញុាំងមហាជនឲ្យត្រាស់ដឹងផង ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធដ៏ប្រសើរអង្គនោះ ដែលជាអ្នកបង្ហាញសត្វឲ្យដឹងផ្លូវព្រះនិព្វាន ។

ឧទ្ធោ. ឆោតិ រាគេ ច ទោសេ ច ឆោតិ មោហេ ច ចាណិនំ

ឆោតក្ខេសំ មហាបុញ្ញំ ឆោតាសវំ នមាមិហំ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់លាងនូវរាគៈ ទោសៈ និង មោហៈជ្រះហើយ ញុាំងសត្វទាំងឡាយឲ្យលាងកិលេសអស់ហើយ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលជាអ្នកមានបុណ្យច្រើន មានអាសវៈលាងហើយ ។

វិ. វិវេចេតិ អសទ្ធម្មា វិចិត្វា ធម្មទេសនំ

វិវេកេ ឋិតចិត្តោ យោ វិនិតន្តំ នមាមិហំ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់ធ្វើយស្ងាត់ចាកអសទ្ធម្ម ហើយទ្រង់វិចិត្រនូវធម្មទេសនា តម្កល់ព្រះទ័យក្នុងវិវេក ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលជាអ្នកប្រាជ្ញ ។

ជ្ជា. ជាតិធម្មោ ជរាធម្មោ ជាតិអន្តោ បកាសិតោ

ជាតិសេដ្ឋេន ពុទ្ធេន ជាតិមុត្តំ នមាមិហំ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា មានជាតិជាព្រះពុទ្ធដ៏ប្រសើរ ហើយទ្រង់ប្រកាសសម្តែងនូវព្រះនិព្វានជាទីបំផុតនៃជាតិ

គឺជាតិធម៌ និងជរាធម៌ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលរួចផុតចាកជាតិ ។

ច. ចយេតិ បុញ្ញសម្ភារេ ចយេតិ សុខសម្បទំ
ចជន្តំ ចាបកម្មានិ ចជាបេន្តំ នមាមិហំ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់ប្រកបនូវបុណ្យសម្ភារ ទើបសន្សំបាននូវសុខសម្បត្តិ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលលះបង់នូវបាបកម្មទាំងឡាយដោយខ្លួនឯង ហើយញុំាងសត្វឲ្យលះបង់ផង ។

រ. រមិតំ យេន និព្វានំ រក្ខិតា លោកសម្បទា
រជនោសានិក្កិលេសហិ រហិតំ តំ នមាមិហំ ។

ព្រះនិព្វានដែលព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់ត្រេកអរហើយ លោកសម្បទាដែលព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់រក្សាទុកហើយ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលវៀរចាកកិលេសទាំងឡាយមានទោសៈជាដើម ។

ឝ. នមិតោយេវ ព្រហ្មេហិ នរនេរវេហិ សព្ពទា
នទន្តោ សីហនាទំ យោ នទន្តំ តំ នមាមិហំ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់បន្ទឺសីហនាទ ជាទីត្រេកអរនៃមនុស្ស ទេវតា និងព្រហ្មទាំងឡាយ តែងថ្វាយបង្គំ

សព្វកាល ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលជាអ្នកបន្ទឺសីហនាទ ។

ស. សង្ខារេ តិវិធេ លោកេ សញ្ញានាតិ អនិច្ចតោ
សម្មា និព្វានសម្បត្តិ សម្ពុទ្ធោ តំ នមាមិហំ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់កំណត់ដឹងនូវសង្ខារទាំង ឡាយក្នុងលោកទាំង ៣ ដោយភាពជារបស់មិនទៀង ទ្រង់ដល់ព្រមដោយនិព្វានសម្បត្តិដ៏ប្រពៃ ខ្ញុំសូមនមស្ការ នូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ។

ប្ប. បកតោ ពោធិសម្ភារេ បសដ្ឋោ យោ សទេវកេ
បញ្ញាយ ន សមោ ហោតិ បសន្នំ តំ នមាមិហំ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់សាងសន្សំពោធិសម្ភារ ទើបបានជាអ្នកប្រសើរបំផុតក្នុងមនុស្ស ព្រមទាំងទេវតា មិនមានអ្នកស្មើដោយបញ្ញារបស់ព្រះអង្គ ខ្ញុំសូមនមស្ការ នូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលជាអ្នកផូរផង់ ។

ន្នោ. នោ នេតិ និរយំ គន្តុំ នោ ច គាមំ អការយិ
នោ សមោ អត្ថិ បញ្ញាយ នោនធម្មំ នមាមិហំ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់ការពារសត្វមិនឲ្យធ្លាក់ទៅនរក និងមិនឲ្យធ្វើអំពើបាប អ្នកណាមួយស្មើដោយបញ្ញារបស់ព្រះអង្គមិនមាន ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធ

ជាម្ចាស់អង្គនោះ ជាអ្នកមិនធ្វេសប្រហែស ។

សុ. សុន្ទរោ វររូបេន សុសរោ ធម្មភាសនេ

សុធុទ្ធសំ ធិសាបេតិ សុតតំ តំ នមាមិហំ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា មានព្រះរូបដ៏ស្អាត ទ្រង់សម្តែងព្រះធម៌ មានសូរសៀងពីរោះក្រៃ ប្រោសវនេយ្យសត្វឲ្យយើញធម៌ ដែលយើញបានដោយលំបាក ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ទ្រង់មានដំណើរយាងទៅល្អហើយ ។

ត. តច្ចន្ត្រា លោកិយា ធម្មា តច្ចន្ត្រា អមតំ បទំ

តតោ សោ សត្ថមោបេតុំ តតញ្ញាណំ នមាមិហំ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់ចេញចាកលោកិយធម៌ ដល់នូវបទគឺអមតធម៌ ទ្រង់យាងទៅទីណាៗ ក៏ដើម្បីរំដោះសត្វចាកទុក្ខ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលដល់ហើយនូវសព្វញ្ញុតញ្ញាណ ។

តោ. តោសេន្ត្រា វរធម្មេន តោសជ្ជានេ សិវេ វរេ

តោសំ អកាសិ ជន្ទូនំ តោសចិត្តំ នមាមិហំ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់ញ្ចាំងសត្វឲ្យរីករាយដោយធម៌ដ៏ប្រសើរ ទ្រង់ធ្វើនូវសេចក្តីត្រេកអរក្នុងព្រះនិញ្វាន ដែលជាទីត្រេកអរដល់សត្វទាំងឡាយ

ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលមានព្រះទ័យរីករាយ ។

លោ. លោភេ ជហាតិ សម្ពុទ្ធោ លោកសេដ្ឋោ គុណាករោ
លោភេ សត្តេ ជហាបេតិ លោភសន្តំ នមាមិហំ ។

ព្រះសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់ជាអ្នកធ្វើនូវគុណដ៏ប្រសើរក្នុងលោក ទ្រង់លះបង់នូវលោភៈបាន ហើយញុំាងសត្វឲ្យលះបង់នូវលោភៈដែរ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលមានលោភៈស្ងប់ហើយ ។

ក. កន្តោ យោ សព្វសត្តានំ កត្វា ទុក្ខក្ខយំ ជិនោ
កថេន្តោ មធុរំ ធម្មំ កថាសណ្ហំ នមាមិហំ ។

ព្រះពុទ្ធជិនស្រីជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់ជាទីស្រឡាញ់នៃសព្វសត្វទាំងឡាយ ទ្រង់សម្តែងនូវធម៌ដែលមានសំឡេងពីរោះផ្អែម ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលមានព្រះវាចាដ៏ល្អិតសុខុម ។

វិ. វិនយំ យោ បកាសេតិ វិទូសេត្វា តយោ ភវេ
វិសេសញ្ញាណសម្បន្នោ វិប្បសន្នំ នមាមិហំ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់សម្តែងនូវព្រះវិនយ ទ្រង់ទម្លាយនូវត្រៃភពហើយ ទ្រង់ដល់ព្រមដោយព្រះញាណដ៏វិសេស ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់

អង្គនោះ ដែលមានព្រះទ័យថ្លាស្អាតបរិសុទ្ធ ។

ទ្វ. ទ្វេ សត្តេ បហាសេន្តោ ទ្វារដ្ឋានេ បកាសតិ

ទ្វារំ និព្វានមាគម្ម ទ្វេសហន្តំ នមាមិហំ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ញុំាងសត្វអ្នកប្រទូស្តរ៉ាយ ឲ្យរីករាយបាត់ក្រោធទីធ ដោយព្រះធម៌ ទ្រង់មានកិត្តិគុណ ប្រោកជទៅធ្លាយ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គ នោះ ទ្រង់ជល់ដែនដ៏ធ្លាយគឺព្រះនិព្វាន ហើយកម្ចាត់ បង់នូវសេចក្តីអាក្រក់ ។

អ. អន្តំ ជាតិជរាធីនំ អកាសិ និបន្តមោ

អនេកុស្សាហចិត្តេន អស្សាសេន្តំ នមាមិហំ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់ប្រសើរជាង៏សត្វអ្នក មានជើងពីរ ទ្រង់ធ្វើទីបំផុតនៃទុក្ខ មានជាតិ និងជរា ជាដើមហើយ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គ នោះ ដែលប្រោសសត្វឲ្យរីករាយ ដោយទឹកព្រះទ័យ គឺឧស្សាហៈដ៏ច្រើន ។

ឧ. ឧទេតិ រាគចិត្តានិ ឧធាបេតិ បរំ ជនំ

ឧន អត្តំ មនុស្សានំ ឧសាសន្តំ នមាមិហំ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់បន្ទោបង់នូវរាគចិត្ត បានហើយ ទ្រង់ញុំាងជនដទៃឲ្យបន្ទោបង់ដែរ ខ្ញុំ

សូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលទ្រង់
បង្រៀនធម៌ជាប្រយោជន៍ដល់មនុស្សទាំងឡាយដ៏ពិត
ប្រាកដ ។

ត្ត. តនោតិ កុសលំ កម្មំ តនោតិ ធម្មទេសនំ
តណ្ហាយ វិចរន្តានំ តណ្ហាឃាជំ នមាមិហំ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់ផ្សព្វផ្សាយនូវធម៌ដែល
ជាកុសល ទ្រង់ពង្រីកការសម្តែងព្រះធម៌ឲ្យទូលាយ
ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលជួយ
កម្ចាត់នូវតណ្ហារបស់សត្វទាំងឡាយ ដែលត្រាច់ទៅ
ដោយតណ្ហា ។

រោ. រោសេន្តោ នេវ ក្រោបេតិ រោសេហេវ ន ក្ពុជ្ឈតិ
រោតានំ រាតអាធីនំ រោតហន្តំ នមាមិហំ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់មិនក្រោធអ្នកដែលក្រោធ
ទ្រង់មិនមានក្រោធសោះ ចំពោះមនុស្សដែលក្រោធ
ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលទ្រង់
កម្ចាត់រោគនៃរោគទាំងឡាយ មានរាគៈជាដើម ។

បុ. បុណន្តំ អត្តនោ ចាបំ ប្ជរេន្តំ ឧសចារមី
បុញ្ញវន្តស្ស រាជស្ស បុត្តភ្ជតំ នមាមិហំ ។

ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ទ្រង់កម្ចាត់បាប

របស់ព្រះអង្គ ទ្រង់បំពេញហើយនូវបារមី ១០ ជាឱរសរបស់ព្រះរាជាអ្នកមានបុណ្យ ។

វិ. វិបុរាគារាភិភូតំ វ វិទ្ធិយា បដិមាញ្ញតិ
វិត្តំ កម្មំន ការោតោ- វិយវំសំ ឧមាមិហំ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់កម្ចាត់នូវវត្ថុដែលជាសត្រូវ មានរាគៈជាដើម ដោយបុញ្ញឫទ្ធិ ទ្រង់មិនញ៉ាំងសត្វឲ្យធ្វើនូវកម្ម ដែលឥតប្រយោជន៍ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលជាវង្សព្រះអរិយៈ ។

ស. សម្បន្នោ វរសីលេន សមាធិបវរោ ជិនោ
សយម្ភូញាណសម្បន្នោ សណ្ហវាចំ ឧមាមិហំ ។

ព្រះពុទ្ធជិនស្រីជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់ជាប់ព្រមដោយសីលដ៏ប្រសើរ មានសមាធិដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ប្រកបដោយសយម្ភូញាណ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលមានព្រះវាចាដ៏ពីរោះ ។

ឧ. ឧន្តោ យោ សកចិត្តានិ ឧមិត្វាបិ សទេវកំ
ឧឧន្តោ អមតំ ខេមំ ឧត្តិន្ទ្រិយំ ឧមាមិហំ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់ទូន្មាននូវចិត្តរបស់អង្គឯងហើយ ទ្រង់ទូន្មានសូម្បីនូវមនុស្ស និងទេវតា ហើយ

ប្រទាននូវអមតធម៌ដ៏ក្សេម ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលមានឥន្ទ្រិយទូន្មានហើយ ។

ម្ន. មហុស្សាហោន សម្ពុទ្ធោ មហន្តំ ញាណមាគមិ
មហិតំ ឆរនេវេហិ មនោសុទ្ធំ ឧមាមិហំ ។

ព្រះសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់ចាក់ធ្លុះនូវញាណដ៏ធំ ដោយសេចក្តីព្យាយាមដ៏ក្រៃលែង ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលមានមនោដ៏បរិសុទ្ធ ដែលមនុស្ស ព្រមទាំងទេវតាតែងគោរពបូជា ។

សា. សារំ ទេតីធ សត្ថារំ សារេតិ អមតំ បទំ
សារថី វិយ សារេតិ សារធម្មំ ឧមាមិហំ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់ប្រទាននូវធម៌ដ៏ខ្ងីម ដល់សត្វទាំងឡាយ ហើយញុាំងសត្វទាំងឡាយឲ្យដល់នូវបទគឺអមតៈ ដូចសារថីញុាំងសេះឲ្យស្ទុះទៅកាន់ទីដែលខ្ជនប្រាថ្នា ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលមានធម៌ជាសារៈ ។

រ. រម្មតារិយសទ្ធម្មេ រម្មាបេតិ សសាវកំ
រម្មេ ឋានេ វសាបេន្តំ រណាហន្តំ ឧមាមិហំ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់ត្រេកអរក្នុងអរិយសទ្ធម្ម ទ្រង់ញុាំងសាវ័កបស់ព្រះអង្គ ឲ្យត្រេកអរផង ខ្ញុំសូម

នមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលញុំាងសាវក ឲ្យតាំងនៅក្នុងឋានៈដែលគួរត្រេកអរ កម្ចាត់សត្រូវ គឺកិលេស ។

ឋិ. ឋិតោ យោ វរនិព្ពានេ ឋិរេ ឋានេ សសាវកោ

ឋិរំ ឋានំ បកាសេតិ ឋិតំ ធម្មេ នមាមិហំ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ព្រមទាំងសាវករបស់ព្រះអង្គ តាំងនៅក្នុងឋានៈដ៏មាំទាំគឺព្រះនិព្វាន ទ្រង់ប្រកាសនូវឋានៈដ៏មាំទាំគឺព្រះនិព្វាន ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលតាំងនៅក្នុងធម៌ ។

ស. សទ្ធម្មំ ទេសយិត្វាន សន្តនិព្វានចារបកំ

សសាវកំ សមាហិតំ សន្តចិត្តំ នមាមិហំ ។

ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ព្រមទាំងសាវករបស់ព្រះអង្គ ដែលសម្តែងនូវព្រះសទ្ធម្មឲ្យដល់នូវព្រះនិព្វានដ៏ស្ងប់ ជាអ្នកតាំងមាំ មានចិត្តដ៏ស្ងប់ ។

ត្តា. ឋានំ និព្វានសង្ខាតំ ឋាមេនាធិគតោ មុនិ

ឋានេ សគ្គសិវេ សត្តេ ឋាបេន្តំ តំ នមាមិហំ ។

ព្រះមុនីជាម្ចាស់អង្គឯណា បានចាក់ធ្លុះនូវឋានៈពោលគឺព្រះនិព្វាន ដោយកម្លាំងគឺសេចក្តីព្យាយាម ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលញុំាងសត្វ

ឲ្យតាំងនៅក្នុងឋានៈគឺសួគ៌និងនិព្វាន ។

๔. ទេន្តោ យោ សគ្គនិព្វានំ ទេវមនុស្សុចាណិនំ
ទេន្តំ ធម្មវរំ ធានំ ទេវសេដ្ឋំ នមាមិហំ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់ប្រទាននូវសម្បត្តិគឺ សួគ៌និងនិព្វាន ដល់ពួកសត្វគឺមនុស្សនិងទេវតា ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ជាទេវៈប្រសើរប្រទាននូវធម៌ដ៏ប្រសើរ ។

๕. វន្តរាគំ វន្តទោសំ វន្តមោហំ អនាសវំ
វន្ទិតំ ទេវព្រហ្មេហិ វរំ ពុទ្ធំ នមាមិហំ ។

ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏ប្រសើរ ទ្រង់ខ្ជាក់ចេញនូវរាគៈ ខ្ជាក់ចេញនូវទោសៈ ខ្ជាក់ចេញនូវមោហៈ ជាអ្នកមិនមានអាសវៈ ដែលទេវតានិងព្រហ្មទាំងឡាយក្រាបថ្វាយបង្គំហើយ ។

๖. មហាតា វីរយេនាបិ មហន្តំ ចារមឺ អកា
មនុស្សទេវព្រហ្មេហិ មហិតន្តំ នមាមិហំ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់សាងបារមីដ៏ធំធេងដោយសេចក្តីព្យាយាមដ៏ធំ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលមនុស្ស ទេវតា និងព្រហ្មទាំងឡាយបូជាហើយ ។

នុ. នុនធម្មំ បកាសេន្តោ នុធនត្ថាយ ទាបកំ
នុន ធុក្ខាធិបន្នានំ នុធាបិតំ នមាមិហំ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់សម្តែងធម៌ដ៏ពិត ដើម្បីដកចេញនូវបាបរបស់សត្វទាំងឡាយ ដែលជាប់នៅក្នុងទុក្ខ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលប្រោសសត្វឲ្យចេញចាកបាបបាន ។

ស្ឋា. សាវកានំនុសាសេតិ សារធម្មេ ច ទាណិនំ
សារធម្មំ មនុស្ឋានំ សាសិតំ តំ នមាមិហំ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់បង្រៀនសារធម៌ដល់សាវកទាំងឡាយ និងសត្វទាំងឡាយ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលបង្រៀនធម៌ជាសារៈដល់មនុស្សទាំងឡាយ ។

នំ. នន្ទន្តោ វរសធូម្មេ នន្ទាបេតិ មហាមុនិ
នន្ទភ្ទតេហិ ទេវេហិ នន្ទនីយំ នមាមិហំ ។

ព្រះមហាមុនីជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់ត្រេកអរក្នុងព្រះសទ្ធម្ម ទ្រង់ញ្ជាំងសត្វទាំឡាយឲ្យត្រេកអរផង ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលទេវតាទាំងឡាយជាអ្នកត្រេកអរ គប្បីត្រេកអរក្នុងព្រះអង្គ ។

ពុ. ពុជ្ឈិត្វារិយសច្ចានិ ពុជ្ឈាបេតិ សទេវកំ
ពុទ្ធញ្ញាណេហិ សម្បន្នំ ពុទ្ធំ សម្មា នមាមិហំ ។

*ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់ត្រាស់ដឹងអរិយសច្ច
ហើយ ញ្ជាំងមនុស្សនិងទេវតាទាំងឡាយ ឲ្យត្រាស់
ដឹងផង ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ
ដែលដល់ព្រមដោយពុទ្ធញ្ញាណទាំងឡាយ ត្រាស់
ដឹងដោយប្រពៃហើយ ។*

ធ្ទោ. ធោវិតពូំ មហាវីរោ ធោវន្ទោ ជលមត្ថនោ
ធោវិតោ ចាណិនំ ចាបំ ធោតក្ខេសំ នមាមិហំ ។

*ព្រះមហាវីរៈជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់លាងមន្ទិលដែល
គប្បីលាងរបស់ព្រះអង្គ ហើយទ្រង់លាងនូវមន្ទិល
របស់សត្វទាំងឡាយ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះមហាវីរៈ
ជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលមានគ្រឿងសៅហ្មងលាង
ជ្រះហើយ ។*

ភ. ភយមាបន្នសត្ថានំ ភយំ ហាបេតិ នាយកោ
ភវេ សព្វេ អតិក្កន្ទោ ភយសន្ទំ នមាមិហំ ។

*ព្រះនាយកជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់ញ្ជាំងសេចក្តីខ្លាច
របស់សត្វទាំងឡាយ ដែលមានខ្លាច ឲ្យវិនាសបាត់
ទៅ ទ្រង់ឆ្លងចាកភពទាំងពួង ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវ
ព្រះនាយកជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលមានភ័យស្ងប់ហើយ ។*

គ. គហិតោ យេន សទ្ធម្មោ គតញ្ញាណេន ចាណិនំ
គហាណិយំ វរំ ធម្មំ គណ្ហាបេន្តំ នមាមិហំ។

ព្រះសទ្ធម្មដែលព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា មានព្រះញាណដល់ព្រមត្រាស់ទុកហើយ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលទ្រង់ញ៉ាំងសត្វទាំងឡាយឲ្យទទួលយកនូវធម៌ ដែលគួរទទួលយកដ៏ប្រសើរ ។

ឃ. ឃាបិតំ បវរំ ធម្មំ ឃានមោក្ខាយ ភិក្ខូនំ
ឃាសិតំ បវរេ ធម្មេ ឃានហន្តំ នមាមិហំ ។

ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលទ្រង់បណ្តុះនូវធម៌ដ៏ប្រសើរដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ដើម្បីរួចផុតចាកវាន:គឺតណ្ហា អប់រំហើយក្នុងធម៌ដ៏ប្រសើរ កម្ចាត់វាន:គឺតណ្ហា ។

ង. តិណ្ណោ យោ សព្ពចាបេហិ តិណ្ណោ សគ្គា បតិដ្ឋិតោ
តិរេ និព្ភានសង្ខាតេ តិក្ខញ្ញាណំ នមាមិហំ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់ឆ្លងចាកជាបទាំងពួង ហើយឆ្លងចាកស្ថានសួគ៌ ទ្រង់តាំងនៅស៊ប់ក្នុងត្រើយពោលគឺព្រះនិព្វាន ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលមានព្រះញាណចាស់ក្លាហើយ ។

ចប់ព្រះពុទ្ធគុណ ៥៦ តែប៉ុណ្ណេះ ។

ឆប្បញ្ញាស ពុទ្ធគាថា ពុទ្ធគុណា សុគម្ភិរា

ឯតេសមានុភាវេន សោត្ថិ មេ ហោតុ សព្វទា។

បទពុទ្ធគាថា មានអត្ថាដ៏ជ្រាលជ្រៅ

៥៦ នោះឯងត្រូវ ជាបទគុណានៃព្រះពុទ្ធ។

ដោយគុណានុភាព លោកនាថដ៏បរិសុទ្ធ

សូមឲ្យបាន រួចផុត ចាកទុក្ខទោសគ្រោះចេញឆ្ងាយ។

សោត្ថិសុខសួស្តី សុខសិរីជោគទាំងឡាយ

រោគភ័យសូមខ្ចាត់ខ្ចាយ សូមមង្គលកើតមានហោង ។

ព្រះធម្មគុណ ៣៨

ស្វាក្ខាតោ ភគវតា ធម្មោ សន្ទិដ្ឋិកោ អកាលិកោ ឯហិ-បស្សិកោ ឱបនេយ្យិកោ បច្ចត្តំ វេទិតព្ពោ វិញ្ញូហីតិ ។

ស្វាក្ខាតោ ភគវតា ធម្មោ *ព្រះបរិយត្តិធម៌ គឺព្រះត្រៃបិដក ជាធម៌ គឺព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សម្តែងហើយដោយល្អ* (ធម្មោ *ព្រះនព្វលោកុត្តរធម៌មាន ៩ ប្រការគឺមគ្គ ៤ ផល ៤ និព្វាន ១*) សន្ទិដ្ឋិកោ *ជាធម៌គឺព្រះអរិយបុគ្គលទាំងពួងដឹងពិត ឃើញពិតដោយបច្ចវេក្ខណញ្ញាណ គឺថានឹងបានដឹងដោយស្តាប់ដោយជឿបុគ្គលដទៃនោះៗក៏ទេ គឺឃើញច្បាស់ដោយខ្លួនឯង* អកាលិកោ *ជាធម៌ឲ្យនូវផលមិនរង់ចាំកាល គឺថា កាលបើព្រះអរិយមគ្គកើតឡើងហើយ ព្រះអរិយផលក៏កើតក្នុងលំដាប់គ្នា មិនបានយឺតយូរឡើយ* ឯហិបស្សិកោ *ជាធម៌គួរដល់ឯហិបស្សវិធី គឺថាបើ ព្រះអរិយបុគ្គល ដែលបានសម្រេចមគ្គផលហើយ ក៏គួរនឹងហៅបុគ្គលដទៃឲ្យចូលមកមើលបាន* ឱបនយិកោ *ជាធម៌គឺព្រះអរិយបុគ្គលគប្បីបង្អោនចូលមកទុកក្នុងខ្លួនដោយអំណាចនៃការនា* បច្ចត្តំ វេទិតព្ពោ វិញ្ញូហិ *ជាធម៌គឺអ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយមានឧគ្ឃដិតញ្ញូបុគ្គលជាដើម គប្បីដឹង គប្បីឃើញច្បាស់ក្នុងចិត្តនៃខ្លួន ។*

ស្វា. ស្វាគតន្តំ សិវំ រម្មំ ស្វានយំ ធម្មទេសិតំ

ស្វាហុនេយ្យំ បុញ្ញក្ខេត្តំ ស្វាសភន្តំ នមាមិហំ ។

ព្រះនិព្វានោះ ជាគុណជាតគួរត្រេកអរ ដែលព្រះពុទ្ធ ជាម្ចាស់ទ្រង់បានដល់ល្អហើយ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះធម៌ជាម្ចាស់នោះ ជាធម៌ដែលព្រះពុទ្ធទ្រង់សម្តែងទុកល្អហើយ ព្រះសង្ឃនាំបន្តមកល្អហើយ គួរបូជាយ៉ាងល្អ ជាបុញ្ញក្ខេត្តដ៏ប្រសើរពិត ។

ក្វា. ខាទន្តោ យោ សព្ពទាបំ ខាយិតោ យោ ច មាធុរោ

ខាយន្តំ តិវិធំ លោកំ ខាយិតន្តំ នមាមិហំ ។

ព្រះធម៌ឯណា ទំពាស៊ីគឺទម្លាយនូវបាបទាំងពួង ព្រះធម៌ដ៏ផ្អែមឯណា ដែលព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់គ្រាស់ទុកហើយ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះធម៌ជាម្ចាស់នោះ ដែលទំពាស៊ីគឺគ្របសង្កត់នូវលោកទាំងបី ប្រាកដច្បាស់ ។

តោ. តោសេន្តោ សព្ពសត្តានំ តោសេតិ ធម្មទេសនំ

តោសចិត្តំ សមិទ្ធន្តំ តោសិតំ តំ នមាមិហំ ។

ព្រះធម៌ឯណា ញុាំងសត្វឲ្យត្រេកអរ ហើយស្តាប់នូវធម្មទេសនា ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះធម៌ជាម្ចាស់នោះ ដែលញុាំងសត្វមានចិត្តត្រេកអរក្នុងព្រះធម៌ឲ្យចម្រើនឲ្យរីករាយ ។

ក. ភគ្គរាគោ ភគ្គទោសោ ភគ្គមោហោ អនុត្តរោ

ភគ្គកិលេសសត្តានំ ភគវន្តំ ឧមាមិហំ។

ព្រះធម៌ឯណា បំបាក់រាគៈ បំបាក់ទោសៈ បំបាក់មោហៈ រកធម៌ដទៃក្រៃលែងជាងគ្មាន ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះធម៌ជាម្ចាស់នោះ ដែលជាទីគោរពសក្ការៈរបស់សត្វអ្នកមានកិលេសបាក់ហើយ ។

ក. គច្ឆន្តោ រម្មកេ សិវេ គមាបិតោ សទេវកេ

គច្ឆន្តោ ព្រហ្មចរិយេ គច្ឆន្តំ តំ ឧមាមិហំ។

ព្រះធម៌ឯណា មានដំណើរទៅកាន់ព្រះនិព្វានដ៏គួរវីកវាយ ញុំាងមនុស្ស ព្រមទាំងទេវតាឲ្យប្រព្រឹត្តនូវព្រហ្មចរិយៈ ដំណើរទៅដល់ព្រះនិព្វាននោះ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះធម៌ជាម្ចាស់នោះ ដែលមានដំណើរទៅយ៉ាងនោះ ។

វ. វន្តរាគំ វន្តទោសំ វន្តមោហំ វន្តចាបកំ

វន្តំ ពាលមិច្ឆាទីនំ វន្តគន្តំ ឧមាមិហំ ។

ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះធម៌ជាម្ចាស់ ដែលខ្ជាក់ចេញនូវរាគៈ ទោសៈ មោហៈ បាប លួង មិច្ឆាទិដ្ឋិ និងកិលេសជាគ្រឿងចងរឹត ។

តា. តារេតិ សព្វសត្តានំ តារេសិ ឱរមំតិរំ
តារេន្តំ ឱឃសំសារំ តារេន្តំ តំ ឧមាមិហំ។

ព្រះធម៌ឯណា ញ៉ាំងសត្វឲ្យឆ្លងចាកសង្សារវដ្ត ឆ្ពោះទៅកាន់ព្រះនិព្វាន ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះធម៌ជាម្ចាស់នោះ ដែលញ៉ាំងសត្វឲ្យឆ្លងចាកឱឃៈបាន ។

ឆ. ឆរមានេបិ សម្ពុទ្ធេ ឆម្មំ ទេសំ និរន្តរំ
ឆរេតិ អមតំ បទំ ឆរេន្តំ តំ ឧមាមិហំ ។

ក៏កាលព្រះសម្ពុទ្ធគង់ឆរមាននៅ បានសម្តែងនូវព្រះធម៌អស់កាលជានិច្ច ព្រះធម៌ឯណាទ្រទ្រង់ទុកនូវបទគឺអមតៈ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះធម៌ជាម្ចាស់នោះ ដែលទ្រទ្រង់ទុកនូវបទគឺអមតៈ ។

ម្នា. មោហាញ្ធេ ឧមន្តោ សត្តេ មោហាដិតេ អការយិ
មោហាជាតេ ឆម្មចារី មោហាដិតំ ឧមាមិហំ ។

ព្រះធម៌ឯណា ទូន្មានសត្វទាំងឡាយដែលវង្វេង ធ្វើឲ្យជាអ្នកឈ្នះនូវភាពវង្វេងបាន ញ៉ាំងសត្វអ្នកកើតមកដោយភាពវង្វេង ឲ្យប្រព្រឹត្តនូវធម៌ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះធម៌ជាម្ចាស់នោះ ដែលគ្របសង្កត់នូវភាពវង្វេងគឺមោហៈបាន ។

ស. សព្វសត្តតមោនុទោ សព្វសោកវិនាសកោ
សព្វសត្តហិតក្ករោ សព្វសន្តំ ឧមាមិហំ ។

ព្រះធម៌ឯណា បន្ទោបង់នូវកាពងងឹតរបស់សត្វទាំងពួង ញុំាងសេចក្តីសោកទាំងពួង ឲ្យវិនាស ធ្វើនូវប្រយោជន៍ដល់សត្វទាំងពួង ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះធម៌ជាម្ចាស់នោះ ដែលមានសភាពស្ងប់ត្រជាក់ដោយប្រការទាំងពួង ។

ធិ. ធិដ្ឋេ ធម្មេ អនុប្បត្តោ ធិដ្ឋិកន្ធាធយោ លុតោ
ធិដ្ឋិ ទ្វាសដ្ឋិ ជិនុន្នោ ធិដ្ឋិសន្តំ នមាមិហំ ។

ព្រះធម៌ឯណា អ្នកមានបញ្ញាដល់ហើយតាមលំដាប់ ក្នុងទិដ្ឋធម៌ កាត់នូវទិដ្ឋិ ៦២ បាន ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះធម៌ជាម្ចាស់នោះ ដែលព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ទ្រង់ឃើញហើយ ។

ឋិ. ឋិតិសីលសមាចារេ ឋិតិតេរសធុតង្គេ
ឋិតិធម្មេ បតិដ្ឋិតំ ឋិតធម្មំ នមាមិហំ។

ព្រះអរិយៈរមែងតាំងនៅក្នុងឋិតិធម៌គឺធម៌មាំទាំ គឺសីលសមាចារ ដែលជាឋិតិ ក្នុងធុតង្គៈ ១៣ ដែលជាឋិតិ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះធម៌ជាម្ចាស់នោះ ដែលជាគ្រឿងដល់ឋិតិ ។

កោ. កោកានំ រាគំ បីឡេតិ កោធោបិ បដិហញ្ញតិ
កោកានំ ប្បដិកោ លោកេ កោកានន្តំ នមាមិហំ ។

ព្រះធម៌ឯណា ដែលបៀតបៀននូវរាគៈរបស់សត្វ

ទាំងឡាយ ដែលប្រកាន់យក សូម្បីសេចក្តីក្រោធ ក៏កម្ចាត់ចេញបាន ជាធម៌ដែលសត្វប្រកាន់យក បូជាក្នុងលោកនេះ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះធម៌ជាម្ចាស់នោះ ដែលជាទីបំផុតនៃការប្រកាន់យក ។

អ. អគ្គោ សេដ្ឋោ វរធម្មោ អគ្គបញ្ញោ បពុជ្ឈតិ
អគ្គំ ធម្មំ សុនិបុណំ អគ្គន្តំ វ នមាមិហំ។

ព្រះធម៌ជាគុណជាតលើសប្រសើរបំផុត អ្នកមានបញ្ញាដ៏ប្រសើរ រមែងត្រាស់ដឹងនូវធម៌ដ៏ប្រសើរ ល្អិតសុខុមបាន ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះធម៌ជាម្ចាស់នោះ ដែលជាធម៌ដ៏ប្រសើរ ។

កា. កាវេន្តោ យោ សិវំ វដ្ដំ កាវេតិ ធម្មចារិយេ
កាតញ្ញុសុសិក្ខាកាមេ កាវេន្តន្តំ នមាមិហំ។

ព្រះធម៌ឯណា កាលញ៉ាំងសត្វឲ្យធ្វើសិវវាជ្ជគឺព្រះនិព្វាន រមែងញ៉ាំងអ្នកប្រព្រឹត្តធម្មចរិយា ឲ្យធ្វើ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះធម៌ជាម្ចាស់នោះ ដែលញ៉ាំងសត្វអ្នកប្រាថ្នាក្នុងការសិក្សាដ៏ល្អ ដែលខ្លួនគប្បីធ្វើ ឲ្យធ្វើនូវសិវវាជ្ជនោះ។

លិ. លិតោ យោ សព្វទុក្ខានិ លិខិតោ បិដកត្តយេ
លិម្បតេបិ សុវណ្ណេន លិតន្តំបិ នមាមិហំ។

ព្រះធម៌ឯណា បំបាត់នូវទុក្ខទាំងពួង ជាធម៌ចារទុក

ក្នុងព្រះត្រៃបិដក បិទហើយដោយទឹកមាសដ៏ស្អាត ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះធម៌ជាម្ចាស់នោះ ដែលបានបំបាត់នូវទុក្ខពិត ។

ឧា. ឧា សធិសោវ ធម្មេន ឧា ធម្មំ អភិបូជយិ

ឧា វិនូតិ ធម្មរសំ ឧាសលន្តំ នមាមិហំ។

អ្វីស្មើដោយព្រះធម៌ (មានឬ) អ្នកណាបូជាព្រះធម៌ដ៏ក្រៃលែង អ្នកណាបានជួបនូវធម្មរស ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះធម៌ជាម្ចាស់នោះ ដែលធ្វើបុគ្គលឲ្យឈ្ងាស ។

ឯ. ឯសតិ ពុទ្ធវចនំ ឯសតិ ធម្មមុត្តមំ

ឯសតិ សគ្គមោក្ខញ្ច ឯសតន្តំ នមាមិហំ។

បណ្ឌិតរមែងស្វែងរកព្រះពុទ្ធវចន: រមែងស្វែងរកព្រះធម៌ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ និងរមែងស្វែងរកនូវសួគ៌និងព្រះនិញាន ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះធម៌ជាម្ចាស់នោះ ដែលជាទីស្វែងរកនៃបណ្ឌិត ។

ហិ. ហិនេ ឋានេ ន ជាយន្តេ ហិនេ ថោមេតិ សុគតឹ

ហិនេ មោហសមំ ជាលំ ហិនន្តំបិ នមាមិហំ។

ព្រះធម៌ឯណា មិនញ្ចាំងសត្វឲ្យកើតក្នុងទីដ៏ថោកទាបញ្ចាំងមនុស្សទាប (ដែលធ្វើល្អ) ឲ្យរីករាយក្នុងសុគតិ លះសំណាញ់គឺកិលេស ស្មើដោយមោហ:បាន ខ្ញុំសូម

នមស្ការនូវព្រះធម៌ជាម្ចាស់នោះ ដែលជាទីបំផុតនៃ ហីនធម៌ ។

ប. បកតោ ពោធិសម្ភារេ បសដ្ឋោ យោ សទេវកេ
បញ្ញាយ ន សមោ ហោតិ បសន្ថោ តំ នមាមិហំ។

ព្រះធម៌ឯណា ទ្រង់សាងសន្សំពោធិសម្ភារទើបបានជាអ្នក ប្រសើរបំផុតក្នុងមនុស្ស ព្រមទាំងទេវតា វត្ថុផ្សេងស្មើ ដោយបញ្ញាមិនមាន ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះធម៌ជាម្ចាស់ នោះ ។

សុ. សីលេន សុគតឹ យន្តិ សីលេន ភោគសម្បទា
សីលេន និព្វុតំ យន្តិ សីលធម្មំ នមាមិហំ ។

សត្វទាំងឡាយទៅកាន់ស្ថានសួគ៌បាន ក៏ព្រោះសីល សត្វទាំងឡាយបានបរិបូណ៌ដោយភោគៈ ក៏ព្រោះសីល សត្វទាំងឡាយទៅកាន់ទីរំលត់ទុក្ខ គឺព្រះនិព្វានបាន ក៏ព្រោះសីល ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះធម៌គឺសីលជា ម្ចាស់នោះ ។

កោ. កោ យោ អគ្គបុញ្ញោ ពុទ្ធោ កោធជហំ អធិគច្ឆតិ
កោធម្មញ្ច វិជានាតិ កោធវន្តំ នមាមិហំ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ជាអ្នកមានបុណ្យដ៏ប្រសើរ ទ្រង់ត្រាស់ដឹងនូវធម៌ ដែលលះសេចក្តីក្រោធបាន

*ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អន្តឯណា ទ្រង់ដឹងច្បាស់នូវធម៌ ខ្ញុំ
សូមនមស្ការនូវព្រះធម៌នោះ ដែលខ្ជាក់ចោលនូវ
សេចក្តីក្រោធបាន ។*

ឧ. ឧភតោ សព្ទកិលេសំ ឧភញ្ជិតោ សព្ទាសវំ

ឧភតោ ឧិដ្ឋិជាលញ្ច ឧភតំ តំ នមាមិហំ។

*ព្រះធម៌ឯណា ទម្លាយកិលេសទាំងពួងបាន បំបាក់
អាសវៈទាំងពួងហើយ និងរើនូវបណ្តាញគឺទិដ្ឋិចេញ
បានហើយ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះធម៌នោះ ដែលជា
គុណជាតរើកិលេសចេញ ។*

ប. បញ្ញា បសដ្ឋា លោកស្មឹ បញ្ញា និព្ទេធតាមិនី

បញ្ញាយ ន សមោ ហោតិ បសន្នោ តំ នមាមិហំ ។

*បញ្ញា ជាគុណជាតិប្រសើរក្នុងលោក បញ្ញាធ្វើឲ្យដឹង
ច្បាស់ គុណជាតិផូរផង់ស្មើដោយបញ្ញា រមែងមិនមាន
ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះធម៌គឺបញ្ញានោះ ។*

ន. នរានរហិតំ ធម្មំ នរទេវហិ បូជិតំ

នរានំ កាមបន្ថេហិ នមិតន្ត្តំ នមាមិហំ ។

*ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះធម៌ ដែលជាប្រយោជន៍ដល់
មនុស្ស និងអមនុស្ស ដែលមនុស្ស និងទេវតាទាំង
ឡាយ តែងបូជា ញ្ចុំងមនុស្សទាំងឡាយ ឲ្យផុត
ចាករណ្តៅគឺកាមនោះ ។*

យិ. យិដ្ឋតេ សព្វសត្តានំ យិដ្ឋតេ ទេវព្រហ្មុនា
យិដ្ឋិសុតេ ច ចាណីហិ យិដ្ឋន្តម្បិ នមាមិហំ ។

ព្រះធម៌ឯណា ដែលសត្វទាំងពួងទាំងឡាយ តែងបូជា ទេវតានិងព្រហ្មក៏បូជា សត្វទាំងឡាយនឹងបូជាតៗទៅ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះធម៌នោះ ដែលសត្វទាំងឡាយ តែងបូជា ។

កោ. កោធំ ជហាតិ ចាបកំ កោធកោធញ្ច នាសុតិ
កោធំ ជហោតិ ធម្មេន កោធនុទំ នមាមិហំ ។

ព្រះធម៌ឯណា លះសេចក្តីក្រោធដ៏លាមកបាន និងធ្វើមនុស្សមានសេចក្តីក្រោធ ឲ្យបាត់ក្រោធ សត្វលះសេចក្តីក្រោធបានដោយធម៌ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះធម៌ ដែលបន្ទោបង់នូវសេចក្តីក្រោធបាន ។

ប. បបញ្ចាភិរតា បជា បជហិតា ចាបកា ចយោ
បប្បោតិ សោតិវិបុលោ បជ្ជោតន្តំ នមាមិហំ ។

ពួកសត្វត្រេកអរក្រៃលែងក្នុងបបញ្ចធម៌ (គឺតណ្ហា មានៈ និងទិដ្ឋិ) បាបធម៌ទាំងឡាយនោះ ដែលធម៌ណាលះបានហើយ អ្នកណាបានដល់ធម៌នោះ អ្នកនោះ ជាវិបុលដ៏ធំទូលាយ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះធម៌នោះ ដែលមានវស្មីពន្លឺច្បាស់ ។

ฐ. ចរិត្វា ព្រហ្មចរិយំ ចត្តាសវោ វិសុជ្ឈតិ
ចជាបេន្តំ វ ទានេន ចជន្តំ នមាមិហំ ។

បុគ្គលលះអាសវៈបាន ព្រោះប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយៈ រមែងបរិសុទ្ធ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះធម៌នោះ ដែលជាសកាពលៈ ញុាំងសត្វឲ្យលះដោយការឲ្យទាន ។

ណ. តនោតិ កុសលំ កម្មំ តនោតិ សព្ភិរិយំ
តនោតិ សីលសមាធឹ តនន្តំ វ នមាមិហំ ។

ព្រះធម៌ឯណា ផ្សាយនូវកុសលកម្ម ពង្រីកនូវសេចក្តីព្យាយាម ដើម្បីលះបាប ផ្សាយសីល សមាធិ (និងបញ្ញា) ឲ្យចេញទៅ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះធម៌នោះ ដែលផ្សាយចេញទៅ មិនមានការបិទបាំង ។

ត. វេរានិបិ ន ពន្ធន្តិ វេរំ តេស្វូបសម្មតិ
វេរំ វេរេន វេរានិ វេរសន្តំ នមាមិហំ ។

នរជនណាមិនចងពៀរទុក ពៀររមែងស្ងប់រម្ងាប់ទៅ ពៀររមែងប្រព្រឹត្តទៅ ព្រោះការចងពៀរ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះធម៌នោះ ដែលស្ងប់នូវពៀរ ។

ទ. ឥឃាយុកោ ពហុបុញ្ញោ ឥឃរត្តំ មហាយសោ
ឥឃសុខេន បុញ្ញេន ឥឃរត្តំ នមាមិហំ ។

ព្រះធម៌ជាសកាពមានអាយុវែង មានបុណ្យច្រើន មាន

កម្ចាំងខ្លាំង អស់កាលជាអង្វែង ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវ ព្រះធម៌នោះ ដែលអស់កាលជាអង្វែង ដោយបុណ្យ ឲ្យកើតសុខជាយូរអង្វែង ។

ត. តតោ ទុក្ខា បមុញ្ចន្តោ តតោ មោចេតិ ចាណិនោ
តតោ រាគាទិក្កេសេហិ តតោ មោក្ខំ នមាមិហំ ។

ព្រះធម៌ឯណា ជាធម៌នាំឲ្យរួចផុតចាកទុក្ខ ញុំាងសត្វឲ្យ រួចផុតចាកទុក្ខនោះ ចាកកិលេសទាំងឡាយ មានរាគៈ ជាដើម ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះធម៌នោះ ដែលរួចផុត ចាកកិលេស និងទុក្ខនោះ ។

ពោ. ពោធឹ វិជ្ជា ឧចាគមិ ពោធេតិ មគ្គផលានិ ច
ពោធិយា សព្វធម្មានំ ពោធិយន្តំ នមាមិហំ ។

វិជ្ជា ចូលដល់នូវការត្រាស់ដឹង ញុំាងសត្វឲ្យត្រាស់ដឹង នូវមគ្គផលផង ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះធម៌នោះ ដែល ជាគ្រឿងត្រាស់ដឹង ដោយត្រាស់ដឹងនូវញេ្ញយ្យធម៌ ទាំងពួង ។

វិ. វិរតិ សព្វទុក្ខស្មា វិរិយេនេវ ទុល្លភា
វិរិយាតាបសម្បន្នា វិរតន្តំ នមាមិហំ ។

ការវៀរចាកទុក្ខទាំងពួង នឹងមានបានដោយសេចក្តី ព្យាយាមប៉ុណ្ណោះ បុគ្គលអ្នកដល់ព្រមដោយសេចក្តី

ព្យាយាមជុតកម្ដៅកិលេស រកបានដោយកម្រ ខ្ញុំ
សូមនមស្ការនូវព្រះធម៌នោះ ដែលរៀរចាកទុក្ខ ។

ញ្ញូ. ញ្ញូតញ្ញាណោហិ សម្បន្នំ ញ្ញូតយោគសមប្បិតំ
ញ្ញូតញ្ញាណទស្សនញ្ច ញ្ញូតយោគំ នមាមិហំ ។

ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះធម៌ ដែលដល់ព្រមដោយ
សព្វញ្ញុតញ្ញាណ ដែលបរិបូណ៌ដោយយោគៈគឺ
សេចក្ដីព្យាយាមប្រកប ដើម្បីញ្ញាណនោះ ខ្ញុំសូម
នមស្ការនូវព្រះធម៌គឺសេចក្ដីជីងច្បាស់ និងសេចក្ដី
ព្យាយាមនោះ ។

ហី. ហីសន្តិ សព្វទោសានិ ហីសន្តិ សព្វភយានិ ច
ហីសមោហា បដិស្សតា ហីសន្តត្តំ នមាមិហំ ។

អ្នកមានសតិ បៀតបៀនទូវទោសៈទាំងពួងបាន
បៀតបៀនភ័យទាំងពួង ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះធម៌
នោះ ដែលបៀតបៀនទូវទោសៈ និងភ័យ ។

តិ. តិណ្ណោ យោ វដ្ដទុក្ខម្ហា តិណ្ណំ លោកានមុត្តមោ
តិសេដ្ឋា ភូមី អតិក្កន្តោ តិណ្ណោធិយំ នមាមិហំ ។

ព្រះធម៌ឯណា ឆ្លងចាកទុក្ខក្នុងវដ្ដៈទាំង ៣ ភូមិទាំង ៣
ហើយប្រសើរឧត្តម ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះធម៌នោះ
ដែលបានឆ្លងឱឃៈហើយ ។

ចប់ព្រះធម្មគុណ ៣៨ តែប៉ុណ្ណេះ ។

អដ្ឋត្តឹស ធម្មគាថា ធម្មគុណា សុគម្ភិរា

ឯតេសមានុភាវេន សោត្ថិ មេ ហោតុ សព្វទា។

បទធម្មគាថា មានអត្ថាដ៏ជ្រាលជ្រៅ

៣៨ នោះឯងត្រូវ ធម្មគុណនៃព្រះពុទ្ធ។

ដោយគុណានុភាព ធម្មធាតុដ៏បរិសុទ្ធ

សូមឲ្យបាន រួចផុត ចាកទុក្ខទោសគ្រោះចេញឆ្ងាយ។

សោត្ថិសុខសួស្តី សុខសិរីជោគទាំងឡាយ

រោគភ័យសូមខ្ចាត់ខ្ចាយ សូមមង្គលកើតមានហោង។

ព្រះសង្ឃគុណ ១៤

សុប្បដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ ។

សុប្បដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ *ព្រះសង្ឃ ជាសាវកនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិហើយដោយប្រពៃ គឺប្រតិបត្តិតាមគន្ធ ព្រះនព្វលោកុត្តរធម៌ ។*

សុ. សុទ្ធសីលេន សម្បន្នោ សុដ្ឋុ យោ បដិបន្នកោ
សុទ្ធរោ សាសនករោ សុទ្ធរន្តំ នមាមិហំ ។

ព្រះសង្ឃឯណា ដល់ព្រមដោយសីលដ៏បរិសុទ្ធ ជាអ្នកបដិបត្តិដ៏ល្អ ជាអ្នកធ្វើតាមពាក្យបង្រៀនដ៏ល្អ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះសង្ឃជាម្ចាស់នោះ ដែលជាអ្នកដ៏ល្អ ។

ប. បដិសម្ភិទប្បត្តោ យោ បសដ្ឋោ វ អនុត្តរោ
បញ្ញាយ ឧត្តរោ លោកេ បសដ្ឋន្តំ នមាមិហំ ។

ព្រះសង្ឃឯណា ជាអ្នកសម្រេចនូវបដិសម្ភិទា ដែលបណ្ឌិតសរសើរហើយដោយពិត ជាអ្នកប្រសើរដោយបញ្ញា ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះសង្ឃជាម្ចាស់នោះ ដែលប្រសើរក្នុងលោក ។

ដ. តិត្តករដិតោ សង្ឃោ តិត្តោ ធីរោ វ សាសនេ
តិត្តិយា ពុទ្ធវចនេ តិត្តន្តំបិ នមាមិហំ ។

ព្រះសង្ឆ៧ណា ឈ្នះលទ្ធិផ្សេងៗ ជាគ្រូអ្នកមានបញ្ញា
ក្នុងសាសនាពិត ជាកំពង់ក្នុងព្រះពុទ្ធវចន: ខ្ញុំសូម
នមស្ការនូវព្រះសង្ឆជាម្ចាស់នោះ ទុកជូចជាកំពង់។

ប. បសដ្ឋោ ធម្មគម្ភីរោ បញ្ញវា ច អវណ្ណិតោ
បស្ឆ្ឌន្តោ អត្តធម្មញ្ច បសជ្ជំបិ នមាមិហំ ។

ព្រះសង្ឆ៧ណា ទ្រទ្រង់នូវធម៌ដ៏ជ្រៅ គួរឲ្យសរសើរ
មានប្រាជ្ញានិងស្មោះត្រង់ ឃើញអត្ត ឃើញធម៌ ខ្ញុំ
សូមនមស្ការនូវព្រះសង្ឆជាម្ចាស់នោះ ដែលគួរ
សរសើរដោយពិត ។

ន្នោ. នោ ចេតិ កុសលំ កម្មំ នោ ច ចាបំ អការយិ
នោនតំ ពុជ្ឈតិ ធម្មំ នោធិសន្តំ នមាមិហំ ។

ព្រះសង្ឆ៧ណា មិនធ្វើនូវអំពើជាកុសល និងមិនធ្វើ
នូវបាប គឺលះទាំងបុណ្យទាំងបាប ដឹងនូវធម៌ដែល
មិនគ្រោតគ្រាត ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះសង្ឆជាម្ចាស់
នោះ ដែលមិនមានសត្រូវជាមួយអ្នកណា ។

ភ. ភគ្គរាគោ ភគ្គទោសោ ភគ្គមោហោ ច ចាណិនំ
ភញ្ជកោ សព្វកេ្ខសានំ ភញ្ជនន្តំ នមាមិហំ ។

ព្រះសង្ឆ៧ណា ជាអ្នកបំបាក់រាគ: បំបាក់ទោស:
បំបាក់មោហ: និងជួយបំបាក់កិលេសទាំងពួងរបស់

សត្វទាំងឡាយ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះសង្ឃជាម្ចាស់
នោះ ដែលមានកិលេសបំបាក់ហើយ ។

គ. គច្ឆន្តោ លោកិយំ ធម្មំ គច្ឆន្តោ លោកុត្តរម្បិ
គតោយេវ កិលេសេហិ គមិតន្តំ នមាមិហំ ។

ព្រះសង្ឃឯណា កាលដល់លោកិយធម៌ និងលោកុត្តរធម៌
ជាអ្នកចេញចាកគ្រឿងសៅហ្មងទាំងឡាយ ហើយទៅ
ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះសង្ឃជាម្ចាស់នោះ ដែលចេញចាក
គ្រឿងសៅហ្មងហើយ ។

ឃ. វណ្ណេតិ កុសលំ ធម្មំ វណ្ណេតិ សីលសម្បទំ
វណ្ណេតិ សីលវក្ខិតំ វណ្ណិតន្តំ នមាមិហំ ។

ព្រះសង្ឃឯណា សរសើរកុសលធម៌ សរសើរការដល់
ព្រមនៃសីល សរសើរអ្នករក្សាសីល ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវ
ព្រះសង្ឃជាម្ចាស់នោះ ដែលសរសើរនូវធម៌គួរសរសើរ។

ង. តោសេន្តោ ទេវមនុស្សេ តោសេន្តោ ធម្មទេសយិ
តោសេតិ ទុជ្ជចិត្តេបិ តោសេន្តន្តំ នមាមិហំ ។

ព្រះសង្ឃឯណា ញុំាងទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ ឲ្យ
ត្រេកអរក្នុងធម៌ សម្តែងធម៌គួរពេញចិត្តដល់អ្នកស្តាប់
ញុំាងមនុស្សសូម្បីមានចិត្តប្រទូស្ត ឲ្យត្រឡប់ត្រេកអរ
ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះសង្ឃជាម្ចាស់នោះ ដែលញុំាង
ទេវតានិងមនុស្សឲ្យត្រេកអរ ។

សា. សាសនំ សម្បដិច្ឆន្តោ សាសន្តោ សិវកាមិនី
សាសនមនុសាសន្តោ សាសនន្តំ នមាមិហំ។

ព្រះសង្ឃឯណា ទទួលនូវព្រះសាសនាទុក ណែនាំ នូវផ្លូវទៅព្រះនិព្វាន បង្រៀននូវព្រះសាសនា (ដល់ មនុស្ស និងទេវតា) ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះសង្ឃជា ម្ចាស់នោះ ដែលណែនាំបង្រៀន ។

វ. វន្តរាគំ វន្តទោសំ វន្តមោហំ សុទិដ្ឋិកំ
វន្តញ្ច សព្ពចាចានិ វន្តក្កេសំ នមាមិហំ។

ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះសង្ឃជាម្ចាស់ ដែលមានសេចក្តី ឃើញដោយប្រពៃ ខ្ជាក់ចោលនូវរាគៈ ទោសៈ មោហៈ និងកិលេសជាបាបធម៌ទាំងពួង ។

ក. ករោន្តោ សីលសមាធឹ ករោន្តោ សារមត្តនោ
ករោន្តោ កម្មដ្ឋានានិ ករោន្តន្តំ នមាមិហំ។

ព្រះសង្ឃឯណា បំពេញនូវសីល សមាធិ ធ្វើសារៈ ដល់ខ្លួន ធ្វើនូវកម្មដ្ឋានផ្សេងៗ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវ ព្រះសង្ឃជាម្ចាស់នោះ ដែលជាអ្នកធ្វើ ។

សំ. សំសារេ សំសរន្តានំ សំសារតោ វិមុច្ចិ សោ
សំសារទុក្ខា មោចេសិ សំសុទ្ធន្តំ នមាមិហំ។

កាលសត្វទាំងឡាយ កំពុងត្រាច់ចរក្នុងសង្សារវដ្ត ព្រះសង្ឃរួចផុតចាកសង្សារវដ្តហើយ ហើយជួយ

សត្វទាំងឡាយ ឲ្យរួចផុតចាកសង្សារវដ្តផងដែរ
ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះសង្ឃជាម្ចាស់នោះ ដែលជា
អ្នកបរិសុទ្ធព្រម ។

ឃោ. ឃោរទុក្ខក្ខយំ កត្វា ឃោសាបេតិ សុរំ នរំ
ឃោសយិ បិដកត្តយំ ឃោសកន្តំ នមាមិហំ ។

ព្រះសង្ឃឯណា ធ្វើនូវការអស់ទៅនៃទុក្ខដែលគួរឲ្យខ្លាច
ហើយញុំាងមនុស្ស និងទេវតាឲ្យប្រកាសព្រះត្រៃបិដក
ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះសង្ឃជាម្ចាស់នោះ ដែលជាអ្នក
ប្រកាស (នូវព្រះត្រៃបិដក) ។

ចប់ព្រះសង្ឃគុណ ១៤ តែប៉ុណ្ណេះ ៚

ចតុទ្ទស សង្ឃគាថា សង្ឃគុណា សុគម្ភីរា
ឯតេសមានុភាវេន សោត្ថិ មេ ហោតុ សព្វទា។

បទសង្ឃគាថា មានអត្ថាដ៏ជ្រាលជ្រៅ
១៤ នោះឯងត្រូវ សង្ឃគុណដ៏ហ្មត់ចត់។
ដោយគុណានុភាព សង្ឃទាយាទដ៏បរិសុទ្ធ
សូមឲ្យបាននូវចផុត ចាកទុក្ខទោសគ្រោះចេញឆ្ងាយ។
សោត្ថិសុខសួស្តី សុខសិរីជោគទាំងឡាយ
រោគភ័យសូមខ្ចាត់ខ្ចាយ សូមមង្គលកើតមានហោង។

ឥតិបិសោភនមាលា និដ្ឋិតា។

នមក្ការៈបាលី-ប្រែ

នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស។

វីរិយានមស្ការថ្វាយបង្គំ (នៃខ្ញុំព្រះករុណា) ចូរមានដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គជាព្រះអរហន្តដ៏ប្រសើរ ទ្រង់ត្រាស់ដឹងនូវញេយ្យធម៌ទាំងពួងដោយប្រពៃចំពោះព្រះអង្គ ឥតមានគ្រូអាចារ្យណាប្រដៅព្រះអង្គឡើយ ។

[១] សុគតំ សុគតំ សេដ្ឋំ ក្កុសលំក្កុសលំ ជហំ
អមតំ អមតំ សន្តំ អសមំ អសមំ ឧទំ។

[២] សរណំ សរណំ លោកំ អរណំ អរណំ ករំ
អភយំ អភយំ ឋានំ នាយកំ នាយកំ នមេ។

ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ទ្រង់ស្តេចយាងទៅដ៏ល្អ ទ្រង់ត្រាស់ដឹងល្អ ទ្រង់ជាអ្នកដ៏ប្រសើរ ទ្រង់លះនូវកុសល និងអកុសល ទ្រង់វៀរចាកសេចក្តីស្ងាប់ ទ្រង់ទម្លុះដល់អមតនិព្វាន ទ្រង់ជាអ្នកស្ងប់ មិនមានអ្នកណាមួយ ស្មើដោយព្រះអង្គ ទ្រង់ប្រទាននូវវត្ថុដែលគ្មានអ្វីដូច ទ្រង់ជាទីពឹង ទ្រង់ជាទីពួករបស់សត្វលោក ទ្រង់មិនមានកិលេស ទ្រង់ធ្វើកាពមិនមានកិលេស ទ្រង់មិនមានភ័យ ទ្រង់នាំទៅកាន់ឋានៈមិនមានភ័យ ទ្រង់នាំសត្វទៅកាន់ព្រះនិព្វាន ។

[៣] នយនសុភតកាយឆ្ពំ

មធុរវរសរោបេតំ

អមិតគុណគណាធារំ

ឧសពលមតុលំ វន្ទេ។

ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់
ទ្រង់មានអង្គនៃព្រះវរកាយដ៏ស្រស់
ស្អាត មានព្រះសូរសៀងដ៏ពីរោះ
គួរស្តាប់ ទ្រទ្រង់ទុកនូវគុណរាប់
ប្រមាណមិនបាន មានកម្លាំង ១០
ប្រការ មិនមានអ្នកណាដូច ។

[៤] យោ ពុទ្ធោ ធិតិមាញ្ញធារកោ

សំសារេ អនុភោសិ កាយិកំ

ទុក្ខំ ចេតសិកញ្ច លោកតោ

តំ វន្ទេ នរទេវមឆ្ពលំ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់
មានសមាធិ ទ្រទ្រង់នូវអរហត្តផល
ទ្រង់ប្រសព្វទុក្ខក្នុងសង្សារវដ្ត ព្រោះ

តែសត្វលោក ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវ
ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់នោះ ទ្រង់ជាមង្គល
របស់មនុស្សនិងទេវតា ។

[៥] ពាត្តឹសតិលក្ខណាចិត្រធេហំ

ធេហជ្ជុតិនិត្តតបជ្ជលន្តំ

បញ្ញាធិតិសីលគុណោយវិន្ទុំ

វន្ទេ មុនិមន្ទិមជាតិយុត្តំ។

ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់
ដែលមានព្រះវរកាយដ៏ស្រស់ស្អាត
ដោយព្រះលក្ខណៈ ៣២ ប្រការ
មានព្រះរស្មីដ៏រុងរឿង ផ្សាយចេញ
ពីព្រះវរកាយ ទ្រង់បាននូវពួកនៃ
គុណ គឺបញ្ញា សមាធិ សីល
ទ្រង់ជាព្រះមុនី មានព្រះជាតិចុង
ក្រោយបំផុត។

[៦] ចាតោធយំ ពាលធិវាករំវ

មជ្ឈ យតីនំ លលិតំ សិរីហិ

ปុណ្ណិន្ទុសង្កាសមុខំ អនេឝំ

វន្ទាមិ សព្ពញ្ញុមហំ មុនិន្ទំ។

ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់
ប្រៀបដូចដួងអាទិត្យមានរស្មីឧទ័យ
រះពេលព្រលឹម ទ្រង់វិលាសដោយ
ព្រះសិរីទាំងឡាយ ក្នុងកណ្តាលនៃ
ពួកភិក្ខុ មានព្រះភក្ត្រដូចព្រះចន្ទពេញ
វង់ ទ្រង់ប្រាសចាកតណ្ហា ទ្រង់ជ័ងសព្វ
គ្មានសល់ចន្លោះ ជាព្រះមុនិន្ទ ។

[๗] ឧបេតបុញ្ញោ វរពោធិមូលេ

សសេនមារំ សុគតោ ជិនិត្វា

អពោឝ្ឈិ ពោធឺ អរុណោឧយម្ហិ

ឧមាមិ តំ មារជិនំ អភង្គំ។

ព្រះសុគតជាម្ចាស់អង្គឯណា
ទ្រង់សម្បូរណ៌ដោយបុញ្ញាធិការ
ទ្រង់ឈ្នះមារពិរាជ ព្រមទាំងសេនា
ក្នុងគល់ពោធិព្រឹក្ស ជានត្រាស់
ជ័ងនូវពោធិញ្ញាណ ក្នុងពេល

អរុណរះ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះ
សុគតជាម្ចាស់អង្គនោះ ទ្រង់
ឈ្នះមារហើយ ដែលមារបំបាក់
មិនបាន ។

[៨] រាគាធិធេធាមលញ្ញាណាទត្តំ
សតីសមញ្ញាជលកាភិតាហំ
សីលោយលង្ការវិភូសិតំ តំ
នមាមិភិញ្ញាវរមិទ្ធុបេតំ។

ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់
ទ្រង់កាន់នូវព្រះទ័ន គឺព្រះញ្ញាណ
កាត់នូវមន្ទិលគឺកិលេស មានរាគ:
ជាដើម ទ្រង់កាន់នូវទែល ឈ្មោះ
ថា សតិយ៉ាងមាំ ទ្រង់ប្រដាប់ដោយ
គ្រឿងប្រដាប់ គឺសីល ។

[៩] ធយាលយំ សព្ធធិ ធុក្ការំ ការំ
ភវណ្ណវាតិក្ការមមត្តតំ តតំ
តិលោកនាថំ សុសមាហិតំ ហិតំ
សមន្ទចក្ខុំ បណមាមិ តំមិតំ។

ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់
ទ្រង់មហាករុណាគុណ ទ្រង់ធ្វើ
នូវវត្តដែលធ្វើដោយកម្រ គ្រប់ៗ
អត្តភាព កន្ទង់ផុតមហោស្រព គឺ
កព ទ្រង់ដល់នូវការៈដ៏ប្រសើរ
ទ្រង់ជាទីពឹងរបស់លោកទាំង ៣
ទ្រង់មានសមាធិល្អ ទ្រទ្រង់សមាធិ
ដ៏ល្អ ទ្រទ្រង់នូវប្រយោជន៍ ទ្រង់
មានសមន្តចក្ខុ មានព្រះគុណ មិន
អាចកំណត់បាន ។

[១០] តហឹ តហឹ ចារមិសញ្ញយំ ចយំ

កតំ កតំ សព្ពិ សុខប្បទំ បទំ

ឧរាឧរាឆំ សុខសម្ភវំ ភវំ

ឧមាឧមាឆំ ជិនបុង្គវំ តវំ។

ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់
ទ្រង់ជាទីប្រជុំនៃបារមី ទ្រង់កសាង
បារមីក្នុងអត្តភាពនោះៗ ទ្រង់ជា
អ្នកដែលសប្បុរសចូលមកកក

ទ្រង់ដល់នូវព្រះនិព្វាន ដែលជាទី
តាំងនៃសេចក្តីសុខ ញ្ជាំងហេតុនៃ
សុខឲ្យកើតដល់មនុស្ស និងទេវតា
ទ្រង់ជាព្រះជិនស្រីដ៏ប្រសើរខ្ពង់ខ្ពស់
ជាងសត្វទាំងឡាយ ។

[៧៧] មគ្គដ្ឋនាវំ មុនិធក្ខនាវិកោ

ឲ្ឋាហាដិយំ ញាណកេរន តាហកោ

អារុយ្ហ យោ តាយ ពហូ ភវណ្ណវា

តារេសិ តំ ពុទ្ធមយប្បហំ នមេ។

នាយទូកដ៏ឈ្លាស គឺព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់
អង្គឯណា ទ្រង់ឡើងកាន់នាវា គឺ
អរិយមគ្គប្រកបដោយអង្គ ៨ ទ្រង់
ប្រើព្រះហស្ត គឺញាណចាប់ច្រវា គឺ
វិរិយៈ នាំវេនេយ្យសត្វដ៏ច្រើន ឆ្លង
ចាកមហោស្រព គឺភព ដោយទូក
គឺមគ្គមានអង្គ ៨ នោះ ទ្រង់ជួយ
កម្ចាត់ទុក្ខឲ្យសព្វសត្វ ។

[៧២] សមតឹសតិចារមិសម្ភរណំ

វរពោធិទ្ទុមេ ចតុសច្ចទេសំ

វរមិទ្ធិកតំ នរនេវហិតំ

តិភវូបសមំ បណមាមិ ជិនំ។

ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់
ទ្រង់ចំពេញបុណ្យបារមី ៣០ យ៉ាង
បរិបូណ៌ ទ្រង់ត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈទាំង
៤ ទៀបគល់ពោធិព្រឹក្សដ៏ប្រសើរ
ទ្រង់បានសម្រេចនូវឫទ្ធិដ៏ប្រសើរ
ទ្រទ្រង់ទុកនូវប្រយោជន៍របស់
មនុស្សនិងទេវតា ទ្រង់ស្ងប់នូវ
ភពទាំង ៣ ទ្រង់ឈ្នះមារ ។

[๑๓]សតបុញ្ញជលក្ខណាកំ វិរជំ

គគន្ធបមធឹ ធិតិមេរុសមំ

ជលជូបមសីតលសីលយុតំ

បថវីសហនំ បណមាមិ ជិនំ។

ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់
ដែលសម្បូរណ៌ដោយព្រះលក្ខណៈ

ដែលកើតដោយតេជៈនៃបុណ្យបារមី
មួយរយ ទ្រង់ប្រាសចាកធូលី គឺ
កិលេស ទ្រង់មានព្រះសព្វញ្ញុតញ្ញាណ
ដូចផ្ទៃនភាកាស មានសមាធិមិនញាប់
ញ័រ ដូចភ្នំសិនេរុ ប្រកបដោយសីល
ដ៏ត្រជាក់ ដូចផ្កាបទុម ដែលកើតក្នុង
ទឹក មានព្រះខន្តិគុណដូចផែនដី ទ្រង់
ឈ្នះមារហើយ ។

[๑๘] យោ ពុទ្ធោ សុមតិ ធិរេ ធិវាករោវ
សោភន្តោ រតិជនេ សិលាសនម្ហិ
អាសីនោ សិរីសុខំ អទេសិ ធម្មំ
ទេវានំ តមសធិសំ ឧមាមិ និច្ចំ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់មាន
សព្វញ្ញុតញ្ញាណដ៏ល្អ រុងរឿងដូច
ទិវាករក្នុងកណ្តាលថ្ងៃ គង់លើ
សិលាសនៈ ញុាំងសេចក្តីត្រេកអរ
ឲ្យកើត សម្តែងធម៌ប្រទាននិព្វានសុខ
ដល់ពួកទេវតាទាំងឡាយ (ក្នុងស្ថាន

តាវត្តិង្ស) ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធ
ជាម្ចាស់នោះ គ្មានបុគ្គលណាប្រៀប
ផ្ទឹមពុំបាន ។

[៧៥]យោ ចាធបន្ថ្ពជមុធុត្ថលរាជិកេហិ
លោកេហិ តីហិវិកលេហិ និរាកុលេហិ
សម្ឈាបុណោ និរុបមេយ្យតមេវ នាថោ
តំ សព្ធលោកមហិតំ អសមំ នមាមិ ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់ជាទីពឹង
របស់សព្ធសត្ធ ទ្រង់ជល់ព្រមដោយកាព
ដែលលោកទាំង ៣ ប្រៀបផ្ទឹមពុំបាន មាន
ព្រះបាទទាំងគូរាបស្មើល្អ មិនវិកល មិន
វិការ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់
ដែលសត្ធលោកទាំងពួងបូជា គ្មានបុគ្គល
ណាប្រៀបបាន ។

[៧៦]ពុធ្ធំ នរានរសមោសរណំ ធិតត្ថំ
បញ្ញាបធីបជុតិយា វិហតន្ធការំ
អត្ថាភិកាមនរទេវហិតាវហំ តំ
វន្ធាមិ ការុណិកមត្ថមនន្ធញ្ញាណំ ។

ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ទ្រង់
ជាទីដែលមនុស្សនិងទេវតាមកប្រជុំ មាន
ព្រះទ័យមាំទាំ ទ្រង់កម្ចាត់នូវឆន្ទតិ ដោយ
ពន្ធិ គឺអរហត្តមគ្គញ្ញាណ ប្រោថ្នាប្រយោជន៍
ដល់សត្វលោក ទ្រទ្រង់ទុកនូវប្រយោជន៍
ដល់មនុស្សនិងទេវតា ទ្រង់មហាករុណា
ដ៏លើស មានព្រះញាណកំណត់មិនបាន។

[៧] អទិលគុណាធិធានោ យោ មុនិន្ទោបគន្ត្វា
វនមិសិបតនម្ហិ សញ្ញតានំ ឯកេតំ
តហិមកុសលឆេទំ ធម្មចក្កំ បវត្តោ
តមតុលមភិកន្តំ វន្ទនេយ្យំ នមាមិ។

ព្រះមុនីជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់មាន
ព្រះគុណទាំងពួង ទ្រង់យាងទៅព្រៃ
ឥសិបតនៈដែលជាទីនៅរបស់ពួក
ឥសីដែលសង្រួមហើយ ទ្រង់ប្រកាស
ធម្មចក្កដែលជាធម៌កាត់អកុសល ក្នុង
ព្រៃនោះ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះមុនិន្ទ
ជាម្ចាស់នោះ ដែលមិនមានបុគ្គលណា
ដូច ដែលមនុស្សនិងទេវតាគប្បីចូលរក
ដែលគួរដល់ការថ្វាយបង្គំ ។

[๑๘]សុចិបរិវារិតំ សុរុចិរប្បភាហិ រត្តំ
សិរិវិសរាលយំ កុបិតមិន្ទ្រិយេហុបេតំ
រវិសសិមណ្ឌលប្បភុតិលក្ខណោបចិត្តំ
សុរនរបូជិតំ សុគតមាឧរំ ឧមាមិ។

ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះសុគតជាម្ចាស់
ដែលមានសាវ័កចោមរោមហើយ មាន
ព្រះវរកាយរុងរឿងដោយរស្មីដ៏ស្រស់
ស្អាត ជាទីរងទទួលពួកនៃព្រះសិរី គឺ
បញ្ញានិងបុញ្ញាធិការ ទ្រង់គ្រប់គ្រងឥន្ទ្រិយ
មានព្រះបាទប្រដាប់ដោយកង់ចក្រ ដូចដួង
ព្រះអាទិត្យ ដូចដួងព្រះចន្ទ ដែលមនុស្សនិង
ទេវតាគប្បីបូជាដោយគោរព ។

[๑๙] មគ្គោឡុម្បេន មុហាបដិយាសាធិឧល្លោលវីចិំ
សំសារោឃំ តរិ តមភយំ ចារបត្តំ បជានំ
តាណាំ លេណាំ អសមសរណាំ ឯកតិត្តំ បតិដ្ឋំ
បុញ្ញក្ខេត្តំ បរមសុខទំ ធម្មរាជំ ឧមាមិ។

ព្រះធម្មរាជាអង្គឯណា ទ្រង់ឆ្លងអន្ទង់ទឹក គឺ

សង្សារវដ្ត ដែលមានរលកតូចធំ គឺទោស:
មោហ: និងតណ្ហា ដោយផែ គឺអរិយមគ្ត
ខ្ញុំសូមនមស្ការព្រះធម្មរាជាអង្គនោះ ដែល
មិនមានភ័យ ទ្រង់យាងដល់ច្រាំងហើយ
ទ្រង់ជាអ្នកគ្រប់គ្រងរក្សាពួកប្រជា ទ្រង់
ជាទីពួនចាកភ័យ ទ្រង់ជាទីពឹងមិនមាន
អ្នកណាដូច ទ្រង់ជាកំពង់នាំទៅព្រះនិព្វាន
ទ្រង់ជាទីពួកសត្វតាំងនៅ ទ្រង់ជាបុញ្ញក្ខេត្ត
ទ្រង់ប្រទានបរមសុខ ។

[២០] កណ្ហម្ពំមូលេ បរហិតការោ យោ មុនិន្ទោ និសិន្នោ
អច្ឆេរំ សីឃំ នយនសុភតំ អាកុលណ្ណត្តិជាលំ
ឧុជ្ជាលឧូំសំ មុនិភិជហិតំ ចាជិហោរំ អកាសិ
វន្ទេ តំ សេជ្ជំ បរមរតិជំ ឥឧ្ធិធម្មេហុបេតំ។

ព្រះមុនិនូអង្គណា ទ្រង់បំពេញប្រយោជន៍ដល់អ្នក
ដទៃ គង់ក្នុងបរិវេណដើមកណ្ហម្ពព្រឹក្ស បានធ្វើ
បាដិហារ្យ ដែលព្រះមុនីទាំងឡាយមិនទ្រង់លះបង់
មានភ្លើងនិងក្រសែទឹកលាយគ្នា គួរអស្ចារ្យ រហ័ស
គួរគយគន់ កម្ចាត់សំណាញ់នៃទិដ្ឋិ ខ្ញុំសូមនមស្ការ

ព្រះមុនីជាម្ចាស់អង្គនោះ ដែលជាបុគ្គលដ៏ប្រសើរ ញុំាងសេចក្តីត្រេកអរឲ្យកើតយ៉ាងក្រៃលែង មាន ឥទ្ធិគុណ ។

[๒๑] មុនិន្ទក្កោ យ្វេកោ ឧយុឧយរុណោ ញាណវិត្តិណ្ណាពិម្ហោ
វិនេយ្យប្បាណោឃំ កមលកថិតំ ធម្មរំសីវរេហិ
សុពោធេសី សុទ្ធេ តិភវកុហារេ ព្យាបិតក្កិត្តិនញ្ច
តិលោកេកេកចក្ខុំ ទុទមសហនំ តំ មហេសឹ នមាមិ។

ព្រះអាទិត្យ គឺព្រះមុនិន្ទ មួយដួង មានពន្លឺអរុណ គឺមហាករុណាឧទ័យឡើងមក មានបរិមណ្ឌល គឺ សព្វញ្ញុតញ្ញាណដ៏ធំទូលាយ ញុំាងផ្កាកមលៈ គឺ ពួកវិនេយ្យសត្វ ក្នុងស្រះ គឺកពទាំង ๓ ដ៏ថ្លាស្អាត ឲ្យត្រជាក់រីករាយ គឺត្រាស់ដឹង ដោយរស្មី គឺព្រះ សទ្ធម្មដ៏ប្រសើរ ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះអាទិត្យ គឺ ព្រះមុនិន្ទអង្គនោះ ដែលមានកិត្តិសព្ទផ្សាយទៅ ហើយ ជាដួងភ្នែកមួយដួងក្នុងលោកទាំង ๓ ដែល អត់សង្កត់នូវវត្ថុដែលលំបាក ជាអ្នកស្វែងរកបុណ្យ ។

[๒๒] យោ ជិនោ អនេកជាតិយំ សបុត្តទារមង្គជីវិតម្បិ
ពោធិបេមតោ អលគ្គមានសោ អទាសិយេវ អត្តិកស្ស

ឧានចារមឺ តតោ បរំ អបូរិ សីលចារមាឧិកម្ឋិ

តាសមិឧ្ទិយោបយាតមត្តតំ តមេកឧីបកំ នមាមិ។

*ព្រះជិនស្រីជាម្ចាស់អង្គឯណា ទ្រង់មានព្រះហប្ចទ័យ
មិនជាប់ជំពាក់ ព្រោះសេចក្តីស្រឡាញ់ក្នុងពោធិញ្ញាណ
ទើបបានលះនូវករិយា ព្រមទាំងបុត្រ អវយវៈនិង
ជីវិត ឲ្យដល់អ្នកត្រូវការច្រើនកពជាតិហើយ ក្រៅពី
នោះនៅបំពេញទានបារមី សីលបារមីជាដើម ខ្ញុំសូម
នមស្ការនូវព្រះជិនស្រីជាម្ចាស់អង្គនោះ ជាដួងប្រទីប
មួយដួង ជាអ្នកដល់ភាពដ៏ប្រសើរ ព្រោះផលនៃ
បារមីនោះ ។*

[២៣] ឧេវាឧេវាតិឧេវំ និធនវបុធរំ មារភង្គំ អភង្គំ

ឧីបំ ឧីបំ បជានំ ជយវរសយនេ ពោធិបត្តំធិបត្តំ

ព្រហ្មាព្រហ្មាគតានំ វរគិរកឯកំ ចាបហីនំ បហីនំ

លោកាលោកាភិរាមំ សតតមភិនមេ តំ មុនិន្ទំ មុនិន្ទំ។

*ខ្ញុំសូមនមស្ការនូវព្រះមុនិន្ទជាម្ចាស់ ជាទេពកំពូលលើទេព
និងមិនមែនទេព ទ្រទ្រង់ទុកនូវអត្តភាពចុងបំផុត កម្ចាត់នូវ
មារ ដែលគ្មានអ្នកណាកម្ចាត់បាន ទ្រង់ទ្រោលប្រទីបឲ្យពពួក
សត្ត ទ្រង់សម្រេចនូវពោធិញ្ញាណលើពោធិបល្ជង្ក ដែលជា*

ស្ថានទីឈ្នះមារ និងជាស្ថានទីគួរគ្រែកអរ ទ្រង់សម្តែងធម៌ ដ៏ប្រសើរដល់ព្រហ្ម ទេវតា និងមនុស្សចូលមកវក ទ្រង់លះ បាបបានហើយ ទ្រង់កាត់អកុសលជាច់ហើយ ជាទីគ្រែកអរ របស់មនុស្សលោកនិងទេវលោក ដែលជាព្រះមុនិន្ទ ។

[២៤] ពុទ្ធោ ឯក្រោធពិម្ពោ មុទុកាយរណោ ព្រហ្មាយោសេណាជឆង្ឃោ

កោសច្ចាឧត្តជាតោ បុនរបិ សុគតោ សុប្បតិដ្ឋិតចាឌោ

ម្ហទោឌាតុណ្ណាលោមោ អថមបិ សុគតោ ព្រហ្មាជុគ្គតភាវោ

ឯលក្ខី ឌីឃបណ្ហី សុខុមមលឆវី ថោមប្បាសគ្គសគ្គី ។

ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ មានព្រះវរកាយ ដូចជាបរិមណ្ឌលនៃដើមជ្រៃ មានផ្ទៃព្រះហស្តនិងផ្ទៃព្រះបាទដ៏ទន់ល្អើយ មានព្រះជង្ឃា គឺស្មង រៀវមូលត្រសូល ដូចជង្ឃានៃព្រហ្ម មានព្រះអង្គាវយវៈ ដែលត្រូវ លាក់កំបាំងដោយសំពត់ស្ថិតនៅក្នុងស្រោម ទ្រង់យាងទៅល្អ មានផ្ទៃព្រះបាទទាំងគូរាបស្មើល្អ មានព្រះលោមាដ៏ទន់ពណ៌មាស មានព្រះសូរសព្ទដ៏ពីរោះ មានព្រះកាយត្រង់ដូចជាកាយនៃព្រហ្ម មានព្រះនេត្រខៀវស្រស់ មានកែងព្រះបាទវែង មានព្រះឆវី ល្អិតផូរផង់រលីងស្រិល មានព្រះប្រសាទ គឺសរសៃល្អិតឆ្មារ ដ៏លើសលែង សម្រាប់ទទួលរសអាហារ ។

[២៥] ឧត្តាលីសគ្គឧន្តោ សមកលបឧដោ អន្តរំសប្បបីនោ

ចក្ពានន្ធិតចាធោ អវិរឡធសនោ មារជុស្សន្ធ្ធចាធោ

តិជ្ជន្តោ នោនមន្តោភយការមុធុនា ជណ្ណុកានាមសន្តោ

វជ្ជក្ខន្ធោ ជិនោ គោតរុណាបទុមកោ សីហាបុព្ធឌ្ឍកាយោ។

មានព្រះទន្ត ៤០ គត់ មានព្រះទន្តស្មើគ្នា មានព្រះបិជ្ជិ គឺខ្នងដ៏ពេញ
បរិបូណ៌ មានផ្ទៃព្រះបាទប្រជាប់ដោយចក្រ មានព្រះទន្តជិតស្និទ្ធល្អ
ទ្រង់ឈ្នះមារ មានព្រះបាទដូចជាអណ្តែតឡើងខាងលើដូចជាសង្ខ
កាលបើទ្រង់ឈរ មិនបាច់ឱនព្រះអង្គចុះ អាចស្ទាបអង្អែលព្រះជានុ
បាន មានព្រះសូរងមូលសម មានដូងព្រះនេត្រដូចជាក្នែកនៃកូន
គោ មានព្រះកាយពាក់កណ្តាលខាងលើ ដូចជាកាយនៃរាជសីហ៍។

[๒๖] សត្ថប្បីនោ ច ធីយន្ធុលិ មជ សុគតោ លោមក្ខបេកលោមោ

សម្បន្នោធាតធាថោ កនកសមតចោ នីលមុទ្ធក្ខលោមោ

សម្ពុទ្ធោ ជ្ជលជិវ្ហា អជ សីហាហនុកោ ជាលិកប្បាធហាត្តោ

នាថោ ឧណ្ហីសសីសោ ឥតិគុណសហិតំ តំ មហោសឹ នមាមិ។

ព្រះសុគតជាម្ចាស់ មានព្រះមំសៈគឺសាច់ ៧ អន្ទើដោយបរិបូណ៌
(គឺខ្នងព្រះហស្ត ២, ខ្នងព្រះបាទ ២, ព្រះអង្សា ២, ព្រះសូរង ១)
មានព្រះអង្គុលិវែងស្មើគ្នា មានព្រះលោមាតែ ១ សរសៃ ៗ គឺក្នុង
រណ្តៅរោម ១ មានរោម ១ មានព្រះទាឋា គឺចង្កូមកែវទាំង ៤

*សស្អាត មានស្បែកសម្បុរថ្ថៃ (លឿងភ្លឺអន្ទង់) ដូចជាសម្បុរនៃ
មាស មានព្រះលោមាពណ៌ខៀវមានចុង-ងឡើងលើ ព្រះសម្ពុទ្ធ
មានព្រះជិវ្ហាដ៏ធំវែងទន់ មានព្រះហនុកា ដូចជាចង្កានៃរាជសីហ៍
ផ្ទៃព្រះហស្តនិងផ្ទៃព្រះបាទ មានប្រទាក់ក្រឡាដូចជាសំណាញ់
ព្រះលោកនាថ ទ្រង់មាននលាដ៍និងព្រះសីរ្សបរិបូណ៌ ខ្ញុំសូម
នមស្ការនូវព្រះសុគត ដែលសម្បូរណ៍ដោយព្រះគុណ ដូច
ពោលមកនេះ ទ្រង់ស្វែងរកនូវព្រះគុណដ៏ធំក្រៃលែង ។*

[២៧] ពុទ្ធោពុទ្ធោតិយោសោ អតិទុលភតរោ ភា ភថា ពុទ្ធភាវោ
លោកេ តស្មា វិភាវី វិវិធហិតសុខំ សាធវោ បត្ថយន្តា
ឥជ្ជំ អត្ថំ វហន្តំ សុរនរមហិតំ និព្ភយំ ទក្ខិណេយ្យំ
លោកានំ នន្ទិវឌ្ឍំ ទសពលមសមំ តំ នមស្សន្តុ និច្ចំ ។

*សំឡេងប្រកាសថា ពុទ្ធោ ពុទ្ធោ ឬបានដោយកម្រក្រៃពេក នឹង
បាច់ពោលទៅថ្ថី ភាពជាព្រះពុទ្ធ ដូច្នោះ សាធុជនអ្នកមានបញ្ញា
ប្រាថ្នាប្រយោជន៍សុខ មានប្រការផ្សេងៗក្នុងលោក ចូរនមស្ការ
នូវព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ដែលគួរចូលគាល់ ទ្រង់ទ្រទ្រង់ទុកនូវ
ប្រយោជន៍ ដែលទេវតានិងមនុស្សនាំគ្នាបូជា ទ្រង់មិនមាន
ភ័យ ជាទក្ខិណេយ្យ អ្នកញ្ញាំងសេចក្តីត្រេកអរឲ្យចម្រើន
ដល់សត្វលោក អ្នកមានកម្លាំង ១០ គ្មានបុគ្គលណាស្មើ
ដូចព្រះអង្ត អស់កាលជានិច្ច ។*

[๒๘]ឫញ្ញេនេតេន សោហំ និបុណមតិ សតោ សម្ឆរាយេ ច តិត្តោ
ឧក្ខោ ឧិជ្ជុជ្ជុបញ្ញោ អវិកលវីរិយោ គោគវា សំវិភាគី
តិក្ខោ សូរោ ធិតត្តោ សបរហិតចរោ ឧីឃជីវី អរោគោ
ធញ្ញោ វណ្ណោ យសស្ឆី អតិពលវធរោ កិត្តិមា ឧន្ទុបេតោ។

*ដោយបុណ្យដែលកើតពីការនមស្ការនោះ សូមឲ្យខ្ញុំជាអ្នកមាន
បញ្ញាសុខុម មានសតិ រីករាយក្នុងសម្ឆរាយភព ជាមនុស្ស
ឈ្លាស ជាមនុស្សត្រង់ មានសម្មាទិដ្ឋិ មានសេចក្តីព្យាយាម
មិនរួញរា ជាមនុស្សមានភោគសម្ឆត្តិ ជាមនុស្សចែករំលែក
ជាមនុស្សមានបញ្ញាចាស់ក្លា ជាមនុស្សក្លាហាន ជាមនុស្ស
មានចិត្តរឹងមាំ ប្រព្រឹត្តប្រយោជន៍ខ្លួន និងប្រយោជន៍អ្នកដទៃ
មានអាយុវែង មិនមានរោគ មានបុណ្យ មានសម្ឆុរល្អ មាន
យស មានកម្លាំងពលំ មានកិត្តិសព្ទ មានសេចក្តីអត់ធន់ ។*

[๒๙]សទ្ធោ ឧាតឧ្ទុបេតោ បរមសិរិធរោ ឧិជ្ជធម្មេ វិរត្តោ
លជ្ជី កល្យាណមិត្តោ អភិរតកុសលោ បញ្ចសីលាឧិរក្ខោ
អប្ឋិច្ឆោ អប្ឆកោធោ អតិវុជុហាឧយោ ឥទ្ធិមា អប្ឆមេយ្យោ
ឆាសំសោ បេមវាចោ សុជនគុណវិទូ មាមកោ សោ ភវេយ្យំ។

ជាមនុស្សមានសទ្ធា សម្ឆូរណ៍ដោយទ្រព្យសម្ឆត្តិ សម្រាប់ឲ្យ

ជាទាន មានសិរីខ្ពង់ខ្ពស់ ត្រេកអរក្នុងទិដ្ឋធម៌ ជាមនុស្សលជ្ជី មានកល្យាណមិត្រ ត្រេកអរក្រៃលែងក្នុងកុសលធម៌ អាចរក្សាសីល ៥ បាន ជាមនុស្សប្រាថ្នាតិច មានសេចក្តីក្រោធតិច មានចិត្តទៀងត្រង់ក្រៃលែង មានឫទ្ធិ មានគុណរកប្រមាណមិនបាន ជាអ្នកគួរសរសើរ ពោលបិយវាចា ជីងគុណរបស់មនុស្សល្អ ជាអ្នកគោរពរាប់កាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ។

[៣០] ឥត្តំ អសង្ខ្ហយ ឆាថ- គុណោ លក្ខណាធីបិតេ

គាថាសុ សូចកាសេូក- គាថម្ឃិ សរតេ ពុធោ ។

បណ្ឌិតណា កាលបានញ្ញគេប្រកាសគុណលក្ខណៈ
របស់ព្រះលោកនាថ ដែលប្រមាណមិនបាន ដោយ
ប្រការដូច្នេះហើយ ទ្រទ្រង់ចាំគាថា ១ គាថា ក្នុង
បណ្តាគាថាទាំងឡាយបាន ។

[៣១] ចតុរាទាយមុត្តោ សោ សាធកត្តទ្ធយស្ស ច

ហត្ថបទ្ធវជាលោ ច លាភី ហិតសុខស្ស ច ។

បណ្ឌិតនោះ នឹងរួចផុតចាកអបាយភូមិទាំង ៤ នឹង
ជាអ្នកញ្ញាំងប្រយោជន៍ទាំងពីរឲ្យសម្រេច នឹងជា
អ្នកកម្ចាត់សំណាញ់ គឺឧបទ្រពបាន នឹងបានទទួល
ប្រយោជន៍ជាសុខ ។

[៣២] អធិទោ នរទេវានំ ចតុធីបិស្សរោបិ វា

ភវេយ្យ អន្តិមេ ទេហេ តមញ្ញំ សេតធត្តកំ។

[៣៣]ភាវនាយានមារុយ្ហ សមមេស្សតិ សុព្ធតោ

ឥមស្មឹ អត្តភាវេបិ អរោគោ ធីយជីវិកោ។

នឹងជាធំក្នុងទេវតានិងមនុស្ស នឹងកើតជាស្តេចចក្រពត្តិ ជាធំក្នុងទ្វីបទាំង ៤ ក្នុងអត្តភាពចុងបំផុត នឹងជាអ្នក មានសេចក្តីប្រព្រឹត្តល្អ ឡើងកាន់យាន គឺភាវនា ដែល ទ្រទ្រង់ទុកនូវស្វេតច្ឆត្រ គឺអរហត្តផលនោះ ទៅដល់ ព្រះនិព្វាន សូម្បីក្នុងអត្តភាពនេះ ក៏នឹងជាមនុស្សមាន អាយុវែង មិនមានរោគ ។

[៣៤] ឫជិតោ សព្ធលោកេហិ ភាវនាភិរតីមនោ

ជនប្ឋិយោ មនាទោ ច កា កថាទិលធារណោ។

ជាអ្នកមានចិត្តត្រេកអរក្នុងភាវនា ជាអ្នកដែលមនុស្ស លោកទាំងពួង គោរពបូជាហើយ ជាទីស្រឡាញ់ ជា ទីពេញចិត្តនៃមហាជន នឹងចាំបាច់ពោលទៅថ្វី ក្នុងការ ការទ្រទ្រង់ចាំគាថាបានទាំងអស់ ។

ចប់នមក្ការឡាលី-ប្រែ ត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះ ៖

ធម៌ថ្វាយបង្គំព្រះគ្រាំព្រះអង្គ

ឧកាសខ្ញុំសូមវន្ទា នូវព្រះឈ្នះមារ ទាំងគ្រាំព្រះអង្គ
សូមយាងបារមី ម្ចាស់ថ្ងៃមកគង់ នៅនាកំឡុង
ទីស្ថាននេះណា ។
ព្រះកកុសន្ធោ ព្រះកោនាគមនោ ព្រះកស្សបោ
ព្រះសមណគោតម បរមពុទ្ធោ ព្រះមេត្តេយ្យោ
ព្រះពោធិសត្វថ្ងៃ ។
ព្រមទាំងព្រះធម៌ ជ្រាលជ្រៅបវរ ប្រសើរពេកក្រៃ
គ្រាំបីម៉ឺនបួនពាន់ ព្រះធម្មក្ខន្ធនេះនៃ របស់ព្រះជិនស្រី
ទីទៃរាល់អង្គ ។
ព្រមទាំងព្រះសង្ឃ ប្រសើរសីលទ្រង់ ជាបុត្តព្រះពុទ្ធ
លះកាត់តណ្ហា ប្រសើរបំផុត ខ្ញុំសូមលំអុត
កាយវាចាចិត្ត ។
ដោយតេជៈខ្ញុំ លើកហត្ថបង្គំ ត្រៃរតនា
សូមកំចាត់បង់ សត្រូវនានា ទុក្ខសោករោគា
វិនាសទៅហោង ។

បទថ្វាយផ្កា

យើងខ្ញុំមានចិត្តត្រេក អរពន់ពេកកើតជ្រះថ្លា
នាំគ្នាបូជាផ្កា ថ្វាយសាស្តាដោយគោរព ។
ដើម្បីយកផលា និងលោះលាខ្លួនចាកភព
ចាកភ័យចាកឧបទ្រព្យ ដោយសារមួយបុណ្យសាសនា ។
ទើបនាំយកផ្កាឈើ មកក្រងធ្វើភួងមាលា
មានពណ៌ក្លិនផ្សេងគ្នា សូមបូជាថ្វាយព្រះពុទ្ធ ។
ព្រះធម៌និងព្រះសង្ឃ ប្រសើរអង្គសីលបរិសុទ្ធ
ត្រ័យរតន៍នេះខ្ពស់ផុត ដែលជាបុណ្យលោកទាំងបី ។
ខ្ញុំម្ចាស់ទាំងអស់គ្នា តែងកំព្រាទាំងប្រុសស្រី
ព្រាត់ប្រាស់ក្នុងលោកិយ ព្រាត់ស្វាមីព្រាត់ភរិយា ។

តែងជួបនិងឈឺចាប់ នឹងក្តីស្លាប់ជាធម្មតា
មានក្តីទុក្ខក្តៅផ្សា រកអ្នកណាជួយពុំបាន ។
ដោយតេជៈបូជា ក្លឹងមាលាល្អកល្យាណ
ត្រៃយរតន៍ទាំងបីហាន សូមឲ្យបានផុតទោសទុក្ខ ។
ផុតចាស់ ផុតឈឺចាប់ ផុតក្តីស្លាប់តទៅមុខ
សូមឲ្យខ្ញុំបានសុខ ក្នុងសម្បត្តិព្រះនិព្វាន ។
ពាក្យពោលប៉ងប្រាថ្នា ធ្វើសច្ចាប្រណិធាន
សូមមគ្គផលនិព្វាន ឲ្យខ្ញុំបានប្រាកដហោង៧

នមោ ៨ បទ

១-នមោ អរហតោ សម្មា- សម្ពុទ្ធស្ស មហេសិនោ
ខ្ញុំសូមបង្គំឆ្ពោះព្រះអរហន្ត សម្ពុទ្ធគតវន្តកាលស្វែងរកធម៌
គឺពោធិញាណប្រសើរបវរ បានត្រាស់ដឹងធម៌ដោយអរិយមគ្គ

២-នមោ ឧត្តមធម្មស្ស ស្វាក្ខាតស្សេវ តេនិធ
សូមថ្វាយបង្គំព្រះធម៌ឧត្តម ដែលព្រះបរមសម្ពុទ្ធសម្តែង
ដោយប្រពៃពិតប្រាកដជាក់ស្តែង ព្រះធម៌នោះឯងទុកជាសាសនា

៣-នមោ មហាសង្ឃស្សាបិ វិសុទ្ធិសីលធិដ្ឋិនោ
សូមថ្វាយបង្គំព្រះសង្ឃប្រសើរ ដែលលោកបានធ្វើទដ្ឋិនិងសីល
ឲ្យបានបរិសុទ្ធផុតចាកមន្ទិល គឺទិដ្ឋិសីលលោកស្អាតអស់ហើយ

៤-នមោ ឯមាត្យាវុទ្ធស្ស រតនត្តយស្ស សាធុកំ
សូមថ្វាយបង្គំប្រជុំត្រៃយរតន៍ ប្រពៃដោយបទមាន៣ប្រការ
ព្រះពុទ្ធព្រះធម៌ព្រះសង្ឃនេះណា ប្រសើរអស្ចារ្យថ្លឹងថ្លែងពុំបាន

៥-នមោ ឯមកាតី តស្ស តស្ស វត្តុត្តយស្សាបិ
សូមថ្វាយបង្គំភ្ជុំវត្ថុបី ពិសេសពិសីប្រសើរថ្កើងថ្កាន
ព្រះពុទ្ធព្រះធម៌ព្រះសង្ឃសព្វស្ថាន តេជៈកល្យាណដោយគុណគួរគាប់

៦-នមោ ការុប្បការវេន វិគច្ឆន្តុ ឧបទ្ទវា
សូមថ្វាយបង្គំត្រៃយរតន៍សោភា ឧបទ្រពនានាចូរវិនាសបាត់
ដោយអានុភាពបុណ្យជួយកម្ចាត់ ធ្វើក្តីវិបត្តិឲ្យស្ងាត់សូន្យទៅ

៧-នមោ ការានុភាវេន **សុវត្ថិ ហោតុ សព្វទា**
សូមថ្វាយបង្គំត្រ័យរតន៍ទាំងបី *សូមសុខសួស្តីកើតសព្វវេលា*
ដោយអានុភាពធ្វើការវន្ទា *គោរពបូជាព្រះត្រៃរតន៍*
៨-នមោ ការស្ស តេជេន **វិជិម្ហិ ហោមិ តេជវា**
សូមថ្វាយបង្គំត្រ័យរតន៍សោភា *តេជះចេស្តាចូរមានដល់ខ្ញុំ*
ក្នុងពិធីធ្វើការថ្វាយបង្គំ *តេជះបុណ្យធំចូរកើតឡើងហោង ។*

នមោ ៣ មេ

នមោ តស្សារហន្តស្ស **តគវន្តស្ស តាទិនោ**

សម្មាសាមំវ ពុទ្ធស្ស **ធម្មេ វិតជ្ជវាទិនោ ។**
សូមថ្វាយបង្គំធ្លោះព្រះអរហន្ត *ទ្រង់នាមភគវន្តប្រសើរបវរ*
ព្រះអង្គមិនមានព្រះទ័យញាប់ញ័រ *ដោយលោកធម៌ទាំង ៨ ឡើយ*
ទ្រង់ត្រាស់ដឹងធម៌ដោយប្រពៃហើយ *ចែកធម៌នោះឲ្យដល់សត្វទាំងពួង ។*
នមោ តស្សេវ ធម្មស្ស **និយ្យានិកស្ស វជ្ជតោ**
បតេទា នវវិធស្ស **ស្វាក្ខាតស្សេវ សច្ចតោ ។**
សូមថ្វាយបង្គំធ្លោះគុណព្រះធម៌ *ស្រង់សត្វនិករចេញចាកសង្សារ*
ពោលជាធម៌មានភេទ ៩ ប្រការ *ដែលសាស្តាចារ្យពោលទុកទូន្មាន*
ព្រះសោតានោះជាប្រធាន *មានព្រះនិញ្ចន ជាបរិយោសាន ។*
នមោ អរិយសឡ្យស្ស **សញ្ជិតូតស្ស សត្ថុនោ**
កិលេសានុសយេ សព្វេ **បហានប្បដិបត្តិយា។**
សូមថ្វាយបង្គំធ្លោះគុណព្រះសង្ឆ *ប្រសើរគ្រប់អង្គជាសិស្សសាស្តា*
ជាសង្ឆប្រតិបត្តិលះកាត់តណ្ហា *ព្រះទ័យល្អថ្វាគ្មានសៅហ្មងឡើយ*
អនុស័យកិលេសលោកលះអស់ហើយនឹងធ្វងដល់ត្រើយគឺព្រះនិញ្ចន ។

នមោ ៣ បជ្ជបរូមជាម្ជយបជ

នមោ ពុទ្ធំ តិលោកគ្គំ **ញ្ញេយ្យសាគរបារគុំ**
តវគវករំ ធម្មំ **គណញ្ជ គុណសាគរំ។**
សូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះសម្ពុទ្ធ *ប្រសើរខ្ពស់ផុតជាងសត្វក្នុងលោក*
ព្រះអង្គមានញាណជ្រាលជ្រៅប្រាជ្ញព្រោក *ហើយព្រះទ្រង់ជោគដល់ត្រើយសាគរ។*
សូមថ្វាយបង្គំព្រះធម៌បវរ *ញ្ញាំងសត្វនិករឲ្យធ្វងចាកភព*

សូមថ្វាយបង្គំព្រះសង្ឃជាម្ចាប់ គុណគួរគោរពដូចសាគរធំ ។
តេជានុភាពផលថ្វាយបង្គំ សូមឲ្យយើងខ្ញុំបានសុខសព្វកាល ៕

នមស្ការចំពោះព្រះសម្ពុទ្ធ ២៨ ព្រះអង្គ

វន្ទេ តណ្ហង្ករំ ពុទ្ធំ វន្ទេ មេធង្ករំ មុនឹ
សរណង្ករំ មុនឹ ទីបង្ករំ ជិនំ នមេ
វន្ទេ កោណ្ឌញ្ញសត្ថារំ វន្ទេ មង្គលនាយកំ
វន្ទេ សុមនសម្ពុទ្ធំ វន្ទេ រេវតនាយកំ
វន្ទេ សោភិតសម្ពុទ្ធំ អនោមទស្សឺ មុនឹ នមេ
វន្ទេ បទុមសម្ពុទ្ធំ វន្ទេ នារទនាយកំ
បទុមុត្តរំ មុនឹ នមេ វន្ទេ សុមេធនាយកំ
វន្ទេ សុជាតសម្ពុទ្ធំ បិយទស្សឺ មុនឹ នមេ
អត្ថទស្សឺ មុនឹ វន្ទេ ធម្មទស្សឺ ជិនំ នមេ
វន្ទេ សិទ្ធត្ថសត្ថារំ វន្ទេ តិស្សមហាមុនឹ
វន្ទេ ផុស្សមហាវរំ វន្ទេ វិបស្សិនាយកំ
សិខឺ មហាមុនឹ វន្ទេ វន្ទេ វេស្សភុនាយកំ
កកុសន្ធំ មុនឹ វន្ទេ វន្ទេ កោណាគមនំ ជិនំ
កស្សបំ សុគតំ វន្ទេ វន្ទេ គោតមនាយកំ
អដ្ឋវីសតិមេ ពុទ្ធា និព្វានគមនាយកំ
នមោ តេ សិរសា និច្ចំ តេ មំ រក្ខន្តុ សព្វទា ។

ខ្ញុំសូមបង្គំព្រះបរមសម្ពុទ្ធ មាននាមប្រាកដព្រះតណ្ហង្ករ
ខ្ញុំសូមបង្គំព្រះបរមបវរ ព្រះមេធង្ករជាសម្ពុទ្ធា ។
សូមក្រាបបង្គំប្រណម្យវន្ទា នូវព្រះកគរាព្រះសរណង្ករ
សូមថ្វាយបង្គំព្រះទីបង្ករ មានញាណបវរបារមីពោរពេញ។
សូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះកោណ្ឌញ្ញ ព្រះអង្គបំពេញធម៌ជាកុសល
ខ្ញុំសូមបង្គំនូវព្រះទសពល ព្រះនាមមង្គលជាសម្ពុទ្ធ:។
ខ្ញុំសូមបង្គំប្រណម្យគារវៈ ព្រះនាមសុមនៈសម្មាសម្ពុទ្ធ
ខ្ញុំសូមបង្គំព្រះបរមសុគត ព្រះនាមប្រាកដព្រះរេវតៈ។
ខ្ញុំសូមបង្គំព្រះបរមពុទ្ធ: មានញាណសោភៈព្រះនាមសោភិត
ខ្ញុំសូមបង្គំប្រណម្យប្រណីត ផ្តោះព្រះវិជិតអនោមទស្សី។

ខ្ញុំសូមក្រាបថ្វាយឱនកាយសិរសី ចំពោះព្រះមុនីព្រះនាមបទុម
ខ្ញុំសូមឱនកាយថ្វាត់ថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះបរមព្រះនាមនារទៈ។
សូមថ្វាយបង្គំព្រះបទុមុត្តរៈ មានញាណសោភៈវរពុទ្ធា
ខ្ញុំសូមបង្គំព្រះភគវា នាមសុមេធាជាព្រះសម្ពុទ្ធ ។
ខ្ញុំសូមបង្គំប្រណម្យក្រាបលុត ឆ្ពោះព្រះសម្ពុទ្ធព្រះនាមសុជាត
ខ្ញុំសូមបង្គំប្រណម្យអភិវាទ ឆ្ពោះព្រះមុនីនាថបិយទស្សី
ខ្ញុំសូមបង្គំឆ្ពោះព្រះជិនស្រី អត្ថទស្សីបារមីខ្ពង់ខ្ពស់
ខ្ញុំសូមបង្គំឆ្ពោះព្រះទ្រង់យស ព្រះនាមចំពោះធម្មទស្សី ។
ខ្ញុំសូមបង្ហោនលំទោនសិរសី បង្គំជិនស្រីព្រះនាមសិទ្ធត្ថ
ខ្ញុំសូមបង្គំនូវព្រះមុនីរតន៍ ព្រះនាមប្រាកដតិស្សសាស្តា ។
ខ្ញុំសូមបង្គំនូវព្រះសម្ម- សម្ពុទ្ធនាមថាផុស្សៈមុនី
ខ្ញុំសូមបង្គំប្រណម្យអញ្ជលី ឆ្ពោះព្រះមុនីព្រះនាមវិបស្សី។
សូមថ្វាយបង្គំបរមជិនស្រី ព្រះនាមសិខីសារពេជ្ជពុទ្ធា
ខ្ញុំសូមឱនកាយក្រាបថ្វាយវន្ទា ឆ្ពោះព្រះភគវាព្រះនាមវេស្សភូ ។
ខ្ញុំសូមបង្គំលើកហត្ថទាំងគូ ឆ្ពោះព្រះជាគ្រូនាមកកុសន្ធៈ
ខ្ញុំសូមបង្គំប្រណម្យគារវៈ ឆ្ពោះព្រះពុទ្ធៈកោណាគមនោ ។
ខ្ញុំសូមឱនកាយវាចាទន់ទោរ បង្គំពុទ្ធោព្រះនាមកស្សបៈ
ខ្ញុំសូមលំទោនបង្ហោនសិរៈ ជាទីគារវៈព្រះនាមគោតម ។
គម្រប់ម្ភៃប្រាំបីព្រះបរម- សម្ពុទ្ធជាធំកំពូលលោកា
ទាំងត្រៃភពជាម្ចាស់សាខា មនុស្សសត្វទេវតាមារព្រហ្មទាំងឡាយ។
ដែលបានចូលជ្រកក្រោមម្ចាស់ព្រះឆាយ បានសុខសប្បាយគ្រប់រូបរាល់គ្នា
បានទៅសោយសុខក្នុងឋានសួគ៌ា ឬឋានព្រហ្មានិងព្រះនិញ្វាន ។
ដោយបុណ្យបារមីនៃព្រះទ្រង់ញាណ ព្រះធម៌ប្រធានជាយានាំសត្វ
តេជៈយើងខ្ញុំប្រណម្យថ្វាយថ្វាត់ នូវព្រះពុទ្ធរតន៍គ្រប់ៗព្រះអង្គ។
ព្រមទាំងព្រះធម៌និងព្រះអរិយសង្ឃ សាវ័កគ្រប់អង្គម្ភៃប្រាំបី
ខ្ញុំសូមអានុភាពពីព្រះជិនស្រី ម្ភៃប្រាំបីព្រះអង្គនោះឯង ។
ព្រមទាំងព្រះធម៌ព្រះអង្គសម្តែង ទាំងព្រះគម្ពែងសង្ឃជាសាវ័ក

សូមសុខចម្រើនកើតឡើងតាមថ្នាក់ កុំឲ្យមានអាក់រៀងរាល់ជាតា។
សូមឲ្យខ្ញុំបានដល់ឋានទេវតា ដូចក្តីប្រាថ្នាកុំបីឃ្លៀងឃ្លាត
មានព្រះនិញ្វនជាអវសានជាតិ កុំឲ្យខ្ញុំឃ្លាតពីនិញ្វនហោង។

ពាក្យវេរសម្រាប់កឋិនចីវរ

ឥមំ តេ្ត កឋិនចីវរំ សានិសំសំ សច្ឆស្ស ទេម,

ទុតិយម្បិ ឥមំ តេ្ត កឋិនចីវរំ សានិសំសំ សច្ឆស្ស ទេម,

តតិយម្បិ ឥមំ តេ្ត កឋិនចីវរំ សានិសំសំ សច្ឆស្ស ទេម ។

សាធុ នោ តេ្ត សច្ឆោ, ឥមំ កឋិនចីវរំ សានិសំសំ បដិគ្គណ្ហាតុ បដិគ្គហេត្វា ច ឥមិនា ទុស្សេន កឋិនំ អត្ថរតុ, មាតាបិតូនីញ្ច ញាតកានញ្ច អម្ហាកញ្ច ទីឃរត្តំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ។

បពិត្រព្រះគម្ដែងសង្ឃជ័ចម្រើន! យើងខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយសូមវេរប្រគេនទូវសំពត់កឋិនព្រមទាំងអានិសង្សលាកនេះ ចំពោះព្រះសង្ឃ សូមព្រះសង្ឃទទួលយកនូវសំពត់កឋិនព្រមទាំងអានិសង្សលាកនេះ របស់យើងខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយ លុះទទួលយកហើយ សូមក្រាលគ្រងកឋិនដោយសំពត់នេះដើម្បីប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្ដីចម្រើន ដើម្បីសេចក្ដីសុខដល់អ្នកជំមានគុណាទាំងឡាយ មានមាតាបិតាជាដើម ដល់ញាតិទាំងឡាយផង ដល់យើងខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយផង អស់កាលជាយូរអង្វែងទៅហោង ។
ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ ជាគម្រប់បីដងផង ។

ការទទួលយកទៅបោះពុម្ពផ្សាយជាធម្មទាន

ក្រោមការឧបត្ថម្ភបោះពុម្ពរបស់មូលនិធិពុទ្ធិកសិក្សានៅតៃវ៉ាន់

(The Corporate Body of the Buddha Educational Foundation) ។

ដោយអាស្រ័យលើការមើលឃើញនូវកត្តាចាំបាច់មួយចំនួនដូចខាងក្រោម៖

- រក្សាស្នាដៃវប្បធម៌ព្រះពុទ្ធសាសនាឲ្យគង់វង្សស្ថិតស្ថេរ
- តម្រូវការរបស់សិក្ខាកាមអ្នកប្រាថ្នាចង់យល់ដឹងនូវខ្លឹមសារពុទ្ធសាសនា
- ផ្សាយនូវធម្មទាន ធ្វើឲ្យព្រះពុទ្ធសាសនាកាន់តែមានភាពរីកចម្រើនរុង-រឿងក្នុងលោក

ក្នុងករណីដែលលោកអ្នកអានបានប្រទះឃើញនូវសៀវភៅនេះមានដាក់លក់

នៅកន្លែងណា ឬចង់បានសៀវភៅធម៌យកទៅអាន

សូមទាក់ទងមកយើងខ្ញុំតាមអាសយដ្ឋានដូចខាងក្រោម:

វត្តបញ្ញា សង្កាត់ក្រាំងធ្នង់ ខណ្ឌសែនសុខ រាជធានីភ្នំពេញ

លេខទូរស័ព្ទ: (៨៥៥) ១២ ៩៦១ ៤២៩, (៨៥៥) ៨៨៧ ៩៦១ ៤២៩

អ៊ីមែល: maha.panna@gmail.com

គេហទំព័រ: http://www.mahapanna.org

"Wherever the Buddha's teachings have flourished,

either in cities or countrysides,

people would gain inconceivable benefits.

The land and people would be enveloped in peace.

The sun and moon will shine clear and bright.

Wind and rain would appear accordingly,

and there will be no disasters.

Nations would be prosperous

and there would be no use for soldiers or weapons.

People would abide by morality and accord with laws.

They would be courteous and humble,

and everyone would be content without injustices.

There would be no thefts or violence.

The strong would not dominate the weak

and everyone would get their fair share."

~THE BUDDHA SPEAKS OF
THE INFINITE LIFE SUTRA OF
ADORNMENT, PURITY, EQUALITY
AND ENLIGHTENMENT OF
THE MAHAYANA SCHOOL~

DEDICATION OF MERIT

May the merit and virtue
accrued from this work
adorn Amitabha Buddha's Pure Land,
repay the four great kindnesses above,
and relieve the suffering of
those on the three paths below.
May those who see or hear of these efforts
generate Bodhi-mind,
spend their lives devoted to the Buddha Dharma,
and finally be reborn together in
the Land of Ultimate Bliss.
Homage to Amita Buddha!

NAMO AMITABHA

南無阿彌陀佛

《柬埔寨文：The Pilgrimage to the Buddha's Sacred Land,
朝禮佛陀的聖地》

財團法人佛陀教育基金會 印贈
台北市杭州南路一段五十五號十一樓
Printed and donated for free distribution by
The Corporate Body of the Buddha Educational Foundation
11F., 55 Hang Chow South Road Sec 1, Taipei, Taiwan, R.O.C.
Tel: 886-2-23951198 , Fax: 886-2-23913415
Email: overseas@budaedu.org
Website: http://www.budaedu.org
Mobile Web: m.budaedu.org

This book is strictly for free distribution, it is not to be sold.

សម្រាប់ចែកជាធម្មទាន

Printed in Taiwan
3,000 copies; September 2015
CA069 - 13504